ISSN 1977-0634

Den Europæiske Unions Tidende

L 354

Dansk udgave

56. årgang

28. december 2013

Retsforskrifter

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000** 1

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF** 22

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 af 17. december 2013 om oprettelse af et program for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020** (1) 62

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1382/2013 af 17. december 2013 om oprettelse af et program for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020** (1) 73

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1383/2013 af 17. december 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 99/2013 om det europæiske statistiske program 2013-2017** (2) 84

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1384/2013 af 17. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 55/2008 om indførelse af autonome handelspræferencer for Republikken Moldova** 85

Pris: 10 EUR

(1) EØS-relevant tekst
(2) Tekst af relevans for EØS og for Schweiz

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ **Rådets forordning (EU) nr. 1385/2013 af 17. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009, (EU) nr. 1379/2013 og (EU) nr. 1380/2013 som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union** 86

DIREKTIVER

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/53/EU af 20. november 2013 om fritidsfartøjer og personlige fartøjer og om ophævelse af direktiv 94/25/EF** (1) 90

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«)** (1) 132

AFGØRELSER

★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden«** (1) 171

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

★ **Rådets forordning (EU) nr. 1387/2013 af 17. december 2013 om suspension af den fælles toldtarifs autonome toldsatser for visse landbrugs- og industriprodukter og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1344/2011**..... 201

★ **Rådets forordning (EU) nr. 1388/2013 af 17. december 2013 om åbning og forvaltning af autonome EU-toldkontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter og om ophævelse af forordning (EU) nr. 7/2010**..... 319

DA

(1) EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1379/2013

af 11. december 2013

om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42 og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den fælles fiskeripolitik omfatter bl.a. markedsforanstaltninger for fiskevarer og akvakulturprodukter i Unionen. Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (den fælles markedsordning) er en integrerende del af den fælles fiskeripolitik og bør bidrage til at opnå fiskeripolitikkens mål. Den fælles fiskeripolitik er ved at blive revideret, og den fælles markedsordning bør derfor tilpasses i overensstemmelse hermed.

(2) Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ([4]) skal revideres for at afhjælpe de mangler, der er konstateret i forbindelse med gennemførelsen af de gældende bestemmelser, og for at tage hensyn til den seneste udvikling på både EU-markedet og verdensmarkedet og udviklingen i fiskeriet og akvakulturen.

(3) Fiskeri spiller en særlig vigtig rolle i økonomierne i Unionens kystregioner, herunder regionerne i den yderste periferi. Eftersom fiskeri sikrer fiskerne i disse regioner et udkomme, bør der tages skridt til at fremme markedsstabiliteten og en tættere sammenhæng mellem udbud og efterspørgsel.

(4) Den fælles markedsordnings bestemmelser bør gennemføres i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser, navnlig dens forpligtelser i henhold til Verdenshandelsorganisationens bestemmelser. I forbindelse med handel med fiskevarer og akvakulturprodukter med tredjelande, bør betingelserne for fair konkurrence sikres, navnlig gennem respekt bæredygtighed og ved anvendelse af sociale normer, der svarer til dem, der gælder for EU-produkter.

(5) Det er vigtigt, at den fælles markedsordning forvaltes efter de principper om god forvaltning, som er fastsat inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik.

(6) For at den fælles markedsordning kan blive en succes, er det meget vigtigt, at forbrugerne gennem markedsførings- og oplysningskampagner informeres om værdien af at spise fisk og om det store udbud af forskellige arter at vælge imellem samt om betydningen af at forstå oplysningerne på mærkningen.

(7) Fiskeriproducentorganisationer og akvakulturproducentorganisationer ("producentorganisationer") er nøglen med hensyn til at opnå målene for den fælles fiskeripolitik og for den fælles markedsordning. Deres ansvar skal derfor øges, og der skal ydes den fornødne finansielle

([1]) EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183.
([2]) EUT C 225 af 27.7.2012, s. 20.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 17.10.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 9.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([4]) Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17.12.1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22).

støtte til at sætte dem i stand til at spille en mere meningsfuld rolle i den daglige forvaltning af fiskeri, samtidig med at de rammer, der er opstillet med målene for den fælles fiskeripolitik, respekteres. Det er endvidere nødvendigt at sikre, at deres medlemmer udøver fiskeri og akvakultur på en bæredygtig måde, at afsætningen af produkterne forbedres, at der indsamles oplysninger om akvakultursektoren, og at indtjeningen forbedres. I forbindelse med opnåelsen af disse mål bør producentorganisationerne tage hensyn til de forskellige vilkår for fiskeriet og akvakulturen i Unionen, herunder i regionerne i den yderste periferi, og især de særlige forhold, der gør sig gældende for småskalafiskeri og ekstensiv akvakultur. Det bør være muligt for kompetente nationale myndigheder at påtage sig ansvaret for gennemførelsen af disse mål i nært samarbejde med producentorganisationerne om administrative spørgsmål, herunder om nødvendigt tildeling af kvoter og forvaltning af fiskeriindsatsen, afhængigt af behovene inden for de enkelte fiskerisektorer.

(8) Der bør træffes foranstaltninger til at tilskynde til hensigtsmæssig og repræsentativ deltagelse af småskalaproducenter.

(9) For at styrke producentorganisationernes konkurrenceevne og levedygtighed bør der opstilles klart definerede, passende kriterier for deres etablering.

(10) Brancheorganisationerne, der består af forskellige kategorier af operatører i fiskeri- og akvakultursektoren, har potentiale til at bidrage til at styrke koordineringen af afsætningsaktiviteterne i forsyningskæden og til at udarbejde foranstaltninger, som har interesse for hele sektoren.

(11) Der bør fastsættes fælles betingelser for medlemsstaternes anerkendelse af producentorganisationer og brancheorganisationer, for udvidelse af anvendelsesområdet for de regler, som vedtages af disse organisationer, og for fordelingen af de omkostninger, der følger af en sådan udvidelse. Udvidelsen af reglerne bør godkendes af Kommissionen.

(12) Eftersom fiskebestandene er fælles ressourcer, kan de i visse tilfælde udnyttes mest bæredygtigt og effektivt af organisationer sammensat af medlemmer fra forskellige medlemsstater og forskellige regioner. Det er derfor også nødvendigt at fremme muligheden for oprettelse af producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer på nationalt eller tværnationalt plan, der om nødvendigt er baseret på biogeografiske regioner. Sådanne organisationer bør være partnerskaber som søger at opstille fælles og bindende regler og at sikre lige konkurrencevilkår for alle interessenter, der er aktive inden for fiskeriet. Ved oprettelsen af sådanne organisationer er det nødvendigt at sikre, at de forbliver underlagt konkurrencereglerne i denne forordning, og at nødvendigheden af at opretholde en sammenknytning mellem de enkelte kystsamfund og fiskerier og de farvande, de traditionelt set har udnyttet, respekteres.

(13) Kommissionen bør tilskynde til støtteforanstaltninger til fremme af kvinders deltagelse i akvakulturproducentorganisationer.

(14) For at kunne tilskynde deres medlemmer til at udøve fiskeri og akvakultur på bæredygtig vis, bør producentorganisationerne udarbejde en produktions- og afsætningsplan indeholdende de foranstaltninger, der er nødvendige for, at de kan realisere deres mål, og forelægge den for de ansvarlige myndigheder i deres medlemsstater.

(15) For at nå den fælles fiskeripolitiks mål vedrørende udsmid er det af afgørende betydning, at der er en udbredt anvendelse af selektive fiskeredskaber, som vil forhindre fangst af fisk, der ikke opfylder mindstemålene.

(16) Eftersom fiskeriet kan være uforudsigeligt, bør der oprettes en ordning for oplagring af fiskevarer til konsum med henblik på at skabe et mere stabilt marked og øge fortjenesten på varerne, især ved at skabe en merværdi. Denne ordning bør bidrage til at stabilisere og skabe konvergens mellem de lokale markeder inden for Unionen med henblik på at realisere det indre markeds mål.

(17) For at tage hensyn til de forskellige prisniveauer i Unionen bør den enkelte fiskeriproducentorganisation have lov til at foreslå en pris, der udløser intervention i form af oplagring. Denne udløsningspris bør fastsættes på en sådan måde, at fair konkurrence mellem operatørerne opretholdes.

(18) Fastsættelsen og anvendelsen af fælles handelsnormer bør gøre det muligt, at markedet forsynes med bæredygtige produkter, at potentialet på det indre marked for fiskevarer og akvakulturprodukter realiseres fuldt ud, og bør lette afsætningsaktiviteter på grundlag af redelig konkurrence, hvilket vil bidrage til at gøre produktionen mere rentabel. Med henblik herpå bør de eksisterende handelsnormer fortsætte med at finde anvendelse.

(19) Det er nødvendigt at sikre, at varer, der importeres til EU-markedet, opfylder samme krav og handelsnormer, som EU-producenterne skal opfylde.

(20) For at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed bør fiskevarer og akvakulturprodukter, der bringes i omsætning på EU-markedet, uanset deres oprindelse opfylde de gældende regler for fødevaresikkerhed og hygiejne.

(21) For at forbrugere kan træffe informerede valg, er det nødvendigt for dem at få klare og fyldestgørende oplysninger om bl.a. produkternes oprindelse og produktionsmetode.

(22) Ved anvendelse af et miljømærke for fiskevarer og akvakulturprodukter, uanset om de har oprindelse i eller uden for Unionen, åbnes der mulighed for at give klare oplysninger om sådanne varer og produkters økologiske bæredygtighed. Det er derfor nødvendigt, at Kommissionen undersøger muligheden for at udarbejde og opstille minimumskriterier med henblik på udvikling af et fælles EU-miljømærke for fiskevarer og akvakulturprodukter.

(23) Af forbrugerbeskyttelseshensyn bør kompetente nationale myndigheder med ansvar for at overvåge og håndhæve opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, gøre fuldt brug af den tilgængelige teknologi, herunder DNA-prøver, for at afskrække operatørerne fra falsk mærkning af fangster.

(24) Konkurrencereglerne vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis som omhandlet i artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bør gælde for produktion og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, for så vidt som anvendelsen af disse regler ikke er til hinder for den fælles markedsordnings funktion og ikke står i vejen for at nå de mål, der er fastsat i artikel 39 i TEUF.

(25) Der bør fastsættes konkurrenceregler for produktion og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter under hensyntagen til de særlige forhold i fiskeri- og akvakultursektoren, herunder opdeling i sektoren, det forhold at fisk er en fælles ressource, og den omfattende import, som bør være underkastet de samme regler som Unionens fiskevarer og akvakulturprodukter. Af forenklingshensyn bør de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 ([1]) indarbejdes i nærværende forordning. Forordning (EF) nr. 1184/2006 bør derfor ikke længere finde anvendelse på fiskevarer og akvakulturprodukter.

(26) Det er nødvendigt at forbedre indsamling, forarbejdning og formidling af information vedrørende de økonomiske aspekter af EU-markedet for fiskevarer og akvakulturprodukter.

(27) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordnings bestemmelser for så vidt angår: fristerne, procedurerne og formatet for anmodninger om anerkendelse af producentorganisationer og brancheorganisationer og om tilbagetrækning af sådan anerkendelse; formaterne, fristerne og procedurerne for medlemsstaternes meddelelse af afgørelser om anerkende eller tilbagetrække anerkendelse; formatet og procedurerne for medlemsstaternes meddelelse af regler, der bliver gjort bindende for alle producenter og operatører; formatet og strukturen af de produktions- og afsætningsplaner samt procedurerne og fristerne for deres forelæggelse og godkendelse; formatet medlemsstaterne skal benytte ved offentliggørelsen af udløsningspriserne, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([2]).

(28) Forordning (EF) nr. 104/2000 bør ophæves. For at sikre kontinuiteten i formidlingen af forbrugeroplysninger bør artikel i den nævnte forordning dog fortsat anvendes indtil den 12. december 2014.

(29) Målet for denne forordning, nemlig oprettelsen af en fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne i betragtning af den fælles karakter af markedet for fiskevarer og akvakulturprodukter og kan derfor på grund af dens omfang og virkninger og behovet for en yderligere fælles indsats bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(30) Forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Der oprettes en fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter ("den fælles markedsordning").

2. Den fælles markedsordning omfatter følgende elementer:

a) erhvervsorganisationer

b) handelsnormer

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 af 24. juli 2006 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer (EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

c) forbrugeroplysninger

d) konkurrenceregler

e) markedsoplysninger.

3. Den fælles markedsordning suppleres for så vidt angår de eksterne aspekter af Rådets forordning (EU) nr. 1220/2012 ([1]) og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1026/2012 ([2]).

4. Gennemførelse af den fælles markedsordning berettiger til at modtage Unionens finansielle støtte i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Den fælles markedsordning gælder for de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til nærværende forordning, og som afsættes i Unionen.

Artikel 3

Mål

Den fælles markedsordnings mål er dem, der er fastsat i artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ([3]).

Artikel 4

Principper

Den fælles markedsordning følger principperne om god forvaltning i artikel 3 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 5

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning gælder de definitioner, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1380/2013, såvel som de definitioner, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ([4]), i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 ([5]), i artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ([6]) og i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 ([7]). Herudover forstås ved:

a) "fiskevarer": akvatiske organismer, der stammer fra enhver form for fiskeri, eller produkter, der er fremstillet heraf, jf. listen i bilag I

b) "akvakulturprodukter": akvatiske organismer i alle stadier af deres livscyklus, der stammer fra enhver form for akvakultur, eller produkter, der er fremstillet heraf, jf. listen i bilag I

c) "producent": enhver fysisk eller juridisk person, der ved hjælp af egnede produktionsmidler frembringer fiskevarer eller akvakulturprodukter med henblik på at bringe dem i omsætning

d) "fiskeri- og akvakultursektor": den økonomiske sektor, der omfatter al produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer eller akvakulturprodukter

e) "gøre tilgængelig på markedet": enhver levering af en fiskevare eller et akvakulturprodukt med henblik på distribution, konsum eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag

f) "bringe i omsætning": første tilgængeliggørelse af en fiskevare eller et akvakulturprodukt på EU-markedet

g) "detailhandel": håndtering og/eller forarbejdning af fødevarer og deres oplagring på det sted, hvor de sælges eller leveres til den endelige forbruger, herunder distributionsterminaler, cateringvirksomheder, virksomhedskantiner, institutionskøkkener, restauranter og andre tilsvarende madserviceordninger samt forretninger, distributionscentre og engrosforretninger

([1]) Rådets forordning (EU) nr. 1220/2012 af 3. december 2012 om handelsrelaterede foranstaltninger til sikring af forsyningen af Unionens forarbejdningsvirksomheder med visse fiskevarer for perioden 2013-2015 og om ændring af forordning (EF) nr. 104/2000 og forordning (EU) nr. 1344/2011 (EUT L 349 af 19.12.2012, s. 4).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1026/2012 af 25. oktober 2012 om visse foranstaltninger med henblik på bevarelse af fiskebestande over for lande, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 34).

([3]) EUT: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 og Rådets afgørelse 2004/585/EF (Se side 22 i denne EUT).

([4]) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

([5]) Europa-parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevaretilsætningsstoffer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16).

h) "færdigpakkede fiskevarer og akvakulturprodukter": fiskevarer og akvakulturprodukter, der er "færdigpakkede fødevarer" som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra e), i forordning (EU) nr. 1169/2011.

KAPITEL II

BRANCHEORGANISATIONER

AFDELING I

Oprettelse, mål og foranstaltninger

Artikel 6

Oprettelse af fiskeriproducentorganisationer og akvakulturproducentorganisationer

1. Der kan på initiativ af producenter af henholdsvis fiskevarer og akvakulturprodukter i en eller flere medlemsstater oprettes fiskeriproducentorganisationer og akvakulturproducentorganisationer ("producentorganisationer"), der godkendes i overensstemmelse med afdeling II.

2. Der skal, hvor det er relevant, tages hensyn til småskalaproducenters særlige situation ved oprettelsen af producentorganisationer.

3. En producentorganisation, der er repræsentativ for både fiskeri- og akvakulturaktiviteter, kan oprettes som en fælles fiskeri- og akvakulturproducentorganisation.

Artikel 7

Producentorganisationers mål

1. Fiskeriproducentorganisationerne forfølger følgende mål:

a) fremme levedygtigt og bæredygtigt fiskeri for deres medlemmer i fuld overensstemmelse med bevarelsespolitikken som fastsat navnlig i forordning (EU) nr. 1380/2013 og i miljøretten, under iagttagelse af socialpolitikken, og såfremt den berørte medlemsstat træffer bestemmelse herom, deltagelse i forvaltningen af havets biologiske ressourcer

b) så vidt muligt undgå og reducere uønskede fangster af kommercielle bestande og om nødvendigt på bedste vis udnytte sådanne fangster uden at skabe et marked for fangster, der er mindre end den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013

c) bidrage til fiskevarers sporbarhed og adgang til klare og fyldestgørende oplysninger for forbrugerne

d) bidrage til at bringe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri til ophør.

2. Akvakulturproducentorganisationerne forfølger følgende mål:

a) fremme bæredygtige akvakulturaktiviteter for deres medlemmer ved at tilvejebringe muligheder for at de udvikles i fuld overensstemmelse med navnlig forordning (EU) nr. 1380/2013 og med miljøretten, under iagttagelse af socialpolitikken

b) sikre, at deres medlemmers aktiviteter er i overensstemmelse med de nationale strategiske planer, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) nr. 1380/2013

c) bestræbe sig på at sikre, at akvakulturfoder fremstillet på grundlag af fisk stammer fra bæredygtigt forvaltet fiskeri.

3. Ud over målene i stk. 1 og 2 forfølger producentorganisationerne to eller flere af følgende mål:

a) forbedre vilkårene for at bringe deres medlemmers fiskevarer og akvakulturprodukter i omsætning

b) forbedre den økonomiske fortjeneste

c) stabilisere markederne

d) bidrage til fødevareforsyningerne og fremme høje standarder for fødevarekvalitet og fødevaresikkerhed og samtidig bidrage til beskæftigelsen i kyst- og landområderne

e) begrænse fiskeriets indvirkning på miljøet, herunder gennem foranstaltninger til forbedring af fiskeredskabernes selektivitet.

4. Producentorganisationerne kan forfølge andre komplementære mål.

Artikel 8

Foranstaltninger, der kan træffes af producentorganisationer

1. Med henblik på at nå målene i artikel 7 kan producentorganisationerne bl.a. gøre brug af følgende foranstaltninger:

a) afpasse produktionen efter markedets behov

b) kanalisere forsyningerne og sørge for afsætning af medlemmernes produkter

c) fremme afsætningen af EU-fiskevarer og -akvakulturprodukter fra deres medlemmer på en ikke-diskriminerende måde ved for eksempel at udnytte certificering og navnlig oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker, geografiske betegnelser, garanterede traditionelle specialiteter og angivelser af bæredygtighed

d) føre kontrol med og træffe foranstaltninger til at sikre, at medlemmernes aktiviteter overholder den pågældende producentorganisations regler

e) fremme erhvervsuddannelses- og samarbejdsprogrammer for at tilskynde unge til at søge ind i branchen

f) begrænse fiskeriets indvirkning på miljøet, herunder gennem foranstaltninger til forbedring af fiskeredskabernes selektivitet

g) fremme anvendelsen af informations- og kommunikationsteknologi for at forbedre afsætningen og priserne

h) lette forbrugernes adgang til oplysninger om fiskevarer og akvakulturprodukter.

2. Fiskeriproducentorganisationerne kan også træffe følgende foranstaltninger:

a) fælles planlægning og forvaltning af deres medlemmers fiskeriaktiviteter under forudsætning af medlemsstaternes organisering af forvaltningen af havets biologiske ressourcer, herunder udviklings- og gennemførelsesbestemmelser til forbedring af fiskeriaktiviteternes selektivitet og rådgivning af de kompetente myndigheder

b) undgå og minimere uønskede fangster gennem inddragelse i udviklingen og anvendelsen af tekniske foranstaltninger og på bedste vis udnytte uønskede fangster af kommercielle bestande uden at skabe et marked for disse fangster, der er mindre end den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse i overensstemmelse med artikel 15, stk. 11, i forordning (EU) nr. 1380/2013 og artikel 34, stk. 2, i nærværende forordning, alt efter hvad der er relevant

c) forvalte ordningen for midlertidig oplagring af fiskevarer i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 30og 31.

3. Akvakulturproducentorganisationerne kan også træffe følgende foranstaltninger:

a) fremme bæredygtig akvakultur, især med hensyn til miljøbeskyttelse og dyresundhed og -velfærd

b) indsamle oplysninger om de afsatte produkter, også økonomiske oplysninger om første salg, og om produktionsprognoser

c) indsamle miljøoplysninger

d) planlægge forvaltningen af medlemmernes akvakulturaktiviteter

e) understøtte programmer for fagfolk til promovering af bæredygtige akvakulturprodukter.

Artikel 9

Oprettelse af sammenslutninger af producentorganisationer

1. Der kan på initiativ af producentorganisationer, der er anerkendt i en eller flere medlemsstater, oprettes en sammenslutning af producentorganisationer.

2. De bestemmelser i denne forordning, der gælder for producentorganisationer, finder også anvendelse på sammenslutninger af producentorganisationer, medmindre andet er angivet.

Artikel 10

Sammenslutninger af producentorganisationer - mål

1. Sammenslutninger af producentorganisationer forfølger følgende mål:

a) realisere de deltagende producentorganisationers mål som fastsat i artikel 7 mere effektivt og bæredygtigt

b) koordinere og udvikle aktiviteter af fælles interesse for de deltagende producentorganisationer.

2. Sammenslutninger af producentorganisationer er berettiget til finansiel støtte i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

Artikel 11

Oprettelse af brancheorganisationer

Der kan på initiativ af operatører af fiskevarer og akvakulturprodukter fra en eller flere medlemsstater oprettes brancheorganisationer anerkendt i overensstemmelse med afdeling II.

Artikel 12

Brancheorganisationer - mål

Brancheorganisationerne forbedrer koordineringen af og betingelserne for tilgængeliggørelsen på EU-markedet af fiskevarer og akvakulturprodukter.

Artikel 13

Foranstaltninger, der kan træffes af brancheorganisationer

Med henblik på at nå målene i artikel 12 kan brancheorganisationer gøre brug af følgende foranstaltninger:

a) udarbejde standardkontrakter, som er forenelige med EU-lovgivningen

b) fremme afsætningen af fiskevarer og akvakulturprodukter fra Unionen på et ikke-diskriminerende grundlag ved for eksempel at udnytte certificering og navnlig oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker, geografiske betegnelser, garanterede traditionelle specialiteter og angivelser af bæredygtighed

c) fastsætte regler for produktion og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, der er strengere end dem, der er fastsat i EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning

d) øge kendskabet til og kvaliteten og gennemsigtigheden af produktionen og markedet såvel som gennemføre faglige og erhvervsuddannelsesaktiviteter, f.eks. vedrørende kvalitet og sporbarhed og fødevaresikkerhed, og for at tilskynde til forskningsinitiativer

e) drive forskning, foretage markedsundersøgelser og udvikle metoder til optimering af markedets funktion, herunder gennem brug af informations- og kommunikationsteknologi, såvel som indsamle samfundsøkonomiske data

f) stille de oplysninger til rådighed og foretage de undersøgelser, der er nødvendige for at levere stabile forsyninger i den kvantitet, af den kvalitet og til den pris, der svarer til markedets behov og forbrugernes forventninger

g) foretage forbrugerorienteret promovering af arter, som stammer fra fiskebestande, hvis tilstand er bæredygtig, som har betydelig ernæringsmæssig værdi, og som der ikke er noget stort forbrug af

h) føre kontrol med og træffe foranstaltninger til at sikre, at medlemmernes aktiviteter overholder den pågældende brancheorganisations regler.

AFDELING II

Anerkendelse

Artikel 14

Anerkendelse af producentorganisationer

1. Medlemsstaterne kan anerkende alle grupper, der er oprettet på initiativ af fiskeri- eller akvakulturproducenter, der ansøger herom, som producentorganisationer, forudsat at de:

a) overholder principperne i artikel 17 og gennemførelsesbestemmelserne hertil

b) er tilstrækkeligt økonomisk aktive på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf, navnlig hvad angår antallet af medlemmer eller mængden af den produktion, der kan afsættes

c) har status som juridisk person i henhold til den nationale lovgivning i den pågældende medlemsstat, er etableret i denne medlemsstat og har deres hjemsted på dens område

d) kan arbejde hen imod de mål, der er fastsat i artikel 7

e) overholder konkurrencereglerne omhandlet i kapitel V

f) ikke misbruger en dominerende stilling på et bestemt marked og

g) giver relevante oplysninger om deres medlemmer, forvaltning og finansieringskilder.

2. Producentorganisationer, der er anerkendt inden den 29. december 2013, betragtes som producentorganisationer med henblik på denne forordning, og er bundet af dens bestemmelser.

Artikel 15

Finansiel støtte til producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer

Afsætningsforanstaltninger vedrørende fiskevarer og akvakulturprodukter, der tager sigte på at oprette eller omstrukturere producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, kan støttes finansielt i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

Artikel 16

Anerkendelse af brancheorganisationer

1. Medlemsstaterne kan anerkende gruppen af operatører, der er etableret på deres område, og som ansøger om en sådan anerkendelse, som brancheorganisationer, forudsat at de:

a) overholder principperne i artikel 17 og gennemførelsesbestemmelserne hertil

b) repræsenterer en væsentlig andel af produktionen og af enten forarbejdnings- og afsætningsaktiviteter eller begge vedrørende fiskevarer og akvakulturprodukter eller produkter, der er fremstillet af fiskevarer og akvakulturprodukter

c) ikke selv hverken producerer, forarbejder eller afsætter fiskevarer og akvakulturprodukter eller produkter, der er fremstillet af fiskevarer og akvakulturprodukter

d) har status som juridisk person i henhold til den nationale lovgivning i en medlemsstat, er etableret og har deres hjemsted på denne medlemsstats område

e) er i stand til at forfølge målene i artikel 12

f) tager hensyn til forbrugernes interesser

g) ikke er til hinder for en velfungerende fælles markedsordning, og

h) opfylder de i kapitel V omhandlede konkurrenceregler.

2. Organisationer, der er oprettet inden denne forordnings ikrafttræden 29. december 2013, kan anerkendes som brancheorganisationer med henblik på denne forordning, forudsat at den berørte medlemsstat er forvisset om, at de opfylder denne forordnings bestemmelser for så vidt angår brancheorganisationer.

3. Brancheorganisationer, der er anerkendt inden den 29. december 2013, betragtes som brancheorganisationer med henblik på denne forordning og er bundet af dens bestemmelser.

Artikel 17

Producentorganisationers og brancheorganisationers interne arbejdsgang

Producentorganisationers og brancheorganisationers interne arbejdsgang som omhandlet i artikel 14 og 16 skal være baseret på følgende principper:

a) medlemmernes opfyldelse af de af organisationen vedtagne regler for udnyttelse, produktion og afsætning

b) ikke-forskelsbehandling af medlemmerne, især på grund af nationalitet eller etableringssted

c) opkrævning af et finansielt bidrag fra medlemmerne for at finansiere organisationen

d) en demokratisk arbejdsgang, der sætter medlemmerne i stand til at kontrollere deres organisation og dens beslutninger

e) pålæggelse af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for tilsidesættelse af forpligtelser i henhold til den pågældende organisations interne regler, især i tilfælde af manglende betaling af finansielle bidrag

f) fastsættelse af regler for optagelse af nye medlemmer og tilbagetrækning af medlemskab

g) fastsættelse af de regnskabs- og budgetregler, der er nødvendige for organisationens forvaltning.

Artikel 18

Medlemsstaternes kontrol og tilbagetrækning af anerkendelse

1. Medlemsstaterne kontrollerer regelmæssigt, om producentorganisationerne og brancheorganisationerne opfylder betingelserne for anerkendelse i henholdsvis artikel 14 og 16. Hvis det konstateres, at disse forpligtelser ikke overholdes, kan anerkendelsen trækkes tilbage.

2. De medlemsstater, der er hjemsted for en producentorganisation eller en brancheorganisation, som har medlemmer fra forskellige medlemsstater, eller en sammenslutning af producentorganisationer, der er anerkendt i forskellige medlemsstater, etablerer det fornødne administrative samarbejde for at varetage kontrollen med den pågældende organisations eller sammenslutnings aktiviteter i samarbejde med de øvrige berørte medlemsstater.

Artikel 19

Fordeling af fiskerimuligheder

En producentorganisation, hvis medlemmer er statsborgere i forskellige medlemsstater, eller en sammenslutning af producentorganisationer, der er anerkendt i forskellige medlemsstater, skal under varetagelsen af sine opgaver overholde bestemmelserne om fordeling af fiskerimuligheder blandt medlemsstaterne, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 20

Kommissionens kontrol

1. For at sikre, at betingelserne for anerkendelse af producentorganisationer eller brancheorganisationer i henholdsvis artikel 14 og 16 er opfyldt, kan Kommissionen foretage kontrol og skal i givet fald bede medlemsstaterne om at trække anerkendelsen af en producentorganisation eller en brancheorganisation tilbage.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen elektronisk om enhver beslutning om anerkendelse eller tilbagetrækning af anerkendelse. Kommissionen gør al sådan information offentligt tilgængelig.

Artikel 21

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende:

a) fristerne, procedurerne og formatet for anmodninger om anerkendelse af producentorganisationer og brancheorganisationer, jf. henholdsvis artikel 14 og 16, eller om tilbagetrækning af denne anerkendelse, jf. artikel 18

b) formatet, fristerne og procedurerne for medlemsstaternes underretning af Kommissionen om beslutninger om anerkendelse eller tilbagetrækning af anerkendelse, jf. artikel 20, stk. 2.

Gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til litra a) skal i givet fald tilpasses til de særlige forhold, der gør sig gældende for småskalafiskeri og akvakultur.

2. De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 43, stk. 2.

AFDELING III

Udvidet anvendelse af reglerne

Artikel 22

Udvidet anvendelse af producentorganisationernes regler

1. Medlemsstaterne kan gøre de regler, der er fastlagt af en producentorganisation, bindende for producenter, der ikke er medlemmer af den pågældende organisation, men som afsætter én eller flere af produkterne i det område, hvor organisationen er repræsentativ, forudsat at:

a) producentorganisationen har været etableret i mindst ét år og anses for at være repræsentativ for produktionen og afsætningen, herunder, hvor det er relevant, sektoren for småskalafiskeri og ikke-industrielt fiskeri, i en medlemsstat, og den ansøger de ansvarlige nationale myndigheder herom

b) de regler, hvis anvendelsesområde udvides, vedrører en eller flere af de foranstaltninger for producentorganisationer, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 8, stk. 2, litra a) og b), og artikel 8, stk. 3, litra a)-e)

c) de i kapitel V omhandlede konkurrenceregler overholdes.

2. For så vidt angår stk. 1, litra a), anses en fiskeriproducentorganisation for at være repræsentativ, hvis den tegner sig for mindst 55 % af afsætningen af det pågældende produkt i det foregående år i det område, som det foreslås at udvide reglerne til.

3. For så vidt angår stk. 1, litra a), anses en akvakulturproducentorganisation for at være repræsentativ, hvis den tegner sig for mindst 40 % af afsætningen af det pågældende produkt i det foregående år i det område, som det foreslås at udvide reglerne til.

4. De regler, hvis anvendelse udvides til ikke-medlemmer, gælder for en periode på mellem 60 dage og 12 måneder.

Artikel 23

Udvidet anvendelse af brancheorganisationernes regler

1. Medlemsstaterne kan gøre visse former for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som der er opnået enighed om inden for en brancheorganisation, bindende i et eller flere specifikke områder for andre operatører, som ikke er medlemmer af organisationen, forudsat at:

a) brancheorganisationen omfatter mindst 65 % af hver af mindst to af følgende aktiviteter, produktion, forarbejdning eller omsætning af det pågældende produkt i det foregående år i et eller flere områder af en medlemsstat, og den ansøger de ansvarlige nationale myndigheder herom, samt

b) de regler, hvis anvendelse skal udvides til at gælde for andre operatører, vedrører en eller flere af de foranstaltninger for brancheorganisationer, der er fastsat i artikel 13, litra a)-g), og de ikke er til skade for andre operatører i den pågældende medlemsstat eller i Unionen.

2. De regler, hvis anvendelsesområde udvides, kan højst gøres bindende for tre år, jf. dog artikel 25, stk. 4.

Artikel 24

Ansvar

Hvis reglerne udvides til at omfatte ikke-medlemmer i overensstemmelse med artikel 22 og 23, kan den berørte medlemsstat beslutte, at ikke-medlemmer har pligt til at betale producentorganisationen eller brancheorganisationen den tilsvarende del af alle eller af en del af de udgifter, som medlemmerne har afholdt som følge af anvendelsen af de regler, som er blevet udvidet til at omfatte ikke-medlemmer.

Artikel 25

Kommissionens godkendelse

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de regler, de i henhold til artikel 22 og 23 har til hensigt at gøre bindende for alle producenter eller operatører i det eller de bestemte områder.

2. Kommissionen vedtager en afgørelse om godkendelse af udvidelsen af de i stk. 1 omhandlede regler, forudsat at:

a) bestemmelserne i artikel 22 og 23 er overholdt

b) de i kapitel V omhandlede konkurrenceregler er overholdt

c) udvidelsen ikke er til skade for den frie samhandel, og

d) opnåelsen af målene i artikel 39 i traktaten ikke bringes i fare.

3. Senest en måned efter modtagelsen af meddelelsen træffer Kommissionen en afgørelse om at godkende udvidelsen af reglerne eller give afslag på ansøgningen om udvidelse og underretter de pågældende medlemsstater herom. Hvis Kommissionen ikke har truffet afgørelse inden for en måned, efter modtagelsen anses udvidelsen af reglerne for at være godkendt af Kommissionen.

4. En godkendt forlængelse af reglerne kan fortsat anvendes efter udløbet af den første periode, herunder ved stiltiende samtykke, uden en direkte fornyelse af godkendelsen, forudsat at den pågældende medlemsstat har underrettet Kommissionen mindst én måned inden udløbet af en sådan første periode om den yderligere anvendelsesperiode, og Kommissionen enten har godkendt en sådan yderligere anvendelse eller ikke modsat sig denne senest én måned efter at være blevet underrettet herom.

Artikel 26

Tilbagetrækning af godkendelse

Kommissionen kan foretage kontrol og kan trække godkendelsen af udvidelsen af reglerne tilbage, hvis den konstaterer, at en eller flere af betingelserne for godkendelse ikke er opfyldt. Kommissionen underretter medlemsstaterne om en sådan tilbagetrækning.

Artikel 27

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende formatet og procedurerne for den meddelelse, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 43, stk. 2.

AFDELING IV

Planlægning af produktion og afsætning

Artikel 28

Produktions- og afsætningsplaner

1. Producentorganisationerne forelægger som minimum en produktions- og afsætningsplan, for i det mindste de vigtigste arter, som de afsætter, for deres ansvarlige nationale myndigheder til godkendelse. Sådanne produktions- og afsætningsplaner skal tage sigte på at realisere målene i artikel 3 og 7.

2. Produktions- og afsætningsplanen skal indeholde:

a) et produktionsprogram for fangede eller opdrættede arter

b) en afsætningsstrategi for at tilpasse udbuddet, både hvad angår mængde, kvalitet og præsentationsmåde, til markedsbehovene og -kravene

c) foranstaltninger, der træffes af producentorganisationen for at bidrage til målene i artikel 7

d) særlige forebyggende foranstaltninger til tilpasning af udbuddet af arter, som det sædvanligvis er vanskeligt at afsætte i løbet af året

e) de sanktioner, der skal anvendes over for medlemmer, som ikke overholder de beslutninger, der er truffet til gennemførelse af den pågældende plan.

3. De ansvarlige nationale myndigheder godkender produktions- og afsætningsplanen. Producentorganisationerne implementerer planen, så snart den er godkendt.

4. Producentorganisationerne har lov til at revidere produktions- og afsætningsplanen og skal i giver fald forelægge den for de ansvarlige nationale myndigheder til godkendelse.

5. Producentorganisationerne udarbejder en årsberetning om deres aktiviteter inden for rammerne af produktions- og afsætningsplanen og forelægger årsberetningen for deres ansvarlige nationale myndigheder til godkendelse.

6. Producentorganisationerne kan modtage finansiel støtte til udarbejdelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner i overensstemmelse en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

7. Medlemsstaterne kontrollerer, at de enkelte producentorganisationer opfylder forpligtelserne i denne artikel. Konstateres det, at disse forpligtelser ikke overholdes, kan anerkendelsen trækkes tilbage.

Artikel 29

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende:

a) formatet og strukturen af den produktions- og afsætningsplan, der er omhandlet i artikel 28

b) procedurerne og fristerne for producentorganisationernes forelæggelse og medlemsstaternes godkendelse af den produktions- og afsætningsplan, der er omhandlet i artikel 28.

2. De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 43, stk. 2.

AFDELING V

Stabilisering af markederne

Artikel 30

Oplagringsordning

Fiskeriproducentorganisationerne kan modtage finansiel støtte til oplagring af de fiskevarer, der er opført i bilag II, forudsat at:

a) betingelserne for oplagring, fastsat i en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020, overholdes

b) varerne har været bragt i omsætning af fiskeriproducentorganisationerne, men der er ikke fundet en køber, der er villig til at betale den udløsningspris, der er omhandlet i artikel 31

c) varerne opfylder de fælles handelsnormer, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 33, og er af en sådan kvalitet, at de egner sig til konsum

d) varerne er stabiliseret eller forarbejdet og oplagret i bassiner eller bure ved frysning, enten om bord på fartøjet eller i faciliteter på land, eller ved saltning, tørring, marinering, eller i givet fald kogning eller pasteurisering, uanset om de er fileterede, opskårne eller i givet fald hovedskårne

e) varerne genindføres på et senere tidspunkt fra oplagring på markedet med henblik på konsum

f) varerne forbliver på lager i mindst fem dage.

Artikel 31

Priser, der udløser oplagringsordningen

1. Før årets begyndelse kan hver enkelt fiskeriproducentorganisation foreslå en pris, der udløser oplagringsordningen i artikel 30 for de fiskevarer, der er anført i bilag II.

2. Udløsningsprisen kan ikke overstige 80 % af den vægtede gennemsnitspris, der er konstateret for den pågældende vare i producentorganisationens aktivitetsområde i de tre år, der går umiddelbart forud for det år, hvor udløsningsprisen fastsættes.

3. Ved fastsættelsen af udløsningsprisen tages der hensyn til følgende:

a) produktions- og efterspørgselstendenserne

b) stabiliseringen af markedspriserne

c) konvergens af markederne

d) producenternes indkomster

e) forbrugernes interesser.

4. Medlemsstaterne skal efter gennemgang af forslagene fra de producentorganisationer, der er anerkendt på deres område, fastsætte de udløsningspriser, som producentorganisationerne skal anvende. Disse priser fastsættes på grundlag af kriterierne i stk. 2 og 3. Priserne offentliggøres.

Artikel 32

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter hvilket format medlemsstaterne skal benytte ved offentliggørelsen af de udløsningspriser, der er omhandlet i artikel 31, stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 43, stk. 2.

KAPITEL III

FÆLLES HANDELSNORMER

Artikel 33

Fastsættelse af fælles handelsnormer

1. Med forbehold af artikel 47 kan der fastsættes fælles handelsnormer for fiskevarer beregnet til konsum, der er opført i bilag I, uanset deres oprindelse (Unionen eller importeret).

2. De i stk. 1 nævnte handelsnormer kan vedrøre kvaliteten, størrelsen, vægten, emballagen, præsentationsmåden eller mærkningen af produkterne og særlig:

a) mindste handelsstørrelser, idet der tages hensyn til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning; sådanne mindste handelsstørrelser svarer, hvor det er relevant, til bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser i overensstemmelse med artikel 15, stk. 10, i forordning (EU) nr. 1380/2013

b) specifikationer for fiskekonserves i overensstemmelse med bevarelseskrav og internationale forpligtelser.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse uden at det berører:

a) forordning (EF) nr. 178/2002

b) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 ([1])

c) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 ([2])

d) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 ([3])

e) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 ([4])

f) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 ([5]), samt

g) forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 34

Opfyldelse af fælles handelsnormer

1. De varer, der er beregnet til konsum, og som fælles handelsnormer er fastsat for, kan udelukkende gøres tilgængelige på EU-markedet i overensstemmelse med disse normer.

2. Alle landede fiskevarer, herunder dem, der ikke opfylder fælles handelsnormer, må anvendes til andre formål end direkte konsum, herunder til fiskemel, fiskeolie, foder til selskabsdyr, tilsætningsstoffer til levnedsmidler, lægemidler eller kosmetiske midler.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 226 af 25.6.2004, s. 83).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).
([5]) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om oprettelse af en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

KAPITEL IV

FORBRUGEROPLYSNING

Artikel 35

Obligatoriske oplysninger

1. Med forbehold af forordning (EU) nr. 1169/2011 må fiskevarer og akvakulturprodukter omhandlet i punkt a), b), c) og e) i bilag I til nærværende forordning, som bringes i omsætning i Unionen, uanset deres oprindelse eller afsætningsmetode kun udbydes til salg til den endelige forbruger eller til storkøkkener, hvis de er behørigt mærket med følgende oplysninger:

a) artens handelsbetegnelse og videnskabelige navn

b) produktionsmetoden, navnlig med følgende ord "… fanget…" eller "… fanget i ferskvand …" eller "opdrættet…"

c) navnet på det område, hvor produktet er fanget eller opdrættet, og den fiskeredskabskategori, der er brugt til fangsten, jf. bilag III, første kolonne, til nærværende forordning

d) om produktet er optøet

e) mindste holdbarhedsdato, hvor dette er relevant.

Kravet i litra d) finder ikke anvendelse på:

a) ingredienser, der findes i det færdige produkt

b) fødevarer, hvor frysning er et teknologisk nødvendigt led i fremstillingsprocessen

c) fiskevarer og akvakulturprodukter, der tidligere har været nedfrosset af sundhedssikkerhedsmæssige årsager, jf. bilag III, afsnit VIII, til forordning (EF) nr. 853/2004

d) fiskevarer og akvakulturprodukter, der er blevet optøet før røgning, saltning, kogning, anbringelse i saltlage eller tørring eller en kombination af en eller flere af disse processer.

2. For ikke-færdigpakkede fiskevarer og akvakulturprodukter kan de obligatoriske oplysninger i stk. 1 ved detailsalg angives ved hjælp af kommercielle oplysninger for eksempel på skilte eller plakater.

3. Når et blandingsprodukt, der består af samme art, men stammer fra forskellige produktionsmetoder, udbydes til salg til den endelige forbruger eller til et storkøkken, skal metoden for hvert parti angives. Når et blandingsprodukt, der består af den samme art, men stammer fra forskellige fangstområder eller produktionslande, udbydes til detailsalg til den endelige forbruger eller til et storkøkken, skal mindst området for det parti, der er mest repræsentativt mængdemæssigt, angives og ledsages af en angivelse af, at produktet også stammer fra andre fangst- eller produktionsområder.

4. Medlemsstaterne kan fritage små mængder af varer og produkter, der sælges direkte fra fiskerfartøjer til forbrugerne, fra kravene omhandlet i stk. 1, hvis værdien ikke overstiger den værdi, der fastsættes i artikel 58, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1224/2009.

5. Fiskevarer og akvakulturprodukter og deres emballage, der er mærket før den 13. december 2014, og som ikke opfylder bestemmelserne i denne artikel, kan bringes i omsætning, indtil de pågældende lagre er brugt op.

Artikel 36

Rapport om miljømærkning

Efter høring af medlemsstaterne og interessenterne forelægger Kommissionen senest den 1. januar 2015 Europa-Parlamentet og Rådet en gennemførlighedsrapport om valgmulighederne i forbindelse med en miljømærkningsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, navnlig om indførelsen af en sådan ordning som en ordning på EU-plan, og om fastsættelse af mindstekrav for medlemsstaternes anvendelse af et EU-miljømærke.

Artikel 37

Handelsbetegnelse

1. Med henblik på artikel 35, stk. 1, udarbejder og offentliggør medlemsstaterne en liste over de handelsbetegnelser, der er godkendt på deres område, sammen med de videnskabelige navne. Listen skal indeholde følgende oplysninger:

a) det videnskabelige navn for hver art ifølge FishBase-informationssystemet eller, hvis det er relevant, De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisations (FAO's) ASFIS-database

b) handelsbetegnelsen

   i) artens navn på den pågældende medlemsstats officielle sprog

   ii) eventuelt andre lokalt eller regionalt accepterede eller tilladte navne.

2. Enhver fiskeart, som indgår som ingrediens i en anden fødevare, må betegnes som "fisk", forudsat at navnet og præsentationsmåden for denne fødevare ikke henviser til en bestemt art.

3. Eventuelle ændringer af listen over handelsbetegnelser, som er godkendt af en medlemsstat, meddeles straks til Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 38

Angivelse af fangst- eller produktionsområde

1. Angivelsen af fangst- eller produktionsområdet i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, litra c), består af følgende oplysninger:

a) hvis der er tale om fiskevarer fanget på havet, navnet på skrift på underområdet eller afsnittet, der er opført i FAO-området, såvel som navnet på en sådan zone formuleret forståeligt for forbrugerne eller et kort eller piktogram, der viser den pågældende zone, eller, hvis der er tale om fiskevarer fanget i andre farvande end det nordøstlige Atlanterhav (FAO-område 27) og Middelhavet og Sortehavet (FAO-område 37), som en undtagelse fra dette krav navnet på FAO-området

b) hvis der er tale om fiskevarer fanget i ferskvand, en henvisning til det vandområde i den medlemsstat eller det tredjeland, som varen har oprindelse i

c) hvis der er tale om akvakulturprodukter, en henvisning til den medlemsstat eller det tredjeland, hvor produktet nåede mere end halvdelen af sin endelige vægt eller blev holdt i mere end halvdelen af opdrætsperioden eller, hvis der er tale om skaldyr, hvor den sidste opdræts- eller dyrkningsfase af mindst 6 måneders varighed er foregået.

2. Foruden de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, kan operatørerne angive mere nøjagtige oplysninger om fangst- eller produktionsområdet.

Artikel 39

Supplerende fakultative oplysninger

1. Foruden de obligatoriske oplysninger, der er påkrævet i henhold til artikel 35, kan der på frivillig basis angives følgende oplysninger, forudsat at de angives klart og utvetydigt:

a) datoen for fangst af fiskevaren eller høst af akvakulturproduktet

b) datoen for landing af fiskevaren eller oplysninger om den havn, varen er blevet landet i

c) nærmere oplysninger om fiskeredskabstypen, jf. bilag III, anden kolonne

d) hvis der er tale om fiskevarer fanget på havet, oplysninger om flagstaten for det fartøj, der har fanget fiskevarerne

e) miljøoplysninger

f) oplysninger af etisk og/eller social karakter

g) oplysninger om produktionsteknik eller -praksis

h) oplysninger om produktets ernæringsmæssige indhold.

2. En Quick Response kode (QR-kode) kan bruges til at skitsere en del af eller alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 35, stk. 1.

3. Fakultative oplysninger må ikke anføres, så det går ud over den plads, der er til rådighed til obligatoriske oplysninger på mærkningen.

4. Der må ikke angives fakultative oplysninger, som ikke kan verificeres.

KAPITEL V

KONKURRENCEREGLER

Artikel 40

Anvendelse af konkurrencereglerne

Artikel 101-106 i TEUF og gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis som omhandlet i artikel 101, stk. 1, og artikel 102 i TEUF, der vedrører produktion eller afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter.

Artikel 41

Undtagelser fra konkurrencereglerne

1. Uanset denne forordnings artikel 40 finder artikel 101, stk. 1, i TEUF ikke anvendelse på de af producentorganisationernes aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der vedrører produktion eller salg af fiskevarer og akvakulturprodukter eller anvendelsen af fælles oplagringsfaciliteter, behandling eller forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter, og som

a) er nødvendige for realiseringen af målene i artikel 39 i TEUF

b) ikke indeholder nogen forpligtelse til at holde en bestemt pris

c) ikke medfører nogen form for opdeling af markederne i Unionen

d) ikke begrænser konkurrencen og

e) ikke fjerner konkurrencen for en væsentlig andel af de pågældende varer.

2. Uanset denne forordnings artikel 40 finder artikel 101, stk. 1, i TEUF ikke anvendelse på brancheorganisationernes aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som

a) er nødvendige for realiseringen af målene i artikel 39 i TEUF

b) ikke indeholder nogen forpligtelse til at anvende en bestemt pris

c) ikke medfører nogen form for opdeling af markederne i Unionen

d) ikke anvender ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for andre handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen

e) ikke fjerner konkurrencen for en væsentlig andel af de pågældende varer og

f) ikke skaber konkurrencebegrænsninger, der ikke er absolut nødvendige for at nå målene for den fælles fiskeripolitik.

KAPITEL VI

KENDSKAB TIL MARKEDET

Artikel 42

Kendskab til markedet

1. Kommissionen:

a) indsamler, analyserer og spreder økonomiske oplysninger med henblik på at give aktørerne i hele forsyningskæden viden om og indsigt i EU-markedet for fiskevarer og akvakulturprodukter, idet den tager hensyn til den internationale kontekst

b) yder praktisk støtte til producentorganisationer og branche-organisationer med henblik på bedre samordning af oplysninger mellem operatører og forarbejdningsvirksomheder

c) overvåger regelmæssigt priserne for fiskevarer og akvakulturprodukter på EU-markedet i hele forsyningskæden og analyserer markedstendenserne

d) udfører ad hoc-markedsundersøgelser og stiller en metode til undersøgelse af prisdannelse til rådighed.

2. For at gennemføre stk. 1 træffer Kommissionen foranstaltninger til at:

a) lette adgangen til de oplysninger om fiskevarer og akvakulturprodukter, der er indsamlet i henhold til EU-retten

b) stille markedsoplysninger såsom prisundersøgelser og markedsanalyser og -undersøgelser til rådighed for alle interessenter og den brede offentlighed på en tilgængelig og forståelig måde, med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ([1]).

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

3. Medlemsstaterne bidrager til at nå målene i stk. 1.

KAPITEL VII

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 43

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Det er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 44

Ændring af forordning (EF) nr. 1184/2006

Artikel 1 i forordning (EF) nr. 1184/2006 affattes således:

"*Artikel 1*

Ved denne forordning fastsættes der regler for anvendelsen af artikel 101-106 og artikel 108, stk. 1 og 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) i forbindelse med produktionen af eller handelen med de produkter, der er anført i bilag I til TEUF undtagen de produkter, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 (*) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 (**).

(*) Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1)".

Artikel 45

Ændringer af forordning (EF) nr. 1224/2009

I forordning (EF) nr. 1224/2009 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 57, stk. 1, tilføjes følgende punktummer:

"Medlemsstaterne gennemfører kontroller for at sikre efterlevelse. Disse kontroller kan gennemføres i alle afsætningsled samt under transport."

2) I artikel 58, stk. 5, foretages følgende ændringer:

a) litra g) affattes således:

"g) oplysninger til forbrugerne som omhandlet i artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1)."

b) litra h) udgår.

Artikel 46

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 104/2000 ophæves. Artikel 4 anvendes dog indtil den 12. december 2014.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 47

Regler om fastsættelse af fælles handelsnormer

Reglerne om fastsættelse af fælles handelsnormer, især Rådets forordning (EØF) nr. 2136/89 ([1]), Rådets forordning (EØF) nr. 1536/92 ([2]) og Rådets forordning (EF) nr. 2406/96 ([3]), og andre regler, der er vedtaget til gennemførelse af fælles handelsnormer, f.eks. Kommissionens forordning (EØF) nr. 3703/85 ([4]), finder fortsat anvendelse.

Artikel 48

Revision

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2022 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne af denne forordnings anvendelse.

Artikel 49

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014 med undtagelse af kapitel IV og artikel 45, som anvendes fra den 13. december 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
V. LEŠKEVIČIUS
Formand

([1]) Rådets forordning (EØF) nr. 2136/89 af 21. juni 1989 om fælles handelsnormer for sardinkonserves og varebetegnelser for sardinkonserves og sardintypekonserves (EFT L 212 af 22.7.1989, s. 79).
([2]) Rådets forordning (EØF) nr. 1536/92 af 9. juni 1992 om fælles handelsnormer for tun- og bonitkonserves (EFT L 163 af 17.6.1992, s. 1).
([3]) Rådets forordning (EF) nr. 2406/96 af 26. november 1996 om fælles handelsnormer for fiskevarer (EFT L 334 af 23.12.1996, s. 1).
([4]) Kommissionens forordning (EØF) nr. 3703/85 af 23. december 1985 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser vedrørende de fælles handelsnormer for visse ferske eller kølede fisk (EFT L 351 af 28.12.1985, s. 63).

BILAG I

FISKEVARER OG AKVAKULTURPRODUKTER OMFATTET AF DEN FÆLLES MARKEDSORDNING

	KN-kode	Varebeskrivelse
a)	0301	Fisk, levende
	0302	Fisk, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
	0303	Fisk, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
	0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset
b)	0305	Fisk, tørret, saltet eller i saltlage; røget fisk, også kogt før eller under røgningen; mel, pulver og pellets af fisk, egnet til menneskeføde
c)	0306	Krebsdyr, også afskallede, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; krebsdyr med skal, kogt i vand eller dampkogte, også kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; mel, pulver og pellets af krebsdyr, egnet til menneskeføde
	0307	Bløddyr, også uden skal, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; hvirvelløse vanddyr, andre end krebsdyr og bløddyr, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; mel, pulver og pellets af hvirvelløse vanddyr, andre end krebsdyr, egnet til menneskeføde
d)		Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 1 eller 3, uegnede til menneskeføde
		– Andre varer
		– – Af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 3
	0511 91 10	– – – Fiskeaffald
	0511 91 90	– – – Andre varer
e)	1212 20 00	– Tang og andre alger
f)		Fedtstoffer og olier udvundet af fisk, samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
	1504 10	– Olier af fiskelever samt fraktioner deraf
	1504 20	– Fedtstoffer og olier af fisk samt fraktioner deraf, bortset fra olier af fiskelever
g)	1603 00	Ekstrakter og saft af kød, fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr
h)	1604	Fisk, tilberedt eller konserveret; kaviar og kaviarerstatning tilberedt af fiskerogn
i)	1605	Krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse vanddyr, tilberedte eller konserverede
j)		Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, også tilberedt
	1902 20	– Pastaprodukter med fyld, også kogt eller på anden måde tilberedt:
	1902 20 10	– – Med indhold af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr på over 20 vægtprocent

KN-kode		Varebeskrivelse
k)		Mel, pulver og pellets af kød, slagtebiprodukter, fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr, uegnet til menneskeføde; fedtegrever
	2301 20 00	– Mel, pulver og pellets af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr
l)		Tilberedninger, af den art der anvendes som dyrefoder
	2309 90	– Andre varer:
	ex 2309 90 10	– – Fiskesolubel

BILAG II

FISKEVARER OMFATTET AF OPLAGRINGSORDNINGEN

KN-kode	Varebeskrivelse
0302 22 00	Rødspætte *(Pleuronectes platessa)*
ex 0302 29 90	Ising *(Limanda limanda)*
0302 29 10	Glashvarre *(Lepidorhombusarter)*
ex 0302 29 90	Skrubbe *(Platichthys flesus)*
0302 31 10	Hvidtun eller langfinnet tun *(Thunnus alalunga)*
samt	
0302 31 90	
ex 0302 40	Sild *(Clupea harengus)*
0302 50 10	Atlantisk torsk *(Gadus morhua)*
0302 61 10	Sardin *(Sardina pilchardus)*
ex 0302 61 80	Brisling *(Sprattus sprattus)*
0302 62 00	Kuller *(Melanogrammus aeglefinus)*
0302 63 00	Sej *(Pollachius virens)*
ex 0302 64	Makrel *(Scomber scombrus og Scomber japonicus)*
0302 65 20	Pighaj og rødhaj *(Squalus acanthias og Scyliorhinusarter)*
samt	
0302 65 50	
0302 69 31	Rødfisk *(Sebastesarter)*
samt	
0302 69 33	
0302 69 41	Hvilling *(Merlangius merlangus)*
0302 69 45	Lange *(Molvaarter)*
0302 69 55	Ansjos *(Engraulisarter)*
ex 0302 69 68	Kulmule *(Merluccius merluccius)*
0302 69 81	Havtaske *(Lophiusarter)*
ex 0302 69 99	Guldmakrel *(Coryphaena hippurus)*
ex 0307 41 10	Tiarmet blæksprutte *(Sepia officinalis og Rossia macrosoma)*
ex 0306 23 10	Hesterejer *(Crangon crangon)* og dybhavsrejer *(Pandalus borealis)*
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	Tunge *(Soleaarter)*
0306 24 30	Taskekrabbe *(Cancer pagurus)*
0306 29 30	Jomfruhummer *(Nephrops norvegicus)*
0303 31 10	Hellefisk *(Reinhardtius hippoglossoides)*
0303 78 11	Kulmule *(Merlucciusarter)*
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
samt	
0303 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Blankesten *(Dentex dentex* og *Pagellusarter)*
0303 61 00	Sværdfisk *(Xiphias gladius)*
0304 21 00	
0304 91 00	

KN-kode	Varebeskrivelse
0306 13 40	Rejer af *Penaeidaefamilien*
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	Blæksprutter af arterne *Sepia officinalis, Rossia macrosoma* og *Sepiola rondeleti*
0307 49 01	
0307 49 31	Blæksprutte *(Loligoarter)*
0307 49 33	
0307 49 35	
samt	
0307 49 38	
0307 49 51	Flyveblæksprutte *(Ommastrephes sagittatus)*
0307 59 10	Blæksprutte *(Octopusarter)*
0307 99 11	*Illexarter*
0303 41 10	Hvidtun eller langfinnet tun *(Thunnus alalunga)*
0302 32 10	Gulfinnet tun *(Thunnus albacares)*
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	Bugstribet bonit *(Euthynnus (Katsuwonus) pelamis)*
0303 43 10	
0303 45 10	Blåfinnet tun (*Thunnus thynnus*)
0302 39 10	Andre arter af slægterne *Thunnus* og *Euthynnus*
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	
ex 0302 29 90	Rødtunge *(Microstomus kitt)*
0302 35 10	Blåfinnet tun *(Thunnus thynnus)*
samt	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	Lubbe *(Pollachius pollachius)*
0302 69 75	Havbrasen *(Bramaarter)*
ex 0302 69 82	Blåhvilling *(Micromesistius poutassou)*
ex 0302 69 99	Skægtorsk *(Trisopterus luscus)* og glyse *(Trisopterus minutus)*
ex 0302 69 99	Okseøjefisk *(Boops boops)*
ex 0302 69 99	Picarel *(Spicara smaris)*
ex 0302 69 99	Havål *(Conger conger)*
ex 0302 69 99	Knurhane *(Triglaarter)*
ex 0302 69 91	Hestemakrel *(Trachurusarter)*
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	Multe *(Mugilarter)*
ex 0302 69 99	Rokke *(Rajaarter)*
samt	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	Strømpebåndsfisk *(Lepidopus caudatus* og *Aphanobus carbo)*
ex 0307 21 00	Kæmpekammusling *(Pecten maximus)*
ex 0307 91 00	Konk *(Buccinum undatum)*
ex 0302 69 99	Gulstribet mulle eller rød mulle *(Mullus surmeletus, Mullus barbatus)*
ex 0302 69 99	Almindelig havrude *(Spondyliosoma cantharus)*

BILAG III

OPLYSNINGER OM FISKEREDSKABER

Obligatoriske oplysninger om fiskeredskabskategori	Nærmere oplysninger om redskaber og koder i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 [1] og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 [2]	
Vod	Landvod	SB
	Snurrevod	SDN
	Skotsk snurrevod(flyshootervod)	SSC
	Vod trukket af to fartøjer(flyshootervod)	SPR
Trawl	Bomtrawl	TBB
	Skovlbundtrawl	OTB
	Parbundtrawl	PTB
	Skovlflydetrawl	OTM
	Parflydetrawl	PTM
	Dobbeltskovltrawl	OTT
Garn og lignende net	Bundsat garn	GNS
	Drivgarn	GND
	Omkredsende garn	GNC
	Toggergarn	GTR
	Kombineret garn og toggergarn	GTN
Indespærringsnoter og løftenet	Not	PS
	Uden snurpewire (lampara)	LA
	Synkenot	LNB
	Faststående løftenet	LNS
Kroge og liner	Håndliner og stangliner (håndbetjente)	LHP
	Håndliner og stangliner (mekaniske)	LHM
	Langliner til bundfiskeri	LLS
	Flydeliner	LLD
	Dørgeliner	LTL
Skrabere	Skrabere	DRB
	Håndbetjente skrabere brugt om bord på fartøjer	DRH
	Motoriserede skrabere, herunder sugeskrabere	HMD
Tejner (ruser)	Tejner og ruser	FPO

[1] Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25).
[2] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

BILAG IV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 104/2000	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1-5
Artikel 2, 3	Artikel 33 og 34
Artikel 4	Artikel 35-39
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, 7 og 8,
Artikel 5, stk. 2, 3 og 4, og artikel 6	Artikel 14 og 18-21
Artikel 7	Artikel 22 og 24-27
Artikel 8	—
Artikel 9-12	Artikel 28 og 29
Artikel 13	Artikel 11, 12, 13, 16, 18, 20 og 21
Artikel 14	Artikel 41, stk. 2
Artikel 15	Artikel 23
Artikel 16	Artikel 24-27
Artikel 17-27	Artikel 30, 31 og 32
Artikel 33	—
Artikel 34	Artikel 20, stk. 2, artikel 21 og 32
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37	Artikel 43
Artikel 38 og 39	Artikel 43
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 48
Artikel 42	Artikel 44, 45 og 46
Artikel 43	Artikel 49
—	Artikel 40
—	Artikel 41, stk. 1
—	Artikel 42

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1380/2013

af 11. december 2013

om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger

(1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 ([4]) blev der indført en EF-ordning for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcer som led i den fælles fiskeripolitik.

(2) Anvendelsesområdet for den fælles fiskeripolitik omfatter bevarelse af havets biologiske ressourcer og forvaltningen af fiskeriet fra dem. Desuden omfatter den fælles fiskeripolitik, for så vidt angår markedsforanstaltninger og finansielle foranstaltninger til støtte for dens mål, biologiske ferskvandsressourcer og akvakulturaktiviteter samt forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, når sådanne aktiviteter udøves på medlemsstaternes område eller i EU-farvande, herunder af fiskerfartøjer, som fører tredjelandes flag og er registreret i tredjelande, eller af EU-fiskerfartøjer eller borgere i medlemsstaterne, dog med forbehold af flagstatens primære ansvar, under hensyntagen til artikel 117 i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 ([5]) (UNCLOS).

(3) Rekreativt fiskeri kan have betydelig indvirkning på fiskeressourcerne, og derfor bør medlemsstaterne sikre, at dette fiskeri foregår på en måde, der er forenelig med den fælles fiskeripolitiks mål.

(4) Den fælles fiskeripolitik bør sikre, at fiskeriet og akvakulturen bidrager til at skabe miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt. Den bør omfatte regler, der sigter mod at sikre sporbarheden, sikkerheden og kvaliteten af produkter, der markedsføres i Unionen. Desuden bør den fælles fiskeripolitik bidrage til øget produktivitet, til en rimelig levestandard i fiskerierhvervet, herunder småskalafiskeri, til stabile markeder, og den bør sikre, at forsyninger af fødevarer er til rådighed, og at de når ud til forbrugerne til rimelige priser. Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og bør medvirke til, at målene heri nås.

(5) Unionen er kontraherende part i UNCLOS ([6]) og i henhold til Rådets afgørelse 98/414/EF ([7]) i De Forenede Nationers aftale af 4. december 1995 om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter af 4. december 1953 ([8]) (FN-aftalen om fiskebestande) og i henhold til Rådets afgørelse 96/428/EF ([9]) i

([1]) EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183.
([2]) EUT C 225 af 27.7.2012, s. 20.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 6.2.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 17.10.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 9.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([4]) Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59).
([5]) De Forenede Nationers havretskonvention og aftalen vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 3).
([6]) Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af de Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).
([7]) Rådets afgørelse 98/414/EF af 8. juni 1998 om Det Europæiske Fællesskabs ratifikation af aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 14).
([8]) Aftale om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 16).
([9]) Rådets afgørelse 96/428/EF af 25. juni 1996 om Fællesskabets godkendelse af aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (EFT L 177 af 16.7.1996, s. 24).

aftalen af 24. november 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav vedtaget af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation [1].

(6) Ved disse internationale instrumenter fastsættes der først og fremmest bevarelsesforpligtelser, herunder forpligtelser til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der skal sikre, at havets ressourcer opretholdes på eller genoprettes til niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte både i havområder under national jurisdiktion og på åbent hav, og til at samarbejde herom med andre lande, en forpligtelse til bred anvendelse af en forsigtighedstilgang i forbindelse med bevarelse, forvaltning og udnyttelse af fiskebestande, en forpligtelse til at sikre forenelighed mellem bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, hvis havets ressourcer forekommer i havområder med forskellig jurisdiktionsstatus, samt en forpligtelse til at tage behørigt hensyn til anden lovlig udnyttelse af havene. Den fælles fiskeripolitik bør derfor bidrage til Unionens gennemførelse af sine internationale forpligtelser i henhold til disse internationale instrumenter. Hvis medlemsstaterne vedtager bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som de har fået bemyndigelse til at vedtage som led i den fælles fiskeripolitik, bør de også handle på en måde, der er fuldt forenelig med de internationale forpligtelser vedrørende bevarelses og samarbejde i henhold til disse internationale instrumenter.

(7) På verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 forpligtede Unionen og dens medlemsstater sig til at tage skridt til at modvirke den fortsatte nedgang i mange fiskebestande. Unionen bør derfor forbedre sin fælles fiskeripolitik ved en tilpasning af udnyttelsesgraderne for at sikre, at udnyttelsen af havets biologiske ressourcer inden for en passende tidsramme genopretter og opretholder de befiskede bestande over niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte. Udnyttelsesgraderne bør nås senest i 2015. Det bør kun være tilladt, at disse udnyttelsesgrader nås på et senere tidspunkt, hvis det, at de nås senest i 2015, vil være til alvorlig skade for de berørte fiskerflåders økonomiske og sociale bæredygtighed. Disse grader bør nås hurtigst muligt efter 2015 og under alle omstændigheder senest i 2020. Hvis de videnskabelige oplysninger ikke er tilstrækkelige til, at disse niveauer kan fastsættes, kan det overvejes at anvende omtrentlige parametre.

(8) Forvaltningsbeslutninger vedrørende det maksimalt bæredygtige udbytte i blandet fiskeri bør tage højde for de vanskeligheder, der er forbundet med at fiske alle bestande på samme tid i et blandet fiskeri i overensstemmelse med det maksimalt bæredygtige udbytte, navnlig hvis videnskabelig rådgivning indikerer, at det er meget vanskeligt at undgå at måtte lukke fiskeriet af en bestand ved at forbedre de anvendte fiskeredskabers selektivitet. Passende videnskabelige organer bør anmodes om at rådgive om, hvad der er passende niveauer for fiskeridødelighed i sådanne situationer.

(9) Den fælles fiskeripolitik bør sikre, at der er sammenhæng med fiskerimålene i den afgørelse, som konferencen mellem parterne i konventionen om den biologiske mangfoldighed har vedtaget om strategiplanen for biodiversitet for perioden 2011-2020, og med de biodiversitetsmål, som Det Europæiske Råd har vedtaget den 25. og 26. marts 2010.

(10) Bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer bør baseres på en forsigtighedstilgang, som følger af det forsigtighedsprincip, der er omhandlet i artikel 191, stk. 2, første afsnit, i traktaten, under hensyntagen til tilgængelige videnskabelige data.

(11) Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til at beskytte havmiljøet, til en bæredygtig forvaltning af alle kommercielt udnyttede arter og især til at opnå en god miljøtilstand senest i 2020, jf. artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF [2].

(12) Den fælles fiskeripolitik bør ligeledes bidrage til forsyning med fødevarer med et højt næringsindhold på Unionens marked og til at mindske Unionens markeds afhængighed af fødevareimporter. Den bør også fremme direkte og indirekte jobskabelse og økonomisk udvikling i kystområderne.

(13) Der bør iværksættes en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning, og fiskeriaktiviteternes miljøvirkninger bør begrænses, ligesom uønskede fangster så vidt muligt bør undgås og reduceres.

(14) Det er vigtigt for forvaltningen af den fælles fiskeripolitik, at denne følger principperne om god forvaltningspraksis. Disse principper omfatter beslutningstagning på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, bred aktørinddragelse og langsigtede perspektiver. En vellykket forvaltning af den fælles fiskeripolitik afhænger også af en klar definition af ansvaret på EU-plan og på regionalt, nationalt og lokalt plan, og af, at de foranstaltninger, der træffes, er forenelige med hinanden og i tråd med andre EU-politikker.

(15) Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til at forbedre sikkerheds- og arbejdsforholdene for dem, der arbejder i fiskeriet.

(16) Der bør i den fælles fiskeripolitik, hvor det er relevant, tages fuldt hensyn til dyresundhed, dyrevelfærd og fødevare- og fodersikkerhed.

[1] Aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (EFT L 177 af 16.7.1996, s. 26).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

(17) Da alle spørgsmål vedrørende Europas have hænger sammen, bør den fælles fiskeripolitik gennemføres på en måde, der er i overensstemmelse med andre EU-politikker, og som navnlig tager hensyn til samspillet med Unionens handlinger inden for andre havpolitiske områder. Der bør sikres sammenhæng i forvaltningen af de forskellige sektorpolitikker for Østersøen, Nordsøen, Det Keltiske Hav, Biscayabugten og havområdet ud for den iberiske kyst, Middelhavet og Sortehavet.

(18) EU-fiskerfartøjer bør have lige adgang til EU-farvande og ressourcer, der er omfattet af den fælles fiskeripolitiks regler.

(19) De eksisterende regler, der begrænser adgangen til ressourcer inden for medlemsstaternes 12-sømilezone, har fungeret tilfredsstillende til gavn for bevarelsen ved at begrænse fiskeriindsatsen i de mest følsomme dele af EU-farvandene. Reglerne har også bevaret det traditionelle fiskeri, som den sociale og økonomiske udvikling i visse kystsamfund er stærkt afhængig af. Disse regler bør derfor fortsat anvendes. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at give præferentiel adgang for småskalafiskere, ikkeindustrielle fiskere eller kystfiskere.

(20) Små øer beliggende ud for kysten, som er afhængige af fiskeri, bør især anerkendes og støttes, hvor det er relevant, for at sætte dem i stand til at overleve og trives.

(21) Havets biologiske ressourcer omkring de regioner i Unionens yderste periferi, der er omhandlet i artikel 349, stk. 1, i traktaten, bør nyde særlig beskyttelse, idet de bidrager til at bevare den lokale økonomi på disse territorier for så vidt angår deres strukturelle, sociale og økonomiske situation. Visse fiskeriaktiviteter i de pågældende farvande bør derfor kun udøves af fiskerfartøjer, der er registreret i en havn på disse territorier.

(22) For at bidrage til bevarelsen af levende akvatiske ressourcer og marine økosystemer bør Unionen bestræbe sig på at beskytte områder, som er biologisk følsomme, ved at udpege dem som beskyttede områder. I sådanne tilfælde bør det være muligt at begrænse eller forbyde fiskeriaktiviteter. Når der træffes beslutning om, hvilke områder der skal udpeges, bør der især tages hensyn til de områder, hvor det er klart dokumenteret, at der er kraftige koncentrationer af fisk, som er under bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse, og gydeområder, og til de områder, som skønnes at være biogeografisk følsomme. Der bør også tages hensyn til eksisterende bevaringsområder. For at lette udpegelsesprocessen bør medlemsstaterne identificere passende områder, herunder områder, som udgør en del af et sammenhængende netværk, og de bør i relevant omfang samarbejde om at udarbejde og fremsende fælles henstillinger til Kommissionen. For at få fastlagt beskyttede områder på en mere effektiv måde bør det være muligt for Kommissionen at have beføjelse til at fastlægge dem i en flerårig plan. For at sikre et passende niveau for demokratisk ansvarlighed og kontrol bør Kommissionen regelmæssigt aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om disse beskyttede områder.

(23) Målet med bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer kan nås på en mere effektiv måde ved en flerårig tilgang til fiskeriforvaltning, hvor opstilling af flerårige planer, som afspejler de forskellige fiskeriers særlige karakteristika, prioriteres.

(24) De flerårige planer bør om muligt omfatte flere bestande, hvis der er tale om fælles udnyttelse af sådanne bestande. De flerårige planer bør fastlægge rammerne for bæredygtig udnyttelse af de berørte bestande og marine økosystemer, idet der opstilles klare tidsplaner og beskyttelsesforanstaltninger for uforudset udvikling. Flerårige planer bør ligeledes underlægges præcist fastsatte forvaltningsmål med henblik på at bidrage til den bæredygtige udnyttelse af bestandene og til beskyttelsen af de pågældende marine økosystemer. Disse planer bør vedtages i samråd med de rådgivende råd, operatører i fiskerierhvervet, videnskabsfolk og andre aktører, der har interesse i fiskeriforvaltningen.

(25) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF [1], Rådets direktiv 92/43/EØF [2] og direktiv 2008/56/EF pålægger medlemsstaterne visse forpligtelser med hensyn til henholdsvis særligt beskyttede områder, særlige bevarelsesområder og beskyttede havområder. Sådanne foranstaltninger kan kræve vedtagelse af foranstaltninger, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik. Det er derfor hensigtsmæssigt at bemyndige medlemsstaterne til for farvande, der hører under deres højhedsområde og jurisdiktion, at vedtage sådanne bevarelsesforanstaltninger, der er nødvendige for, at de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til disse EU-retsakter, når sådanne foranstaltninger ikke berører andre medlemsstaters fiskeriinteresser. Når sådanne foranstaltninger kan berøre andre medlemsstaters fiskeriinteresser, tillægges beføjelsen til at vedtage sådanne foranstaltninger Kommissionen, og der bør gøres brug af regionalt samarbejde mellem de berørte medlemsstater.

(26) Der er behov for foranstaltninger, der kan reducere de nuværende store mængder uønskede fangster og gradvis eliminere udsmid. Uønskede fangster og udsmid er et

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 1.)

[2] Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.)

stort spild og har negativ indvirkning på en bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer, på de marine økosystemer og på fiskeriets finansielle levedygtighed. Der bør indføres en forpligtelse til at lande alle fangster ("landingsforpligtelsen") af arter, der er underlagt fangstbegrænsninger og, i Middelhavet, også fangster af arter, der er underlagt mindstestørrelse, taget under fiskeriaktiviteter i EU-farvande eller af EU-fiskerfartøjer, og forpligtelsen bør gennemføres gradvis, og regler, som hidtil har pålagt fiskerne at smide fangster ud igen, bør ophæves.

(27) Landingsforpligtelsen bør indføres efter en fremgangsmåde, hvor de forskellige fiskerier tages hver for sig. Fiskerne bør have ret til at fortsætte med udsmid af arter, som ifølge den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning har en høj overlevelsesrate, når de bliver genudsat.

(28) For at få landingsforpligtelsen til at fungere og afbøde virkningen af forskellige årlige fangstsammensætninger bør medlemsstaterne have lov til at overføre kvoter fra år til år op til en vis procentdel.

(29) I forvaltningen af landingsforpligtelsen er det nødvendigt, at medlemsstaterne gør deres yderste for at reducere uønskede fangster. I den forbindelse skal forbedringer af selektive fangstmetoder for at undgå og i videst mulig udstrækning reducere uønskede fangster prioriteres højt. Det er vigtigt for medlemsstaterne at fordele kvoter mellem fartøjerne i et miks, der så vidt muligt afspejler den forventede sammensætning af arter i fiskeriet. I tilfælde af et mismatch mellem disponible kvoter og det faktiske fiskerimønster bør medlemsstaterne overveje justeringer gennem kvoteudvekslinger med andre medlemsstater, herunder på permanent basis. Medlemsstaterne bør også overveje at gøre det lettere for fartøjsejere at samle individuelle kvoter i puljer, f.eks. i på producentorganisationsniveau eller i fartøjsejergruppeniveau. Endelig bør medlemsstaterne overveje at modregne bifangstarter i kvoten for målarten afhængigt af bevarelsesstatussen for bifangstarterne.

(30) Landinger af fisk, der er under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, bør kun kunne afsættes til bestemte formål og bør udelukkes fra afsætning til konsum.

(31) For at tage højde for uønskede fangster, som er uundgåelige, selv når alle foranstaltninger til reduktion heraf anvendes, bør der fastlægges visse de minimis-undtagelser fra landeforpligtelsen for fiskeri, der er omfattet af landingsforpligtelsen, fortrinsvis gennem flerårige planer.

(32) Når landingsforpligtelsen, herunder forpligtelsen til fangstdokumentation, gælder, med forbehold af videnskabelig rådgivning og uden risiko for målsætningerne om maksimalt bæredygtigt udbytte eller en forøget fiskeridødelighed, bør der være mulighed for en forhøjelse af de dertil hørende fiskerimuligheder for at tage højde for, at fisk, som tidligere blev smidt ud igen, nu landes.

(33) Adgang til fiskeri bør baseres på gennemsigtige og objektive kriterier, herunder kriterier af miljømæssig, social og økonomisk karakter. Medlemsstaterne bør fremme ansvarligt fiskeri ved at skabe incitamenter for de brugere, der fisker på den mindst miljøskadelig måde, og som skaber de største fordele for samfundet.

(34) For bestande, som der ikke er opstillet flerårige planer for, bør der sikres udnyttelsesgrader, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, gennem fastsættelse af fangst- eller fiskeriindsatsbegrænsninger. Hvis der ikke er tilstrækkelige data til rådighed, bør fiskeriet forvaltes ved hjælp af omtrentlige parametre.

(35) På grund af fiskerierhvervets vanskelige økonomiske situation og visse kystsamfunds afhængighed af fiskeri bør der skabes et relativt stabilt fiskeri, ved at fiskerimulighederne fordeles blandt medlemsstaterne på basis af en forudsigelig andel af bestandene til hver medlemsstat.

(36) På grund af bestandenes skiftende biologiske forhold bør et sådant relativt stabilt fiskeri sikre, at der fuldt ud tages hensyn til de særlige behov i områder, hvor lokalsamfundet er særligt afhængigt af fiskeri og aktiviteter i tilknytning hertil, jf. Rådets resolution af 3. november 1976 ([1]), særlig bilag VII.

(37) Det er i den betydning, begrebet "tilsigtet relativ stabilitet" bør forstås.

(38) Hvis der opstår en alvorlig trussel for bevarelsen af havets biologiske ressourcer eller for det marine økosystem som følge af fiskeri, og en sådan trussel kræver øjeblikkelig handling, bør Kommissionen være bemyndiget til at træffe midlertidige foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør fastsættes inden for fastlagte tidsrammer og være operationelle i et nærmere bestemt tidsrum.

([1]) Rådets resolution af 3. november 1976 om visse aspekter udadtil ved oprettelsen af en fiskerizone på 200 sømil inden for Fællesskabet fra den 1. januar 1977 at regne (EFT C 105 af 7.5.1981, s. 1).

(39) Medlemsstaterne bør samarbejde på regionalt plan med henblik på at vedtage fælles henstillinger og andre instrumenter til udarbejdelsen og gennemførelsen af bevarelsesforanstaltninger og foranstaltninger, der berører fiskeriaktiviteten i områder, der er beskyttet af miljølovgivningen. Inden for rammerne af regionalt samarbejde bør Kommissionen kun vedtage bevarelsesforanstaltninger gennem gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter, når alle berørte medlemsstater i en region er enige om en fælles henstilling. Foreligger der ingen fælles henstilling, bør Kommissionen forelægge et forslag til relevante foranstaltninger i henhold til traktaten.

(40) Medlemsstaterne bør for bestande i EU-farvande være beføjede til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der kun gælder for EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag.

(41) Medlemsstaterne bør inden for deres 12-sømilezone være beføjede til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der gælder for alle EU-fiskerfartøjer, forudsat at sådanne foranstaltninger, når de gælder for EU-fiskerfartøjer fra andre medlemsstater, er ikke-diskriminerende, at der har fundet forudgående samråd med andre berørte medlemsstater sted, og at Unionen ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning inden for den pågældende 12-sømilezone.

(42) Medlemsstaterne bør kunne introducere en ordning for omsættelige fiskekvoteandele.

(43) Medlemsstaterne bør træffe specifikke foranstaltninger til at tilpasse antallet af EU-fiskerfartøjer til de disponible ressourcer på baggrund af deres vurderinger af balancen mellem deres flåders fiskerikapacitet og fiskerimuligheder. Vurderingerne bør foretages i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer og bør fremlægges i en årligt rapport, som Kommissionen fremsender. Disse årlige rapporter bør offentliggøres. Hver enkelt medlemsstat bør kunne vælge de foranstaltninger og instrumenter, den ønsker at anvende med henblik på at reducere overskydende fiskerikapacitet.

(44) Endvidere bør der opretholdes obligatoriske flådekapacitetslofter og nationale tilgangs-/afgangsordninger i forbindelse med oplægningsstøtte med henblik på forvaltning og justering af fiskerikapacitet.

(45) Medlemsstaterne bør registrere et vist minimum af oplysninger om specifikationer og aktiviteter for EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag. Sådanne registre bør stilles til rådighed for Kommissionen med henblik på overvågning af medlemsstaternes flådestørrelse.

(46) For at kunne forvalte fiskeriet på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning kræves der harmoniserede, pålidelige og nøjagtige datasæt. Medlemsstaterne bør derfor indsamle data om flåder og deres fiskeriaktiviteter, især biologiske data om fangster, herunder udsmid og undersøgelsesdata om fiskebestande og om fiskeriets mulige miljøpåvirkning på det marine økosystem. Medlemsstaterne bør forvalte de indsamlede data og stille dem til rådighed for slutbrugerne og for andre interesserede parter. Medlemsstaterne bør samarbejde med hinanden og med Kommissionen for at koordinere dataindsamlingen. Medlemsstaterne bør, hvis det er relevant, også samarbejde med tredjelande om dataindsamling. Medlemsstaterne bør forelægge Kommissionen en årlig rapport om deres dataindsamling med henblik på Kommissionens vurdering heraf, og denne rapport offentliggøres.

(47) Dataindsamlingen bør omfatte data, som gør det lettere at foretage en økonomisk vurdering af virksomheder, der er aktive i fiskerisektoren, akvakultur og forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter, samt af beskæftigelsestendenserne i disse erhverv.

(48) Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) som oprettet ved Kommissionens afgørelse 2005/629/EF [1] kan konsulteres i forbindelse med spørgsmål om bevarelse og forvaltning af havets biologiske ressourcer med henblik på at sikre den påkrævede bistand fra højt kvalificeret videnskabeligt personale, navnlig vedrørende anvendelsen af biologiske, økonomiske, miljømæssige, sociale og tekniske discipliner.

(49) Den politikorienterede fiskerividenskab bør styrkes gennem nationalt vedtagne programmer for fiskerividenskabelig dataindsamling, forskning og innovation, der er gennemført i koordination med andre medlemsstater, og gennem rammerne for Unionens forskning og innovation. Endvidere bør et bedre samarbejde mellem industri og videnskabsfolk fremmes.

(50) Unionen bør fremme den fælles fiskeripolitiks mål internationalt ved at sikre, at EU-fiskeri uden for Unionens farvande er baseret på de samme principper og standarder som dem, der gælder efter EU-retten, og fremme lige vilkår for EU-operatører og tredjelandsoperatører. I den forbindelse bør Unionen bestræbe sig på at lede processen med styrkelse af regionale og internationale organisationers effektivitet, med henblik på, at de bliver bedre i stand til at bevare og forvalte havets levende

[1] Kommissionens afgørelse 2005/629/EF af 26. august 2005 om oprettelse af en videnskabelig, teknisk og økonomisk komité for fiskeri (EUT L 225 af 31.8.2005, s. 18).

biologiske ressourcer inden for deres ansvarsområde, herunder bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). Unionen bør samarbejde med tredjelande og internationale fiskeriorganisationer med henblik på at forbedre overholdelsen af internationale foranstaltninger, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri. Unionens standpunkt baseres på den bedste videnskabelige rådgivning, der er til rådighed.

(51) Bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande bør sikre, at Unionens fiskeri i tredjelandsfarvande baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og udveksling af relevante oplysninger, så der sikres en bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer samt gennemsigtighed om fastlæggelsen af overskydende ressourcer og dermed en ressourceforvaltning, der er i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks målsætninger. Sådanne aftaler, der giver adgang til ressourcer, der svarer til EU-flådens interesser, til gengæld for en finansiel modydelse fra Unionen, bør bidrage til at skabe en forvaltningsramme af høj kvalitet, for navnlig at sikre effektiv dataindsamling og effektive overvågnings- og kontrolforanstaltninger.

(52) Overholdelse af de demokratiske principper og menneskerettighederne, jf. verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter, og af retsstatsprincippet bør være et væsentligt element i bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler, som bør indeholde en specifik menneskerettighedsklausul. Indførelsen af en menneskerettighedsklausul i bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler bør være fuldt forenelig med Unionens overordnede udviklingspolitiske mål.

(53) Akvakulturen bør bidrage til, at fødevareproduktionspotentialet forbliver bæredygtigt i hele Unionen for at garantere EU-borgernes fødevaresikkerhed på lang sigt, herunder fødevareforsyningen samt vækst og beskæftigelse, og bidrage til at dække den stigende globale efterspørgsel efter akvatiske fødevarer.

(54) Det konstateres i Kommissionens strategi for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur, der blev vedtaget i 2009, og som blev hilst velkommen og godkendt af Rådet og hilst velkommen af Europa-Parlamentet, at der er behov for at skabe og fremme lige vilkår for akvakultur som grundlag for bæredygtig udvikling af denne sektor.

(55) Akvakulturen i Unionen påvirkes af, at forskellige betingelser i medlemsstaterne, bl.a. med hensyn til udstedelse af tilladelser til akvakulturbrugerne. Der bør derfor opstilles strategiske EU-retningslinjer for nationale strategiplaner for at forbedre akvakulturens konkurrenceevne, støtte deres udvikling og innovation, fremme den økonomiske aktivitet og diversificering og forbedre livskvaliteten i kystområder og indre farvande. Desuden bør der indføres mekanismer til udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem medlemsstaterne efter en åben metode til koordinering af nationale foranstaltninger vedrørende forretningssikkerhed, adgang til EU-farvande og -områder og forenkling af licensudstedelsesprocedurerne.

(56) På grund af akvakulturens særlige karakteristika er der behov for et rådgivende råd, hvor aktørerne kan høres om aspekter ved EU-politikkerne, der kan berøre akvakulturen.

(57) Der er behov for at styrke EU-fiskeriets og EU-akvakulturens konkurrenceevne og for forenkling med henblik på bedre forvaltning af dens produktion og afsætning. Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter bør sikre, at der skabes lige vilkår for alle fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i Unionen, uanset deres oprindelse, at forbrugerne bliver bedre i stand til at træffe kvalificerede valg og støtte ansvarligt forbrug, og at den økonomiske viden om og forståelse af EU-markederne i hele forsyningskæden forbedres.

(58) Den fælles markedsordning bør gennemføres i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser, navnlig hvad angår WTO-bestemmelserne.

(59) For at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes, bør der etableres en effektiv kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning, der omfatter bekæmpelse af IUU-fiskeri.

(60) Som led i EU-ordningen for kontrol, inspektion og håndhævelse bør anvendelsen af moderne og effektiv teknologi fremmes. Medlemsstaterne og Kommissionen bør have mulighed for at gennemføre pilotprojekter vedrørende ny kontrolteknologi og dataforvaltningssystemer.

(61) For at sikre, at forholdene i forskellige medlemsstater i forbindelse med anvendelsen af kontrol- og håndhævelsesregler er sammenlignelige, bør der tilskyndes til samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at identificere sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

(62) For at sikre inddragelsen af operatører i Unionens dataindsamling og i Unionens kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning bør medlemsstaterne kunne kræve, at deres operatører bidrager forholdsmæssigt til at dække de hermed forbundne driftsudgifter.

(63) Medlemsstaterne alene kan ikke nå alle den fælles fiskeripolitiks mål, fordi de har problemer med fiskerierhvervets udvikling og forvaltning og kun har begrænsede finansielle midler til rådighed. Der bør derfor med fokus på prioriteterne i den fælles fiskeripolitik for at bidrage til at nå disse mål ydes flerårig finansiel EU-støtte, som bør tilpasses de særlige forhold, der kendetegner fiskeriet i de enkelte medlemsstater.

(64) Finansiel støtte fra Unionen bør gøres betinget af, at medlemsstaterne og operatørerne, herunder fartøjsejerne, overholder den fælles fiskeripolitiks regler. Med forbehold af specifikke regler, der skal vedtages, bør finansiel støtte fra Unionen derfor afbrydes, suspenderes eller korrigeres, hvis en medlemsstat ikke overholder en specifik forpligtelse efter den fælles fiskeripolitik, eller en bruger begår en alvorlig overtrædelse af disse regler.

(65) Dialog med aktørerne har vist sig at være af stor betydning for at nå den fælles fiskeripolitiks mål. Eftersom forholdene ikke er ens i alle EU-farvande, og den fælles fiskeripolitik regionaliseres mere og mere, bør de rådgivende råd sørge for, at alle aktørers viden og erfaringer kommer gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik til gode.

(66) Det er i betragtning af de særlige forhold for regionerne i den yderste periferi, for akvakulturen, for markederne og for Sortehavet, hensigtsmæssigt at oprette et nyt rådgivende råd for hvert af disse områder.

(67) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten for så vidt angår vedtagelse af bevarelsesforanstaltninger, der ledsager visse af medlemsstaternes miljømæssige forpligtelser, tilpasningen af landingsforpligtelsen for at opfylde Unionens internationale forpligtelser, udvidelse af landingsforpligtelsen til at omfatte andre arter gennem regionaliseringsprocessen, vedtagelse af specifikke planer for udsmid gennem regionaliseringsprocessen, vedtagelse af de minimis-undtagelser fra landingsforpligtelsen, hvis der ikke er vedtaget nogen anden gennemførelsesforanstaltning for denne forpligtelse, og fastsættelse af detaljerede regler for de rådgivende råds virkemåde. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for en samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(68) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordnings bestemmelser med hensyn til midlertidige foranstaltninger til mindskning af en alvorlig trussel mod bevarelsen af havets biologiske ressourcer, med hensyn til tilgangs-/afgangsordningen i flådeforvaltningen og med hensyn til registreringen af data og deres format og overførsel til EU-fiskerflåderegisteret bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 [1].

(69) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dens mål.

(70) Rådets afgørelse 2004/585/EF [2] bør ophæves, når de tilsvarende regler i henhold til denne forordning træder i kraft.

(71) På grund af de mange og omfattende ændringer bør forordning (EØF) nr. 2371/2002 ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

DEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Den fælles fiskeripolitik omfatter:

a) bevarelse af havets biologiske ressourcer og forvaltning af fiskeri og de flåder, der udnytter sådanne ressourcer

b) for så vidt angår markedsforanstaltninger og finansielle foranstaltninger til støtte for den fælles fiskeripolitiks gennemførelse: biologiske ferskvandsressourcer, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter.

2. Den fælles fiskeripolitik omfatter de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, hvis de udøves:

a) på medlemsstaternes område, hvor traktaten finder anvendelse

b) i EU-farvande, herunder af fiskerfartøjer, der fører tredjelandes flag og er registreret i tredjelande

c) af EU-fiskerfartøjer uden for EU-farvande eller

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

[2] Rådets afgørelse 2004/585/EF af 19. juli 2004 om oprettelse af regionale rådgivende råd som led i den fælles fiskeripolitik (EUT L 256 af 3.8.2004, s. 17).

d) af borgere i medlemsstaterne, dog med forbehold af flagstatens primære ansvar.

Artikel 2

Målsætninger

1. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevareforsyningssikkerheden.

2. Den fælles fiskeripolitik skal i den fælles fiskeripolitik forvaltes efter en forsigtighedstilgang, og målet er at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder populationer af de befiskede arter på niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte.

For at nå målsætningen om, at populationer af fiskebestande gradvist skal genoprettes til og opretholdes på et biomasseniveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte, skal udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte, hvor det er muligt, nås inden udgangen af 2015 og på et gradvist stigende grundlag senest inden udgangen af 2020 for alle bestande.

3. Der skal i den fælles fiskeripolitik anlægges en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning med henblik på at sikre, at fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem minimeres, og at det tilstræbes at sikre, at akvakultur og fiskeri ikke nedbryder havmiljøet.

4. Den fælles fiskeripolitik skal bidrage til indsamlingen af videnskabelige data.

5. Den fælles fiskeripolitik skal navnlig:

a) gradvis eliminere udsmid efter en konkret og individuel vurdering og på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning ved at undgå og i videst muligt omfang reducere uønskede fangster og ved gradvis at sikre, at fangster landes

b) når det er nødvendigt, gøre bedst mulig brug af uønskede fangster uden at skabe et marked for de uønskede fangster, der er under bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse

c) skabe de rette betingelser for et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv i både fangst- og forarbejdningsleddet og landbaserede fiskerirelaterede aktiviteter

d) træffe foranstaltninger til at justere flådernes fiskerikapacitet til niveauer for fiskerimuligheder, der er i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, med henblik på at opnå økonomisk bæredygtige flåder uden at overudnytte havets biologiske ressourcer

e) fremme udviklingen af bæredygtig EU-akvakultur for at bidrage til fødevareforsyningen og -sikkerheden samt beskæftigelsen

f) bidrage til at give dem, der er afhængige af fiskeriet, en rimelig levestandard, idet der tages hensyn til kystnært fiskeri og socioøkonomiske aspekter

g) bidrage til et effektivt og gennemsigtigt indre marked for fiskevarer og akvakulturprodukter og bidrage til at sikre lige vilkår for fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i Unionen

h) tage hensyn til både forbruger- og producentinteresser

i) fremme det kystnære fiskeri under hensyn til de socioøkonomiske aspekter

j) være i samklang med Unionens miljølovgivning, navnlig med målet om at opnå en god miljøtilstand inden udgangen af 2020 som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF, og med Unionens øvrige politikker.

Artikel 3

Principper for god forvaltningspraksis

Den fælles fiskeripolitik skal følge nedenstående principper for god forvaltningspraksis:

a) klar fordeling af ansvaret på EU-plan og på regionalt, nationalt og lokalt plan

b) hensyntagen til særlige regionale forhold gennem en regionaliseret tilgang

c) vedtagelse af foranstaltninger i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning

d) et langsigtet perspektiv

e) administrativ omkostningseffektivitet

f) passende inddragelse af aktører, navnlig de rådgivende råd, på alle stadier, fra udarbejdelse til gennemførelse af foranstaltningerne

g) flagstatens primære ansvar

h) overensstemmelse med andre EU-politikker.

i) anvendelse af konsekvensanalyser, når det er hensigtsmæssigt

j) sammenhæng mellem den interne og den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik

k) gennemsigtighed i databehandlingen i overensstemmelse med de nuværende lovkrav med respekt for privatlivets fred, beskyttelse af personoplysninger og regler om fortrolighed, tilgængelighed af data for de relevante videnskabelige instanser, andre instanser med en videnskabelig eller en forvaltningsmæssig interesse og andre definerede slutbrugere.

Artikel 4

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

1) "EU-farvande": farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten

2) "havets biologiske ressourcer": disponible og tilgængelige levende marine akvatiske arter, herunder anadrome og katadrome arter i løbet af deres liv i havet

3) "biologiske ferskvandsressourcer": disponible og tilgængelige levende akvatiske ferskvandsarter

4) "fiskerfartøj": fartøj, der er udstyret til kommerciel udnyttelse af havets biologiske ressourcer, eller et forankret tunfiskenet.

5) "EU-fiskerfartøj": fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen

6) "registrering i fiskerflåderegistret": registrering af et fiskerfartøj i en medlemsstats fiskerflåderegister

7) "maksimalt bæredygtigt udbytte": det største teoretiske ligevægtsudbytte, som løbende kan tages i gennemsnit af en bestand under de eksisterende gennemsnitlige miljøforhold uden betydelig indvirkning på reproduktionsprocessen

8) "forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen": jf. artikel 6 i FN-aftalen om fiskebestande, en tilgang, ifølge hvilken manglende relevante videnskabelige oplysninger ikke bør betragtes som en gyldig grund til at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikkemålarter samt deres miljø

9) "økosystembaseret fiskeriforvaltningstilgang": en integreret tilgang til forvaltning af fiskeri inden for grænser, der giver økologisk mening, der tilstræber at styre udnyttelsen af naturressourcerne under hensyn til fiskeri og andre menneskelige aktiviteter og samtidig bevarer både den biologiske rigdom og de biologiske processer, der er nødvendige for at sikre sammensætningen, strukturen og funktionen af habitaterne i det berørte økosystem ved at tage hensyn til den viden, der findes, og den usikkerhed, der hersker omkring biotiske, abiotiske og menneskelige komponenter i økosystemer

10) "udsmid": fangster, der genudsættes

11) "fiskeri med lav miljøpåvirkning": anvendelse af selektive fangstmetoder, som har lav skadelig indvirkning på marine økosystemer, eller som kan medføre lave brændstofemissioner, eller begge dele

12) "selektivt fiskeri": anvendelse af fangstmetoder eller fiskeredskaber, der tager sigte på at fange, og som fanger organismer efter størrelse og art, således at enheder uden for målgruppen kan undgås eller genudsættes uskadt

13) "fiskeridødelighed": den takt, hvormed biomasse eller enkeltindivider fjernes fra bestanden som følge af fiskeriaktiviteter i en given periode

14) "bestand": en biologisk ressource i havet, der forekommer i et givet forvaltningsområde

15) "fangstbegrænsning": efter omstændighederne enten en kvantitativ begrænsning af fangster af fisk fra en fiskebestand eller en gruppe af fiskebestande i en given periode, hvis sådanne fiskebestande eller grupper af fiskebestande er omfattet af en landingsforpligtelse, eller en kvantitativ begrænsning af landinger af fisk fra en fiskebestand eller en gruppe af fiskebestande i en given periode, som landingsforpligtelsen ikke finder anvendelse på

16) "bevarelsesreferencepunkt": parameterværdier for fiskebestande (bl.a. biomasse eller fiskeridødelighed), som anvendes i fiskeriforvaltning, f.eks. ved fastsættelse af et acceptabelt niveau for biologisk risiko eller et tilstræbt udbytteniveau

17) "bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse": den størrelse af en levende marin akvatisk art, under hensyntagen til modenhed, i henhold til EU-retten, hvorunder der gælder begrænsninger eller incitamenter, som har til formål at undgå fangst gennem fiskeri; denne størrelse erstatter, hvor det er relevant, mindstelandingsstørrelsen

18) "bestand inden for biologisk sikre grænser": bestand med en høj sandsynlighed for, at dens anslåede gydebiomasse ved udgangen af det foregående år er højere end grænsereferencepunktet for biomasse (Blim), og dens anslåede fiskeridødelig for året før er lavere end grænsereferencepunktet for fiskeridødelighed (Flim)

19) "beskyttelsesforanstaltning": en sikkerhedsforanstaltning, der er udformet med henblik på, at uønskede begivenheder undgås

20) "teknisk foranstaltning": en foranstaltning, der regulerer fangsternes sammensætning efter art og størrelse og fiskeriets indvirkning på økosystemkomponenterne gennem fastsættelse af betingelser for fiskeredskabers anvendelse og struktur og begrænsning af adgangen til fiskeriområder

21) "fiskeriindsats": produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet; for en fartøjsgruppe er det summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjer i gruppen

22) "medlemsstat, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse": en medlemsstat, der har en interesse, der består i enten fiskerimuligheder eller et fiskeri, der foregår i den berørte medlemsstats eksklusive økonomiske zone, eller, i Middelhavet, et traditionelt fiskeri på åbent hav

23) "omsættelige fiskekvoteandele": genkaldelig brugsret til en specifik andel af de fiskerimuligheder, som en medlemsstat tildeles, eller som fastsættes i forvaltningsplaner vedtaget af en medlemsstat i henhold til artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 ([1]), og som indehaveren kan overføre

24) "fiskeriindsats": et fartøjs tonnage i GT og dets effekt i kW, jf. artikel 4 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 ([2])

25) "akvakultur": opdræt eller dyrkning af akvatiske organismer efter metoder, der skal øge produktionen af de pågældende organismer ud over, hvad det naturlige miljø giver mulighed for, og hvor organismerne forbliver en fysisk eller juridisk persons ejendom i hele opdræts- eller dyrkningsfasen, indtil de er høstet

26) "fiskerilicens": en licens som defineret i artikel 4, nr. 9), i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ([3])

27) "fiskeritilladelse": en tilladelse som defineret i artikel 4, nr. 10), i forordning (EF) nr. 1224/2009

28) "fiskeri": sporing af fisk, udsætning, sætning, trækning og indhaling af fiskeredskaber, ombordtagning af fangst, omladning, opbevaring om bord, forarbejdning om bord, overførsel, anbringelse i bur af fisk, opfedning og landing af fisk og fiskevarer

29) "fiskevarer": akvatiske organismer, der stammer fra enhver form for fiskeri, eller varer, der er fremstillet heraf

30) "operatør": en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som udfører aktiviteter på ethvert trin i produktions-, forarbejdnings-, afsætnings-, distributions- og detailkæderne for fiskevarer og akvakulturprodukter

31) "alvorlig overtrædelse": en overtrædelse som defineret i relevant EU-ret, blandt andet i artikel 42, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 ([4]) og artikel 90, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009

32) "slutbruger af videnskabelige data": organ med forskningsmæssig eller forvaltningsmæssig interesse i videnskabelig analyse af fiskeridata

33) "overskydende tilladt fangstmængde": den del af den tilladte fangstmængde, som en kyststat ikke høster, hvilket resulterer i en samlet udnyttelsesgrad for individuelle bestande, der ligger under niveauerne, hvor bestande er i stand til at genoprettes til og populationer af befiskede bestande opretholdes over tilstræbte niveauer på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning

34) "akvakulturprodukter": akvatiske organismer på alle stadier af deres livscyklus, der stammer fra enhver form for akvakultur, eller produkter, der er fremstillet heraf

35) "gydebiomasse": skøn over biomassestørrelsen af en specifik fiskebestand, der reproducerer sig på et givet tidspunkt, og som omfatter såvel han- og hunfisk som fisk, der føder levende unger

36) "blandet fiskeri": fiskeri, hvor der i fiskeriområdet forekommer flere arter, og hvor forskellige arter sandsynligvis vil blive fanget i samme fiskeri

37) "bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale": international aftale med tredjelande om adgang til farvande og ressourcer for bæredygtigt at udnytte en del af overskuddet af havets biologiske ressourcer til gengæld for en finansiel modydelse fra Unionen, der kan omfatte sektorstøtte.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 (EFT L 409 af 30.12.2006, s. 11).

([2]) Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 af 22. september 1986 om definition af fiskerfartøjers karakteristika (EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1).

([3]) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EFT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

([4]) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

2. Med henblik på denne forordning gælder følgende geografiske definitioner af geografiske områder:

a) "Nordsøen": ICES-område [1] IIIa og IV

b) "Østersøen": ICES-afsnit IIIb, IIIc og IIId

c) "de nordvestlige farvande": ICES-område V (bortset fra Va og kun EU-farvandene i Vb), VI og VII

d) "de sydvestlige farvande": ICES-område VIII, IX og X (farvandene omkring Azorerne) og CECAF-område [2] 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0 (farvandene omkring Madeira og De Kanariske Øer)

e) "Middelhavet": marine farvande i Middelhavet øst for en linje 5°36′ V

f) "Sortehavet": det geografiske GFCM-underområde som defineret i resolution GFCM/33/2009/2.

DEL II

ADGANG TIL FARVANDE

Artikel 5

Generelle regler for adgang til farvande

1. EU-fiskerfartøjer skal have lige adgang til alle EU-farvande og -ressourcer med undtagelse af de farvande, der er omhandlet i stk. 2 og 3, jf. dog foranstaltninger truffet i henhold til del III.

2. I farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion, indtil 12 sømil fra basislinjerne har medlemsstaterne indtil den 31. december 2022 ret til at begrænse fiskeriet således, at det forbeholdes fartøjer, der traditionelt fisker i sådanne farvande fra havne på den tilstødende kyst, jf. dog ordninger for EU-fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, som led i et bestående naboforhold mellem medlemsstater og ordningerne i bilag I, hvorved det for hver medlemsstat fastsættes, hvilke geografiske områder i andre medlemsstaters kystfarvande der må fiskes i, og hvilke arter der må fiskes efter. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.

3. I farvandene indtil 100 sømil fra basislinjerne for Unionens yderste periferi, jf. traktatens artikel 349, stk. 1, har de pågældende medlemsstater indtil den 31. december 2022 ret til at begrænse fiskeriet til fartøjer, der er registreret i disse territorier. Sådanne begrænsninger gælder ikke for EU-fartøjer, der traditionelt fisker i de pågældende farvande, hvis disse fartøjers fiskeriindsats ikke overstiger den traditionelle fiskeriindsats. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.

4. De foranstaltninger, der skal finde anvendelse efter udløbet af de i stk. 2 og 3. omhandlede ordninger, vedtages senest den 31. december 2022.

DEL III

FORANSTALTNINGER TIL BEVARELSE OG BÆREDYGTIG UDNYTTELSE AF HAVETS BIOLOGISKE RESSOURCER

AFSNIT I

Bevarelsesforanstaltninger

Artikel 6

Almindelige bestemmelser

1. Med henblik på at nå den fælles fiskeripolitiks mål for så vidt angår bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer, jf. artikel 2, vedtager Unionen bevarelsesforanstaltninger, jf. artikel 7.

2. Ved anvendelsen af denne forordning hører Kommissionen de relevante rådgivende organer og de relevante videnskabelige organer. Bevarelsesforanstaltninger vedtages under hensyn til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder hvor det er relevant rapporter udarbejdet af STECF og andre rådgivende organer, rådgivning fra de rådgivende råd og fælles henstillinger forelagt af medlemsstaterne i henhold til artikel 18.

3. Medlemsstaterne kan samarbejde med henblik på vedtagelse af foranstaltninger i henhold til artikel 11, 15 og 18.

4. Medlemsstaterne koordinerer med hinanden, inden de vedtager nationale foranstaltninger i henhold til artikel 20, stk. 2.

5. I specifikke tilfælde, navnlig vedrørende Middelhavsområdet, kan medlemsstaterne bemyndiges til at vedtage juridisk bindende retsakter vedrørende den fælles fiskeripolitik, herunder bevarelsesforanstaltninger. Artikel 18 finder anvendelse, hvor det er relevant.

Artikel 7

Typer af bevarelsesforanstaltninger

1. Foranstaltninger til bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer kan bestå i bl.a.,

a) flerårige planer efter artikel 9 og 10

[1] Områder fastlagt af ICES (Det Internationale Havundersøgelsesråd) er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

[2] Områder fastlagt af CECAF (Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav)er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

b) mål for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af bestande og tilknyttede foranstaltninger med henblik på at mindske fiskeriets indvirkning på det marine miljø

c) foranstaltninger til tilpasning af fiskerfartøjernes fiskerikapacitet til de fiskerimuligheder, der er til rådighed

d) incitamenter, også af økonomisk art såsom fiskerimuligheder, for at fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster og fiskeri med begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeriressourcerne

e) foranstaltninger vedrørende fastsættelse og tildeling af fiskerimuligheder

f) foranstaltninger med henblik på at nå målsætningerne i artikel 15

g) bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

h) pilotprojekter vedrørende alternative former for fiskeriforvaltningsmetoder og fiskeredskaber, som øger selektiviteten, eller som minimerer den negative indvirkning af fiskeri på det marine miljø

i) foranstaltninger med henblik på overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning vedtaget i overensstemmelse med artikel 11

j) tekniske foranstaltninger som omhandlet i stk. 2.

2. Tekniske foranstaltninger kan bl.a. omfatte følgende:

a) fiskeredskabernes kendetegn og regler for anvendelse heraf

b) specifikationer med hensyn til fiskeredskabers konstruktion, herunder

   i) ændringer eller supplerende anordninger, der skal øge selektiviteten eller minimere fiskeriets negative indvirkning på økosystemet

   ii) ændringer eller supplerende anordninger, der skal reducere utilsigtet fangst af udryddelsestruede og beskyttede arter samt for at reducere andre uønskede fangster

c) begrænsninger i eller forbud mod anvendelsen af visse fiskeredskaber og fiskeriaktiviteter i bestemte områder eller perioder

d) krav om, at fiskerfartøjer indstiller fiskeriet i et defineret område i en nærmere fastsat minimumsperiode for at beskytte midlertidige akkumuleringer af truede arter, gydende fisk, fiskebestande under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse og andre af havets sårbare ressourcer

e) specifikke foranstaltninger til at mindske fiskeriets negative indvirkning på den marine biodiversitet og marine økosystemer, herunder foranstaltninger til at undgå og i videst mulig udstrækning reducere uønskede fangster.

Artikel 8

Oprettelse af områder til genopretning af fiskebestande

1. Under behørig hensyntagen til eksisterende bevaringsområder bestræber Unionen sig på at oprette beskyttede områder baseret på deres biologiske følsomhed, herunder områder, hvor det er klart dokumenteret, at der er stærke koncentrationer af fisk, som er under bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse, og af gydeområder. I disse områder kan fiskeriet begrænses eller forbydes for at bidrage til bevarelsen af levende akvatiske ressourcer og marine økosystemer. Unionen sikrer fortsat beskyttelse af bestående biologisk følsomme områder.

2. Med henblik herpå identificerer medlemsstaterne så vidt muligt passende områder, der kan udgøre en del af et sammenhængende net, og udarbejder, hvis det er hensigtsmæssigt, fælles henstillinger i overensstemmelse med artikel 18, stk. 7, med henblik på Kommissionens forelæggelse af et forslag i overensstemmelse med traktaten.

3. Kommissionen kan i en flerårig plan bemyndiges til at oprette sådanne biologisk følsomme beskyttede områder. Artikel 18, stk. 1-6, finder anvendelse. Kommissionen aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de beskyttede områder.

AFSNIT II

Specifikke foranstaltninger

Artikel 9

Principper for og mål med de flerårige planer

1. Der vedtages flerårige planer som en prioritet på grundlag af videnskabelig, teknisk og økonomisk rådgivning og med bevarelsesforanstaltninger for at genoprette fiskebestandene og opretholde dem over niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2.

2. Hvis målene relateret til maksimalt bæredygtigt udbytte, jf. artikel 2, stk. 2, ikke kan fastsættes på grund af utilstrækkelige data, skal der i de flerårige planer på grundlag af forsigtighedstilgangen træffes foranstaltninger, der mindst sikrer en sammenlignelig bevarelsestilstand for de relevante bestande.

3. De flerårige planer dækker enten

a) enkelte arter eller

b) for så vidt angår blandet fiskeri, eller hvis udviklingen i bestandene hænger indbyrdes sammen, fiskeri efter flere bestande i et relevant geografisk område, under hensyntagen til viden om samspillet mellem bestande, fiskerier og marine økosystemer.

4. De foranstaltninger, der indgår i de flerårige planer, og tidsplanen for deres gennemførelse skal stå i rimeligt forhold til de tilsigtede mål og den planlagte tidsramme. Inden foranstaltningerne indføres i de flerårige planer, tages de mulige økonomiske og sociale konsekvenser heraf i betragtning.

5. De flerårige planer kan indeholde specifikke bevarelsesmål og -foranstaltninger, der baseres på økosystemtilgangen, for at tage højde for de specifikke problemer, der er forbundet med blandet fiskeri i forbindelse med opnåelsen af målene i artikel 2, stk. 2, for blandede bestande, som er omfattet af planen, hvor det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at det ikke er muligt at øge selektiviteten. Den flerårige plan skal i nødvendigt omfang indeholde specifikke alternative bevarelsesforanstaltninger, der baseres på økosystemtilgangen, for nogle af bestandene, som den omfatter.

Artikel 10

Indholdet af de flerårige planer

1. I givet fald og uden at det berører de respektive beføjelser i henhold til traktaten, skal der i en flerårigplan fastsættes følgende:

a) den flerårige plans anvendelsesområde, dvs. hvilke bestande, fiskerier og områder den gælder for

b) mål i overensstemmelse med de mål, der er opstillet i artikel 2, og med relevante bestemmelser i artikel 6 og 9

c) kvantificerbare mål såsom fiskeridødelighed og/eller gydebiomasse

d) en klar tidsplan for at nå de kvantificerbare mål

e) bevarelsesreferencepunkter, der er i overensstemmelse med målene i artikel 2

f) mål for de bevarelsesmæssige og tekniske foranstaltninger, der skal træffes for at nå målene i artikel 15, og foranstaltninger, der har til formål at undgå og i videst mulig udstrækning reducere uønskede fangster

g) forholdsregler, der sikrer, at de kvantificerbare mål nås, såvel som afhjælpende foranstaltninger, hvor det er nødvendigt, herunder i situationer, hvor forringet kvalitet eller tilgængelighed af data vil kunne skade bestandenes bæredygtighed.

2. De flerårige planer kan desuden indeholde

a) andre bevarelsesforanstaltninger, navnlig foranstaltninger til gradvist at eliminere udsmid under hensyntagen til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning eller minimere fiskeriets negative indvirkning på økosystemet, der om nødvendigt specificeres yderligere i overensstemmelse med artikel 18

b) kvantificerbare indikatorer for regelmæssig overvågning og vurdering af fremskridt med hensyn til at nå den flerårige plans mål.

c) hvor det er relevant, særlige målsætninger for den livscyklusfase, hvor anadrome og katadrome arter lever i ferskvand.

3. I de flerårige planer fastsættes der bestemmelser om revision af disse efter en første efterfølgende evaluering, navnlig for at tage hensyn til ændringer i videnskabelig rådgivning.

Artikel 11

Bevarelsesforanstaltninger med henblik på overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning

1. Medlemsstaterne er beføjede til at vedtage bevarelsesforanstaltninger, der ikke berører andre medlemsstaters fiskerfartøjer, som finder anvendelse på farvande, der hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion og er nødvendige for at leve op til deres forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 4, i direktiv 2008/56/EF, artikel 4 i direktiv 2009/147/EF eller artikel 6 i direktiv 92/43/EØF, under forudsætning af, at disse foranstaltninger er forenelige med målsætningerne i artikel 2, opfylder målsætningerne for den relevante EU-lovgivning, som de har til formål at gennemføre, og ikke er mindst lige så stringente som foranstaltninger efter EU-retten.

2. Hvis en medlemsstat ("den medlemsstat, der tager initiativet") finder, at der er behov for at vedtage foranstaltninger med henblik på at overholde de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, og andre medlemsstater har en direkte forvaltningsmæssig interesse i det fiskeri, der vil blive berørt af disse foranstaltninger, skal Kommissionen have beføjelse til efter anmodning at vedtage sådanne foranstaltninger, ved delegerede retsakter i henhold til artikel 46. Med henblik herpå finder artikel 18, stk. 1-4 og stk. 6, tilsvarende anvendelse.

3. Den medlemsstat, der tager initiativet, meddeler med henblik herpå Kommissionen og de medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, relevante oplysninger om de påkrævede foranstaltninger, herunder deres begrundelse, videnskabelig dokumentation til støtte herfor og nærmere detaljer vedrørende deres praktiske gennemførelse og håndhævelse. Den medlemsstat, der tager initiativet, og de andre medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, kan fremlægge en fælles henstilling som omhandlet i artikel 18, stk. 1, inden seks måneder efter, at der er givet tilstrækkelige oplysninger. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger under hensyn til den foreliggende videnskabelige rådgivning senest tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig anmodning.

Hvis det ikke lykkes alle medlemsstaterne at nå til enighed om en fælles henstilling, der skal forelægges for Kommissionen i henhold til første afsnit inden for den deri fastsatte frist, eller hvis den fælles henstilling ikke skønnes at være i overensstemmelse med de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, kan Kommissionen forelægge et forslag i overensstemmelse med traktaten.

4. Som undtagelse fra stk. 3a, foreligger der ingen fælles henstilling som omhandlet i stk. 3a, skal Kommissionen i hastende tilfælde vedtage foranstaltningerne. Foranstaltningerne, der vedtages i hastende tilfælde, begrænses til dem, uden hvilke målene i forbindelse med indførelsen af beskyttelsesforanstaltningerne i overensstemmelse med de i stk. 1 omhandlede direktiver og medlemsstaternes hensigter, ikke vil kunne nås.

5. De i stk. 3ab omhandlede foranstaltninger finder anvendelse i en periode på højst 12 måneder, der kan forlænges med en periode på højst 12 måneder, hvis betingelserne i det nævnte stykke fortsat er til stede.

6. Kommissionen letter samarbejdet mellem den pågældende medlemsstat og de andre medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i det berørte fiskeri, under gennemførelsen og håndhævelsen af foranstaltningerne vedtaget i henhold til stk. 2, 3 og 4.

Artikel 12

Kommissionens foranstaltninger i tilfælde af en alvorlig trussel mod havets biologiske ressourcer

1. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende en alvorlig trussel mod bevarelsen af havets biologiske ressourcer eller det marine økosystem baseret på bevis, kan Kommissionen efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ med henblik på at mindske denne trussel vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks for en periode på højst seks måneder, efter proceduren i artikel 47, stk. 3.

2. Medlemsstaten sender den anmodning, der er omhandlet i stk. 1, til Kommissionen, de øvrige medlemsstater og de berørte rådgivende råd samtidigt. De øvrige medlemsstater og de rådgivende råd kan indgive deres skriftlige bemærkninger inden syv arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen. Kommissionen træffer afgørelse senest femten arbejdsdage efter modtagelse af den i stk. 1 nævnte anmodning.

3. Inden udløbet af den oprindelige anvendelsesperiode for en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse straks, som omhandlet i stk. 1, kan Kommissionen, hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt, vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, som udvider anvendelsen af de pågældende hasteforanstaltninger i en periode på højst seks måneder, efter proceduren i artikel 47, stk. 3.

Artikel 13

Medlemsstaternes hasteforanstaltninger

1. Hvis der er bevis for, at bevarelsen af havets biologiske ressourcer eller det marine økosystem er alvorligt truet som følge af fiskeriaktiviteter i farvande, der hører under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, og dette kræver hurtig handling, kan medlemsstaten vedtage hasteforanstaltninger for at mindske truslen. Disse foranstaltninger skal være forenelige med målsætningerne i artikel 2 og må ikke være lempeligere end foranstaltningerne fastsat i EU-retten. Disse foranstaltninger finder anvendelse i en periode på højst tre måneder.

2. Hvis det kan forventes, at de hasteforanstaltninger, som en medlemsstat skal vedtage, kommer til at berøre andre medlemsstaters fiskerfartøjer, må de først vedtages, efter at Kommissionen, de relevante medlemsstater og de relevante rådgivende råd er blevet hørt om et udkast til de pågældende foranstaltninger, som skal være ledsaget af en begrundelse. Den medlemsstat, der foretager høringen, kan fastsætte en rimelig frist for høringen, der dog ikke må være kortere end en måned.

3. Hvis Kommissionen finder, at en foranstaltning, der er vedtaget i henhold til denne artikel, ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan den med forbehold af angivelse af den relevante begrundelse anmode den pågældende medlemsstat om at ændre eller ophæve denne foranstaltning.

Artikel 14

Undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster

1. Med henblik på at lette indførelsen af forpligtelsen til at lande alle fangster inden for det respektive fiskeri i overensstemmelse med artikel 15 ("landingsforpligtelsen") kan medlemsstaterne gennemføre pilotprojekter baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til udtalelser fra de relevante rådgivende råd med henblik på fuldt ud at undersøge alle praktiske metoder til undgåelse, størst mulig begrænsning og eliminering af uønskede fangster inden for et fiskeri.

2. Medlemsstaterne kan udarbejde en oversigt over udsmid, som viser niveauet for udsmid i hvert af de fiskerier, der er omfattet af artikel 15, stk. 1.

Artikel 15

Landingsforpligtelse

1. Alle fangster af arter, der er underlagt fangstbegrænsninger, og i Middelhavet også fangster af arter, der er underlagt mindstemål som defineret i bilag III til forordning (EF) nr. 1967/2006, fra fiskeri i EU-farvande eller EU-fiskerfartøjers fiskeri uden for EU-farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion, samt i forbindelse med det fiskeri og i de geografiske områder, der er nævnt nedenfor, skal tages om bord, opbevares på fiskerfartøjerne, registreres, landes og, hvor det er relevant, afskrives på kvoten, undtagen når de anvendes som levende agn, efter følgende tidsplan:

a) senest fra den 1. januar 2015:

— fiskeri efter små pelagiske arter, dvs. fiskeri efter makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalt, ansjos, guldlaks, sardin og brisling

— fiskeri efter store pelagiske arter (dvs. fiskeri efter almindelig tun, sværdfisk, hvid tun, storøjet tun, blå og hvid marlin)

— fiskeri til industriformål (f.eks. fiskeri efter lodde, tobis og sperling)

— fiskeri efter laks i Østersøen.

b) senest fra den 1. januar 2015 for arter, som karakteriserer det pågældende fiskeri og senest fra den 1. januar 2017 for alle andre arter i fiskeri i EU-farvande i Østersøen efter arter, der er underlagt fangstbegrænsninger, bortset fra dem, der er omfattet af litra a)

c) senest fra den 1. januar 2016 for arter, som karakteriserer fiskeriet og senest fra den 1. januar 2019 for alle andre arter i

i) Nordsøen

— fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej

— fiskeri efter jomfruhummer

— fiskeri efter tunge og rødspætte

— fiskeri efter kulmule

— fiskeri efter dybvandsreje

ii) Nordvestlige farvande

— fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej

— fiskeri efter jomfruhummer

— fiskeri efter tunge og rødspætte

— fiskeri efter kulmule

iii) Sydvestlige farvande

— fiskeri efter jomfruhummer

— fiskeri efter tunge og rødspætte

— fiskeri efter kulmule

iv) andet fiskeri efter arter, der er underlagt fangstbegrænsninger.

d) senest fra den 1. januar 2017 for arter, som karakteriserer det pågældende fiskeri og senest fra den 1. januar 2019 for alle andre arter i fiskeri, der ikke er omfattet af litra a), i Middelhavet, Sortehavet og i alle andre EU-farvande og i ikke-EU-farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion

2. Stk. 1 berører ikke Unionens internationale forpligtelser. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 46 med henblik på gennemførelsen af sådanne internationale forpligtelser i EU-retten, herunder især undtagelser fra landingsforpligtelsen i henhold til nærværende artikel.

3. Hvis alle medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i et bestemt fiskeri er enige om, at landingsforpligtelsen bør gælde for andre arter end de i stk. 1 opførte, kan de fremlægge en fælles henstilling med henblik på udvidelse af anvendelsen af landingsforpligtelsen til sådanne andre arter. Med henblik herpå finder artikel 18, stk. 1-6, tilsvarende anvendelse. Kommissionen bemyndiges til, hvis der fremlægges en sådan fælles henstilling, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 med sådanne foranstaltninger.

4. Landingsforpligtelsen som omhandlet i stk. 1 gælder ikke for:

a) arter, som ikke må befiskes, og som er identificeret som sådanne i en EU-retsakt inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik

b) arter, der ifølge den videnskabelige dokumentation udviser en høj overlevelsesrate under hensyn til redskabernes specifikationer, fiskeripraksis og økosystemet.

c) fangster der falder under de minimis-undtagelser.

5. Detaljer om gennemførelsen af landingsforpligtelsen som omhandlet i stk. 1 angives i de flerårige planer, jf. artikel 9 og 10, og angives yderligere i relevant omfang i overensstemmelse med artikel 18, herunder

a) specifikke bestemmelser for fiskeri eller arter, der er omfattet af landingsforpligtelsen, jf. stk. 1

b) specifikke undtagelser fra landingsforpligtelsen for så vidt angår arter, der er omhandlet i stk. 4 litra b)

c) bestemmelser om de minimis-undtagelser på op til 5 % af de samlede årlige fangster af alle arter, der er underlagt landingsforpligtelsen som omhandlet i stk. 1. De minimis-undtagelsen finder anvendelse i følgende tilfælde:

i) hvor det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at det er meget vanskeligt at øge selektiviteten, eller

ii) hvor der er et ønske om at undgå uforholdsmæssige omkostninger ved håndtering af uønskede fangster for de fiskeredskaber, hvor uønskede fangster pr. fiskeredskab ikke udgør mere end en vis procentdel, der skal fastlægges i en plan, af de samlede årlige fangster med det pågældende redskab

Fangster i henhold til de bestemmelser, der er omhandlet i dette litra, afskrives ikke på de pågældende kvoter, men alle sådanne fangster skal registreres fuldt ud.

I en overgangsperiode på fire år forøges procentdelen af de samlede årlige fangster i dette litra:

i) med to procentpoint i de første to års anvendelse af forpligtelsen til at lande fangster, og

ii) med et procentpoint i de efterfølgende to år

d) bestemmelser om fangstdokumentation

e) hvis det er relevant, fastsættelse af bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser i overensstemmelse med stk. 10.

6. Hvis der ikke er vedtaget en flerårig plan eller en forvaltningsplan i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EF) nr. 1967/2006 for det pågældende fiskeri, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage, i overensstemmelse med artikel 18 i nærværende forordning, delegerede retsakter i overensstemmelse med art 46 i nærværende forordning, der på midlertidig basis og for en periode på højst tre år en specifik plan for udsmid, der indeholder de specifikationer, der er omhandlet i stk. 5, litra a)-e), i nærværende artikel. Medlemsstaterne kan samarbejde i henhold til nærværende forordnings artikel 18 i udformningen af sådanne planer med henblik på, at Kommissionen vedtager sådanne retsakter eller forelægger et forslag i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure.

7. Hvis der ikke er vedtaget foranstaltninger med henblik på at præcisere de minimis-undtagelsen i enten en flerårig plan efter stk. 5 eller i en specifik plan for udsmid efter stk. 6, vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46, der fastsætter en de minimis-undtagelse, som omhandlet i stk. 4, litra c), som med forbehold af betingelserne i stk. 4, litra c), nr. i) eller ii), ikke overstiger 5 % af de samlede årlige fangster af alle arter, der er underlagt landingsforpligtelsen i stk. 1. De minimis-undtagelsen vedtages, så den gælder fra datoen for anvendelsen af den relevante landingsforpligtelse.

8. Som en undtagelse fra pligten til at modregne fangster i de relevante kvoter i overensstemmelse med stk. 1, kan fangster af arter, der er underlagt landingsforpligtelsen, og som fanges ved overskridelse af kvoterne for de pågældende bestande, eller fangster af arter, som medlemsstaterne ikke har kvoter for, afskrives på kvoten for målarter, forudsat at de ikke overstiger 9 % af kvoten for målarter. Denne bestemmelse finder kun anvendelse, hvis bestanden af ikke-målarterne ligger inden for sikre biologiske grænser.

9. For bestande, der er omfattet af landingsforpligtelsen, kan medlemsstaterne benytte sig af årsbaseret fleksibilitet på op til 10 % af de tilladte landinger. Med henblik herpå kan en medlemsstat tillade landing af yderligere mængder af den bestand, der er underlagt landingsforpligtelsen, forudsat at sådanne mængder ikke overstiger 10 % af den kvote, der er tildelt den pågældende medlemsstat. Artikel 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder anvendelse.

10. Der kan fastsættes bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser med henblik på at sikre beskyttelsen af unge marine organismer.

11 For de arter, der er underlagt landingsforpligtelsen som anført i stk. 1, begrænses anvendelsen af fangster af arter under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse til andre formål end direkte konsum, herunder fiskemel, fiskeolie, foder til selskabsdyr, tilsætningsstoffer, lægemidler og kosmetik.

12. For de arter, der ikke er underlagt landingsforpligtelsen, jf. stk. 1, opbevares fangsterne af arter under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse med henblik på bevarelse ikke på fiskerfartøjerne, men smides straks ud igen.

13. Med henblik på at overvåge, om landingsforpligtelsen opfyldes, sikrer medlemsstaterne detaljeret og nøjagtig dokumentation for alle fangstrejser samt tilstrækkelig kapacitet og midler, f.eks. observatører, interne tv-overvågningskameraer, mm. Medlemsstaterne overholder i den forbindelse effektivitets- og proportionalitetsprincippet.

Artikel 16

Fiskerimuligheder

1. De fiskerimuligheder, som medlemsstaterne tildeles, sikrer de enkelte medlemsstater relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier. Der tages hensyn til de enkelte medlemsstaters interesser, når der tildeles nye fiskerimuligheder.

2. Når der indføres en landingsforpligtelse for så vidt angår en fiskebestand, fastsættes fiskerimulighederne under hensyntagen til, at de i stedet for at afspejle landingerne nu skal afspejle fangsterne på grund af det forhold, at udsmid af denne bestand ikke længere vil være tilladt i det første og de efterfølgende år.

3. Hvis ny videnskabelig dokumentation viser, at der er betydelig uoverensstemmelse mellem de fiskerimuligheder, der er fastsat for en bestemt bestand, og bestandens faktiske tilstand, kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse sende Kommissionen en begrundet anmodning om, at den forelægger et forslag for at afhjælpe denne uoverensstemmelse, idet målsætningerne i artikel 2, stk. 2, skal overholdes.

4. Fiskerimulighederne fastsættes i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 2, stk. 2, og skal overholde kvantificerbare mål, tidsplaner og margener som fastsat i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, litra b) og c).

5. Foranstaltninger vedrørende fastsættelse og tildeling af fiskerimuligheder, der stilles til rådighed for tredjelande i EU-farvande, fastsættes i henhold til traktaten.

6. Hver medlemsstat beslutter, hvordan de fiskerimuligheder, som den har fået tildelt, og som ikke er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele, fordeles til fartøjer, der fører dens flag, f.eks. ved at skabe individuelle fiskerimuligheder. Den underretter Kommissionen om fordelingsmetoden.

7. Med hensyn til tildeling af fiskerimuligheder i forbindelse med blandet fiskeri skal medlemsstaterne tage hensyn til den sandsynlige fangstsammensætning for de fartøjer, der deltager i sådant fiskeri.

8. Medlemsstaterne kan efter at have underrettet Kommissionen udveksle tildelte fiskerimuligheder helt eller delvis.

Artikel 17

Kriterier for medlemsstaternes tildeling af fiskerimuligheder

Når medlemsstaterne tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed i henhold til artikel 16, anvender de gennemsigtige og objektive kriterier, bl.a. af miljømæssig, social og økonomisk art. De kriterier, der skal anvendes, kan bl.a. omfatte fiskeriets indvirkning på miljøet, hidtidig overholdelse af krav og bestemmelser, bidrag til den lokale økonomi og historiske fangstniveauer. Inden for de tildelte fiskerimuligheder bestræber medlemsstaterne sig på at sørge for incitamenter for fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fiskeriteknikker med nedsat indvirkning på miljøet, såsom reduceret energiforbrug eller skade på habitater.

AFSNIT III

Regionalisering

Artikel 18

Regionalt samarbejde om bevarelsesforanstaltninger

1. Hvis Kommissionen er blevet tildelt beføjelser, herunder i en flerårig plan fastsat i henhold til artikel 9 og 10, samt i tilfælde fastsat i artikel 11 og artikel 15(6), til at vedtage foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter for så vidt angår en EU-bevarelsesforanstaltning, der finder anvendelse på et relevant geografisk område, kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse, der berøres af disse foranstaltninger inden for en frist, der fastlægges i den relevante bevarelsesforanstaltning og/eller flerårige plan, blive enige om at forelægge fælles henstillinger med sigte på at nå målene i de relevante EU-bevarelsesforanstaltninger, flerårige planer eller de specifikke planer for udsmid. Kommissionen vedtager ikke sådanne delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, før fristen for medlemsstaternes forelæggelse af fælles henstillinger er udløbet.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 samarbejder de medlemsstater, som har en direkte forvaltningsmæssig interesse, der berøres af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, om udarbejdelsen af fælles henstillinger. De hører desuden det eller de relevante rådgivende råd. Kommissionen letter samarbejdet mellem medlemsstaterne, herunder ved om nødvendigt at sikre, at der kan indhentes et videnskabeligt bidrag fra relevante videnskabelige organer.

3. Hvis en fælles henstilling forelægges i overensstemmelse med stk. 1, kan Kommissionen vedtage disse foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, forudsat at en sådan henstilling er forenelig med den relevante bevarelsesforanstaltning og/eller flerårige plan.

4. Hvis bevarelsesforanstaltningen finder anvendelse på en specifik fiskebestand, som deles med tredjelande og forvaltes af multilaterale fiskeriorganisationer eller i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler, bestræber Unionen sig på at opnå enighed med de relevante partnere om de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå målsætningerne i artikel 2.

5. Medlemsstaterne sikrer, at fælles henstillinger om bevarelsesforanstaltninger, der skal vedtages i henhold til stk. 1, bygger på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og opfylder samtlige følgende krav:

a) de er forenelige med målsætningerne i artikel 2

b) de er forenelige med anvendelsesområdet og målsætningerne i den relevante bevarelsesforanstaltning

c) de er i overensstemmelse med anvendelsesområdet og effektivt opfylder de målsætninger og kvantificerbare mål, der er omhandlet i den relevante flerårige plan,

d) de er mindst lige så stringente som foranstaltningerne i EU-retten.

6. Hvis det ikke lykkes alle medlemsstaterne at nå til enighed om fælles henstillinger, der skal forelægges for Kommissionen i henhold til stk. 1 inden for en fastsat frist, eller de fælles henstillinger ikke skønnes at være i overensstemmelse med målsætningerne og de kvantificerbare mål for de pågældende bevarelsesforanstaltninger, kan Kommissionen forelægge et forslag til passende foranstaltninger i henhold til traktaten.

7. Foruden tilfældene i stk. 1 kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i et fiskeri i et geografisk defineret område, også udarbejde fælles henstillinger til Kommissionen om foranstaltninger, som Kommissionen skal foreslå eller vedtage.

8. Som supplement eller alternativ metode til regionalt samarbejde vil medlemsstaterne blive bemyndiget i en EU-bevarelsesforanstaltning, der finder anvendelse på et relevant geografisk område, herunder i en flerårig plan fastlagt i overensstemmelse artikel 9 og 10, til at vedtage foranstaltninger, der yderligere specificerer bevarelsesforanstaltningen, inden for en fastsat frist. De medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, der berøres af disse foranstaltninger, skal arbejde tæt sammen i forbindelse med vedtagelsen af sådanne foranstaltninger. Stk. 2, 4 og 5 i nærværende artikel finder tilsvarende anvendelse. Kommissionen inddrages fuldt ud og dens bemærkninger tages i betragtning. Medlemsstaten vedtager kun dens respektive nationale foranstaltninger, hvis der er opnået enighed om indholdet af disse foranstaltninger mellem alle de berørte medlemsstater. Hvis Kommissionen finder, at en medlemsstats foranstaltning ikke opfylder betingelserne i den relevante bevarelsesforanstaltning, kan den, med forbehold af angivelse af den relevante begrundelse, anmode den pågældende medlemsstat om at ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

AFSNIT IV

Nationale foranstaltninger

Artikel 19

Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og som gælder for fiskerfartøjer, der fører medlemsstaternes flag, eller for personer, som er etableret på deres område

1. En medlemsstat kan træffe foranstaltninger til bevarelse af fiskebestande i EU-farvande, hvis de pågældende foranstaltninger opfylder samtlige følgende krav:

a) de gælder udelukkende for fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, eller, hvis det drejer sig om fiskeri, som ikke udøves af et fiskerfartøj, for personer, som er etableret på den del af deres område, som traktaten finder anvendelse på

b) de er forenelige med målsætningerne i artikel 2

c) de er ikke lempeligere end foranstaltningerne i EU-retten.

2. En medlemsstat underretter af kontrolhensyn de øvrige berørte medlemsstater om bestemmelser, der vedtages i overensstemmelse med stk. 1.

3. Medlemsstaterne gør oplysninger vedrørende foranstaltninger truffet i overensstemmelse med denne artikel offentligt tilgængelige.

Artikel 20

Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og som gælder inden for 12-sømilezonen

1. En medlemsstat kan træffe ikke-diskriminerende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne og opretholdelse eller forbedring af bevarelsesstatussen for marine økosystemer inden for 12 sømil fra sine basislinjer, forudsat at Unionen ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning for det pågældende område eller specifikt behandler det problem, som den pågældende medlemsstat har identificeret. Medlemsstatens foranstaltninger skal være forenelige med målsætningerne i artikel 2 og må ikke være lempeligere end foranstaltningerne i EU-retten.

2. Hvis det kan forventes, at de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som en medlemsstat træffer, kommer til at berøre andre medlemsstaters fartøjer, må de først træffes, efter at Kommissionen, de relevante medlemsstater og de relevante rådgivende råd er blevet hørt om et udkast til foranstaltningerne, som skal være ledsaget af en begrundelse, der bl.a. påviser, at disse foranstaltninger er ikke-diskriminerende. Den medlemsstat, der foranstalter høringen, kan med henblik på høringen fastsætte en rimelig frist, der dog ikke må være kortere end to måneder.

3. Medlemsstaterne gør oplysninger vedrørende foranstaltninger truffet i overensstemmelse med denne artikel offentligt tilgængelige.

4. Hvis Kommissionen finder, at en foranstaltning, der er vedtaget i henhold til denne artikel, ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan den med forbehold af angivelse af den relevante begrundelse anmode den pågældende medlemsstat om at ændre eller ophæve den relevante foranstaltning.

DEL IV

FORVALTNING AF FISKERIKAPACITET

Artikel 21

Oprettelse af ordninger for omsættelige fiskekvoteandele

Hver medlemsstat kan oprette en ordning for omsættelige fiskekvoteandele. Medlemsstater, der har en sådan ordning, opretter og fører et register over omsættelige fiskekvoteandele.

Artikel 22

Justering og forvaltning af fiskerikapacitet

1. Medlemsstaterne træffer over tid foranstaltninger til at justere deres flåders fiskerikapacitet i forhold til deres fiskerimuligheder under hensyntagen til tendenserne og baseret på den bedste videnskabelige rådgivning med målsætningen om at opnå en stabil og vedvarende balance mellem disse to.

2. For at nå den i stk. 1 omhandlede målsætning fremsender medlemsstaterne senest den 31. maj hvert år en rapport om balancen mellem deres flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder til Kommissionen. For at lette en fælles tilgang i hele Unionen udarbejdes rapporten efter fælles retningslinjer, som Kommissionen kan udarbejde, og som skal angive de relevante tekniske, sociale og økonomiske parametre.

Rapporten indeholder den årlige kapacitetsvurdering af den nationale flåde og hver medlemsstats flådesegmenter. Rapporten skal forsøge at identificere strukturel overkapacitet pr. segment og foretages en vurdering af den langsigtede rentabilitet pr. segment. Rapporterne gøres offentligt tilgængelige.

3. Med hensyn til den i stk. 1a, andet afsnit, omhandlede vurdering baserer medlemsstaterne deres analyse på balancen mellem deres flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder. Der foretages særskilte vurderinger af flåder, der fisker i den yderste periferi, og fartøjer, der udelukkende fisker uden for EU-farvande.

4. Hvis vurderingen tydeligt viser, at fiskerikapaciteten ikke reelt modsvarer fiskerimulighederne, udarbejder medlemsstaten en handlingsplan, der indarbejdes i dens rapport, for de flådesegmenter, hvor der er en identificeret strukturel overkapacitet. I handlingsplanen fastsættes justeringsmål og -værktøjer med henblik på at opnå en balance og en klar tidsplan for dens gennemførelse.

Kommissionen udarbejder på årsbasis en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om balancen mellem medlemsstaternes flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder i overensstemmelse med retningslinjerne i stk. 1a, første afsnit. Rapporten skal indeholde handlingsplaner, jf. første afsnit. Den første rapport forelægges senest den 31. marts 2015.

Hvis en medlemsstat ikke udarbejder rapporten som omhandlet i stk. 1a og/eller ikke gennemfører handlingsplanen som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, kan det resultere i en proportionel suspension eller afbrydelse af relevant finansiel EU-støtte til den pågældende medlemsstat med henblik på investering i det eller de berørte flådesegmenter i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

5. Der vil ikke blive givet tilladelse til udtagning fra flåden med offentlig støtte, medmindre fiskerilicens og fiskeritilladelser først er trukket tilbage.

6. Den fiskerikapacitet, som svarer til de fartøjer, der er udtaget med offentlig støtte, erstattes ikke.

7. Medlemsstaterne sørger for, at deres flådes fiskerikapacitet fra 1. januar 2014 ikke på noget tidspunkt overstiger fiskerikapacitetslofterne i bilag II.

Artikel 23

Tilgangs-/afgangsordning

1. Medlemsstaterne forvalter tilgang og afgang fra deres flåder på en sådan måde, at tilgangen af ny kapacitet i flåden uden offentlig støtte udlignes med forudgående udtagning af kapacitet uden offentlig støtte med mindst samme kapacitet.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter gennemførelsesbestemmelser vedrørende anvendelsen af nærværende artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 47, stk. 2.

3. Kommissionen vurderer senest den 30. december 2018 tilgangs/afgangsordningen i lyset af udviklingen i forholdet mellem flådekapacitet og forventede fiskerimuligheder og foreslår i givet fald en ændring af denne ordning.

Artikel 24

Fiskerflåderegistre

1. Medlemsstaterne registrerer for EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag, de oplysninger om sådanne fartøjers ejerforhold, fartøjs- og udstyrsspecifikationer og om aktiviteter, der er nødvendige for at forvalte de foranstaltninger, der er fastsat ved denne forordning.

2. Medlemsstaterne skal indsende de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til Kommissionen.

3. Kommissionen fører et EU-fiskerflåderegister med de oplysninger, den modtager i henhold til stk. 2. Den giver offentlig adgang til EU-fiskerflåderegisteret, men sikrer samtidig, at personoplysninger beskyttes tilstrækkeligt.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter tekniske driftskrav til registrering, formater og overførsel af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 47, stk. 2.

DEL V

VIDENSKABELIGT GRUNDLAG FOR FISKERIFORVALTNING

Artikel 25

Datakrav i forbindelse med fiskeriforvaltning

1. Medlemsstaterne indsamler efter de regler, der er vedtaget for dataindsamling, de biologiske, miljømæssige, tekniske og socioøkonomiske data, der er nødvendige for fiskeriforvaltning, og forvalter disse data og stiller dem til rådighed for slutbrugere, bl.a. organer udpeget af Kommissionen. Erhvervelsen og forvaltningen af sådanne data er støtteberettiget via Den Europæiske Hav- og Fiskerifond i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020. Sådanne data skal især gøre det muligt at vurdere:

a) havets biologiske ressourcers udnyttelsestilstand

b) fiskeriets omfang og den indvirkning, som fiskeriet har på havets biologiske ressourcer og de marine økosystemer, og

c) fiskeriets, akvakulturens og forarbejdningsvirksomhedernes socioøkonomiske resultater i og uden for EU-farvande.

2. Indsamling, forvaltning og anvendelse af data skal bygge på følgende principper:

a) nøjagtighed og pålidelighed og rettidig indsamling

b) brug af samordningsmekanismer for at undgå, at dataindsamling til diverse formål overlapper hinanden

c) sikker opbevaring og beskyttelse af de indsamlede data i edb-databaser og offentlig adgang hertil, hvis det er relevant, bl.a. på aggregeret niveau, samtidig med, at der sikres fortrolighed

d) adgang for Kommissionen eller organer udpeget af Kommissionen til de nationale databaser og systemer, der anvendes til behandling af de indsamlede data, med henblik på kontrol af dataenes eksistens og kvalitet

e) rettidig adgang til de relevante data og de respektive metoder, hvorefter de er skaffet, for organer med forskningsmæssig eller forvaltningsmæssig interesse i videnskabelig analyse af fiskeridata og andre interesserede parter, undtagen når beskyttelse og fortrolighed er påkrævet i henhold til gældende EU-ret.

3. Hvert år aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen om gennemførelsen af deres nationale dataindsamlingsprogrammer og offentliggør rapporten.

Kommissionen vurderer den årlige rapport om dataindsamling efter at have hørt sit videnskabelige rådgivende organ og eventuelt regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), som Unionen er kontraherende part eller observatør i, samt relevante internationale videnskabelige organer.

4. Medlemsstaterne sikrer, at indsamlingen og forvaltningen af videnskabelige data, herunder socioøkonomiske data, til fiskeriforvaltning koordineres på nationalt plan. I den forbindelse udpeger de et nationalt kontaktorgan og arrangerer et årligt nationalt koordinationsmøde. Kommissionen underrettes om de nationale koordinationsaktiviteter og indbydes til at deltage i koordinationsmøderne.

5. I tæt samarbejde med Kommissionen koordinerer medlemsstaterne deres dataindsamling med andre medlemsstater i samme region og bestræber sig på at koordinere deres aktiviteter med tredjelande, der i samme region har farvande, som hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion.

6. Indsamling, forvaltning og anvendelse af data gennemføres på en omkostningseffektiv måde.

7. Hvis en medlemsstat ikke indsamler og/eller rettidigt giver slutbrugere data, kan det medføre en forholdsmæssig suspension eller standsning af relevant finansiel bistand fra Unionen til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

Artikel 26

Høring af videnskabelige organer

Kommissionen hører relevante videnskabelige organer. STECF høres i relevant omfang i spørgsmål om bevarelse og forvaltning af havets levende biologiske ressourcer, herunder biologiske, økonomiske, miljømæssige, sociale og tekniske aspekter. Ved høring af videnskabelige organer tages der hensyn til en korrekt forvaltning af offentlige midler for at undgå overlapning mellem sådanne organers arbejde.

Artikel 27

Forskning og videnskabelig rådgivning

1. Medlemsstaterne udfører forsknings- og innovationsprogrammer på fiskeri- og akvakulturområdet. De skal koordinere deres fiskeriforskning og -innovation og videnskabelige rådgivningsprogrammer med andre medlemsstater i tæt samarbejde med Kommissionen og inden for rammerne af Unionens forskning og innovation og, hvor det er relevant, inddrage de relevante rådgivende råd. Disse aktiviteter kan finansieres over EU-budgettet i henhold til de relevante EU-retsakter.

2. Medlemsstaterne sørger sammen med de relevante interessenter, med brug af bl.a. disponible finansielle EU-midler og ved koordinering med hinanden for, at der er knowhow og menneskelige ressourcer til rådighed i det omfang, det er nødvendigt for den videnskabelige rådgivning.

DEL VI

DEN EKSTERNE POLITIK

Artikel 28

Målsætninger

1. Unionen gennemfører for at sikre bæredygtig udnyttelse, forvaltning og bevarelse af havets biologiske ressourcer og havmiljøet sine eksterne fiskeriforbindelser i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser og politikmål samt målsætningerne og principperne i artikel 2 og 3.

2. Unionen skal navnlig

a) aktivt støtte og bidrage til udviklingen af videnskabelig viden og rådgivning

b) forbedre politiksammenhængen mellem EU-initiativerne, særlig for så vidt angår aktiviteter inden for miljø, handel og udvikling, og styrke sammenhængen mellem tiltag truffet inden for rammerne af udviklingssamarbejdet og det videnskabelige, tekniske og økonomiske samarbejde

c) bidrage til bæredygtigt fiskeri, der er økonomisk levedygtigt og fremmer beskæftigelsen i Unionen

d) sikre, at EU-fiskeri uden for Unionens farvande er baseret på de samme principper og standarder som dem, der gælder ifølge EU-retten på den fælles fiskeripolitiks område, og samtidig fremme lige vilkår for EU-operatører i forhold til andre tredjelandsoperatører.

e) i alle internationale fora fremme og støtte de tiltag, der er nødvendige for at udrydde IUU-fiskeri

f) fremme oprettelsen og styrkelsen af tilsynsudvalg for RFFO'er, regelmæssig uafhængig resultatrevision og passende afhjælpende foranstaltninger, herunder effektive og afskrækkende sanktioner, som skal anvendes på en gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde.

3. Bestemmelserne i denne del berører ikke specifikke bestemmelser vedtaget i henhold til artikel 218 i traktaten.

AFSNIT I

Internationale fiskeriorganisationer

Artikel 29

Unionens aktiviteter i internationale fiskeriorganisationer

1. Unionen skal aktivt støtte og bidrage til arbejdet i internationale fiskeriorganisationer, bl.a. RFFO'er.

2. Unionens standpunkter i internationale fiskeriorganisationer og RFFO'er baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, så det sikres, at fiskeriressourcerne forvaltes i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 2, særlig stk. 2 og stk. 5, litra c). Unionen bør bestræbe sig på at lede processen med styrkelse af RFFO'ernes effektivitet, så de bedre bliver i stand til at bevare og forvalte havets levende biologiske ressourcer inden for deres ansvarsområde.

3. Unionen støtter aktivt udviklingen af hensigtsmæssige og gennemsigtige mekanismer for tildelingen af fiskerimuligheder.

4. Unionen fremmer samarbejdet mellem RFFO'erne og overensstemmelse mellem deres respektive rammebestemmelser og støtter udviklingen af videnskabelig viden og rådgivning for at sikre, at deres henstillinger er baseret på sådan videnskabelig viden.

Artikel 30

Overholdelse af internationale bestemmelser

Unionen samarbejder, herunder gennem EU-Fiskerikontrolagenturet ("agenturet"), med tredjelande og internationale fiskeriorganisationer, bl.a. RFFO'er, om at styrke overholdelsen af foranstaltningerne, navnlig til bekæmpelse af IUU-fiskeri, med henblik på at sikre, at foranstaltninger, der træffes af sådanne internationale organisationer, overholdes nøje.

AFSNIT II

Bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler

Artikel 31

Principper og målsætninger for bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler

1. I bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande fastsættes der retlige, miljømæssige, økonomiske og sociale forvaltningsrammer for EU-fiskerfartøjers fiskeri i tredjelandsfarvande.

Sådanne rammer kan omfatte:

a) udvikling af og støtte til de nødvendige videnskabelige institutioner og forskningsinstitutioner

b) overvågnings-, kontrol- og tilsynsmuligheder

c) andre kapacitetsopbygningselementer vedrørende udvikling af en bæredygtig fiskeripolitik i tredjelandet.

2. Med henblik på at sikre en bæredygtig udnyttelse af havets overskydende biologiske ressourcer bestræber Unionen sig på at sikre, at bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande er til gensidig gavn for Unionen og for det pågældende tredjeland, herunder lokalbefolkningen og fiskerierhvervet, og at de bidrager til videreførelse af Unionens flåders aktiviteter og tager sigte på at opnå en passende del af den disponible overskydende mængde, der svarer til Unionens flåders interesser.

3. Med henblik på at sikre, at EU-fartøjer, der fisker under bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler, driver fiskeri, hvor det er hensigtsmæssigt, efter lignende standarder som dem, der gælder for EU-fiskerfartøjer, der fisker i EU-farvande, skal Unionen bestræbe sig på at medtage passende bestemmelser i bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler om pligten til at lande fisk og fiskevarer.

4. EU-fiskerfartøjer må kun fange overskuddet af den tilladte fangstmængde som omhandlet i artikel 62, stk. 2 og 3, i UNCLOS og som identificeret på en klar og gennemsigtig måde på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og af udveksling af relevante oplysninger mellem Unionen og det pågældende tredjeland om alle flåders samlede fiskeriindsats for de berørte bestande. For så vidt angår fælles eller stærkt vandrende fiskebestande bør der ved fastlæggelsen af adgang til de disponible ressourcer tages behørigt hensyn til de videnskabelige vurderinger, der foretages på regionalt plan, samt de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der vedtages af de relevante RFFO'er.

5. EU-fiskerfartøjer må ikke drive fiskeri i farvande tilhørende et tredjeland, med hvilket en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale er i kraft, medmindre de er i besiddelse af en fiskeritilladelse, som er udstedt i henhold til nævnte aftale.

6. Unionen skal sikre, at bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler indeholder en klausul vedrørende respekten for demokratiske principper og menneskerettigheder, som udgør et vigtigt element i sådanne aftaler.

Disse aftaler skal også i videst muligt omfang omfatte:

a) en klausul, der forbyder tildeling af mere favorable betingelser til andre flåder, der fisker i disse farvande, end dem, der tildeles til økonomiske aktører fra Unionen, herunder betingelser vedrørende bevarelse, udvikling og forvaltning af ressourcer samt de finansielle ordninger og gebyrer og rettigheder i forbindelse med udstedelse af fiskeritilladelser

b) en eksklusivitetsklausul vedrørende reglen fastsat i stk. 5.

7. Der skal på EU-plan gøres en indsats for at overvåge fiskeri fra EU-fiskerfartøjer i ikke-EU-farvande uden for rammerne af de bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler.

8. Medlemsstaterne skal sikre, at EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag og driver fiskeri uden for EU-farvande, er i stand til at forelægge detaljeret og nøjagtig dokumentation for alle fiskeri- og forarbejdningsaktiviteter.

9. En fiskeritilladelse som nævnt i stk. 5 gives alene til et fartøj, der har forladt EU-fiskerflåderegisteret og efterfølgende er vendt tilbage til det inden for 24 måneder, hvis ejeren af dette fartøj har givet flagmedlemsstatens kompetente myndigheder alle de data, der er nødvendige for at fastslå, at fartøjet i den pågældende periode drev fiskeri på en måde, der fuldt ud svarer til de standarder, der gælder for et fartøj, der fører en EU-medlemsstats flag.

Hvis den stat, hvis flag føres i den periode, hvor fartøjet ikke stod i EU-fiskerflåderegistret, efter EU-lovgivningen blev anerkendt som en ikke-samarbejdende stat med hensyn til at bekæmpe, afværge og standse IUU-fiskeri eller som en stat, der tillader ikke-bæredygtig udnyttelse af havets levende biologiske ressourcer, skal en sådan fiskeritilladelse kun gives, hvis det fastslås, at fartøjets fiskeri ophørte, og ejeren traf omgående foranstaltninger for at slette fartøjet af den stats register.

10. Kommissionen skal sørge for forudgående og efterfølgende uafhængige evalueringer af hver protokol til en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale og gøre dem tilgængelige for Europa-Parlamentet og Rådet, i god tid inden den forelægger Rådet en henstilling om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en efterfølgende protokol. En sammenfatning af sådanne evalueringer gøres offentligt tilgængelig.

Artikel 32

Finansiel bistand

1. Unionen yder finansiel bistand til tredjelande gennem bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler for:

a) at dække en del af udgifterne til adgang til fiskeressourcerne i tredjelandes farvande; den del af udgifterne til adgang til fiskeressourcerne, som EU-fartøjsejere skal afholde, skal vurderes for hver enkelt bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale eller en protokol hertil og være retfærdig og ikke-diskriminerende og stå i forhold til de fordele, der opnås ved adgangsvilkårene

b) at tilvejebringe en forvaltningsramme, herunder udvikling og bevarelse af de nødvendige videnskabs- og forskningsinstitutioner, og fremme processer med høring af interessegrupper og kapacitet til kontrol og overvågning og andre kapacitetsopbyggende foranstaltninger i forbindelse med udviklingen af tredjelandes politik for bæredygtigt fiskeri. Sådan finansiel bistand er betinget af, at visse specifikke resultater nås, og skal være et supplement til og i overensstemmelse med de udviklingsprojekter og -programmer, der er iværksat i de pågældende tredjelande.

2. I hver enkelt bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale afkobles den finansielle bistand til sektorstøtte fra betalinger for adgang til fiskeressourcerne. Unionen kræver opnåelse af specifikke resultater som betingelse for udbetaling af finansiel bistand og overvåger nøje fremskridtene.

AFSNIT III

Forvaltning af bestande af fælles interesse

Artikel 33

Principper og målsætninger for forvaltning af bestande af fælles interesse for Unionen og tredjelande, og aftaler om udveksling og fælles forvaltning

1. Hvor bestande af fælles interesse også udnyttes af tredjelande, tager Unionen kontakt til disse tredjelande for at sikre, at disse bestande forvaltes på en bæredygtig måde, der er i overensstemmelse med denne forordning og særlig med målsætningen i artikel 2, stk. 2. Opnås der ikke formel enighed, gør Unionen alt for at nå frem til fælles ordninger for fiskeri af sådanne bestande med henblik på at muliggøre bæredygtig forvaltning, særlig i relation til målsætningen i artikel 2, stk. 2, og fremmer derved lige vilkår for EU-operatører.

2. For at sikre en bæredygtig udnyttelse af de bestande, der deles med tredjelande, og for at sikre stabilitet i sine flåders fiskeri bestræber Unionen sig i overensstemmelse med UNCLOS på at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande med henblik på en fælles forvaltning af bestande/ressourcer, herunder i givet fald etablering af adgang til farvande og ressourcer og adgangsbetingelser, harmonisering af bevaringsforanstaltninger og udveksling af fiskerimuligheder.

DEL VII

AKVAKULTUR

Artikel 34

Fremme af bæredygtig akvakultur

1. For at fremme bæredygtighed og bidrage til fødevaresikkerhed og -forsyning, vækst og beskæftigelse udarbejder Kommissionen ikke-bindende strategiske EU-retningslinjer vedrørende fælles prioriteringer og mål for udvikling af bæredygtig akvakultur. Sådanne strategiske retningslinjer skal tage hensyn til de forskellige udgangspositioner og forhold i Unionen og danne grundlag for flerårige nationale strategiplaner og tage sigte på:

a) at forbedre akvakulturens konkurrenceevne og støtte dens udvikling og innovation

b) at reducere den administrative byrde og gøre gennemførelsen af EU-ret mere effektiv og lydhør over for aktørernes behov

c) at fremme økonomisk virksomhed

d) at diversificere og højne livskvaliteten i kystområder og indre farvande

e) at integrere akvakultur i fysisk planlægning på havet, ved kysterne og på land

2. Medlemsstaterne udarbejder en flerårig national strategiplan for udvikling af akvakultur på deres område senest 30. juni 2014.

3. Den flerårige nationale strategiplan skal indeholde medlemsstaternes mål, de foranstaltninger, der træffes for at nå dem, samt tidsplaner, der er nødvendige for opnåelse af målene.

4. Flerårige nationale strategiplaner har navnlig følgende mål:

a) administrativ forenkling, navnlig med hensyn til evalueringer og konsekvensanalyser samt licenser

b) rimelig sikkerhed for akvakulturbrugere med hensyn til adgang til farvande og områder

c) indikatorer for miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed

d) vurdering af eventuelle andre grænseoverskridende virkninger navnlig på havets biologiske ressourcer og marine økosystemer i nabomedlemsstater

e) skabelse af synergier mellem nationale forskningsprogrammer og samarbejde mellem industrien og forskermiljøet

f) fremme af den konkurrencemæssige fordel ved bæredygtige fødevarer af høj kvalitet

g) fremme af akvakulturpraksis og forskning med henblik på at øge de positive virkninger for miljøet og for fiskeressourcerne og reducere negative virkninger, herunder mindske presset på fiskebestande, der bruges til foderproduktion, og øget ressourceeffektivitet.

5. Medlemsstaterne udveksler oplysninger og bedste praksis efter en åben metode for koordination af nationale foranstaltninger i flerårige nationale strategiplaner.

6. Kommissionen tilskynder til udveksling af oplysninger og bedste praksis blandt medlemsstaterne og letter koordineringen af de nationale foranstaltninger, der er planlagt i den flerårige nationale strategiplan.

DEL VIII

DEN FÆLLES MARKEDSORDNING

Artikel 35

Målsætninger

1. Der oprettes en fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (den fælles markedsordning) for at:

a) bidrage til opnåelsen af målsætningerne i artikel 2, navnlig bæredygtig udnyttelse af havets levende biologiske ressourcer

b) gøre det muligt for fiskeriet og akvakulturen at anvende den fælles fiskeripolitik på det rette niveau

c) styrke EU-fiskeriets og EU-akvakulturens, især producenternes konkurrenceevne

d) gøre markederne mere gennemsigtige og stabile, navnlig hvad angår økonomisk viden om og forståelse af EU-markederne for fiskevarer og akvakulturprodukter i de forskellige led af forsyningskæden, sikre at fordelingen af merværdien

gennem sektorens forsyningskæde er mere afbalanceret, forbedre forbrugerinformation og -bevidsthed ved hjælp af underretninger og/eller mærkning, der giver forståelig information

e) bidrage til at skabe lige vilkår for alle fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i Unionen, ved at fremme bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne.

f) bidrage til at sikre forbrugerne et varieret udbud af fiskevarer og akvakulturprodukter

g) tilvejebringe kontrollerbare og nøjagtige oplysninger om produktets oprindelse og produktionsmåde, navnlig ved hjælp af mærkning.

2. Den fælles markedsordning gælder for de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 [1] og som afsættes i Unionen.

3. Den fælles markedsordning omfatter bl.a.:

a) organiseringen af erhvervet, herunder markedsstabiliserende foranstaltninger

b) fiskeri- og akvakulturproducentorganisationers produktions- og markedsføringsplaner

c) fælles handelsnormer

d) forbrugerinformation

DEL IX

KONTROL OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 36

Målsætninger

1. Overholdelsen af den fælles fiskeripolitiks regler skal sikres gennem en effektiv EU-fiskerikontrolordning, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri.

2. Kontrol og håndhævelse af den fælles fiskeripolitik skal navnlig bygge på og omfatte følgende:

a) en global, integreret og fælles tilgang

b) samarbejde og koordination mellem medlemsstaterne, Kommissionen og agenturet

c) omkostningseffektivitet og proportionalitet

d) anvendelse af effektive kontrolteknologier for at sikre, at der stilles fiskeridata af god kvalitet til rådighed

e) en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse

f) en risikobaseret strategi, der fokuserer på systematisk og automatisk krydskontrol af alle de relevante data, der er til rådighed

g) udvikling af en kultur for overholdelse af reglerne og samarbejde blandt alle operatører og fiskere.

Unionen vedtager passende foranstaltninger med hensyn til tredjelande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre kontrol, inspektion og håndhævelse af de aktiviteter, der udføres inden for den fælles fiskeripolitiks anvendelsesområde, herunder indførelse af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 37

Ekspertgruppe om overholdelse

1. Kommissionen nedsætter en ekspertgruppe om overholdelse, som skal vurdere, lette og styrke gennemførelsen og overholdelsen af forpligtelserne i henhold til EU-fiskerikontrolordningen.

2. Ekspertgruppen om overholdelse sammensættes af repræsentanter for Kommissionen og medlemsstaterne. Efter anmodning fra Europa-Parlamentet kan Kommissionen opfordre Europa-Parlamentet til at sende eksperter til at deltage i ekspertgruppens møder. Agenturet kan deltage som observatør i møder i ekspertgruppen om overholdelse.

3. Ekspertgruppen skal navnlig

a) regelmæssigt behandle spørgsmål om overholdelse og gennemførelse af EU-fiskerikontrolordningen og identificere eventuelle vanskeligheder af fælles interesse i forbindelse med gennemførelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik

b) rådgive om gennemførelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik, bl.a. prioriteringen af den finansielle EU-støtte og

c) udveksle oplysninger om kontrol og inspektion, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri.

4. Ekspertgruppen om overholdelse underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet om sine aktiviteter i henhold til stk. 3.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter TEXT MISSING (Se side 1 i denne EUT).

Artikel 38

Pilotprojekter vedrørende nye kontrolteknologier og dataforvaltningssystemer

Kommissionen og medlemsstaterne kan gennemføre pilotprojekter vedrørende nye kontrolteknologier og dataforvaltningssystemer.

Artikel 39

Bidrag til udgifterne til kontrol, inspektion, håndhævelse og dataindsamling

Medlemsstaterne kan kræve, at deres operatører bidrager forholdsmæssigt til at dække driftsudgifterne til gennemførelse af Unionens fiskerikontrolordning og til dataindsamling.

DEL X

FINANSIELLE INSTRUMENTER

Artikel 40

Målsætninger

Unionen kan yde finansiel støtte for at bidrage til at nå målsætningerne i artikel 2.

Artikel 41

Betingelser for ydelse af finansiel støtte til medlemsstaterne

1. Med forbehold af de betingelser, der specificeres i de gældende EU-retsakter, er Unionens finansielle bistand til medlemsstaterne betinget af, at medlemsstaterne overholder den fælles fiskeripolitiks regler.

2. Hvis medlemsstaterne ikke overholder den fælles fiskeripolitiks regler, kan det resultere i, at betalingerne afbrydes eller suspenderes, eller at der anvendes en finansiel korrektion på den finansielle støtte, som Unionen yder i henhold til den fælles fiskeripolitik. Sådanne foranstaltninger skal stå i rimeligt forhold til den manglende overholdelses art, grovhed, varighed og hyppighed.

Artikel 42

Betingelser for ydelse af finansiel bistand til operatører

1. Med forbehold af de betingelser, der specificeres i gældende EU-retsakter, er Unionens finansielle bistand til medlemsstaterne betinget af, at operatørerne overholder den fælles fiskeripolitiks regler.

2. Med forbehold af specifikke regler, der skal vedtages, kan operatørers alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitiks regler resultere i, at de midlertidigt eller permanent nægtes adgang til at modtage finansiel EU-støtte, og/eller at der anvendes finansielle nedsættelser. Sådanne foranstaltninger, der træffes af medlemsstaten, skal være afskrækkende, effektive og stå i rimeligt forhold til de alvorlige overtrædelsers art, grovhed, varighed og hyppighed.

3. Medlemsstaterne sørger for, at finansiel støtte fra Unionen kun ydes, hvis den pågældende operatør i en periode på mindst ét år forud for datoen for ansøgning om støtte ikke er blevet idømt sanktioner for alvorlige overtrædelser.

DEL XI

RÅDGIVENDE RÅD

Artikel 43

Oprettelse af rådgivende råd

1. Der oprettes rådgivende råd for hvert geografisk område eller kompetenceområde omhandlet i bilag III for at fremme en afbalanceret repræsentation af alle aktører i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1, og for at bidrage til at nå målene i artikel 2.

2. Der oprettes navnlig følgende nye rådgivende råd i overensstemmelse med bilag III:

a) et rådgivende råd for regionerne i den yderste periferi opdelt i tre afdelinger, én for hvert af følgende havområder: det vestlige Atlanterhav, det østlige Atlanterhav og Det Indiske Ocean

b) et rådgivende råd for akvakultur

c) et rådgivende råd for markederne

d) et rådgivende råd for Sortehavet.

3. Det enkelte rådgivende råd fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 44

De rådgivende råds opgaver

1. Ved anvendelsen af denne forordning skal Kommissionen, når det er relevant, høre de rådgivende råd.

2. De rådgivende råd kan:

a) fremsætte henstillinger og forslag inden for fiskeriforvaltning og de socioøkonomiske og bevarelsesmæssige aspekter af fiskeri og akvakultur til Kommissionen og de berørte medlemsstater De rådgivende råd kan navnlig fremsætte henstillinger om, hvordan reglerne om fiskeriforvaltning kan forenkles

b) underrette Kommissionen og medlemsstaterne om problemer i forbindelse med forvaltningsmæssige, socioøkonomiske og bevarelsesmæssige aspekter af fiskeri og i givet fald akvakultur inden for deres geografiske område eller deres kompetenceområde og foreslå løsninger til at overvinde disse problemer

c) i nært samarbejde med forskere bidrage til at indsamle, levere og analysere data, der nødvendige for udarbejdelsen af bevarelsesforanstaltninger.

Hvis et spørgsmål er af fælles interesse for to eller flere rådgivende råd, koordinerer rådene deres holdninger med henblik på at vedtage fælles henstillinger om spørgsmålet.

3. Rådgivende råd skal høres om fælles henstillinger i medfør af artikel 18. Kommissionen og medlemsstaterne kan også høre rådene om andre foranstaltninger. Deres rådgivning tages i betragtning. Disse høringer berører ikke konsultationen af STECF eller andre videnskabelige organer. Udtalelserne fra de rådgivende råd kan forelægges for alle berørte medlemsstater og for Kommissionen.

4. Kommissionen og i givet fald den berørte medlemsstat skal inden for to måneder reagere på henstillinger, forslag eller oplysninger modtaget i henhold til stk. 1. Hvis de endelige foranstaltninger, der er vedtaget, afviger fra de rådgivende udvalgs udtalelser, henstillinger og forslag modtaget i henhold til stk. 1, forelægger Kommissionen eller de berørte medlemsstater en detaljeret begrundelse for denne afvigelse.

Artikel 45

De rådgivende råds sammensætning, virkemåde og finansiering

1. De rådgivende råd består af:

a) organisationer, der repræsenterer fiskeriet og, hvor det er relevant, akvakulturbrugere og repræsentanter for forarbejdnings- og afsætningssektorerne

b) andre interessegrupper, der berøres af den fælles fiskeripolitik, som f.eks. miljøorganisationer og forbrugergrupper.

2. Hvert rådgivende råd består af en generalforsamling og en bestyrelse, herunder i relevant omfang et sekretariat og arbejdsgrupper, der behandler spørgsmål vedrørende det regionale samarbejde i henhold til artikel 18, og vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for dets virke.

3. De rådgivende råd virker og finansieres efter bestemmelserne i bilag III.

4. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 46 vedrørende fastsættelse af detaljerede regler for de rådgivende råds virkemåde.

DEL XII

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 46

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 2, artikel 15, stk. 2, 3, 6 og 7, og artikel 45, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra 29. december 2013 Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 11, stk. 2, artikel 15, stk. 2, 3, 6 og 7, og artikel 45, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt, der vedtages i henhold til artikel 11, stk. 2, artikel 15, stk. 2, 3, 5 og 7, og artikel 45, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 47

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg for fiskeri og akvakultur. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse om et udkast til gennemførelsesretsakt, der skal vedtages i overensstemmelse med artikel 23 vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

DEL XIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 48

Ophævelse og ændringer

1. Forordning (EF) nr. 2371/2002 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

2. Afgørelse 2004/585/EF ophæves med virkning fra den dato, hvor de regler, der er vedtaget i henhold til nærværende forordnings artikel 45, stk. 4, træder i kraft.

3. Artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 ([1]) udgår.

4. Rådets forordning (EF) nr. 639/2004 ([2]) ophæves.

5. I artikel 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009 indsættes følgende stykke:

"3a. Uanset stk. 2 og 3 finder ingen multiplikationsfaktor anvendelse på fangster, der er omfattet af en forpligtelse til at lande fangster i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 (*), forudsat at overskridelsens omfang i forhold til tilladte landinger ikke overstiger 10 %.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 23)".

Artikel 49

Revision

Kommissionen aflægger senest den 31. december 2022 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles fiskeripolitiks virkemåde.

Artikel 50

Årsrapport

Kommissionen aflægger hvert år så tidligt som muligt efter vedtagelsen af den årlige rådsforordning om fastsættelse af de fiskerimuligheder, der er til rådighed i EU-farvandene og, for EU-fartøjer, i visse ikke-EU-farvande rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om fremskridt med hensyn til at nå det maksimale bæredygtige udbytte og om fiskebestandenes situation.

Artikel 51

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
V. LEŠKEVIČIUS
Formand

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 af 4. november 2003 om forvaltning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i EF, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 685/95 og (EF) nr. 2027/95 (EUT L 289 af 7.11.2003, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 639/2004 af 30. marts 2004 om forvaltning af fiskerflåder, der er registreret i regioner i Fællesskabets yderste periferi (EUT L 102 af 7.4.2004, s. 9).

BILAG I

ADGANG TIL KYSTFARVANDE SOM FASTSAT I ARTIKEL 6, STK. 2

1. **Det forenede kongeriges kystfarvande**

A FRANKRIG

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Flamborough Head øst Spurn Head øst	Sild	Ubegrænset
3. Lowestoft øst Lyme Regis syd	Alle arter	Ubegrænset
4. Lyme Regis syd Eddystone syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Eddystone syd Longships sydvest	Demersale arter	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset
	Hummer	Ubegrænset
	Languster	Ubegrænset
6. Longships sydvest Hartland Point nordvest	Demersale arter	Ubegrænset
	Languster	Ubegrænset
	Hummer	Ubegrænset
7. Hartland Point til en linje trukket fra nordspidsen af Lundy Island	Demersale arter	Ubegrænset
8. Fra en linje stik vest fra Lundy Island til Cardigan Harbour	Alle arter	Ubegrænset
9. Point Lynas nord Morecambe fyrskib øst	Alle arter	Ubegrænset
10. County Down	Demersale arter	Ubegrænset
11. New Island nordøst Sanda Island sydvest	Alle arter	Ubegrænset
12. Port Stewart nord Barra Head vest	Alle arter	Ubegrænset
13. 57°40' N Butt of Lewis vest	Alle arter undtagen skaldyr	Ubegrænset
14. St. Kilda, Flannan Islands	Alle arter	Ubegrænset
15. Vest for linjen, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5° 45' V	Alle arter	Ubegrænset

B. IRLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Point Lynas nord Mull of Galloway syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
2. Mull of Oa vest Barra Head vest	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset

C. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Whitby High fyr øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland fyr øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset
4. Området omkring St. Kilda	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
5. Butt of Lewis fyr vest til den linje, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5°45' V	Sild	Ubegrænset
6. Området omkring North Rona og Sulisker (Sulasgeir)	Sild	Ubegrænset

D. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Flamborough Head øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Cromer nord North Foreland øst	Demersale arter	Ubegrænset

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
4. Dungeness nye fyr syd Selsey Bill syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Straight Point sydøst South Bishop nordvest	Demersale arter	Ubegrænset

2. **Irlands kystfarvande**

A. FRANKRIG

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Erris Head nordvest Sybil Point vest	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
2. Mizen Head syd Stags syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
3. Stags syd Cork syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
4. Cork syd Carnsore Point syd	Alle arter	Ubegrænset
5. Carnsore Point syd Haulbowline sydøst	Alle arter undtagen skaldyr	Ubegrænset

B. DET FORENEDE KONGERIGE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Mizen Head syd Hook Point	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
2. Hook Point Carlingford Lough	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset

C. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Stags syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset

D. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Old Head of Kinsale syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
2. Cork syd Carnsore Point syd	Makrel	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Cork syd Carnsore Point syd	Demersale arter	Ubegrænset
2. Wicklow Head øst Carlingford Lough sydøst	Demersale arter	Ubegrænset

3. **Belgiens kystfarvande**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
3-12 sømil	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
	Frankrig	Sild	Ubegrænset

4. **Danmarks kystfarvande**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsøkysten (fra den dansk-tyske grænse til Hanstholm) (6-12 sømil)			
Fra den dansk-tyske grænse til Blåvands Huk	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
	Nederlandene	Fladfisk	Ubegrænset
		Rundfisk	Ubegrænset

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Blåvands Huk til Bovbjerg	Belgien	Torsk	Ubegrænset kun 1. juni-31. juli
		Kuller	Ubegrænset kun 1. juni-31. juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
	Nederlandene	Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
Thyborøn til Hanstholm	Belgien	Hvilling	Ubegrænset kun 1. juni-31. juli
		Rødspætte	Ubegrænset kun i juni og juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
	Nederlandene	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
Skagerrak (fra Hanstholm til Skagen) (4-12 sømil)	Belgien	Rødspætte	Ubegrænset kun 1. juni-31. juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
	Nederlandene	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
Kattegat (3-12 sømil)	Tyskland	Torsk	Ubegrænset
		Fladfisk	Ubegrænset
		Jomfruhummer	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
Nord for Sjælland til breddegraden, der går gennem Forsnæs fyr	Tyskland	Brisling	Ubegrænset
Østersøen (inkl. Bælterne, Sundet og Bornholm) (3-12 sømil)	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Ål	Ubegrænset
		Laks	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
Skagerrak (4-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3-12 sømil ([1]))	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Østersøen (3-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

([1]) Målet fra kystlinjen.

5. **Tysklands kystfarvande**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsøkysten (3-12 sømil) Alle kyster	Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
	Nederlandene	Demersale arter	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
Fra den dansk-tyske grænse til den nordlige spids af Amrum ved 54°43' N	Danmark	Rejer	Ubegrænset
Området omkring Helgoland	Det Forenede Kongerige	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Østersøkysten (3-12 sømil)	Danmark	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Ål	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset

6. **Frankrigs og de franske oversøiske departementers kystfarvande**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Den nordøstatlantiske kyst (6-12 sømil)			
Fra den belgisk-franske grænse til øst for departementet Manche (Vire-Grandcamp-les-Bains flodmunding ved 49°23'30" N, 1°2' VNNØ)	Belgien	Demersale arter	Ubegrænset
		Kammusling	Ubegrænset
	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
Fra Dunkerque (2°20' Ø) til Cap d'Antifer (0°10' Ø)	Tyskland	Sild	Ubegrænset kun 1. oktober - 31. december
Fra den belgisk-franske grænse til Cap d'Alprech vest (50°42'30" N, 1°33'30" Ø)	Det Forenede Kongerige	Sild	Ubegrænset
Atlanterhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den spansk-franske grænse til 46°08' N	Spanien	Ansjos	Direkte fiskeri, ubegrænset kun 1. marts - 30. juni
			Fiskeri efter levende agn kun 1. juli - 31. oktober
		Sardin	Ubegrænset kun 1. januar - 28. februar og 1. juli - 31. december
			Desuden skal aktiviteter vedrørende ovennævnte arter udøves i overensstemmelse med og inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den spanske grænse til Cap Leucate	Spanien	Alle arter	Ubegrænset

7. **Spaniens kystfarvande**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Atlanterhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den fransk-spanske grænse til Cap Mayor fyr (3°47' V)	Frankrig	Pelagiske arter	Ubegrænset inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den fransk-spanske grænse til Cap Creus	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset

8. **Kroatiens kystfarvande** ([1])

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
12 sømil begrænset til det område under Kroatiens suverænitet, der ligger nord for 45 grader 10 minutter nordlig bredde langs Istriens vestlige kyst, fra den ydre grænse for Kroatiens territorialfarvand, hvor denne breddegrad rammer landjorden på Istriens vestlige kyst (Kap Grgatov rt Funtana)	Slovenien	Demersale og små pelagiske arter, herunder sardin og ansjos	100 tons for højst 25 fiskerfartøjer, herunder 5 fiskerfartøjer med trawl

([1]) Ovennævnte ordning finder anvendelse fra tidspunktet for den fulde gennemførelse af den voldgiftskendelse, der følger af voldgiftsaftalen mellem Republikken Sloveniens regering og Republikken Kroatiens regering, der blev undertegnet den 4. november 2009 i Stockholm.

9. **Nederlandenes kystfarvande**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Hele kysten (3-12 sømil)	Belgien	Alle arter	Ubegrænset
	Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
		Hestemakrel	Ubegrænset
	Tyskland	Torsk	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
Hele kysten (6-12 sømil)	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset
Fra sydspidsen af Texel mod vest til den nederlandsk-tyske grænse	Det Forenede Kongerige	Demersale arter	Ubegrænset

10. **Sloveniens kystfarvande** (1)

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
12 miles limited to the sea area under the sovereignty of Slovenia situated to the north of the 45 degrees and 10 minutes parallel north latitude along the west Istrian coast, from the outer limit of the territorial sea of Croatia, where this parallel touches the land of the west Istrian coast (the cape Grgatov rt Funtana)	Kroatien	Demersale og små pelagiske arter, herunder sardin og ansjos	100 tons for højst 25 fiskerfartøjer, herunder 5 fiskerfartøjer med trawl

(1) Ovennævnte ordning finder anvendelse fra tidspunktet for den fulde gennemførelse af den voldgiftskendelse, der følger af voldgiftsaftalen mellem Republikken Sloveniens regering og Republikken Kroatiens regering, der blev undertegnet den 4. november 2009 i Stockholm.

11. **Finlands kyfarvande**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Østersøen (4-12 sømil) (1)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

(1) 3-12 sømil rundt om Bogskär.

12. **Sveriges kystfarvande**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Skagerrak (4-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3-12 sømil (1))	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Østersøen (4-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
	Finland	Alle arter	Ubegrænset

(1) Målt fra kystlinjen.

BILAG II

LOFTER FOR FISKERIKAPACITET

Kapacitetslofter

Medlemsstat	GT	kW
Belgien	18 962	51 586
Bulgarien	7 250	62 708
Danmark	88 762	313 333
Tyskland	71 117	167 078
Estland	21 667	52 566
Irland	77 568	210 083
Grækenland	84 123	469 061
Spanien (herunder regionerne i den yderste periferi)	423 550	964 826
Frankrig (herunder regionerne i den yderste periferi)	214 282	1 166 328
Kroatien	53 452	426 064
Italien	173 506	1 070 028
Cypern	11 021	47 803
Letland	46 418	58 496
Litauen	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Nederlandene	166 859	350 736
Polen	38 270	90 650
Portugal (herunder regionerne i den yderste periferi)	114 549	386 539
Rumænien	1 908	6 356
Slovenien	675	8 867
Finland	18 066	181 717
Sverige	43 386	210 829
Det Forenede Kongerige	231 106	909 141

Kapacitetslofter

Regioner i Unionens yderste periferi	GT	kW
Spanien		
De Kanariske Øer: L ([1])< 12 m. EU-farvande	2 617	20 863
De Kanariske Øer: L > 12 m. EU-farvande	3 059	10 364
De Kanariske Øer: L > 12 m. Internationale farvande og tredjelandsfarvande	28 823	45 593
Frankrig		
Réunion: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	1 050	19 320

Regioner i Unionens yderste periferi	GT	kW
Réunion: Pelagiske arter. L < 12 m	10 002	31 465
Fransk Guyana: Demersale og pelagiske arter. Længde < 12 m	903	11 644
Fransk Guyana: Rejefiskerfartøjer	7 560	19 726
Fransk Guyana: Pelagiske arter. Højsøfartøjer	3 500	5 000
Martinique: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	5 409	142 116
Martinique: Pelagiske arter. L < 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: Pelagiske arter. L < 12 m	500	1 750
Portugal		
Madeira: Demersale arter. L < 12 m	604	3 969
Madeira: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	4 114	12 734
Madeira: Pelagiske arter. Vod. L > 12 m	181	777
Azorerne: Demersale arter. L < 12 m	2 617	29 870
Azorerne: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	12 979	25 721

([1]) L = længde overalt på fartøjet.

BILAG III

RÅDGIVENDE RÅD

1. **Det rådgivende råds navn og kompetenceområde**

Navn	Kompetenceområde
Østersøen	ICES-område IIIb, IIIc og IIId
Sortehavet	Det geografiske GFCM-underområde som defineret i resolution GFCM/33/2009/2.
Middelhavet	Farvande i Middelhavet øst for en linje 5°36′ V
Nordsøen	ICES-område IV og Iii
Nordvestlige farvande	ICES-område V (undtagen Va og kun EU-farvande i Vb), VI og VII
Sydvestlige farvande	ICES-område VIII, IX og X (farvandene omkring Azorerne), og CECAF-område 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0 (farvandene omkring Madeira og De Kanariske Øer)
Yderste periferi	EU-farvande rundt om regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349, stk. 1, i traktaten, opdelt i tre afdelinger: det vestlige Atlanterhav, det østlige Atlanterhav, Det Indiske Ocean
Pelagiske bestande (blåhvilling, makrel, hestemakrel, sild og havgalt)	Alle geografiske områder (bortset fra Østersøen og Middelhavet)
Det åbne hav/højsøflåden	Alle ikke-EU-farvande
Akvakultur	Akvakultur som defineret i artikel 5
Markeder	Alle markedsområder

2. **De rådgivende råds virkemåde og finansiering**

a) På generalforsamlingen og i bestyrelsen tildeles 60 % af pladserne repræsentanter for fiskerne og, for så vidt angår Det Rådgivende Råd for Akvakultur akvakulturbrugerne, og repræsentanter for forarbejdnings- og afsætningssektorerne, og 40 % tildeles repræsentanter for de øvrige interessegrupper, der berøres af den fælles fiskeripolitik, f.eks. miljøorganisationer og forbrugergrupper.

b) Bortset fra Det Rådgivende Råd for Akvakultur og Det Rådgivende Råd for Markederne skal mindst én repræsentant for fangstundersektoren fra hver berørt medlemsstat være medlem af bestyrelsen.

c) Bestyrelsens medlemmer vedtager, når det er muligt, henstillinger med konsensus. Hvis der ikke kan opnås konsensus, anføres mindretalsudtalelser i de henstillinger, som vedtages af flertallet af tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer.

d) Hvert rådgivende råd udpeger en formand ved konsensus. Formanden er upartisk.

e) Hvert rådgivende råd vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre gennemsigtighed og ytringsfrihed.

f) Henstillinger, der vedtages af bestyrelsen, stilles straks til rådighed for generalforsamlingen, Kommissionen, de berørte medlemsstater og, efter anmodning, medlemmer af offentligheden.

g) Generalforsamlingens møder er åbne for offentligheden. Bestyrelsens møder er åbne for offentligheden, medmindre et flertal i bestyrelsen i ganske særlige tilfælde beslutter andet.

h) EU-organisationer og nationale organisationer, der repræsenterer fiskerisektoren og andre interessegrupper, kan foreslå medlemmer til de berørte medlemsstater. De berørte medlemsstater aftaler, hvem der skal være medlemmer af generalforsamlingen.

i) Repræsentanter for de nationale og regionale forvaltninger, der har fiskeriinteresser i det pågældende havområde, og forskere fra medlemsstaternes videnskabelige forskningsinstitutter og fiskeriforskningsinstitutter og internationale forskningsinstitutioner, der rådgiver Kommissionen, skal have ret til at deltage i møder i de rådgivende råd som aktive observatører. Også andre kvalificerede videnskabsfolk kan indbydes.

j) Repræsentanter for Europa-Parlamentet og Kommissionen kan deltage som aktive observatører i møder i de rådgivende udvalg.

k) Når der drøftes spørgsmål, som berører dem, kan repræsentanter for fiskerisektoren og andre interessegrupper fra tredjelande, herunder repræsentanter for RFFO'er, der har en fiskeriinteresse i det område eller det fiskeri, som et regionalt rådgivende råd dækker, indbydes til at deltage som aktive observatører.

l) Rådgivende råd kan ansøge om finansiel støtte fra Unionen i deres egenskab af organer, der arbejder for virkeliggørelsen af mål af almindelig europæisk interesse.

m) Kommissionen undertegner en støtteaftale med det enkelte rådgivende råd med henblik på at bidrage til dets driftsudgifter, herunder udgifter til oversættelse og tolkning.

n) Kommissionen kan i det omfang, den skønner det nødvendigt, kontrollere udførelsen af de opgaver, de rådgivende råd har fået pålagt.

o) Det enkelte rådgivende råd forelægger hvert år Kommissionen og vedkommende medlemsstat sit budget og en rapport over sine aktiviteter.

p) Kommissionen eller Revisionsretten kan til enhver tid foranstalte en revision, der gennemføres af enten et eksternt organ udpeget af Kommissionen eller Revisionsretten eller af Kommissionens eller Revisionsrettens egne afdelinger.

q) Hvert rådgivende råd udpeger en autoriseret revisor for den periode, i hvilken det oppebærer EU-støtte.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1381/2013

af 17. december 2013

om oprettelse af et program for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 19, stk. 2, artikel 21, stk. 2, og artikel 114, 168, 169 og 197,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Union bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne samt de grundlæggende frihedsrettigheder. Disse værdier er medlemsstaternes fælles grundlag i et samfund præget af pluralisme, ikkeforskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd. Enhver person har i Unionen de rettigheder, der er tillagt dem ved traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Endvidere afspejler Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("charteret"), som ved Lissabontraktatens ikrafttrædelse blev juridisk bindende overalt i EU, de grundlæggende rettigheder og friheder, som personer har ret til i Unionen. Disse rettigheder bør fremmes og respekteres. Muligheden for at drage fuld fordel af disse rettigheder såvel som de rettigheder, der hidrører fra internationale konventioner, som Unionen har tiltrådt, f.eks. De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap, bør sikres, og alle hindringer herfor bør fjernes. Disse rettigheder medfører desuden ansvar og pligter såvel over for andre mennesker som over for det menneskelige fællesskab og de kommende generationer.

(2) I Stockholmprogrammet ([4]) bekræftede Det Europæiske Råd på ny, at der lægges stor vægt på udviklingen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og at et Europa baseret på rettigheder er en politisk prioritet. Finansiering blev udpeget som et af de vigtige redskaber, som kan sikre en vellykket gennemførelse af Stockholmprogrammets politiske prioriteter. De ambitiøse mål fastsat i traktaterne og i Stockholmprogrammet bør bl.a. nås ved oprettelse af et fleksibelt og effektivt program for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020, der bør gøre planlægning og gennemførelse lettere. De generelle og specifikke formål med programmet bør fortolkes i overensstemmelse med de relevante strategiske retningslinjer, Det Europæiske Råd har fastlagt.

(3) Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om Europa 2020-strategien fastlægger en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Støtte og fremme af personers rettigheder i Unionen, bekæmpelse af forskelsbehandling og uligheder og fremme af unionsborgerskab er med til at fremme de specifikke mål og flagskibsinitiativerne i Europa 2020-strategien.

(4) Ikkeforskelsbehandling er et af Unionens grundlæggende principper. Ifølge artikel 19 i TEUF træffes der foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Ikkeforskelsbehandling er endvidere fastsat i artikel 21 i charteret, som finder anvendelse inden for de i artikel 51 i charteret fastsatte grænser og i overensstemmelse hermed. Der skal tages hensyn til de særlige kendetegn ved de forskellige former for forskelsbehandling, og hensigtsmæssige aktiviteter bør udvikles sideløbende for at forebygge og bekæmpe forskelsbehandling af en eller flere grunde.

(5) Programmet bør gennemføres på en sådan måde, at det gensidigt styrker andre EU-aktiviteter, som har de samme mål, navnlig dem der er omhandlet i Kommissionens meddelelse af 5. april 2011 med titlen "En EU-ramme for de nationale strategier for romaers integration frem til 2020" og i Rådets konklusioner af 19. maj 2011 om en EU-ramme for de nationale strategier for romaers integration frem til 2020 ([5]), som opfordrer medlemsstaterne til at behandle den sociale og økonomiske udstødelse af romaer ved at følge en tilgang om integration på fire nøgleområder - uddannelse, beskæftigelse, sundhed og bolig, og samtidig sikre, at romaer ikke forskelsbehandles, men nyder lige anerkendelse med hensyn til deres grundlæggende rettigheder, samt træffe foranstaltninger til at fjerne eventuel adskillelse, navnlig på uddannelses- og boligområdet.

([1]) EUT C 191 af 29.6.2012, s. 108.
([2]) EUT C 277 af 13.9.2012, s. 43.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 11.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.12.2013.
([4]) EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.
([5]) EUT C 258 af 2.9.2011, s. 6.

(6) Racisme, fremmedhad, homofobi og andre former for intolerance er direkte krænkelser af principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som Unionen bygger på, og som medlemsstaterne har til fælles. Bekæmpelse af disse fænomener er derfor et fortsat mål, som kræver koordinerede tiltag, bl.a. gennem tildeling af midler. Disse fænomener omfatter bl.a. offentlig tilskyndelse til vold eller had rettet mod en gruppe af personer eller et medlem af en sådan gruppe samt andre strafbare handlinger, såfremt de begås af racistiske, fremmedfjendske eller homofobiske bevæggrunde. I denne forbindelse bør der også rettes særlig opmærksomhed mod at forebygge og bekæmpe alle former for vold, had, segregation og stigmatisering samt at bekæmpe intimidering, chikane og intolerant behandling, f.eks. inden for den offentlige administration, politiet, retsvæsenet, i skolen og på arbejdspladsen.

(7) Ligestilling mellem kvinder og mænd er en af Unionens grundlæggende værdier. Forskelsbehandling af kvinder og mænd er en overtrædelse af grundlæggende rettigheder. Fremme af ligestillingen mellem kvinder og mænd bidrager desuden til at opfylde målene i Europa 2020-strategien. Målet om at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd bør gennemføres på en sådan måde, at det gensidigt styrker andre aktiviteter i Unionen eller medlemsstaterne, som har de samme mål, navnlig dem der er omhandlet i den europæiske ligestillingspagt (2011-2020).

(8) Forskelsbehandling på grund af køn omfatter i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis forskelsbehandling på grund af kønsmodificering. Ved gennemførelsen af programmet bør der også tages højde for udviklingen i EU-retten og EU-Domstolens retspraksis med hensyn til yderligere kønsrelaterede aspekter, herunder kønsidentitet.

(9) Retten til at blive behandlet med værdighed på arbejdspladsen og i samfundet i almindelighed er et udtryk for Unionens grundlæggende værdier, og koordinerede tiltag er nødvendige med henblik på målrettede aktiviteter i relation til beskæftigelsesmarkedet. Tiltag inden for ligestilling mellem kønnene og ikkeforskelsbehandling bør derfor omfatte fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd og bekæmpelse af forskelsbehandling på arbejdspladsen og beskæftigelsesmarkedet.

(10) Enhver form for vold mod børn, unge og kvinder og andre risikogrupper er en overtrædelse af grundlæggende rettigheder og en alvorlig sundhedstrussel. Denne type vold forekommer i hele Unionen og har alvorlige følger for både ofrenes fysiske og psykiske sundhed og for samfundet som helhed. Der er behov for en stærk politisk vilje og en koordineret indsats, som bygger på metoderne og resultaterne i Daphneprogrammerne [1], for at komme den til livs og beskytte ofrene. Indsatsen for at bekæmpe vold mod kvinder er med til at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd. Da Daphnebistanden har været en stor succes, siden den blev iværksat i 1997, både med hensyn til populariteten hos de interesserede parter (offentlige myndigheder, akademiske institutioner og ikkestatslige organisationer (NGO'er)) og med hensyn til effektiviteten af de finansierede projekter, er det afgørende, at navnet "Daphne" fastholdes ved gennemførelsen af programmet, for så vidt angår det specifikke mål, der sigter mod at forebygge og bekæmpe vold mod børn, unge og kvinder, således at Daphneprogrammernes profil forbliver så høj som muligt.

(11) I henhold til artikel 3, stk. 3, i TEU skal Unionen fremme beskyttelsen af barnets rettigheder og bekæmpe forskelsbehandling. Børn er sårbare, særligt i tilfælde af fattigdom, social udstødelse eller handicap eller i andre særlige situationer, hvor de er udsat for en risiko, som f.eks. vanrøgt, bortførelse og forsvinden. Der bør gøres en indsats for at fremme barnets rettigheder og bidrage til at beskytte børn mod overgreb og vold, som udgør en fare for deres fysiske og mentale sundhed og en krænkelse af deres ret til udvikling, beskyttelse og værdighed.

(12) Personoplysninger bør beskyttes effektivt også i en situation med konstant teknologisk udvikling og globalisering. Unionens retlige rammer for databeskyttelse bør anvendes effektivt og konsekvent i Unionen. Unionen bør i den henseende have mulighed for at støtte medlemsstaternes bestræbelser på at gennemføre disse retlige rammer, idet der navnlig lægges vægt på at sikre, at det enkelte menneske kan gøre effektiv brug af sine rettigheder.

(13) Borgerne bør være mere bevidste om de rettigheder, der følger af unionsborgerskabet, det vil sige retten til at færdes og opholde sig frit i Unionen, retten til at stemme og stille op ved valg til Europa-Parlamentet og kommunalvalg i den medlemsstat, hvor de har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne stat, retten til at indgive andragender til Europa-Parlamentet på et af traktaternes sprog, retten til at forelægge borgerinitiativer og retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand i tilfælde af institutionelle fejl og forsømmelser, og bør

[1] Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 293/2000/EF af 24. januar 2000 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram (Daphne-programmet) (2000-2003) om forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder (EFT L 34 af 9.2.2000, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 803/2004/EF af 21. april 2004 om EF-handlingsprogrammet (2004-2008) om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder og om beskyttelse af ofre og risikogrupper (Daphne II-programmet) (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 779/2007/EF af 20. juni 2007 om et særprogram for perioden 2007-2013 om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder og om beskyttelse af ofre og risikogrupper (Daphne III-programmet) som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed (EUT L 173 af 3.7.2007, s. 19)

være i stand til at udøve disse rettigheder. Hvis befolkningen opfordres til i højere grad at tage aktivt del i Unionens demokratiske liv, vil det styrke det europæiske civilsamfund og fremme udviklingen af en europæisk identitet. Borgerne bør føle sig godt tilpas ved at bo, rejse, studere, arbejde og udføre frivilligt arbejde i en anden medlemsstat og bør kunne have tillid til, at de vil have lige adgang og nyde godt af den fulde håndhævelse og beskyttelse af deres rettigheder uden forskelsbehandling, uanset hvor i Unionen de befinder sig.

(14) Enkeltpersoner i deres egenskab af forbrugere eller erhvervsdrivende i det indre marked bør kunne håndhæve de rettigheder, der følger af EU-retten, når det gælder grænseoverskridende spørgsmål.

(15) I overensstemmelse med artikel 8 og 10 i TEUF bør programmet støtte, at hensynet til ligestilling mellem kvinder og mænd og målsætningerne om ikkeforskelsbehandling integreres i alle programmets aktiviteter. Der bør regelmæssigt foretages en kontrol og evaluering for at vurdere, hvordan ligestilling mellemkønnene og spørgsmål vedrørende ikkeforskelsbehandling behandles i programmets aktiviteter.

(16) Erfaring med tiltag på EU-plan har vist, at hvis programmets mål skal opfyldes i praksis, kræver det en kombination af flere instrumenter, bl.a. retsakter, politiske initiativer og finansiering. Finansiering er et vigtigt redskab, som supplerer lovgivningsmæssige foranstaltninger.

(17) Ud over at være af reel værdi for tilskudsmodtagerne kan aktioner, der finansieres som led i programmet, tilvejebringe dokumentation, som kan danne grundlag for forbedret politisk beslutningstagning på nationalt niveau og EU-niveau. Daphneprogrammerne har f.eks. muliggjort en reel udveksling af viden og bedste praksisser mellem alle interesserede parter, herunder medlemsstater, med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder.

(18) I Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 med titlen "Et budget for Europa 2020" understreges behovet for rationalisering og forenkling af EU-finansieringen. Navnlig i lyset af den nuværende økonomiske krise er det af største betydning, at Unionens midler struktureres og forvaltes med yderste omhu. Der kan opnås en fornuftig forenkling og en effektiv forvaltning af finansieringen ved at nedbringe antallet af programmer og sørge for en rationalisering, forenkling og indbyrdes tilnærmelse af finansieringsregler og -procedurer.

(19) For at imødekomme behovet for forenkling, effektiv forvaltning og nemmere adgang til finansiering bør programmet fortsætte og udvikle aktiviteter, der tidligere blev udført på grundlag af sektion 4 ("Ikke-forskelsbehandling og forskelligartethed") og sektion 5 ("Ligestilling mellem mænd og kvinder") i Progress-programmet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1672/2006/EF [1], programmet om grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab oprettet ved Rådets afgørelse 2007/252/EF [2], og Daphne III-programmet. Midtvejsevalueringerne af disse programmer omfatter henstillinger, der sigter mod at forbedre gennemførelsen af disse programmer. Ved gennemførelsen af programmet er det nødvendigt at tage højde for resultaterne af disse midtvejsevalueringer og resultaterne af de respektive efterfølgende evalueringer.

(20) Sikring af, at de finansielle midler udnyttes optimalt, og forbedring af midlernes effektivitet bør være de vejledende principper for opfyldelsen af programmets mål. Der bør garanteres tilstrækkelig finansiering til at støtte bestræbelserne på at gennemføre rettighedernes Europa. Det er vigtigt at sikre, at programmet gennemføres så effektivt og brugervenligt som muligt samtidig med, at dets retssikkerhed og tilgængelighed garanteres for samtlige deltagere. Med henblik på at lette adgangen til finansiering for alle potentielle tilskudsmodtagere, bør ansøgningsprocedurerne og kravene til økonomisk forvaltning også forenkles og de administrative byrder fjernes.

(21) Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010 med titlen "Gennemgang af EU's budget" og Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 med titlen "Et budget for Europa 2020" understreger vigtigheden af at koncentrere finansieringen omkring tiltag med en klar EU-merværdi, dvs. hvor Unionens involvering kan give en merværdi i forhold til medlemsstaternes indsats alene. De aktioner, der er omfattet af denne forordning, bør bidrage til at skabe gensidig tillid mellem medlemsstaterne, øge samarbejdet, herunder netværkssamarbejdet, over landegrænserne og opnå en rigtig, ensartet og konsekvent anvendelse af gældende EU-ret. Finansieringen af aktiviteter bør også bidrage til, at alle berørte parter får en reel og bedre indsigt i EU-retten og Unionens politik, og bør sikre, at der opnås et solidt analytisk grundlag til støtte for og udvikling af EU-ret og -politikker og derved bidrage til håndhævelse og korrekt gennemførelse heraf. Unionens involvering giver mulighed for, at disse aktioner kan udføres konsekvent overalt i Unionen, og sikrer stordriftsfordele. Unionen har endvidere bedre forudsætninger end medlemsstaterne for at tackle situationer over landegrænserne og for at skabe et europæisk forum for gensidig læring.

(22) Når Kommissionen vælger aktioner, der skal finansieres under programmet, bør den vurdere forslagene i forhold til på forhånd udvalgte kriterier. Disse kriterier bør omfatte en vurdering af de foreslåede aktioners EU-merværdi. Nationale projekter og mindre projekter kan også vise sig at have EU-merværdi.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1672/2006/EF af 24. oktober 2006 om et fællesskabsprogram for beskæftigelse og social solidaritet — Progress (EUT L 315 af 15.11.2006, s. 1).

[2] Rådets afgørelse 2007/252/EF af 19. april 2007 om et særprogram om grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed (EUT L 110 af 27.4.2007, s. 33).

(23) Organer og enheder, der forfølger et mål af generel europæisk interesse på de områder, der er omfattet af programmet, bør betragtes som centrale aktører i det omfang, de har vist sig eller kan forventes at vise sig at have en betragtelig betydning for gennemførelsen af dette mål, og bør modtage finansiering i overensstemmelse med de procedurer og kriterier, der er fastsat i de årlige arbejdsprogrammer vedtaget af Kommissionen i henhold til denne forordning.

(24) Harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning bør fortolkes i overensstemmelse med artikel 2 i Kommissionens beslutning nr. 116/2007/EF ([1]).

(25) Organer og enheder, som har adgang til programmet, bør omfatte nationale, regionale og lokale myndigheder.

(26) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele programmets varighed, der skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ([2]), for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.

(27) For at sikre, at programmet er tilstrækkelig fleksibelt til i hele dets varighed at reagere på skiftende behov og hertil svarende politiske prioriteter bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændringer af procentsatserne i bilaget til denne forordning for hver gruppe af specifikke mål, der ville overstige disse procentsatser med mere end 5 procentpoint. Med henblik på at vurdere behovet for en sådan delegeret retsakt bør disse procentsatser beregnes på grundlag af finansieringsrammen for hele programmets varighed, og ikke på grundlag de årlige bevillinger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(28) Denne forordning bør gennemføres i fuld overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ([3]) ("finansforordningen"). Navnlig med hensyn til støtteberettigelsesbetingelserne for momsudgifter, som betales af tilskudsmodtagerne, bør støtteberettigelse for momsudgifter ikke afhænge af tilskudsmodtagernes retlige status i forbindelse med aktiviteter, som kan gennemføres af private og offentlige organer og enheder i henhold til de samme juridiske betingelser. I betragtning af den særlige karakter af målene og aktiviteterne, som er omfattet af denne forordning, bør det i indkaldelser af forslag tydeliggøres, at for aktiviteter, der kan udføres af både offentlige og private organer og enheder, er ikkefradagsberettiget moms, som er betalt af offentlige organer og enheder, støtteberettiget, hvis den betales i forbindelse med gennemførelse af aktiviteter, som f.eks. uddannelse eller bevidsthedsgørelse, der ikke kan anses som udøvelse af offentlig myndighed. Denne forordning bør også gøre brug af de forenklingsredskaber, der er indført med finansforordningen. Kriterierne for udpegning af de aktioner, der skal støttes, bør sigte mod, at de tilgængelige finansielle midler tildeles aktioner, som har den største virkning i forhold til det pågældende politiske mål.

(29) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelsen af de årlige programmer. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([4]).

(30) De årlige arbejdsprogrammer vedtaget af Kommissionen i henhold til denne forordning bør sikre passende fordeling af midler mellem tilskud og offentlige indkøbsaftaler. Programmet bør først og fremmest bevilge midler til tilskud, men bør også opretholde tilstrækkelige midler til finansiering af indkøb. De årlige arbejdsprogrammer bør fastsætte den minimumsprocentdel af de årlige udgifter, der skal bevilges til tilskud, og procentsatsen bør være mindst 65 %. For at lette interessenternes projektplanlægning og samfinansiering bør Kommissionen fastsætte en klar tidsplan for indkaldelse af forslag, udvælgelse af projekter og afgørelser om tildeling.

(31) Med henblik på at sikre en effektiv tildeling af midler fra Unionens almindelige budget bør der tilstræbes sammenhæng, komplementaritet og synergivirkninger mellem finansieringsprogrammer på politikområder med tæt tilknytning til hinanden, især mellem programmet og programmet for retlige anliggender oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1382/2013 ([5]), programmet »Europa for Borgerne«, EU-programmet for beskæftigelse og social innovation oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning

([1]) Kommissionens beslutning nr. 116/2007/EF af 15. februar 2007 om at reservere medlemsstaternes nummerserie, der begynder med 116, til harmoniserede numre på harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning (EUT L 49 af 17.2.2007, s. 30).

([2]) EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1382/2013 af 17. december 2013 om oprettelse af et program for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020 (Se side 73 i denne EUT.).

(EU) nr. 1296/2013 [1] og andre programmer på områderne beskæftigelse og sociale anliggender, indre anliggender, sundhed og forbrugerbeskyttelse, uddannelse, undervisning, ungdom og idræt, informationssamfundet og udvidelse, navnlig instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II), og de europæiske struktur- og investeringsfonde hvis fælles bestemmelser er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 [2].

(32) Kommissionen bør sikre overordnet sammenhæng og komplementaritet og synergivirkninger med arbejdet i EU-organer, -kontorer og -agenturer, som f.eks. Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, og bør gøre status over andre nationale og internationale aktørers arbejde på områder, som er omfattet af programmet.

(33) EU's finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger under hele udgiftscyklussen, herunder ved forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne med pålægning af administrative og finansielle sanktioner i overensstemmelse med finansforordningen.

(34) Til gennemførelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning bør denne forordning indeholde egnede instrumenter til at vurdere dens nytteværdi. Den bør således indeholde generelle og specifikke mål. For at måle om de specifikke mål nås, bør der opstilles en række konkrete og kvantificerbare indikatorer, som bør gælde under hele programmets varighed. Kommissionen bør årligt forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en kontrolrapport, der bl.a. bør baseres på indikatorerne i denne forordning, og som bør indeholde oplysninger om anvendelsen af de til rådighed stående midler.

(35) Kommissionen bør ved gennemførelsen af programmet tage højde for målet om rimelig geografisk fordeling af midlerne og bør yde bistand til de medlemsstater, hvor antallet af finansierede foranstaltninger er forholdsvist lavt. Kommissionen bør ved gennemførelsen af programmet også tage højde for, hvorvidt det ifølge internationalt anerkendte indekser/overvågningsorganer er nødvendigt at iværksætte aktioner i nogle medlemsstater for at sikre en effektiv opfyldelse af programmets mål og bør støtte aktioner fra medlemsstaterne eller civilsamfundet på disse områder.

(36) I overensstemmelse med artikel 180, stk. 1, litra l), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 [3] ("gennemførelsesbestemmelserne") bør tilskudsaftalerne fastlægge bestemmelser om synligheden af Unionens finansielle støtte, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, hvor en sådan synlighed ikke er mulig eller hensigtsmæssig.

(37) Kommissionen bør i overensstemmelse med artikel 35, stk. 2 og 3, i finansforordningen og artikel 21 i gennemførelsesbestemmelserne hertil på en hensigtsmæssig måde og rettidigt give adgang til oplysninger om modtagere og om den præcise art af og formålet med de foranstaltninger, der finansieres over Unionens almindelige budget. Disse oplysninger bør stilles til rådighed under behørig iagttagelse af kravene om fortrolighed og sikkerhed, især beskyttelse af personoplysninger.

(38) Målet for denne forordning, nemlig at bidrage til yderligere udvikling af et område, hvor lighed og personers rettigheder som nedfældet i TEU, TEUF og charteret og i de internationale menneskerettighedskonventioner, som Unionen har tiltrådt, fremmes, beskyttes og gennemføres effektivt, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(39) For at sikre kontinuiteten af støtte til aktiviteter, der tidligere blev udført på grundlag af sektion 4 og 5 i afgørelse nr. 1672/2006/EF, afgørelse 2007/252/EF og afgørelse nr. 779/2007/EF, bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Programmets oprettelse og varighed

1. Ved denne forordning oprettes et program for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab ("programmet").

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af 11. december 2013 om et EU-program for beskæftigelse og social innovation ("EaSI") og om ændring af afgørelse nr. 283/2010/EU om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 238).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

[3] Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

2. Programmet omfatter perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

Artikel 2

EU-merværdi

1. Programmet skal finansiere aktioner med EU-merværdi. Med henblik herpå sikrer Kommissionen, at de aktioner, der vælges til finansiering, har til formål at skabe resultater med EU-merværdi.

2. EU-merværdien af aktioner, herunder mindre og nationale aktioner, vurderes i lyset af kriterier såsom deres bidrag til en konsekvent og sammenhængende gennemførelse af EU-retten og et bredt offentligt kendskab til de rettigheder, der følger heraf, deres mulighed for at skabe gensidig tillid blandt medlemsstaterne og forbedre det grænseoverskridende samarbejde, deres tværnationale virkninger, deres bidrag til udarbejdelsen og formidlingen af bedste praksis eller deres mulighed for at bidrage til skabelsen af minimumsstandarder, praktiske værktøjer og løsninger, der imødegår grænseoverskridende udfordringer eller udfordringer for hele EU.

Artikel 3

Generelt mål

Programmets generelle mål er i overensstemmelse med artikel 4 at bidrage til at videreudvikle et område, hvor personers ligestilling og rettigheder som nedfældet i TEU, TEUF, charteret og de internationale menneskerettighedskonventioner, som Unionen har tiltrådt, fremmes, beskyttes og gennemføres effektivt.

Artikel 4

Specifikke mål

1. Med henblik på at nå det generelle mål i artikel 3 har programmet følgende specifikke mål:

a) at fremme den effektive gennemførelse af princippet om ikkeforskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering og at overholde princippet om ikkeforskelsbehandling af de i artikel 21 i charteret anførte grunde

b) at forebygge og bekæmpe racisme, fremmedhad, homofobi og andre former for intolerance

c) at fremme og beskytte rettigheder for personer med handicap

d) at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd og at gøre fremskridt med integration af ligestillingsaspektet

e) at bekæmpe alle former for vold mod børn, unge og kvinder samt vold mod andre risikogrupper, navnlig grupper, der er udsat for risiko for vold i nære forhold, og at beskytte ofre for sådanne former for vold

f) at fremme og beskytte barnets rettigheder

g) at bidrage til at sikre det højeste beskyttelsesniveau for privatlivets fred og personoplysninger

h) at fremme og øge udøvelsen af de rettigheder, der følger af unionsborgerskabet

i) at sætte enkeltpersoner i deres egenskab af forbrugere eller erhvervsdrivende i det indre marked i stand til at håndhæve deres rettigheder i henhold til EU-retten under hensyn til de projekter, der finansieres under forbrugerprogrammet.

2. De specifikke mål for programmet skal især forfølges ved at:

a) forbedre offentlighedens bevidsthed og viden om EU-ret og -politikker samt om de rettigheder, værdier og principper, der ligger til grund for Unionen

b) støtte en effektiv, samlet og ensartet gennemførelse og anvendelse af EU-retlige instrumenter og politikker i medlemsstaterne og kontrollen og evalueringen heraf

c) fremme grænseoverskridende samarbejde, øge gensidig viden og styrke gensidig tillid blandt alle de interesserede parter

d) forbedre kendskabet til og forståelsen af mulige hindringer for udøvelsen af de rettigheder og principper, der er sikret ved TEU, TEUF, charteret og internationale konventioner, som Unionen har tiltrådt, og den afledte EU-ret.

Artikel 5

Aktionstyper

1. Programmet skal bl.a. finansiere følgende aktionstyper:

a) analyseaktiviteter såsom indsamling af data og statistikker; udvikling af fælles metoder og, når det skønnes hensigtsmæssigt, af indikatorer eller benchmarks; undersøgelser, forskning, analyser og rundspørger; evalueringer; udarbejdelse og offentliggørelse af vejledninger, rapporter og uddannelsesmateriale; gruppediskussioner, seminarer, ekspertmøder og konferencer

b) uddannelsesaktiviteter, f.eks. personaleudveksling, workshops, seminarer, uddannelsesarrangementer for undervisere og udvikling af online-uddannelsesværktøjer eller andre uddannelsesmoduler

c) aktiviteter vedrørende gensidige læringsprocesser, samarbejde, bevidstgørelse og formidling såsom fastlæggelse af, hvad der er god praksis, og udvekslinger herom, innovative tilgange og erfaringer, tilrettelæggelse af peer review og gensidige læringsprocesser, afholdelse af konferencer og seminarer samt tilrettelæggelse af mediekampagner, herunder i onlinemedier, informationskampagner, herunder institutionel kommunikation om Unionens politiske prioriteter i det omfang de er knyttet til programmets mål, indsamling og offentliggørelse af materiale med henblik på at formidle oplysninger om programmet og dets resultater, udvikling, drift og vedligeholdelse af ikt-systemer og -redskaber

d) støtte til de centrale aktører, hvis aktiviteter bidrager til gennemførelsen af programmets mål, såsom støtte til ngo'er i forbindelse med gennemførelsen af aktioner med EU-merværdi, støtte til centrale europæiske aktører, støtte til netværk på europæisk plan og harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning; støtte til medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten og EU's politikker; og støtte til netværksaktiviteter på europæisk plan mellem specialiserede organer og enheder samt nationale, regionale og lokale myndigheder og ngo'er, herunder støtte i form af aktivitetstilskud eller driftstilskud.

2. For at sikre et inklusivt perspektiv skal støttemodtagerne opfordre relevante målgrupper til at deltage i de aktioner, som finansieres via programmet.

Artikel 6

Deltagelse

1. Der er adgang til programmet for alle organer og enheder, som er lovligt etableret i:

a) medlemsstaterne

b) de EFTA-lande, der er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, jf. nævnte aftale

c) kandidatlande, potentielle kandidater og lande, der tiltræder Unionen, i overensstemmelse med de generelle principper og de almindelige vilkår og bestemmelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, der er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser, eller lignende aftaler.

2. Profitorienterede organer og enheder har kun adgang til programmet sammen med nonprofitorganisationer eller offentlige organisationer.

3. Organer og enheder, som lovligt er etableret i andre tredjelande end dem, der deltager i programmet i overensstemmelse med stk. 1, litra b) og c), navnlig lande, som er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, kan blive tilknyttet programmets aktioner for egen regning, såfremt det tjener aktionernes formål.

4. Kommissionen kan samarbejde med internationale organisationer, jf. betingelserne i det relevante årlige arbejdsprogram. Adgangen til programmet er åben for internationale organisationer, der er aktive på de områder, der er omfattet af programmet, i overensstemmelse med finansforordningen og det relevante årlige arbejdsprogram.

Artikel 7

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet udgør for perioden 2014-2020 439 473 000 EUR.

2. Finansielle tilskud fra programmet kan også anvendes til dækning af udgifter til forberedende aktiviteter og overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, som er nødvendige i forbindelse med forvaltningen af programmet og vurderingen af, om dets mål er nået. Finansielle tilskud kan dække udgifter, der er forbundet med nødvendige undersøgelser, ekspertmøder, informations- og kommunikationstiltag, herunder institutionel kommunikation om Unionens politiske prioriteter, for så vidt, at de har tilknytning til denne forordnings generelle mål, og udgifter, der er forbundet med informationsteknologinetværk, der fokuserer på informationsbehandling og -udveksling, samt anden teknisk og administrativ bistand, der er nødvendig i forbindelse med Kommissionens forvaltning af programmet.

3. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for grænserne af den flerårige finansielle ramme fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ([1]).

4. Inden for programmets finansieringsramme tildeles beløbene til hver gruppe af specifikke mål i overensstemmelse med de i bilaget fastsatte procentsatser.

5. Kommissionen fraviger ikke de i finansieringsrammen tildelte procentsatser, jf. bilaget, med mere end 5 procentpoint for hver gruppe af specifikke mål. Skulle det vise sig nødvendigt at overskride denne grænse, tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8 beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om ændring af hver af procentsatserne i bilaget med mere end 5 procentpoint og op til 10 procentpoint.

Artikel 8

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 5, tillægges Kommissionen i hele programmets løbetid.

([1]) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

3. Den i artikel 7, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 9

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med finansforordningen.

2. Til gennemførelse af programmet vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer i form af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 10, stk. 2.

3. Hvert af de årlige arbejdsprogrammer gennemfører programmets mål ved at fastlægge følgende:

a) de aktioner, der skal gennemføres i overensstemmelse med de generelle og specifikke mål, der er fastsat i artikel 3 og artikel 4, stk. 1, herunder den vejledende tildeling af finansielle ressourcer

b) de vigtigste støtteberettigelses-, udvælgelses- og tildelingskriterier, som skal anvendes ved udvælgelsen af de forslag, der modtager finansielle bidrag, i overensstemmelse med artikel 84 i finansforordningen og artikel 94 i gennemførelsesbestemmelserne hertil

c) de minimumsprocentdele af de årlige udgifter, der skal anvendes til tilskud.

4. Passende og retfærdig fordeling af finansiel støtte mellem de forskellige områder, der er omfattet af de specifikke mål nævnt i artikel 4, stk. 1, sikres under hensyntagen til størrelsen af de midler, der allerede er tildelt i henhold til de tidligere programmer for 2007-2013, der er oprettet ved de i artikel 15 nævnte afgørelser. Når Kommissionen træffer afgørelse om tildelingen af midler til disse områder i de årlige arbejdsprogrammer, tager den hensyn til behovet for at opretholde tilstrækkelige finansieringsniveauer og sikrer kontinuitet i aktionerne og forudsigelighed i finansieringen for alle de områder, der er omfattet af de specifikke mål i artikel 4, stk. 1.

5. Indkaldelser af forslag offentliggøres årligt.

Artikel 10

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 11

Komplementaritet

1. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne overordnet sammenhæng og komplementaritet og synergivirkninger med andre EU-instrumenter, herunder bl.a. programmet for retlige anliggender, programmet Europa for Borgerne og Den Europæiske Unions program for beskæftigelse og social innovation og med andre programmer på områderne beskæftigelse og sociale anliggender, indre anliggender, sundhed og forbrugerbeskyttelse, uddannelse, undervisning, ungdom og idræt, informationssamfundet samt udvidelse, navnlig instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II) og de europæiske struktur- og investeringsfonde.

2. Kommissionen sikrer også overordnet sammenhæng og komplementaritet og synergivirkninger med arbejdet i de EU-organer, -kontorer og -agenturer, der arbejder på områder, som er omfattet af programmets mål.

3. Programmet kan dele ressourcer med andre EU-instrumenter, navnlig programmet for retlige anliggender, til gennemførelse af aktioner, der opfylder begge programmers mål. En aktion, der har fået tildelt midler fra programmet, kan også tildeles midler fra programmet for retlige anliggender, såfremt midlerne ikke dækker de samme udgiftsposter.

Artikel 12

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til programmet; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til både gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til programmet.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([1]) og i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ([2]) foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der finansieres under programmet.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, aftaler om tilskud, afgørelser om ydelse af tilskud og kontrakter som følge af gennemførelsen af programmet indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage kontrol og undersøgelser omhandlet i disse stykker i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

Artikel 13

Kontrol og evaluering

1. Kommissionen kontrollerer programmet årligt for at følge op på gennemførelsen af aktionerne under det og på, om de specifikke mål i artikel 4 er nået. Kontrollen skal også gøre det muligt at vurdere, hvordan ligestilling af kønnene og spørgsmål vedrørende ikkeforskelsbehandling og beskyttelse af børn er blevet behandlet i programmets aktioner.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet:

a) en årlig kontrolrapport baseret på indikatorerne i artikel 14, stk.2, og om anvendelsen af de til rådighed stående midler

b) en midtvejsrapport senest den 30. juni 2018

c) en efterfølgende evalueringsrapport senest den 31. december 2021.

3. Midtvejsrapporten indeholder en vurdering af, om programmets mål er nået, og af ressourceudnyttelsens effektivitet og programmets EU-merværdi med henblik på at afgøre, om finansieringen på de områder, der er dækket af programmet, bør videreføres, ændres eller indstilles efter 2020. I rapporten tages der også stilling til, om der er grundlag for at forenkle programmet, og til dets interne og eksterne sammenhæng og til, om alle målene og aktionerne stadig er relevante. Der tages hensyn til resultaterne af de efterfølgende evalueringer af de tidligere programmer for 2007-2013 oprettet ved de i artikel 15 nævnte afgørelser.

4. Den efterfølgende evaluerings rapport indeholder en vurdering af programmets indvirkning på lang sigt og holdbarheden af programmets virkninger med henblik på at indgå i en afgørelse om et senere program.

Artikel 14

Indikatorer

1. I overensstemmelse med artikel 13 danner indikatorerne i nærværende artikels stk. 2 grundlag for kontrol og evaluering af, i hvilket omfang hvert af programmets specifikke mål i artikel 4 er nået gennem de aktioner, der er omhandlet i artikel 5. De måles op mod foruddefinerede basisscenarier, der afspejler situationen inden gennemførelsen. Indikatorerne opdeles bl.a. efter køn, alder og handicap, hvis det er relevant

2. Indikatorerne nævnt i stk. 1 omfatter bl.a. følgende:

a) antal og procentdel af personer i en målgruppe, som de bevidstgørelsesaktiviteter, der finansieres af programmet, er nået ud til

b) antal interessenter, der bl.a. har deltaget i uddannelsesaktiviteter, udvekslinger, studieophold, workshops og seminarer finansieret af programmet

c) forbedring af kendskabet til EU-ret og -politikker og, hvor dette er relevant, til rettigheder, værdier og principper, der ligger til grund for Unionen, i de grupper, der deltager i aktioner, der finansieres af programmet, i sammenligning med hele målgruppen

d) antal tilfælde af, aktiviteter i og resultater af grænseoverskridende samarbejde

e) deltagernes vurdering af de aktiviteter, som de deltog i, og af deres (forventede) holdbarhed

f) den geografiske dækning af de aktiviteter, der finansieres af programmet

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

([2]) Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

g) antal ansøgninger og tilskud i tilknytning til hvert enkelt specifikke mål

h) størrelsen af de midler, ansøgerne har søgt om, og som er tildelt, i tilknytning til hvert enkelt specifikke mål.

3. Ud over indikatorerne i stk. 2 indeholder midtvejsrapporten og den efterfølgende evalueringsrapport om programmet bl.a. en vurdering af:

a) programmets EU-merværdi, herunder en evaluering af programmets aktiviteter i lyset af lignende initiativer, der er udarbejdet på nationalt eller europæisk plan uden støtte fra EU-midler, og deres (forventede) resultater, og fordelene og/eller ulemperne ved EU-finansiering sammenlignet med national finansiering af den pågældende type aktivitet

b) finansieringsniveau i forhold til de opnåede resultater (effektivitet)

c) eventuelle administrative, organisatoriske og/eller strukturelle hindringer for en mere smidig og effektiv gennemførelse af programmet (mulighed for forenkling).

Artikel 15

Overgangsforanstaltninger

På aktioner, der indledes på grundlag af sektion 4 ("Ikke-forskelsbehandling og forskelligartethed") eller sektion 5 ("Ligestilling mellem mænd og kvinder") i afgørelse nr. 1672/2006/EF afgørelse 2007/252/EF eller afgørelse nr. 779/2007/EF eller afgørelse nr. 1672/2006/EF, finder bestemmelserne i disse afgørelser fortsat anvendelse, indtil aktionerne er tilendebragt. For så vidt angår disse aktioner betragtes henvisninger til udvalgene i artikel 13 i afgørelse nr. 1672/2006/EF, artikel 10 i afgørelse 2007/252/EF og i artikel 10 i afgørelse nr. 779/2007/EF som henvisninger til udvalget i artikel 10, stk. 1, i nærværende forordning.

Artikel 16

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
L. LINKEVIČIUS
Formand

BILAG

TILDELING AF MIDLER

Inden for programmets finansieringsramme tildeles beløbene til hver gruppe af specifikke mål i artikel 4, stk. 1, som følger:

Gruppe af specifikke mål	Andel af finansieringsrammen (i %)
Gruppe 1	57 %

— at fremme den effektive gennemførelse af princippet om ikkeforskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering og at overholde princippet om ikkeforskelsbehandling af de i artikel 21 i charteret anførte grunde

— at forebygge og bekæmpe racisme, fremmedhad, homofobi og andre former for intolerance

— at fremme og beskytte rettigheder for personer med handicap

— at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd og at gøre fremskridt med integration af ligestillingsaspektet

Gruppe 2	43 %

— at bekæmpe alle former for vold mod børn, unge og kvinder samt vold mod andre risikogrupper, navnlig grupper, der er udsat for risiko for vold i nære forhold, og at beskytte ofre for sådanne former for vold

— at fremme og beskytte barnets rettigheder

— at bidrage til at sikre det højeste beskyttelsesniveau for privatlivets fred og personoplysninger

— at fremme og øge udøvelsen af de rettigheder, der følger af unionsborgerskabet

— at sætte enkeltpersoner i deres egenskab af forbrugere eller virksomheder i det indre marked i stand til at håndhæve deres rettigheder i henhold til EU-retten under hensyn til de projekter, der finansieres under forbrugerprogrammet.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1382/2013

af 17. december 2013

om oprettelse af et program for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 1 og 2, artikel 82, stk. 1, og artikel 84,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) giver hjemmel til at udvikle et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor personer kan færdes frit. Unionen kan i den forbindelse vedtage foranstaltninger med henblik på at udvikle det retslige samarbejde i civil- og strafferetlige spørgsmål og fremme og støtte medlemsstaternes tiltag på det kriminalitetsforebyggende område. I den videre udvikling af et europæisk område med retfærdighed bør der sikres respekt for grundlæggende rettigheder og for fælles principper, såsom principperne om ikkeforskelsbehandling, ligestilling mellem mænd og kvinder, effektiv adgang til domstolene for alle, retsstatsprincippet samt et velfungerende uafhængigt retssystem.

(2) I Stockholmprogrammet ([4]) bekræftede Det Europæiske Råd på ny, at der lægges stor vægt på udviklingen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og fremhævede som en politisk prioritet, at der opnås et Europa for ret og retfærdighed. Finansiering blev udpeget som et af de vigtige redskaber, som kan sikre en vellykket gennemførelse af Stockholmprogrammets politiske prioriteter. De ambitiøse mål fastsat i traktaterne og i Stockholmprogrammet bør bl.a. nås ved oprettelse af et fleksibelt og effektivt program for retlige anliggender ("programmet") for perioden 2014 til 2020, der bør gøre planlægning og gennemførelse lettere. De generelle og specifikke formål med programmet bør fortolkes i overensstemmelse med de relevante strategiske retningslinjer, Det Europæiske Råd har fastlagt.

(3) Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om Europa 2020-strategien fastlægger en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Der bør lægges særlig vægt på at udvikle et velfungerende område med retfærdighed, hvor de problemer, der kan opstå i forbindelse med retssager på tværs af grænserne og adgang til klage og domstolsprøvelse i grænseoverskridende anliggender, er udryddet, for at støtte de specifikke mål og flagskibsinitiativerne i Europa 2020-strategien og lette de mekanismer, der har til formål at fremme væksten.

(4) I denne forordning forstås ved "dommere og andet personale" i retsvæsenet som dommere, anklagere og retsbetjente samt andre aktører med tilknytning til retsvæsenet, som f.eks. advokater, notarer, fogeder, tilsynsværger, forligsmænd og retstolke.

(5) Juridisk uddannelse er afgørende for at opbygge gensidig tillid, og den forbedrer samarbejdet mellem de retslige myndigheder og retsvæsenets aktører i de forskellige medlemsstater. Uddannelse af dommere og anklagere bør ses som et vigtigt element i forbindelse med fremme af en ægte europæiske retskultur på baggrund af Kommissionens meddelelse af 13. september 2011 med titlen "Opbygning af tillid til retsvæsenet overalt i EU. Et nyt aspekt af uddannelsen af retsvæsenets aktører i EU", Rådets resolution om uddannelse af dommere, anklagere og andet personale i retsvæsenet i Den Europæiske Union ([5]), Rådets konklusioner af 27.-28. oktober 2011 om uddannelse af retsvæsenets aktører i EU og Europa-Parlamentets beslutning af 14. marts 2012 om uddannelse af retsvæsenets aktører.

(6) Uddannelse af dommere og anklagere kan omfatte forskellige aktører, såsom de retlige, retslige og administrative myndigheder i medlemsstaterne, akademiske institutter, nationale organer med ansvar for juridisk uddannelse, uddannelsesorganisationer eller netværk på EU-plan eller netværk af retskoordinatorer for EU-ret. Organer og enheder, der forfølger et mål af generel europæisk interesse inden for uddannelse af retsvæsenets aktører som f.eks. Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere (EJTN), Det Europæiske

([1]) EUT C 299 af 4.10.2012, s. 103.
([2]) EUT C 277 af 13.9.2012, s. 43.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 11.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.12.2013.
([4]) EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.
([5]) EUT C 299 af 22.11.2008, s. 1.

Retsakademi (ERA), Det Europæiske Netværk af Domstolsadministrationer (ENCJ), Sammenslutningen af Statsråd og Forvaltningsdomstole i Den Europæiske Union (ACA-Europa), Netværket af Præsidenterne for Den Europæiske Unions Øverste Domstole (RPCSJUE) og Det Europæiske Institut for Offentlig Administration (EIPA) bør fortsat spille en rolle ved at fremme uddannelsesprogrammer med en ægte europæisk dimension for dommere og anklagere og andet personale i retsvæsenet og kan derfor tildeles tilstrækkelig finansiel støtte i overensstemmelse med de procedurer og kriterier, der er fastsat i de årlige arbejdsprogrammer, der vedtages af Kommissionen i henhold til denne forordning.

(7) Unionen bør fremme uddannelsesaktiviteter vedrørende gennemførelse af EU-retten ved at betragte de honorarer, der udbetales af medlemsstaternes myndigheder til deltagende dommere og andet personale i retsvæsenet, som tilskudsberettigede omkostninger eller samfinansiering i form af naturaydelser i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ([1]) ("finansforordningen")

(8) Adgang til klage bør især omfatte adgang til domstolene, til alternative metoder til tvistbilæggelse og til indehavere af offentlige embeder, der ved lov pålægges at give parterne uafhængig og upartisk juridisk rådgivning.

(9) I december 2012 vedtog Rådet EU's narkotikastrategi (2013-20) ([2]), der lægger op til en afbalanceret tilgang, der bygger på en samtidig reduktion af udbuddet af og efterspørgslen efter narkotika, idet Rådet anerkendte, at disse to faktorer er gensidigt forstærkende elementer i politikken vedrørende ulovlig narkotika. Denne strategi fastholder som et af sine centrale mål at bidrage til en målelig nedbringelse af efterspørgslen efter narkotika, af narkoafhængighed og af narkotikarelaterede sundhedsmæssige og sociale risici og skader. Mens programmet til forebyggelse af narkotikamisbrug og information af offentligheden, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1150/2007/EF ([3]), havde hjemmel i et retsgrundlag om folkesundhed og dækkede disse aspekter, er programmet fastsat på et andet retsgrundlag og bør tilsigte yderligere udvikling af et europæisk område med retfærdighed baseret på gensidig anerkendelse og gensidig tillid, navnlig ved at fremme det retslige samarbejde. For at imødekomme behovet for forenkling og i overensstemmelse med hvert programs retsgrundlag kan Sundhed for Vækst-programmet således støtte foranstaltninger til at supplere medlemsstaternes tiltag for at nå målet med at reducere narkotikarelaterede helbredsskader, herunder gennem oplysning og forebyggelse.

(10) Et andet vigtigt element i EU's narkotikastrategi (2013-2020) er en reduktion af udbuddet af narkotika. Mens instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed bør støtte tiltag, der sigter mod forebyggelse og bekæmpelse af narkotikahandel og andre former for kriminalitet, navnlig foranstaltninger, der er målrettet mod produktion, fremstilling, ekstraktion, salg, transport, import og eksport af ulovlig narkotika, herunder besiddelse og køb med henblik på at deltage i narkotikahandel, bør programmet dække de aspekter af narkotikapolitikken, som ikke er dækket af instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed eller af Sundhed for Vækst-programmet, og som er tæt forbundet med dets generelle mål.

(11) Under alle omstændigheder bør den fortsatte finansiering af de prioriteter under 2007-2013-programperioden, som er blevet fastholdt som mål under EU's nye narkotikastrategi (2013-20) sikres, og derfor bør der være midler til rådighed fra Sundhed for Vækst-programmet, instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og programmet i overensstemmelse med deres respektive prioriteter og retsgrundlag, idet overlapning i finansieringen skal undgås.

(12) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("charteret") og De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder bør programmet støtte beskyttelsen af børns rettigheder, herunder retten til en retfærdig rettergang, til at forstå retshandlingerne, til respekt for privat- og familielivets fred og retten til integritet og værdighed. Programmet bør navnlig sigte mod at øge beskyttelsen af børn i retssystemerne og øge børns adgang til klage og domstolsprøvelse, og det bør fremme barnets rettigheder i gennemførelsen af alle dets aktiviteter.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).
([2]) EUT C 402 af 29.12.2012, s. 1.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1150/2007/EF af 25. september 2007 om et særprogram for perioden 2007-2013 Forebyggelse af narkotikamisbrug og information af offentligheden som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed (EUT L 257 af 3.10.2007, s. 23).

(13) I overensstemmelse med artikel 8 og 10 i TEUF bør programmet støtte, at hensynet til ligestilling mellem kvinder og mænd og målsætningerne om ikkeforskelsbehandling integreres i alle programmets aktiviteter. Der bør regelmæssigt foretages en kontrol og evaluering for at vurdere, hvordan ligestilling mellem kønnene og spørgsmål vedrørende ikkeforskelsbehandling behandles i programmets aktiviteter.

(14) Erfaring med tiltag på EU-plan har vist, at hvis programmets mål skal opfyldes i praksis, kræver det en kombination af flere instrumenter, bl.a. retsakter, politiske initiativer og finansiering. Finansiering er et vigtigt redskab, som supplerer lovgivningsmæssige foranstaltninger.

(15) Rådet understregede i sine konklusioner af 22. og 23. september 2011 om forbedring af effektiviteten af kommende EU-finansieringsprogrammer, der støtter retsligt samarbejde, at EU's finansieringsprogrammer spiller en betydningsfuld rolle for en effektiv gennemførelse af gældende EU-ret, og det gentog nødvendigheden af en mere gennemsigtig, smidig, sammenhængende og strømlinet adgang til disse programmer.

(16) I Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 med titlen "Et budget for Europa 2020" understreges behovet for rationalisering og forenkling af EU-finansieringen. Navnlig i lyset af den nuværende økonomiske krise er det af største betydning, at Unionens midler struktureres og forvaltes med yderste omhu. Der kan opnås en fornuftig forenkling og en effektiv forvaltning af finansieringen ved at nedbringe antallet af programmer og sørge for en rationalisering, forenkling og indbyrdes tilnærmelse af finansieringsregler og -procedurer.

(17) For at imødekomme behovet for forenkling, effektiv forvaltning og nemmere adgang til finansiering bør programmet fortsætte og udvikle aktiviteter, der tidligere blev udført på grundlag af tre programmer oprettet ved Rådets afgørelse 2007/126/RIA ([1]), Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1149/2007/EF ([2]), og afgørelse nr. 1150/2007/EF. Midtvejsevalueringerne af disse programmer omfatter henstillinger, der sigter mod at forbedre gennemførelsen af disse programmer. Ved gennemførelsen af programmet er det nødvendigt at tage højde for resultaterne af disse midtvejsevalueringer og resultaterne af de respektive efterfølgende evalueringer.

([1]) Rådets afgørelse 2007/126/RIA af 12. februar 2007 om oprettelse for perioden 2007-2013 af særprogrammet Strafferet som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed (EUT L 58 af 24.2.2007, s. 13).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1149/2007/EF af 25. september 2007 om et særprogram om civilret for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed (EUT L 257 af 3.10.2007, s. 16).

(18) Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010 med titlen "Gennemgang af EU's budget" og Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 med titlen "Et budget for Europa 2020" understreger vigtigheden af at koncentrere finansieringen omkring tiltag med en klar EU-merværdi, dvs. hvor Unionens involvering kan give en merværdi i forhold til medlemsstaternes indsats alene. De aktioner, der er omfattet af denne forordning, bør bidrage til at skabe et europæisk område med retfærdighed ved at fremme princippet om gensidig anerkendelse, skabe gensidig tillid mellem medlemsstaterne, øge samarbejdet, herunder netværkssamarbejdet, over landegrænserne og opnå en rigtig, ensartet og konsekvent anvendelse af gældende EU-ret. Finansieringen af aktiviteter bør også bidrage til, at alle berørte parter får en reel og bedre indsigt i EU-retten og Unionens politik, og bør sikre, at der opnås et solidt analytisk grundlag til støtte for og udvikling af EU-ret og –politikker og derved bidrage til håndhævelse og korrekt gennemførelse heraf. Unionens involvering giver mulighed for, at disse aktioner kan udføres konsekvent overalt i Unionen, og sikrer stordriftsfordele. Unionen har endvidere bedre forudsætninger end medlemsstaterne for at tackle situationer over landegrænserne og for at skabe et europæisk forum for gensidig læring.

(19) Når Kommissionen vælger aktioner, der skal finansieres under programmet, bør den vurdere forslagene i forhold til på forhånd udvalgte kriterier. Disse kriterier bør omfatte en vurdering af de foreslåede aktioners EU-merværdi. Nationale projekter og mindre projekter kan også vise sig at have EU-merværdi.

(20) Organer og enheder, som har adgang til programmet, bør omfatte nationale, regionale og lokale myndigheder.

(21) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele programmets varighed, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ([3]) for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.

(22) For at sikre, at programmet er tilstrækkelig fleksibelt til i hele dets varighed at reagere på skiftende behov og hertil svarende politiske prioriteter bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændringer af procentsatserne i bilaget til denne forordning for hvert specifikt mål, der ville overstige disse procentsatser

([3]) EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

med mere end 5 procentpoint. Med henblik på at vurdere behovet for en sådan delegeret retsakt bør disse procentsatser beregnes på grundlag af finansieringsrammen for hele programmets varighed, og ikke på grundlag de årlige bevillinger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(23) Denne forordning bør gennemføres i fuld overensstemmelse med finansforordningen. Navnlig med hensyn til støtteberettigelsesbetingelserne for momsudgifter, som betales af tilskudsmodtagerne, bør støtteberettigelse for momsudgifter ikke afhænge af tilskudsmodtagernes retlige status i forbindelse med aktiviteter, som kan gennemføres af private og offentlige organer og enheder i henhold til de samme juridiske betingelser. I betragtning af den særlige karakter af målene og aktiviteterne, som er omfattet af denne forordning, bør det i indkaldelser af forslag tydeliggøres, at for aktiviteter, der kan udføres af både offentlige og private organer og enheder, er ikkefradagsberettiget moms, som er betalt af offentlige organer og enheder, støtteberettiget, hvis den betales i forbindelse med gennemførelse af aktiviteter, som f.eks. uddannelse eller bevidsthedsgørelse, der ikke kan anses som udøvelse af offentlig myndighed. Denne forordning bør også gøre brug af de forenklingsredskaber, der er indført med finansforordningen. Kriterierne for udpegning af de aktioner, der skal støttes, bør sigte mod, at de tilgængelige finansielle midler tildeles aktioner, som har den største virkning i forhold til det pågældende politiske mål.

(24) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelsen af de årlige arbejdsprogrammer. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([1]).

(25) De årlige arbejdsprogrammer vedtaget af Kommissionen i henhold til denne forordning bør sikre passende fordeling af midler mellem tilskud og offentlige indkøbsaftaler. Programmet bør først og fremmest bevilge midler til tilskud, men bør også opretholde tilstrækkelige midler til finansiering af indkøb. De årlige arbejdsprogrammer bør fastsætte den minimumsprocentdel af de årlige udgifter, der skal anvendes til tilskud, og procentsatsen bør være mindst 65 %. For at lette interessenternes projektplanlægning og samfinansiering bør Kommissionen fastsætte en klar tidsplan for indkaldelse af forslag, udvælgelse af projekter og afgørelser om tildeling.

(26) Med henblik på at sikre en effektiv tildeling af midler fra Unionens almindelige budget bør der tilstræbes sammenhæng, komplementaritet og synergivirkninger mellem finansieringsprogrammer på politikområder med tæt tilknytning til hinanden, især mellem programmet og programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 ([2]), instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed, Sundhed for Vækst-programmet, Erasmus+-programmet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 ([3]), Horisont 2020-rammeprogrammet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ([4]) og instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II).

(27) EU's finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger under hele udgiftscyklussen, herunder ved forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne med pålægning af administrative og finansielle sanktioner i overensstemmelse med finansforordningen.

(28) Til gennemførelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning bør denne forordning indeholde egnede instrumenter til at vurdere dens nytteværdi. Den bør således indeholde generelle og specifikke mål. For at måle, om de specifikke mål nås, bør der opstilles en række konkrete og kvantificerbare indikatorer, som bør gælde under hele programmets varighed. Kommissionen bør årligt forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en kontrolrapport, der bl.a. bør baseres på indikatorerne i denne forordning, og som bør indeholde oplysninger om anvendelsen af de til rådighed stående midler.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 af 17. december 2013 om oprettelse af et program for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020 (se side 62 i denne EUT).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af "Erasmus+": EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i "Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)" og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

(29) Programmet bør gennemføres effektivt i overensstemmelse med forsvarlig økonomisk forvaltning, idet potentielle ansøgere også får mulighed for at deltage i programmet. For at støtte en effektiv adgang til programmet bør Kommissionen gøre sit bedste for at forenkle og harmonisere ansøgningsprocedurer og -dokumenter, administrative formaliteter og krav til den økonomiske forvaltning, fjerne administrative byrder og opfordre virksomheder i de medlemsstater, der er underrepræsenteret i programmet, til at indsende ansøgninger om tilskud. Kommissionen bør på et særligt websted offentliggøre oplysninger om programmet, dets mål, de forskellige indkaldelser af forslag og tidsplanerne herfor. Grundlæggende dokumenter og retningslinjer vedrørende indkaldelser af forslag bør være til rådighed på alle EU-institutionernes officielle sprog.

(30) I overensstemmelse med artikel 180, stk. 1, litra l), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ([1]) ("gennemførelsesbestemmelserne") bør tilskudsaftalerne fastlægge bestemmelser om synligheden af Unionens finansielle støtte, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, hvor en sådan synlighed ikke er mulig eller hensigtsmæssig.

(31) Kommissionen bør i overensstemmelse med artikel 35, stk. 2 og 3, i finansforordningen og artikel 21 i gennemførelsesbestemmelserne hertil på en hensigtsmæssig måde og rettidigt give adgang til oplysninger om modtagere og om den præcise art af og formålet med de foranstaltninger, der finansieres over Unionens almindelige budget. Disse oplysninger bør stilles til rådighed under behørig iagttagelse af kravene om fortrolighed og sikkerhed, især beskyttelse af personoplysninger.

(32) Målet for denne forordning, nemlig at bidrage til den videre udvikling af et europæisk område med retfærdighed baseret på gensidig anerkendelse og gensidig tillid, navnlig ved at fremme det retslige samarbejde i civil- og strafferetlige spørgsmål, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(33) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.

([1]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1)

(34) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(35) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(36) For at sikre kontinuiteten af støtte til aktiviteter, der tidligere blev udført på grundlag af afgørelse 2007/126/RIA, afgørelse nr. 1149/2007/EF og afgørelse nr. 1150/2007/EF, bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Programmets oprettelse og varighed

1. Ved denne forordning oprettes et program for retlige anliggender ("programmet").

2. Programmet omfatter perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

Artikel 2

EU-merværdi

1. Programmet finansierer aktioner med EU-merværdi, som bidrager til den videre udvikling af et europæisk område med retfærdighed. Med henblik herpå sikrer Kommissionen, at de aktioner, der udvælges til finansiering, har til formål at skabe resultater med en EU-merværdi.

2. EU-merværdien af aktioner, herunder mindre og nationale aktioner, vurderes i lyset af kriterier såsom deres bidrag til en konsekvent og sammenhængende gennemførelse af EU-retten, og et bredt offentligt kendskab til de rettigheder, der følger heraf, deres mulighed for at skabe gensidig tillid blandt medlemsstaterne og forbedre det grænseoverskridende samarbejde, deres tværnationale virkninger, deres bidrag til udarbejdelsen og formidlingen af bedste praksis eller deres mulighed for at skabe praktiske værktøjer og løsninger, der imødegår grænseoverskridende udfordringer eller udfordringer for hele EU.

Artikel 3

Generelt mål

Det generelle mål med programmet er at bidrage til at videreudvikle et europæisk område med retfærdighed baseret på gensidig anerkendelse og gensidig tillid, navnlig ved at fremme det retslige samarbejde i civil- og strafferetlige spørgsmål.

Artikel 4

Specifikke mål

1. Med henblik på at nå det generelle mål i artikel 3 har programmet følgende specifikke mål:

a) at fremme og støtte det civil- og strafferetlige samarbejde

b) at støtte og fremme uddannelse af dommere og anklagere, herunder uddannelse i juridisk terminologi, med henblik på at fremme en fælles retlig og retslig kultur

c) at lette en effektiv adgang til retsvæsenet for alle, herunder at fremme og støtte rettigheder for personer, der er ofre for kriminalitet, idet retten til forsvar respekteres

d) at støtte initiativer inden for narkotikapolitikken hvad angår det retslige samarbejde og forebyggelse af kriminalitet, som er tæt forbundet med det generelle mål i programmet, for så vidt de ikke er dækket af instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed eller af Sundhed for Vækst-programmet.

2. De specifikke mål for programmet forfølges navnlig gennem:

a) forbedring af den offentlige bevidsthed om og kendskabet til EU-ret og EU-politik

b) forbedring af kendskabet til EU-retten, herunder materielle og processuelle regler, til instrumenter til retsligt samarbejde og til Den Europæiske Unions Domstols relevante retspraksis såvel som til sammenlignende ret, med henblik på at sikre et effektivt retsligt samarbejde i civil- og strafferetlige anliggender

c) støtte til en effektiv, samlet og ensartet gennemførelse og anvendelse af EU-instrumenter i medlemsstaterne samt overvågning og evaluering heraf

d) fremme af grænseoverskridende samarbejde, forbedring af den gensidige viden om og forståelse af medlemsstaternes civil- og strafferet samt lov- og retssystemer og fremme af den gensidige tillid

e) forbedring af kendskabet til og forståelsen af mulige hindringer, der kan have betydning for et velfungerende europæisk område med retfærdighed

f) forbedring af retssystemernes effektivitet og indbyrdes samarbejde ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi, herunder systemers og applikationers grænseoverskridende interoperabilitet.

Artikel 5

Mainstreaming

Programmet søger ved implementeringen af alle dets aktioner at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og at fremme barnets rettigheder, herunder ved børnevenlig retspleje. Det overholder endvidere forbuddet mod forskelsbehandling af de grunde, der er opført på listen i artikel 21 i chartret i overensstemmelse med og inden for de grænser, der er fastsat i artikel 51 i chartret.

Artikel 6

Aktionstyper

1. Programmet finansierer bl.a. følgende aktionstyper:

a) analyseaktiviteter, såsom indsamling af data og statistikker, udvikling af fælles metoder og, når det skønnes hensigtsmæssigt, af indikatorer eller benchmarks, undersøgelser, forskning, analyser og rundspørger; evalueringer, udarbejdelse og offentliggørelse af vejledninger, rapporter og uddannelsesmateriale, gruppediskussioner, seminarer, ekspertmøder og konferencer

b) uddannelsesaktiviteter, såsom personaleudveksling, workshopper, seminarer, uddannelsesarrangementer for undervisere, herunder sprogundervisning i juridisk terminologi, og udviklingen af online-uddannelsesværktøjer eller andre uddannelsesmoduler for dommere og andet personale i retsvæsenet

c) aktiviteter vedrørende gensidig læring, samarbejde, bevidstgørelse og formidling, såsom fastlæggelse af, hvad der er god praksis, og udvekslinger herom, innovative tilgange og erfaringer; tilrettelæggelse af peer review og gensidig læring, tilrettelæggelse af konferencer, seminarer, informationskampagner, herunder institutionel information om Unionens politiske prioriteter for så vidt de har tilknytning til programmets mål, indsamling og offentliggørelse af materiale med henblik på at formidle oplysninger om programmet og dets resultater, udvikling, drift og vedligeholdelse af ikt-systemer og -redskaber, herunder videreudvikling af e-justiceportalen som et redskab til at forbedre borgernes adgang til klage og domstolsprøvelse

d) støtte til centrale aktører, hvis aktiviteter bidrager til gennemførelsen af programmets mål, såsom støtte til medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelse af EU-retten og EU-politik, støtte til centrale europæiske aktører og netværk på europæisk plan, herunder inden for uddannelse af dommere og anklagere, og støtte til netværksaktiviteter på europæisk plan mellem specialiserede organer og enheder samt nationale, regionale og lokale myndigheder og ikkestatslige organisationer.

2. Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere modtager et driftstilskud til samfinansiering af omkostninger i forbindelse med det løbende arbejdsprogram.

Artikel 7

Deltagelse

1. Der er adgang til programmet for alle organer og enheder, som lovligt er etableret i

a) medlemsstaterne

b) de EFTA-lande, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, jf. betingelserne i nævnte aftale

c) kandidatlande, potentielle kandidater og lande, der tiltræder Unionen, i overensstemmelse med de generelle principper og de almindelige vilkår og bestemmelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, der er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser, eller lignende aftaler.

2. Profitorienterede organer og enheder har kun adgang til programmet sammen med nonprofitorganisationer eller offentlige organisationer.

3. Organer og enheder, som lovligt er etableret i andre tredjelande end dem, der deltager i programmet i overensstemmelse med stk. 1, litra b) og c), navnlig lande, som er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, kan blive tilknyttet programmets aktioner for egen regning, såfremt det tjener aktionernes formål.

4. Kommissionen kan samarbejde med internationale organisationer i overensstemmelse med det relevante årlige arbejdsprogram. Adgang til programmet er åben for internationale organisationer, der er aktive på områder, der er omfattet af programmet, i overensstemmelse med finansforordningen og det relevante årlige arbejdsprogram.

Artikel 8

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet udgør for perioden 2014-2020 377 604 000 EUR.

2. Finansielle tilskud fra programmet kan også anvendes til dækning af udgifter til forberedende aktiviteter og overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, som er nødvendige i forbindelse med forvaltningen af programmet og vurderingen af, om dets mål er nået. Finansielle tilskud kan dække udgifter, der er forbundet med nødvendige undersøgelser, ekspertmøder, informations- og kommunikationstiltag, herunder institutionel kommunikation om Unionens politiske prioriteter, for så vidt, at de har tilknytning til denne forordnings generelle mål, samt udgifter, der er forbundet med informationsteknologinetværk, navnlig informationsbehandling og -udveksling og andre udgifter til teknisk og administrativ bistand, der er nødvendig i forbindelse med Kommissionens forvaltning af programmet.

3. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for grænserne af den flerårige finansielle ramme fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ([1]).

4. Inden for programmets finansieringsramme tildeles beløbene for hvert specifikt mål i overensstemmelse med de i bilaget fastsatte procentsatser.

5. Kommissionen fraviger ikke de i finansieringsrammen tildelte procentsatser, jf. bilaget, med mere end 5 procentpoint for hvert specifikt mål. Skulle det vise sig nødvendigt at overskride denne grænse, tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 9 beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om ændring af hver af procentsatserne i bilaget med mere end 5 procentpoint og op til 10 procentpoint.

Artikel 9

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 5, tillægges Kommissionen i hele programmets løbetid.

3. Den i artikel 8, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

([1]) Rådets forordning (EU) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 10

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med finansforordningen.

2. Til gennemførelse af programmet vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer i form af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 11, stk. 2.

3. Hvert af de årlige arbejdsprogrammer gennemfører programmets mål ved at fastlægge følgende:

a) de aktioner, der skal gennemføres i overensstemmelse med de generelle og specifikke mål, der er fastsat i artikel 3 og artikel 4, stk. 1, herunder den vejledende tildeling af finansielle ressourcer

b) de vigtigste støtteberettigelses-, udvælgelses- og tildelingskriterier, som skal anvendes ved udvælgelsen af de forslag, der modtager finansielle bidrag, i overensstemmelse med artikel 84 i finansforordningen og artikel 94 i gennemførelsesbestemmelserne hertil

c) de minimumsprocentdele af de årlige udgifter, der skal anvendes til tilskud.

4. Der sikres en passende og retfærdig fordeling af finansiel støtte mellem forskellige områder, der er omfattet af denne forordning. Når Kommissionen træffer afgørelse om tildelingen af midler til disse områder i de årlige arbejdsprogrammer, skal den tage hensyn til behovet for at opretholde tilstrækkelige finansieringsniveauer til både civilret, strafferet og uddannelse af dommere og anklagere og initiativer på narkotikapolitikområdet inden for programmets anvendelsesområde.

5. Indkaldelser af forslag offentliggøres årligt.

6. For at fremme uddannelse af dommere og anklagere tages de omkostninger, der afholdes af medlemsstaternes myndigheder i forbindelse med dommeres og andet af retsvæsenets personales deltagelse i disse aktiviteter, i betragtning i overensstemmelse med finansforordningen ved tilvejebringelse af den tilsvarende finansiering.

Artikel 11

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 12

Komplementaritet

1. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne overordnet sammenhæng og komplementaritet og synergivirkninger med andre EU-instrumenter, herunder bl.a. programmet for rettigheder, ligebehandling og unionsborgerskab, instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed, Sundhed for Vækst-programmet, Erasmus+-programmet, Horisont 2020-rammeprogrammet og instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II).

2. Kommissionen sikrer også overordnet sammenhæng, komplementaritet og synergivirkninger med arbejdet i de EU-organer, EU-kontorer og EU-agenturer, der arbejder på områder, der er omfattet af programmets mål, som f.eks. Eurojust oprettet ved Rådets afgørelse 2002/187/RIA ([1]) og Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1920/2006 ([2]).

3. Programmet kan dele ressourcer med andre EU-instrumenter, navnlig programmet for rettigheder, ligebehandling og unionsborgerskab, til gennemførelse af aktioner, der opfylder begge programmers mål. En aktion, der har fået tildelt midler fra programmet, kan også tildeles midler fra programmet for rettigheder, ligebehandling og unionsborgerskab, såfremt midlerne ikke dækker de samme udgiftsposter.

Artikel 13

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til programmet; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

([1]) Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1920/2006 af 12. december 2006 vedrørende Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 1).

2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til både gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til programmet.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([1]) og i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ([2]) foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der finansieres under programmet.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, aftaler om tilskud, afgørelser om ydelse af tilskud og kontrakter som følge af gennemførelsen af programmet skal indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage kontrol og undersøgelser omhandlet i disse stykker i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

Artikel 14

Kontrol og evaluering

1. Kommissionen kontrollerer årligt programmet for at følge op på gennemførelsen af de aktioner, der udføres inden for rammerne af det, og på, om de specifikke mål i artikel 4 er nået. Kontrollen skal også gøre det muligt at vurdere, hvordan ligestilling af kønnene og spørgsmål vedrørende ikkeforskelsbehandling er blevet behandlet i programmets aktioner.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet:

a) en årlig kontrolrapport baseret på indikatorerne i artikel 15, stk.2, og om anvendelsen af de til rådighed stående midler

b) en midtvejsrapport senest den 30. juni 2018

c) en efterfølgende evalueringsrapport senest den 31. december 2021.

3. Midtvejsevalueringen skal indeholde en vurdering af, om programmets mål er nået, og af ressourceudnyttelsens effektivitet og programmets EU-merværdi med henblik på at afgøre, om finansieringen på områder, der er dækket af programmet, bør videreføres, ændres eller indstilles efter 2020. I rapporten tages der også stilling til, om der er grundlag for at forenkle programmet, og til dets interne og eksterne sammenhæng og til, om alle målene og aktionerne stadig er relevante. Der tages hensyn til resultaterne af de efterfølgende evalueringer af de tidligere programmer for 2007-2013 oprettet ved de i artikel 16 nævnte afgørelser.

4. Den efterfølgende evalueringsrapport indeholder en vurdering af programmets indvirkning på lang sigt og holdbarheden af programmets virkninger med henblik på at indgå i en afgørelse om et senere program.

5. Evalueringerne skal også vurdere, hvordan ligestilling af kønnene og spørgsmål vedrørende ikkeforskelsbehandling er blevet behandlet i programmets aktioner.

Artikel 15

Indikatorer

1. I overensstemmelse med artikel 14 danner indikatorerne i nærværende artikels stk. 2 grundlag for kontrol og evaluering af, i hvilket omfang hvert af programmets specifikke mål i artikel 4 er nået gennem de aktioner, der er omhandlet i artikel 6. De måles op mod foruddefinerede basisscenarier, der afspejler situationen, inden gennemførelsen. Indikatorerne opdeles bl.a. efter køn, alder og handicap, hvis det er relevant.

2. Indikatorerne nævnt i stk. 1 omfatter bl.a. følgende:

a) antal og procentdel af personer i en målgruppe, som de bevidstgørelsesaktiviteter, der finansieres af programmet, er nået ud til

b) antal og procentdel af dommere, anklagere og andet personale i retsvæsenet i målgruppen, der har deltaget i uddannelsesaktiviteter, personaleudveksling, studieture, workshopper og seminarer, der er blevet finansieret af programmet

c) forbedring af kendskabet til EU-ret og -politikker i de grupper, der deltager i aktioner, der finansieres af programmet, sammenlignet med hele målgruppen

d) antal sager, aktiviteter med grænseoverskridende samarbejde og resultater heraf, herunder ved brug af it-redskaber og -procedurer iværksat på EU-niveau

e) deltagernes vurdering af de aktiviteter, de deltog i, og til deres (forventede) holdbarhed

f) den geografiske dækning af de aktiviteter, der finansieres af programmet.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

([2]) Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

3. Ud over indikatorerne i stk. 2 indeholder midtvejsrapporten og den efterfølgende evalueringsrapport om programmet bl.a. en vurdering af:

a) programmets konstaterede virkning på adgangen til klage og domstolsprøvelse baseret på kvalitative og kvantitative data, der er indsamlet på EU-plan

b) antallet og kvaliteten af instrumenter og redskaber, der er udviklet gennem aktioner, der finansieres af programmet

c) programmets EU-merværdi, herunder evaluering af programmets aktiviteter i lyset af lignende initiativer, der er blevet udarbejdet på nationalt eller europæisk plan uden støtte fra EU-midler, og deres (forventede) resultater, og fordele og/eller ulemper ved EU-finansiering sammenlignet med national finansiering af den pågældende type aktivitet

d) finansieringsniveau i forhold til de opnåede virkninger (effektivitet)

e) mulige administrative, organisatoriske og/eller strukturelle hindringer for en mere effektiv gennemførelse af programmet (plads til forenkling).

Artikel 16

Overgangsforanstaltninger

På aktioner, der indledes på grundlag af afgørelse 2007/126/RIA, afgørelse nr. 1149/2007/EF, eller afgørelse nr. 1150/2007/EF, finder bestemmelserne i disse afgørelser fortsat anvendelse, indtil aktionerne er tilendebragt. For så vidt angår disse aktioner betragtes henvisninger til udvalgene i artikel 9 i afgørelse 2007/126/RIA, artikel 10 og 11 i afgørelse nr. 1149/2007/EF og i artikel 11 i afgørelse nr. 1150/2007/EF som henvisninger til udvalget i artikel 10, stk. 1, i nærværende forordning.

Artikel 17

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
L. LINKEVIČIUS
Formand

BILAG

TILDELING AF MIDLER

Inden for programmets finansieringsramme tildeles beløbene til hvert specifikt mål i artikel 4, stk. 1, som følger:

	Specifikke mål	Andel af finansierings-rammen (i %)
a)	at fremme og støtte det civil- og strafferetlige samarbejde	30 %
b)	at støtte og fremme uddannelse, herunder sproguddannelse i juridisk terminologi, af retsvæsenets aktører med henblik på at fremme en fælles lov-og retskultur	35 %
c)	at lette en effektiv adgang til retsvæsenet for alle, herunder at fremme og støtte rettigheder for personer, der er ofre for kriminalitet, idet retten til forsvar respekteres	30 %
d)	at støtte initiativer inden for narkotikapolitikken hvad angår det retslige samarbejde og forebyggelse af kriminalitet, som er tæt forbundet med det generelle mål i programmet, for så vidt de ikke er dækket af instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed eller af Sundhed for Vækst-programmet	5 %.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1383/2013

af 17. december 2013

om ændring af forordning (EU) nr. 99/2013 om det europæiske statistiske program 2013-2017

(Tekst af relevans for EØS og for Schweiz)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 338, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 99/2013 ([2]) fastsætter rammerne og definerer formålene og resultaterne for udarbejdelsen, udviklingen og formidlingen af europæiske statistikker for perioden 2013-2017.

(2) Forordning (EU) nr. 99/2013 fastsætter kun finansieringsrammen for 2013 for programperioden 2007-2013, men det fastsættes, at Kommissionen skal forelægge et lovgivningsmæssigt forslag for Europa-Parlamentet og Rådet med den finansielle tildeling for 2014-2017 senest tre måneder efter vedtagelsen af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020.

(3) Rådets forordning (EU) nr. 1311/2013 ([3]) blev vedtaget den 2 december 2013.

(4) Forordning (EU) nr. 99/2013 bør derfor ændres.

(5) For at sikre, at de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er effektive, bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 99/2013 affattes artikel 7 således:

"*Artikel 7*

Finansiering

1. Unionens finansieringsramme for gennemførelsen af programmet for 2013 fastsættes til 57,3 mio. EUR omfattet af programperioden 2007-2013. Unionens finansieringsramme for gennemførelsen af programmet for 2014-2017 fastsættes til 234,8 mio. EUR omfattet af programperioden 2014-2020.

2. Kommissionen yder EU-støtten i overensstemmelse med finansforordningen.

3. Kommissionen træffer sin afgørelse om de årlige bevillinger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets beføjelser."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
L. LINKEVIČIUS
Formand

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 11.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.12.2013.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 99/2013 af 15. januar 2013 om det europæiske statistiske program 2013-2017 (EUT L 39 af 9.2.2013, s. 12).
([3]) Rådets forordning (EU) nr. 1311/2013 af 2 december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1384/2013

af 17. december 2013

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 55/2008 om indførelse af autonome handelspræferencer for Republikken Moldova

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 55/2008 ([2]) indfører en specifik ordning med autonome handelspræferencer for Republikken Moldova (i det følgende benævnt "Moldova"). Forordningen giver alle varer med oprindelse i Moldova fri adgang til EU-markedet, med undtagelse af visse landbrugsprodukter, der er anført i bilag I til nævnte forordning, for hvilke der gives begrænsede indrømmelser enten i form af toldfritagelse inden for toldkontingenter eller nedsættelse af tolden.

(2) Inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik (ENP), EU-Moldova-handlingsplanen under ENP og det østlige partnerskab har Moldova vedtaget en ambitiøs dagsorden for politisk associering og yderligere økonomisk integration med Unionen. Moldova har ligeledes gjort store fremskridt med hensyn til en tilnærmelse af lovgivningen, der fører til konvergens med Unionens lovgivning og standarder.

(3) Forhandlingerne om en ny associeringsaftale, herunder etablering af et vidtgående og omfattende frihandelsområde, mellem Unionen og Moldova blev indledt i januar 2010 og afsluttet i juli 2013. Denne aftale fastsætter den fuldstændige liberalisering af bilateral handel med vin.

(4) For at støtte Moldovas indsats i henhold til den europæiske naboskabspolitik og det østlige partnerskab og for at skabe et attraktivt og stabilt marked for landets vineksport bør importen af vin fra Moldova til Unionen liberaliseres hurtigst muligt.

(5) Med henblik på at sikre fortsatte handelsstrømme fra Moldova samt retssikkerhed for de erhvervsdrivende er det nødvendigt, at de autonome handelspræferencer finder anvendelse uafbrudt frem til den dato, der er fastsat for deres ophør i forordning (EF) nr. 55/2008.

(6) Forordning (EF) nr. 55/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 55/2008 ændres således:

1) i artikel 16 udgår stk. 3, 4 og 5

2) i tabellen under punkt 1 i bilag I udgår sidste linje med løbenummer 09.0514 "Vin af friske druer undtagen mousserende vin".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
L. LINKEVIČIUS
Formand

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 10.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.12.2013.

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 55/2008 af 21. januar 2008 om indførelse af autonome handelspræferencer for Republikken Moldova samt om ændring af forordning (EF) nr. 980/2005 og Kommissionens afgørelse 2005/924/EF (EUT L 20 af 24.1.2008, s. 1).

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1385/2013

af 17. december 2013

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009, (EU) nr. 1379/2013 og (EU) nr. 1380/2013 som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved afgørelse 2012/419/EU ([3]) besluttede Det Europæiske Råd at ændre Mayottes status i forhold til Unionen med virkning fra den 1. januar 2014. Mayotte vil fra denne dato ikke længere være et oversøisk land eller territorium, men en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 og artikel 355, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Som følge af denne ændring af Mayottes retlige status vil EU-retten finde anvendelse på Mayotte fra 1. januar 2014. Der bør under hensyntagen til den særlige strukturelle, sociale og økonomiske situation på Mayotte, der forværres af dens fjerne beliggenhed, status som øsamfund, lille areal og vanskelige topografiske og klimatiske forhold, træffes visse specifikke foranstaltninger på en række områder.

(2) På fiskeri- og dyresundhedsområdet bør følgende forordninger ændres.

(3) For så vidt angår Rådets forordning (EF) nr. 850/98 ([4]) bør farvandet omkring Mayotte som en ny region i den yderste periferi indgå i forordningens anvendelsesområde og anvendelse af snurpenot for tun og stimer af tunlignende fisk inden for 24 sømil fra øens basislinjer bør forbydes for at beskytte stimer af store vandrefisk i nærheden af øen Mayotte.

(4) For så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 ([5]) vil anvendelse af reglerne om mærkning af fiskevarer i betragtning af de meget opsplittede og underudviklede markedsføringsordninger på Mayotte pålægge detailhandlere en byrde, der ikke står i forhold til de oplysninger, der gives til forbrugerne. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om en midlertidig undtagelse fra reglerne om mærkning af fiskevarer, som udbydes til detailsalg til den endelige forbruger på Mayotte.

(5) For så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ([6]) bør der indføres særlige foranstaltninger vedrørende fiskerikapacitet og flåderegistret.

(6) En vigtig del af den flåde, der fører Frankrigs flag og driver virksomhed fra det franske departement Mayotte, består af fartøjer på mindre end 10 meter, som er spredt over hele øen, som ikke har specifikke landingssteder, og som mangler at blive identificeret, målt og forsynet med minimalt sikkerhedsudstyr for at blive optaget i registret over Unionens fiskerfartøjer. Som følge heraf vil Frankrig ikke kunne færdiggøre dette register før den 31. december 2021. Frankrig bør imidlertid føre et midlertidigt flåderegister, der sikrer minimal identifikation af fartøjerne i denne kategori for at undgå vækst i antallet af uregistrerede fiskerfartøjer.

(7) I betragtning af at Frankrig har forelagt Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC) en udviklingsplan, hvori der gives en beskrivelse af den vejledende størrelse af Mayottes flåde og den forventede udvikling i den underudviklede flåde af mekaniske langlinefartøjer med en længde på under 23 meter og notfartøjer, der er baseret på Mayotte, som en ny region i den yderste periferi, som ingen af de kontraherende parter i IOTC,

([1]) Udtalelse af 12 december 2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C 341 af 21.11.2013, s. 97.
([3]) Det Europæiske Råds afgørelse 2012/419/EU af 11. juli 2012 om ændring af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union (EUT L 204 af 31.7.2012, s. 131).
([4]) Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1).
([5]) Se side 1 i denne EUT.
([6]) Se side 22 i denne EUT.

herunder Unionen, har gjort indsigelse mod, er det hensigtsmæssigt at benytte de i planen omhandlede referenceniveauer som øvre grænser for kapaciteten af flåden af mekaniske langlinefartøjer med en længde på under 23 meter og notfartøjer, der er registreret i havne på Mayotte. Som en undtagelse fra de almindeligt gældende EU-regler og på baggrund af den aktuelle særlige sociale og økonomiske situation på Mayotte bør der afsættes tilstrækkelig tid til at gøre det muligt for Frankrig at øge kapaciteterne for den underudviklede kategori af sin flåde af mindre fartøjer indtil 2025.

(8) For så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 ([1]) bør det bemærkes, at Mayotte ikke har nogen industriel kapacitet til forarbejdning af animalske biprodukter. Det er derfor hensigtsmæssigt at indrømme Frankrig en periode på fem år til at oprette den infrastruktur, der er nødvendig for identifikation, håndtering, transport, behandling og bortskaffelse af animalske biprodukter på Mayotte i fuld overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1069/2009.

(9) For så vidt angår Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ([2]) fremgår det, at Frankrig ikke vil være i stand til at overholde alle Unionens kontrolforpligtelser for kategorien "Mayotte. Pelagiske og demersale arter. Længde < 10 m" for flåden på Mayotte senest på den dato, hvor Mayotte bliver en region i den yderste periferi. Fartøjerne i denne kategori er spredt over hele øen, har ingen specifikke landingssteder og er endnu ikke blevet identificeret. Det er desuden nødvendigt at uddanne fiskerne og kontrollørerne, og der skal etableres passende administrativ og fysisk infrastruktur. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemmelser om en midlertidig undtagelse fra visse regler vedrørende kontrol af fiskerfartøjer og deres egenskaber, deres aktiviteter på havet, deres redskaber og deres fangster på alle stadier fra selve fartøjet til salgsmarkedet, for så vidt angår denne fartøjskategori. For imidlertid at nå i det mindste nogle af de vigtigste mål i forordning (EF) nr. 1224/2009 bør Frankrig oprette et nationalt kontrolsystem, som gør det muligt at kontrollere og overvåge aktiviteterne i denne fartøjskategori og overholde de internationale rapporteringsforpligtelser i Unionen.

(10) Forordning (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1224/2009, (EU) nr. 1379/2013 og (EU) nr. 1380/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EF) nr. 850/98

I forordning (EF) nr. 850/98 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 1, litra h), affattes således:

"h) Region 8:

Alle farvande ud for de franske departementer Réunion og Mayotte, som henhører under Frankrigs højhedsområde eller jurisdiktion."

2) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 34g*

Begrænsninger i fiskeriet i zonen på 24 sømil omkring Mayotte

Det er forbudt for fartøjer at anvende nogen form for snurpenot for tun og stimer af tunlignende fisk i områderne på 24 sømil fra Mayottes kyster som en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, målt fra de basislinjer, der benyttes til fastsættelse af territorialfarvandene."

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) nr. 1379/2013

I artikel 35 i forordning (EU) nr. 1379/2013 indsættes følgende stykke:

"6. Indtil den 31. december 2021 finder stk. 1, 2 og 3 ikke anvendelse på produkter, som udbydes til detailsalg til den endelige forbruger på Mayotte som en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF."

Artikel 3

Ændring af forordning (EU) nr. 1380/2013

I forordning (EU) nr. 1380/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 23 indsættes følgende stykke:

"4. Uanset stk. 1 bemyndiges Frankrig indtil den 31. december 2025 til at indføre ny kapacitet for de forskellige kategorier i Mayotte som en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt "Mayotte"), i bilag II uden inddragelse af en tilsvarende kapacitet."

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

2) I artikel 36 indsættes følgende stykker:

"5. Uanset stk. 1 fritages Frankrig indtil den 31. december 2021 fra forpligtelsen til i sit register over EU-fiskerfartøjer at inkludere de fartøjer, som har en længde overalt på under 10 meter, og som opererer fra Mayotte.

6. Indtil den 31. december 2021 fører Frankrig et foreløbigt register over fiskerfartøjer, som har en længde overalt på under 10 meter, og som opererer fra Mayotte. Dette register skal mindst indeholde navn, længde overalt og en identifikationskode for hvert fartøj. Fartøjer, der er registreret i det foreløbige register, betragtes som fartøjer, der er registreret på Mayotte."

3) Angivelserne vedrørende Mayotte i bilaget til denne forordning indsættes i tabellen i bilag II til forordning (EU) nr. 1380/2013 efter angivelsen "Guadeloupe: Pelagiske arter. L > 12 m".

Artikel 4

Ændring af forordning (EF) nr. 1069/2009

Artikel 56 i forordning (EF) nr. 1069/2009 affattes således:

"*Artikel 56*

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 4. marts 2011.

Artikel 4 finder dog anvendelse på Mayotte som en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt "Mayotte") fra den 1. januar 2021. Animalske biprodukter og afledte produkter, der produceres i Mayotte inden den 1. januar 2021, bortskaffes i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, litra b), i denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat."

Artikel 5

Ændring af forordning (EF) nr. 1224/2009

I forordning (EF) nr. 1224/2009 indsættes følgende artikel:

"*Artikel 2a*

Anvendelse af Unionens kontrolsystem for visse fartøjskategorier på Mayotte som en region i den yderste periferi

1. Indtil den 31. december 2021 finder artikel 5, stk. 3, samt artikel 6, 8, 41, 56, 58 til 62, 66, 68 og 109 ikke anvendelse på Frankrig for fiskerfartøjer, som har en længde overalt på under 10 meter, og som opererer fra Mayotte som en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt "Mayotte"), og disse fiskerfartøjers aktiviteter og fangster.

2. Senest den 30. september 2014 opretter Frankrig en forenklet og foreløbig kontrolordning, der gælder for fiskerfartøjer, som har en længde overalt på under 10 meter, og som opererer fra Mayotte. Denne ordning omfatter følgende områder:

a) kendskab til fiskerikapacitet

b) adgang til farvandene omkring Mayotte

c) gennemførelse af forpligtelser med hensyn til momsangivelse

d) udpegning af den eller de myndigheder, der er ansvarlige for kontrolaktiviteterne

e) foranstaltninger, som sikrer, at enhver håndhævelse for så vidt angår fartøjer af en længde på over 10 meter udføres uden forskelsbehandling.

Senest den 30. september 2020 forelægger Frankrig Kommissionen en handlingsplan med de foranstaltninger, der skal træffes for at sikre fuld gennemførelse af forordning (EF) nr. 1224/2009 fra den 1. januar 2022 for fiskerfartøjer, som har en længde overalt på under 10 meter, og som opererer fra Mayotte. Handlingsplanen skal være genstand for en dialog mellem Frankrig og Kommissionen. Frankrig træffer alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre en sådan handlingsplan."

Artikel 6

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Rådets vegne

L. LINKEVIČIUS

Formand

BILAG

FISKERIKAPACITETSLOFTER FOR DE FLÅDER, DER ER REGISTRERET I MAYOTTE SOM EN REGION I DEN YDERSTE PERIFERI, JF. ARTIKEL 349 I TEUF

Mayotte. Notfartøjer	13 916 (*)	4 000 (*)
Mayotte. Mekaniske langlinefartøjer < 23 m	2 500 (*)	8 500 (*)
Mayotte. Demersale og pelagiske arter. Fartøjer < 10 m	p.m. (**)	p.m. (**)

(*) I henhold til den udviklingsplan, som IOTC fik forelagt den 7. januar 2011.
(**) Lofterne angives i dette skema, når de foreligger, og senest den 31. december 2025.

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/53/EU

af 20. november 2013

om fritidsfartøjer og personlige fartøjer og om ophævelse af direktiv 94/25/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/25/EF af 16. juni 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fritidsfartøjer ([3]) blev vedtaget i forbindelse med etableringen af det indre marked for at harmonisere fritidsfartøjers sikkerhedsegenskaber i alle medlemsstater og fjerne hindringer for handel med fritidsfartøjer mellem medlemsstaterne.

(2) Oprindeligt omfattede direktiv 94/25/EF kun fritidsfartøjer med en mindste skroglængde på 2,5 m og en maksimal længde på 24 m. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/44/EF af 16. juni 2003 om ændring af direktiv 94/25/EF ([4]) udvidede anvendelsesområdet for direktiv 94/25/EF til at omfatte vandscootere (personlige fartøjer) og integrerede miljøbeskyttelseskrav i det ændrede direktiv ved at fastlægge grænseværdier for udstødningsemissioner (CO, HC, NOx og partikler) og støjemissioner for fremdriftsmotorer, både motorer med kompressionstænding og motorer med gnisttænding.

(3) Direktiv 94/25/EF er baseret på principperne i den nye metode, jf. Rådets resolution af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder ([5]). Det fastsætter således kun de væsentlige krav til fritidsfartøjer, mens de tekniske detaljer vedtages af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester ([6]). Produkter, der er i overensstemmelse med således fastsatte harmoniserede standarder, hvis referencenumre er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med kravene i direktiv 94/25/EF. Erfaringen viser, at disse grundprincipper har fungeret godt i denne sektor og bør bevares og endda fremmes yderligere.

(4) Den teknologiske udvikling på markedet har imidlertid givet anledning til nye spørgsmål med hensyn til miljøkravene i direktiv 94/25/EF. For at tage højde for denne udvikling og skabe klarhed om de rammer, inden for

([1]) EUT C 43 af 15.2.2012, s. 30.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 9.10.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 15.11.2013.
([3]) EFT L 164 af 30.6.1994, s. 15.
([4]) EUT L 214 af 26.8.2003, s. 18.
([5]) EFT C 136 af 4.6.1985, s. 1.
([6]) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

hvilke produkter omfattet af dette direktiv må markedsføres, bør visse aspekter af direktiv 94/25/EF revideres og forbedres, og direktivet bør af klarhedshensyn ophæves og erstattes af nærværende direktiv.

(5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter ([1]) fastsætter horisontale bestemmelser om akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, om CE-mærkning og om rammerne for Unionens markedsovervågning af og kontrol med produkter, der indføres på EU-markedet, der også finder anvendelse på produkter omfattet af dette direktiv.

(6) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter ([2]) fastlægger fælles principper og referencebestemmelser for lovgivning, der baseres på principperne i den nye metode. For at sikre sammenhæng med anden sektorbestemt produktlovgivning bør visse bestemmelser i dette direktiv tilpasses nævnte afgørelse, medmindre særlige forhold i sektoren kræver andre løsninger. Derfor bør visse definitioner, generelle forpligtelser for de erhvervsdrivende, formodning om overensstemmelse, regler for CE-mærkningen, krav til overensstemmelsesvurderingsorganer og notifikationsprocedurer samt bestemmelserne om de procedurer, der skal anvendes i tilfælde af produkter, der udgør en risiko, tilpasses afgørelsen. I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering ([3]) fastsættes en procedure for indsigelser mod harmoniserede standarder, i tilfælde af at sådanne standarder ikke fuldt ud opfylder kravene i dette direktiv.

(7) For at fremme de erhvervsdrivendes og de nationale myndigheders forståelse og ensartede anvendelse af dette direktiv bør anvendelsesområdet for og nogle af definitionerne i direktiv 94/25/EF tydeliggøres. Det bør især gøres klart, at amfibiefartøjer ikke falder ind under dette direktivs anvendelsesområde. Det er også nødvendigt at specificere, hvilken slags kanoer og kajakker der ikke falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, og at præcisere, at kun personlige fartøjer beregnet til sport og fritid er omfattet af dette direktiv.

(8) Det er også hensigtsmæssigt at definere »vandfartøj bygget til eget brug«, »skroglængde« og »privat importør« specifikt for denne sektor for at fremme forståelsen og en ensartet anvendelse af dette direktiv. Det er nødvendigt at udvide den nuværende definition af »fremdriftsmotor« til også at omfatte innovative fremdriftsløsninger.

(9) Produkter omfattet af dette direktiv, som bringes i omsætning eller ibrugtages i Unionen, bør opfylde kravene i den relevante EU-lovgivning, og de erhvervsdrivende bør være ansvarlige for produkternes overensstemmelse i forhold til den rolle, de hver især spiller i forsyningskæden, for at sikre et højt niveau af beskyttelse af samfundsinteresser, såsom sundhed og sikkerhed, samt forbruger- og miljøbeskyttelse og for at sikre fair konkurrencebetingelser på Unionens marked.

(10) Alle erhvervsdrivende i forsynings- og distributionskæden bør træffe egnede foranstaltninger for at sikre, at produkter omfattet af dette direktiv ikke udgør nogen risiko for menneskers sundhed og sikkerhed, for ejendom eller for miljøet, når de er korrekt bygget og vedligeholdt, og at de kun bringer produkter, som opfylder den relevante EU-lovgivning, i omsætning. Dette direktiv bør sikre en klar og forholdsmæssigt afpasset fordeling af forpligtelserne svarende til hver enkelt aktørs rolle i forsynings- og distributionskæden.

(11) Da visse opgaver kun kan udføres af fabrikanten, er det nødvendigt at sondre klart mellem fabrikanten og aktørerne længere nede i distributionskæden. Det er desuden nødvendigt klart at sondre mellem importøren og distributøren, da det er importøren, der indfører produkter fra tredjelande til EU-markedet. Importøren bør derfor sikre, at disse produkter opfylder gældende krav i Unionen.

(12) Fabrikanten er med sin detaljerede viden om konstruktions- og fremstillingsprocessen den, der bedst kan stå for den fuldstændige overensstemmelsesvurderingsprocedure. Overensstemmelsesvurderingen bør derfor fortsat alene være fabrikantens ansvar.

(13) Det er nødvendigt at sikre, at produkter omfattet af dette direktiv fra tredjelande, som indføres på EU-markedet, opfylder alle gældende EU-krav, og navnlig at fabrikanterne har underkastet disse produkter hensigtsmæssige vurderingsprocedurer. Der bør derfor fastsættes bestemmelse om, at importører skal sikre sig, at de produkter, de bringer i omsætning på markedet, opfylder gældende krav, og at de ikke bringer produkter i omsætning, der ikke opfylder sådanne krav, eller som udgør en risiko. Af samme grund bør der også fastsættes bestemmelser om, at importørerne skal sikre sig, at der er gennemført overensstemmelsesvurderingsprocedurer, og at der forefindes CE-mærkning og dokumentation fra fabrikanternes side, der er tilgængelig for tilsynsmyndighedernes inspektion.

([1]) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.
([2]) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82.
([3]) EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12.

(14) Når distributøren gør et produkt omfattet af dette direktiv tilgængeligt på markedet, efter at det er bragt i omsætning af fabrikanten eller importøren, bør vedkommende handle med fornøden omhu for at sikre, at hans håndtering af produktet ikke indvirker negativt på produktets opfyldelse af gældende krav. Både importører og distributører forventes at handle med fornøden omhu i forhold til gældende krav, når de bringer produkter i omsætning eller gør dem tilgængelige på markedet.

(15) Når en importør bringer et produkt omfattet af dette direktiv i omsætning, bør vedkommende på produktet anføre sit navn og den adresse, hvor vedkommende kan kontaktes. Der bør kunne gøres undtagelse herfra i tilfælde, hvor en komponents størrelse eller art gør det umuligt at anføre navn og adresse.

(16) En erhvervsdrivende, der enten bringer et produkt i omsætning under sit eget navn eller varemærke eller ændrer et produkt på en sådan måde, at overensstemmelsen med gældende krav kan blive berørt, bør anses for at være fabrikanten og påtage sig en fabrikants forpligtelser.

(17) Distributører og importører er tæt på markedet og bør derfor inddrages i de markedsovervågningsopgaver, der udføres af de kompetente nationale myndigheder, og være parate til at bidrage aktivt ved at give disse myndigheder alle nødvendige oplysninger om det pågældende produkt.

(18) Import af fritidsfartøjer og personlige fartøjer fra tredjelande af fysiske eller juridiske personer, der er etableret i Unionen, er et særligt træk ved denne sektor. Direktiv 94/25/EF indeholder imidlertid nogle få bestemmelser, der finder anvendelse på eller kan betragtes, som om de finder anvendelse på private importører med hensyn til udførelse af overensstemmelsesvurdering (vurdering efter bygning). Der er derfor behov for at præcisere private importørers forpligtelser, som i princippet bør harmoniseres med fabrikanternes forpligtelser, dog med nogle undtagelser, i betragtning af at deres aktiviteter ikke er kommercielle aktiviteter.

(19) Hvis et produkt kan spores gennem hele forsyningskæden, bidrager dette til at gøre markedsovervågningen enklere og mere effektiv. Et effektivt sporbarhedssystem gør det lettere for markedsovervågningsmyndighederne at spore en erhvervsdrivende, der har gjort produkter, der ikke opfylder kravene, tilgængelige på markedet.

(20) Af hensyn til klarheden og konsekvensen i forhold til andre direktiver efter den nye metode er det nødvendigt eksplicit at angive, at produkter omfattet af dette direktiv kun må bringes i omsætning eller ibrugtages, hvis de opfylder det generelle krav om, at de ikke må udgøre en fare for menneskers sundhed og sikkerhed eller for ejendom eller miljøet, og kun hvis de opfylder de væsentlige krav i dette direktiv.

(21) For motorer til nautisk brug som fremdriftsmotorer, hvis udgangsmotor allerede er typegodkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikkevejgående maskiner ([1]) eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ([2]), bør personer, der tilpasser motorer, kunne stole på de overensstemmelsesbeviser, der er udstedt af den oprindelige motorfabrikant, hvis tilpasningerne ikke har ændret ved emissionskarakteristika.

(22) Forskellige løsninger til en yderligere reduktion af udstødningsemissioner fra motorer til fritidsfartøjer er blevet vurderet i den rapport om mulighederne for yderligere at forbedre miljøegenskaberne for fritidsfartøjers motorer, som er blevet forelagt i henhold til artikel 2 i direktiv 2003/44/EF. I rapporten blev det konkluderet, at det ville være hensigtsmæssigt at fastsætte strengere grænseværdier end de værdier, der er fastsat i direktiv 2003/44/EF. Grænseværdierne bør fastsættes på et niveau, der afspejler udviklingen af renere teknologi til marine motorer, og som muliggør fremskridt hen imod en harmonisering af udstødningsemissioner på verdensplan. Grænseværdierne for CO bør dog hæves for at gøre det muligt at opnå en betydelig reduktion af andre luftforurenende stoffer med henblik på at afspejle, hvad der er teknologisk muligt, og for at opnå den hurtigst mulige gennemførelse, idet det sikres, at de socioøkonomiske indvirkninger på denne økonomiske sektor er acceptable.

(23) Afhængigt af brændstof- og effektkategori bør de prøvningscyklusser for motorer til marin brug, der er beskrevet i de relevante harmoniserede standarder, anvendes, og indtil de er tilgængelige, dem, der er beskrevet i den relevante ISO-standard, under hensyntagen til de værdier, der er fastsat i bilag I, del B, punkt 2.3. Der bør udvikles testcyklusser for alle forbrændingsmotorer, som indgår i fremdriftssystemer, herunder hybridfremdriftsanlæg.

([1]) EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1.
([2]) EUT L 188 af 18.7.2009, s. 1.

(24) De prøvningsbrændstoffer, der anvendes til at vurdere fartøjers overensstemmelse med udstødningsemissioner, bør afspejle sammensætningen af brændstoffer anvendt på det relevante marked, og derfor bør europæiske prøvningsbrændstoffer anvendes ved typegodkendelse i Unionen. Da fabrikanter fra tredjelande måske ikke har adgang til europæiske referencebrændstoffer, er det nødvendigt at tillade, at de godkendende myndigheder accepterer, at motorer prøves med andre referencebrændstoffer. Valget af referencebrændstoffer bør dog begrænses til specifikationer fastsat i relevante ISO-standarder for at sikre prøvningsresultaternes kvalitet og sammenlignelighed.

(25) For at bidrage til beskyttelsen af havmiljøet er det hensigtsmæssigt at vedtage et krav om obligatorisk montering af holdingtanke i vandfartøjer udstyret med toilet.

(26) Ulykkesstatistikkerne viser, at risikoen for, at beboelige flerskrogsfritidsfartøjer kæntrer, er lille. Til trods for den ringe risiko bør der tages hensyn til, at risikoen for, at beboelige flerskrogsfritidsfartøjer kæntrer, foreligger, og hvis de kan kæntre, bør de holde sig flydende, når de ligger med bunden i vejret, og det skal være praktisk muligt at undslippe.

(27) I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør bestemmelserne i dette direktiv ikke berøre medlemsstaternes ret til at fastsætte krav, som de finder nødvendige vedrørende sejlads i visse farvande for at beskytte miljøet, herunder mod støjforurening, og vandvejenes infrastruktur og for at garantere sikkerheden på disse, forudsat at dette ikke kræver ændring af vandfartøjer, som er i overensstemmelse med dette direktiv, og forudsat at disse bestemmelser er berettigede og står i et rimeligt forhold til det mål, der skal nås.

(28) CE-mærkningen, der angiver et produkts overensstemmelse, er den synlige konsekvens af en komplet evalueringsproces, der omfatter overensstemmelsesvurdering i bred forstand. Forordning (EF) nr. 765/2008 indeholder de generelle principper for CE-mærkningen. Der bør i dette direktiv fastsættes regler for anbringelsen af CE-mærkningen på vandfartøjer, komponenter og fremdriftsmotorer. Det er hensigtsmæssigt at udvide forpligtelsen til CE-mærkning til også at omfatte alle indenbordsmotorer og hækmotorer uden integreret udstødningssystem, som anses for at opfylde de væsentlige krav i dette direktiv.

(29) Det er afgørende at indskærpe over for fabrikanter, private importører og brugere, at fabrikanten ved at anbringe CE-mærkningen på produktet erklærer, at produktet opfylder alle gældende krav, og påtager sig det fulde ansvar herfor.

(30) CE-mærkningen bør være den eneste overensstemmelsesmærkning til angivelse af, at et produkt omfattet af dette direktiv er i overensstemmelse med Unionens harmoniseringslovgivning. Benyttelse af anden form for mærkning bør dog også være tilladt, forudsat at denne bidrager til at forbedre forbrugerbeskyttelsen og ikke er omfattet af Unionens harmoniseringslovgivning.

(31) For at sikre, at de væsentlige krav opfyldes, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om passende overensstemmelsesvurderingsprocedurer, som fabrikanten skal følge. Sådanne procedurer bør fastsættes med henvisning til overensstemmelsesvurderingsmodulerne fastlagt i afgørelse nr. 768/2008/EF. Disse procedurer bør udformes på grundlag af den risikograd, som vandfartøjer, motorer og komponenter dertil repræsenterer. Hver overensstemmelseskategori bør derfor suppleres med en egnet procedure eller et valg mellem flere ækvivalente procedurer.

(32) Erfaringen viser, at det er hensigtsmæssigt at tillade en bredere vifte af overensstemmelsesvurderingsmoduler for komponenter: For så vidt angår overensstemmelsesvurderinger af krav til udstødnings- og støjemissioner bør der skelnes mellem tilfælde, hvor harmoniserede standarder er blevet anvendt, og tilfælde, hvor de ikke er blevet anvendt, fordi det i sidstnævnte tilfælde er berettiget at kræve en strengere overensstemmelsesvurderingsprocedure. Desuden bør muligheden for at anvende referencefartøjsdata til støjemissionsprøvning fjernes som overflødig, fordi den ikke er blevet anvendt i praksis.

(33) For at give klare oplysninger om acceptable sejlforhold for vandfartøjer, bør titlerne på vandfartøjskonstruktionskategorierne kun være baseret på de grundlæggende stedlige navigationsforhold, nemlig vindstyrke og signifikant bølgehøjde. Fire konstruktionskategorier, A, B, C og D, angiver skalaerne for vindstyrke og signifikant bølgehøjde med henblik på konstruktion med forklarende bemærkninger.

(34) Direktiv 94/25/EF indeholder regler om vurdering af fritidsfartøjer efter bygning, udført af en fysisk eller juridisk person etableret i Unionen, som bringer produktet i omsætning eller tager det i brug, i tilfælde, hvor fabrikanten ikke opfylder sine forpligtelser med hensyn til produktets overensstemmelse med direktivet. Af hensyn til konsekvensen er det hensigtsmæssigt at udvide vurdering efter bygning til ikke blot at omfatte fritidsfartøjer, men også personlige fartøjer. Af hensyn til klarheden bør det specificeres, i hvilke situationer vurdering efter bygning kan anvendes. Desuden bør dens anvendelse for så vidt angår import begrænses til ikkekommerciel import gennemført af private importører for at forhindre misbrug af vurdering efter bygning til kommercielle formål. Der er også behov for at udvide forpligtelsen for

den person, der anmoder om vurdering efter bygning, til at forelægge dokumentation for det bemyndigede organ for at sikre, at det kan foretage en pålidelig overensstemmelsesvurdering af produktet.

(35) Eftersom det er nødvendigt at sikre, at overensstemmelsesvurderingsorganerne foretager vurderinger af produkter omfattet af dette direktiv på et ensartet højt niveau i hele Unionen, og eftersom alle sådanne organer bør udøve deres funktioner på samme niveau og på fair konkurrencemæssige vilkår, bør der fastsættes obligatoriske krav til overensstemmelsesvurderingsorganer, der ønsker at få bemyndigelse til at udføre de i dette direktiv omhandlede overensstemmelsesvurderingsopgaver.

(36) For at sikre et ensartet kvalitetsniveau ved overensstemmelsesvurderingen af produkter omfattet af dette direktiv er det ikke blot nødvendigt at konsolidere de krav, som skal opfyldes af overensstemmelsesvurderingsorganer, der ønsker at blive bemyndiget, men også parallelt hermed at fastsætte krav, som bemyndigende myndigheder og andre organer, som er involveret i vurdering, notifikation og overvågning af bemyndigede organer, skal opfylde.

(37) Forordning (EF) nr. 765/2008 supplerer og styrker den eksisterende ramme for markedsovervågning af produkter, der er omfattet af Unionens harmoniseringslovgivning, herunder produkter omfattet af dette direktiv. Medlemsstaterne bør derfor tilrettelægge og udføre markedsovervågning af disse produkter i overensstemmelse med nævnte forordning og, når dette er relevant, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed [1].

(38) For at øge gennemsigtigheden og begrænse sagsbehandlingstiden er det nødvendigt at forbedre den eksisterende beskyttelsesprocedure, der giver Kommissionen mulighed for at undersøge berettigelsen af en foranstaltning gennemført af en medlemsstat over for produkter, som den anser for ikke at være overensstemmende, med henblik på at gøre den mere effektiv og gøre brug af den ekspertise, der findes i medlemsstaterne.

(39) Den eksisterende ordning bør suppleres af en procedure, hvorved de berørte parter får mulighed for at blive orienteret om iværksatte foranstaltninger vedrørende produkter omfattet af dette direktiv, der udgør en risiko for menneskers sundhed og sikkerhed eller for andre aspekter vedrørende beskyttelse af samfundsinteresser. Herved vil markedsovervågningsmyndighederne i samarbejde med de relevante erhvervsdrivende også få mulighed for i en tidligere fase at gribe ind over for sådanne produkter.

(40) I tilfælde, hvor medlemsstaterne og Kommissionen er enige om berettigelsen af en foranstaltning truffet af en medlemsstat, bør Kommissionen ikke inddrages yderligere.

(41) For at tage hensyn til udviklingen inden for teknisk viden og nye videnskabelige resultater bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår bilag I, del B, punkt 2.3, 2.4, 2.5 og 3, samt del C, punkt 3, og bilag V, VII og IX. Dette vil gøre det muligt for Kommissionen i fremtiden at inkludere prøvningscyklusser for hybridmotorer og indføre prøvningsbrændstoffer iblandet biobrændstoffer i tabellen over prøvningsbrændstoffer, når disse brændstoffer er blevet internationalt accepteret. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(42) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser [2].

(43) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter, som anmoder den bemyndigende medlemsstat om at træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger for så vidt angår bemyndigede organer, der ikke eller ikke længere opfylder kravene vedrørende deres notifikation.

(44) Undersøgelsesproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter, der sikrer, at dette direktiv anvendes ensartet, især med hensyn til de supplerende bestemmelser i artikel 24 vedrørende overensstemmelsesvurderingsprocedurer og med hensyn til kravene til vandfartøjskonstruktionskategorier, vandfartøjsidentifikation, fabrikantplader, instruktionsbog, gasanlæg, forebyggelse af udledning, rapporteringsspørgeskema og skibslys.

[1] EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4.

[2] EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

(45) Kommissionen bør ved gennemførelsesretsakter og, på grund af disses særlige karakter, uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011 fastlægge, hvorvidt medlemsstaternes foranstaltninger for så vidt angår produkter, der udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed, for ejendom eller for miljøet, er berettigede.

(46) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det i behørigt begrundede tilfælde vedrørende overensstemmelsesvurdering, vandfartøjskonstruktionskategorier, skibslys, forebyggelse af udledning samt gasapparater, der udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed, for ejendom eller for miljøet, er påkrævet af særligt hastende årsager.

(47) I overensstemmelse med etableret praksis kan det i henhold til dette direktiv nedsatte udvalg spille en vigtig rolle i forbindelse med behandlingen af spørgsmål vedrørende direktivets anvendelse, som måtte blive rejst af dets formand eller af en repræsentant for en medlemsstat i henhold til udvalgets forretningsorden.

(48) For at håndhæve overvågningen af direktivet og dettes virkning, bør medlemsstaterne udfylde et spørgeskema om dette direktivs anvendelse. Kommissionen udarbejder derefter et sammendrag og offentliggør en rapport om anvendelsen af dette direktiv.

(49) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af dette direktiv og sikre, at de håndhæves. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

(50) For at give fabrikanter og erhvervsdrivende tilstrækkelig tid til at tilpasse sig kravene i dette direktiv er det nødvendigt, at der fastsættes en tilstrækkeligt lang overgangsperiode efter direktivets ikrafttrædelse, i hvilken produkter, der overholder direktiv 94/25/EF, stadig kan bringes i omsætning.

(51) For at lette anvendelsen af dette direktiv for små og mellemstore fabrikanter af udenbords fremdriftsmotorer med gnisttænding med en effekt på 15 kW eller derunder og give dem mulighed for at tilpasse sig de nye krav, vil det være hensigtsmæssigt at fastsætte en særlig overgangsperiode for disse fabrikanter.

(52) Målet for dette direktiv, nemlig at garantere et højt sundheds- og sikkerhedsniveau for mennesker og beskyttelse af miljøet og samtidig garantere, at det indre marked fungerer, gennem fastsættelse af harmoniserede krav til produkter omfattet af dette direktiv, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, på grund af dets omfang og virkninger, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(53) Direktiv 94/25/EF bør derfor ophæves —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastlægger kravene til konstruktion og fremstilling af de produkter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, samt regler for deres frie bevægelighed inden for Unionen.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på følgende produkter:

a) fritidsfartøjer og delvis færdigbyggede fritidsfartøjer

b) personlige fartøjer og delvis færdigbyggede personlige fartøjer

c) komponenter anført i bilag II, når disse bringes i omsætning separat i Unionen, i det følgende benævnt »komponenter«

d) fremdriftsmotorer, der er monteret eller specielt beregnet til montering i eller på vandfartøjer

e) fremdriftsmotorer, der er monteret i eller på vandfartøjer, og som undergår en større ændring

f) vandfartøjer, som undergår en større ombygning.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende produkter:

a) for så vidt angår kravene til konstruktion og bygning i bilag I, del A:

i) vandfartøjer, der udelukkende er konstrueret til konkurrencesejlads, herunder kaproningsbåde og robåde bestemt til træning, og som er betegnet som sådanne af fabrikanten

ii) kanoer og kajakker konstrueret til fremdrift udelukkende ved menneskelig kraft, gondoler og vandcykler

iii) surfbrætter konstrueret udelukkende til fremdrift ved vind og betjening af en eller flere personer, der står op

iv) surfbrætter

v) originale historiske vandfartøjer og individuelle reproduktioner af sådanne, der er konstrueret før 1950, og som hovedsagelig er bygget med originale materialer og er betegnet som sådanne af fabrikanten

vi) forsøgsfartøjer, så længe de ikke bringes i omsætning på EU-markedet

vii) vandfartøjer bygget til eget brug, såfremt de ikke efterfølgende inden for en periode på fem år fra vandfartøjets ibrugtagning bringes i omsætning på EU-markedet

viii) vandfartøjer specielt beregnet til at skulle have en besætning og til erhvervsmæssig befordring af passagerer, jf. dog stk. 3, uanset antallet af passagerer

ix) undervandsfartøjer

x) luftpudefartøjer

xi) hydrofoilfartøjer

xii) dampdrevne vandfartøjer med ydre forbrænding, der anvender kul, koks, træ, olie eller gas som brændstof

xiii) amfibiefartøjer, dvs. fartøjer, der er hjuldrevne eller har larvefødder, og som kan bevæge sig både til vands og på fast grund

b) for så vidt angår kravene med hensyn til udstødningsemissioner i bilag I, del B:

i) fremdriftsmotorer, der er monteret eller specielt beregnet til montering i følgende produkter:

— vandfartøjer, der udelukkende er konstrueret til konkurrencesejlads, og som er betegnet som sådanne af fabrikanten

— forsøgsfartøjer, forudsat at de ikke bringes i omsætning på EU-markedet

— vandfartøjer specielt beregnet til at skulle have en besætning og til erhvervsmæssig befordring af passagerer, jf. dog stk. 3, uanset antallet af passagerer

— undervandsfartøjer

— luftpudefartøjer

— hydrofoilfartøjer

— amfibiefartøjer dvs. fartøjer, der er hjuldrevne eller har larvefødder, og som kan bevæge sig både til vands og på fast grund

ii) originale historiske motorer og individuelle reproduktioner af sådanne, som er baseret på en konstruktion fra før 1950, som ikke er seriefremstillet, og som er monteret i de i litra a), nr. v) eller vii), omhandlede vandfartøjer

iii) fremdriftsmotorer, der er bygget til eget brug, såfremt de ikke efterfølgende inden for en periode på fem år fra vandfartøjets ibrugtagning bringes i omsætning på EU-markedet

c) for så vidt angår kravene med hensyn til støjemissioner i bilag I, del C:

i) alle vandfartøjer omhandlet i litra b)

ii) vandfartøjer bygget til eget brug, såfremt de ikke efterfølgende inden for en periode på fem år fra vandfartøjets ibrugtagning bringes i omsætning på EU-markedet.

3. Det forhold, at samme vandfartøj også kan anvendes til udlejning og til oplæring til sports- og fritidsformål, betyder ikke, at det udelukkes fra direktivets anvendelsesområde, hvis det bringes i omsætning på EU-markedet til rekreative formål.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »vandfartøj«: ethvert fritidsfartøj eller personligt fartøj

2) »fritidsfartøj«: ethvert vandfartøj af enhver type med undtagelse af personlige vandfartøjer beregnet til sports- og fritidsformål, med en skroglængde på 2,5-24 m, uanset typen af fremdriftsmiddel

3) »personligt fartøj«: et vandfartøj beregnet til sports- og fritidsformål med en skroglængde på under 4 m, som anvender en fremdriftsmotor med vandstrålepumpe som hovedfremdriftsmiddel, og som er beregnet til at skulle betjenes af en eller flere personer, som sidder, står eller knæler på snarere end i skroget

4) »vandfartøj bygget til eget brug«: et vandfartøj, der hovedsagelig er bygget af den fremtidige bruger til eget brug

5) »fremdriftsmotor«: enhver forbrændingsmotor med gnist- eller kompressionstænding, som direkte eller indirekte anvendes til fremdrift

6) »større motorændring«: en ændring af en fremdriftsmotor, som vil kunne bevirke, at motoren overskrider de i bilag I, del B, fastsatte emissionsgrænseværdier, eller som forøger motorens mærkeeffekt med mere end 15 %

7) »større ombygning af vandfartøj«: en ombygning af et vandfartøj, der ændrer vandfartøjets fremdriftsmiddel, indebærer en større motorændring, eller ændrer vandfartøjet i en sådan grad, at det risikerer ikke at kunne leve op til e gældende væsentlige sikkerheds- og miljøkrav, der er fastlagt i dette direktiv

8) »fremdriftsmiddel«: den metode, hvormed vandfartøjet drives frem

9) »motorfamilie«: en af fabrikanten opstillet gruppe af motorer, der som følge af deres konstruktion svarer til hinanden med hensyn til udstødningsemissionskarakteristika eller støjemissionskarakteristika

10) »skroglængde«: længden på skroget målt i overensstemmelse med den harmoniserede standard

11) »gøre tilgængelig på markedet«: foretage enhver levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag

12) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af et produkt på EU-markedet

13) »ibrugtagning«: slutbrugerens første brug af et produkt omfattet af dette direktiv i Unionen

14) »fabrikant«: enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et produkt eller får et produkt konstrueret eller fremstillet og bringer dette produkt i omsætning under sit navn eller varemærke

15) »bemyndiget repræsentant«: enhver i Unionen etableret fysisk eller juridisk person, som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at handle på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver

16) »importør«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet

17) »privat importør«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som i forbindelse med ikke-erhvervsmæssig aktivitet importerer et produkt fra et tredjeland til Unionen med den hensigt at ibrugtage det til eget brug

18) »distributør«: enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, bortset fra fabrikanten eller importøren, som gør et produkt tilgængeligt på markedet

19) »erhvervsdrivende«: fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren og distributøren

20) »harmoniseret standard«: harmoniseret standard som defineret i artikel 2, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012

21) »akkreditering«: akkreditering som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EF) nr. 765/2008

22) »nationalt akkrediteringsorgan«: nationalt akkrediteringsorgan som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EF) nr. 765/2008

23) »overensstemmelsesvurdering«: en proces til påvisning af, om dette direktivs krav til et produkt er blevet opfyldt

24) »overensstemmelsesvurderingsorgan«: et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibrering, afprøvning, certificering og inspektion

25) »tilbagekaldelse«: enhver foranstaltning, der har til formål at opnå, at et produkt, der allerede er gjort tilgængeligt for slutbrugeren, returneres

26) »tilbagetrækning«: enhver foranstaltning, der har til formål at forhindre, at et produkt i forsyningskæden gøres tilgængeligt på markedet

27) »markedsovervågning«: aktiviteter, der gennemføres, og foranstaltninger, der træffes af offentlige myndigheder for at sikre, at produkter er i overensstemmelse med de relevante krav i Unionens harmoniseringslovgivning og ikke er til fare for sundhed og sikkerhed eller andre aspekter vedrørende beskyttelse af samfundsinteresser

28) »CE-mærkning«: mærkning, hvormed fabrikanten angiver, at produktet er i overensstemmelse med alle gældende krav i Unionens harmoniseringslovgivning om anbringelse af denne mærkning

29) »Unionens harmoniseringslovgivning«: alle EU-retsforskrifter, som harmoniserer betingelserne for markedsføring af produkter.

Artikel 4

Væsentlige krav

1. De i artikel 2, stk. 1, omhandlede produkter må kun gøres tilgængelige eller tages i brug, hvis de ikke udgør nogen fare for menneskers sundhed og sikkerhed, for ejendom eller for miljøet, når de er korrekt vedligeholdt og anvendt i overensstemmelse med deres formål, og kun hvis de opfylder de relevante væsentlige krav i bilag I.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 2, stk. 1, omhandlede produkter ikke gøres tilgængelige på markedet eller ibrugtages, medmindre de opfylder kravene i stk. 1.

Artikel 5

Nationale bestemmelser for sejlads

Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager bestemmelser om sejlads i bestemte farvande for at beskytte miljøet, vandvejenes infrastruktur og for at garantere vandvejenes sikkerhed, forudsat at dette ikke kræver nogen ændring af vandfartøjer, der er i overensstemmelse med dette direktiv, og forudsat at disse bestemmelser er berettigede og forholdsmæssigt afpassede.

Artikel 6

Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke forhindre, at vandfartøjer, som er i overensstemmelse med dette direktiv, gøres tilgængelige på markedet eller ibrugtages på deres område, jf. dog artikel 5.

2. Medlemsstaterne må ikke forhindre, at delvis færdigbyggede vandfartøjer gøres tilgængelige på markedet, hvis fabrikanten eller importøren i overensstemmelse med bilag III erklærer, at de er beregnet til at blive færdigbygget af andre.

3. Medlemsstaterne må ikke forhindre, at komponenter, der er i overensstemmelse med dette direktiv, og som er beregnet til indbygning i vandfartøjer i overensstemmelse med den erklæring fra fabrikant eller importør, der er omhandlet i artikel 15, gøres tilgængelige på markedet eller ibrugtages.

4. Medlemsstaterne må ikke forhindre, at følgende fremdriftsmotorer gøres tilgængelige på markedet eller ibrugtages:

a) motorer, uanset om de er monteret i et vandfartøj eller ej, som er i overensstemmelse med dette direktiv

b) motorer, der er monteret i vandfartøjer og typegodkendt i henhold til direktiv 97/68/EF, som er i overensstemmelse med trin III A-, III B- eller IV-emissionsgrænserne for CI-motorer til andre anvendelser end fartøjer på indre vandveje, lokomotiver og motorvogne, som fastsat i bilag I, punkt 4.1.2, til nævnte direktiv, og som er i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene med hensyn til udstødningsemissioner i bilag I, del B

c) motorer, der er monteret i vandfartøjer og typegodkendt i henhold til forordning (EF) nr. 595/2009, og som er i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene med hensyn til udstødningsemissioner i bilag I, del B.

Første afsnit, litra b) og c), anvendes under forudsætning af, at den person, der tilpasser en motor til montering i et vandfartøj, sikrer, at det sker under fuld hensyntagen til de data og andre oplysninger, der er tilgængelige fra motorfabrikanten, med henblik på at sikre, at motoren, når den monteres i overensstemmelse med den monteringsvejledning, der udarbejdes af personen, der tilpasser motoren, fortsat lever op til kravene til udstødningsemissioner i henhold til enten direktiv 97/68/EF eller forordning (EF) nr. 595/2009, som angivet af fabrikanten. Som omhandlet i artikel 15 skal den person, der tilpasser motoren, erklære, at motoren vil fortsætte med at leve op til kravene til udstødningsemissioner i henhold til enten direktiv 97/68/EF eller forordning (EF) nr. 595/2009 som angivet af fabrikanten, når den monteres i overensstemmelse med den monteringsvejledning, der er udarbejdet af den person, der har tilpasset motoren.

5. Medlemsstaterne må ikke forhindre, at der på messer og udstillinger, ved demonstrationer og lignende arrangementer præsenteres produkter, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, men som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forudsat at det ved synlig skiltning klart er anført, at de pågældende produkter ikke er i overensstemmelse med direktivet og hverken kan gøres tilgængelige eller tages i brug i Unionen, før en sådan overensstemmelse foreligger.

KAPITEL II

ERHVERVSDRIVENDES OG PRIVATE IMPORTØRERS FORPLIGTELSER

Artikel 7

Erhvervsdrivendes forpligtelser

1. Fabrikanten sikrer, når denne bringer sine produkter i omsætning på markedet, at de er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med kravene i artikel 4, stk. 1, og bilag I.

2. Fabrikanten udarbejder den krævede tekniske dokumentation i overensstemmelse med artikel 25 og gennemfører eller får gennemført den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure i henhold til artikel 19-22 og artikel 24.

Når et produkts overensstemmelse med gældende krav er blevet dokumenteret ved en sådan procedure, udarbejder fabrikanten en erklæring, jf. artikel 15, og mærker og anbringer CE-mærkningen som anført i artikel 17 og 18.

3. Fabrikanten opbevarer den tekniske dokumentation og en kopi af erklæringen, jf. artikel 15, i ti år, efter at produktet er blevet bragt i omsætning.

4. Fabrikanten sikrer, at der findes procedurer til sikring af produktionsseriers fortsatte overensstemmelse. Der skal i fornødent omfang tages hensyn til ændringer i et produkts konstruktion eller kendetegn og til ændringer i de harmoniserede standarder, som ligger til grund for overensstemmelseserklæringen af produktet.

Når det anses for hensigtsmæssigt som følge af de med et produkt forbundne risici, skal fabrikanten med henblik på beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikkerhed foretage stikprøvekontrol af produkter, der er gjort tilgængelige på markedet, undersøge og om nødvendigt føre register over klager, produkter, der ikke opfylder kravene, og produkttilbagekaldelser og holde distributørerne orienteret om enhver sådan overvågning.

5. Fabrikanten sikrer, at hans produkter er forsynet med et type-, parti- eller serienummer eller en anden form for angivelse, ved hjælp af hvilken de kan identificeres, eller, hvis dette på grund af komponentens størrelse eller art ikke er muligt, at de krævede oplysninger fremgår af emballagen eller af et dokument, der ledsager produktet.

6. Fabrikantens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og kontaktadresse skal fremgå af produktet eller, hvis dette ikke er muligt, af emballagen eller af et dokument, der ledsager produktet. Adressen skal være adressen på ét enkelt sted, hvor fabrikanten kan kontaktes.

7. Fabrikanten sikrer, at produktet ledsages af en brugsanvisning og sikkerhedsinformation i instruktionsbogen på et eller flere sprog, der er let forståelige for forbrugere og andre slutbrugere, som fastsat af den pågældende medlemsstat.

8. Hvis en fabrikant finder eller har grund til at tro, at et produkt, denne har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, træffer fabrikanten straks de nødvendige korrigerende foranstaltninger for at bringe det pågældende produkt i overensstemmelse med lovgivningen eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage. Endvidere orienterer fabrikanten, hvis produktet udgør en risiko, straks de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor denne har gjort produktet tilgængeligt, herom og giver nærmere oplysninger om særlig den manglende overensstemmelse med lovgivningen og de korrigerende foranstaltninger, fabrikanten har truffet.

9. Fabrikanten skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give myndigheden al den information og dokumentation, der er nødvendig for at konstatere produktets overensstemmelse med lovgivningen, på et sprog, der er let forståeligt for denne myndighed. Hvis myndigheden anmoder herom, samarbejder fabrikanten med den om foranstaltninger, der træffes for at undgå de risici, som produkter, denne har bragt i omsætning, udgør.

Artikel 8

Bemyndigede repræsentanter

1. Fabrikanten kan ved skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

2. Forpligtelserne i henhold til artikel 7, stk. 1, og udarbejdelsen af teknisk dokumentation kan ikke være en del af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.

3. En bemyndiget repræsentant udfører de opgaver, der er fastsat i den fuldmagt, denne har modtaget fra fabrikanten. Fuldmagten skal som minimum sætte den bemyndigede repræsentant i stand til:

a) at sørge for, at en kopi af erklæringen, jf. artikel 15, og den tekniske dokumentation står til rådighed for de nationale markedsovervågningsmyndigheder i ti år, efter at produktet er bragt i omsætning

b) på grundlag af den kompetente nationale myndigheds begrundede anmodning at give myndigheden al den information og dokumentation, der er nødvendig for at konstatere produktets overensstemmelse med lovgivningen

c) at samarbejde med de nationale kompetente myndigheder, hvis disse anmoder herom, om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici, som de produkter, der er omfattet af hans fuldmagt, udgør.

Artikel 9

Importørernes forpligtelser

1. Importøren må kun bringe produkter, der opfylder kravene, i omsætning på Unionens marked.

2. Før importøren bringer et produkt i omsætning, sikrer denne, at fabrikanten har gennemført den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure. Importøren sikrer, at fabrikanten har udarbejdet den tekniske dokumentation, at produktet er CE-mærket, jf. artikel 17, og er ledsaget af de dokumenter, der kræves i henhold til artikel 15 og i bilag I, del A, punkt 2.5, bilag I, del B, punkt 4, og bilag I, del C, punkt 2, og at fabrikanten har opfyldt kravene i artikel 7, stk. 5 og 6.

Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at et produkt ikke er i overensstemmelse med kravene i artikel 4, stk. 1, og bilag I, må vedkommende ikke bringe produktet i omsætning, før det er blevet bragt i overensstemmelse med gældende krav. Derudover skal importøren, hvis produktet udgør en risiko, underrette fabrikanten samt markedsovervågningsmyndighederne herom.

3. Importørens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og kontaktadresse skal fremgå af produktet eller, hvis dette i forbindelse med komponenter ikke er muligt, af dets emballage eller af et dokument, der ledsager produktet.

4. Importøren sikrer, at produktet ledsages af en brugsanvisning og sikkerhedsinformation i instruktionsbogen på et eller flere sprog, der er let forståelige for forbrugere og andre slutbrugere, som fastsat af den pågældende medlemsstat.

5. Importøren sikrer, at opbevarings- og transportbetingelserne for produkter, som denne har ansvaret for, ikke bringer deres overensstemmelse med kravene i artikel 4, stk. 1, og bilag I i fare.

6. Når det anses for hensigtsmæssigt som følge af de med et produkt forbundne risici, skal importøren med henblik på beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikkerhed foretage stikprøvekontrol af produkter, der er gjort tilgængelige på markedet, undersøge og om nødvendigt føre register over klager, produkter, der ikke opfylder kravene, og produkttilbagekaldelser og holde distributørerne orienteret om enhver sådan overvågning.

7. Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at et produkt, denne har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, træffer importøren straks de nødvendige korrigerende foranstaltninger for at bringe det pågældende produkt i overensstemmelse med direktivet eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage. Endvidere orienterer importøren, hvis produktet udgør en risiko, straks de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor denne har gjort produktet tilgængeligt, herom og giver nærmere oplysninger om særlig den manglende overensstemmelse med lovgivningen og de korrigerende foranstaltninger, importøren har truffet.

8. Importøren opbevarer i ti år, efter at produktet er bragt i omsætning, en kopi af erklæringen, jf. artikel 15, så den står til rådighed for markedsovervågningsmyndighederne, og sikrer, at den tekniske dokumentation kan stilles til rådighed for disse myndigheder, hvis de anmoder herom.

9. Importøren giver efter en kompetent national myndigheds begrundede anmodning herom myndigheden al den information og dokumentation, der er nødvendig for at konstatere et produkts overensstemmelse med lovgivningen, på et for denne myndighed let forståeligt sprog. Hvis myndigheden anmoder herom, samarbejder importøren med den om foranstaltninger, der træffes for at undgå de risici, som produkter, denne har bragt i omsætning, udgør.

Artikel 10

Distributørens forpligtelser

1. Distributøren handler, når denne gør et produkt tilgængeligt på markedet, med fornøden omhu for så vidt angår kravene i dette direktiv.

2. Distributøren kontrollerer, før denne gør et produkt tilgængeligt på markedet, at det er forsynet med CE-mærkning, jf. artikel 17, at det er ledsaget af den dokumentation, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 7, artikel 15 og bilag I, del A, punkt 2.5, bilag I, del B, punkt 4, og bilag I, del C, punkt 2, og af en brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et eller flere sprog, der er let forståelige for forbrugere og andre slutbrugere i den medlemsstat, hvor produktet gøres tilgængeligt på markedet, og at fabrikanten og importøren har opfyldt kravene i artikel 7, stk. 5 og 6, og artikel 9, stk. 3.

Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at et produkt ikke er i overensstemmelse med kravene i artikel 4, stk. 1, og bilag I, må denne først gøre produktet tilgængeligt på markedet, efter at det er blevet bragt i overensstemmelse med gældende krav. Derudover underretter distributøren, hvis produktet udgør en risiko, fabrikanten eller importøren samt markedsovervågningsmyndighederne herom.

3. Distributøren sikrer, at opbevarings- og transportbetingelserne for et produkt, som denne har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med kravene i artikel 4, stk. 1, og bilag I i fare.

4. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at et produkt, denne har gjort tilgængeligt på markedet, ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, sikrer distributøren sig, at der træffes de nødvendige korrigerende foranstaltninger for at bringe det pågældende produkt i overensstemmelse med lovgivningen eller om nødvendigt for at trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage fra slutbrugerne. Endvidere orienterer distributøren, hvis produktet udgør en risiko, straks de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor denne har gjort produktet tilgængeligt på markedet, herom og giver nærmere oplysninger om særlig den manglende overensstemmelse med lovgivningen og de korrigerende foranstaltninger, distributøren har truffet.

5. Distributøren giver efter en kompetent national myndigheds begrundede anmodning denne myndighed al den information og dokumentation, der er nødvendig for at konstatere produktets overensstemmelse med lovgivningen. Distributøren samarbejder, hvis denne myndighed anmoder herom, med den om foranstaltninger, der træffes for at undgå de risici, som produkter, denne har gjort tilgængelige på markedet, udgør.

Artikel 11

Tilfælde, hvor fabrikantens forpligtelser finder anvendelse på importøren og distributøren

En importør eller distributør anses for at være fabrikant i dette direktivs forstand og er underlagt de samme forpligtelser som fabrikanten, jf. artikel 7, hvis importøren eller distributøren bringer et produkt i omsætning under sit eget navn eller varemærke eller ændrer et produkt, der allerede er bragt i omsætning, på en sådan måde, at det kan berøre overholdelsen af kravene i dette direktiv.

Artikel 12

Private importørers forpligtelser

1. Hvis fabrikanten ikke opfylder forpligtelserne med hensyn til produktets overensstemmelse med dette direktiv, skal en privat importør, før ibrugtagning af produktet, sikre, at det er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med kravene i artikel 4, stk. 1, og bilag I samt opfylde fabrikantens forpligtelser eller lade sådanne opfylde, som omhandlet i artikel 7, stk. 2, 3, 7 og 9.

2. Hvis den påkrævede tekniske dokumentation ikke er tilgængelig hos fabrikanten, lader den private importør den udarbejde ved hjælp af egnet ekspertise.

3. Den private importør sørger for, at navn og adresse på det bemyndigede organ, der har gennemført produktets overensstemmelsesvurdering, er anført på produktet.

Artikel 13

Identifikation af erhvervsdrivende

1. Efter anmodning skal erhvervsdrivende over for markedsovervågningsmyndighederne identificere:

a) enhver erhvervsdrivende, som har leveret et produkt til dem

b) enhver erhvervsdrivende, som de har leveret et produkt til.

Erhvervsdrivende skal kunne forelægge de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, i en periode på ti år, efter at produktet er blevet leveret til dem, og i en periode på ti år, efter at de har leveret produktet.

2. På anmodning identificerer private importører over for markedsovervågningsmyndighederne den erhvervsdrivende, som har leveret produktet til dem.

Private importører skal kunne forelægge oplysningerne omhandlet i første afsnit i en periode på ti år, efter at produktet er blevet leveret til dem.

KAPITEL III

PRODUKTETS OVERENSSTEMMELSE

Artikel 14

Overensstemmelsesformodning

Produkter, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele deraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med de krav, der er omfattet af disse standarder eller dele deraf, jf. artikel 4, stk. 1, og bilag I.

Artikel 15

EU-overensstemmelseserklæring og erklæring i overensstemmelse med bilag III

1. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, at det er blevet dokumenteret, at kravene i artikel 4, stk. 1, og bilag I eller dem, der omhandlet i artikel 6, stk. 4, litra b) eller c), er opfyldt.

2. EU-overensstemmelseserklæringen følger den model, der er fastsat i bilag IV, indeholder de elementer, der er specificeret i de relevante moduler i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF og i bilag V til dette direktiv, og ajourføres løbende. Den oversættes til det eller de sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor produktet gøres tilgængeligt eller ibrugtages.

3. Ved at udarbejde EU-overensstemmelseserklæringen står fabrikanten, den private importør eller den person, der tilpasser motoren, jf. artikel 6, stk. 4, litra b) og c), inde for, at produktet opfylder gældende krav.

4. EU-overensstemmelseserklæringen i stk. 3 ledsager følgende produkter, når de gøres tilgængelige på markedet eller tages i brug:

a) vandfartøjer

b) komponenter, når disse bringes i omsætning separat

c) fremdriftsmotorer.

5. Fabrikantens eller importørens erklæring for et delvis færdigbygget vandfartøj, jf. bilag III, skal indeholde de elementer, der er specificeret i dette bilag, og ledsage delvis færdigbyggede vandfartøjer. Den skal oversættes til det eller de officielle sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor produktet gøres tilgængeligt på markedet.

Artikel 16

Generelle principper for CE-mærkningen

CE-mærkningen er underkastet de generelle principper i artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008.

Artikel 17

Produkter, der skal CE-mærkes

1. Følgende produkter er omfattet af CE-mærkning, når de gøres tilgængelige på markedet eller ibrugtages:

a) vandfartøjer

b) komponenter

c) fremdriftsmotorer.

2. Medlemsstaterne skal formode, at de produkter, der er omhandlet i stk. 1 og er påført CE-mærkning, er i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 18

Regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkningen

1. CE-mærkningen anbringes på de produkter, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, så den er synlig, letlæselig og ikke kan slettes. Hvis der er tale om komponenter, hvor dette ikke er muligt eller er uhensigtsmæssigt som følge af det pågældende produkts størrelse eller art, anbringes mærkningen på emballagen og i de ledsagende dokumenter. I tilfælde af vandfartøjer anbringes CE-mærkningen på vandfartøjets fabrikantplade adskilt fra vandfartøjets identifikationsnummer. I tilfælde af en fremdriftsmotor anbringes CE-mærkningen på motoren.

2. CE-mærkningen anbringes, før produktet bringes i omsætning eller ibrugtages. Der kan efter CE-mærkningen og det identifikationsnummer, der er omhandlet i stk. 3, anbringes et piktogram eller et andet mærke, der angiver en særlig risiko eller særlig anvendelse.

3. Efter CE-mærkningen anføres identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, hvis et sådant organ deltager i produktionskontrolfasen, eller i vurderingen efter bygning.

Det bemyndigede organs identifikationsnummer anbringes af organet selv eller efter dettes anvisninger af fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant eller af den person, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2, 3 eller 4.

KAPITEL IV

OVERENSSTEMMELSESVURDERING

Artikel 19

Gældende overensstemmelsesvurderingsprocedurer

1. Fabrikanten anvender de procedurer, der er fastsat i de modulerne i artikel 20, 21 og 22, før produkterne omhandlet i artikel 2, stk. 1, bringes i omsætning.

2. Private importører anvender proceduren omhandlet i artikel 23 før ibrugtagning af et produkt omhandlet i artikel 2, stk. 1, hvis fabrikanten ikke har gennemført overensstemmelsesvurderingen for det pågældende produkt.

3. Enhver person, der bringer en fremdriftsmotor eller et vandfartøj i omsætning efter en større ændring eller ombygning heraf, eller enhver person, der ændrer den tilsigtede anvendelse af et vandfartøj, der ikke falder ind under dette direktiv, på en sådan måde, at det kommer til at falde ind under dets anvendelsesområde, anvender den procedure, der er omhandlet i artikel 23, før produktet bringes i omsætning eller ibrugtages.

4. Enhver person, der bringer et vandfartøj bygget til eget brug i omsætning før udgangen af den periode på fem år, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), nr. vii), anvender den procedure, der er omhandlet i artikel 23, før produktet bringes i omsætning.

Artikel 20

Konstruktion og fremstilling

1. For så vidt angår konstruktion og fremstilling af fritidsfartøjer finder følgende procedurer omhandlet i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF anvendelse:

a) for konstruktionskategori A og B omhandlet i bilag I, del A, punkt 1:

   i) for fritidsfartøjer med en skroglængde fra 2,5 til mindre end 12 m et af følgende moduler:

— modul A1 (intern produktionskontrol plus overvåget produktprøvning)

— modul B (EU-typeafprøvning) sammen med modul C, D, E eller F

— modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation)

— modul H (overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring)

ii) for fritidsfartøjer med en skroglængde på 12-24 m et af følgende moduler:

— modul B (EU-typeafprøvning) sammen med modul C, D, E eller F

— modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation)

— modul H (overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring)

b) for konstruktionskategori C omhandlet i bilag I, del A, punkt 1:

i) for fritidsfartøjer med en skroglængde fra 2,5 til mindre end 12 m et af følgende moduler:

— hvis de harmoniserede standarder vedrørende bilag I, del A, punkt 3.2 og 3.3, er overholdt: modul A (intern produktionskontrol), modul A1 (intern produktionskontrol plus overvåget produktprøvning), modul B (EU-typegodkendelse) sammen med modul C, D, E eller F, modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation) eller modul H (overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring)

— hvis de harmoniserede standarder vedrørende bilag I, del A, punkt 3.2 og 3.3, ikke er overholdt: modul A1 (intern produktionskontrol plus overvåget produktprøvning), modul B (EU-typegodkendelse) sammen med modul C, D, E eller F, modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation) eller modul H (overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring)

ii) for fritidsfartøjer med en skroglængde på 12-24 m et af følgende moduler:

— modul B (EU-typeafprøvning) sammen med modul C, D, E eller F

— modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation)

— modul H (overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring)

c) for konstruktionskategori D omhandlet i bilag I, del A, punkt 1:

for fritidsfartøjer med en skroglængde på 2,5-24 m et af følgende moduler:

— modul A (intern produktionskontrol)

— modul A1 (intern produktionskontrol plus overvåget produktprøvning)

— modul B (EU-typeafprøvning) sammen med modul C, D, E eller F

— modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation)

— modul H (overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring).

2. Med hensyn til konstruktion og fremstilling af personlige fartøjer finder en af følgende procedurer omhandlet i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF anvendelse:

a) modul A (intern produktionskontrol)

b) modul A1 (intern produktionskontrol plus overvåget produktprøvning)

c) modul B (EU-typeafprøvning) sammen med modul C, D, E eller F

d) modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation)

e) modul H (overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring).

3. For så vidt angår konstruktion og fremstilling af komponenter finder en af følgende procedurer omhandlet i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF anvendelse:

a) modul B (EU-typeafprøvning) sammen med modul C, D, E eller F

b) modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation)

c) modul H (overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring).

Artikel 21

Udstødningsemissioner

For så vidt angår udstødningsemissioner anvender motorfabrikanten for produkter omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra d) og e), følgende procedurer omhandlet i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF:

a) når prøvninger udføres ved anvendelse af den harmoniserede standard, et af følgende moduler:

   i) modul B (EU-typeafprøvning) sammen med modul C, D, E eller F

   ii) modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation)

   iii) modul H (overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring)

b) når prøvninger udføres ved anvendelse af den harmoniserede standard, et af følgende moduler:

   i) modul B (EU-typeafprøvning) sammen med modul C1

   ii) modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation).

Artikel 22

Støjemissioner

1. For så vidt angår støjemissioner fra fritidsfartøjer med hækmotor til fremdrift uden integreret udstødningssystem eller indenbords fremdriftsmotor og fra fritidsfartøjer med hækmotor til fremdrift uden integreret udstødningssystem eller med indenbords fremdriftsmotor, som undergår en større ombygning af vandfartøjet og derefter bringes i omsætning på markedet inden for en periode på fem år efter ombygningen, anvender fabrikanten følgende procedurer omhandlet i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF:

a) når prøvninger udføres ved anvendelse af den harmoniserede standard for støjmåling, et af følgende moduler:

   i) modul A1 (intern produktionskontrol plus overvåget produktprøvning)

   ii) modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation)

   iii) modul H (overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring)

b) når prøvninger udføres uden anvendelse af den harmoniserede standard for støjmåling, modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation)

c) når Froudes tal og effekt/deplacement-forholdet anvendes ved vurderingen, et af følgende moduler:

   i) modul A (intern produktionskontrol)

   ii) modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation)

   iii) modul H (overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring).

2. For så vidt angår støjemissioner fra personlige fartøjer og udenbords fremdriftsmotorer og hækmotorer til fremdrift med integreret udstødningssystem beregnet til montering på fritidsfartøjer anvender fabrikanten følgende procedurer omhandlet i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF:

a) når prøvninger udføres ved anvendelse af den harmoniserede standard for støjmåling, et af følgende moduler:

   i) modul A1 (intern produktionskontrol plus overvåget produktprøvning)

   ii) modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation)

   iii) modul H (overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring)

b) når prøvninger udføres uden anvendelse af den harmoniserede standard for støjmåling, modul G (overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation).

Artikel 23

Vurdering efter bygning

Vurdering efter bygning som omhandlet i artikel 19, stk. 2, 3 og 4, udføres som beskrevet i bilag V.

Artikel 24

Supplerende krav

1. Når modul B i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF anvendes, udføres EU-typeafprøvningen på den måde, som er angivet i punkt 2, andet led, i nævnte modul.

En produktionstype i modul B kan dække over flere forskellige varianter af produktet, hvis:

a) forskellen mellem varianterne ikke berører sikkerhedsniveauet og de øvrige krav til produktets funktionsdygtighed, og

b) der henvises til varianterne af produktet i den tilsvarende EU-typeafprøvningsattest, om nødvendigt gennem ændringer af den oprindelige attest.

2. Når modul A1 i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF anvendes, udføres produktkontrollen på et eller flere vandfartøjer, der repræsenterer fabrikantens produktion, og de supplerende krav i bilag VI til dette direktiv finder anvendelse.

3. Muligheden for at anvende de akkrediterede interne organer, der er omhandlet i modul A1 og C1 i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF, finder ikke anvendelse.

4. Når modul F i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF anvendes, finder proceduren beskrevet i bilag VII til dette direktiv anvendelse ved overensstemmelsesvurdering af kravene til udstødningsemissioner.

5. Når modul C i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF anvendes, skal et bemyndiget organ udvalgt af fabrikanten for så vidt angår overensstemmelsesvurderingen af kravene til udstødningsemissioner i dette direktiv, og hvis fabrikanten ikke arbejder under et relevant kvalitetssystem som beskrevet i modul H i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF, gennemføre produktkontroller eller lade sådanne udføre med vilkårlige intervaller fastsat af den pågældende myndighed for at kontrollere kvaliteten af den interne produktkontrol. Såfremt kvalitetsniveauet synes at være utilfredsstillende, eller det synes nødvendigt at kontrollere validiteten af de data, fabrikanten har forelagt, anvendes proceduren i bilag VIII.

Artikel 25

Teknisk dokumentation

1. Den i artikel 7, stk. 2, omhandlede tekniske dokumentation skal indeholde alle relevante data og oplysninger om de midler, som fabrikanten anvender for at sikre, at produktet opfylder kravene i artikel 4, stk. 1, og bilag I. Dokumentationen skal især indeholde de relevante dokumenter nævnt i bilag IX.

2. Den tekniske dokumentation skal sikre, at konstruktion, bygning, funktion og overensstemmelsesvurdering er letforståelig.

KAPITEL V

NOTIFIKATION AF OVERENSSTEMMELSESVURDERINGSORGANER

Artikel 26

Notifikation

Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer der er bemyndiget til som uafhængig tredjepart at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til dette direktiv.

Artikel 27

Bemyndigende myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en bemyndigende myndighed, som er ansvarlig for at indføre og gennemføre de nødvendige procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer, der skal udføre opgaver i henhold til dette direktiv, og for overvågningen af bemyndigede organer, herunder overensstemmelse med artikel 32.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at den i stk. 1 omhandlede vurdering og overvågning skal foretages af et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008.

3. Hvis den bemyndigende myndighed uddelegerer eller på anden måde overlader vurderingen, notifikationen eller overvågningen som omhandlet i stk. 1 til et organ, som ikke er en del af en myndighed, skal dette organ være en juridisk person og på tilsvarende vis opfylde kravene i artikel 28. Desuden skal dette organ have truffet foranstaltninger til dækning af erstatningsansvar i forbindelse med sine aktiviteter.

4. Den bemyndigende myndighed påtager sig det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af det i stk. 3 nævnte organ.

Artikel 28

Krav vedrørende bemyndigende myndigheder

1. En bemyndigende myndighed oprettes på en sådan måde, at der ikke opstår interessekonflikter med overensstemmelsesvurderingsorganer.

2. En bemyndigende myndighed er organiseret og arbejder på en sådan måde, at der i dens arbejde sikres objektivitet og uvildighed.

3. En bemyndigende myndighed er organiseret på en sådan måde, at alle beslutninger om notifikation af et overensstemmelsesvurderingsorgan træffes af kompetente personer, der ikke er identiske med dem, der foretog vurderingen.

4. En bemyndigende myndighed må ikke udføre aktiviteter, som udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer, eller yde rådgivningsservice på kommercielt eller konkurrencemæssigt grundlag.

5. En bemyndigende myndighed sikrer, at de oplysninger, som den indhenter, behandles fortroligt.

6. En bemyndigende myndighed skal have et tilstrækkelig antal kompetente medarbejdere til, at den kan udføre sine opgaver behørigt.

Artikel 29

Oplysningskrav for bemyndigende myndigheder

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og overvågning af bemyndigede organer og om eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 30

Krav vedrørende bemyndigede organer

1. I forbindelse med notifikation i henhold til dette direktiv skal et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylde kravene i stk. 2-11.

2. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal oprettes i henhold til national lovgivning og skal være en juridisk person.

3. Et overensstemmelsesvurderingsorgan er et tredjepartsorgan, der er uafhængigt af den organisation eller det produkt, det vurderer.

Et organ, der tilhører en erhvervsorganisation og/eller branchesammenslutning, som repræsenterer virksomheder, der er involveret i konstruktion, fremstilling, tilvejebringelse, sammensætning, brug eller vedligeholdelse af produkter, som det vurderer, kan, forudsat at det er påvist, at det er uafhængigt, og at der ikke er tale om interessekonflikter, anses for at være et sådant organ.

4. Overensstemmelsesvurderingsorganet, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurdering, må ikke være konstruktør, fabrikant, leverandør, montør, køber, ejer, bruger eller reparatør af de produkter, som de vurderer, eller repræsentant for nogen af disse parter. Dette forhindrer ikke anvendelse af vurderede produkter, der er nødvendige for overensstemmelsesvurderingsorganets aktiviteter, eller anvendelse af sådanne produkter i personligt øjemed.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurdering, må ikke være direkte involveret i konstruktion eller fremstilling, markedsføring, montering, anvendelse eller vedligeholdelse af disse produkter eller repræsentere parter, der er involveret i disse aktiviteter. De må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og integritet i forbindelse med de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, de er bemyndiget til at udføre. Dette gælder navnlig rådgivningsservice.

Overensstemmelsesvurderingsorganet sikrer, at dets datterselskabers eller underentreprenørers aktiviteter ikke påvirker fortroligheden, objektiviteten eller uvildigheden af deres overensstemmelsesvurderingsaktiviteter.

5. Overensstemmelsesvurderingsorganet og dets personale udfører overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne med den størst mulige faglige integritet og den nødvendige tekniske kompetence på det specifikke område og må ikke påvirkes af nogen form for pression og incitament, navnlig af økonomisk art, som kan have indflydelse på deres afgørelser eller resultaterne af deres overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, særlig hvad angår personer eller grupper af personer, som har en interesse i resultaterne af disse aktiviteter.

6. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal kunne gennemføre alle de overensstemmelsesvurderingsopgaver, som pålægges det i henhold til artikel 19-24, og til hvilke det er blevet bemyndiget, uanset om disse opgaver udføres af overensstemmelsesvurderingsorganet selv eller på dets vegne og under dets ansvar.

Overensstemmelsesvurderingsorganet skal til enhver tid og for hver overensstemmelsesvurderingsprocedure og type eller kategori af produkter, for hvilke det er blevet bemyndiget, have følgende til rådighed:

a) det nødvendige personale med teknisk viden og tilstrækkelig og relevant erfaring til at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne

b) beskrivelser af de procedurer, i henhold til hvilke overensstemmelsesvurderingen foretages, således at gennemsigtigheden og muligheden for at reproducere disse procedurer sikres.

   Det skal have indført hensigtsmæssige politikker og procedurer, som skelner mellem de opgaver, det udfører i sin egenskab af bemyndiget organ, og dets øvrige aktiviteter

c) procedurer, der sætter det i stand til at udføre sine aktiviteter under behørig hensyntagen til de pågældende virksomheders størrelse, den sektor, som de opererer inden for, og deres struktur, samt til hvor kompleks det pågældende produkts teknologi er, og til produktionsprocessens karakter af masse- eller serieproduktion.

Det skal have de fornødne midler til at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne på en egnet måde og skal have adgang til alt nødvendigt udstyr og alle nødvendige faciliteter.

7. Det personale, som udfører overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, skal have:

a) en god teknisk og faglig uddannelse omfattende alle overensstemmelsesvurderingsaktiviteter inden for det område, på hvilket overensstemmelsesvurderingsorganet er blevet bemyndiget

b) et tilstrækkeligt kendskab til kravene vedrørende de vurderinger, som det foretager, og den nødvendige bemyndigelse til at foretage disse vurderinger

c) et tilstrækkeligt kendskab til og en tilstrækkelig forståelse af de væsentlige krav, de relevante harmoniserede standarder, Unionens relevante harmoniseringslovgivning og den relevante nationale lovgivning

d) den nødvendige færdighed i at udarbejde de certifikater, registre og rapporter, som dokumenterer, at vurderingerne er blevet foretaget.

8. Det garanteres, at overensstemmelsesvurderingsorganerne, deres øverste ledelse og vurderingspersonalet arbejder uvildigt.

Aflønningen af et overensstemmelsesvurderingsorgans øverste ledelse og vurderingspersonalet må ikke være afhængig af antallet af foretagne vurderinger eller af resultatet af disse vurderinger.

9. Overensstemmelsesvurderingsorganer skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre medlemsstaten er ansvarlig i henhold til national lovgivning, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for overensstemmelsesvurderingen.

10. Overensstemmelsesvurderingsorganets personale har tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger, som det kommer i besiddelse af ved udførelsen af sine opgaver i henhold til artikel 19-24 eller enhver bestemmelse i en national lovgivning til gennemførelse heraf, undtagen over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres. Ejendomsrettigheder skal beskyttes.

11. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal deltage i eller sikre, at dets vurderingspersonale er orienteret om de relevante standardiseringsaktiviteter og aktiviteterne i den koordineringsgruppe af bemyndigede organer, der er nedsat i henhold til artikel 42, og som generelle retningslinjer anvende de administrative afgørelser og dokumenter, som er resultatet af den nævnte gruppes arbejde.

Artikel 31

Overensstemmelsesformodning

Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer, at det opfylder kriterierne i de relevante harmoniserede standarder eller dele heraf, hvortil der er offentliggjort en henvisning i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes det at opfylde kravene i artikel 30, for så vidt som de gældende harmoniserede standarder dækker disse krav.

Artikel 32

Dattervirksomheder og underentreprise i tilknytning til bemyndigede organer

1. Hvis et bemyndiget organ giver bestemte opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurderingen i underentreprise eller anvender en dattervirksomhed, sikrer det, at underentreprenøren eller dattervirksomheden opfylder kravene i artikel 30, og underretter den bemyndigende myndighed herom.

2. Det bemyndigede organ har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af underentreprenører eller dattervirksomheder, uanset hvor disse er etableret.

3. Aktiviteter kan kun gives i underentreprise eller udføres af en dattervirksomhed, hvis kunden har givet sit samtykke.

4. Det bemyndigede organ stiller de relevante dokumenter vedrørende vurderingen af underentreprenørens eller dattervirksomhedens kvalifikationer og det arbejde, som de har udført i henhold til artikel 19-24, til rådighed for den bemyndigende myndighed.

Artikel 33

Ansøgning om notifikation

1. Et overensstemmelsesvurderingsorgan indgiver en ansøgning om notifikation til den bemyndigende myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret.

2. Den i stk. 1 nævnte ansøgning skal ledsages af en beskrivelse af de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, det eller de overensstemmelsesvurderingsmoduler og det eller de produkter, som organet hævder at være kompetent til, samt af et eventuelt akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, hvori det godtgøres, at overensstemmelsesvurderingsorganet opfylder kravene i artikel 30.

3. Hvis det pågældende overensstemmelsesvurderingsorgan ikke kan forelægge et akkrediteringscertifikat, forelægger det den bemyndigende myndighed al den dokumentation, der er nødvendig for at kontrollere, anerkende og regelmæssigt overvåge, at det opfylder kravene i artikel 30.

Artikel 34

Notifikationsprocedure

1. De bemyndigende myndigheder må kun notificere overensstemmelsesvurderingsorganer, som opfylder kravene i artikel 30.

2. De bemyndigende myndigheder underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater ved hjælp af det elektroniske notifikationsværktøj, der er udviklet og forvaltes af Kommissionen.

3. Notifikationen skal indeholde udtømmende oplysninger om overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, det eller de pågældende overensstemmelsesvurderingsmoduler og det eller de pågældende produkter og den relevante dokumentation for kompetencen.

4. Hvis en notifikation ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat som omhandlet i artikel 33, stk. 2, forelægger den bemyndigende myndighed Kommissionen og de øvrige medlemsstater dokumentation, der attesterer overensstemmelsesvurderingsorganets kompetence, og oplysninger om de ordninger, der er indført for at sikre, at der regelmæssigt føres tilsyn med organet, og at organet også fremover opfylder de i artikel 30 fastsatte krav.

5. Det pågældende organ må kun udføre aktiviteter som bemyndiget organ, hvis Kommissionen eller de øvrige medlemsstater ikke har gjort indsigelse inden for to uger efter en notifikation baseret på et akkrediteringscertifikat eller inden for to måneder efter en notifikation, der ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat.

Kun et sådant organ anses for at være et bemyndiget organ i dette direktivs forstand.

6. Kommissionen og de øvrige medlemsstater underrettes om eventuelle efterfølgende relevante ændringer af notifikationen.

Artikel 35

Identifikationsnumre for og lister over bemyndigede organer

1. Kommissionen tildeler hvert bemyndiget organ et identifikationsnummer.

Hvert bemyndiget organ tildeles kun ét identifikationsnummer, også selv om organet er bemyndiget i henhold til flere EU-retsakter.

Medlemsstaterne tildeler derudover en identifikationskode til et bemyndiget organ, der af en bemyndigende myndighed har fået bemyndigelse til at foretage en overensstemmelsesvurdering efter bygning.

2. Kommissionen offentliggør listen over de organer, der er bemyndiget i henhold til dette direktiv, herunder de identifikationsnumre og eventuelt -koder, som de er blevet tildelt, og de aktiviteter, til hvilke de er bemyndiget.

Kommissionen holder listen ajourført.

Artikel 36

Ændringer af notifikationen

1. Hvis en bemyndigende myndighed har konstateret eller er blevet orienteret om, at et bemyndiget organ ikke længere opfylder kravene i artikel 30, eller at det ikke opfylder sine forpligtelser, begrænser, suspenderer eller inddrager den bemyndigende myndighed notifikationen, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, og afhængigt af i hvor høj grad kravene eller forpligtelserne ikke er blevet opfyldt. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

2. Hvis en notifikation begrænses, suspenderes eller inddrages, eller hvis det bemyndigede organ har indstillet sine aktiviteter, træffer den bemyndigende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at dette organs sager enten behandles af et andet bemyndiget organ eller stilles til rådighed for de ansvarlige bemyndigende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder efter disses anmodning.

Artikel 37

Anfægtelse af bemyndigede organers kompetence

1. Kommissionen undersøger alle sager, hvor den nærer tvivl om et bemyndiget organs kompetence eller om, hvorvidt et bemyndiget organ fortsat opfylder de krav og forpligtelser, som det er underlagt, og tilfælde, hvor den bliver gjort opmærksom på en sådan tvivl.

2. Den bemyndigende medlemsstat forelægger efter anmodning Kommissionen alle oplysninger om grundlaget for notifikationen eller fastholdelsen af det bemyndigede organs kompetence.

3. Kommissionen sikrer, at alle følsomme oplysninger, den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.

4. Hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke eller ikke længere opfylder kravene vedrørende notifikationen, vedtager den en gennemførelsesretsakt, hvori den bemyndigende medlemsstat anmodes om at træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger, herunder om nødvendigt at inddrage notifikationen.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 50, stk. 2.

Artikel 38

Proceduremæssige forpligtelser for bemyndigede organer

1. Bemyndigede organer foretager overensstemmelsesvurderinger i overensstemmelse med de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastsat i artikel 19-24.

2. Overensstemmelsesvurderingerne foretages i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, således at erhvervsdrivende og private importører ikke pålægges unødige byrder. Overensstemmelsesvurderingsorganerne udfører deres aktiviteter under behørig hensyntagen til de berørte virksomheders størrelse, den sektor, som de opererer inden for, og deres struktur, til hvor kompleks det pågældende produkts teknologi er, og til produktionsprocessens karakter af masse- eller serieproduktion.

I denne forbindelse skal de dog respektere den grad af strenghed og det beskyttelsesniveau, der kræves for produktets overholdelse af bestemmelserne i dette direktiv.

3. Hvis et bemyndiget organ finder, at de krav, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, og bilag I eller i de dertil svarende harmoniserede standarder, ikke er opfyldt af fabrikanten eller den private importør, anmoder det fabrikanten eller den private importør om at afhjælpe dette og udsteder ikke overensstemmelsescertifikat.

4. Hvis et bemyndiget organ i forbindelse med overensstemmelsesovervågning, efter at der er udstedt et certifikat, finder, at et produkt ikke længere opfylder kravene, anmoder det fabrikanten om at afhjælpe dette og suspenderer eller inddrager om nødvendigt certifikatet.

5. Hvis der ikke træffes korrigerende foranstaltninger, eller hvis disse ikke har den ønskede virkning, begrænser, suspenderer eller inddrager det bemyndigede organ eventuelle certifikater, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt.

Artikel 39

Klageprocedure

Medlemsstaterne sikrer, at der findes en klageprocedure, der kan anvendes mod de bemyndigede organers afgørelser.

Artikel 40

Oplysningskrav for bemyndigede organer

1. Bemyndigede organer oplyser den bemyndigende myndighed om:

a) enhver nægtelse, begrænsning, suspendering eller inddragelse af et certifikat

b) forhold, der har indflydelse på omfanget af og betingelserne for notifikationen

c) anmodninger om information om udførte overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som de har modtaget fra markedsovervågningsmyndighederne

d) efter anmodning, overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der er udført inden for det område, hvor de er bemyndiget, og enhver anden aktivitet, der er udført, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentreprise.

2. Bemyndigede organer giver de øvrige organer, der er bemyndiget i henhold til dette direktiv, og som udfører lignende overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der dækker samme produkter, relevante oplysninger om spørgsmål vedrørende negative og efter anmodning positive overensstemmelsesvurderingsresultater.

Artikel 41

Erfaringsudveksling

Kommissionen sørger for, at der foregår erfaringsudveksling mellem medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for notifikationspolitik.

Artikel 42

Koordinering af bemyndigede organer

Kommissionen sikrer, at der etableres koordinering og samarbejde mellem organer, der er bemyndiget i henhold til dette direktiv, og at denne koordinering og dette samarbejde fungerer efter hensigten i form af en sektorspecifik gruppe eller grupper af bemyndigede organer.

Medlemsstaterne sørger for, at de organer, de har bemyndiget, enten direkte eller gennem udpegede repræsentanter deltager i arbejdet i denne gruppe eller i disse grupper.

KAPITEL VI

EU-MARKEDSOVERVÅGNING, KONTROL AF PRODUKTER, DER INDFØRES PÅ EU-MARKEDET, OG BESKYTTELSESPROCEDURER

Artikel 43

EU-markedsovervågning og kontrol af produkter, der indføres på EU-markedet

Artikel 15, stk. 3, og artikel 16-29 i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse på produkter, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 44

Procedure for produkter, der udgør en risiko på nationalt plan

1. Hvis markedsovervågningsmyndighederne i en af medlemsstaterne har tilstrækkelig grund til at antage, at et produkt, der er omfattet af dette direktiv, udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed, for ejendom eller for miljøet, foretager de en evaluering af det pågældende produkt omfattende de relevante krav, der er fastlagt i dette direktiv. De berørte erhvervsdrivende eller den private importør samarbejder i nødvendigt omfang med markedsovervågningsmyndighederne.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne i tilfælde af en erhvervsdrivende i forbindelse med denne evaluering konstaterer, at produktet ikke opfylder kravene i dette direktiv, anmoder de straks den pågældende erhvervsdrivende om at træffe de fornødne korrigerende foranstaltninger for at bringe produktet i overensstemmelse med disse krav, for at trække produktet tilbage fra markedet eller kalde det tilbage inden for en rimelig tidsfrist, som de fastsætter i forhold til risikoens art.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne i tilfælde af en privat importør i forbindelse med denne evaluering konstaterer, at produktet ikke opfylder kravene i dette direktiv, underrettes den private importør straks om at træffe de fornødne korrigerende foranstaltninger i forhold til risikoens art for at bringe produktet i overensstemmelse med disse krav, for at suspendere ibrugtagningen af produktet eller for at suspendere brugen af produktet.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter det relevante bemyndigede organ herom.

Artikel 21 i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse på de i andet og tredje afsnit af dette stykke omhandlede foranstaltninger.

2. Hvis markedsovervågningsmyndighederne konstaterer, at den manglende overensstemmelse med kravene ikke er begrænset til medlemsstatens område, underretter de Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de foranstaltninger, som de har pålagt den pågældende erhvervsdrivende at træffe.

3. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes de fornødne korrigerende foranstaltninger for så vidt angår alle de pågældende produkter, som denne har gjort tilgængelige på markedet i hele Unionen.

Den private importør sikrer, at der træffes de fornødne foranstaltninger for så vidt angår et produkt, som denne har indført i Unionen til eget brug.

4. Hvis den pågældende erhvervsdrivende ikke træffer de fornødne foranstaltninger inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, træffer markedsovervågningsmyndighederne de nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen af produktet på det nationale marked eller for at trække produktet tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Hvis den private importør ikke træffer de fornødne foranstaltninger, træffer markedsovervågningsmyndighederne alle de nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde ibrugtagning af produktet eller forbyde eller begrænse brugen af produktet på deres område.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om disse foranstaltninger.

5. De i stk. 4 omhandlede oplysninger skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, særlig de nødvendige data til identifikation af det produkt, der ikke opfylder kravene, produktets oprindelse, arten af den påståede manglende opfyldelse af kravene og af den pågældende risiko, arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som den pågældende erhvervsdrivende eller private importør har fremsat. Markedsovervågningsmyndighederne oplyser navnlig, om den manglende overensstemmelse med kravene skyldes:

a) at produktet ikke opfylder kravene vedrørende menneskers sundhed eller sikkerhed eller ejendoms- eller miljøbeskyttelseskravene i dette direktiv, eller

b) mangler ved de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 14, og som danner grundlag for overensstemmelsesformodningen.

6. De øvrige medlemsstater ud over den medlemsstat, der har indledt proceduren i henhold til denne artikel, underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om det pågældende produkts manglende overensstemmelse med kravene, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den meddelte nationale foranstaltning.

7. Hvis der ikke inden for tre måneder efter modtagelsen af de i stk. 4 omhandlede oplysninger er blevet gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen mod en foreløbig foranstaltning truffet af en medlemsstat, anses foranstaltningen for at være berettiget.

8. Medlemsstaterne sikrer, at der straks træffes de fornødne restriktive foranstaltninger med hensyn til det pågældende produkt, f.eks. tilbagetrækning af produktet fra deres marked.

Artikel 45

Beskyttelsesprocedure på EU-plan

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 44, stk. 3 og 4, gøres indsigelse mod en medlemsstats foranstaltning, eller hvis Kommissionen finder, at en national foranstaltning er i modstrid med EU-lovgivningen, drøfter Kommissionen straks spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende eller den private importør og vurderer den nationale foranstaltning. På grundlag af resultaterne af denne vurdering vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fastslår, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej.

Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til medlemsstaterne og den eller de relevante erhvervsdrivende eller den private importør.

2. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, træffer samtlige medlemsstater de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke er i overensstemmelse med kravene, trækkes tilbage fra deres marked, og underretter Kommissionen herom. Hvis den nationale foranstaltning anses for ikke at være berettiget, trækker den pågældende medlemsstat foranstaltningen tilbage.

3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og hvis produktets manglende overensstemmelse med kravene tilskrives mangler ved de harmoniserede standarder som omhandlet i nærværende direktivs artikel 44, stk. 5, litra b), anvender Kommissionen proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012.

Artikel 46

Formel manglende overensstemmelse med kravene

1. Uden at det berører artikel 44, pålægger en medlemsstat, hvis den konstaterer et af følgende forhold, den pågældende erhvervsdrivende eller private importør at bringe den manglende overensstemmelse med kravene til ophør:

a) CE-mærkningen er anbragt i modstrid med artikel 16, 17 eller 18.

b) Der er ikke anbragt CE-mærkning som omhandlet i artikel 17.

c) Der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring eller en erklæring som omhandlet i bilag III.

d) EU-overensstemmelseserklæringen eller erklæringen som omhandlet i bilag III er ikke udarbejdet korrekt.

e) Den tekniske dokumentation er enten ikke til rådighed eller ikke fuldstændig.

f) De oplysninger, der er fastsat i artikel 7, stk. 6, eller artikel 9, stk. 3, mangler, er forkerte eller er ufuldstændige.

g) Andre af de administrative krav, der er fastsat i artikel 7 eller 9, er ikke opfyldt.

2. Hvis der fortsat er tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, træffer den pågældende medlemsstat alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at produktet gøres tilgængeligt på markedet, eller sikre, at det kaldes tilbage eller trækkes tilbage fra markedet, eller hvis der er tale om et produkt importeret af en privat importør til eget brug, at dets brug forbydes eller begrænses.

KAPITEL VII

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESRETSAKTER

Artikel 47

Delegerede beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 48 vedrørende ændring af følgende:

a) for at tage hensyn til udviklingen inden for teknisk viden og nye videnskabelige resultater:

i) bilag I, del B, punkt 2.3, 2.4, 2.5 og 3, og del C, punkt 3

ii) bilag VII og IX og

b) bilag V for at tage hensyn til udviklingen inden for teknisk viden, tilstrækkelig sikring af ækvivalent overensstemmelse og nye videnskabelige resultater.

Artikel 48

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 47, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den.17. januar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 47 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 47 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 49

Gennemførelsesretsakter

1. For at tage hensyn til udviklingen inden for teknisk viden og for at sikre, at dette direktiv anvendes ensartet, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der vedrører følgende:

a) detaljerede procedurer for gennemførelse af artikel 24 under hensyn til de særlige behov, som skal opfyldes i forbindelse med overensstemmelsesvurdering af de produkter, der er omfattet af dette direktiv

b) den detaljerede anvendelse af de konstruktionskategorier for vandfartøjer, der er opstillet i bilag I, del A, punkt 1, herunder retningslinjer for anvendelse af vejrterminologi og måleskalaer anvendt deri

c) detaljerede procedurer for vandfartøjsidentifikation, jf. bilag I, del A, punkt 2.1, herunder præcisering af terminologi, og tildeling og administration af fabrikantkoder, der er meddelt fabrikanter etableret uden for Unionen

d) oplysninger om fabrikantpladen, jf. bilag I, del A, punkt 2.2

e) anvendelsen af bestemmelserne om skibslys, jf. bilag I, del A, punkt 5.7

f) udstyr til forebyggelse af udledning, navnlig med hensyn til betjening af holdingtanke, jf. bilag I, del A, punkt 5.8

g) montering og afprøvning af gasapparater og permanent installerede gasanlæg på vandfartøjer

h) formatet for og indholdet af instruktionsbøger

i) formatet for og indholdet af det rapporteringsspørgeskema, som medlemsstaterne skal udfylde, jf. artikel 51.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 50, stk. 3.

2. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, når et produkt udgør en alvorlig risiko for menneskers sundhed og sikkerhed, for ejendom eller for miljøet med hensyn til stk. 1, litra a), b), e), f) og g), vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 50, stk. 4, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks.

Artikel 50

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

5. Kommissionen hører udvalget om ethvert spørgsmål, hvor forordning (EU) nr. 1025/2012 eller anden EU-lovgivning kræver høring af sektoreksperter.

6. Udvalget kan endvidere i overensstemmelse med sin forretningsorden undersøge ethvert andet spørgsmål vedrørende anvendelsen af dette direktiv, som enten udvalgets formand eller en medlemsstats repræsentant rejser.

KAPITEL VIII

SÆRLIGE ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

Artikel 51

Rapporter

Senest den 18. januar 2021 og derefter hvert femte år udfylder medlemsstaterne et spørgeskema, som Kommissionen udarbejder, om anvendelsen af dette direktiv.

Senest den 18. januar 2022 og derefter hvert femte år udarbejder Kommissionen på baggrund af medlemsstaternes svar på spørgeskemaet nævnt i stk. 1 en rapport om anvendelsen af dette direktiv, som den forelægger Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 52

Revision

Senest den 18. januar 2022 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om følgende:

a) den tekniske mulighed for yderligere at reducere emissionerne fra fremdriftsmotorer til brug på havet og for at indføre krav til fordampningsemissioner og brændstofsystemer, som finder anvendelse på fremdriftsmotorer og -systemer, under hensyntagen til teknologiernes omkostningseffektivitet og behovet for at vedtage generelt harmoniserede værdier for sektoren under hensyn til ethvert større markedsinitiativ, og

b) virkningen på forbrugeroplysning og fabrikanter, navnlig små og mellemstore virksomheder, af konstruktionskategorierne for vandfartøjer opstillet i bilag I, som er baseret på modstandsdygtighed over for vindstyrke og signifikant bølgehøjde, under hensyntagen til udviklingen inden for international standardisering. Rapporten skal indeholde en evaluering af, hvorvidt konstruktionskategorierne for vandfartøjer skal udbygges med yderligere specifikationer eller underinddelinger, og skal om nødvendigt indeholde forslag til yderligere underkategorier.

Rapporterne i stk. 1, litra a) og b), ledsages om nødvendigt af lovgivningsforslag.

Artikel 53

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om de sanktioner, herunder eventuelt strafferetlige sanktioner for alvorlige overtrædelser, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf.

Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning, og de kan skærpes, hvis den pågældende erhvervsdrivende eller private importør tidligere har begået en lignende overtrædelse af dette direktiv.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER OG OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 54

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 18. januar 2016 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 18. januar 2016. Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 55

Overgangsperiode

1. Medlemsstaterne må ikke forhindre tilgængeliggørelsen på markedet eller ibrugtagningen af produkter, der er omfattet af direktiv 94/25/EF, som er i overensstemmelse med nævnte direktiv, og som blev bragt i omsætning eller taget i brug før den 18. januar 2017.

2. Medlemsstaterne må ikke forhindre tilgængeliggørelsen på markedet eller ibrugtagningen af udenbords fremdriftsmotorer med gnisttænding (SI-motorer) med en effekt på 15 kW eller derunder, som er i overensstemmelse med trin I-grænseværdierne for udstødning som fastsat i bilag I, del B, punkt 2.1, og som er fremstillet af små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ([1]) og bragt i omsætning før den 18. januar 2020.

Artikel 56

Ophævelse

Direktiv 94/25/EF ophæves med virkning fra den 18. januar 2016. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 57

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 58

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 20. november 2013.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
M. SCHULZ	V. LEŠKEVIČIUS
Formand	*Formand*

([1]) EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

BILAG I

VÆSENTLIGE KRAV

A. **Væsentlige sikkerhedskrav med hensyn til konstruktion og bygning af produkter, der er nævnt i artikel 2, stk. 1**

1. KONSTRUKTIONSKATEGORIER FOR VANDFARTØJER

Konstruktionskategori	Vindstyrke (Beaufortskalaen)	Signifikante bølgehøjder (H ⅓, meter)
A	over 8	over 4
B	til og med 8	til og med 4
C	til og med 6	til og med 2
D	til og med 4	til og med 0,3

Forklarende bemærkninger:

A. Et fritidsfartøj i konstruktionskategori A anses for at være konstrueret til vindstød, der kan overstige 8 på Beaufortskalaen, og hvor den signifikante bølgehøjde kan komme op på 4 m og derover, idet der dog ses bort fra unormale forhold, såsom storm, stærk storm, orkan, tornado, ekstreme forhold til søs eller monsterbølger.

B. Et fritidsfartøj i konstruktionskategori B anses for at være konstrueret til at sejle under forhold, hvor vindstyrken kan komme op på 8, og den signifikante bølgehøjde op på 4 m.

C. Et fritidsfartøj i konstruktionskategori C anses for at være konstrueret til at sejle under forhold, hvor vindstyrken kan komme op på 6, og den signifikante bølgehøjde op på 2 m.

D. Et fritidsfartøj i konstruktionskategori D anses for at være konstrueret til en vindstyrke på op til 4 og til en signifikant bølgehøjde på op til 0,3 m med bølger, der lejlighedsvis kan komme op på en maksimumshøjde på 0,5 m.

Vandfartøjer i hver konstruktionskategori skal være konstrueret og bygget således, at de kan modstå ovennævnte parametre med hensyn til stabilitet, opdrift og andre relevante væsentlige krav, der er anført i nærværende bilag, og skal have gode manøvreringsegenskaber.

2. GENERELLE KRAV

2.1. **Identifikation af vandfartøjer**

Alle vandfartøjer skal være forsynet med et identifikationsnummer omfattende følgende oplysninger:

1) landekode for fabrikanten

2) unik fabrikantkode, der er tildelt af medlemsstatens nationale myndighed

3) unikt serienummer

4) fabrikationsmåned og -år

5) modelår.

Den relevante harmoniserede standard indeholder detaljerede krav vedrørende det i første afsnit omhandlede identifikationsnummer.

2.2. **Vandfartøjets fabrikantplade**

Hvert vandfartøj skal være forsynet med en fastmonteret plade, der skal være anbragt adskilt fra vandfartøjets identifikationsnummer, og hvorpå der mindst er angivet følgende oplysninger:

a) fabrikantens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt kontaktadresse

b) CE-mærkning, jf. artikel 18

c) konstruktionskategori for vandfartøjer i overensstemmelse med punkt 1

d) den af fabrikanten anbefalede maksimale last i henhold til punkt 3.6, eksklusive vægten af fastmonterede tanke i fyldt tilstand

e) det af fabrikanten anbefalede antal personer, som vandfartøjet er konstrueret til at medføre.

Hvis der er tale om vurdering efter bygning, skal kontaktoplysningerne og kravene i punkt a) omfatte oplysninger om det bemyndigede organ, som har foretaget overensstemmelsesvurderingen.

2.3. **Beskyttelse mod risikoen for at falde over bord og bjærgningsmuligheder**

Vandfartøjer skal konstrueres således, at risikoen for at falde over bord er så lille som muligt, og at bjærgning gøres lettere. En person, der befinder sig i vandet, skal uden hjælp kunne gribe fat i eller udløse bjærgningsudstyr.

2.4. **Udsyn fra hovedstyrepladsen**

Fra fritidsfartøjers hovedstyreplads skal føreren under normale brugsforhold (fart og last) have godt udsyn til alle sider.

2.5. **Instruktionsbog**

Alle produkter skal være forsynet med en instruktionsbog i henhold til artikel 7, stk. 7, og artikel 9, stk. 4. Denne instruktionsbog skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for en sikker anvendelse af produktet, og specielt henlede opmærksomheden på indretning, vedligeholdelse, normal drift, forebyggelse af risici og risikostyring.

3. KRAV VEDRØRENDE STYRKE OG KONSTRUKTION

3.1. **Konstruktion**

Materialevalg og materialekombination samt vandfartøjets konstruktion skal sikre, at det i enhver henseende er stærkt nok. Der skal tages særligt hensyn til konstruktionskategorien i overensstemmelse med punkt 1 og den af fabrikanten anbefalede maksimale last i henhold til punkt 3.6.

3.2. **Stabilitet og fribord**

Vandfartøjet skal have tilstrækkelig stabilitet og fribord i forhold til konstruktionskategorien i overensstemmelse med punkt 1 og den af fabrikanten anbefalede maksimale last i overensstemmelse med punkt 3.6.

3.3. **Opdrift og flydeevne**

Vandfartøjet skal være bygget således, at det har opdriftsegenskaber, der svarer til konstruktionskategorien i overensstemmelse med punkt 1 og den af fabrikanten anbefalede maksimale last i overensstemmelse med punkt 3.6. Alle beboelige flerskrogsfritidsfartøjer, der kan kæntre, skal have tilstrækkelig opdrift til at holde sig flydende, når de ligger med bunden i vejret.

Vandfartøjer på under 6 m, som, når de anvendes i overensstemmelse med deres konstruktionskategori, kan blive udsat for bordfyldning, skal udstyres med passende opdriftsmidler, således at de flyder i tilfælde af bordfyldning.

3.4. **Åbninger i skrog, dæk og overbygning**

Åbninger i skrog, dæk og overbygning må ikke svække vandfartøjets strukturelle styrke eller dets tæthed, når de er lukket.

Vinduer, koøjer, døre og lugedæksler skal kunne modstå det vandtryk, der kan forekomme ved deres specifikke placering, samt punktbelastninger, som de påføres af vægten af personer, der bevæger sig omkring på dækket.

Skroggennemføringer, som er bestemt til at lade vand passere ind eller ud af skroget under den vandlinje, der svarer til den af fabrikanten anbefalede maksimale last, jf. punkt 3.6, skal være forsynet med lettilgængelige lukkemidler.

3.5. **Bordfyldning**

Alle vandfartøjer skal være således konstrueret, at risikoen for, at de synker, er så lille som muligt.

Hvor det er relevant, skal der især tages hensyn til:

a) cockpitter og brønde, der bør være selvlænsende eller forsynet med andre midler til at holde vand ude fra vandfartøjets indre

b) ventilationsudstyr

c) lænsning med pumper eller andre midler.

3.6. **Den af fabrikanten anbefalede maksimale last**

Den af fabrikanten anbefalede maksimale last (i kilogram) af brændstof, vand, forsyninger, forskellig udrustning og personer, som vandfartøjet er konstrueret til fastsættes i overensstemmelse med konstruktionskategori (punkt 1), stabilitet og fribord (punkt 3.2) samt opdrift og flydeevne (punkt 3.3).

3.7. **Anbringelse af redningsflåder**

Alle fritidsfartøjer i konstruktionskategori A og B samt fritidsfartøjer i konstruktionskategori C og D på over 6 m skal have plads til stuvning af en eller flere redningsflåder, som er store nok til at rumme det af fabrikanten anbefalede antal personer, som fritidsfartøjet er konstrueret til at have om bord. Anbringelsesstedet eller -stederne for redningsflåder skal til enhver tid være lettilgængelige.

3.8. **Nødudgange**

Alle beboelige flerskrogsfritidsfartøjer, der kan kæntre, skal have nødudgange, der kan bruges, hvis fartøjet vender bunden i vejret. Såfremt der er en nødudgang, der kan bruges, når de ligger med bunden i vejret, må den ikke bringe konstruktionen (punkt 3.1), stabiliteten (punkt 3.2) eller opdriften (punkt 3.3) i fare, hvad enten fritidsfartøjet ligger på ret køl eller med bunden i vejret.

Alle beboelige fritidsfartøjer skal have nødudgange, der kan bruges i tilfælde af brand.

3.9. **Forankring, fortøjning og bugsering**

Alle vandfartøjer skal under hensyntagen til deres konstruktionskategori og egenskaber være forsynet med et eller flere forstærkede punkter eller andre midler til sikker fastgørelse ved forankring, fortøjning og bugsering.

4. MANØVRERINGSEGENSKABER

Fabrikanten skal sikre, at vandfartøjets manøvreringsegenskaber er tilfredsstillende ved brug af den kraftigste fremdriftsmotor, som vandfartøjet er konstrueret og bygget til. For alle fremdriftsmotorer skal den maksimale effekt angives i instruktionsbogen.

5. KRAV TIL MONTERING

5.1. **Motorer og motorrum**

5.1.1. *Indenbordsmotor*

Alle indenbordsmotorer skal være anbragt i et aflukke, adskilt fra opholdsafdelingen, og således at risikoen for brand eller spredning af brand samt risikoen for giftige dampe, varme, støj eller vibrationer i opholdsafdelingen er så lille som muligt.

Motordele og -tilbehør, der kræver hyppig kontrol og/eller tilsyn, skal være lettilgængelige.

De isolerende materialer i motorrummet skal være ubrændbare.

5.1.2. *Ventilation*

Motorrummet skal være ventileret. Indtrængning af vand i motorrummet gennem åbninger skal minimeres.

5.1.3. *Blotlagte dele*

Hvis motoren ikke er beskyttet af overdækning eller egen afskærmning, skal blotlagte bevægelige eller varme motordele, som kan forårsage personskade, være afskærmet effektivt.

5.1.4. *Start af udenbords fremdriftsmotor*

Alle udenbords fremdriftsmotorer, der er monteret på et vandfartøj, skal være forsynet med en anordning, der forhindrer, at motoren startes, mens denne står i gear, undtagen:

a) hvis motoren frembringer et statisk skruetryk på mindre end 500 N

b) hvis motoren er forsynet med en gasgivningsbegrænser, der begrænser skruetrykket til 500 N ved start af motoren.

5.1.5. *Personlige fartøjer med fortsat fremdrift uden fører*

Personlige fartøjer skal være forsynet med enten en automatisk fremdriftsmotorafbryder eller en automatisk anordning, som bevirker, at fartøjet fortsætter i en cirkelformet fremadgående bevægelse med nedsat hastighed, hvis føreren forlader fartøjet med forsæt eller falder over bord.

5.1.6. Udenbordsmotorer med styrehåndtag skal være udstyret med et nødstop, som kan forbindes til rorgængeren.

5.2. **Brændstofsystem**

5.2.1. *Generelt*

Udstyr og installationer til påfyldning og ventilation af brændstoftanken, opbevaring af brændstof samt brændstofforsyning skal være konstrueret og installeret således, at risikoen for brand og eksplosioner mindskes mest muligt.

5.2.2. *Brændstoftanke*

Brændstoftanke, ledninger og slanger skal være fastgjort og adskilt fra eller beskyttet mod enhver væsentlig varmekilde. Tankmateriale og tankenes udførelse skal være i overensstemmelse med tankvolumen og brændstoftype.

Alle benzintankrum skal være ventilerede.

Benzintanke må ikke udgøre en del af skroget og skal være:

a) beskyttet mod ild fra alle motorer og fra enhver anden tændkilde

b) adskilt fra opholdsafdelingen.

Dieseltanke kan udgøre en del af skroget.

5.3. **Det elektriske system**

Det elektriske system skal være konstrueret og installeret således, at vandfartøjet fungerer korrekt under normale brugsforhold, og at risikoen for brand og elektrisk stød er så lille som muligt.

Alle elektriske kredsløb med undtagelse af motorstartkredsløb, der forsynes fra batterier, skal forblive sikre, selv om de udsættes for overbelastning.

Elektriske fremdriftskredsløb må ikke have forbindelse med andre kredsløb på en sådan måde, at ingen af dem ville kunne fungere efter hensigten.

Der skal være ventilation for at forhindre eventuel ophobning af eksplosive gasser fra batterierne. Batterierne skal være forsvarligt fastgjort og beskyttet mod vandindtrængning.

5.4. **Styresystem**

5.4.1. *Generelt*

Styresystem og betjeningssystem til fremdrift skal være konstrueret, udført og installeret således, at styreudslag kan overføres under driftsforhold, der er til at forudse.

5.4.2. *Nødudstyr*

Alle sejlende fritidsfartøjer og ikkesejlende fritidsfartøjer med en enkelt fremdriftsmotor og fjernstyret styresystem med ror skal være forsynet med nødstyringsudstyr, hvormed fritidsfartøjet kan styres med nedsat hastighed.

5.5. **Gasanlæg**

Gasanlæg til husholdningsbrug skal være af en type, som anvender gas i fordampet form, og være konstrueret og installeret således, at lækage og eksplosionsfare undgås, og at de kan undersøges for lækager. De anvendte materialer og komponenter skal være egnet til brug af den benyttede gas og være konstrueret til at kunne modstå de ydre påvirkninger, de kan blive udsat for til søs.

Alle gasapparater, der af fabrikanten er bestemt til den anvendelse, som de anvendes til, monteres til formålet i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger. Hvert enkelt gasforbrugende apparat skal forsynes fra distributionssystemet via en separat stikledning, og hvert apparat skal have egen afspærringshane. Der skal være så god en ventilation, at der ikke opstår fare som følge af lækager og forbrændningsprodukter.

Alle vandfartøjer med permanent installerede gasanlæg skal have et aflukke til opbevaring af gasflaskerne. Aflukket skal være adskilt fra opholdsafdelingen; der må kun være adgang dertil fra det fri, og det skal være ventileret til det fri, således at eventuelle udslip af gas ledes udenbords.

Navnlig skal alle permanent installerede gasanlæg afprøves efter installering.

5.6. **Brandbeskyttelse**

5.6.1. *Generelt*

Ved valget af den type udstyr, der installeres, og ved vandfartøjets indretning skal der tages hensyn til risikoen for brand og for spredning af brand. Der skal lægges særlig vægt på omgivelserne omkring apparater, der bruger åben ild, på varme områder eller motorer og hjælpemaskiner, på olie- og brændstofoverløb og utildækkede olie- og brændstofrør, og på at elektriske ledninger føres med afstand til varmekilder og varme områder.

5.6.2. *Brandslukningsudstyr*

Fritidsfartøjer skal være forsynet med brandslukningsudstyr, der svarer til brandrisikoen, eller det skal angives, hvor det brandslukningsudstyr, der svarer til brandrisikoen, befinder sig, og hvilken kapacitet det har. Fartøjet må ikke tages i brug, før det relevante brandslukningsudstyr er på plads. Benzinmotorrum skal sikres med et sådant brandslukningssystem, at det ikke er nødvendigt at åbne rummet i tilfælde af brand. Transportable ildslukkere skal være monteret således, at de er lettilgængelige, og én ildslukker skal være placeret således, at den uden besvær kan nås fra fritidsfartøjets hovedstyreplads.

5.7. **Skibslys, dagsignaler og lydsignaler**

Når der monteres skibslys, dagsignaler og lydsignaler skal de være i overensstemmelse med enten COLREG-bestemmelserne fra 1972 (The International Regulations for Preventing Collisions at Sea) eller CEVNI-bestemmelserne (European Code for Interior Navigations for inland waterways).

5.8. **Forebyggelse af udledning og installationer til hjælp for overførsel af affald til landjorden**

Vandfartøjer skal være bygget således, at utilsigtet udledning af forurenende stoffer (olie, brændstof osv.) forhindres.

Alle toiletter, der er installeret på et fritidsfartøj, skal udelukkende være forbundet med et holdingtanksystem eller vandbehandlingssystem.

Fritidsfartøjer med monterede holdingtanke skal være udstyret med en standardudledningsforbindelse, så rør fra modtagefaciliteter kan forbindes med fritidsfartøjets udledningsrør.

Endvidere skal skroggennemføringer til udledning af menneskelige udtømmelser være forsynet med ventiler, der kan lukkes, så de ikke kan gå op.

B. **Væsentlige krav med hensyn til udstødningsemissioner fra motorer**

Fremdriftsmotorer skal opfylde de væsentlige krav med hensyn til udstødningsemissioner, der er fastsat i denne del.

1. FREMDRIFTSMOTORIDENTIFIKATION

1.1. Hver motor skal være tydeligt mærket med følgende oplysninger:

a) motorfabrikantens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og kontaktadresse og, hvis det er relevant, navn og kontaktadresse for den person, der tilpasser motoren

b) motortype og i givet fald motorfamilie

c) et unikt motorserienummer

d) CE-mærkning, jf. artikel 18.

1.2. Den mærkning, der er omhandlet i punkt 1.1, skal være holdbar i motorens normale levetid, skal være letlæselig og må ikke kunne fjernes. Hvis der anvendes etiketter eller plader, skal disse være fastgjort således, at de kan blive siddende i motorens normale levetid og ikke kan fjernes, uden at de ødelægges, eller oplysningerne på dem bliver ulæselige.

1.3. Mærkningen skal være fastgjort til en motordel, som er nødvendig for motorens normale funktion og sædvanligvis ikke kræver udskiftning i motorens levetid.

1.4. Mærkningen skal være placeret således, at den er umiddelbart synlig, efter at motoren er blevet samlet med alle de komponenter, der er nødvendige for, at motoren kan fungere.

2. KRAV VEDRØRENDE UDSTØDNINGSEMISSIONER

Fremdriftsmotorer skal være konstrueret, bygget og samlet på en sådan måde, at emissionerne ikke overskrider grænseværdierne i punkt 2.1, tabel 1, og punkt 2.2, tabel 2 og 3, når motoren er korrekt monteret og anvendes på normal vis.

2.1. **Grænseværdier, der finder anvendelse med henblik på artikel 55, stk. 2, og punkt 2.2, tabel 2:**

Tabel 1

(g/kWh)

Type	Carbonmonoxid $CO = A + B/P_N{}^n$			Carbonhydrider $HC = A + B/P_N{}^n$			Nitrogenoxider NO_x	Partikler PT
	A	B	n	A	B	n		
Totakts med gnisttænding	150,0	600,0	1,0	30,0	100,0	0,75	10,0	Ikke relevant
Firetakts med gnisttænding	150,0	600,0	1,0	6,0	50,0	0,75	15,0	Ikke relevant
Kompressionstænding	5,0	0	0	1,5	2,0	0,5	9,8	1,0

hvor A, B og n er konstanter i overensstemmelse med tabellen, og P_N er mærkeeffekten i kW.

2.2. **Grænseværdier, der finder anvendelse fra den 18. januar 2016**:

Tabel 2

Udstødningsemissionsgrænser for motorer med kompressionstænding (CI) (++)

Slagvolumen SV (L/cyl)	Rated Engine Power P_N (kW)	Partikler PT (g/kWh)	Carbonhydrider + nitrogenoxider $HC + NO_x$ (g/kWh)
$SV < 0,9$	$P_N < 37$	De i tabel 1 anførte værdier	
	$37 \leq P_N < 75$ (+)	0,30	4,7
	$75 \leq P_N < 3\ 700$	0,15	5,8
$0,9 \leq SV < 1,2$	$P_N < 3\ 700$	0,14	5,8
$1,2 \leq SV < 2,5$		0,12	5,8
$2,5 \leq SV < 3,5$		0,12	5,8
$3,5 \leq SV < 7,0$		0,11	5,8

(+) Alternativt må motorer med kompressionstænding og en mærkeeffekt på 37 kW og derover og under 75 kW og med et slagvolumen på under 0,9 L/cyl ikke overskride en partikelemissionsgrænse på 0,20 g/kWh og en kombineret $HC + NO_x$-emissionsgrænse på 5,8 g/kWh.

(++) Ingen motor med kompressionstænding må overskride en emissionsgrænse for carbonmonoxid (CO) på 5,0 g/kWh.

Tabel 3

Udstødningsemissionsgrænser for motorer med gnisttænding (SI)

Motortype	Mærkeeffekt P_N (kW)	Carbonmonoxid CO (g/kWh)	Carbonhydrider + nitrogenoxider $HC + NO_X$ (g/kWh)
Hækmotorer og indenbordsmotorer	$P_N \leq 373$	75	5
	$373 < P_N \leq 485$	350	16
	$P_N > 485$	350	22
Udenbordsmotorer og motorer på personlige fartøjer	$P_N \leq 4,3$	$500 - (5,0 \times P_N)$	30
	$4,3 < P_N \leq 40$	$500 - (5,0 \times P_N)$	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}}\right)$
	$P_N > 40$	300	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}}\right)$

2.3. **Prøvecyklusser:**

Prøvecyklusser og vægtningsfaktorer:

Følgende krav i ISO-standard 8178-4:2007 skal anvendes under hensyntagen til de fastsatte værdier i nedenstående tabel:

For CI-motorer med variabel hastighed finder prøvecyklus E1 eller E5 anvendelse eller alternativt over 130 kW prøvecyklus E3. For SI-motorer med variabel hastighed finder prøvecyklus E4 anvendelse.

Cyklus E1, modus nr.	1	2	3	4	5
Hastighed	Mærkehastighed		Mellemhastighed		Lav tomgangs-hastighed
Drejningsmoment, %	100	75	75	50	0
Vægtningsfaktor	0,08	0,11	0,19	0,32	0,3
Hastighed	Mærkehastighed		Mellemhastighed		Lav tomgangs-hastighed

Cyklus E3, modus nr.	1	2	3	4	
Hastighed, %	100	91	80	63	
Effekt, %	100	75	50	25	
Vægtningsfaktor	0,2	0,5	0,15	0,15	
Cyklus E4, modus nr.	1	2	3	4	5
Hastighed, %	100	80	60	40	Tomgang
Drejningsmoment, %	100	71,6	46,5	25,3	0
Vægtningsfaktor	0,06	0,14	0,15	0,25	0,40
Cyklus E5, modus nr.	1	2	3	4	5
Hastighed, %	100	91	80	63	Tomgang
Effekt, %	100	75	50	25	0
Vægtningsfaktor	0,08	0,13	0,17	0,32	0,3

Bemyndigede organer kan acceptere prøvninger udført på grundlag af andre prøvecyklusser som specificeret i en harmoniseret standard og, hvis det er relevant, for motorens arbejdscyklus.

2.4. **Anvendelse af familie af fremdriftsmotor og valg af stamfremdriftsmotor**

Motorfabrikanten er ansvarlig for at definere, hvilke motorer inden for hans udvalg der skal indgå i en motorfamilie.

En stammotor udvælges fra en motorfamilie på en sådan måde, at dens emissionsegenskaber er repræsentative for alle motorer i den pågældende motorfamilie. Den motor, der har de egenskaber, der forventes at medføre de højeste specifikke emissioner (udtrykt i g/kWh), når de måles i den prøvecyklus, der skal anvendes, skal normalt udvælges som stammotor for familien.

2.5. **Prøvningsbrændstoffer**

De prøvningsbrændstoffer, der anvendes til udstødningsemissionsprøvning, skal opfylde følgende karakteristika:

Benzin

Egenskab	RF-02-99 Blyfri		RF-02-03 Blyfri	
	min.	maks.	min.	maks.
Researchoktantal (RON)	95	—	95	—
Motoroktantal (MON)	85	—	85	—
Massefylde ved 15 °C. (kg/m^3)	748	762	740	754
Begyndelseskogepunkt (°C)	24	40	24	40
Massefraktion af svovl (mg/kg)	—	100	—	10

Benzin

Egenskab	RF-02-99 Blyfri		RF-02-03 Blyfri	
	min.	maks.	min.	maks.
Blyindhold (mg/l)	—	5	—	5
Reid-damptryk (kPa)	56	60	—	—
Damptryk (DVPE) (kPa)	—	—	56	60

Diesel

Egenskab	RF-06-99		RF-06-03	
	min.	maks.	min.	maks.
Cetantal	52	54	52	54
Massefylde ved 15 °C. (kg/m^3)	833	837	833	837
Slutkogepunkt (°C)	—	370	—	370
Flammepunkt (°C)	55	—	55	—
Massefraktion af svovl (mg/kg)	Angives	300 (50)	—	10
Massefraktion af aske (%)	Angives	0,01	—	0,01

Bemyndigede organer kan acceptere prøvninger udført på grundlag af andre prøvningsbrændstoffer som specificeret i en harmoniseret standard.

3. HOLDBARHED

Motorfabrikanten skal levere en monterings- og vedligeholdelsesvejledning, som, hvis den anvendes, betyder, at motoren ved normal anvendelse og under normale driftsvilkår vil fortsætte med at opfylde grænseværdierne i punkt 2.1 og 2.2 i hele sin normale levetid.

Disse oplysninger tilvejebringes af motorfabrikanten på grundlag af en forudgående holdbarhedsprøve, baseret på normale driftscyklusser, og ved beregning af komponenttræthed, således at den nødvendige vedligeholdelsesvejledning kan udarbejdes af fabrikanten og udleveres sammen med alle nye motorer, når de bringes i omsætning.

En motors normale levetid er følgende:

a) for CI-motorer: 480 driftstimer eller ti år, afhængigt af hvad der først indtræffer

b) for SI-indenbordsmotorer og -hækmotorer med gnisttænding med eller uden integreret udstødningssystem:

   i) for motorkategorien $P_N \leq 373$ kW: 480 driftstimer eller ti år, afhængigt af hvad der først indtræffer

   ii) for motorer i kategorien $373 < P_N \leq 485$ kW: 150 driftstimer eller tre år, afhængigt af hvad der først indtræffer

   iii) for motorkategorien $P_N > 485$ kW: 50 driftstimer eller et år, afhængigt af hvad der først indtræffer

c) motorer til personlige fartøjer: 350 driftstimer eller fem år, afhængigt af hvad der først indtræffer

d) udenbordsmotorer: 350 driftstimer eller ti år, afhængigt af hvad der først indtræffer.

4. INSTRUKTIONSBOG

Sammen med hver motor leveres en instruktionsbog på et eller flere sprog, der er letforståeligt for forbrugere og andre slutbrugere, som fastsat af den medlemsstat, hvor motoren skal bringes i omsætning.

Instruktionsbogen skal:

a) indeholde anvisninger om den montering, brug og vedligeholdelse, der er nødvendig for at sikre, at motoren fungerer korrekt med henblik på at kunne opfylde kravene i punkt 3 (holdbarhed)

b) angive motorens effekt målt i overensstemmelse med den harmoniserede standard.

C. **Væsentlige krav med hensyn til støjemissioner**

Fritidsfartøjer med indenbordsmotor eller hækmotor uden integreret udstødningssystem, personlige fartøjer samt udenbordsmotorer og hækmotorer med integreret udstødningssystem skal opfylde de væsentlige krav med hensyn til støjemissioner som fastsat i denne del.

1. STØJEMISSIONSGRÆNSER

1.1. Fritidsfartøjer med indenbordsmotor eller hækmotor uden integreret udstødningssystem, personlige fartøjer samt udenbordsmotorer og hækmotorer med integreret udstødningssystem skal være konstrueret, bygget og samlet på en sådan måde, at støjemissionerne ikke overstiger grænseværdierne i følgende tabel:

Mærkeeffekt (enkelt motor) i kW	Maksimalt lydtryksniveau L_{pASmax} i dB
$P_N \leq 10$	67
$10 < P_N \leq 40$	72
$P_N > 40$	75

hvor P_N = en enkelt motors mærkeeffekt i kW ved mærkehastighed, og L_{pASmax} = maksimalt lydtryksniveau i dB.

For enheder med to eller flere motorer kan der, uanset motortype, anvendes en tolerance på 3 dB.

1.2. Som et alternativ til støjmålingsprøvninger anses fritidsfartøjer med indenbordsmotor eller hækmotor uden integreret udstødningssystem for at opfylde støjkravene i punkt 1.1, hvis de har et Froudes tal på ≤ 1,1 og et effekt/deplacementforhold på ≤ 40, når motoren og udstødningssystemet er monteret i henhold til motorfabrikantens specifikationer.

1.3. »Froudes tal« F_n fremkommer ved at dividere fritidsfartøjets maksimale hastighed V (m/s) med kvadratroden af vandlinjelængden lwl (m) multipliceret med et fast tal for tyngdeaccelerationen, g på 9,8 m/s^2.

$$F_n = \frac{V}{\sqrt{(g.\ lwl)}}$$

»Effekt/deplacementforholdet« beregnes ved at dividere motorens mærkeeffekt P_N (kW) med fritidsfartøjets deplacement D (tons).

$$\text{Effekt/deplacementforholdet} = \frac{P_N}{D}$$

2. INSTRUKTIONSBOG

For så vidt angår fritidsfartøjer med indenbordsmotor eller hækmotor med eller uden integreret udstødningssystem og personlige fartøjer skal instruktionsbogen, som kræves i henhold til del A, punkt 2.5, indeholde de anvisninger, der er nødvendige for at kunne vedligeholde fritidsfartøjet og dettes udstødningssystem i en stand, der så vidt muligt sikrer, at de nærmere angivne støjgrænseniveauer overholdes ved normal brug.

For så vidt angår udenbordsmotorer og hækmotorer med integreret udstødningssystem skal instruktionsbogen, som kræves i henhold til del B, punkt 4, indeholde de anvisninger, der er nødvendige for at vedligeholde motoren i en stand, der så vidt muligt sikrer, at de nærmere angivne støjgrænseniveauer overholdes ved normal brug.

3. HOLDBARHED

Bestemmelserne om holdbarhed i del B, punkt 3, finder tilsvarende anvendelse på overensstemmelse med kravene vedrørende støjemissioner i punkt 1 i denne del.

BILAG II

KOMPONENTER I VANDFARTØJER

1) Antændelsessikret udstyr til benzindrevne indenbordsmotorer og benzindrevne hækmotorer samt benzintankrum.

2) Beskyttelse af udenbordsmotorer mod start, mens motoren står i gear.

3) Rat, styremekanismer og kabelmontager.

4) Brændstoftanke beregnet til fast montering og brændstofledninger.

5) Præfabrikerede luger og koøjer.

BILAG III

ERKLÆRING FRA FABRIKANTEN ELLER IMPORTØREN AF DET DELVIS FÆRDIGBYGGEDE VANDFARTØJ (ARTIKEL 6, STK. 2)

Den erklæring fra fabrikanten eller den i Unionen etablerede importør, der er nævnt i artikel 6, stk. 2, skal indeholde følgende oplysninger:

a) fabrikantens navn og adresse

b) navn og adresse på fabrikantens i Unionen etablerede repræsentant eller, eventuelt, på den ansvarlige for markedsføringen

c) en beskrivelse af det delvis færdigbyggede vandfartøj

d) en erklæring om, at det delvis færdigbyggede vandfartøj opfylder de væsentlige krav, som gælder på dette trin i konstruktionen; dette skal omfatte henvisninger til de relevante harmoniserede standarder, der er anvendt, eller henvisninger til de specifikationer, i henhold til hvilke overensstemmelsen er erklæret på dette trin i konstruktionen; desuden skal det anføres, at det er hensigten, at det skal færdigbygges af andre juridiske eller fysiske personer i fuld overensstemmelse med dette direktiv.

BILAG IV

EU-OVERENSSTEMMELSESERKLÆRING NR. xxxxx [1]

1. Nr. xxxxx (Produkt: produkt, parti, type eller serienummer):

2. Fabrikantens eller dennes bemyndigede repræsentants navn og adresse [den bemyndigede repræsentant skal også angive fabrikantens forretningsnavn og -adresse] eller den private importørs navn og adresse.

3. Denne overensstemmelseserklæring udstedes på fabrikantens, den private importørs eller den i artikel 19, stk. 3 eller 4, i direktiv 2013/53/EU omhandlede persons eneansvar.

4. Erklæringens genstand (identifikation af produktet, så det kan spores. Foto kan eventuelt vedlægges).

5. Genstanden for erklæringen som beskrevet i punkt 4 er i overensstemmelse med den relevante EU-harmoniseringslovgivning.

6. Referencer til de relevante anvendte harmoniserede standarder eller henvisninger til de andre tekniske specifikationer, som der erklæres overensstemmelse med.

7. Hvis det er relevant, det bemyndigede organ … (navn, nummer), der har foretaget … (beskrivelse af aktiviteten) og udstedt certifikatet.

8. Identifikation af den befuldmægtigede person, der kan underskrive på vegne af fabrikanten, eller dennes bemyndigede repræsentant.

9. Supplerende oplysninger.

   EU-overensstemmelseserklæringen skal indeholde en erklæring fra fabrikanten af fremdriftsmoteren og fra den person, der tilpasser en motor i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, litra b) og c), om, at:

   a) motoren, når den er monteret på et vandfartøj i overensstemmelse med den monteringsvejledning, der ledsager motoren, opfylder:

      i) dette direktivs krav vedrørende udstødningsemissioner

      ii) grænserne i direktiv 97/68/EF for så vidt angår motorer typegodkendt i henhold til direktiv 97/68/EF, som er i overensstemmelse med trin III A-, trin III B- eller trin IV-emissionsgrænserne for CI-motorer til andre anvendelser end fremdrift af fartøjer på indre vandveje, lokomotiver og motorvogne, som fastsat i punkt 4.1.2 i bilag I til nævnte direktiv, eller

      iii) grænserne i forordning (EF) nr. 595/2009 for så vidt angår motorer typegodkendt i henhold til nævnte forordning.

   Motoren må først tages i brug, når det vandfartøj, som den skal monteres i, om nødvendigt er blevet erklæret i overensstemmelse med de pågældende bestemmelser i nærværende direktiv.

   Hvis motoren er bragt i omsætning i den yderligere overgangsperiode, der er truffet bestemmelse om i artikel 55, stk. 2, skal dette angives i EU-overensstemmelseserklæringen.

   Underskrevet for og på vegne af:

   (sted og dato)

   (navn, stilling) (underskrift)

---

[1] Det er valgfrit, om EU-overensstemmelseserklæringen gives et nummer.

BILAG V

ÆKVIVALENT OVERENSSTEMMELSE PÅ GRUNDLAG AF VURDERING EFTER BYGNING (MODUL PCA)

1. Overensstemmelse på grundlag af vurdering efter bygning er en procedure til vurdering af ækvivalent overensstemmelse for et produkt, for hvilket fabrikanten ikke har påtaget sig ansvaret for overensstemmelse med dette direktiv, og hvor en fysisk eller juridisk person som omhandlet i artikel 19, stk. 2, 3 eller 4, som bringer produktet i omsætning eller tager det i brug under eget ansvar, påtager sig ansvaret for produktets ækvivalente overensstemmelse. Denne person skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i punkt 2 og 4, samt sikre og erklære under eneansvar, at det pågældende produkt, som er blevet behandlet i henhold til bestemmelserne i punkt 3, er i overensstemmelse med gældende krav i dette direktiv.

2. Den person, der bringer produktet i omsætning eller tager det i brug, skal indsende en ansøgning om vurdering af produktet efter bygning til et bemyndiget organ og skal til det bemyndigede organ udlevere de dokumenter og tekniske sagsmapper, der gør det muligt for det bemyndigede organ at vurdere produktets overensstemmelse med kravene i dette direktiv, samt alle foreliggende oplysninger om produktets anvendelse efter første ibrugtagning.

   Den person, der bringer et sådant produkt i omsætning eller tager det i brug, skal opbevare disse dokumenter og oplysninger til brug for de relevante nationale myndigheder i ti år efter produktets vurdering med hensyn til dets ækvivalente overensstemmelse i henhold til proceduren for vurdering efter bygning.

3. Det bemyndigede organ undersøger det enkelte produkt og udfører beregninger, prøvninger og andre vurderinger i det omfang, det er nødvendigt for at påvise produktets ækvivalente overensstemmelse med de relevante krav i direktivet.

   Det bemyndigede organ udarbejder og udsteder et overensstemmelsescertifikat og en tilhørende overensstemmelsesrapport vedrørende den gennemførte vurdering, og det skal opbevare en kopi af certifikatet og den tilhørende overensstemmelsesrapport til brug for de nationale myndigheder i ti år efter udstedelsen af disse dokumenter.

   Det bemyndigede organ anbringer sit identifikationsnummer ved siden af CE-mærkningen på det godkendte produkt eller lader det anbringe på eget ansvar.

   Hvis det vurderede produkt er et vandfartøj, lader det bemyndigede organ også under eget ansvar påføre det identifikationsnummer for vandfartøjer, der er omhandlet i bilag I, del A, punkt 2.1, hvor feltet for landekoden for fabrikanten skal bruges til at angive, i hvilket land det bemyndigede organ er etableret, og felterne for den unikke fabrikantkode, der er tildelt af medlemsstatens nationale myndighed, skal bruges til at angive den kode for vurdering efter bygning, som det bemyndigede organ er blevet tildelt, efterfulgt af serienummeret på certifikatet for vurdering efter bygning. Felterne i vandfartøjets identifikationsnummer for produktionsår og -måned og for modelår bruges til at angive måned og år for gennemførelsen af vurderingen efter bygning.

4. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

4.1. Den person, som bringer produktet i omsætning eller tager det i brug, påfører CE-mærkningen og, på ansvar af det bemyndigede organ, der er omhandlet i punkt 3, sidstnævntes identifikationsnummer på det produkt, for hvilket det bemyndigede organ har vurderet og certificeret den ækvivalente overensstemmelse med dette direktivs krav.

4.2. Den person, der bringer produktet i omsætning eller tager det i brug, udfærdiger en EU-overensstemmelseserklæring og opbevarer denne til brug for de nationale myndigheder i ti år efter udstedelsen af certifikatet for vurdering efter bygning. Det skal af overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilket produkt den vedrører.

   Et eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.

4.3. Hvis det vurderede produkt er et vandfartøj, anbringer den person, der bringer vandfartøjet i omsætning eller tager det i brug, den fabrikantplade, der er beskrevet i bilag I, del A, punkt 2.2, på vandfartøjet, og pladen skal være påført ordene »vurdering efter bygning« (post construction assessment) samt vandfartøjets identifikationsnummer som beskrevet i bilag I, del A, punkt 2.1, i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 3.

5. Det bemyndigede organ meddeler den person, der bringer produktet i omsætning eller tager det i brug, dennes forpligtelser i henhold til proceduren for vurdering efter bygning.

BILAG VI

SUPPLERENDE KRAV, NÅR DER ANVENDES INTERN PRODUKTIONSKONTROL PLUS OVERVÅGEDE PRODUKTPRØVNINGER SOM FASTSAT I MODUL A1 (ARTIKEL 24, STK. 2)

Konstruktion og fremstilling

Fabrikanten skal på et eller flere vandfartøjer, som er repræsentative for produktionen, udføre eller lade udføre en eller flere af følgende prøvninger, dertil svarende beregninger eller former for kontrol:

a) stabilitetsprøvning i overensstemmelse med bilag I, del A, punkt 3.2

b) opdriftsprøvning i overensstemmelse med bilag I, del A, punkt 3.3.

Støjemissioner

For fritidsfartøjer med indenbordsmotorer eller hækmotorer uden integreret udstødningssystem og for personlige fartøjer skal der på et eller flere vandfartøjer, der repræsenterer fabrikantens produktion, udføres de støjemissionsprøvninger, der er fastlagt i bilag I, del C, af fabrikanten eller på vegne af denne under ansvar af et bemyndiget organ valgt af fabrikanten.

For udenbordsmotorer og hækmotorer med integreret udstødningssystem skal der på en eller flere motorer fra hver motorfamilie, der repræsenterer fabrikantens produktion, udføres de støjemissionsprøvninger, der er omhandlet i bilag I, del C, af fabrikanten eller på vegne af denne under ansvar af et bemyndiget organ udvalgt af fabrikanten.

Hvis mere end én motor fra en motorfamilie prøves, skal den i bilag VII beskrevne statistiske metode anvendes for at sikre stikprøvens overensstemmelse.

BILAG VII

VURDERING AF PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE MED HENSYN TIL UDSTØDNINGS- OG STØJEMISSIONER

1. Til kontrol af en motorfamilies overensstemmelse udtages en stikprøve af motorer fra produktionen. Fabrikanten aftaler stikprøvestørrelsen (n) med det bemyndigede organ.

2. Det aritmetiske gennemsnit X af de resultater, der opnås fra stikprøven, bestemmes for hver enkelt udstødnings- og støjemissionskomponent, der er underkastet regulering. Produktionen af en serie anses for at være i overensstemmelse med kravene (»godkendt«), hvis følgende betingelse er opfyldt:

$X + k.\ S \leq L$

S er standardafvigelsen, hvor:

$S^2 = \sum(x - X)^2/(n - 1)$

X = det aritmetiske gennemsnit af de resultater, der opnås fra stikprøven

x = de enkelte resultater, der opnås fra stikprøven

L = den pågældende grænseværdi

n = antallet af motorer i stikprøven

k = statistisk faktor, der er bestemt af n (jf. tabellen nedenfor)

n	2	3	4	5	6	7	8	9	10
k	0,973	0,613	0,489	0,421	0,376	0,342	0,317	0,296	0,279
n	11	12	13	14	15	16	17	18	19
k	0,265	0,253	0,242	0,233	0,224	0,216	0,210	0,203	0,198

Hvis $n \geq 20$, så er $k = 0{,}860/\sqrt{n}$.

BILAG VIII

SUPPLERENDE PROCEDURE TIL ANVENDELSE VED TYPEOVERENSSTEMMELSE PÅ GRUNDLAG AF INTERN PRODUKTIONSKONTROL (MODUL C)

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 24, stk. 5, finder følgende procedure anvendelse, hvis kvalitetsniveauet forekommer utilfredsstillende:

Der udtages en motor fra serien, og denne gennemgår den prøvning, der er beskrevet i bilag I, del B. Prøvemotorerne skal være delvis eller fuldstændigt indkørt i overensstemmelse med fabrikantens specifikationer. Hvis de specifikke udstødningsemissioner fra den af produktionen udtagne motor overstiger grænseværdierne i overensstemmelse med bilag I, del B, kan fabrikanten anmode om at få foretaget målinger på en stikprøve af motorer udtaget fra produktionen, herunder den oprindeligt udtagne motor. For at sikre, at stikprøven af motorer opfylder direktivets krav, skal den i bilag VII beskrevne statistiske metode anvendes.

BILAG IX

TEKNISK DOKUMENTATION

Den tekniske dokumentation, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, og artikel 25, skal, for så vidt som det er relevant for vurderingen, indeholde følgende:

a) en generel beskrivelse af typen

b) konstruktions- og produktionstegninger samt oversigter over komponenter, delmontager, kredsløb og andre relevante data

c) beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for at forstå de nævnte tegninger og planer og for at forstå, hvordan produktet fungerer

d) en liste over de standarder, der er nævnt i artikel 14, og som helt eller delvis er anvendt, samt en beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav i de tilfælde, hvor de i artikel 14 nævnte standarder ikke er anvendt

e) resultater af konstruktionsberegninger, undersøgelser mv. og andre relevante data

f) prøvningsrapporter eller beregninger af stabilitet i overensstemmelse med bilag I, del A, punkt 3.2, og af opdrift i overensstemmelse med bilag I, del A, punkt 3.3

g) prøvningsrapporter fra udstødningsemissionsprøvninger, der påviser overensstemmelse med bilag I, del B, punkt 2

h) prøvningsrapporter fra støjemissionsprøvninger, der påviser overensstemmelse med bilag I, del C, punkt 1.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/55/EU

af 20. november 2013

om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 46, artikel 53, stk. 1, og artikel 62,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

efter den almindelige lovgivningsprocedure [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer [3] konsoliderede et gensidigt anerkendelsessystem, som oprindeligt var baseret på 15 direktiver. Det fastsætter bestemmelser om automatisk anerkendelse af et begrænset antal erhverv baseret på harmoniserede mindstekrav til uddannelse (sektorerhverv), en generel ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser og automatisk anerkendelse af erhvervserfaring. Direktiv 2005/36/EF fastsætter ligeledes et nyt system for fri udveksling af tjenesteydelser. Det bør erindres, at unionsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandsstatsborgere, har krav på ligebehandling i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område [4]. Tredjelandsstatsborgere kan også nyde godt af lige behandling for så vidt angår anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre erhvervsmæssige kvalifikationer i henhold til de relevante nationale procedurer, i overensstemmelse med specifikke EU-retsakter såsom retsakter vedrørende opholdstilladelse, flygtninge, »indehavere af det blå kort« og forskere.

(2) I sin meddelelse af 27. oktober 2010 med titlen »Akten for det indre marked, Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid, »Sammen om fornyet vækst««, pegede Kommissionen på behovet for at modernisere EU-retten på dette område. I sine konklusioner støttede Det Europæiske Råd den 23. oktober 2011 en sådan modernisering og opfordrede Europa-Parlamentet og Rådet til at nå frem til en politisk aftale om revision af direktiv 2005/36/EF inden udgangen af 2012. I sin beslutning af 15. november 2011 om gennemførelsen af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer [5] opfordrede Europa-Parlamentet endvidere Kommissionen til at fremsætte et forslag. Rapporten om unionsborgerskab 2010 af 27. oktober 2010 »Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder« fremhæver behovet for at lette den administrative byrde i forbindelse med anerkendelsen af erhvervsmæssige kvalifikationer.

(3) Officielt udpegede notarer bør ikke være omfattet af direktiv 2005/36/EF i betragtning af de særlige og forskellige ordninger, der gælder for disse i de enkelte medlemsstater for så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervet.

(4) Med henblik på at styrke det indre marked og fremme erhvervsudøvernes frie bevægelighed og samtidig sikre en mere effektiv og gennemsigtig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ville et europæisk erhvervspas medføre merværdi. Passet ville navnlig være nyttigt til at fremme midlertidig mobilitet og anerkendelse efter den automatiske anerkendelsesordning og til at fremme en forenklet anerkendelsesproces under den generelle ordning. Formålet med det europæiske erhvervspas er at forenkle anerkendelsesprocessen og indføre en omkostnings- og driftseffektivitet, som vil være til gavn for både erhvervsudøverne og de kompetente myndigheder. Ved indførelsen af et europæisk erhvervspas bør der tages hensyn til det berørte erhvervs synspunkter, og forud for indførelsen bør der gennemføres en vurdering af dets egnethed for det pågældende erhverv og passets indvirkning på medlemsstaterne. Vurderingen bør gennemføres i samarbejde med medlemsstaterne, hvor dette er nødvendigt. Det europæiske erhvervspas bør udstedes på anmodning af en erhvervsudøver og efter fremsendelse af de nødvendige dokumenter, og efter at de kompetente myndigheder har foretaget de relaterede gennemgangs- og kontrolprocedurer. Hvis det europæiske erhvervspas udstedes med henblik på etablering, bør det anses for en afgørelse om anerkendelse og behandles som enhver anden afgørelse om anerkendelse efter direktiv 2005/36/EF. Det bør supplere, snarere end

[1] EUT C 191 af 29.6.2012, s. 103.
[2] Europa-Parlamentets holdning af 9.10.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 15.11.2013.
[3] EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.
[4] EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.
[5] EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 15.

erstatte eventuelle registreringskrav, der er forbundet med adgang til et bestemt erhverv. Der er ikke behov for at indføre et europæisk erhvervspas for juridiske erhverv, for hvem der allerede er blevet indført et erhvervspas efter den ordning, der er blevet givet mulighed for med Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelser med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser ([1]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået ([2]).

(5) Det europæiske erhvervspas funktion bør understøttes af informationssystemet for det indre marked (IMI), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 ([3]). Passet og IMI bør forbedre synergivirkningerne og tilliden hos de kompetente myndigheder, samtidig med at den sparer de kompetente myndigheder for dobbeltarbejde og procedurer for anerkendelse, og at der skabes mere åbenhed og sikkerhed for erhvervsudøverne.

(6) Proceduren for ansøgning om og udstedelse af det europæiske erhvervspas bør være klart struktureret og omfatte beskyttelsesforanstaltninger og tilsvarende klageadgang for ansøgeren. Krav om oversættelse og betalingsmetoder for eventuelle gebyrer, der skal erlægges af en ansøger, for at workflowet i IMI ikke afbrydes eller svækkes, og for at behandlingen af ansøgningen ikke forsinkes, bør specificeres i gennemførelsesretsakter. Fastsættelsen af størrelsen på gebyrer er medlemsstaternes anliggende. Medlemsstaterne bør imidlertid meddele Kommissionen størrelsen på de fastsatte gebyrer. Det europæiske erhvervspas og det tilhørende workflow i IMI bør sikre de lagrede datas integritet, ægthed og fortrolighed, samt forhindre ulovlig og ikke-autoriseret adgang til oplysninger indeholdt heri.

(7) Direktiv 2005/36/EF gælder kun for erhvervsudøvere, som ønsker at udøve det samme erhverv i en anden medlemsstat. I visse tilfælde er den pågældende virksomhed i værtsmedlemsstaten en del af et erhverv med større aktiviteter end i hjemlandet. Hvis forskellene mellem aktivitetsområderne er så store, at erhvervsudøveren skulle gennemgå et fuldstændigt uddannelsesprogram for at kompensere for mangler, og hvis erhvervsudøveren anmoder herom, bør værtsmedlemsstaten under disse særlige omstændigheder give delvis adgang. Foreligger der tvingende almene hensyn, som defineret af Den Europæiske Unions Domstols retspraksis vedrørende artikel 49 og 56 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som fortsat kan udvikle sig, bør en medlemsstat dog kunne afslå at give delvis adgang. Dette kan i særlig grad gøre sig gældende for erhverv i sundhedssektoren, hvis disse har konsekvenser for den offentlige sundhed eller patientsikkerheden. Tildeling af delvis adgang bør ikke berøre arbejdsmarkedets parters ret til at organisere sig.

(8) Med henblik på at beskytte de lokale forbrugeres interesser i værtsmedlemsstaten bør midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser i medlemsstaterne være underlagt beskyttelsesforanstaltninger, navnlig et krav om mindst et års erhvervserfaring i løbet af de seneste ti år forud for leveringen af tjenesteydelsen, hvis erhvervet ikke er lovreguleret i hjemlandet. I tilfælde af sæsonaktiviteter bør medlemsstaterne have mulighed for at gennemføre kontroller med henblik på at verificere, at de tjenesteydelser, der leveres på deres område, er af midlertidig og lejlighedsvis karakter. Med dette for øje bør værtsmedlemsstaten en gang om året kunne kræve oplysninger om de tjenesteydelser, der faktisk leveres på dens område, i tilfælde hvor sådanne oplysninger ikke allerede er blevet afgivet af tjenesteyderen på frivillig basis.

(9) Direktiv 2005/36/EF giver medlemsstaterne mulighed for at kontrollere tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer, inden den pågældende første gang udøver tjenesteydelsen inden for lovregulerede erhverv, der har konsekvenser for den offentlige sundhed eller sikkerhed. Dette har medført retsusikkerhed, idet de kompetente myndigheder således frit kan skønne, om der er behov for en forudgående kontrol. For at garantere retssikkerheden bør erhvervsudøverne fra starten vide, om det er nødvendigt med forudgående kontrol af erhvervsmæssige kvalifikationer, og hvornår der kan ventes en afgørelse. Under alle omstændigheder bør betingelserne for en sådan forudgående kontrol af erhvervsmæssige kvalifikationer under den fri udveksling af tjenesteydelser ikke være strengere end under reglerne for etablering. Ved lovregulerede erhverv, der har konsekvenser for den offentlige sundhed eller sikkerhed, bør direktiv 2005/36/EF ikke berøre medlemsstaternes mulighed for at pålægge udøverne et krav om en forsikringsaftale vedrørende handlinger foretaget inden for deres erhverv i overensstemmelse med de gældende regler efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser ([4]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked ([5]).

(10) Erhvervsuddannelsessystemer har vist sig at være et nyttigt instrument til at sikre ungdomsbeskæftigelse og muliggøre en gnidningsløs overgang fra uddannelse til arbejdsliv. Ved revisionen af direktiv 2005/36/EF bør der derfor fuldt ud tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for disse.

([1]) EFT L 78 af 26.3.1977, s. 17.
([2]) EFT L 77 af 14.3.1998, s. 36.
([3]) EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1.
([4]) EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45.
([5]) EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

(11) For at kunne anvende ordningen for anerkendelse i henhold til den generelle ordning er det nødvendigt at inddele de forskellige nationale ordninger for almen uddannelse og erhvervsuddannelse i niveauer. Disse niveauer, som udelukkende fastlægges med henblik på anvendelsen af den generelle ordning, bør ikke have nogen indflydelse på de nationale uddannelsesstrukturer eller på medlemsstaternes beføjelser på dette område, herunder en national strategi for gennemførelse af den europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF). EQF er et redskab til at skabe større åbenhed omkring og sammenlignelighed af erhvervsmæssige kvalifikationer og kan være en nyttig supplerende kilde til oplysninger for de kompetente myndigheder, der kontrollerer erhvervsmæssige kvalifikationsbeviser udstedt i andre medlemsstater. Som led i Bolognaprocessen har højere læreanstalter tilpasset strukturen af deres programmer til en gradsstruktur med to niveauer, nemlig bachelor- og master/kandidatgrad. For at sikre, at de fem niveauer, der er skitseret i direktiv 2005/36/EF, er i overensstemmelse med denne nye gradsstruktur bør bachelorgraden klassificeres under niveau d) og master/kandidatgraden under niveau e). Disse fem niveauer, som er fastlagt med henblik på anvendelsen af den generelle ordning, bør i princippet ikke længere fungere som kriterium for udelukkelse af unionsborgere fra anvendelsesområdet for direktiv 2005/36/EF, hvis dette er i strid med princippet om livslang læring.

(12) Anmodninger om anerkendelse fra erhvervsudøvere fra ikke-regulerende medlemsstater, som har et års erhvervserfaring, bør behandles på samme måde som anmodninger fra erhvervsudøvere fra regulerende medlemsstater. Deres erhvervsmæssige kvalifikationer bør sammenlignes med de erhvervsmæssige kvalifikationer, der kræves i værtsmedlemsstaten på grundlag af de erhvervsmæssige kvalifikationsniveauer i direktiv 2005/36/EF. I tilfælde af væsentlige forskelle bør den kompetente myndighed kunne pålægge udligningsforanstaltninger. Enhver mekanisme til kontrol af teoretisk viden og praktiske færdigheder, der måtte kræves som udligningsforanstaltninger med henblik på adgang til udøvelse af et erhverv, bør sikre og overholde principperne om gennemsigtighed og uvildighed.

(13) Da minimumsuddannelseskravene for adgang til erhverv, som er omfattet af den generelle ordning, ikke er harmoniseret, bør værtsmedlemsstaten have mulighed for at indføre en udligningsforanstaltning. Enhver sådan foranstaltning bør være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og bør især tage hensyn til den viden, de færdigheder og de kompetencer, som ansøgeren har erhvervet gennem erhvervserfaring eller livslang læring, og som er formelt godkendt af et relevant organ. Afgørelsen om at pålægge en udligningsforanstaltning bør være behørigt begrundet, således at ansøgeren får mulighed for at opnå en bedre forståelse af sin situation og for at få afgørelsens lovlighed efterprøvet ved de nationale domstole i henhold til direktiv 2005/36/EF.

(14) Gennemgangen af direktiv 2005/36/EF har vist, at der er behov for at opdatere og med større fleksibilitet gøre listerne over industri-, handels- og håndværksvirksomhed i bilag IV klarere, samtidig med at der opretholdes et system for automatisk anerkendelse baseret på erhvervserfaring for disse aktiviteter. Bilag IV er for øjeblikket baseret på den internationale standardklassifikation af erhvervsmæssig virksomhed (ISIC) fra 1958 og afspejler ikke længere de økonomiske aktiviteters nuværende struktur. ISIC-nomenklaturen er blevet revideret flere gange siden 1958. Derfor bør Kommissionen kunne tilpasse bilag IV, således at systemet for automatisk anerkendelse forbliver intakt.

(15) Løbende faglig udvikling bidrager til sikker og effektiv praksis blandt erhvervsudøvere, som nyder godt af den automatiske anerkendelse af deres erhvervsmæssige kvalifikationer. Det er vigtigt at opmuntre til yderligere styrkelse af løbende faglig udvikling for disse erhverv. Medlemsstaterne bør navnlig opmuntre til løbende faglig udvikling af læger, speciallæger, praktiserende læger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, specialtandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter. De foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne for at fremme løbende faglig udvikling for disse erhverv, bør meddeles Kommissionen, og medlemsstaterne bør udveksle bedste praksis på området. Løbende faglig udvikling bør omfatte teknisk, videnskabelig, lovgivningsmæssig og etisk udvikling og bør motivere erhvervsudøvere til at deltage i livslang læring af relevans for deres erhverv.

(16) Ordningen med automatisk anerkendelse på basis af harmoniserede mindstekrav til uddannelse afhænger af, at medlemsstaterne rettidigt underretter om nye eller ændrede uddannelsesbeviser, og at disse offentliggøres af Kommissionen. Ellers har indehaverne af disse kvalifikationer ingen garanti for, at de er omfattet af automatisk anerkendelse. For at skabe større åbenhed og lette gennemgangen af titler, der er nye, bør medlemsstaterne give oplysninger om længden på og indholdet af træningsprogrammerne, som skal være i overensstemmelse med de minimumsuddannelseskrav, der er fastsat i direktiv 2005/36/EF.

(17) Point i det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem (ECTS) anvendes allerede i de fleste højere uddannelsesinstitutioner i Unionen, og anvendelsen af ECTS-point er også blevet mere udbredt inden for uddannelser, som fører frem til de kvalifikationer, der kræves med henblik på udøvelse af et lovreguleret erhverv. Derfor er det nødvendigt at indføre mulighed for, at programmets varighed også kan udtrykkes i ECTS. Denne mulighed bør ikke få indvirkning på de andre krav vedrørende automatisk anerkendelse. Et ECTS-point svarer til 25-30 timers studier, mens der normalt kræves 60 point for et studieår.

(18) Med henblik på at sikre et højt niveau af offentlig sundhed og patientsikkerhed i Unionen og modernisere direktiv 2005/36/EF er det nødvendigt at modificere de kriterier, der anvendes til at definere den medicinske grunduddannelse, således at betingelserne vedrørende det minimale antal år og timer bliver kumulative. Formålet med denne ændring er ikke at sænke uddannelseskravene for den medicinske grunduddannelse.

(19) Med henblik på at øge mobiliteten hos speciallæger, der allerede har opnået et uddannelsesbevis som speciallæge og efterfølgende uddanner sig med speciale inden for en andet område, bør medlemsstaterne kunne give dispensation fra dele af den efterfølgende uddannelse, hvis disse dele allerede er bestået under den tidligere speciallægeuddannelse i en medlemsstat. Medlemsstater bør, inden for visse grænser, kunne tildele sådanne dispensationer for lægespecialer, der er omfattet af den automatiske anerkendelsesordning.

(20) Erhvervet som sygeplejerske har udviklet sig betydeligt i de sidste tre årtier: Sundhedspleje i lokalområdet, anvendelse af mere komplekse behandlingsmetoder og en konstant teknologisk udvikling forudsætter, at der er kompetence til at give sygeplejersker og jordemødre større ansvar. Sygeplejeruddannelsen, hvis tilrettelæggelse stadig er meget forskellig afhængigt af nationale traditioner, bør yde en mere solid og resultatorienteret garanti for, at erhvervsudøveren har opnået et vist niveau af viden og færdigheder under uddannelsen og er i stand til som minimum at anvende visse kompetencer i udøvelsen af aktiviteter, der er relevante for erhvervet.

(21) For at forberede jordemødre på at efterkomme de komplekse behov for sundhedspleje, der er relateret til deres aktiviteter, bør jordemoderstuderende have en solid almen uddannelsesbaggrund, inden de påbegynder jordmoderuddannelsen. Derfor bør adgangskravet til jordmoderuddannelsen hæves til 12 års almen uddannelse eller en bestået eksamen på tilsvarende niveau, bortset fra tilfælde af erhvervsudøvere, der allerede er uddannede som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje. Jordemoderuddannelsen bør give større sikkerhed for, at erhvervsudøverne har opnået et vist niveau af viden og færdigheder, som er nødvendigt for at kunne udøve jordemodervirksomhed, jf. direktiv 2005/36/EF.

(22) For at forenkle systemet for automatisk anerkendelse af læge- og tandlægespecialer bør disse speciallægeuddannelser være omfattet af direktiv 2005/36/EF, hvis de er fælles for mindst to femtedele af medlemsstaterne.

(23) Et betydeligt antal medlemsstater har besluttet at tillade adgang til alle aktiviteter inden for farmaceutisk virksomhed samt udøvelse af disse aktiviteter på baggrund af anerkendelsen af en uddannelse som farmaceut fra en anden medlemsstat, efter ikrafttrædelsen af direktiv 2005/36/EF. En sådan anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der er erhvervet i en anden medlemsstat, bør imidlertid ikke forhindre medlemsstater i at opretholde ikke-diskriminerende regler vedrørende geografisk fordeling af apoteker på deres område, eftersom direktiv 2005/36/EF ikke koordinerer disse regler. Imidlertid bør enhver undtagelse fra automatisk anerkendelse af kvalifikationer, som stadig er nødvendige for en medlemsstat, ikke længere udelukke farmaceuter, der allerede er anerkendt i den medlemsstat, der anvender undtagelsen, og som allerede har praktiseret sit erhverv på lovlig og effektiv vis som farmaceut i en vis periode på den pågældende medlemsstats område.

(24) Funktionen af den automatiske anerkendelsesordning forudsætter, at der er tillid til de uddannelsesbetingelser, som erhvervsudøvernes kvalifikationer er baseret på. Derfor er det vigtigt, at minimumsuddannelseskravene til arkitekter afspejler den nye udvikling i arkitektuddannelsen, navnlig for så vidt angår det erkendte behov for at supplere akademisk uddannelse med erhvervserfaring under tilsyn af kvalificerede arkitekter. På samme tid bør minimumsuddannelseskravene være tilstrækkeligt fleksible til at undgå en for stor begrænsning af medlemsstaternes muligheder for at tilrettelægge deres uddannelsessystemer.

(25) Direktiv 2005/36/EF bør gennem indførelse af fælles uddannelsesprincipper fremme en øget automatisk anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for de erhverv, som ikke allerede er omfattet ordningen. Der bør i denne forbindelse tages højde for medlemsstaternes kompetence til at fastsætte, hvilke erhvervsmæssige kvalifikationer der kræves for udøvelsen af erhverv på deres område og indholdet og tilrettelæggelsen af deres almene og faglige uddannelsessystemer. Fælles uddannelsesprincipper bør tage form af fælles uddannelsesrammer baseret på et fælles sæt af viden, færdigheder og kompetencer eller fælles uddannelsestest. Det bør være muligt for fælles uddannelsesrammer at omfatte specialer, som ikke i øjeblikket er omfattet af automatisk anerkendelse i henhold til direktiv 2005/36/EF, og som vedrører erhverv omfattet af kapitel III i afsnit III, og som har klart definerede specifikke aktiviteter, der er forbeholdt dem. Fælles uddannelsesrammer for sådanne specialer, navnlig medicinske specialer, bør medføre et højt niveau af offentlig sundhed og patientsikkerhed. Erhvervsmæssige kvalifikationer, som opnås inden for fælles uddannelsesrammer, bør automatisk anerkendes af medlemsstaterne. Faglige organisationer, der er repræsentative på EU-plan, og under visse omstændigheder nationale faglige organisationer eller kompetente myndigheder, bør kunne fremlægge forslag for Kommissionen til fælles uddannelsesprincipper med henblik på at give de nationale koordinatorer mulighed for at foretage en vurdering af sådanne princippers eventuelle konsekvenser for de nationale uddannelsessystemer samt for de nationale bestemmelser vedrørende adgang til lovregulerede erhverv.

(26) Direktiv 2005/36/EF fastsætter allerede forpligtelsen for erhvervsudøverne med hensyn til kravet om tilstrækkelige sprogkundskaber. Gennemgangen af anvendelsen af denne forpligtelse har vist, at der er behov for at klarlægge kompetente myndigheders og arbejdsgiveres rolle, navnlig af hensyn til bedre sikring af patientsikkerheden. De kompetente myndigheder bør kunne anvende sprogkontrol efter anerkendelsen af de erhvervsmæssige kvalifikationer. Det er navnlig vigtigt for erhverv, som har konsekvenser for patientsikkerheden, at sprogkontrollen efter direktiv 2005/36/EF foretages, inden erhvervsudøveren påbegynder udøvelsen af erhvervet i værtsmedlemsstaten. Sprogkontrollen bør dog være rimelig og nødvendig for de pågældende job og bør ikke have til formål at udelukke erhvervsudøvere fra andre medlemsstater fra arbejdsmarkedet i værtsmedlemsstaten. For at sikre overholdelsen af proportionalitetsprincippet og af hensyn til at forbedre erhvervsmobiliteten i Unionen bør den kontrol, der udføres af eller under tilsyn af en kompetent myndighed, begrænses til kendskab til et officielt sprog i værtsmedlemsstaten eller et administrativt sprog i værtsmedlemsstaten, forudsat at det administrative sprog også er et af Unionens officielle sprog. Dette bør ikke udelukke værtsmedlemsstater fra at tilskynde erhvervsudøvere til at lære et andet sprog på et senere tidspunkt, hvis det er nødvendigt for den virksomhed, der skal udøves. Arbejdsgiverne bør også fortsat spille en vigtig rolle med hensyn til at få konstateret, at erhvervsudøveren har kendskab til de sprog, der er nødvendige for at udføre de erhvervsmæssige aktiviteter på deres arbejdspladser.

(27) Nationale bestemmelser omkring adgang til lovregulerede erhverv bør ikke udgøre en hindring for unge nyuddannedes mobilitet. Derfor bør et praktikophold, der er gennemført i en anden medlemsstat, anerkendes, når kandidaten ansøger om adgang til et lovreguleret erhverv i hjemlandet. Anerkendelsen af et praktikophold gennemført i en anden medlemsstat bør være baseret på en klar skriftlig beskrivelse af uddannelsesmål og tildelte opgaver, som fastlægges af praktikantens vejleder i værtsmedlemsstaten. Praktikophold gennemført i tredjelande bør tages i betragtning af medlemsstaterne, når de overvejer en anmodning om adgang til et lovreguleret erhverv.

(28) Direktiv 2005/36/EF indeholder bestemmelser om et system af nationale kontaktpunkter. Som følge af ikrafttrædelsen af direktiv 2006/123/EF og oprettelsen af kvikskranker i henhold til nævnte direktiv er der risiko for overlapninger. Derfor bør de nationale kontaktpunkter, som er oprettet i henhold til direktiv 2005/36/EF, gøres til støttecentre, hvor der fokuseres på at yde rådgivning og støtte til borgerne, herunder personlig rådgivning, med henblik på at sikre, at der på nationalt plan i individuelle, komplicerede sager følges op på borgernes daglige anvendelse af forskrifterne for det indre marked. Støttecentrene skal om nødvendigt samarbejde med de kompetente myndigheder og støttecentre i andre medlemsstater. I forbindelse med det europæiske erhvervspas bør medlemsstaterne frit kunne afgøre, om støttecentrene skal fungere som kompetente myndigheder i hjemlandet eller støtte de relevante kompetente myndigheder i behandling af ansøgninger om et europæisk erhvervspas og behandlingen af ansøgerens individuelle dossier, som er oprettet inden for IMI (IMI-dossierne). I forbindelse med den frie udveksling af tjenesteydelser kan støttecentrene, hvis det pågældende erhverv ikke er lovreguleret i hjemlandet, også deltage i den udveksling af oplysninger, der er nødvendig af hensyn til det administrative samarbejde.

(29) Nærværende direktiv bidrager til at sikre et højt niveau af sundhed og forbrugerbeskyttelse. Direktiv 2005/36/EF indeholder allerede detaljerede forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til udveksling af oplysninger. Disse forpligtelser bør styrkes. I fremtiden bør medlemsstaterne ikke kun reagere på anmodninger om oplysninger, men deres kompetente myndigheder bør ligeledes have bemyndigelse til, inden for rammerne af deres kompetencer, proaktivt at advare andre medlemsstaters kompetente myndigheder mod erhvervsudøvere, som ikke længere er berettigede til at udøve deres erhverv. En særlig advarselsordning er nødvendig for sundhedspersonale, som er omfattet af direktiv 2005/36/EF. Dette bør også gælde for dyrlæger samt for erhvervsudøvere, der udøver aktiviteter med relation til uddannelse af mindreårige, herunder erhvervsudøvere, der arbejder med børnepasning og førskoleundervisning. Forpligtelsen til at sende en advarsel bør kun gælde for de medlemsstater, hvor de pågældende erhverv er lovregulerede. Samtlige medlemsstater bør advares, hvis en erhvervsudøver som følge af en disciplinærsag eller en straffedom ikke længere har ret til at udøve erhvervet, end ikke midlertidigt, i en medlemsstat. Advarslen bør indeholde alle tilgængelige detaljer om den bestemte eller ubestemte periode, hvor restriktionerne eller forbuddet gælder. Dette varslingssystem bør udløses gennem IMI, uanset om erhvervsudøveren har udøvet sine rettigheder i henhold til direktiv 2005/36/EF eller har anmodet om anerkendelse af sine erhvervsmæssige kvalifikationer ved udstedelse af et europæisk erhvervspas eller andre metoder, som fastsat i nævnte direktiv. Advarselsproceduren bør være i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger og grundlæggende rettigheder. Varslingsproceduren bør ikke være designet til at erstatte eller tilpasse eventuelle ordninger mellem medlemsstater vedrørende samarbejde på området for retlige og indre anliggender. Kompetente myndigheder i henhold til direktiv 2005/36/EF bør heller ikke være forpligtede til at bidrage til et sådant samarbejde gennem advarsler i overensstemmelse med nævnte direktiv.

(30) Et af de største problemer, som borgere, der ønsker at arbejde i anden medlemsstat, støder på, er komplicerede administrative procedurer, som de skal overholde, og den usikkerhed, der er forbundet hermed. Ifølge direktiv 2006/123/EF er medlemsstaterne allerede forpligtede til at sørge for let adgang til oplysninger og at gøre det muligt at opfylde procedurer ved hjælp af kvikskrankerne. Borgere, der ansøger om anerkendelse af deres erhvervsmæssige kvalifikationer i henhold til direktiv 2005/36/EF, kan allerede anvende kvikskrankerne, hvis de er omfattet af direktiv 2006/123/EF. Jobsøgende og

sundhedspersonale er dog ikke omfattet af direktiv 2006/123/EF, og derfor er de tilgængelige oplysninger fortsat begrænsede. Der er derfor, set ud fra et brugersynspunkt, behov for at præcisere disse oplysninger og sikre, at sådanne oplysninger er let tilgængelige. Det er også vigtigt, at medlemsstaterne ikke kun påtager sig et ansvar på nationalt plan, men ligeledes samarbejder med hinanden og med Kommissionen for at sikre, at erhvervsudøvere i hele Unionen har let adgang til brugervenlige og flersprogede oplysninger og nemt kan gennemføre procedurerne via kvikskrankerne eller hos relevante kompetente myndigheder. Der bør være adgang til links via andre websites såsom Dit Europa-portalen.

(31) For at supplere eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2005/36/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ajourføring af de i artikel 21, stk. 6, omhandlede kundskaber og færdigheder, ajourføring af bilag I, ajourføring og præcisering af de i bilag IV omhandlede aktiviteter, tilpasning af punkt 5.1.1 til 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 og 5.7.1 i bilag V, tilpasning af mindstekravene til uddannelsens varighed for speciallæger og specialtandlæger, indføjelse af nye lægespecialer i punkt 5.1.3 i bilag V, ændring af listen i punkt 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 og 5.6.1 i bilag V, indføjelse af nye tandlægespecialer i punkt 5.3.3 i bilag V med angivelse af betingelserne for anvendelse af fælles uddannelsesrammer og angivelse af betingelserne for anvendelse af fælles uddannelsestest. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2005/36/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ([1]).

(33) Som følge af disse gennemførelsesretsakters tekniske karakter bør undersøgelsesproceduren anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter vedrørende indførelsen af europæiske erhvervspas for bestemte erhverv, formatet af det europæiske erhvervspas, behandlingen af skriftlige ansøgninger, de oversættelser, ansøgeren skal sørge for til støtte for enhver ansøgning om et europæisk erhvervspas, oplysninger fra dokumenter, der er påkrævede i henhold til direktiv 2005/36/EF for, at der foreligger en fuldstændig ansøgning, procedurer for fremstilling og behandling af betaling for erhvervspasset, regler for hvordan, hvornår og for hvilke dokumenter kompetente myndigheder kan anmode om attesterede kopier for det pågældende erhverv, de tekniske specifikationer og foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre integriteten, fortroligheden og nøjagtigheden af de oplysninger, som er indeholdt i det europæiske erhvervspas og i IMI-dossieret, betingelserne og procedurerne for udstedelse af et europæisk erhvervspas, bestemmelser vedrørende adgang til IMI-dossieret, de tekniske metoder og procedurer for kontrol med ægtheden og gyldigheden af det europæiske erhvervspas og anvendelsen af advarselsordningen.

(34) Kommissionen bør ved gennemførelsesretsakter og, henset til deres særlige karakter, uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011, træffe afgørelse om at afvise en anmodning om ajourføring af bilag I, hvis de betingelser, der er fastsat i direktiv 2005/36/EF, ikke er opfyldt, anmode den pågældende medlemsstat om at undlade at anvende undtagelsen med hensyn til valget mellem prøvetid og egnethedsprøve, hvor denne undtagelse er uhensigtsmæssig, eller ikke er i overensstemmelse med EU-retten, afvise ønskede ændringer i punkt 5.1.1 til 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 eller 5.7.1 i bilag V, hvis betingelserne i direktiv 2005/36/EF ikke er opfyldt, opstille en liste over de nationale erhvervsmæssige kvalifikationer og nationale faglige titler, der er omfattet af automatisk anerkendelse i henhold til den fælles uddannelsesramme, opstille en liste over de medlemsstater, hvor de fælles uddannelsestest skal organiseres, hyppigheden heraf i løbet af et kalenderår og andre arrangementer, der er nødvendige for tilrettelæggelsen af fælles uddannelsestest, samt tillade den pågældende medlemsstat at fravige fra de relevante bestemmelser i direktiv 2005/36/EF i en begrænset periode.

(35) I forlængelse af de positive erfaringer med den gensidige evaluering i henhold til direktiv 2006/123/EF bør der medtages et lignende evalueringssystem i direktiv 2005/36/EF. Medlemsstaterne bør oplyse, hvilke erhverv de regulerer og af hvilke årsager, og drøfte resultaterne indbyrdes. Et sådant system ville bidrage til at skabe større åbenhed på markedet for tjenesteydelser inden for de liberale erhverv.

(36) Kommissionen bør i tide vurdere den anerkendelsesordning, der gælder for bevis for uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundhed udstedt i Rumænien. En sådan vurdering bør være baseret på resultaterne af et særligt efteruddannelsesprogram, som Rumænien bør oprette i overensstemmelse med sine nationale love og administrative bestemmelser, og om hvilke Rumænien samarbejder med andre medlemsstater og Kommissionen. Formålet med et sådant særligt efteruddannelsesprogram bør være at gøre deltagerne i stand til under dette program at opgradere deres erhvervsmæssige kvalifikationer til at opfylde alle de mindstekrav til uddannelse, der er fastsat i direktiv 2005/36/EF.

([1]) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

(37) Målene for dette direktiv, nemlig rationalisering, forenkling og forbedring af bestemmelserne om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da det uundgåeligt ville medføre uensartede krav og procedureordninger og øge reglernes kompleksitet og skabe uønskede hindringer for erhvervsudøvernes mobilitet, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(38) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ([1]), har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget.

(39) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([2]) og afgav en udtalelse den 8. marts 2012 ([3]).

(40) Direktiv 2005/36/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2005/36/EF

I direktiv 2005/36/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes følgende stykke:

»I dette direktiv fastsættes endvidere regler for delvis adgang til et lovreguleret erhverv og anerkendelse af praktikophold gennemført i en anden medlemsstat.«

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Dette direktiv finder også anvendelse på enhver statsborger i en medlemsstat, der har gennemført et praktikophold uden for hjemlandet.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på officielt udnævnte notarer.«

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) litra f) og h) affattes således:

»f) »erhvervserfaring«: faktisk og lovmæssig udøvelse af et bestemt erhverv i en medlemsstat på fuld tid eller på deltid i en periode af tilsvarende varighed

h) »egnethedsprøve«: en kontrol af ansøgerens faglige viden, færdigheder og kompetencer, som foretages eller anerkendes af værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder, og hvis formål er at vurdere ansøgerens egnethed til at udøve et lovreguleret erhverv i den pågældende medlemsstat.

Med henblik på denne kontrol opstiller de kompetente myndigheder en liste over de fag, der på grundlag af en sammenligning mellem den almene og erhvervsmæssige uddannelse, der kræves i værtsmedlemsstaten, og den uddannelse, som ansøgeren har fået, ikke er omfattet af eksamensbeviset eller andre uddannelsesbeviser, som ansøgeren besidder.

Ved egnethedsprøven skal der tages hensyn til det forhold, at ansøgeren i hjemlandet eller det land, ansøgeren kommer fra, er en kvalificeret fagmand. Prøven skal vedrøre fag, som vælges blandt dem, der er opført på listen, og hvortil kendskab er en væsentlig forudsætning for, at ansøgeren kan udøve det pågældende erhverv i

([1]) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.
([2]) EUT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
([3]) EUT C 137 af 12.5.2012, s. 1.

værtsmedlemsstaten. Prøven kan ligeledes dække kendskab til de faglige regler, der gælder for de pågældende former for virksomhed i værtsmedlemsstaten.

De nærmere betingelser for egnethedsprøven og den status, der i værtsmedlemsstaten tilkommer den ansøger, der ønsker at forberede sig til egnethedsprøven i den pågældende medlemsstat, fastsættes af denne medlemsstats kompetente myndigheder«

ii) Følgende litra tilføjes:

»j) »praktikophold«: med forbehold af artikel 46, stk. 4, en periode med praktik, der gennemføres under opsyn, forudsat at det er en betingelse for adgang til et lovreguleret erhverv, som kan finde sted enten under eller efter afslutningen af en uddannelse, der fører til et eksamensbevis

k) »europæisk erhvervspas«: et elektronisk certifikat som bevis for, enten at erhvervsudøveren opfylder alle nødvendige betingelser med henblik på midlertidig eller lejlighedsvis levering af tjenesteydelser i en værtsmedlemsstat, eller for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på etablering i en værtsmedlemsstat

l) »livslang læring«: al almen uddannelse, erhvervsuddannelse, uformel uddannelse og uformel læring, som man deltager i gennem hele livet, og som resulterer i øget viden og øgede færdigheder og kompetencer, hvilket kan omfatte faglig etik

m) »tvingende almene hensyn«: årsager, der er anerkendt som sådanne i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis

n) »det europæiske meritoverførselssystem eller ECTS-point«: det meritsystem for højere uddannelse, der anvendes i det europæiske område for videregående uddannelse«

b) Stk. 2, tredje afsnit, erstattes af følgende:

»Når en medlemsstat anerkender en sammenslutning eller en organisation, som omhandlet i første afsnit, underretter den Kommissionen. Kommissionen undersøger, om sammenslutningen eller organisationen opfylder de i andet afsnit anførte betingelser. Med henblik på at tage behørigt hensyn til den lovgivningsmæssige udvikling i medlemsstaterne tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c for at ajourføre bilag I, hvis betingelserne i andet afsnit er opfyldt.

Hvis de i andet afsnit fastsatte betingelser ikke er opfyldt, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt med henblik på at afvise den ajourføring af bilag I, der er anmodet om.«

4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Værtsmedlemsstatens anerkendelse af de erhvervsmæssige kvalifikationer giver de begunstigede adgang til i denne medlemsstat at optage det erhverv, som vedkommende er kvalificeret til i hjemlandet, og til at udøve det på samme vilkår som landets egne statsborgere.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Som en undtagelse fra stk. 1 tildeles der delvis adgang til et erhverv i værtsmedlemsstaten på de i artikel 4f fastsatte betingelser.«

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 4a

Europæisk erhvervspas

1. Medlemsstaterne udsteder et europæisk erhvervspas til indehavere af en erhvervsmæssig kvalifikation på disses anmodning, og på betingelse af at Kommissionen har vedtaget de relevante gennemførelsesretsakter, som omhandlet i stk. 7.

2. Når der er blevet indført et europæisk erhvervspas for et bestemt erhverv ved hjælp af relevante gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til stk. 7, kan indehaveren af en omhandlet erhvervsmæssig kvalifikation vælge at ansøge om et sådant pas eller at gøre brug af de procedurer, der er fastsat i afsnit II og III.

3. Medlemsstaterne sikrer, at indehaveren af et europæisk erhvervspas er omfattet af samtlige rettigheder jf. artikel 4b-4e.

4. Hvis indehaveren af en erhvervsmæssig kvalifikation har til hensigt at levere tjenesteydelser i henhold til afsnit II, som ikke er omfattet af artikel 7, stk. 4, udsteder den kompetente myndighed i hjemlandet et europæisk erhvervspas i overensstemmelse med artikel 4b og 4c. Det europæiske erhvervspas udgør, hvor dette er relevant, den i artikel 7 omhandlede anmeldelse.

5. Hvis indehaveren af en erhvervsmæssig kvalifikation har til hensigt at etablere sig i en anden medlemsstat jf. kapitel I-IIIa i afsnit III eller levere tjenesteydelser i henhold til artikel 7, stk. 4, foretager den kompetente myndighed i hjemlandet alle de forberedende foranstaltninger for så vidt angår ansøgerens individuelle dossier, som er oprettet inden for informationssystemet for det indre marked (IMI) (IMI-dossieret) i henhold til artikel 4b og 4d. Den kompetente myndighed i værtslandet udsteder det europæiske erhvervspas i overensstemmelse med artikel 4b og 4d.

For så vidt angår etablering skal udstedelsen af et europæisk erhvervspas ikke automatisk give ret til at praktisere et bestemt erhverv, hvis der allerede eksisterede krav om registrering eller andre kontrolprocedurer i værtsmedlemsstaten, inden der blev indført et europæisk erhvervspas for det pågældende erhverv.

6. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der skal behandle IMI-dossierer og udstede europæiske erhvervspas. Disse myndigheder sørger for en uvildig, objektiv og rettidig behandling af ansøgninger om et europæisk erhvervspas. De i artikel 57b nævnte støttecentre kan også fungere som kompetente myndigheder. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og støttecentre oplyser borgerne, herunder potentielle ansøgere, om funktionen af og merværdien ved et europæisk erhvervspas for de erhverv, hvor dette er tilgængeligt.

7. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de fornødne foranstaltninger til at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne om det europæiske erhvervspas for de erhverv, der opfylder kravene i dette stykkes andet afsnit, herunder foranstaltninger vedrørende formatet for det europæiske erhvervspas, behandlingen af skriftlige ansøgninger, de oversættelser, ansøgeren skal indgive til støtte for ansøgninger om et europæisk erhvervspas, oplysninger om, hvilke dokumenter der kræves i henhold til artikel 7, stk. 2 eller bilag VII, for at der foreligger en fuldstændig ansøgning, samt procedurer for at foretage og gennemføre betalinger for et europæisk erhvervspas, idet der tages hensyn til de enkelte erhvervs særtræk. Kommissionen fastsætter også ved hjælp af gennemførelsesretsakter, hvordan, hvornår og for hvilke dokumenter kompetente myndigheder kan kræve attesterede kopier i henhold til artikel 4b, stk. 3, andet afsnit, artikel 4d, stk. 2, og 4d, stk. 3, for de berørte erhverv.

Indførelse af et europæisk erhvervspas for et bestemt erhverv ved hjælp af vedtagelsen af relevante gennemførelsesretsakter, som omhandlet i første afsnit, er underlagt samtlige følgende betingelser:

a) der er en betydelig mobilitet eller potentiale for en betydelig mobilitet inden for det pågældende erhverv

b) der har været udtrykt tilstrækkelig interesse fra de berørte interessenter

c) erhvervet eller den uddannelse, der er rettet mod udøvelse af erhvervet, er lovreguleret i et betydeligt antal medlemsstater.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.

8. De gebyrer, som kan pålægges ansøgerne i forbindelse med de administrative procedurer ved udstedelse af et europæisk erhvervspas, skal være rimelige, stå i et rimeligt forhold til samt afspejle de omkostninger, dette medfører for hjemlandet og værtsmedlemsstaten, og ikke virke hæmmende på ansøgninger om et europæisk erhvervspas.

Artikel 4b

Ansøgning om et europæisk erhvervspas og oprettelse af et IMI-dossier

1. Hjemlandet giver indehaveren af en erhvervsmæssig kvalifikation mulighed for at indgive ansøgning om et europæisk erhvervspas via et onlineværktøj stillet til

rådighed af Kommissionen, der automatisk opretter et IMI-dossier for den pågældende ansøger. Hvis et hjemland også tillader skriftlige ansøgninger, skal den sørge for alle nødvendige foranstaltninger til oprettelse af IMI-dossieret, for eventuelle oplysninger, der skal sendes til ansøgeren, og for udstedelsen af det europæiske erhvervspas.

2. Ansøgningerne skal være ledsaget af de dokumenter, der kræves i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af artikel 4a, stk. 7.

3. Inden for en uge efter modtagelsen af ansøgningen bekræfter den kompetente myndighed i hjemlandet modtagelsen af ansøgningen og oplyser ansøgeren om eventuelle manglende dokumenter.

Hvor det er relevant, udsteder den kompetente myndighed i hjemlandet eventuelle støttecertifikater, der kræves efter dette direktiv. Den kompetente myndighed i hjemlandet verificerer, om ansøgeren er lovligt etableret i hjemlandet, og om alle de nødvendige dokumenter, der er blevet udstedt i hjemlandet, er gyldige og autentiske. I tilfælde af behørigt begrundet tvivl konsulterer den kompetente myndighed i hjemlandet det relevante organ, ligesom den kan anmode ansøgeren om attesterede kopier af dokumenter. Hvis der efterfølgende modtages flere ansøgninger fra samme ansøger, kan de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtsmedlemsstaten ikke anmode om genindsendelse af dokumenter, der allerede er indeholdt i IMI-dossieret, og som fortsat er gyldige.

4. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage tekniske bestemmelser, de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre integriteten, fortroligheden og nøjagtigheden af de oplysninger, som er indeholdt i det europæiske erhvervspas og i IMI-dossieret og betingelserne og procedurerne for udstedelse af et europæisk erhvervspas, herunder muligheden for at downloade det eller fremsende opdateringer til IMI-dossieret. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.

Artikel 4c

Europæisk erhvervspas for midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser, der ikke er omfattet af artikel 7, stk. 4

1. Den kompetente myndighed i hjemlandet kontrollerer ansøgningen og bilagene i IMI-dossieret og udsteder det europæiske erhvervspas for midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser, der ikke er omfattet af artikel 7, stk. 4, inden for tre uger. Denne periode begynder ved modtagelsen af de i artikel 4b, stk. 3, første afsnit, omhandlede manglende dokumenter, eller, hvis der ikke er blevet anmodet om yderligere dokumenter, ved udgangen af den i nævnte afsnit omhandlede frist på en uge. Den sender straks det europæiske erhvervspas til den kompetente myndighed i hver enkelt berørt værtsmedlemsstat og underretter ansøgeren herom. Værtsmedlemsstaten kan ikke kræve nogen yderligere anmeldelse i henhold til artikel 7 i løbet af de efterfølgende 18 måneder.

2. Afgørelser truffet af den kompetente myndighed i hjemlandet eller manglende afgørelse inden for perioden på tre uger, som omhandlet i stk. 1, kan påklages efter national ret.

3. Hvis indehaveren af et europæisk erhvervspas ønsker at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end dem, der oprindeligt blev oplyst i den i stk. 1 omhandlede ansøgning, kan vedkommende søge om en sådan udvidelse. Hvis indehaveren fortsat ønsker at levere tjenesteydelser efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede periode på 18 måneder, skal vedkommende oplyse den kompetente myndighed herom. I begge tilfælde skal indehaveren også indgive enhver form for oplysninger om væsentlige ændringer i den situation, der er understøttet i IMI-dossieret, som den kompetente myndighed i hjemlandet kræver i overensstemmelse med de gennemførelsesretsakter, der skal vedtages i henhold til artikel 4a, stk. 7. Den kompetente myndighed i hjemlandet sender det opdaterede europæiske erhvervspas til den pågældende værtsmedlemsstat.

4. Det europæiske erhvervspas forbliver gyldigt på hele den pågældende værtsmedlemsstats område, så længe indehaveren bevarer retten til at udøve virksomhed på grundlag af de dokumenter og oplysninger, der er indeholdt i IMI-dossieret.

Artikel 4d

Europæisk erhvervspas for etablering og midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4

1. Den kompetente myndighed i hjemlandet skal inden for en måned verificere ægtheden og gyldigheden af bilagene i IMI-dossieret med henblik på udstedelse af et europæisk erhvervspas til etablering eller midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4. Denne periode begynder ved modtagelsen af de i artikel 4b, stk. 3, første afsnit, omhandlede manglende dokumenter eller, hvis der ikke er blevet anmodet om yderligere dokumenter, ved udgangen af den frist på en uge, der er omhandlet i nævnte afsnit. Den fremsender

derefter omgående ansøgningen til den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten. Hjemlandet oplyser ansøgeren om status på ansøgningen, samtidig med at den fremsender ansøgningen til værtsmedlemsstaten.

2. I de tilfælde, der er nævnt i artikel 16, 21, 49a og 49b, træffer værtsmedlemsstaten afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes et europæisk erhvervspas, jf. stk. 1, senest en måned efter modtagelse af ansøgningen, som er fremsendt af hjemlandet. I tilfælde af behørigt begrundet tvivl kan værtsmedlemsstaten anmode om yderligere oplysninger fra eller inkludering af en attesteret kopi af et dokument fra hjemlandet, som sidstnævnte skal fremsende senest to uger efter indgivelsen af anmodningen. Med forbehold af stk. 5, andet afsnit, finder fristen på en måned anvendelse uanset en sådan anmodning.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, og artikel 14, træffer værtsmedlemsstaten afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes et europæisk erhvervspas, eller om indehaveren af en erhvervsmæssig kvalifikation skal pålægges udligningsforanstaltninger inden for to måneder efter modtagelse af ansøgningen, som er fremsendt af hjemlandet. I tilfælde af behørigt begrundet tvivl kan værtsmedlemsstaten anmode om yderligere oplysninger fra eller inkludering af en attesteret kopi af et dokument fra hjemlandet, som sidstnævnte skal fremsende senest to uger efter indgivelsen af anmodningen. Med forbehold af stk. 5, andet afsnit, finder fristen på to måneder anvendelse uanset en sådan anmodning.

4. I tilfælde af at værtsmedlemsstaten ikke modtager de oplysninger, som den kan kræve fra enten hjemlandet eller ansøgeren i overensstemmelse med dette direktiv, og som er nødvendige for at kunne træffe beslutning om udstedelse af det europæiske erhvervspas, kan den give afslag på at udstede passet. Er sådant afslag skal være behørigt begrundet.

5. Hvis værtsmedlemsstaten ikke træffer afgørelse inden udløbet af tidsfristerne i stk. 2 og 3 i nærværende artikel eller forsømmer at gennemføre en egnethedsprøve i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4, anses det europæiske erhvervspas for udstedt og sendes automatisk via IMI til indehaveren af den erhvervsmæssige kvalifikation.

Værtsmedlemsstaten skal have mulighed for at forlænge den i stk. 2 og 3 fastsatte tidsfrist for automatisk udstedelse af det europæiske erhvervspas med to uger. Den skal redegøre for årsagen til forlængelsen og underretter ansøgeren herom. En sådan forlængelse kan gentages én gang og kun, hvis det er strengt nødvendigt, navnlig af hensyn til den offentlige sundhed eller tjenestemodtagernes sikkerhed.

6. Disse foranstaltninger, som træffes af hjemlandet i overensstemmelse med stk. 1, erstatter enhver ansøgning om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer efter national lovgivning i værtsmedlemsstaten.

7. Afgørelser vedtaget af hjemlandet og værtsmedlemsstaten i henhold til stk. 1-5 eller manglende afgørelse fra hjemlandets side kan påklages efter national ret i den pågældende medlemsstat.

Artikel 4e

Behandling af og adgang til oplysninger vedrørende det europæiske erhvervspas

1. Uden at det berører princippet om formodet uskyld, ajourfører de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet det pågældende IMI-dossier rettidigt med oplysninger om disciplinære foranstaltninger eller strafferetlige sanktioner, som vedrører et forbud eller en begrænsning og som har konsekvenser for indehaveren af et europæisk erhvervspas' udøvelse af en virksomhed efter dette direktiv. De skal i den forbindelse respektere de regler om beskyttelse af personoplysninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (*) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektroniske kommunikation) (**). Disse opdateringer skal omfatte sletning af oplysninger, som ikke længere er påkrævede. Indehaveren af det europæiske erhvervspas og de kompetente myndigheder, som har adgang til det pågældende IMI-dossier, underrettes omgående om eventuelle opdateringer. Denne forpligtelse berører ikke medlemsstaternes varslingspligt efter artikel 56a.

2. Indholdet af de i stk. 1 omhandlede ajourføringer begrænses til oplysninger om følgende:

a) erhvervsudøverens identitet

b) det berørte erhverv

c) oplysninger om den nationale myndighed eller domstol, som har truffet afgørelse om begrænsning eller forbud

d) rækkevidden af begrænsningen eller forbuddet samt

e) den periode, hvori begrænsningen eller det forbuddet er gældende.

3. Adgangen til oplysninger i IMI-dossieret er forbeholdt de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtsmedlemsstaten i henhold til direktiv 95/46/EF. De kompetente myndigheder skal underrette indehaveren af det europæiske erhvervspas om indholdet af IMI-dossieret på vedkommendes anmodning.

4. Oplysninger indeholdt i det europæiske erhvervspas begrænses til de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om pasindehaveren har ret til at udøve det erhverv, for hvilket passet er udstedt, det vil sige pasindehaverens for- og efternavn, fødselsdato og fødested, erhverv, formel uddannelse og den gældende ordning, de kompetente myndigheder, erhvervspasnummer, sikkerhedsdetaljer og henvisning til et gyldigt identitetsbevis. Oplysninger om erhvervsmæssige erfaringer, som indehaveren af et europæisk erhvervspas har erhvervet, eller udligningsforanstaltninger, der er blevet gennemført af vedkommende, skal inkluderes i IMI-dossieret.

5. De personoplysninger, der indgår i IMI-dossieret, kan behandles, så længe det er påkrævet med henblik på anerkendelsesproceduren som sådan og som bevis på anerkendelsen eller fremsendelsen af den efter artikel 7 krævede erklæring. Medlemsstaterne sikrer, at indehaveren af et europæisk erhvervspas til enhver tid og uden omkostninger for indehaveren efter anmodning kan bede om berigtigelse af urigtige eller ufuldstændige oplysninger, eller om sletning og blokering af det pågældende IMI-dossier. Indehaveren skal underrettes om denne ret på tidspunktet for det europæiske erhvervspas' udstedelse, og mindes om denne ret hvert andet år derefter. Påmindelsen sendes automatisk via IMI, hvis den oprindelige ansøgning om det europæiske erhvervspas blev indsendt online.

I tilfælde af en anmodning om sletning af et IMI-dossier knyttet til et europæisk erhvervspas, der er udstedt med henblik på etablering eller midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser i henhold til artikel 7, stk. 4, udsteder de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten indehaveren af de erhvervsmæssige kvalifikationer dokumentation for anerkendelsen af vedkommendes erhvervsmæssige kvalifikationer.

6. Med hensyn til behandlingen af personoplysninger i det europæiske erhvervspas og samtlige IMI-dossierer anses de kompetente myndigheder i medlemsstaterne for registeransvarlige, som omhandlet i artikel 2, litra d), i direktiv 95/46/EF. Med hensyn til Kommissionens ansvar i henhold til stk. 1-4 i nærværende artikel og behandlingen af personoplysninger i forbindelse hermed betragtes Kommissionen som registeransvarlig, som omhandlet i artikel 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (***).

7. Med forbehold af stk. 3 sørger værtsmedlemsstaterne for, at arbejdsgivere, kunder, patienter, offentlige myndigheder og andre interesserede parter kan kontrollere ægtheden og gyldigheden af et europæisk erhvervspas, som de har fået forelagt af pasindehaveren.

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter bestemmelser vedrørende adgang til IMI-dossieret og de tekniske metoder og procedurer for kontrol, som er omhandlet i første afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.

Artikel 4f

Delvis adgang

1. Den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten træffer beslutninger fra sag til sag om delvis adgang til erhvervsmæssig virksomhed på dens område og kun hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) erhvervsudøveren er fuldt kvalificeret til i hjemlandet at udøve den erhvervsmæssige virksomhed, der søges om delvis adgang til i værtsmedlemsstaten

b) forskellene mellem den erhvervsmæssige aktivitet, der lovligt udøves i hjemlandet, og det lovregulerede erhverv i værtsmedlemsstaten er så store, at anvendelsen af udligningsforanstaltninger ville forudsætte, at ansøgeren gennemfører en fuld uddannelse i værtsmedlemsstaten for at opnå fuld adgang til det lovregulerede erhverv i sin helhed i værtsmedlemsstaten

c) den erhvervsmæssige virksomhed kan objektivt set udskilles fra andre aktiviteter, som er omfattet af det lovregulerede erhverv i værtsmedlemsstaten.

Med henblik på litra c) skal den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten tage hensyn til, hvorvidt erhvervsaktiviteten kan udøves uafhængigt i hjemlandet.

2. Anmodning om delvis adgang kan afvises, hvis afvisningen er begrundet i tvingende almene hensyn, der skal sikre opfyldelsen af det tilsigtede mål, og hvis det ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet.

3. Ansøgninger med henblik på etablering i en værtsmedlemsstat behandles i overensstemmelse med kapitel I og IV i afsnit III.

4. Ansøgninger om midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser i værtsmedlemsstaten for så vidt angår erhvervsmæssig virksomhed, der har konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed, behandles i overensstemmelse med afsnit II.

5. Uanset artikel 7, stk. 4, sjette afsnit, og artikel 52, stk. 1, udøves den erhvervsmæssige virksomhed under den erhvervsmæssige titel i hjemlandet efter tildeling af delvis adgang. Værtsmedlemsstaten kan kræve anvendelse af den erhvervsmæssige titel på værtsmedlemsstatens sprog. Erhvervsudøvere, der er tildelt delvis adgang, skal klart angive omfanget af deres erhvervsmæssige aktiviteter for tjenestemodtagerne.

6. Denne artikel finder ikke anvendelse på erhvervsudøvere, der er omfattet af automatisk anerkendelse af deres erhvervsmæssige kvalifikationer i overensstemmelse med kapitel II, III og IIIa i afsnit III.

(*) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
(**) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.
(***) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.«

6) I artikel 5, stk. 1, affattes litra b), således:

»b) hvis tjenesteyderen flytter til en anden medlemsstat og har udøvet dette erhverv i en eller flere medlemsstater i mindst et år inden for de sidste ti år, der går forud for leveringen af tjenesteydelsen, når erhvervet ikke er lovreguleret i etableringsmedlemsstaten. Kravet om mindst et års erhvervsudøvelse, finder ikke anvendelse, hvis erhvervet eller uddannelsen til erhvervet er lovreguleret.«

7) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 ændres som følger:

i) Litra d) og e) affattes således:

»d) i de tilfælde, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, litra b), en hvilken som helst form for bevis på, at tjenesteyderen har udøvet den pågældende virksomhed i mindst et år i løbet af de sidste ti år

e) for erhverv inden for sikkerhedssektoren, sundhedssektoren og erhverv, der vedrører undervisning af mindreårige, herunder børnepasning og førskoleundervisning, et bevis for, at den pågældende ikke er frakendt retten til at udøve denne virksomhed midlertidigt eller endeligt, eller er idømt nogen straffedom, såfremt medlemsstaten stiller krav herom for sine egne statsborgere«.

ii) Følgende litraer indsættes:

»f) for erhverv, som har med konsekvenser for patientsikkerheden, en erklæring om ansøgerens kendskab til det sprog, der er nødvendigt for at udøve erhvervet i værtsmedlemsstaten

g) for erhverv, der dækker de i artikel 16 omhandlede aktiviteter, og som en medlemsstat har meddelt i overensstemmelse med artikel 59, stk. 2, et certifikat vedrørende aktivitetens art og varighed udstedt af den kompetente myndighed eller det kompetente organ i medlemsstaten, hvor tjenesteyderen er etableret.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Indgivelse af en krævet anmeldelse fra tjenesteyderen side i overensstemmelse med stk. 1, giver den pågældende tjenesteyders ret til adgang til servicevirksomheden eller til udøvelse af virksomheden på hele den pågældende medlemsstats område. En medlemsstat kan kræve yderligere oplysninger, jf. stk. 2, vedrørende tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer, hvis:

a) erhvervet er lovreguleret på en anden måde på en del af den pågældende medlemsstats område

b) en sådan regulering også gælder for alle statsborgere i den pågældende medlemsstat

c) forskellene i en sådan regulering er begrundet i tvingende almene hensyn vedrørende den offentlige sundhed eller tjenestemodtagernes sikkerhed og

d) medlemsstaten ikke har andre måder at indhente sådanne oplysninger på.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Når tjenesteyderen første gang udfører en tjenesteydelse inden for lovregulerede erhverv, der har konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed, og som ikke er omfattet af automatisk anerkendelse i henhold til kapitel II eller III eller IIIa i afsnit III, kan den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten kontrollere tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer, inden den pågældende første gang udfører tjenesteydelsen. Den forudgående kontrol kan kun foretages, når formålet med kontrollen er at undgå alvorlig skade for tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed på grund af tjenesteyderens manglende erhvervsmæssige kvalifikationer, og når kontrollen ikke er mere omfattende end nødvendigt med henblik herpå.

Den kompetente myndighed underretter senest en måned efter modtagelsen af anmeldelsen og de i stk. 1 og 2 omhandlede medfølgende dokumenter tjenesteyderen om sin afgørelse om:

a) at undlade at kontrollere vedkommendes erhvervsmæssige kvalifikationer

b) efter at have kontrolleret vedkommendes erhvervsmæssige kvalifikationer:

i) at kræve, at tjenesteyderen gennemfører en egnethedsprøve, eller

ii) at tillade leveringen af tjenesteydelser.

I tilfælde af vanskeligheder, der vil medføre en forsinkelse med hensyn til at træffe den i andet afsnit omhandlede afgørelse, meddeler den kompetente myndighed inden for samme frist tjenesteyderen grunden til forsinkelsen. Vanskeligheden skal være løst senest en måned efter meddelelsen, og afgørelsen skal være truffet senest to måneder efter løsning af vanskeligheden.

Hvis der er en væsentlig forskel mellem tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer og den uddannelse, der kræves i værtsmedlemsstaten, og denne forskel kan skade den offentlige sikkerhed eller sundhed og ikke kan opvejes af tjenesteyderens erhvervserfaring eller af viden, færdigheder og kompetencer, der er opnået gennem livslang læring, der er formelt attesteret af et relevant organ, skal værtsmedlemsstaten give tjenesteyderen mulighed for at bevise, navnlig ved hjælp af en egnethedsprøve som omhandlet i andet afsnit, litra b), at vedkommende har erhvervet den manglende viden eller de manglende færdigheder eller kompetencer. Værtsmedlemsstaten træffer afgørelse på denne baggrund om, hvorvidt levering af en tjenesteydelse skal tillades. Under alle omstændigheder skal udførelsen af tjenesteydelsen kunne begynde inden en måned efter, at afgørelsen er truffet i henhold til andet afsnit.

Foreligger der ikke svar fra den kompetente myndighed inden for de frister, der er fastsat i andet og tredje afsnit, kan tjenesteydelsen udføres.

I de tilfælde, hvor de erhvervsmæssige kvalifikationer er blevet bekræftet i overensstemmelse med dette stykke, leveres tjenesteydelsen under den faglige titel, der anvendes i værtsmedlemsstaten.«

8) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»1. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten kan af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten i tilfælde af begrundet tvivl kræve relevante oplysninger om, at tjenesteyderen er lovligt etableret, om redelig adfærd og om, at tjenesteyderen ikke har været idømt faglige disciplinære eller strafferetlige sanktioner. I tilfælde af at de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten beslutter at kontrollere tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer, kan den anmode de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten om oplysninger vedrørende tjenesteyderens uddannelsesforløb i det omfang, det er nødvendigt for at vurdere, om der er væsentlige forskelle, som kan skade den offentlige sikkerhed eller sundhed. De kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten meddeler disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 56. Ved ikke-lovregulerede erhverv i værtsmedlemsstaten kan de i artikel 57b omhandlede støttecentre også give disse oplysninger.«

9) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»Med henblik på anvendelsen af artikel 13 og artikel 14, stk. 6, placeres de erhvervsmæssige kvalifikationer på følgende niveauer:«.

ii) Litra c), nr. ii), affattes således:

»ii) lovreguleret uddannelse eller, hvis det drejer sig om lovregulerede erhverv, erhvervsuddannelse med særlig struktur, med kompetencer ud over det, der angives på niveau b, svarende til uddannelsesniveauet i nr. i), og som har et tilsvarende fagligt niveau og sætter den pågældende i stand til at opnå en stilling med tilsvarende ansvar og opgaver, forudsat at eksamensbeviset er ledsaget af en attest fra hjemlandet«.

iii) Litra d) og e) affattes således:

»d) et eksamensbevis for gennemførelsen af et postgymnasialt uddannelsesforløb af mindst tre og højst fire års varighed eller af tilsvarende varighed på deltidsbasis, hvilket også kan være udtrykt ved et tilsvarende antal ECTS-point, ved et universitet eller en højere læreanstalt eller en anden institution på samme niveau, samt at vedkommende har fuldført den erhvervsuddannelse, der eventuelt kræves ud over dette postgymnasiale uddannelsesforløb

e) et eksamensbevis for gennemførelsen af et postgymnasialt uddannelsesforløb af mindst fire års varighed eller af tilsvarende varighed på deltidsbasis, hvilket også kan være udtrykt ved et tilsvarende antal ECTS-point, ved et universitet eller en højere læreanstalt eller en anden institution på samme niveau, samt at vedkommende har fuldført den erhvervsuddannelse, der eventuelt kræves ud over dette postgymnasiale uddannelsesforløb.«

b) Stk. 2 udgår.

10) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

»Med et uddannelsesbevis, der attesterer en uddannelse, som omhandlet i artikel 11, herunder med hensyn til det pågældende niveau, sidestilles ethvert uddannelsesbevis eller samtlige sådanne uddannelsesbeviser under ét, som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, hvis der er tale om beviser for en uddannelse, der har fundet sted i Unionen på fuld tid eller på deltid, inden for eller uden for de formelle programmer, og som i den pågældende medlemsstat anerkendes som værende på tilsvarende niveau, og som i denne medlemsstat giver de samme rettigheder vedrørende adgang til og udøvelse af et erhverv, eller som kvalificerer til udøvelsen af det pågældende erhverv.«

11) Artikel 13 affattes således:

»*Artikel 13*

Betingelser for anerkendelse

1. Når der i en værtsmedlemsstat kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv, skal denne medlemsstats kompetente myndighed give ansøgeren mulighed for at få adgang til dette erhverv og udøve det på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere, hvis vedkommende er i besiddelse af det kursus- eller uddannelsesbevis, jf. artikel 11, som i en anden medlemsstat kræves som betingelse for at få adgang til eller for at udøve det samme erhverv.

Kursus- og uddannelsesbeviser skal være udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne medlemsstats love eller administrative bestemmelser.

2. Tilladelse til adgang til eller udøvelse af erhvervet som beskrevet i stk. 1, skal også gives til ansøgere, der har udøvet det pågældende erhverv på fuldtidsbasis i et år eller i en tilsvarende samlet varighed på deltidsbasis i løbet af de foregående ti år i en anden medlemsstat, hvor dette erhverv ikke er lovreguleret, og som er i besiddelse af et eller flere kursus- eller uddannelsesbeviser, som er udstedt i en anden medlemsstat, hvor dette erhverv ikke er lovreguleret.

Kursus- eller uddannelsesbeviserne skal opfylde følgende betingelser:

a) de er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne medlemsstats love eller administrative bestemmelser

b) de attesterer, at indehaveren er forberedt til at udøve det pågældende erhverv.

Den i første afsnit omhandlede etårige erhvervsmæssige erfaring kan imidlertid ikke kræves, hvis det uddannelsesbevis, som ansøgeren besidder, attesterer lovreguleret uddannelse.

3. Værtsmedlemsstaten skal acceptere det niveau, der er attesteret efter artikel 11 af hjemlandet, samt det certifikat, hjemlandet bruger til at attestere, at en uddannelse, som omhandlet i artikel 11, litra c), nr. ii), svarer til det niveau, der omhandles i artikel 11, litra c), nr. i).

4. Uanset stk. 1 og 2 i nærværende artikel og artikel 14 kan værtsmedlemsstatens kompetente myndighed nægte personer, der er i besiddelse af et uddannelsesbevis, der er klassificeret under litra a) i artikel 11, adgang til og ret til udøvelse af erhvervet på dets område, hvis den nationale erhvervsmæssige kvalifikation, som er nødvendig for udøvelse af erhvervet, er klassificeret under litra e) i artikel 11.«

12) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Artikel 13 er ikke til hinder for, at værtsmedlemsstaten kræver, at ansøgeren gennemgår en prøvetid, der dog ikke må overstige tre år, eller går op til en egnethedsprøve, såfremt:

a) den uddannelse, ansøgeren har fået, omfatter fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det uddannelsesbevis, som er foreskrevet i værtsmedlemsstaten

b) det lovregulerede erhverv i værtsmedlemsstaten omfatter en eller flere former for lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, der ikke forekommer i det tilsvarende erhverv i ansøgerens hjemland, og den uddannelse, der kræves i værtsmedlemsstaten, omfatter fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det af ansøgeren fremlagte kursus- eller uddannelsesbevis.«

b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Finder Kommissionen, at den i andet afsnit omhandlede fravigelse ikke er hensigtsmæssig, eller at den ikke er i overensstemmelse med EU-retten, vedtager den en gennemførelsesretsakt senest tre måneder efter modtagelsen af alle nødvendige oplysninger med henblik på at anmode den pågældende medlemsstat om at undlade at træffe den påtænkte foranstaltning. Har Kommissionen ikke reageret inden udløbet af denne frist, kan fravigelsen anvendes.«

c) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»Uanset princippet om ansøgerens ret til at vælge i overensstemmelse med stk. 2 kan værtsmedlemsstaten stille krav om enten en prøvetid eller en egnethedsprøve, i tilfælde af:

a) en indehaver af en erhvervsmæssig kvalifikation, som omhandlet i artikel 11, litra a), der ansøger om anerkendelse af sine erhvervsmæssige kvalifikationer, hvis den erhvervsmæssige kvalifikation, der kræves på nationalt plan, er klassificeret under litra c) i artikel 11, eller

b) en indehaver af en erhvervsmæssig kvalifikation, som omhandlet i artikel 11, litra b), der ansøger om anerkendelse af sine erhvervsmæssige kvalifikationer, hvis den erhvervsmæssige kvalifikation, der kræves på nationalt plan, er klassificeret under litra d) eller e) i artikel 11.

I tilfælde af en indehaver af en erhvervsmæssig kvalifikation, som omhandlet i artikel 11, litra a), der ansøger om anerkendelse af sine erhvervsmæssige kvalifikationer, hvor den erhvervsmæssige kvalifikation, der kræves på nationalt plan, er klassificeret under litra d) i artikel 11, kan værtsmedlemsstaten både pålægge vedkommende en prøveperiode og en egnethedsprøve.«

d) Stk. 4 og 5 affattes således:

»4. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 og 5 forstås ved »fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige«, fag eller discipliner, hvor det er afgørende for udøvelsen af erhvervet at have erhvervet færdigheder og kompetencer, og med hensyn til hvilke den uddannelse, migranten har fået, udviser væsentlige forskelle i indhold i forhold til den uddannelse, der kræves i værtsmedlemsstaten.

5. Stk. 1 anvendes under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Hvis værtsmedlemsstaten således agter at kræve af ansøgeren, at han gennemgår en prøvetid eller går op til en egnethedsprøve, skal den forud herfor kontrollere, om den viden og de færdigheder og kompetencer, ansøgeren har erhvervet i løbet af sin erhvervserfaring eller gennem livslang læring i en medlemsstat eller et tredjeland, og som er formelt attesteret af et relevant organ, helt eller delvist dækker de i stk. 4 omhandlede fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige.«

e) Følgende stykker indsættes:

»6. Beslutningen om at kræve prøvetid eller egnethedsprøve skal være behørigt begrundet. Ansøgeren skal navnlig meddeles følgende oplysninger:

a) det erhvervsmæssige kvalifikationsniveau, der kræves i værtsmedlemsstaten, og ansøgerens erhvervsmæssige kvalifikationsniveau i henhold til listen i artikel 11, og

b) de væsentlige forskelle, som omhandlet i stk. 4 og årsagerne til, at der ikke kan kompenseres for disse forskelle ved kompetencer, der er erhvervet gennem erhvervserfaring eller gennem livslang læring, som er formelt attesteret af et relevant organ.

7. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere har mulighed for at tage den i stk. 1 omhandlede egnethedsprøve senest seks måneder efter den oprindelige beslutning om at underlægge ansøgeren en egnethedsprøve.«

13) Artikel 15 udgår.

14) Artikel 20 affattes således:

»*Artikel 20*

Tilpasning af listerne over former for virksomhed i bilag IV

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c vedrørende tilpasning af listerne over former for virksomhed i bilag IV, som i medfør af artikel 16 er omfattet af anerkendelse af erhvervserfaring, med henblik på ajourføring eller tydeliggørelse af de på listen i bilag IV opførte former for virksomhed, navnlig med henblik på yderligere at specificere omfanget af disse og tage behørigt hensyn til den seneste udvikling inden for de virksomhedsbaserede nomenklaturer, forudsat at dette ikke indebærer en begrænsning af virksomheden i de enkelte kategorier, og at der ikke flyttes virksomhedsformer mellem liste I, II og III i bilag IV.«

15) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Med hensyn til apoteksvirksomhed, som ikke er underlagt nogen territorial begrænsning, kan en medlemsstat undtagelsesvis beslutte ikke at give et uddannelsesbevis, som omhandlet i punkt 5.6.2 i bilag V, gyldighed for så vidt angår oprettelse af nye apoteker med adgang for offentligheden. I forbindelse med anvendelsen af dette stykke betragtes apoteker, der har været åbne i mindre end tre år, også som nye apoteker.

Denne undtagelse må ikke anvendes for så vidt angår farmaceuter, hvis formelle kvalifikationer allerede er blevet anerkendt af de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten til andre formål, og som faktisk og retmæssigt har udøvet erhvervsmæssig virksomhed som farmaceut i mindst tre på hinanden følgende år i den pågældende medlemsstat.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Hver enkelt medlemsstat gør adgang til og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som læge, sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæge, dyrlæge, jordemoder og farmaceut betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis, jf. henholdsvis punkt 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 og 5.6.2 i bilag V, der attesterer, at den pågældende gennem hele sin uddannelse har erhvervet den viden og de færdigheder og kompetencer, der er omhandlet i artikel 24, stk. 3, artikel 31, stk. 6, artikel 31, stk. 7, artikel 34, stk. 3, artikel 38, stk. 3, artikel 40, stk. 3, og artikel 44, stk. 3, hvor disse er relevante.

Med henblik på at tage højde for det almindeligt anerkendte videnskabelige og tekniske fremskridt tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c for at ajourføre de i artikel 24, stk. 3, artikel 31, stk. 6, artikel 34, stk. 3, artikel 38, stk. 3, artikel 40, stk. 3, artikel 44, stk. 3, og artikel 46, stk. 4, omhandlede kundskaber og færdigheder, for at afspejle udviklingen i den EU-lovgivning, der direkte berører de pågældende erhvervsudøvere.

Sådanne ajourføringer må ikke medføre en ændring af eksisterende grundlæggende lovgivningsmæssige principper for erhvervenes struktur i medlemsstaterne, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer. Sådanne ajourføringer skal respektere medlemsstaternes ansvar for organiseringen af uddannelsessystemer, som fastsat i artikel 165, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).«

c) Stk. 7 udgår.

16) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 21a*

Underretningsprocedure

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, de vedtager om udstedelse af uddannelsesbeviser for de erhverv, der er omfattet af dette kapitel.

For så vidt angår uddannelsesbeviser, som omhandlet i afdeling 8, underrettes de øvrige medlemsstater desuden i overensstemmelse med første afsnit.

2. Den i stk. 1 omhandlede underretning skal omfatte oplysninger om varigheden og indholdet af uddannelsesprogrammerne.

3. Den i stk. 1 omhandlede underretning fremsendes via IMI.

4. Med henblik på at tage behørigt højde for den lovgivningsmæssige og administrative udvikling i medlemsstaterne og på betingelse af, at de love og administrative bestemmelser, der underrettes om i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, er i overensstemmelse med de i disse kapitel fastsatte betingelser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c med henblik på ændring af punkt 5.1.1 til 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 og 5.7.1 i bilag V vedrørende ajourføring af de benævnelser, medlemsstaterne har vedtaget for uddannelsesbeviserne, og, hvis det er relevant, det organ, der udsteder uddannelsesbeviset, det certifikat, der ledsager beviset, og den tilsvarende faglige titel.

5. Hvis de love og administrative bestemmelser, der underrettes om i overensstemmelse med stk. 1, ikke er i overensstemmelse med betingelserne i dette direktiv, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt med henblik på at afvise den ændring af punkt 5.1.1 til 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 eller 5.7.1 i bilag V, der er anmodet om.«

17) Artikel 22 ændres således:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) skal medlemsstaterne i overensstemmelse med procedurerne i den enkelte medlemsstat ved at fremme løbende faglig udvikling sikre, at erhvervsudøvere, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er omfattet af kapitel III i dette afsnit, kan ajourføre deres viden, færdigheder og kompetencer med henblik på at opretholde en sikker og effektiv udøvelse af erhvervet og følge med den faglige udvikling.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 1, litra b), senest den 18. januar 2016.«

18) Artikel 24, stk. 2, affattes således:

»2. Den medicinske grunduddannelse omfatter mindst fem års studier, hvilket også kan være udtrykt i det tilsvarende antal ECTS-point, hvilket omfatter mindst 5 500 timers teoretisk og praktisk undervisning ved et universitet eller under tilsyn af et universitet.

For erhvervsudøvere, som påbegyndte deres studier inden den 1. januar 1972, kan den i første afsnit omhandlede uddannelse omfatte en praktisk heltidsuddannelse på universitetsniveau af seks måneders varighed under tilsyn af de kompetente myndigheder.«

19) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Adgang til speciallægeuddannelsen forudsætter gennemførelse og godkendelse af et medicinsk grunduddannelsesforløb, som omhandlet i artikel 24, stk. 2, som har ført til erhvervelse af relevante grundlæggende medicinske kundskaber.«

b) Følgende stykke indsættes:

»3a) Medlemsstaterne kan i national lovgivning fastsætte bestemmelser, hvorefter der kan gives delvis dispensation for dele af speciallægeuddannelsen, som anført i punkt 5.1.3 i bilag V, hvilket der tages stilling til i det enkelte tilfælde, hvis disse dele af uddannelsen allerede er gennemført under et andet specialuddannelsesforløb, som er nævnt i punkt 5.1.3 i bilag V, og der er tale om kurser, for hvilke erhvervsudøveren allerede har opnået den erhvervsmæssige kvalifikation i en medlemsstat. Medlemsstaterne sikrer, at den dispensation, der gives, ikke omfatter mere end halvdelen af minimumsvarigheden af den pågældende speciallægeuddannelse.

Hver medlemsstat underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om den pågældende nationale lovgivning for sådanne delvise dispensationer.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c vedrørende tilpasninger af uddannelsernes mindstevarighed, som omhandlet i punkt 5.1.3 i bilag V, til videnskabelige og tekniske fremskridt.«

20) Artikel 26, stk. 2, affattes således:

»Med henblik på at tage behørigt højde for ændringer i national lovgivning og med henblik på ajourføring af dette direktiv tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c vedrørende tilføjelse til bilag V, punkt 5.1.3, af nye lægespecialer, som er fælles for mindst to femtedele af medlemsstaterne.«

21) I artikel 27 indsættes følgende stykke:

»2a. Medlemsstaterne anerkender de kvalifikationer som speciallæger, der er udstedt i Italien og opført på listen i punkt 5.1.2 og 5.1.3 i bilag V, for læger, der har påbegyndt deres speciallægeuddannelse efter den 31. december 1983 og før den 1. januar 1991, uanset om den pågældende uddannelse ikke lever op til de uddannelseskrav, der er anført i artikel 25, hvis kvalifikationerne er ledsaget af en attest, der er udstedt af den kompetente italienske myndighed, og som viser, at den pågældende læge faktisk og retmæssigt har udøvet erhvervet som speciallæge inden for samme område i Italien i mindst syv på hinanden følgende år i løbet af de ti år, der går forud for udstedelsen af attesten.«

22) Artikel 28, stk. 1, affattes således:

»1. Adgang til den særlige uddannelse til alment praktiserende læge forudsætter gennemførelse og godkendelse af et medicinsk grunduddannelsesforløb, som omhandlet i artikel 24, stk. 2, som har ført til erhvervelse af den relevante viden om grundlæggende medicin.«

23) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Adgang til uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje forudsætter enten:

a) at man har gennemført mindst 12 års almen skolegang afsluttet med et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis, udstedt af de kompetente myndigheder eller organer i en medlemsstat, eller med et certifikat som bevis for bestået afgangseksamen på samme niveau, som giver adgang til universiteter eller til højere uddannelsesinstitutioner på et tilsvarende anerkendt niveau, eller

b) at man har gennemført mindst ti års almen skolegang afsluttet med et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis, udstedt af de kompetente myndigheder eller organer i en medlemsstat, eller med et certifikat som bevis for bestået afgangseksamen på samme niveau, som giver adgang til en erhvervsskole eller til en erhvervsfaglig uddannelse inden for sygepleje.«

b) Stk. 2, andet og tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c vedrørende ændring af listen i punkt 5.2.1 i bilag V med henblik på at tilpasse det til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

De i andet afsnit omhandlede ændringer må ikke medføre en ændring af eksisterende grundlæggende lovgivningsmæssige principper i medlemsstaterne vedrørende erhvervenes struktur for så vidt angår uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer. Sådanne ændringer skal respektere medlemsstaternes ansvar for organiseringen af uddannelsessystemer, som fastsat i artikel 165, stk. 1, i TEUF.«

c) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje omfatter samlet set mindst tre års uddannelse, hvilket også kan udtrykkes i det tilsvarende antal ECTS-point, og skal bestå af mindst 4 600 timers teoretisk og klinisk uddannelse, hvor den teoretiske uddannelse udgør mindst en tredjedel og den kliniske uddannelse mindst halvdelen af uddannelsens mindstevarighed. Medlemsstaterne kan give delvis dispensation til erhvervsudøvere, som har gennemgået en del af denne uddannelse i forbindelse med andre uddannelser, der mindst ligger på et tilsvarende niveau.«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Ved teoretisk uddannelse forstås den del af sygeplejerskeuddannelsen, hvor sygeplejeeleverne opnår den faglige viden og de faglige færdigheder og kompetencer, der kræves i henhold til stk. 6 og 7. Uddannelsen skal forestås af lærere i sygepleje og andre kompetente personer på universiteter eller højere læreanstalter på et tilsvarende anerkendt niveau eller på erhvervsskoler eller gennem erhvervsfaglige uddannelsesprogrammer inden for sygepleje.«

e) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

»5. Ved klinisk uddannelse forstås den del af sygeplejerskeuddannelsen, hvor sygeplejeeleverne som en del af en gruppe og i direkte kontakt med raske eller syge enkeltpersoner og/eller grupper lærer at planlægge, yde og vurdere den samlede sundheds- og sygeplejeindsats, der er behov for, på grundlag af den viden og de færdigheder og kompetencer, de har tilegnet sig. Sygeplejeeleven lærer ikke blot at være en del af en gruppe, men også at være gruppeleder og at tilrettelægge den samlede sundheds- og sygeplejeindsats, herunder sundhedslære, såvel for den enkelte som for mindre grupper i sundhedsinstitutioner eller i samfundet.«

f) Stk. 6 affattes således:

»6. Uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje skal yde garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

a) fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som den almene sundheds- og sygepleje bygger på, herunder tilstrækkeligt kendskab til raske og syge menneskers fysiologiske funktioner og adfærd, samt til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand og dets fysiske og sociale miljø

b) kendskab til fagets egenart og etik og til de almene principper for sundheds- og sygepleje

c) fyldestgørende klinisk erfaring; denne erfaring, der bør udvælges for dens uddannelsesmæssige værdi, bør erhverves under tilsyn af kvalificeret sygeplejepersonale og under forhold, som med hensyn til omfanget af kvalificeret personale og udstyr opfylder kravene til god patientpleje

d) forudsætninger for at deltage i uddannelsen af personale inden for sundhedsvæsenet samt erfaring i samarbejde med dette personale

e) erfaring i at samarbejde med andre faggrupper inden for sundhedssektoren.«

g) Følgende stykke indsættes:

»7. De formelle kvalifikationer, som en sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje har, skal være dokumentation for, at den pågældende er i stand til som minimum at anvende følgende kompetencer, uanset om uddannelsen er taget på et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller på en erhvervsskole eller gennem et erhvervsfagligt uddannelsesprogram inden for sygepleje:

a) kompetence til under anvendelse af den aktuelle teoretiske og kliniske viden selvstændigt at afgøre, hvilken sygepleje der er nødvendig, og til at planlægge, organisere og gennemføre sygeplejen ved behandling af patienter på grundlag af de kundskaber og færdigheder, der er opnået i overensstemmelse med stk. 6, litra a), b) og c) med henblik på at forbedre udøvelsen af erhvervet

b) kompetence til effektivt at samarbejde med andre aktører i sundhedssektoren, herunder at deltage i praktisk oplæring af sundhedspersonale på grundlag af de kundskaber og færdigheder, der er opnået i overensstemmelse med stk. 6, litra d) og e)

c) kompetence til at hjælpe enkeltpersoner, familier og grupper på vej mod en sund livsstil og selvpleje på grundlag af de kundskaber og færdigheder, der er opnået i overensstemmelse med stk. 6, litra a) og b)

d) kompetence til selvstændigt at iværksætte livsbevarende akutte foranstaltninger og til at gennemføre foranstaltninger i krise- og katastrofesituationer

e) kompetence til selvstændigt at rådgive, vejlede og støtte dem, der har behov for pleje, samt deres støttepersoner

f) kompetence til selvstændigt at sikre sundheds- og sygeplejens kvalitet og til at evaluere sundheds- og sygeplejen

g) kompetence til at kommunikere vidtspændende og professionelt og til at samarbejde med personer fra andre faggrupper inden for sundhedssektoren

h) kompetence til at analysere kvaliteten af plejen med henblik på at forbedre vedkommendes egen udøvelse af erhvervet som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje.«

24) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne anerkender uddannelsesbeviser for sygepleje, som

a) er udstedt i Polen for sygeplejersker, der afsluttede en uddannelse inden den 1. maj 2004, men som ikke opfylder minimumsuddannelseskravene i artikel 31, og

b) er attesteret ved et bevis for gennemført uddannelse svarende til bachelorniveau, tildelt efter et særligt efteruddannelsesprogram, der er beskrevet i:

i) artikel 11 i lov af 20. april 2004 om ændring af lov om erhvervene sygeplejerske og jordemoder og visse andre retsakter (jf. Republikken Polens Statstidende af 2004, nr.92, pos. 885 og af 2007 nr.176, pos. 1237) og sundhedsministerens forordning af 11. maj 2004 om de nærmere bestemmelser for uddannelse af sygeplejersker og jordemødre, der har taget studentereksamen (afsluttende eksamen — »matura«) og har færdiggjort en sundhedsfaglig gymnasielinje eller en uddannelse fra en sundhedsfaglig erhvervsskole, hvor der undervises i sygeplejerske- og jordemoderfaget (jf. Republikken Polens Statstidende af 2004, nr.110, pos. 1170 og af 2010 nr.65, pos. 420), eller

ii) artikel 52.3, nr. 2, i lov af 15. juli 2011 om erhvervene som sygeplejerske og jordemoder (jf. Republikken Polens Statstidende af 2011, nr. 174, pos. 1039), og sundhedsministerens forordning af 14. juni 2012 om de nærmere bestemmelser for videregående uddannelse af sygeplejersker og jordemødre, der har taget studentereksamen (afsluttende eksamen — »matura«) og har færdiggjort en sundhedsfaglig gymnasielinje og en postgymnasial uddannelse, hvor der undervises i sygeplejerske- og jordemoderfaget (jf. Republikken Polens Statstidende af 2012, pos. 770),

idet hensigten er at kontrollere, at den pågældende erhvervsudøver har viden og kompetence på samme niveau som sygeplejersker med de kvalifikationer, som for Polen er anført i bilag V, punkt 5.2.2.«

25) Artikel 33a affattes således:

»*Artikel 33a*

For så vidt angår rumænske kvalifikationer som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje finder kun følgende bestemmelser om erhvervede rettigheder anvendelse:

For statsborgere i medlemsstater, der er blevet uddannet som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje i Rumænien, og hvis uddannelse ikke opfylder mindstekravene i artikel 31, anerkender medlemsstaterne følgende uddannelsesbeviser som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje som tilstrækkeligt bevis, forudsat at beviset ledsages af en attest om, at de pågældende statsborgere faktisk og retmæssigt har udøvet erhvervet som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje i Rumænien, herunder med fuldt ansvar for planlægning, tilrettelæggelse og udførelse af patientpleje, i en periode på mindst tre på hinanden følgende år i løbet af de fem år forud for datoen for udstedelsen af attesten:

a) Certificat de competenþe profesionale de asistent medical generalist med post-gymnasial uddannelse fra et coalã postlicealã, der attesterer en uddannelse, som er påbegyndt inden den 1. januar 2007

b) Diplomã de absolvire de asistent medical generalist med en kortvarig videregående uddannelse, der attesterer en uddannelse, som er påbegyndt inden den 1. oktober 2003

c) Diplomã de absolvire de asistent medical generalist med en længerevarende videregående uddannelse, der attesterer en uddannelse, som er påbegyndt inden den 1. oktober 2003.«

26) Artikel 34, stk. 2, affattes således:

»2. Den grundlæggende tandlægeuddannelse skal bestå af studier af en varighed på mindst fem år, hvilket også kan være udtrykt i de tilsvarende ECTS-point, og skal bestå af mindst 5 000 timers teoretiske og praktiske studier på heltidsbasis ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet, og som minimum omfatter det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.3.1.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c vedrørende ændringer af listen i punkt 5.3.1 i bilag V med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

De i andet afsnit omhandlede ændringer må ikke medføre en ændring af eksisterende grundlæggende lovgivningsmæssige principper i medlemsstaterne for erhvervenes struktur, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer. Sådanne ændringer skal respektere medlemsstaternes ansvar for organiseringen af uddannelsessystemer, som fastsat i artikel 165, stk. 1, i TEUF.«

27) I artikel 35 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Adgang til specialtandlægeuddannelsen forudsætter gennemførelse og validering af en grundlæggende tandlægeuddannelse, som omhandlet i artikel 34, eller besiddelse af de i artikel 23 og 37 omhandlede dokumenter.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Andet afsnit affattes således:

»Specialtandlægeuddannelsen følges på heltidsbasis i mindst tre år under tilsyn af de kompetente myndigheder eller organer. Den omfatter specialtandlægekandidatens personlige deltagelse i det pågældende foretagendes virksomhed og ansvar.«

ii) Tredje afsnit udgår.

c) Følgende stykker tilføjes:

»4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c vedrørende tilpasninger af uddannelsernes mindstevarighed som omhandlet i stk. 2 med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

5. Med henblik på at tage behørigt højde for ændringer i national lovgivning og med henblik på ajourføring af dette direktiv tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c vedrørende tilføjelse til bilag V, punkt 5.3.3, af nye tandlægespecialer, som er fælles for mindst to femtedele af medlemsstaterne.«

28) I artikel 37 tilføjes følgende stykker:

»3. For så vidt angår tandlægers uddannelsesbeviser anerkender medlemsstaterne sådanne beviser i overensstemmelse med artikel 21 i tilfælde, hvor ansøgerne har påbegyndt deres uddannelse senest den 18. januar 2016.

4. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for læger, der er udstedt i Spanien til erhvervsudøvere, som påbegyndte deres lægeuddannelse på universitetsniveau mellem den 1. januar 1986 og den 31. december 1997, og som er ledsaget af en attest udstedt af de spanske kompetente myndigheder.

Attesten skal bekræfte, at følgende betingelser er opfyldt:

a) den pågældende erhvervsudøver har gennemført studier af mindst tre års varighed, som af de spanske kompetente myndigheder attesteres som svarende til den i artikel 34 omhandlede uddannelse

b) den pågældende erhvervsudøver har faktisk og retmæssigt og som hovedbeskæftigelse udøvet de i artikel 36 omhandlede former for virksomhed i Spanien i mindst tre på hinanden følgende år i løbet af de fem år, der går forud for udstedelsen af attesten

c) den pågældende erhvervsudøver er bemyndiget til at udøve eller faktisk og retmæssigt og som hovedbeskæftigelse udøver de i artikel 36 omhandlede former for virksomhed på samme vilkår som indehavere af det uddannelsesbevis, der er anført i bilag V, punkt 5.3.2, for Spanien.«

29) I artikel 38 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Dyrlægeuddannelsen består af mindst fem års teoretiske og praktiske studier på heltidsbasis, hvilket også kan udtrykkes i ECTS-point, ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet og omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.4.1.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c vedrørende ændring af listen i punkt 5.4.1 i bilag V med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

De ændringer, som er nævnt i andet afsnit, må ikke medføre en ændring af eksisterende grundlæggende lovgivningsmæssige principper i medlemsstaterne for erhvervenes struktur, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer. Sådanne ændringer skal respektere medlemsstaternes ansvar for organiseringen af uddannelsessystemer, som fastsat i artikel 165, stk. 1, i TEUF.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Dyrlægeuddannelsen skal yde garanti for, at den pågældende erhvervsudøver har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

a) fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som dyrlægers virksomhed bygger på, og til den EU-lovgivning, der vedrører denne virksomhed

b) fyldestgørende kendskab til dyrs anatomi og funktioner, adfærd og psykologiske behov samt til de færdigheder og kompetencer, der er nødvendige for så vidt angår deres opdræt, fodring, velfærd, reproduktion og hygiejne i almindelighed

c) de kliniske, epidemiologiske og analytiske færdigheder og kompetencer, der er nødvendige for så vidt angår forebyggelse, diagnose og behandling af dyrs sygdomme, herunder anæstesi, steril operation og smertefri død, hvad enten det drejer sig om enkelte dyr eller besætninger, herunder specifik viden om de sygdomme, der kan overføres til mennesker

d) fyldestgørende viden, færdigheder og kompetencer inden for forebyggende medicin, herunder kompetencer vedrørende forespørgsler og certificering

e) fyldestgørende kendskab til hygiejne og fremgangsmåder i forbindelse med frembringelse og fremstilling af samt handel med animalske foderstoffer eller levnedsmidler af animalsk oprindelse bestemt til menneskeføde, herunder de nødvendige færdigheder og kompetencer til at forstå og forklare god praksis i denne henseende

f) den nødvendige viden og de nødvendige færdigheder og kompetencer til ansvarlig og fornuftig brug af veterinærlægemidler med henblik på at behandle dyrene, opnå sikkerhed i fødevarekæden og beskytte miljøet.«

30) I artikel 40 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, tredje og fjerde afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c vedrørende ændring af listen i punkt 5.5.1 i bilag V med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

De i tredje afsnit omhandlede ændringer må ikke medføre en ændring af eksisterende grundlæggende lovgivningsmæssige principper i medlemsstaterne for erhvervenes struktur, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer. Sådanne ændringer skal respektere medlemsstaternes ansvar for organiseringen af uddannelsessystemer, som fastsat i artikel 165, stk. 1, i TEUF.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Adgang til jordemoderuddannelsen forudsætter, at en af følgende betingelser er opfyldt:

a) gennemførelse af mindst 12 års almen skolegang eller besiddelse af et certifikat som bevis for bestået eksamen på samme niveau (for adgang til en jordemoderskole via uddannelsesvej I)

b) besiddelse af et uddannelsesbevis som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.2 (for uddannelsesvej II).«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Jordemoderuddannelsen skal yde garanti for, at den pågældende erhvervsudøver har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

a) detaljeret kendskab til de videnskaber, som jordemodervirksomheden bygger på, især jordemoderkundskab, obstetrik og gynækologi

b) fyldestgørende kendskab til fagets etik samt den for udøvelse af faget relevante gældende lovgivning

c) fyldestgørende kendskab til generel lægekundskab (biologiske funktioner, anatomi og fysiologi) og farmakologi inden for obstetrik og nyfødte, tillige med kendskab til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand og dets fysiske og sociale miljø og med dets adfærd

d) fyldestgørende klinisk erfaring indhentet i godkendte institutioner, som gør det muligt for jordemoderen selvstændigt og på eget ansvar, i fornødent omfang, og når der ikke er tale om en patologisk situation, at tage sig af sundhedspleje for gravide, forestå fødsler og håndtere følgerne heraf i godkendte sundhedsinstitutioner, samt at overvåge veer og fødsel, forestå pleje efter fødslen og genoplivning af nyfødte i afventning af en læge

e) fyldestgørende indsigt i uddannelse af personalet inden for sundhedsvæsenet og erfaring i samarbejde med sådant personale.«

31) Artikel 41, stk. 1, affattes således:

»1. De uddannelsesbeviser for jordemødre, der er anført i bilag V, punkt 5.5.2, anerkendes automatisk i medfør af artikel 21, hvis de opfylder et af følgende kriterier:

a) en heltidsuddannelse til jordemoder af mindst tre års varighed, hvilket også kan udtrykkes i dertil svarende ECTS-point, bestående af mindst 4 600 timers teoretiske og praktiske studier, hvoraf mindst en tredjedel af mindstevarigheden udgøres af praktik på en klinik

b) en heltidsuddannelse til jordemoder af mindst to års varighed, hvilket også kan udtrykkes i dertil svarende ECTS-point, bestående af mindst 3 600 timer betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.2

c) en heltidsuddannelse til jordemoder af mindst 18 måneders varighed, hvilket også kan udtrykkes i dertil svarende ECTS-point, bestående af mindst 3 000 timer, betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.2, og efterfulgt af et års erhvervspraktik, for hvilken det i stk. 2 omhandlede bevis udstedes.«

32) I artikel 43 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. For så vidt angår uddannelsesbeviser for jordemødre anerkender medlemsstaterne automatisk sådanne kvalifikationsbeviser, hvis ansøgeren påbegyndte uddannelsen inden den 18. januar 2016, og adgangskravene for denne uddannelse var ti års almen skolegang eller et tilsvarende alment uddannelsesniveau for uddannelsesvej I eller gennemførelse af en uddannelse som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.2, inden påbegyndelsen af uddannelsen som jordemoder efter uddannelsesvej II.«

b) Stk. 3 udgår.

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne anerkender uddannelsesbeviser for jordemodererhvervet, som er

a) udstedt i Polen til jordemødre, der afsluttede en uddannelse inden den 1. maj 2004, men som ikke opfylder minimumsuddannelseskravene i artikel 40, og

b) er attesteret ved et bevis for gennemført uddannelse svarende til bachelorniveau, tildelt, efter et særligt efteruddannelsesprogram, der er beskrevet i

i) artikel 11 i lov af 20. april 2004 om ændring af lov om erhvervene sygeplejerske og jordemoder og visse andre retsakter (jf. Republikken Polens Statstidende af 2004, nr.92, pos. 885 og af 2007 nr.176, pos. 1237), og sundhedsministerens forordning af 11. maj 2004 om de nærmere bestemmelser for uddannelse af sygeplejersker og jordemødre, der har taget studentereksamen (afsluttende eksamen — »matura«) og har færdiggjort en sundhedsfaglig gymnasielinje og en uddannelse på et niveau mellem gymnasie- og universitetsuddannelse, hvor der undervises i erhvervene sygeplejerske og jordemoder (jf. Republikken Polens Statstidende af 2004, nr.110, pos. 1170, og af 2010 nr.65, pos. 420) eller

ii) artikel 53.3 nr. 3, i lov af 15. juli 2011 om erhvervene sygeplejerske og jordemoder (jf. Republikken Polens Statstidende af 2011, nr.174, pos. 1039), og sundhedsministerens forordning af 14. juni 2012 om de nærmere bestemmelser for videregående uddannelse af sygeplejersker og jordemødre, der har taget studentereksamen (afsluttende eksamen — »matura«) og har færdiggjort en sundhedsfaglig gymnasielinje eller en uddannelse på et niveau mellem gymnasie- og universitetsuddannelsen, hvor der undervises i erhvervene sygeplejerske og jordemoder (jf. Republikken Polens Statstidende af 2012, pos. 770),

idet hensigten er at kontrollere, at den pågældende erhvervsudøver har viden og kompetence på samme niveau som jordemødre med de kvalifikationer, som for Polen er anført i bilag V, punkt 5.5.2.«.

33) Artikel 44, stk. 2, affattes således:

»2. Uddannelsesbeviset for farmaceuter udstedes efter en uddannelse af mindst fem års varighed — hvilket også kan udtrykkes i tilsvarende ECTS-point — og som mindst omfatter:

a) fire års teoretisk og praktisk undervisning på heltidsbasis ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet

b) under eller efter teoretisk og praktisk undervisning, seks måneders praktikophold på et offentligt tilgængeligt apotek eller på et hospital under tilsyn af dette hospitals farmaceutiske tjeneste.

Det uddannelsesforløb, som er nævnt i dette stykke, omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.6.1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c vedrørende ændring af listen i punkt 5.6.1 i bilag V med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt, herunder udviklingen inden for farmakologisk praksis.

De ændringer, som er nævnt i andet afsnit, må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af grundlæggende lovgivningsmæssige principper i medlemsstaterne for erhvervenes struktur, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer. Sådanne ændringer skal respektere medlemsstaternes ansvar for organiseringen af uddannelsessystemer, som fastsat i artikel 165, stk. 1, i TEUF.«

34) Artikel 45, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at indehavere af et uddannelsesbevis i farmaci, der er udstedt af et universitet eller en højere læreanstalt, som anses for at være på et tilsvarende anerkendt niveau, og som opfylder kravene i artikel 44, mindst er berettiget til at optage eller udøve følgende former for virksomhed, med forbehold af et eventuelt krav om supplerende erhvervserfaring:

a) galenisk fremstilling af lægemidler

b) fremstilling af og kontrol med lægemidler

c) kontrol med lægemidler i et hertil indrettet laboratorium

d) oplagring, opbevaring og distribution af lægemidler i engrosleddet

e) forsyning og tilberedning af, kontrol med samt oplagring, forhandling og udlevering af sikre og virkningsfulde lægemidler af den foreskrevne kvalitet på offentligt tilgængelige apoteker

f) tilberedning af, kontrol med samt oplagring og udlevering af sikre og virkningsfulde lægemidler af den foreskrevne kvalitet på hospitaler

g) ydelse af information og rådgivning om lægemidler som sådan, herunder korrekt anvendelse

h) indberetning af bivirkninger ved lægemidler til de kompetente myndigheder

i) individuel støtte til patienter, som selv administrerer deres medicinering

j) bidrag til lokale eller nationale folkesundhedskampagner.«

35) Artikel 46 affattes således:

»*Artikel 46*

Arkitektuddannelsen

1. Arkitektuddannelsen omfatter:

a) sammenlagt mindst fem års fuldtidsstudier ved et universitet eller en tilsvarende læreanstalt, afsluttet med eksamen på universitetsniveau, eller

b) mindst fire års fuldtidsstudier ved et universitet eller en tilsvarende læreanstalt, afsluttet med eksamen på universitetsniveau samt bevis for gennemførelsen af to års praktik i overensstemmelse med stk. 4.

2. Arkitektur skal være den primære komponent i uddannelsen, som omhandlet i stk. 1. Studiet skal i lige høj grad tage hensyn til de teoretiske og praktiske sider ved arkitektuddannelsen og som minimum sikre erhvervelse af følgende kundskaber, færdigheder og kompetencer:

a) færdighed i at udforme arkitektonisk design, der tager hensyn til både æstetiske og tekniske krav

b) fyldestgørende kendskab til arkitekturens historie og teorier og dertil knyttede kunstarter, teknologier og humaniora

c) kendskab til de skabende kunstarter for så vidt angår disses indflydelse på kvaliteten af arkitektonisk design

d) fyldestgørende kendskab til byplanlægning, planlægning og de færdigheder, der anvendes i planlægningsprocessen

e) forståelse af forholdet mellem mennesker og bygninger, mellem bygninger og deres omgivelser og behovet for at afpasse bygninger og områder efter hinanden i overensstemmelse med menneskets behov og forhold

f) forståelse af arkitekterhvervet og af arkitektens rolle i samfundet, især ved udarbejdelsen af projekter, der tager hensyn til faktorer i samfundet

g) forståelse af fremgangsmåden ved forundersøgelse og forberedelse af byggeprojekter til en projekteringsopgave

h) forståelse af strukturelt design samt de konstruktions- og ingeniørmæssige problemer i forbindelse med bygningsdesign

i) fyldestgørende viden om fysiske problemer og teknologier samt om bygningers funktion med henblik på at tilvejebringe komfort indendørs og beskyttelse mod klimatiske forhold inden for rammerne af en bæredygtig udvikling

j) de fornødne designmæssige færdigheder, som gør det muligt at imødekomme brugernes krav inden for de begrænsninger, der hidrører fra budgethensyn eller byggeregulativer

k) tilstrækkelig viden om de industrier og organisationer samt den lovgivning og de fremgangsmåder, der er forbundet med at omsætte designkoncepter til bygninger og integrere planer i den overordnede planlægning.

3. Det i stk. 1 og 2 omhandlede antal studieår kan også udtrykkes i dertil svarende ECTS-point.

4. Det i stk. 1, litra b,) omhandlede praktikophold må først finde sted efter fuldførelsen af de første tre års studier. Minimum ét år af praktikforløbet skal være baseret på viden, færdigheder og kompetencer, der er opnået gennem studiet som omhandlet i stk. 2. Med henblik herpå skal praktikopholdet gennemføres under tilsyn af en person eller et organ, som er godkendt af den kompetente myndighed i hjemlandet. Et sådant overvåget praktikophold kan finde sted i et hvilket som helst land. Praktikopholdet skal evalueres af den kompetente myndighed i hjemlandet.«

36) Artikel 47 affattes således:

»Artikel 47

Undtagelser fra kravene til arkitektuddannelsen

Uanset artikel 46 anses også følgende for at være i overensstemmelse med artikel 21: uddannelse som en social ordning eller i universitetsstudier på deltidsbasis, uddannelse, der opfylder kravene i artikel 46, stk. 2, og som

afsluttes med en eksamen i arkitektur, der bestås af erhvervsudøvere, som i mindst syv år har arbejdet i arkitektfaget hos en arkitekt eller i en arkitektvirksomhed. En sådan eksamen skal være på universitetsniveau og svare til den i artikel 46, stk. 1, litra b), omhandlede afsluttende eksamen.«

37) I artikel 49 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Stk. 1 gælder også for beviser for uddannelse som arkitekt, jf. bilag V, hvor uddannelsen er påbegyndt inden den 18. januar 2016.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Alle medlemsstater skal give følgende beviser samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som arkitekt: beviser for fuldførelse af den treårige uddannelse, der fandtes den 5. august 1985 på »Fachhochschulen« i Forbundsrepublikken Tyskland, som blev påbegyndt senest den 17. januar 2014 og opfylder kravene i artikel 46, stk. 2, og som i denne medlemsstat giver adgang til at udøve de i artikel 48 omhandlede former for virksomhed under titlen arkitekt, for så vidt at uddannelsen er suppleret med fire års erhvervserfaring i Forbundsrepublikken Tyskland, der attesteres ved et certifikat udstedt af den faglige sammenslutning, på hvis medlemsliste den arkitekt er optaget, som ønsker at drage nytte af dette direktivs bestemmelser.«

38) I afsnit III indsættes følgende kapitel:

»Kapitel IIIA

Automatisk anerkendelse på grundlag af fælles uddannelsesprincipper

Artikel 49a

Fælles uddannelsesrammer

1. I denne artikel forstås ved »fælles uddannelsesrammer« fælles minimumsviden, -færdigheder og -kompetencer med henblik på udøvelse af et bestemt erhverv. Fælles uddannelsesrammer erstatter ikke de nationale uddannelsesprogrammer, medmindre en medlemsstat beslutter dette i henhold til national lovgivning. For så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed i medlemsstater, der lovregulerer det pågældende erhverv, giver medlemsstaterne beviser for erhvervsmæssige kvalifikationer, der er erhvervet på grundlag af disse rammer, samme virkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, under forudsætning af at de i stk. 2 fastsatte betingelser overholdes inden for disse rammer.

2. Inden for de fælles uddannelsesrammer overholdes følgende betingelser:

a) de fælles uddannelsesrammer giver flere erhvervsudøvere mulighed for at bevæge sig på tværs af medlemsstaterne

b) det erhverv, der er omfattet af de fælles uddannelsesrammer, er lovreguleret, eller den uddannelse, der giver adgang til erhvervet, er lovreguleret, i mindst en tredjedel af medlemsstaterne

c) den fælles viden og de fælles færdigheder og kompetencer kombinerer den viden og de færdigheder og kompetencer, der er påkrævet i uddannelsessystemerne i mindst en tredjedel af medlemsstaterne; det er uden betydning, om den, eller de færdigheder og kompetencer er erhvervet som en del af en almindelig uddannelse ved et universitet eller en højere læreanstalt eller som en del af en erhvervsmæssig uddannelse

d) de fælles uddannelsesrammer baseres på niveauerne i EQF, jf. bilag II i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring (*)

e) det pågældende erhverv er hverken omfattet af andre fælles uddannelsesrammer eller genstand for automatisk anerkendelse i henhold til afsnit III, kapitel III

f) de fælles uddannelsesrammer er udarbejdet på passende og gennemsigtig vis, bl.a. med de relevante berørte parter i medlemsstater, hvor erhvervet ikke er lovreguleret

g) de fælles uddannelsesrammer giver statsborgere fra samtlige medlemsstater mulighed for at opnå de erhvervsmæssige kvalifikationer under disse bestemmelser, uden at der først kræves optagelse i eller registrering hos en faglig organisation.

3. Repræsentative faglige organisationer på EU-plan og nationale faglige organisationer eller kompetente myndigheder fra mindst en tredjedel af medlemsstaterne kan fremlægge forslag til fælles uddannelsesrammer, som opfylder betingelserne i stk. 2, for Kommissionen.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c med henblik på at fastsætte fælles uddannelsesrammer for et givet erhverv på grundlag af betingelserne i nærværende artikels stk. 2.

5. En medlemsstat fritages fra forpligtelsen til at indføre de i stk. 4 omhandlede fælles uddannelsesrammer på sit område samt fra forpligtelsen til at give automatisk anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der er opnået under disse fælles uddannelsesrammer, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) der er ingen almene eller erhvervsfaglige uddannelsesinstitutioner på dens område, der tilbyder denne form for uddannelse til det pågældende erhverv

b) indførelsen af de fælles uddannelsesrammer vil have negativ indflydelse på organiseringen af dens almene og erhvervsfaglige uddannelsessystem

c) der er betydelige forskelle mellem de fælles uddannelsesrammer og den uddannelse, der kræves på dens område, hvilket indebærer alvorlige risici for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, den offentlige sundhed eller for tjenestemodtagernes sikkerhed eller beskyttelsen af miljøet.

6. Medlemsstaterne underretter inden for en frist på seks måneder efter datoen for den delegerede retsakts ikrafttræden, jf. stk. 4, Kommissionen og medlemsstaterne om:

a) de nationale kvalifikationer og, hvor det er relevant, de nationale erhvervsmæssige titler, der er i overensstemmelse med de fælles uddannelsesrammer, eller

b) enhver anvendelse af undtagelsen i stk. 5 sammen med en begrundelse for, hvilke af betingelserne i nævnte stykke der var opfyldt. Kommissionen kan inden for tre måneder anmode om yderligere præcisering, hvis den mener, at en medlemsstat ikke eller i utilstrækkelig grad har begrundet, at en af disse betingelser er opfyldt. Medlemsstaten besvarer en sådan anmodning inden for tre måneder.

Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesretsakt, med henblik på at opstille en liste over de nationale erhvervsmæssige kvalifikationer og nationale erhvervsmæssige titler, der er omfattet af automatisk anerkendelse i henhold til rammerne om fælles uddannelse, der er vedtaget i henhold til stk. 4.

7. Nærværende artikel finder også anvendelse på specialer inden for fag, forudsat at sådanne specialer vedrører erhvervsmæssig virksomhed, for hvilken det gælder, at adgangen dertil og udøvelsen deraf er lovreguleret i medlemsstater, hvor erhvervet allerede er genstand for automatisk anerkendelse i henhold til afsnit III, kapitel III, men ikke det pågældende speciale.

Artikel 49b

Fælles uddannelsestest

1. I denne artikel forstås ved en »fælles uddannelsestest« en standardiseret egnethedsprøve, som er tilgængelig i alle deltagende medlemsstater og forbeholdt indehaverne af en bestemt erhvervsmæssig kvalifikation. Hvis en sådan uddannelsestest bestås i en medlemsstat, giver det indehaveren af en bestemt erhvervsmæssig kvalifikation ret til at udøve erhvervsmæssig virksomhed i en hvilken som helst af de pågældende medlemsstater på samme betingelser som indehaverne af uddannelsesbeviser, der er erhvervet i denne medlemsstat.

2. Den fælles uddannelsestest skal opfylde følgende betingelser:

a) den fælles uddannelsestest giver flere erhvervsudøvere mulighed for at bevæge sig på tværs af medlemsstaterne

b) det erhverv, der er omfattet af den fælles uddannelsestest, er lovreguleret, eller den uddannelse, der giver adgang til erhvervet, er lovreguleret i mindst en tredjedel af medlemsstaterne

c) den fælles uddannelsestest er udarbejdet på passende og gennemsigtig vis, herunder med de relevante berørte parter i medlemsstater, hvor erhvervet ikke er lovreguleret

d) den fælles uddannelsestest giver statsborgere fra samtlige medlemsstater mulighed for at deltage i en sådan test og i den praktiske tilrettelæggelse af sådanne test i medlemsstaterne, uden at der først kræves optagelse i eller registrering hos en faglig organisation.

3. Repræsentative faglige organisationer på EU-plan og nationale faglige organisationer eller kompetente myndigheder fra mindst en tredjedel af medlemsstaterne kan fremlægge forslag til fælles uddannelsestest, som opfylder betingelserne i stk. 2, for Kommissionen.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57c med henblik på at fastsætte indholdet af en fælles uddannelsestest og de betingelser, der kræves for at gennemføre og bestå testen.

5. En medlemsstat fritages fra forpligtelsen til at afholde de i stk. 4 omhandlede fælles uddannelsestest på sit område samt fra forpligtelsen til at give automatisk anerkendelse af erhvervsudøvere, der har bestået en fælles uddannelsestest, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) det pågældende erhverv er ikke lovreguleret på dens område

b) indholdet af den fælles uddannelsestest vil ikke i tilstrækkelig grad afbøde alvorlige risici for den offentlige sundhed eller for tjenestemodtagernes sikkerhed, som er relevante på dens område

c) indholdet af den fælles uddannelsestest vil gøre adgangen til erhvervet langt mindre attraktiv i sammenligning med de nationale krav.

6. Medlemsstaterne oplyser inden for en frist på seks måneder efter datoen for den delegerede retsakts ikrafttræden, jf. stk. 4, Kommissionen og medlemsstaterne om:

a) den kapacitet, der er til rådighed til at afholde sådanne test, eller

b) enhver anvendelse af undtagelsen i stk. 5 sammen med begrundelsen for, hvilke af betingelserne i nævnte stykke der var opfyldt. Kommissionen kan inden for tre måneder anmode om yderligere præcisering, hvis den mener, at en medlemsstat ikke eller i utilstrækkelig grad har begrundet, at en af disse betingelser er opfyldt. Medlemsstaten skal besvare en sådan anmodning inden for tre måneder.

Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesretsakt med henblik på at opstille en liste over de medlemsstater, i hvilke den fælles uddannelsestest, der vedtages i henhold til stk. 4, skal afholdes, hyppigheden heraf i løbet af et kalenderår samt andre foranstaltninger, der er nødvendige for at afholde fælles uddannelsestest i medlemsstaterne.

(*) EUT C 111 af 6.5.2008, s. 1.«

39) I artikel 50 indsættes følgende stykker:

»3a. I tilfælde af begrundet tvivl kan værtsmedlemsstaten af de kompetente myndigheder i en medlemsstat kræve en bekræftelse af, at ansøgeren ikke er suspenderet fra eller har fået inddraget retten til udøvelse af erhvervet som følge af grov embedsforseelse eller domfældelse for lovovertrædelser i forbindelse med udøvelsen af vedkommendes erhvervsvirksomhed.

3b. Udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel mellem forskellige medlemsstaters kompetente myndigheder skal ske via IMI.«

40) I artikel 52 indsættes følgende stykke:

»3. En medlemsstat kan ikke give indehaverne af de erhvervsmæssige kvalifikationer ret til at anvende den erhvervsmæssige titel, hvis den ikke har anmeldt sammenslutningen eller organisationen til Kommissionen og de øvrige medlemsstater i henhold til artikel 3, stk. 2.«

41) Artikel 53 affattes således:

»*Artikel 53*

Sprogkundskaber

1. De erhvervsudøvere, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendes, skal være i besiddelse af de sprogkundskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet i værtsmedlemsstaten.

2. Medlemsstaten sikrer, at kontrol, der varetages eller foregår under tilsyn af den kompetente myndighed for at kontrollere overholdelsen af betingelserne i stk. 1, er begrænset til kendskab til ét af værtsmedlemsstatens officielle eller ét af værtsmedlemsstatens administrative sprog, forudsat at dette også er et af Unionens officielle sprog.

3. Kontrol, der foretages i henhold til stk. 2, kan indføres, såfremt det erhverv, der skal udøves, har konsekvenser for patientsikkerheden. Der kan indføres kontrol i forbindelse med andre erhverv i tilfælde, hvor der hersker alvorlig og konkret tvivl om tilstrækkeligheden af erhvervsudøverens sprogkundskaber i forbindelse med de erhvervsmæssige aktiviteter, den pågældende agter at udøve.

Der kan kun foretages kontrol efter udstedelse af et europæisk erhvervspas i overensstemmelse med artikel 4d eller efter anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, alt efter omstændighederne.

4. Sprogkontrollen skal stå i rimeligt forhold til den virksomhed, der skal udøves. Den pågældende erhvervsudøver har mulighed for at påklage denne kontrol i henhold til national lovgivning.«

42) I afsnit IV indsættes som følgende artikel:

»*Artikel 55a*

Anerkendelse af praktikophold

1. Såfremt adgang til et lovreguleret erhverv i hjemlandet forudsætter gennemførelse af et praktikophold, skal hjemlandets kompetente myndighed, når den behandler en ansøgning om tilladelse til at udøve det lovregulerede erhverv, anerkende praktikophold gennemført i en anden medlemsstat, forudsat at praktikopholdet er i overensstemmelse med de offentliggjorte retningslinjer, jf. stk. 2, og tage praktikophold gennemført i et tredjeland i betragtning. Medlemsstaterne kan dog i deres nationale lovgivning sætte en rimelig grænse for varigheden af den del af praktikopholdet, som kan gennemføres i udlandet.

2. Anerkendelse af praktikopholdet erstatter ikke eventuelle eksisterende krav om at bestå en eksamen for at få adgang til det pågældende erhverv. De kompetente myndigheder offentliggør retningslinjer om organisering og anerkendelse af praktikophold, der gennemføres i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, navnlig om den rolle vejlederen skal spille i forbindelse med praktikopholdet.«

43) Titlen på afsnit V affattes således:

»AFSNIT V

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE OG ANSVAR OVER FOR BORGERNE FOR SÅ VIDT ANGÅR IMPLEMENTERING«.

44) I artikel 56 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2.De kompetente myndigheder i hjemlandet og værtsmedlemsstaten udveksler oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af virksomhed i henhold til dette direktiv. I forbindelse hermed overholder de bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger, jf. direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Med henblik på stk. 1 og 2 anvender de kompetente myndigheder IMI.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Hver medlemsstat udpeger en koordinator for de i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheders virksomhed og underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Koordinatorerne har til opgave:

a) at fremme en ensartet gennemførelse af dette direktiv

b) at indhente alle oplysninger af betydning for gennemførelsen af dette direktiv, herunder navnlig vedrørende betingelserne for at optage et lovreguleret erhverv i medlemsstaterne

c) at behandle forslag om fælles uddannelsesrammer og fælles uddannelsestest

d) at udveksle oplysninger og bedste praksis med henblik på at optimere den fortsatte faglige udvikling i medlemsstaterne

e) at udveksle oplysninger og bedste praksis om anvendelsen af de udligningsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 14.

Med henblik på gennemførelsen af den i nærværende stykkes litra b) omhandlede opgave kan koordinatorerne rette henvendelse til de i artikel 57b omhandlede støttecentre.«.

45) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 56a*

Advarselsordning

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler de kompetente myndigheder i samtlige øvrige medlemsstater om erhvervsudøvere, hvis udøvelse af følgende erhvervsmæssige virksomhed på den pågældende medlemsstats område, er blevet begrænset, også midlertidigt, af nationale myndigheder eller domstole:

a) læge og alment praktiserende læge, der er i besiddelse af et uddannelsesbevis, jf. punkt 5.1.1 og 5.1.4 i bilag V

b) læge, der er i besiddelse af et eksamensbevis som speciallæge, jf. punkt 5.1.3 i bilag V

c) sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, der er i besiddelse af et uddannelsesbevis, jf. punkt 5.2.2 i bilag V

d) tandlæge, der er i besiddelse af et uddannelsesbevis jf. punkt 5.3.2 i bilag V

e) specialtandlæge, der er i besiddelse af et uddannelsesbevis, jf. punkt 5.3.3 i bilag V

f) dyrlæge, der er i besiddelse af et uddannelsesbevis, jf. punkt 5.4.2 i bilag V

g) jordemoder, der er i besiddelse af et uddannelsesbevis, jf. punkt 5.5.2 i bilag V

h) farmaceut, der er i besiddelse af et uddannelsesbevis, jf. punkt 5.6.2 i bilag V

i) indehavere af certifikater, som nævnt i punkt 2 i bilag VII, hvoraf det fremgår, at indehaveren har gennemført et uddannelsesforløb, der opfylder mindstekravene i henholdsvis artikel 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 eller 44, men som startede inden referencedatoerne for kvalifikationerne i punkt 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 i bilag V

j) indehavere af certifikater for erhvervede rettigheder, som nævnt i artikel 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 og 43a

k) andre erhvervsudøvere, der udøver virksomhed, som har konsekvenser for patientsikkerheden, når erhvervsudøveren udøver et erhverv, der er lovreguleret i den pågældende medlemsstat

l) erhvervsudøvere, der udøver virksomhed med relation til uddannelse af mindreårige, herunder børnepasning og førskoleundervisning, når erhvervsudøveren udøver et erhverv, der er lovreguleret i den pågældende medlemsstat.

2. De kompetente myndigheder fremsender de i stk. 1 omhandlede oplysninger i form af advarsel via IMI senest inden for tre dage efter datoen for vedtagelse af den afgørelse, hvorefter den pågældende erhvervsudøver begrænses i eller forbydes at udøve erhvervsvirksomhed. Oplysningerne begrænses til følgende:

a) erhvervsudøverens identitet

b) det berørte erhverv

c) oplysninger om den nationale myndighed eller domstol, som har truffet afgørelse om begrænsning eller forbud

d) rækkevidden af begrænsningen eller forbuddet samt

e) den periode, hvori begrænsningen eller forbuddet er gældende.

3. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat underretter senest inden for tre dage fra datoen for domstolens afgørelse de kompetente myndigheder i alle de øvrige medlemsstater i form af advarsel via IMI om identiteten af erhvervsudøvere, der har ansøgt om anerkendelse af kvalifikationer i medfør af dette direktiv, og om hvem domstolene efterfølgende har fundet, at de i denne forbindelse har benyttet forfalsket dokumentation for deres erhvervsmæssige kvalifikationer.

4. Behandling af personoplysninger med henblik på udveksling af oplysninger, som omhandlet i stk. 1 og 3, skal foregå i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og direktiv 2002/58/EF. Kommissionens behandling af personoplysninger skal foregå i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

5. De kompetente myndigheder i alle medlemsstater skal straks underrettes, når et forbud eller en begrænsning, som omhandlet i stk. 1, ikke længere er gældende. Med henblik herpå pålægges den kompetente myndighed i den medlemsstat, der leverer oplysningerne i henhold til stk. 1, ligeledes at oplyse udløbsdatoen samt en eventuel senere ændring af denne dato.

6. Medlemsstaterne fastsætter, at erhvervsudøvere, om hvem der sendes advarsler til andre medlemsstater, underrettes skriftligt om afgørelser om advarsler samtidig med udsendelsen af selve advarslen og kan klage over afgørelsen i henhold til national ret eller kan anmode om berigtigelse af sådanne afgørelser, ligesom der gives adgang til retsmidler i forbindelse med skader forvoldt af fejlagtige advarsler til andre medlemsstater, i hvilke tilfælde det angives, at afgørelsen om advarslen er genstand for et søgsmål fra erhvervsudøverens side.

7. Oplysninger vedrørende advarsler må kun behandles i IMI, så længe de er gyldige. Advarsler slettes inden for tre dage fra datoen for vedtagelsen af afgørelsen om tilbagekaldelse eller fra udløbet af det forbud eller den begrænsning, der er omhandlet i stk. 1.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på anvendelse af advarselsordningen. Disse gennemførelsesretsakter omfatter bestemmelser om myndigheder, der har ret til at udsende eller modtage advarsler, og om tilbagetrækning og afslutning af advarsler samt foranstaltninger til sikring af behandlingssikkerheden. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.«

46) Artikel 57 affattes således:

»Artikel 57

Central onlineadgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne påser, at følgende oplysninger er tilgængelige online gennem kvikskrankerne, jf. artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (*) og ajourføres regelmæssigt:

a) en liste over lovregulerede erhverv i medlemsstaten, herunder kontaktoplysninger for de kompetente myndigheder for de enkelte lovregulerede erhverv og støttecentrene, som omhandlet i artikel 57b

b) en liste over erhverv, for hvilke der er indført et europæisk erhvervspas, passets funktion, herunder gebyrer, som skal betales af erhvervsudøverne, og de kompetente myndigheder, der udsteder passet

c) en liste over samtlige erhverv, for hvilke artikel 7, stk. 4, finder anvendelse i medlemsstaten i henhold til nationale love og administrative bestemmelser

d) en liste over lovreguleret uddannelse og uddannelse med særlig struktur, jf. artikel 11, litra c), nr. ii)

e) de krav og procedurer, der er omhandlet i artikel 7, 50, 51 og 53 for de lovregulerede erhverv i medlemsstaterne, herunder alle dertil hørende gebyrer, som skal betales af borgerne, og dokumenter, som skal fremsendes af borgerne til kompetente myndigheder

f) detaljer om, hvordan man i henhold til nationale love og administrative bestemmelser klager over afgørelser truffet af de kompetente myndigheder inden for rammerne af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne påser, at de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, gives på en klar og sammenhængende måde og er nemt tilgængelige på afstand og ad elektronisk vej, og at de ajourføres.

3. Medlemsstaterne påser, at enhver anmodning om oplysninger, som rettes til kvikskrankerne, besvares så hurtigt som muligt.

4. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer ledsageforanstaltninger med henblik på at tilskynde kvikskrankerne til at offentliggøre de i stk. 1 omhandlede oplysninger på andre officielle EU-sprog. Dette berører ikke medlemsstaternes lovgivning om anvendelse af sprog på deres område.

5. Medlemsstaterne samarbejder med hinanden og med Kommissionen med henblik på gennemførelsen af stk. 1, 2 og 4.

(*) EFT L 376 af 27.12.2006, s. 36.«

47) Der indsættes følgende artikler:

»*Artikel 57a*

Elektroniske procedurer

1. Medlemsstaterne påser, at samtlige krav, procedurer og formaliteter i forbindelse med spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv, kan afvikles uden besvær, på afstand og ad elektronisk vej via de berørte kvikskranker eller de berørte kompetente myndigheder. Dette forhindrer ikke medlemsstaternes kompetente myndigheder i at anmode om attesterede kopier på et senere tidspunkt i tilfælde af begrundet tvivl, og hvis det er strengt nødvendigt.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på gennemførelsen af en prøvetid eller en egnethedsprøve.

3. Hvor medlemsstaterne er berettiget til at anmode om avancerede elektroniske signaturer, som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer (*) med henblik på gennemførelse af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede procedurer, accepterer medlemsstaterne elektroniske signaturer i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 2009/767/EF af 16. oktober 2009 om fastlæggelse af foranstaltninger, der skal lette anvendelsen af elektroniske procedurer ved hjælp af »kvikskranker« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked (**) og træffer tekniske foranstaltninger til behandling af avancerede e-signaturformater, som defineret i Kommissionens afgørelse 2011/130/EU af 25. februar 2011 om fastsættelse af mindstekrav ved behandling af elektronisk underskrevne dokumenter på tværs af grænserne foretaget af de kompetente myndigheder, som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked (***).

4. Samtlige procedurer gennemføres i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2006/123/EF for så vidt angår kvikskranker. De proceduremæssige tidsfrister, der er fastsat i nærværende direktivs artikel 7, stk. 4, og artikel 51, træder i kraft ved afsendelse af en ansøgning eller et eventuelt manglende dokument fra en borger til en kvikskranke eller direkte til den berørte kompetente myndighed. En eventuel anmodning om attesterede kopier som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 betragtes ikke som en anmodning om manglende dokumenter.

Artikel 57b

Støttecentre

1. Hver medlemsstat udpeger senest den 18. januar 2016 et støttecenter, der har til opgave at give borgere såvel som støttecentre i andre medlemsstater vejledning i anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i henhold til dette direktiv, særlig oplysninger om national lovgivning om erhvervsudøvelse, sociallovgivning og, hvis det er relevant, fagetiske regler.

2. Støttecentrene i værtsmedlemsstaterne bistår borgerne, når de ønsker at udøve de rettigheder, der følger af dette direktiv, i samarbejde med støttecentrene i hjemlandet og de kompetente myndigheder og kvikskrankerne i værtsmedlemsstaten.

3. De kompetente myndigheder i hjemlandet eller værtsmedlemsstaten har pligt til i fuld udstrækning at samarbejde med støttecentrene i værtsmedlemsstaten, og hvor det er relevant, i hjemlandet og efter disses anmodning levere alle relevante oplysninger om enkeltsager til sådanne støttecentre under iagttagelse af databeskyttelsesreglerne i medfør af direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF.

4. Støttecentrene underretter på Kommissionens opfordring denne om resultatet af sager, som de behandler, senest to måneder efter modtagelse af anmodningen.

Artikel 57c

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage de delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 2, tredje afsnit, artikel 20, artikel 21, stk. 6, andet afsnit, artikel 21a, stk. 4, artikel 25, stk. 5, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 2, andet afsnit, artikel 34, stk. 2, andet afsnit, artikel 35, stk. 4 og 5, artikel 38, stk. 1, andet afsnit, artikel 40, stk. 1, tredje afsnit, artikel 44, stk. 2, andet afsnit, artikel 49a, stk. 4, og artikel 49b, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 17. januar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 2, tredje afsnit, artikel 20, artikel 21, stk. 6, andet afsnit, artikel 21a, stk. 4, artikel 25, stk. 5, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 2, andet afsnit, artikel 34, stk. 2, andet afsnit, artikel 35, stk. 4 og 5, artikel 38, stk. 1, andet afsnit, artikel 40, stk. 1, tredje afsnit, artikel 44, stk. 2, andet afsnit, artikel 49a, stk. 4, og artikel 49b, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, tredje afsnit, artikel 20, artikel 21, stk. 6, andet afsnit, artikel 21a, stk. 4, artikel 25, stk. 5, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 2, andet afsnit, artikel 34, stk. 2, andet afsnit, artikel 35, stk. 4 og 5, artikel 38, stk. 1, andet afsnit, artikel 40, stk. 1, tredje afsnit, artikel 44, stk. 2, andet afsnit, artikel 49a, stk. 4, og artikel 49b, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.
(**) EUT L 274 af 20.10.2009, s. 36.
(***) EUT L 53 af 26.2.2011, s. 66.«

48) Artikel 58 affattes således:

»*Artikel 58*

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.«

49) Artikel 59 affattes således:

»Artikel 59

Gennemsigtighed

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen en liste over eksisterende lovregulerede erhverv, hvori de præciserer, hvilke typer af virksomhed det enkelte erhverv omfatter, samt en liste over lovregulerede uddannelser og erhvervsuddannelser, herunder erhvervsuddannelser med særlig struktur, jf. artikel 11, litra c), nr. ii), senest den 18. januar 2016. Ændringer til disse lister meddeles ligeledes Kommissionen uden unødig forsinkelse. Kommissionen opretter og vedligeholder en offentligt tilgængelig database for lovregulerede erhverv, herunder en generel beskrivelse af de typer af virksomhed, det enkelte erhverv omfatter.

2. Medlemsstaterne meddeler senest den 18. januar 2016 Kommissionen en liste over erhverv, for hvilke det gælder, at der er behov for en forudgående kontrol af kvalifikationerne i henhold til artikel 7, stk. 4. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en særlig begrundelse for opførelse af disse erhverv på denne liste.

3. Medlemsstaterne undersøger, om krav i henhold til deres retssystem, der begrænser adgangen til et erhverv eller udøvelsen heraf til indehavere af særlige erhvervsmæssige kvalifikationer, herunder anvendelsen af faglige titler og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed under disse titler, som i nærværende artikel omtales som »krav«, er forenelige med følgende principper:

a) kravene er hverken direkte eller indirekte diskriminerende på grundlag af nationalitet eller opholdssted

b) kravene er begrundet i et tvingende alment hensyn

c) kravene sikrer opfyldelsen af det tilsigtede mål og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

4. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse på erhverv, som er lovreguleret i en medlemsstat af en sammenslutning eller organisation, jf. artikel 3, stk. 2, og eventuelle krav om medlemskab af de pågældende sammenslutninger eller organisationer.

5. Medlemsstaterne fremsender senest den 18. januar 2016 Kommissionen oplysninger om de krav, de agter at opretholde, og grunden til, at de anser disse krav for at opfylde betingelserne i stk. 3. Medlemsstaterne fremsender oplysninger om deres senere indførte krav og grunden til, at de anser dem for at opfylde betingelserne i stk. 3, senest seks måneder efter vedtagelsen af foranstaltningen.

6. Endvidere fremsender medlemsstaterne senest den 18. januar 2016 og derefter hvert andet år en rapport til Kommissionen om krav, som er blevet fjernet eller lempet.

7. Kommissionen fremsender de i stk. 6 omhandlede rapporter til de andre medlemsstater, der inden for en frist på seks måneder meddeler deres bemærkninger. Inden for samme frist på seks måneder hører Kommissionen de interesserede parter, herunder de berørte erhverv.

8. Kommissionen forelægger en sammenfattende rapport baseret på medlemsstaternes oplysninger for koordinatorgruppen, oprettet i henhold til Kommissionens afgørelse 2007/172/EF af 19. marts 2007 om oprettelse af koordinatorgruppen for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (*), som kan fremsætte bemærkninger.

9. I lyset af de i stk. 7 og 8 omhandlede bemærkninger forelægger Kommissionen senest den 18. januar 2017 sine endelige konklusioner for Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af forslag til yderligere initiativer.

(*) EUT L 79 af 20.3.2007, s. 38.«

50) I artikel 60 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Fra den 18. januar 2016 skal den statistiske oversigt over de afgørelser, der er truffet, jf. første afsnit, indeholde detaljerede oplysninger om antallet og de typer af afgørelser, der er truffet i henhold til dette direktiv, herunder hvilke typer af afgørelser om delvis adgang som kompetente myndigheder har truffet i henhold til artikel 4f, samt en beskrivelse af de væsentligste problemer i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen offentliggør senest den 18. januar 2019 og derefter hvert femte år en rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

Den første af disse rapporter skal især fokusere på de nye elementer, der er indført i dette direktiv, og navnlig behandle følgende spørgsmål:

a) hvordan det europæiske erhvervspas fungerer

b) moderniseringen af viden, færdigheder og kompetencer inden for de erhverv, der er omfattet af afsnit III, kapitel III, herunder listen over kompetencer, jf. artikel 31, stk. 7

c) hvordan de fælles uddannelsesrammer og fælles uddannelsestest fungerer

d) resultaterne af det særlige efteruddannelsesprogram, der er fastsat i rumænske love eller administrative bestemmelser, eller af reglerne for indehavere af uddannelsesbeviser, der er omhandlet i artikel 33a, og indehavere af uddannelsesbeviser fra post-gymnasiale uddannelser med henblik på at vurdere behovet for at gennemgå de nuværende bestemmelser, der styrer den ordning for erhvervede rettigheder, der anvendes på rumænske uddannelsesbeviser som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje.

Medlemsstaterne leverer alle de nødvendige oplysninger til udarbejdelsen af denne rapport.«

51) Artikel 61, stk. 2, affattes således:

»I givet fald vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, hvorefter den pågældende medlemsstat i en begrænset periode kan undlade at anvende den pågældende bestemmelse.«

52) Bilag II og III udgår.

53) I punkt 1 i bilag VII indsættes følgende litra:

»g) såfremt medlemsstaten stiller krav herom for sine egne statsborgere, en attest, der bekræfter, at den pågældende ikke midlertidigt er frakendt retten til at udøve dette erhverv eller er idømt nogen straffedom.«

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012

Punkt 2 i bilaget til forordning (EU) nr. 1024/2012 affattes således:

»2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF (*): Artikel 4a-4e, artikel 8, artikel 21a, artikel 50, artikel 56 og artikel 56a.

(*) EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.«

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 18. januar 2016.

2. Enhver medlemsstat, som den 17. januar 2014 giver adgang til jordemoderuddannelse inden for uddannelsesvej I i henhold til artikel 40, stk. 2, i direktiv 2005/36/EF efter fuldførelse af mindst ti års almen skolegang, sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme adgangskravene til jordemoderuddannelse i nævnte direktivs artikel 40, stk. 2, litra a), senest den 18. januar 2020.

3. Medlemsstaterne tilsender straks Kommissionen de i stk. 1 og 2 omhandlede love og bestemmelser.

4. De i stk. 1 og 2 omhandlede love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter metoderne til udformning af en sådan henvisning.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste love og bestemmelser i national ret, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 20. november 2013.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
M. SCHULZ	V. LEŠKEVIČIUS
Formand	*Formand*

Erklæring fra Kommissionen

I forbindelse med forberedelse af de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 57c, stk. 2, vil Kommissionen sikre samtidig, rettidig og passende fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet og gennemføre passende og gennemsigtige høringer i god tid, navnlig med deltagelse af eksperter fra kompetente myndigheder og organer, faglige organisationer og undervisningsinstitutioner i alle medlemsstater og, hvor det er hensigtsmæssigt, med eksperter fra arbejdsmarkedets parter.

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 1386/2013/EU

af 20. november 2013

om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden«

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen har sat sig det mål at blive en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi senest i 2020 med et sæt politikker og tiltag, der fremmer en ressourceeffektiv lavemissionsøkonomi ([4]).

(2) En række på hinanden følgende miljøhandlingsprogrammer har fastlagt rammerne for Unionens indsats på miljøområdet siden 1973.

(3) Det sjette miljøhandlingsprogram ([5]) sluttede i juli 2012, men mange af de foranstaltninger og tiltag, der er iværksat under programmet, er stadig under gennemførelse.

(4) Den endelige vurdering af det sjette miljøhandlingsprogram konkluderede, at programmet har gavnet miljøet og udstukket den overordnede strategiske retning for miljøpolitikken. Trods disse resultater findes der stadig uholdbare tendenser inden for alle fire prioriterede områder, som er udpeget i det sjette miljøhandlingsprogram: klimaændringer, natur og biodiversitet, miljø og sundhed og livskvalitet samt naturressourcer og affald.

(5) Den endelige vurdering af det sjette miljøhandlingsprogram viste visse mangler. Virkeliggørelsen af de mål, der er fastlagt i det syvende miljøhandlingsprogram, kræver derfor et helhjertet engagement fra medlemsstaternes og de relevante EU-institutioners side og vilje til at tage ansvar for opnåelsen af programmets tilsigtede fordele.

(6) I følge Det Europæiske Miljøagenturs rapport om miljøtilstanden »The European environment — State and Outlook 2010« (SOER 2010) er der fortsat store udfordringer på miljøområdet, og konsekvenserne af ikke at tage dem op vil være alvorlige.

(7) Globale systemiske tendenser og udfordringer i forbindelse med populationsdynamik, urbanisering, sygdomme og pandemier, rivende teknologisk udvikling og uholdbar økonomisk vækst gør det endnu mere kompliceret at tackle miljøproblemer og opnå en langsigtet bæredygtig udvikling. Hvis velstanden i Unionen skal sikres på langt sigt, må der iværksættes yderligere tiltag, som imødegår disse udfordringer.

([1]) EUT C 161 af 6.6.2013, s. 77.
([2]) EUT C 218 af 30.7.2013, s. 53.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 24.10.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 15.11.2013.
([4]) KOM(2010) 2020 og Det Europæiske Råds konklusioner fra 17.6.2010 (EUCO 13/10).
([5]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram (EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1).

(8) Det er afgørende, at Unionens prioriterede mål for 2020 fastlægges i overensstemmelse med en klar, langsigtet vision for 2050. Herved vil der også sikres et stabilt grundlag for bæredygtig investering og vækst. Det syvende miljøhandlingsprogram bør bygge på de politiske initiativer, der indgår i Europa 2020-strategien ([1]), herunder Unionens klima- og energipakke ([2]), Kommissionens meddelelse om en køreplan for en lavemissionsøkonomi i 2050 ([3]), Unionens biodiversitetsstrategi frem til 2020 ([4]), Køreplan til et ressourceeffektivt Europa ([5]), flagskibsinitiativet Innovation i EU ([6]) og Den Europæiske Unions strategi for bæredygtig udvikling.

(9) Det syvende miljøhandlingsprogram bør bidrage til at virkeliggøre de miljø- og klimaændringsmål, der allerede er aftalt i Unionen, og at indkredse politiske lakuner, hvor der kan være behov for yderligere mål.

(10) Det er i Unionen aftalt at mindske Unionens drivhusgasemissioner med mindst 20 % frem til 2020 (30 %, forudsat at andre udviklede lande forpligter sig til sammenlignelige emissionsreduktioner, og at udviklingslande bidrager i passende omfang i overensstemmelse med deres ansvar og respektive kapacitet), at sikre, at 20 % af energiforbruget dækkes af vedvarende energi i 2020, og at opnå en nedskæring på 20 % i det primære energiforbrug i forhold til det forventede niveau gennem en forbedring af energieffektiviteten ([7]).

(11) Det er i Unionen aftalt at standse tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenester i Unionen inden udgangen af 2020 og genetablere dem, for så vidt det er muligt, og samtidig intensivere Unionens bidrag til at standse tabet af biodiversitet på verdensplan ([8]).

(12) Unionen støtter målet om senest i 2030 at have standset det globale tab af skovdække og senest i 2020 at have nedbragt bruttorydningen af tropisk skov med mindst 50 % i forhold til 2008 ([9]).

(13) Det er i Unionen aftalt at opnå en god tilstand for alle Unionens vande, herunder ferskvand (vandløb og søer, grundvand), overgangsvande (flodmundinger/deltaer) og kystvande inden for én sømil fra kysten inden udgangen af 2015 ([10]).

(14) Det er i Unionen aftalt at opnå en god miljøtilstand for alle EU-havområder inden udgangen af 2020 ([11]).

(15) Det er i Unionen aftalt at nå luftkvalitetsniveauer, der ikke medfører væsentlige negative virkninger og risici for menneskers sundhed og miljøet ([12]).

(16) Det er i Unionen aftalt senest i 2020 at nå målet om, at kemikalier fremstilles og anvendes på en måde, der minimerer de signifikante skadelige virkninger for menneskers sundhed og miljøet ([13]).

(17) Det er i Unionen aftalt at beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske de negative følger af affaldsproduktion og -håndtering og ved at mindske den overordnede virkning af ressourceanvendelsen og forbedre effektiviteten af en sådan anvendelse

([1]) KOM(2010) 2020.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO_2-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/30/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 98/70/EF for så vidt angår specifikationerne for benzin, diesel og gasolie og om indførelse af en mekanisme for overvågning og reduktion af emissionerne af drivhusgasser og om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår specifikationerne for brændstof, der benyttes i fartøjer til sejlads på indre vandveje, og om ophævelse af direktiv 93/12/EØF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 88), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114), Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

([3]) KOM(2011) 112. Køreplanen blev omtalt af Rådet i dets konklusioner af 17. maj 2011 og fik støtte af Europa-Parlamentet i dets beslutning af 15. marts 2012 (P7-TA(2012)0086).

([4]) KOM(2011) 244.

([5]) KOM(2011) 571.

([6]) KOM(2010) 546.

([7]) Det Europæiske Råds møde den 8.-9. marts 2007.

([8]) Det Europæiske Råds konklusioner fra 25. og 26. marts 2010 (EUCO 7/10), Rådets konklusioner af 15.3.2010 (7536/10), KOM(2011) 244.

([9]) Rådets konklusioner af 4.12.2008 (16852/08).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (vandstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

([12]) Afgørelse nr. 1600/2002/EF; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT L 152 af 11.6.2008, s. 1).

([13]) Afgørelse nr. 1600/2002/EF, Johannesburg-gennemførelsesplanen (WSSD 2002).

ved at anvende følgende affaldshierarki: forebyggelse, forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse, anden genvinding, bortskaffelse ([1]).

(18) Det er i Unionen aftalt at stimulere overgangen til en grøn økonomi og tilstræbe en fuldstændig afkobling af den økonomiske vækst fra miljøforringelse ([2]).

(19) Det er i Unionen aftalt at tilstræbe global neutralitet for så vidt angår jordforringelse i sammenhæng med en bæredygtig udvikling ([3]).

(20) I henhold til artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), tager Unionens miljøpolitik sigte på at sikre et højt niveau af beskyttelse under hensyntagen til, at forholdene er forskelligartede i Unionens forskellige regioner, og den er baseret på forsigtighedsprincippet og principperne om, at der skal træffes forebyggende foranstaltninger, at miljøskader som prioritet bør udbedres ved kilden, og at forureneren skal betale.

(21) Der bør træffes foranstaltninger til at gennemføre de prioriterede mål i det syvende miljøhandlingsprogram på de forskellige forvaltningsniveauer i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

(22) En gennemsigtig inddragelse af ikke-statslige aktører er vigtigt for at sikre en vellykket gennemførelse af det syvende miljøhandlingsprogram og opfyldelsen af dets prioriterede mål.

(23) Tab af biodiversitet og forringelse af økosystemer i Unionen har ikke blot betydelige konsekvenser for miljøet og menneskers trivsel, de øver også en indvirkning på de kommende generationer og er dyrt for samfundet som helhed, navnlig for økonomiske aktører i sektorer, der er direkte afhængige af økosystemtjenester.

(24) Der findes betydeligt spillerum til at reducere udledningen af drivhusgasser og øge energi- og ressourceeffektiviteten i Unionen. Det vil mindske miljøbelastningen og skabe øget konkurrenceevne og nye kilder til vækst og arbejdspladser gennem omkostningsbesparelser som følge af øget effektivitet, kommercialisering af innovationer og bedre forvaltning af ressourcer over hele deres livscyklus. Med henblik på at virkeliggøre dette potentiale, bør en mere omfattende EU-politik om klimaændringer anerkende, at alle de økonomiske sektorer skal bidrage til imødegåelsen af klimaændringerne.

(25) Miljøproblemer og -konsekvenser vil fortsat udgøre betydelige risici for menneskers sundhed og trivsel, men foranstaltninger til forbedring af miljøet kan være gavnlige.

(26) En fuldstændig og ensartet håndhævelse af Unionens miljølovgivning i hele Unionen er en god investering i miljøet og menneskers sundhed og gavner også økonomien.

(27) Unionens miljøpolitik bør fortsat bygge på et solidt vidensgrundlag og bør sikre, at de beviser, der ligger til grund for de politiske beslutninger, herunder tilfælde hvor forsigtighedsprincippet har fundet anvendelse, bedre kan forstås på alle niveauer.

(28) Miljø- og klimamålsætninger bør støttes af passende investeringer, og midlerne bør anvendes mere effektivt i tråd med disse mål. Der bør tilskyndes til anvendelse af offentlig-private initiativer.

(29) Miljøintegration i alle relevante politikområder er afgørende for at mindske miljøbelastningen som følge af politikker og aktiviteter i andre sektorer og for at opfylde miljømæssige og klimarelaterede mål.

(30) Unionen er tæt befolket, og over 70 % af dens borgere bor i byområder og bynære områder, hvor de kan imødese særlige miljømæssige og klimarelaterede problemer.

(31) Mange miljøproblemer er globale og kan kun løses ved en samlet global tilgang, mens andre har en udpræget regional karakter. Dette kræver samarbejde med partnerlandene, herunder nabolandene og oversøiske lande og territorier.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).
([2]) Rådets konklusioner fra 11.6.2012 (11186/12). KOM(2011) 571.
([3]) FN's Generalforsamlings resolution A/RES/66/288 af 27. juli 2012 om resultaterne af Rio+20-konferencen »The Future We Want«.

(32) Det syvende miljøhandlingsprogram bør inden for Unionen og på internationalt plan støtte gennemførelsen af konklusionerne fra og tilsagnene givet på De Forenede Nationers konference i 2012 om bæredygtig udvikling (Rio+20-topmødet), som har til formål at gøre den globale økonomi til en inklusiv og grøn økonomi for alle i sammenhæng med en bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom.

(33) En passende kombination af politiske instrumenter vil give virksomheder og forbrugere en bedre forståelse af, hvordan deres handlinger påvirker miljøet, og hvordan denne påvirkning kan styres. Sådanne politiske instrumenter omfatter bl.a. økonomiske incitamenter, markedsbaserede instrumenter, oplysningskrav samt frivillige redskaber og foranstaltninger, som supplerer lovrammer og inddrager interessenter på forskellige niveauer.

(34) Alle foranstaltninger, aktioner og mål, der er fastsat i det syvende miljøhandlingsprogram, bør udvikles i overensstemmelse med principperne om bedre regulering ([1]) og, hvor det er relevant, gøres til genstand for en omfattende konsekvensanalyse.

(35) Fremskridtene hen imod at opfylde målene i det syvende miljøhandlingsprogram bør overvåges, vurderes og evalueres ud fra aftalte indikatorer.

(36) De prioriterede mål for Unionens miljøpolitik bør i overensstemmelse med artikel 192, stk. 3, i TEUF, opstilles i et overordnet handlingsprogram.

(37) For så vidt angår de prioriterede mål, der er fastsat i nærværende afgørelse, er der opstillet en række foranstaltninger og tiltag i det syvende miljøhandlingsprogram i bilaget til opnåelse af disse mål.

(38) Målet for denne afgørelse, nemlig at oprette et generelt EU-miljøhandlingsprogram, der fastsætter prioriterede mål, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingsprogrammets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

([1]) KOM(2010) 543.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Et generelt EU-handlingsprogram på miljøområdet for perioden frem til den 31. december 2020 (»det syvende miljøhandlingsprogram«), som angivet i bilaget, vedtages hermed.

Artikel 2

1. Det syvende miljøhandlingsprogram har følgende prioriterede mål:

a) at beskytte, bevare og forbedre Unionens naturkapital

b) at omstille Unionen til en ressourceeffektiv, grøn og konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi

c) at beskytte Unionens borgere mod miljørelaterede belastninger og risici for deres sundhed og trivsel

d) at maksimere gavnligheden af Unionens miljølovgivning gennem forbedring af gennemførelsen

e) at forbedre videns- og evidensgrundlaget for Unionens miljøpolitik

f) at sikre investeringer til miljø- og klimapolitikken og håndtere miljøeksternaliteter

g) at forbedre integrationen af miljøhensyn og den indbyrdes sammenhæng mellem politikker

h) at forbedre bæredygtigheden for Unionens byer

i) at øge Unionens effektivitet ved at løse internationale miljømæssige og klimarelaterede problemer.

2. Det syvende miljøhandlingsprogram baseres på forsigtighedsprincippet, principperne om indgreb mod forurening ved kilden og om forebyggende indsats og forureneren betaler-princippet.

3. Det syvende miljøhandlingsprogram skal bidrage til at skabe et højt niveau af miljøbeskyttelse og til en forbedret livskvalitet og velvære for borgerne.

4. Alle foranstaltninger, aktioner og mål, der er fastsat i det syvende miljøhandlingsprogram, foreslås og gennemføres i henhold til principperne om bedre regulering og gøres, hvor det er relevant, til genstand for en omfattende konsekvensanalyse.

Artikel 3

1. De relevante EU-institutioner og medlemsstaterne er ansvarlige for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på opnåelse af de prioriterede mål, der er opstillet i det syvende miljøhandlingsprogram. Foranstaltninger gennemføres under behørig hensyntagen til princippet om kompetencetildeling, subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union.

2. De offentlige myndigheder på alle niveauer samarbejder med erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og de enkelte borgere om gennemførelsen af det syvende miljøhandlingsprogram.

Artikel 4

1. Kommissionen sikrer, at gennemførelsen af de relevante elementer under det syvende miljøhandlingsprogram overvåges i forbindelse med den almindelige overvågningsproces for Europa 2020-strategien. Denne proces skal inddrage Det Europæiske Miljøagenturs indikatorer for miljøets tilstand og indikatorer anvendt til overvågningen af fremskridt i opnåelsen af eksisterende miljø- og klimarelateret lovgivning og mål, såsom klima- og energimålene, biodiversitetsmålene og ressourceeffektivitetsmilepælene.

2. Kommissionen foretager også en evaluering af det syvende miljøhandlingsprogram. Denne evaluering skal blandt andet være baseret på Det Europæiske Miljøagenturs rapport om miljøsituationen og på en høring af de berørte interesseparter. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport baseret på denne evaluering i rimelig tid inden afslutningen på det syvende miljøhandlingsprogram.

3. Kommissionen forelægger i lyset af denne evaluering og af anden relevant politikudvikling, hvis det er relevant, et forslag til et ottende miljøhandlingsprogram i god tid med henblik på at undgå et mellemrum mellem det syvende og det ottende miljøhandlingsprogram.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, 20. november 2013.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
M. SCHULZ	V. LEŠKEVIČIUS
Formand	*Formand*

BILAG

DET SYVENDE MILJØHANDLINGSPROGRAM FREM TIL 2020 — »ET GODT LIV I EN RESSOURCEBEGRÆNSET VERDEN«

1. Følgende vision for 2050 er tænkt som en rettesnor for indsatsen frem til og efter 2020:

I år 2050 lever vi et godt liv, inden for Jordens økologiske grænser. Vores velfærd og vores sunde omgivelser skyldes en innovativ, cirkulær økonomi, hvor intet spildes, hvor naturressourcerne forvaltes på bæredygtig vis, og hvor biodiversiteten beskyttes, værdsættes og genoprettes på en måde, der øger samfundets modstandsdygtighed. Væksten i vores lavemissionsøkonomi har længe været afkoblet fra ressourceforbruget og sætter tempoet for et sikkert og bæredygtigt globalt samfund.

ET HANDLINGSPROGRAM FREM TIL 2020

2. I løbet af de seneste 40 år er der indført en bred vifte af miljølovgivning, som tilsammen udgør det mest omfattende sæt moderne standarder i verden. Det har også medvirket til, at der er taget fat på nogle af de miljøproblemer, der ligger Unionens borgere og virksomheder mest på sinde.

3. Udledningen af forurenende stoffer til luft, vand og jord er reduceret betydeligt i de seneste årtier, og det samme gælder for drivhusgasemissionerne i de senere år. Unionens kemikalielovgivning er blevet moderniseret, og brugen af mange giftige eller farlige stoffer såsom bly, cadmium og kviksølv er blevet begrænset i almindelige husholdningsprodukter. EU-borgerne nyder godt af et vandkvalitetsniveau, som er blandt de bedste i verden, og over 18 % af Unionens territorium og 4 % af Unionens havområder er udpeget som beskyttede naturområder.

4. Unionens miljøpolitik har fremmet innovation og investeringer i miljøvenlige varer og tjenesteydelser og samtidig skabt arbejdspladser og eksportmuligheder ([1]). Flere på hinanden følgende udvidelser har udbredt de høje standarder for miljøbeskyttelse til en stor del af det europæiske kontinent, og Unionens indsats har medvirket til at øge den internationale indsats for at bekæmpe klimaændringer og tab af biodiversitet og til en vellykket global indsats for at afskaffe ozonlagsnedbrydende stoffer og blyholdig benzin.

5. Der er også gjort store fremskridt med at integrere miljøhensyn i andre EU-politikker og -aktiviteter. Den reformerede fælles landbrugspolitik har siden 2003 knyttet direkte betalinger til landmændene sammen med krav om, at de skal holde deres jord i god landbrugs- og miljømæssig tilstand og overholde relevant miljølovgivning. Bekæmpelse af klimaændringer er blevet en integreret del af energipolitikken, og der gøres fremskridt med at integrere ressourceeffektivitet, klimaændringer og energieffektivitet i andre centrale sektorer, såsom transport og byggeri.

6. Der er dog mange miljøtendenser i Unionen, som fortsat giver anledning til bekymring, ikke mindst på grund af utilstrækkelig gennemførelse af Unionens nuværende miljølovgivning. Kun 17 % af de arter og levesteder, der vurderes i medfør af habitatdirektivet ([2]), har gunstig bevaringsstatus, og forringelsen og tabet af naturkapitalen bringer indsatsen for at nå Unionens biodiversitets- og klimamål i fare. En sådan tilstand for arter og levesteder samt forringelsen og tabet af naturkapitalen er forbundet med store omkostninger, som endnu ikke er blevet korrekt værdiansat i en økonomisk eller samfundsmæssig sammenhæng. 30 % af Unionens område er meget fragmenteret, og det har konsekvenser for økosystemernes indbyrdes forbindelse og sundhed og deres evne til at levere tjenesteydelser og fungere som egnede levesteder for arter. Selv om der er gjort fremskridt i Unionen med at afkoble den økonomiske vækst fra drivhusgasemissioner, ressourceforbrug og miljøbelastning, er ressourceforbruget stadig i vid udstrækning uholdbart og ineffektivt, og affald håndteres endnu ikke på en ordentlig måde. Som følge heraf går virksomheder i Unionen glip af betydelige forretningsmuligheder, som ressourceeffektivitet byder på med hensyn til konkurrenceevne, lavere omkostninger, produktivitetsforbedringer og forsyningssikkerhed. Der er stadig problemer med vandkvalitet og luftforurening mange steder i Europa, og Unionens borgere udsættes stadig for farlige stoffer, som potentielt kan true deres sundhed og trivsel. Ikke-bæredygtig arealanvendelse lægger beslag på frugtbar jord ligesom jordbundsforringelsen fortsætter, hvilket har konsekvenser for den globale fødevaresikkerhed og for at nå biodiversitetsmålene.

7. Miljø- og klimaændringer i Unionen skyldes i stadig stigende grad udviklingen på verdensplan, herunder i forhold til verdensbefolkningens udvikling, produktions- og handelsmønstre, og den hurtige teknologiske udvikling. Disse

([1]) »The Economic Benefits of Environmental Policy«, Institute for Environmental Studies, Vrije Universiteit Amsterdam, 2009, COM(2012) 173, Implementing EU legislation for Green Growth (BIO Intelligence Service 2011).
([2]) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

udviklinger kan indebære betydelige muligheder for økonomisk vækst og samfundstrivsel, men udgør også udfordringer og usikkerhedsmomenter for Unionens økonomi og samfund og forvolder miljøskader overalt i verden ([1]).

8. Kombineret med den nuværende produktion med meget spild og forbrugssystemerne i verdensøkonomien får den stigende globale efterspørgsel efter varer og tjenesteydelser og rovdriften på ressourcer prisen på vigtige råmaterialer, mineraler og energi til at stige og skaber mere forurening og affald og stigende globale drivhusgasemissioner og forværrer jordforringelsen, afskovningen og tabet af biodiversitet. Næsten to tredjedele af verdens økosystemer er i tilbagegang ([2]), og der er tegn på, at de globale grænser for biodiversitet, klimaændringer og kvælstofkredsløb allerede er overskredet ([3]). Der kan forventes et samlet vandunderskud på 40 % i 2030, medmindre der sker betydelige fremskridt med at forbedre ressourceeffektiviteten. Der er også risiko for, at klimaændringerne vil forværre sådanne problemer og vil resultere i høje omkostninger ([4]). I 2011 førte katastrofer, som delvis skyldes klimaændringer, til globale økonomiske tab på over 300 mia. EUR. Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) har advaret om, at den fortsatte forringelse og erosion af naturkapitalen risikerer at føre til uoprettelige ændringer, som kan true to århundreders stigende levestandard og indebære betydelige omkostninger ([5]).

9. Løsningen af nogle af disse komplekse problemstillinger kræver, at den eksisterende miljøteknologis fulde potentiale udnyttes, og at erhvervslivet sikrer en vedvarende udvikling og udbredelse af de bedste tilgængelige teknikker og innovationer, såvel som en øget anvendelse af markedsbaserede instrumenter. Hurtige fremskridt inden for lovende videnskabelige og teknologiske områder er også påkrævet. De bør realiseres ved at sætte skub i forskningen og skabe betingelser, der fremmer private forskningsrelaterede investeringer. Samtidig er der behov for bedre at forstå de potentielle risici for miljøet og menneskers sundhed, der er forbundet med nye teknologier, og for bedre at vurdere og styre sådanne teknologier. Dette er en forudsætning for, at offentligheden accepterer nye teknologier, og for, at Unionen effektivt og rettidigt kan identificere og reagere på potentielle risici i forbindelse med teknologiske udviklinger. Større teknologiske landvindinger bør ledsages af offentlig debat og deltagelse af offentligheden.

10. Hvis vi skal leve godt i fremtiden, er der brug for en øjeblikkelig og samordnet indsats for at forbedre den økologiske modstandsdygtighed og få mest muligt ud af de fordele, som miljøpolitikken kan medføre for økonomien og samfundet, samtidig med at klodens økologiske grænser respekteres. Det syvende miljøhandlingsprogram afspejler Unionens engagement til at omstille sig til en inklusiv grøn økonomi, som sikrer vækst og udvikling, beskytter menneskers sundhed og trivsel, skaber ordentlige arbejdspladser, mindsker uligheder og investerer i og beskytter biodiversiteten, herunder de tilhørende økosystemtjenester (naturkapitalen), på grund af deres iboende værdi og deres væsentlige bidrag til menneskers trivsel og den økonomiske velstand.

11. Omstillingen til en inklusiv grøn økonomi kræver integration af miljøspørgsmål i andre politikker, f.eks. energi, transport, landbrug, fiskeri, handel, økonomi og industri, forskning og innovation, beskæftigelse, udvikling, udenrigs- og sikkerhedspolitik, almen og erhvervsfaglig uddannelse samt social- og turismepolitik, så der skabes en sammenhængende, fælles tilgang. Foranstaltninger inden for Unionen bør desuden suppleres med en øget global indsats og samarbejde med nabolandene for at løse fælles problemer.

12. Unionen har iværksat omstillingen ved hjælp af langsigtede integrerede strategier, som skal standse tabet af biodiversitet ([6]), forbedre ressourceeffektiviteten ([7]) og fremskynde overgangen til en sikker og bæredygtig lavemissionsøkonomi ([8]). Kommissionen har yderligere integreret miljøhensyn og -mål i de seneste initiativer inden for andre centrale politikområder, f.eks. energi ([9]) og transport ([10]), og har forsøgt at øge miljøfordelene gennem reformer af Unionens politik for landbrug og udvikling af landdistrikter, fiskeri og samhørighed, hvor der bygges videre på de hidtidige resultater. I denne henseende er krydsoverensstemmelse et særligt vigtigt element i at bidrage til landbrugets bæredygtighed, idet det fremmer beskyttelsen af sårbare økosystemer, såsom vandområder, jordbunden og artshabitater.

([1]) SEC(2011) 1067; The European Environment — State and Outlook 2010: Assessment of Global Megatrends (SOER, 2010).
([2]) Rapport fra FN's generalsekretærs panel på højt niveau om global bæredygtighed »Resilient People, Resilient Planet: A future worth choosing«, 2012.
([3]) Der er blevet fastsat tærskler i forbindelse med ni »globale grænser«, og når disse overskrides, kan det føre til uoprettelige ændringer med potentielt katastrofale følger for mennesker, herunder: klimaændringer, tab af biodiversitet, den globale anvendelse af ferskvand, forsuring af havene, kvælstofkredsløbet og fosforkredsløbet og ændringer i arealanvendelsen (Ecology and Society, Vol. 14, No 2, 2009).
([4]) Ifølge Stern-rapporten om de økonomiske aspekter af klimaændringer vil de samlede omkostninger ved klimaændringerne, såfremt der ikke skrides ind, svare til at tabe mindst 5 % af det globale BNP hvert år. Ved medtagelse af et bredere spektrum af risici og følgevirkninger vokser tallet til 20 % af BNP.
([5]) OECD Environmental Outlook to 2050: The consequences of Inaction (rapport 2012).
([6]) KOM(2011) 244.
([7]) KOM(2011) 571.
([8]) KOM(2011) 112.
([9]) KOM(2011) 885.
([10]) KOM(2011) 144.

13. Unionen har indgået et stort antal retligt bindende forpligtelser under multilaterale miljøaftaler såvel som politisk bindende miljøforpligtelser, bl.a. i forbindelse med De Forenede Nationers konference om bæredygtig udvikling (Rio+20-topmødet) [1]. Slutdokumentet fra Rio+20-topmødet anerkender, at inklusiv og grøn økonomi er et vigtigt redskab til at opnå bæredygtig udvikling og udryddelse af fattigdom. Dokumentet opstiller handlingsrammer, der omfatter alle de tre dimensioner af bæredygtig udvikling (miljø, sociale forhold og økonomi), der i vid udstrækning er afspejlet i de prioriterede mål for det syvende miljøhandlingsprogram. På Rio+20-topmødet blev der endvidere opnået enighed om at udvikle mål for bæredygtig udvikling, der hænger sammen med og er indarbejdet i FN's udviklingsdagsorden for tiden efter 2015 med henblik på at styrke de institutionelle rammer og udforme en finansieringsstrategi for bæredygtig udvikling. Rio+20-topmødet vedtog også en global tiårig ramme for programmer for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion. Unionen og dens medlemsstater bør nu sikre, at disse krav gennemføres inden for Unionen, og bør fremme gennemførelsen heraf globalt.

14. Det syvende miljøhandlingsprogram supplerer disse bestræbelser ved at fastlægge prioriterede mål for Unionen, som skal nås inden udgangen af 2020. Det syvende miljøhandlingsprogram skal støtte gennemførelsen af og tilskynde til tiltag på alle niveauer og fremme miljø- og klimarelaterede investeringer, også efter 2020.

15. I mange tilfælde vil indsatsen for at nå de prioriterede mål primært ligge på nationalt, regionalt eller lokalt niveau i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet. I andre tilfælde vil der være behov for yderligere foranstaltninger på EU-plan og internationalt plan. Offentligheden bør også spille en aktiv rolle og bør informeres ordentligt om miljøpolitikken. Da miljøpolitikken er et område med delt kompetence i Unionen, er et af målene med det syvende miljøhandlingsprogram at skabe fælles ejerskab af fælles mål og sikre lige konkurrencevilkår for virksomheder og offentlige myndigheder. Klare mål kan også give de politiske beslutningstagere og andre interesseparter, herunder regioner, byer, virksomheder, arbejdsmarkedets parter og individuelle borgere, en følelse af, at der arbejdes hen imod samme mål, og forudsigelige handlingsrammer.

16. En integreret og sammenhængende udvikling af miljø- og klimapolitikken kan bidrage til at sikre, at Unionens økonomi og samfund er velforberedt på de ovennævnte udfordringer. Sådanne tiltag vil kræve fokus på tre tematiske mål:

a) at beskytte, bevare og forbedre Unionens naturkapital

b) at omstille Unionen til en ressourceeffektiv, grøn og konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi

c) at beskytte Unionens borgere mod miljørelaterede belastninger og risici for deres sundhed og trivsel.

Disse tre tematiske mål er indbyrdes forbundne og bør forfølges parallelt. De tiltag, der gøres under ét mål, vil ofte bidrage til opnåelsen af de øvrige mål. Eksempelvis vil forbedringen af ressourceeffektiviteten lempe belastningen på naturkapitalen, mens en forbedring af Unionens naturkapitalbases modstandskraft vil betyde fordele for menneskers sundhed og trivsel. Tiltag til afbødning af og tilpasning til klimaændringer vil styrke Unionens økonomis og samfunds modstandsdygtighed og samtidig stimulere innovationen og beskytte Unionens naturressourcer.

PRIORITEREDE TEMAER

Prioriteret mål nr. 1: Beskytte, bevare og forbedre Unionens naturkapital

17. Unionens økonomiske velstand og velfærd er baseret på Unionens naturkapital, dvs. dens biodiversitet, herunder økosystemer, der leverer væsentlige varer og tjenesteydelser, lige fra frugtbar jord og multifunktionelle skove til produktive jord- og havområder, fra ferskvand og ren luft af god kvalitet til bestøvning, klimaregulering og beskyttelse mod naturkatastrofer. En væsentlig del af EU-lovgivningen har til formål at beskytte, bevare og forbedre naturkapitalen, herunder vandrammedirektivet [2], havstrategirammedirektivet [3], byspildevandsdirektivet [4], nitratdirektivet [5], direktivet om oversvømmelser [6], direktivet om prioriterede

[1] FN's generalforsamlings resolution A/Res/66/288.
[2] Direktiv 2000/60/EF.
[3] Direktiv 2008/56/EF.
[4] Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).
[5] Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).
[6] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser (EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27).

stoffer [1], direktivet om luftkvalitet [2] og dermed forbundne direktiver, habitatdirektivet og fugledirektivet [3]. Lovgivning om bekæmpelse af klimaændringer, kemikalier, industriemissioner og affald bidrager også til at lette belastningen af jordbunden og biodiversiteten, herunder økosystemer, jordbund, arter og levesteder, samt at mindske udledningen af næringsstoffer.

18. De seneste vurderinger viser dog, at der stadig sker biodiversitetstab i Unionen, og at de fleste økosystemer er i en alvorligt forringet tilstand [4] som følge af forskellige belastninger. For eksempel udgør invasive fremmede arter en større risiko for planters, dyrs og menneskers sundhed, og for miljøet og økonomien, end hidtil antaget. EU-biodiversitetsstrategien frem til 2020 fastsætter de mål og aktioner, der skal til for at vende disse negative tendenser, bremse tabet af biodiversitet og nedbrydningen af økosystemtjenesterne inden 2020 og i videst muligt omfang genoprette dem [5]. En intensivering af gennemførelsen af nævnte strategi og indfrielsen af de heri opstillede mål er nødvendig, hvis Unionen skal kunne nå sit overordnede mål for biodiversitet i 2020. Strategien omfatter indbyggede foranstaltninger til at forbedre gennemførelsen af fugle- og habitatdirektiverne, herunder Natura 2000-nettet, men det vil kræve fuld gennemførelse af al eksisterende lovgivning, der har til formål at beskytte naturkapitalen, hvis det overordnede mål skal nås.

19. Til trods for vandrammedirektivets krav om beskyttelse, forbedring og restaurering af alle overfladevandområder og grundvandsforekomster og den hidtil gjorte, betydelige indsats, vil målet »god økologisk tilstand« frem til 2015 sandsynligvis kun blive overholdt for 53 % af Unionens overfladevandområder [6]. Havstrategirammedirektivets mål om at opnå »god miljøtilstand« senest i 2020 er kommet under stort pres, bl.a. på grund af fortsat overfiskeri, forurening (herunder undersøisk støjforurening og havaffald) såvel som følgerne af den globale opvarmning, såsom forsuring, i Europas have. Navnlig i Middelhavet og Sortehavet, hvor størsteparten af de omkringliggende stater ikke er medlemsstater, er et tæt samarbejde med Unionen og dens naboer et essentielt element i effektivt at håndtere sådanne udfordringer. Og selv om Unionens politikker for luftkvalitet og industriemissioner har medvirket til at mindske mange former for forurening, lider økosystemerne fortsat under for stor kvælstof- og svovldeposition og ozonforurening, der stammer fra udledninger fra transport, elproduktion og ikke-bæredygtige landbrugsmetoder.

20. At beskytte, bevare, forbedre og værdisætte Unionens naturkapital kræver derfor også, at problemerne løses ved kilden, bl.a. gennem bedre integration af mål for naturkapitalen i udformningen og gennemførelsen af andre politikker, så det sikres, at politikkerne er sammenhængende og giver gensidige fordele. De miljørelaterede elementer, der er beskrevet i Kommissionens reformforslag, navnlig for Unionens landbrug, fiskeri og samhørighedspolitikken, og støttet af forslagene om at gøre Unionens budget mere miljøvenligt under den flerårige finansielle ramme 2014-2020 (FFR), er udformet med henblik på at støtte disse mål. Eftersom landbrug og skovbrug tilsammen tegner sig for 78 % af arealanvendelsen i Unionen, udfylder disse erhverv en betydelig rolle i opretholdelsen af naturressourcer, navnlig vand og jord af god kvalitet såvel som biodiversitet og forskellige kulturlandskaber. En grønnere fælles landbrugspolitik vil fremme miljøvenlige landbrugs- og skovbrugsmetoder såsom afgrødediversificering, beskyttelse af permanente græs- og græsningsarealer og bæredygtigt skovagerbrug og vil også fremme etablering og bevarelse af økologisk værdifulde landbrugsarealer og skovområder, herunder gennem ekstensive og traditionelle metoder. Det vil tillige medføre, at sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug øger sin kapacitet til at fungere som kulstofdræn. En essentiel del af bæredygtigt landbrug er, at det drives med forståelse for ansvaret over for de kommende generationer, og samtidigt forbliver ressourceeffektivt og produktivt.

21. Unionen omfatter verdens største havterritorium og Unionen har derfor et betydeligt ansvar for at varetage beskyttelsen af havmiljøet. For så vidt angår havmiljøet, hvor den maritime sektor byder på økonomiske muligheder, fra fiskeri, søfart og akvakultur til råvarer og offshore-energi og havbioteknologi, er det nødvendigt at sikre, at udnyttelsen er forenelig med bevarelsen og den bæredygtige forvaltning af marine og kystnære økosystemer. Maritim fysisk planlægning og integreret kystforvaltning inden for og mellem medlemsstaterne kan sammen spille en virkningsfuld rolle i samordningen af en bæredygtig udnyttelse af hav- og kystområder, når der anlægges en økosystembaseret tilgang til forvaltningen af forskellige sektoraktiviteter inden for disse områder. Havmiljøet er ikke tilstrækkeligt beskyttet, delvist fordi færdiggørelsen af Natura 2000-nettet er blevet forsinket, hvilket fordrer en yderligere indsats fra medlemsstaternes side. Beskyttede havområder skal også forvaltes mere effektivt.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF og 2004/107/EF af 15. december 2004 om arsen, cadmium, kviksølv, nikkel og polycykliske aromatiske kulbrinter i luften (EUT L 23 af 26.1.2005, s. 3).

[3] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7) og direktiv 92/43/EØF.

[4] Teknisk rapport 12/2010 fra Det Europæiske Miljøagentur.

[5] Det hedder i punkt 14 i Det Europæiske Råds konklusioner af 26. marts 2010 (EUCO 7/10): »Der er et presserende behov for at vende den vedvarende tendens til biodiversitetstab og nedbrydelse af økosystemet. Det Europæiske Råd tilslutter sig den langsigtede 2050-vision for biodiversiteten og de mål for 2020, der er opstillet i Rådets konklusioner af 15. marts 2010.«

[6] COM(2012) 673.

22. Økosystembaserede tilgange til bekæmpelse af og tilpasning til klimaændringer, som også er til gavn for biodiversiteten og andre økosystemtjenester, bør i højere grad anvendes som en del af Unionens klimapolitik, mens andre miljømål, som f.eks. bevarelse af biodiversitet og beskyttelse af jord og vandressourcer, fuldt ud bør indgå i beslutninger om vedvarende energi. Endelig må der træffes foranstaltninger, som løser problemerne med transportrelateret luftforurening og CO_2-udslip ([1]).

23. Forringelse, fragmentering og ikke-bæredygtig arealanvendelse i Unionen truer leveringen af en række vigtige økosystemtjenester, truer biodiversiteten og øger Europas sårbarhed over for klimaændringer og naturkatastrofer. Det forværrer også forringelsen af jordbunden og ørkendannelsen. Mere end 25 % af Unionens område er berørt af jorderosion på grund af vand, som ødelægger jordbundens funktioner og påvirker ferskvandskvaliteten. Jordforurening og arealbefæstelse er også vedvarende problemer. Mere end en halv million lokaliteter i hele Unionen menes at være forurenet, og indtil de er identificeret og vurderet, vil de fortsat udgøre potentielt alvorlige miljømæssige, økonomiske, sociale og sundhedsmæssige risici. Hvert år inddrages mere end 1 000 km^2 landareal til boliger, industri, transport eller rekreative formål. Sådanne langsigtede ændringer er vanskelige eller bekostelige at omgøre, og det indebærer næsten altid kompromiser mellem forskellige sociale, økonomiske og miljømæssige behov. Miljøhensyn, herunder vandbeskyttelse og bevaring af biodiversiteten, bør integreres i planlægningsbeslutningerne om arealanvendelse, således at disse gøres mere bæredygtige i den hensigt at gøre fremskridt hen imod at nå målet »ingen netto inddragelse af land« frem til 2050.

24. Der er blevet gjort forskellige grader af fremskridt på medlemsstatsplan for at sikre jordbeskyttelse, herunder med hensyn til at udpege forurenede lokaliteter, øge bevidstheden, forske i og udvikle tilsynssystemer. Fremskridt inden for risikobaserede og andre genopretningsbestræbelser er dog ujævne, og resultaterne og rapporteringen på EU-plan er begrænsede. Kommissionen har for at tage hånd om problemstillingerne vedrørende de skadelige indvirkninger på vandkredsløbet udarbejdet retningslinjer for arealbefæstelse ([2]). Der kan også opnås et bidrag til bedre jordbundsbeskyttelse gennem en yderligere indsats for at styrke de reguleringsmæssige rammer, opbygge netværk, dele viden, opstille retningslinjer og indkredse eksempler på bedste praksis. Kommissionen har forelagt et forslag til et direktiv om rammebestemmelser om beskyttelse af jordbunden og om ændring af direktiv 2004/35/EF ([3]).

25. For at reducere de største menneskeskabte belastninger af landareal, jord og andre økosystemer i Europa vil der blive taget skridt til at sikre, at beslutninger om arealanvendelse på alle relevante niveauer tager tilstrækkeligt hensyn til miljømæssige og sociale og økonomiske virkninger. Rio+20-topmødet anerkendte den økonomiske og sociale betydning af god arealforvaltning og opfordrede til at skabe en »jordforringelsesneutral verden«. Unionen og dens medlemsstater bør overveje, hvordan man bedst kan gennemføre en sådan forpligtelse inden for deres respektive beføjelser. Unionen og dens medlemsstater bør også snarest muligt overveje, hvordan spørgsmålene vedrørende jordkvalitet bedst kan håndteres ved brug af en målrettet og forholdsmæssigt afpasset, risikobaseret tilgang inden for en bindende retlig ramme. Der bør desuden fastsættes mål for bæredygtig arealanvendelse og jordbundskvalitet.

26. Selv om kvælstof- og fosforudledningen til miljøet i Unionen er faldet betydeligt i løbet af de seneste 20 år, fortsætter uforholdsmæssigt store udledninger af næringsstoffer med at påvirke luft- og vandkvaliteten og med at påvirke økosystemer negativt, hvad der forårsager betydelige problemer for menneskers sundhed. Navnlig ammoniak fra ineffektiv gødskning og utilstrækkelig spildevandsrensning må hurtigst muligt tackles for at opnå yderligere væsentlige reduktioner i udledningen af næringsstoffer. Der er også behov for en yderligere indsats for at forvalte næringsstofkredsløbet mere omkostningseffektivt, bæredygtigt og ressourceeffektivt og for at forbedre effektiviteten i brugen af gødningsstoffer. En sådan indsats forudsætter investeringer i forskning og forbedringer i sammenhængen i og gennemførelsen af Unionens miljølovgivning, at der strammes op på standarder, hvor det er nødvendigt, og at næringsstofkredsløbet indlemmes i en mere holistisk tilgang, som integrerer og indbyrdes forbinder eksisterende EU-politikker, der spiller en rolle ved bekæmpelsen af eutrofiering og uforholdsmæssigt store udledninger af næringsstoffer og forhindrer en situation, hvorved næringsstofudledning forflyttes på tværs af miljømedier.

27. Foranstaltninger som led i EU-biodiversitetsstrategien med sigte på at retablere mindst 15 % af de skadede økosystemer i Unionen og udvide brugen af grøn infrastruktur (et redskab til at udvirke økologiske, økonomiske og sociale fordele gennem naturbaserede løsninger, indarbejdelse af grønne områder, vandøkosystemer og andre fysiske elementer ved terrestriske områder og havområder) vil bidrage til at modvirke opsplitningen af jordarealer. En sådan indsats vil i kombination med den fuldstændige gennemførelse af fugle- og habitatsdirektiverne, understøttet af de prioriterede handlingsrammer, yderligere forbedre naturkapitalen og øge økosystemernes robusthed og kan frembyde omkostningseffektive løsninger til bekæmpelse af og tilpasning til klimaændringer og risikostyring ved katastrofer. Indtil da vil medlemsstaternes indsats for at kortlægge og vurdere økosystemer og økosystemtjenester medføre en forbedring af datatilgængeligheden og vil sammen med »intet nettotab«-initiativet, der er

([1]) KOM(2011) 144.
([2]) SWD(2012) 101.
([3]) KOM(2006) 232.

planlagt til 2015, medvirke til at bevare naturkapitalen i henhold til en række skalaer. Integration af den økonomiske værdi af økosystemtjenester i regnskabs- og rapporteringssystemer på EU-plan og nationalt plan i 2020 vil føre til en bedre forvaltning af Unionens naturkapital.

28. For at beskytte, bevare og forbedre Unionens naturkapital skal det syvende miljøhandlingsprogram sikre, at følgende mål nås senest i 2020:

a) tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenester, herunder bestøvning, er standset, økosystemer og økosystemtjenester bevares og mindst 15 % af de forringede økosystemer er blevet genoprettet

b) virkningen af belastningen af overgangsvande, kystvande og ferskvand (inklusive overfladevand og grundvand) er mindsket betydeligt for at opnå, bevare eller fremme en god status som defineret i vandrammedirektivet

c) virkningen af belastningen på havområder er reduceret for at opnå eller opretholde en god miljøtilstand som krævet i havstrategirammedirektivet, og kystområderne forvaltes på bæredygtig vis

d) luftforureningen og dens virkninger på økosystemerne og biodiversiteten er mindsket yderligere med henblik på at nå det langsigtede mål om ikke at overskride kritiske belastninger og niveauer

e) jordarealer forvaltes bæredygtigt i Unionen, jordbunden er tilstrækkeligt beskyttet, og rensning af forurenede arealer er godt i gang

f) næringsstofkredsløbet (kvælstof og fosfor) forvaltes på en mere bæredygtig og ressourceeffektiv måde

g) skovforvaltningen er gjort bæredygtig og skovene, deres biodiversitet og de tjenester, som de yder, er beskyttede, og, så vidt det kan lade sig gøre, forøget, og skovenes modstandsdygtighed over for klimaændringer, skovbrande, storme, skadedyr og sygdom er forbedret.

Dette kræver navnlig:

i) fremskyndelse af gennemførelsen af EU-biodiversitetsstrategien så snart som muligt med henblik på at nå dens mål

ii) fuldstændig gennemførelse af planen vedrørende beskyttelse af Europas vandressourcer [1] under behørig hensyntagen til medlemsstaternes specifikke omstændigheder og sikring af at vandkvalitetsmålene er tilstrækkeligt understøttet af kildebaserede politiske tiltag

iii) øjeblikkelig intensivering af indsatsen, bl.a. for at sikre sunde fiskebestande i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik, havstrategirammedirektivet og internationale forpligtelser. Bekæmpelse af forurening og fastsættelse af et EU-dækkende kvantitativt overordnet reduktionsmål for affald i havet, støttet af kildebaserede foranstaltninger og under hensyntagen til de havstrategier, som medlemsstaterne har vedtaget. Færdiggørelse af Natura 2000-nettet for beskyttede havområder og sikring af, at kystzonerne er bæredygtigt forvaltet

iv) vedtagelse og gennemførelse af en EU-strategi for tilpasning til klimaændringer [2], herunder integrationen af klimaændringstilpasning i de centrale EU-politiske initiativer og sektorer

v) en styrket indsats for at opnå fuld overholdelse af Unionens lovgivning om luftkvalitet og fastlæggelse af strategiske mål og aktiviteter for tiden efter 2020

vi) en øget indsats for at mindske jorderosion og øge jordens indhold af organisk materiale, for at oprense forurenede arealer og for at styrke integrationen af arealanvendelsesaspekter i en koordineret beslutningstagning, der inddrager alle relevante niveauer i den offentlige forvaltning, støttet af vedtagelsen af mål for jordbundskvalitet, for landarealer som en ressource og for arealplanlægning

vii) yderligere skridt til at reducere udledningen af kvælstof og fosfor, herunder udledningerne fra by- og industrispildevand og fra brug af gødningsstoffer, bl.a. via bedre begrænsning ved kilden og genvinding af fosforaffald

viii) udvikling og gennemførelse af en fornyet EU-strategi for skovbrug med henblik på at håndtere de mange krav til skove og deres funktion, og som bidrager til en mere strategisk tilgang til beskyttelse og forbedring af skove, herunder via bæredygtig skovforvaltning

[1] COM(2012) 673.
[2] COM(2013) 216.

ix) forbedring af Unionens indsats til udbredelse af information, bevidstgørelse og oplysning om miljøpolitik.

Prioriteret mål nr. 2: Omstille Unionen til en ressourceeffektiv, grøn og konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi

29. Formålet med Europa 2020-strategien er at fremme bæredygtig vækst gennem opbygning af en mere konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi, hvor der på effektiv og bæredygtig vis gøres brug af ressourcerne. Dets flagskibsinitiativ »Et ressourceeffektivt Europa« sigter mod at støtte overgangen til en økonomi, som udnytter alle ressourcer effektivt, afkobler den økonomiske vækst fuldstændig fra ressource- og energiforbruget og dets miljøpåvirkning, mindsker drivhusgasudledningerne, øger konkurrenceevnen gennem effektivitet og innovation og fremmer større energi- og ressourcesikkerhed, blandt andet gennem en samlet nedgang i ressourceforbruget. Køreplanen til et ressourceeffektivt Europa og køreplanen for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi ([1]) er hjørnestene i flagskibsinitiativet og beskriver rammerne for fremtidige foranstaltninger til at opfylde disse mål, og de bør understøttes gennem en udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne. Endvidere vil et partnerskab mellem Unionen, dens medlemsstater og dens industri inden for rammerne af Unionens integrerede industripolitik fungere som middel til at intensivere investeringerne og innovationen i de seks økonomirelaterede vækstmarkeder ([2]).

30. Innovation, der kan forbedre ressourceeffektiviteten, er påkrævet i hele økonomien for at forbedre konkurrenceevnen i lyset af stigende ressourcepriser, knaphed, begrænsninger på udbuddet af råstoffer og afhængighed af import. Erhvervslivet er den primære drivkraft bag innovation, herunder også miljøinnovation. Men markederne alene vil ikke kunne frembringe de ønskede resultater, og for at forbedre deres miljømæssige resultatopnåelse skal især små og mellemstore virksomheder (SMV'er) gives specifik assistance til indarbejdelsen af ny teknologi, herunder gennem forsknings- og innovationspartnerskaber om affald ([3]). Det offentliges foranstaltninger, både på EU-plan og medlemsstatsplan, er af afgørende betydning for at skabe de rette rammer for investeringer og miljøinnovation, der stimulerer udviklingen af bæredygtige forretningsmæssige eller teknologiske løsninger på miljøproblemer og fremmer bæredygtige former for ressourceanvendelse ([4]).

31. Denne helt afgørende forudsætning for at kunne løse miljøproblemerne har også betydelige samfundsøkonomiske fordele og kan stimulere konkurrenceevnen. Den potentielle beskæftigelsestilvækst som følge af overgangen til en kulstoffattig, ressourceeffektiv, sikker og bæredygtig økonomi er afgørende for at nå beskæftigelsesmålene i Europa 2020 ([5]). Beskæftigelsen i miljøteknologi- og -servicesektoren i Unionen er vokset med ca. 3 % om året i de senere år ([6]). Det globale marked for miljøindustrier skønnes at have en værdi på mindst en billion EUR ([7]) og forventes næsten at fordobles over de næste 10 år. Europæiske virksomheder har allerede en global førerposition inden for genanvendelse og energieffektivitet og bør tilskyndes til at drage fordel af denne vækst i den globale efterspørgsel, støttet af handlingsplanen for miljøinnovation ([8]). Som eksempel kan nævnes den europæiske sektor for vedvarende energi, som forventes at skabe mere end 400 000 nye arbejdspladser frem til 2020 ([9]). En bæredygtig bioøkonomi kan desuden bidrage til intelligent og grøn vækst i Europa og vil samtidig have gavn af forbedret ressourceeffektivitet.

32. En fuldstændig gennemførelse af Unionens klima- og energipakke er afgørende for at nå de milepæle, der er fastsat for 2020, og for at opbygge en konkurrencedygtig, sikker og bæredygtig lavemissionsøkonomi frem til 2050. Unionen er i øjeblikket godt på vej til at reducere sine drivhusgasemissioner til 20 % under 1990-niveauet inden 2020, men at opfylde målet om 20 % større energieffektivitet vil kræve langt hurtigere effektivitetsforbedringer og ændret adfærd. Det nye energieffektivitetsdirektiv ([10]) forventes at yde et betydeligt bidrag i denne henseende, og kan suppleres med fastsættelsen af effektivitetskrav til energianvendelsen for alle produkter, der markedsføres i Unionen. En omfattende vurdering af tilgængeligheden af bæredygtig biomasse er også vigtigt set i lyset af den stadig voksende efterspørgsel efter energi og den igangværende debat om konflikter mellem arealanvendelse til fødevarer og arealanvendelse til bioenergi. Det er desuden af vital betydning at sikre, at biomasse i alle dets former produceres og anvendes bæredygtigt og effektivt gennem hele livskredsløbet, for således at minimere eller undgå negative følger for miljøet og klimaet, og med behørig hensyntagen til den økonomiske kontekst ved de forskellige anvendelsesmuligheder for biomasse som en ressource. Dette vil bidrage til skabelsen af en lavemissionsøkonomi.

([1]) KOM(2011) 112.
([2]) COM(2012) 582 med titlen »En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning«.
([3]) Princip IX i Small Business Act for Europa foreslår tiltag til at sætte SMV'er i stand til at gøre miljøudfordringer til nye muligheder (KOM(2008) 394).
([4]) »Fostering Innovation for Green Growth« (OECD 2011) og »The Eco-Innovation Gap: An economic opportunity for business« (EIO 2012).
([5]) COM(2012) 173.
([6]) EU's miljøindustrisektor beskæftigede ca. 2,7 millioner mennesker i 2008, og dette tal kan for 2012 ligge på ca. 3,4 millioner mennesker (Ecorys, 2012).
([7]) »The number of Jobs dependent on the Environment and Resource Efficiency improvements« (ECORYS 2012).
([8]) KOM(2011) 899.
([9]) »The impact of renewable energy policy on economic growth and employment in the EU« (Employ-RES 2009).
([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

33. Alle økonomiske sektorer er nødt til at bidrage til at nedbringe udledningen af drivhusgasser, hvis Unionen skal kunne gøre sin del af den globale indsats. Unionen må nå til enighed om de næste skridt med hensyn til klima- og energirammerne for tiden efter 2020 for at forberede sig på internationale forhandlinger om en ny retligt bindende aftale, men også for at give medlemsstaterne, industrien og andre sektorer klare, juridisk bindende rammer og mål for de nødvendige mellem- og langfristede investeringer i emissionsreduktion, energieffektivitet og vedvarende energi. Unionen er derfor nødt til at overveje politiske løsninger for at gennemføre overgangen til en lavemissionsøkonomi på gradvis, omkostningseffektiv vis, under hensyntagen til de vejledende milepæle, der er anført i køreplanen for en lavemissionsøkonomi frem mod 2050, der bør lægges som grundlag for den videre indsats. Grønbogen om en 2030-ramme for klima- og energipolitikkerne ([1]) er et vigtigt skridt i denne retning. 2050-energikøreplanen og hvidbogen om transport må understøttes af solide politiske rammer. Medlemsstaterne må desuden udarbejde og indføre langsigtede og omkostningseffektive lavemissionsudviklingsstrategier, som tager sigte på at nå Unionens mål om at mindske udledningen af drivhusgasser med 80-95 % frem til 2050 i forhold til 1990, som led i den globale indsats for at begrænse den gennemsnitlige temperaturstigning til under 2 °C i forhold til de førindustrielle niveauer og i sammenhæng med de nødvendige reduktioner for udviklede lande som helhed, jf. dokumentationen fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC). Unionens emissionshandelssystem vil fortsat være et centralt element i dens klimapolitik efter 2020 og må ændres strukturelt for at tilskynde til investeringer i bæredygtige lavemissionsteknologier. Unionen bør i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser og i fællesskab med andre parter til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) støtte udviklingslandene i deres bestræbelser på at afbøde klimaændringer gennem kapacitetsopbygning, finansieringsbistand og teknologioverførsel.

34. Industriens anvendelse af de bedste tilgængelige teknikker i medfør af direktivet om industriemissioner ([2]) vil føre til bedre ressourceforbrugsmønstre og mindskede emissioner for mere end 50 000 større industrianlæg i Unionen, og dermed yde et væsentligt bidrag til at stimulere udviklingen af innovative teknikker, der giver en mere miljøvenlig økonomi og lavere omkostninger for industrien på længere sigt. Denne udvikling kan fremmes yderligere gennem gennemførelse i industriregi af miljøledelsessystemerne, f.eks. EMAS ([3]).

35. Visse af de nuværende politiske instrumenter vedrørende produktion og forbrug har begrænset rækkevidde. Der er behov for en ramme, der sender de rigtige signaler til producenterne og forbrugerne med henblik på at promovere ressourceeffektivitet og cirkulær økonomi. Der vil blive truffet foranstaltninger til at forbedre miljøpræstationerne for varer og tjenesteydelser på EU-markedet over hele deres livscyklus, herunder foranstaltninger, som øger udbuddet af miljømæssigt bæredygtige produkter og fremmer et væsentligt skifte i forbrugernes efterspørgsel af sådanne produkter. Dette gøres ved hjælp af en afbalanceret blanding af incitamenter for forbrugerne og erhvervslivet, herunder også SMV'er, i form af markedsbaserede instrumenter og forskrifter, som mindsker miljøpåvirkningerne fra deres drift og produkter. Forbrugerne bør modtage nøjagtig, letforståelig og pålidelig information om de produkter, de køber, via tydelig og forståelig mærkning, herunder om miljøanprisninger. Emballeringen bør optimeres med henblik på at minimere miljøpåvirkningerne, og ressourceeffektive forretningsmodeller, såsom produktservicesystemer, herunder udlejning af produkter, bør også støttes. Gældende lovgivning såsom direktiverne om miljøvenligt design og energimærkning ([4]) og miljømærkeforordningen ([5]) vil blive gennemgået med sigte på at forbedre miljøpræstationerne og ressourceeffektiviteten for produkter over hele deres livscyklus, og på at håndtere de nuværende bestemmelser gennem mere sammenhængende politik- og lovgivningsrammer for bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug i Unionen ([6]). Denne lovgivningsramme, der understøttes af livscyklusindikatorer, bør imødegå fragmenteringen og begrænsningerne i anvendelsesområdet for den nugældende lovgivning om bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion, og bør indkredse og i fornødent omfang udbedre manglerne i politikken, incitamenterne og lovgivningen for at sikre at minimumskrav med hensyn til produkters og tjenesteydelser miljømæssige egenskaber er etableret.

36. Da 80 % af alle miljøpåvirkninger fra et produkt i dets livscyklus stammer fra produktets designfase, bør Unionens politiske rammer sikre, at prioriterede produkter, der markedsføres på EU-markedet, har et »miljøvenligt design« med henblik på at optimere ressource- og materialeeffektiviteten. Dette bør bl.a. omfatte inddragelse af holdbarhed, reparationsmuligheder, genbrugsmuligheder, genanvendelighed, genanvendte materialer og produktets levetid. Produkter bør være bæredygtigt fremskaffet og være udformet med henblik på genbrug og genanvendelse.

([1]) COM(2013) 169.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 1).
([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket (EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1).
([6]) Lovgivningen vedrørende miljøvenligt design, energimærkning, miljømærkning, EMAS og illoyal handelspraksis skal revideres inden 2015.

Kravene skal kunne gennemføres, og de skal kunne håndhæves. Indsatsen vil blive intensiveret på EU-plan og på nationalt plan for at fjerne hindringerne for miljøinnovation ([1]) og for at frigøre det fulde potentiale i Europas miljøindustrier og dermed skabe fordele for grønne arbejdspladser og vækst.

37. Med sigte på at opstille rammerne for initiativer til at forbedre ressourceeffektiviteten, som vedrører andre aspekter end drivhusgasemissioner og energi, vil der blive fastsat mål for nedbringelsen af den samlede livscyklusrelaterede miljøpåvirkning fra forbruget, herunder navnlig i sektorerne fødevarer, boliger og mobilitet ([2]). Samlet set står disse sektorer for næsten 80 % af miljøpåvirkningerne fra forbrug. Indikatorer og mål for jordareal-, vand-, materiale- og CO_2-fodaftryk såvel som deres rolle inden for det europæiske semester bør i denne forbindelse også overvejes. Rio+20-topmødet kom frem til, at der er et behov for en væsentlig nedbringelse af tabet efter høst, af andre fødevaretab og af affald i hele fødevareforsyningskæden. Kommissionen bør derfor fremlægge en omfattende strategi for mindskelse af unødvendigt fødevarespild og støtte medlemsstaterne aktivt i at forebygge oparbejdelse af overdrevne mængder fødevareaffald. Foranstaltninger til højnelse af kompostering og anaerob nedbrydning af fødevareaffald, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt, vil i denne henseende være nyttigt.

38. Foruden obligatoriske krav om grønne offentlige indkøb for visse produktkategorier ([3]) har de fleste medlemsstater vedtaget frivillige handlingsplaner, og mange har fastsat mål for specifikke produktgrupper. Der er imidlertid gode muligheder på alle forvaltningsniveauer for at mindske miljøvirkningerne yderligere ved hjælp af indkøbsbeslutningerne. Medlemsstaterne og regionerne bør tage yderligere skridt til at nå målet om, at der skal anvendes miljøkriterier for mindst 50 % af de offentlige udbud. Kommissionen vil overveje at foreslå sektorspecifik lovgivning, der fastsætter regler for obligatoriske grønne offentlige indkøbskrav for endnu flere produktkategorier og fastsætter omfanget af det periodiske tilsyn med medlemsstaternes fremskridt på grundlag af tilstrækkelig data fra medlemsstaterne, idet der samtidig tages hensyn til nødvendigheden af at minimere omfanget af administrative byrder. Der bør udvikles frivillige, grønne indkøbsnetværk.

39. Der er også et stort potentiale, når det gælder forbedring af affaldsforebyggelse og -håndtering i Unionen, så ressourcerne udnyttes bedre, så der åbnes nye markeder og skabes nye arbejdspladser, og så Unionen gøres mindre afhængig af import af råvarer, samtidig med at indvirkningerne på miljøet mindskes ([4]). Hvert år produceres der 2,7 mia. tons affald i Unionen, hvoraf 98 mio. tons (4 %) er farligt affald. I 2011 var den gennemsnitlige mængde kommunalt affald pr. borger 503 kg i hele Unionen, men varierende fra 298 til 718 kg mellem medlemsstaterne. Gennemsnitligt er det kun 40 % af det faste affald, der forarbejdes til genbrug eller genanvendes, mens nogle medlemsstater opnår en andel på 70 %, og det viser, hvordan affald kunne anvendes som en af de vigtigste ressourcer i Unionen. Samtidig deponerer mange medlemsstater over 75 % af deres kommunale affald ([5]).

40. At gøre affald til en ressource, som der opfordres til i køreplanen til et ressourceeffektivt Europa, kræver en fuldstændig gennemførelse af Unionens affaldslovgivning i hele Unionen, som baseres på en nøje overholdelse af affaldshierarkiet og omfatter forskellige typer affald ([6]). Der kræves en yderligere indsats for at nedbringe affaldsproduktionen pr. person og affaldsproduktionen i absolutte tal. Begrænsning af energiudnyttelsen til ikke-genanvendelige ([7]) materialer, udfasning af deponering af genanvendeligt affald eller affald, der kan nyttiggøres ([8]), sikring af genanvendelse af høj kvalitet, hvor dette ikke medfører generelle, skadelige virkninger på miljø eller menneskers sundhed, og udvikling af markeder for sekundære råmaterialer er også nødvendigt for at nå ressourceeffektivitetsmålene. Farligt affald vil skulle forvaltes med henblik på at minimere betydelige negative virkninger for menneskers sundhed og miljøet som aftalt på Rio+20-topmødet. For at nå dette mål bør markedsbaserede instrumenter og andre foranstaltninger, som belønner forebyggelse, genanvendelse og genbrug, anvendes på en meget mere systematisk måde i hele Union, herunder udvidet producentansvar, samtidig med at udviklingen af ikke-giftige materialekredsløb bør støttes. Hindringer for genanvendelsesaktiviteter på Unionens indre marked bør fjernes, og eksisterende mål for forebyggelse, genbrug, genanvendelse, nyttiggørelse og udfasning af affaldsdeponering bør tages op til revision med henblik på en overgang til en livscyklusorienteret »cirkulær økonomi« med kaskadeanvendelse af ressourcer og en restaffaldssats, som er tæt på nul.

([1]) KOM(2011) 899.

([2]) Den samlede mængde fødevareaffald i Unionen er ca. 89 mio. tons årligt, svarende til 179 kg pr. person (BIO Intelligence Service 2010). De samlede virkninger af boliger og infrastruktur tegner sig for ca. 15-30 % af alle forbrugsrelaterede miljøbelastninger i Europa og udgør årligt ca. 2,5 ton CO_2-ækvivalent pr. person (SEK(2011) 1067).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 106/2008 af 15. januar 2008 om et fællesskabsprogram for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 1); Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/33/EF af 23. april 2009 om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport (EUT L 120 af 15.5.2009, s. 5) og direktivet om energieffektivitet.

([4]) F.eks. vil en fuldstændig gennemførelse af Unionens affaldslovgivning kunne spare 72 mia. EUR om året, øge den årlige omsætning i affaldshåndterings- og genvindingssektoren med 42 mia. EUR og skabe over 400 000 arbejdspladser frem til 2020.

([5]) Eurostat Stat 13/33 Kommunalt affald 2011.

([6]) Direktiv 2008/98/EF.

([7]) »genanvendelse« defineres i artikel 3, nr. 17), i direktiv 2008/98/EF som »enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår omforarbejdning af organisk materiale, men ikke energiudnyttelse og omforarbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller til opfyldningsoperationer;«.

([8]) »nyttiggørelse« (genvinding) defineres i artikel 3, nr. 15), i direktiv 2008/98/EF som »enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller som er forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt. (…);«.

41. Ressourceeffektivitet i vandsektoren vil også blive taget op som en prioritet, der skal medvirke til at nå en god vandtilstand. Selv om tørke og vandmangel påvirker stadig flere dele af Europa, bortødes skønsvis 20-40 % af Europas vandressourcer stadig, f.eks. gennem lækager i distributionsnettet eller utilstrækkelig ibrugtagning af vandeffektivitetsteknologi. Ifølge de foreliggende modeller er der stadig betydelige muligheder for at forbedre vandeffektiviteten i Unionen. Desuden forventes stigende efterspørgsel og virkningerne af klimaændringerne at øge belastningen af Europas vandressourcer betydeligt. På denne baggrund bør Unionen og dens medlemsstater tage skridt til at sikre, at borgerne har adgang til rent vand, og at vandindvinding respekterer tilgængelige vedvarende vandressourcegrænser senest i 2020, med det formål at bibeholde, opnå eller udvide god vandtilstand i overensstemmelse med vandrammedirektivet, bl.a. ved at forbedre vandeffektiviteten ved hjælp af markedsmekanismer såsom vandpriser, som afspejler vandets reelle værdi, såvel som andre redskaber, såsom uddannelse og bevidstgørelse ([1]). De mest forbrugende sektorer, såsom energi og landbrug, bør tilskyndes til at prioritere den mest ressourceeffektive anvendelse af vand. Fremskridt lettes ved hjælp af fremskyndet demonstration og indarbejdelse af innovative teknologier, systemer og forretningsmodeller, der bygger på den strategiske gennemførelsesplan fra det europæiske innovationspartnerskab vedrørende vand.

42. En langfristet og forudsigelig politisk ramme på alle disse områder vil medvirke til at stimulere investeringer og de foranstaltninger, der er nødvendige for en fuldstændig udvikling af markeder for mere miljøvenlige teknologier og fremme af bæredygtige forretningsløsninger. Ressourceeffektivitetsindikatorer og -mål understøttet af solide dataindsamlinger vil give offentlige og private beslutningstagere den fornødne vejledning ved omstillingen af økonomien. Når de er vedtaget på EU-plan, vil sådanne indikatorer og mål blive en integreret del af det syvende miljøhandlingsprogram. Der bør inden 2015 udvikles metodesæt til måling af ressourceeffektiviteten af vand, jordareal, materiale og CO_2 med henblik på at bistå denne proces.

43. For at gøre Unionen til en ressourceeffektiv, grøn og konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi skal det syvende miljøhandlingsprogram sikre, at følgende mål nås frem til 2020:

a) Unionen har opfyldt sine 2020-mål for klima og energi og arbejder hen imod at reducere udledningen af drivhusgasser med 80-95 % frem til 2050 i forhold til 1990-niveauer som led i en global indsats for at holde den gennemsnitlige temperaturstigning under 2 °C i forhold til de førindustrielle niveauer, med aftalen om en klima- og energiramme for 2030 som et afgørende skridt i denne proces

b) de samlede miljøvirkninger fra alle større industrisektorer i Unionens økonomi er væsentligt reduceret, ressourceeffektiviteten er forøget, og der er etableret benchmarks og målingsmetoder. Der er etableret markeds- og politikincitamenter, der fostrer virksomhedsinvesteringer i ressourceeffektivitet, mens grøn vækst stimuleres gennem foranstaltninger, der fremmer innovation

c) de strukturelle ændringer inden for produktion, teknologi og innovation samt forbrugsmønstre og livsstil har reduceret den samlede miljøpåvirkning fra produktion og forbrug, især for sektorerne fødevarer, boliger og mobilitet

d) affald forvaltes forsvarligt som en ressource og for at forebygge sundheds- eller miljøskader, den samlede affaldsproduktion og affaldsproduktionen pr. person er faldende, og deponering er begrænset til restaffald (dvs. affald der ikke kan genanvendes eller nyttiggøres), under hensyntagen til de udsættelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, i direktivet om deponering af affald ([2]), og energiudnyttelse er begrænset til ikke-genanvendelige materialer, under hensyntagen til artikel 4, stk. 2, i affaldsdirektivet ([3])

e) belastning af vandressourcer i Unionen er forhindret eller reduceret væsentligt.

Dette kræver navnlig:

i) fuldstændig gennemførelse af klima- og energipakken og øjeblikkelig vedtagelse af Unionens klima- og energipolitiske ramme for 2030, under behørig hensyntagen til den seneste vurderingsrapport fra IPCC, idet de vejledende milepæle i lavemissionskøreplanen, såvel som udviklingen inden for FN's rammekonvention om klimaændringer og andre relevante processer tages i betragtning

ii) udbredt anvendelse af de »bedste tilgængelige teknikker« (BAT) i forbindelse med direktivet om industrielle emissioner og øgede bestræbelser på at fremme indførelsen af nye innovative teknologier, processer og tjenesteydelser

([1]) COM(2012) 673.
([2]) Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).
([3]) Direktiv 2008/98/EF.

iii) fremme af offentlig og privat indsats inden for forskning og innovation, der kræves for at udvikle og indføre innovative teknologier, systemer og forretningsmodeller, som vil fremskynde og nedbringe omkostningerne ved overgangen til en ressourceeffektiv, sikker og bæredygtig lavemissionsøkonomi. Videreudvikling af den tilgang, der er opstillet i miljøinnovationshandlingsplanen, med fastsættelse af prioriteterne for trinvis innovation såvel som systemændringer, fremme af en større markedsandel for grøn teknologi i Unionen og forbedring af konkurrenceevnen for økologibranchen i Unionen. Opstilling af indikatorer og af realistiske, opnåelige mål for ressourceeffektiviteten

iv) udarbejdelse inden 2015 af metodologier for målings- og benchmarkingsmetoder for ressourceeffektiviteten af jordareal-, CO_2-, vand- og materialeanvendelse og vurdering af hensigtsmæssigheden af, at der inddrages en retningsgivende indikator og et retningsgivende mål i det europæiske semester

v) opstilling af mere sammenhængende rammer for politikken for bæredygtighed af produktion og forbrug, herunder i hensigtsmæssigt omfang konsolidering af eksisterende instrumenter, så de udgør sammenhængende retlige rammer. Gennemgang af produktlovgivning med sigte på at forbedre produkters miljøpræstationer og ressourceeffektivitet gennem hele deres livscyklus. Fremme af forbrugerefterspørgslen på miljømæssigt bæredygtige produkter og tjenesteydelser gennem politikker, der fremmer disses tilgængelighed, økonomiske overkommelighed, funktionalitet og tiltrækningskraft. Udvikling af indikatorer og realistiske og opnåelige mål for nedbringelse af den samlede forbrugsvirkning

vi) udvikling af uddannelsesprogrammer tilpasset grønne job

vii) en øget indsats for at nå de eksisterende mål og gennemgang af tilgangene til grønne offentlige udbud, herunder deres omfang, med henblik på at øge deres effektivitet. Etablering af frivillige, grønne indkøbsnetværk for EU-virksomheder

viii) fuldstændig gennemførelse af Unionens affaldslovgivning. En sådan gennemførelse omfatter bl.a. anvendelse af affaldshierarkiet i overensstemmelse med affaldsrammedirektivet og effektiv anvendelse af markedsbaserede instrumenter og andre foranstaltninger for at sikre, at: 1) affaldsdeponering begrænses til restaffald (dvs. affald der ikke kan genanvendes eller nyttiggøres) under hensyntagen til de udsættelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, i direktivet om deponering af affald, 2) energiudnyttelse begrænses til ikke-genanvendelige materialer, under hensyntagen til artikel 4, stk. 2, i affaldsdirektivet, 3) genanvendt affald bruges som en væsentlig, pålidelig kilde til råmaterialer i Unionen via udvikling af ikke-giftige materialecyklusser, 4) farligt affald forvaltes forsvarligt og produktionen heraf mindskes, 5) ulovlige affaldstransporter udryddes, understøttet af streng overvågning, og 6) fødevarespildet nedbringes. Der foretages revideringer af den nugældende produkt- og affaldslovgivning, herunder en revidering af hovedmålene for de relevante affaldsdirektiver, med inddragelse af køreplanen til et ressourceeffektivt Europa, med henblik på at opnå en kredsløbsøkonomi, og hindringer på det indre marked for miljøvenlige genanvendelsesaktiviteter i Unionen fjernes. Der er behov for oplysningskampagner til at højne offentlighedens bevidsthed om og forståelse for affaldspolitik og til at fremme en adfærdsændring.

ix) forbedring af vandeffektiviteten ved at fastsætte og overvåge mål på vandløbsoplandsniveau med udgangspunkt i en fælles metodologi for vandeffektivitetsmål, der skal udvikles gennem den fælles gennemførelsesstrategiproces og ved at bruge markedsmekanismer, såsom fastsættelse af vandpriser, jf. artikel 9 i vandrammedirektivet, og i hensigtsmæssigt omfang andre markedsforanstaltninger. Udvikling af tilgange til styring af anvendelse af behandlet spildevand.

Prioriteret mål nr. 3: Beskytte Unionens borgere mod miljørelaterede belastninger og risici for deres sundhed og trivsel

44. EU-miljølovgivningen har givet borgerne væsentlige sundheds- og trivselsfordele. Men vandforurening, luftforurening og kemikalier er fortsat nogle af de vigtigste miljøproblemstillinger for borgerne i Unionen ([1]). Verdenssundhedsorganisationen (WHO) anslår, at miljøfaktorer forårsager 15-20 % af alle dødsfald i de 53 europæiske lande ([2]). Ifølge OECD vil luftforureningen i byer være den primære miljøårsag til dødsfald på verdensplan i 2050.

45. En betydelig andel af Unionens befolkning er udsat for luftforurening, herunder indendørs luftforurening, der overstiger WHO's anbefalede standarder ([3]). For eksempel er lokal, kulbaseret opvarmning og forbrændingsmotorer og -anlæg en betydelig kilde til mutagene og kræftfremkaldende polyaromatiske kulbrinter og farlige partikelemissioner (PM 10, PM 2,5 and PM 1). Der er navnlig brug for handling i områder såsom i byer, hvor mennesker,

([1]) Special Eurobarometer survey 365 (2011).
([2]) SOER 2010.
([3]) SOER 2010.

særligt følsomme eller sårbare grupper i samfundet og økosystemer eksponeres for et højt forureningsniveau. For at sikre et sundt miljø for alle bør lokale foranstaltninger suppleres med passende politikker på både nationalt plan og EU-plan.

46. Adgang til vand af tilfredsstillende kvalitet er stadig problematisk i en række landdistrikter i Unionen. Sikring af den gode kvalitet af Europas badevandsområder gavner imidlertid både menneskers sundhed og Unionens turisterhverv. De negative følger af oversvømmelser og tørke for menneskers sundhed og for økonomisk aktivitet indtræffer stadig hyppigere, hvilket delvis skyldes ændringer i det hydrologiske kredsløb og arealanvendelsen.

47. Den mangelfulde gennemførelse af gældende politik forhindrer Unionen i at nå tilstrækkelige luft- og vandkvalitetsstandarder. Unionen vil ajourføre målene i tråd med de seneste videnskabelige resultater og mere aktivt søge at skabe synergier med andre politikmål inden for områder som klimaændringer, mobilitet og transport, biodiversitet og det marine og terrestriske miljø. F.eks. vil en reduktion af visse luftforurenende stoffer, herunder kortlivede klimaforurenende stoffer, kunne yde et vigtigt bidrag til afbødning af klimaændringer. Yderligere arbejde i denne retning vil blive baseret på en omfattende revision af EU-lovgivningen om luftkvalitet og på gennemførelsen af planen for beskyttelse af Europas vandressourcer.

48. Bekæmpelse af forurening ved kilden er stadig højt prioriteret, og gennemførelsen af direktivet om industrielle emissioner vil mindske emissionerne fra vigtige industrisektorer yderligere. Hvis målene i køreplanen for et fælles europæisk transportområde realiseres, vil det også føre til mere bæredygtig mobilitet i Unionen og dermed også imødegå en stor kilde til støj- og luftforurening.

49. Tilgængelige data om gennemsnitlig eksponering på lang sigt viser, at 65 % af de europæere, der bor i store byområder, er udsat for høje støjniveauer [1], og mere end 20 % for natlige støjniveauer, på hvilke negative helbredsmæssige konsekvenser er hyppigt forekommende.

50. Horisontal lovgivning om kemikalier (REACH-forordningen [2] og forordningen om klassificering, mærkning og emballering [3]) samt lovgivning om biocidholdige produkter [4] og plantebeskyttelsesmidler [5] sørger for en grundlæggende beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, sikrer stabilitet og forudsigelighed økonomiske operatører og fremmer udbredelsen af nye forsøgsmetoder uden brug af dyr. Der er dog fortsat usikkerhed om de fulde virkninger på menneskers sundhed og miljøet, som skyldes kombinationsvirkninger af forskellige kemikalier (blandinger), nanomaterialer, kemikalier, som påvirker hormonsystemet (hormonforstyrrende stoffer) og kemikalier i produkter. Forskning tyder på, at nogle kemikalier har hormonforstyrrende egenskaber, der kan forårsage en række negative virkninger på sundheden og miljøet, herunder med hensyn til børns udvikling — muligvis selv i meget lave doser — og at sådanne virkninger gør det påkrævet at overveje forholdsregler.

I betragtning heraf er det nødvendigt at optrappe indsatsen for at sikre, at alle relevante særligt problematiske stoffer, herunder stoffer med hormonforstyrrende egenskaber, opføres på REACH-kandidatlisten senest i 2020. Der er behov for foranstaltninger, som løser disse problemer, navnlig hvis Unionen skal nå det mål, som blev aftalt på verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i 2002, bekræftet ved Rio+20-topmødet, og som også er anerkendt som målet for den strategiske tilgang til international kemikalieforvaltning, nemlig at sørge for »minimering af de signifikante skadelige virkninger« på menneskers sundhed og miljøet inden 2020, og for at reagere på nye problemer og udfordringer, der opstår, på en effektiv, virksom, sammenhængende og samordnet måde.

Unionen vil videreudvikle og gennemføre metoder til at tackle kombinationsvirkninger af kemikalier og spørgsmålene i forbindelse med hormonforstyrrende stoffer i al relevant EU-lovgivning. Unionen vil navnlig udvikle harmoniserede farebaserede kriterier til identificering af hormonforstyrrende stoffer. Unionen agter endvidere at fastlægge en samlet strategi for at minimere de skadelige virkninger af farlige stoffer, herunder kemikalier i produkter. Sikkerheden og den bæredygtige forvaltning af nanomaterialer og materialer med lignende egenskaber vil blive sikret som led i en samlet strategi, der omfatter risikovurdering og -styring, information og overvågning. Der er desuden bekymring om den mulige indvirkning på miljøet og på menneskers sundhed af materialer, som indeholder partikler af en størrelse, der falder uden for definitionen på nanomaterialer, men som kan have egenskaber, der ligner nanomaterialernes. Sådanne bekymringer bør undersøges nærmere i Kommissionens planlagte

[1] »Høje støjniveauer« defineres som støjniveauer over 55dB Lden og 50dB Lnight.

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

[4] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1).

[5] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

gennemgang af definitionen på nanomaterialer i 2014 i lyset af de indhøstede erfaringer og den videnskabelige og teknologiske udvikling. Tilsammen vil disse strategier øge det kemiske vidensgrundlag og skabe forudsigelige rammer, som fremmer udviklingen af mere bæredygtige løsninger.

51. Det voksende marked for biobaserede produkter, kemikalier og materialer kan give fordele såsom lavere drivhusgasemissioner og nye markedsmuligheder, men der bør træffes foranstaltninger for at sikre, at sådanne produkters fulde livscyklus er bæredygtig og ikke forværrer konkurrencen om land eller vand eller øger emissionsniveauerne.

52. Klimaændringer vil yderligere forværre miljøproblemer ved at forårsage langvarige tørke- og hedebølger, oversvømmelser, storme, skovbrande, jord- og kysterosion og nye eller mere virulente former for sygdomme hos mennesker, dyr eller planter. Der bør sættes målrettet ind for at sikre, at Unionen er tilstrækkelig rustet til at klare belastningen og ændringerne som følge af klimaændringer, og for at styrke dens miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige modstandsdygtighed. Da mange sektorer i stigende grad vil få virkningerne af klimaændringer at føle, er det vigtigt, at tilpasnings- og katastrofehåndteringsaspekter integreres yderligere i Unionens politikker.

53. Hertil kommer, at foranstaltninger, som skal forbedre den økologiske modstandsdygtighed og modstandsdygtigheden over for klimaændringer — f.eks. genoprettelse af økosystemer og grøn infrastruktur — kan have betydelige samfundsøkonomiske fordele, bl.a. for folkesundheden. Synergier og potentielle kompromiser mellem klimarelaterede mål og andre miljømål, f.eks. for luftkvalitet, skal håndteres på en hensigtsmæssig måde. F.eks. kan omlægning til visse typer brændstof med lavere kulstofemissioner som svar på klimarelaterede hensyn eller forsyningssikkerhedshensyn føre til en væsentlig forøgelse af udledningen af partikler og farlige stoffer, især hvis der mangler passende nedbringelsesteknologier.

54. For at beskytte Unionens borgere mod miljørelaterede belastninger og risici for deres sundhed og trivsel skal det syvende miljøhandlingsprogram sikre, at følgende mål nås inden 2020:

a) den udendørs luftkvalitet i Unionen er væsentligt forbedret og bevæger sig i retning af de niveauer, WHO anbefaler, samtidig med at den indendørs luftkvalitet er forbedret med udgangspunkt i WHO's retningslinjer

b) støjforureningen i Unionen er faldet betydeligt og er kommet tættere på WHO's anbefalede niveauer

c) borgere overalt i Unionen nyder godt af høje standarder for sikkert drikke- og badevand

d) kombinationsvirkningerne af kemikalier og sikkerhedsspørgsmålene i forbindelse med hormonforstyrrende stoffer håndteres effektivt i al relevant EU-lovgivning, og risici for miljøet og sundheden, navnlig for så vidt angår børn, i forbindelse med anvendelsen af farlige stoffer, herunder kemikalier i produkter, vurderes og minimeres. Der identificeres langsigtede foranstaltninger med henblik på at nå målet om et ikke-giftigt miljø

e) anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler har ingen skadelige virkninger på menneskers sundhed eller uacceptable konsekvenser for miljøet, og sådanne produkter anvendes på en bæredygtig måde

f) sikkerhedsspørgsmål i forbindelse med nanomaterialer og materialer med lignende egenskaber håndteres effektivt som led i en sammenhængende tilgang i lovgivning

g) der er sket afgørende fremskridt med at tilpasse sig konsekvenserne af klimaændringer.

Dette kræver navnlig:

i) gennemførelse af en ajourført EU-politik for luftkvalitet, som er i overensstemmelse med den nyeste videnskabelige viden, samt udvikling og gennemførelse af foranstaltninger til at bekæmpe luftforurening ved kilden, idet der tages højde for forskellen mellem kilderne til indendørs og udendørs luftforurening

ii) gennemførelse af ajourført EU-politik vedrørende støj, som er i overensstemmelse med den nyeste videnskabelige viden, samt foranstaltninger til at mindske støj ved kilden, herunder forbedringer i byplanlægningen

iii) en øget indsats for at gennemføre vandrammedirektivet, badevandsdirektivet [1] og drikkevandsdirektivet [2], navnlig for små drikkevandsforsyninger

iv) fortsat gennemførelse af REACH for at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet såvel som fri bevægelighed for kemikalier på det indre marked, samtidig med at innovation og konkurrenceevne forbedres, samtidig med at der tænkes på SMV'ernes særlige behov. Udarbejdelse senest i 2018 af en EU-strategi for et ugiftigt miljø, som befordrer innovation og udvikling af bæredygtige erstatninger, herunder ikke-kemiske løsninger, som bygger på de horisontale foranstaltninger, der skal træffes senest i 2015 med henblik på at sikre

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37).
[2] Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

1) sikkerheden ved fremstillede nanomaterialer og materialer med lignende egenskaber 2) minimering af eksponeringen for hormonforstyrrende stoffer 3) hensigtsmæssige lovgivningsmæssige tilgange til at tackle kombinationsvirkninger af kemikalier og 4) minimering af eksponeringen for kemikalier i produkter, herunder bl.a. i importerede produkter, med det formål at fremme ikke-giftige materialekredsløb og mindske indendørs eksponering for skadelige stoffer

v) overvågning af gennemførelsen af EU-lovgivningen om bæredygtig anvendelse af biocidholdige produkter og plantebeskyttelsesmidler og revision af lovgivningen efter behov for at holde den ajour med den seneste videnskabelige viden

vi) vedtagelse og gennemførelse af en EU-strategi for tilpasning til klimaændringer, herunder integration af tilpasnings- og katastrofehåndteringsaspekter i Unionens vigtigste politiske initiativer og sektorer.

EN GUNSTIG RAMME

55. At nå de ovennævnte prioriterede tematiske mål forudsætter en gunstig ramme, der støtter en effektiv indsats. Der vil blive truffet foranstaltninger til at forbedre fire grundpiller i denne ramme: at forbedre måden, hvorpå Unionens miljølove gennemføres på alle områder, at forbedre det videnskabelige videns- og evidensgrundlag for miljøpolitikken, at sikre investeringer og skabe de rette incitamenter til at beskytte miljøet og endelig at forbedre integrationen af miljøhensyn og sammenhængen mellem politikkerne, både inden for området for miljøpolitikken og mellem miljøpolitikken og andre EU-politikker. Disse horisontale foranstaltninger vil gavne Unionens miljøpolitik ud over anvendelsesområdet og tidsrammen for det syvende miljøhandlingsprogram.

Prioriteret mål nr. 4: Få størst muligt udbytte af Unionens miljølovgivning ved at forbedre gennemførelsen heraf

56. Ud over de betydelige sundheds- og miljømæssige fordele er der yderligere tre fordele ved at sikre, at Unionens miljølovgivning faktisk gennemføres: Der skabes lige vilkår for økonomiske aktører på det indre marked, innovationen stimuleres og europæiske virksomheder får gavn af at være pionerer inden for mange sektorer. De omkostninger, der er forbundet med manglende gennemførelse af lovgivningen, er derimod høje, og de anslås til ca. 50 mia. EUR pr. år, herunder også omkostninger i forbindelse med overtrædelsessager ([1]). Alene i 2009 var der 451 overtrædelsessager vedrørende Unionens miljølovgivning plus yderligere 299 indberettede i 2011, og derudover blev der indledt 114 nye procedurer ([2]), hvilket gør EU-miljølovgivningen til det område inden for EU-retten med flest overtrædelsesprocedurer. Kommissionen modtager også talrige klager direkte fra EU-borgere, hvoraf mange bedre ville kunne håndteres på nationalt eller lokalt plan.

57. En bedre gennemførelse af Unionens miljølovgivning på medlemsstatsplan vil derfor have højeste prioritet i de kommende år. Der er væsentlige forskelle på gennemførelsen i og mellem medlemsstaterne. Det er nødvendigt at udstyre de personer, der står for gennemførelsen af miljølovgivning på EU-plan og på nationalt, regionalt og lokalt plan med den fornødne viden, redskaber og kapacitet til at forøge de reelle resultater af lovgivningen og forbedre forvaltningen af håndhævelsesprocessen.

58. Det store antal overtrædelser, klager og andragender på miljøområdet viser, at der er behov for et effektivt og brugbart system af kontrolforanstaltninger på nationalt plan for at kunne identificere og løse gennemførelsesproblemer, såvel som foranstaltninger til at forhindre, at de overhovedet opstår, som f.eks. kontakt mellem de relevante forvaltninger, der er ansvarlige for gennemførelsen, og eksperter i løbet af politikudviklingsfasen. I denne forbindelse vil indsatsen i perioden op til 2020 fokusere på at opnå forbedringer inden for fire centrale områder.

59. For det første vil den måde, hvorpå viden om gennemførelsen indsamles og videreformidles blive forbedret for at hjælpe borgere og miljøspecialister til fuldt ud at forstå formålet med og fordelene ved EU-miljølovgivning, samt hvordan nationale og lokale myndigheder opfylder deres EU-forpligtelser ([3]). Hensigtsmæssig anvendelse af de onlineredskaber, der er til rådighed, kan bidrage til dette mål. Gennemførelsesproblemer, der er specifikke for den enkelte medlemsstat, får målrettet bistand svarende til den skræddersyede metode, der anvendes i forbindelse med det europæiske semester. F.eks. vil der blive udarbejdet partnerskabsaftaler om gennemførelsen mellem Kommissionen og individuelle medlemsstater, der bl.a. omfatter emner som, hvor der kan findes finansiel støtte til gennemførelsen og bedre informationssystemer til at følge, hvilke fremskridt der gøres. Medlemsstaterne bør med henblik på at maksimere effektiviteten af denne tilgang tilskynde lokale og regionale myndigheders deltagelse, hvor det er relevant og i overensstemmelse med deres forvaltningsordninger. Den tekniske platform for miljøsamarbejde oprettet af Regionsudvalget og Kommissionen vil fremme dialog og informationsudveksling og dermed den praktiske gennemførelse af lovgivningen.

([1]) »The costs of not implementing the environment *acquis*« (COWI, 2011).
([2]) Den 29. årsberetning om kontrol med gennemførelsen af EU-retten (2011) (COM(2012) 714).
([3]) COM(2012) 95.

60. For det andet vil Unionen udvide kravene vedrørende kontrol og overvågning til at omfatte Unionens samlede miljølovgivningskompleks og udvikle kontrolstøttekapaciteten på EU-plan yderligere ved at trække på eksisterende strukturer, blandt andet for at kunne imødekomme medlemsstaternes anmodninger om bistand, tage stilling til situationer, hvor der er rimelig grund til bekymring, og fremme samarbejde i hele Unionen. Forstærket peer review og udveksling af bedste praksis samt aftaler om fælles kontroller i medlemsstaterne på deres anmodning bør tilskyndes.

61. For det tredje skal den måde, hvorpå klager over gennemførelsen af Unionens miljølovgivning behandles og løses på nationalt plan, forbedres i nødvendigt omfang.

62. For det fjerde vil Unionens borgere få effektiv adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet og effektiv retsbeskyttelse i overensstemmelse med Århuskonventionen og udviklingen som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden samt den seneste retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol. Udenretslig konfliktløsning vil også blive fremmet som et alternativ til retssager.

63. Den generelle standard for miljøforvaltning i hele Unionen vil blive forbedret yderligere ved at styrke samarbejdet på EU-plan og på internationalt plan mellem fagfolk, der beskæftiger sig med miljøbeskyttelse, herunder statslige jurister, offentlige anklagere, ombudsmænd, dommere og inspektører, såsom Den Europæiske Unions netværk for gennemførelse og håndhævelse af Fællesskabets miljølovgivning (Impel), og tilskynde sådanne fagfolk til at udveksle god praksis.

64. Ud over at hjælpe medlemsstaterne med at forbedre overholdelsen [1] vil Kommissionen fortsat gøre sit for at sikre, at lovgivningen afspejler den seneste forskning, tager højde for erfaringerne på medlemsstatsplan med hensyn til at virkeliggøre Unionens forpligtelser og er sammenhængende og formålstjenlig. Som hovedregel vil retlige forpligtelser, hvis de er tilstrækkeligt klare og præcise, og hvis en harmoniseret indførelse i alle medlemsstater anses for at være den mest effektive måde at nå Unionens mål på, blive fastlagt i forordninger, der har en direkte og målelig virkning og dermed fører til færre uoverensstemmelser i gennemførelsen. Kommissionen vil optrappe sin brug af resultattavler og andre midler til offentlig overvågning af medlemsstaternes fremskridt med gennemførelsen af bestemte retsakter.

65. For at få størst muligt udbytte af Unionens miljølovgivning gennem forbedret gennemførelse skal det syvende miljøhandlingsprogram sikre, at følgende mål nås frem til 2020:

a) offentligheden har adgang til klare oplysninger, der viser, hvordan Unionens miljølovgivning gennemføres i overensstemmelse med Århuskonventionen

b) overholdelsen af specifik miljølovgivning er øget

c) Unionens miljølovgivning håndhæves på alle forvaltningsniveauer, og der er sikret lige vilkår på det indre marked

d) borgernes tillid til Unionens miljølovgivning og håndhævelsen heraf er forbedret

e) princippet om effektiv retsbeskyttelse af borgerne og deres organisationer fremmes.

Dette kræver navnlig:

i) sikring af, at systemer på nationalt plan aktivt videreformidler oplysninger om, hvordan Unionens miljølovgivning gennemføres, og supplering af sådanne oplysninger med en EU-oversigt over de enkelte medlemsstaters resultater

ii) frivillig udarbejdelse af partnerskabsaftaler om gennemførelsen mellem medlemsstaterne og Kommissionen, med lokal og regional deltagelse hvor det er relevant

iii) udvidelse af bindende kriterier vedrørende effektiv kontrol og overvågning i medlemsstaterne til at omfatte Unionens samlede miljølovgivningskompleks og yderligere udvikling af kontrolstøttekapaciteten på EU-plan med udgangspunkt i eksisterende strukturer, som bakkes op med støtte til netværk af fagfolk, såsom Impel, og med styrkelse af peer review og udveksling af bedste praksis med henblik på at øge kontrollernes effektivitet

iv) sikring af ensartede og effektive mekanismer på nationalt plan til behandling af klager vedrørende gennemførelsen af Unionens miljølovgivning

[1] KOM(2008) 773.

v) sikring af, at de nationale bestemmelser om adgang til klage og domstolsprøvelse afspejler retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol. Fremme af udenretslig konfliktløsning som et middel til at finde mindelige og effektive løsninger på konflikter på miljøområdet.

Prioriteret mål nr. 5: Forbedre videns- og evidensgrundlaget for EU-miljøpolitikken

66. Unionens miljøpolitik er baseret på miljøovervågning, data, indikatorer og vurderinger, der er knyttet til gennemførelsen af EU-lovgivning, formel videnskabelig forskning og borgerdreven forskning (citizen science). Der er gjort betydelige fremskridt med at styrke dette vidensgrundlag, og der er skabt større bevidsthed om og bedre tillid blandt de politiske beslutningstagere og offentligheden til den evidens, der understøtter politik, herunder politikker der anvender forsigtighedsprincippet. Dette har fremmet en bedre forståelse af komplekse miljømæssige og samfundsmæssige udfordringer.

67. Der bør træffes foranstaltninger på EU-plan og på internationalt plan til at styrke og forbedre samspillet mellem videnskab og miljøpolitik og borgerdeltagelse, f.eks. ved at udnævne ledende videnskabelige rådgivere, som det allerede er gjort af Kommissionen og af nogle medlemsstater, eller ved at gøre bedre brug af institutioner eller organer, der er specialiseret i at bearbejde videnskabelig viden med henblik på den offentlige politik, som f.eks. de nationale miljøagenturer, Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet.

68. Tempoet i den nuværende udvikling og usikkerheden omkring de mulige fremtidige tendenser kræver imidlertid, at der tages yderligere skridt til at bevare og styrke dette videns- og evidensgrundlag, for at sikre, at de politiske tiltag i Unionen fortsat bygger på en god forståelse af miljøets tilstand, mulige tiltag som reaktion herpå og deres konsekvenser.

69. Gennem de seneste årtier er der sket forbedringer i den måde, hvorpå miljømæssige oplysninger og statistikker indsamles og anvendes, både på EU-plan, på nationalt, regionalt og lokalt plan samt på globalt plan. Men dataindsamlingen og datakvaliteten er fortsat uensartet, og de mange kilder kan hæmme adgangen til data. Der er derfor behov for løbende investeringer for at sikre, at der forefindes troværdige, sammenlignelige og kvalitetssikrede data og indikatorer til brug for alle, der er involveret i politikudformningen og -gennemførelsen. Miljøinformationssystemer skal udformes med henblik på at gøre det nemt at inkorporere nye oplysninger om nye temaer. Den elektroniske dataudveksling i hele Unionen bør udvikles yderligere med tilstrækkelig fleksibilitet til at omfatte nye områder.

70. Yderligere gennemførelse af det fælles miljøinformationssystems [1] princip om »producér én gang, brug mange gange« og de fælles fremgangsmåder og standarder for indsamling og sammenstilling af ensartet geografisk information i Inspire [2] - og Copernicus [3] -systemerne samt øvrige europæiske miljømæssige informationssystemer (såsom informationssystemet for biodiversitet i Europa (BISE) og vandinformationssystemet for Europa (WISE)) vil medvirke til at undgå dobbeltarbejde og fjerne unødvendige administrative byrder fra offentlige myndigheder, og det samme gælder indsatsen for at strømline rapporteringsforpligtelserne i henhold til forskellige relevante retsakter. Der bør desuden gøres fremskridt med hensyn til at forbedre tilgængeligheden og harmoniseringen af statistiske data, bl.a. om affald. Medlemsstaterne bør gøre oplysninger, der er indsamlet for at vurdere de miljømæssige konsekvenser af planer, programmer og projekter (f.eks. som led i miljøanalyser eller strategiske konsekvensanalyser), lettere tilgængelige for offentligheden.

71. Der er stadig væsentlige huller i den eksisterende viden, hvoraf nogle er relevante for det syvende miljøhandlingsprograms prioriterede mål. Investering i yderligere dataindsamling og forskning for at udfylde disse huller er derfor af afgørende betydning for at sikre, at offentlige myndigheder og erhvervslivet har et solidt beslutningsgrundlag, som fuldt ud afspejler de faktiske sociale, økonomiske og miljømæssige fordele og omkostninger. Fem huller fortjener særlig opmærksomhed:

1) huller i viden og data — der er behov for avanceret forskning med henblik på at udfylde disse huller og passende modelværktøjer for bedre at kunne forstå komplicerede miljøsammenhænge såsom klimaændringer og naturkatastrofers virkninger, konsekvenserne af artstab for økosystemtjenester, miljøtærskelværdier og økologiske tippepunkter. De foreliggende oplysninger berettiger fuldt ud en forebyggende indsats på disse områder, men yderligere forskning i »planetære grænser«, systemiske risici og vort samfunds evne til at klare dem vil støtte udviklingen af de mest hensigtsmæssige løsninger. Dette bør omfatte investeringer i udfyldning af data- og videnshuller, kortlægning og vurdering af økosystemtjenester, forståelse af, hvordan biodiversiteten underbygger sådanne tjenester, og forståelse af hvordan biodiversiteten tilpasser sig klimaændringer, samt hvordan tab af biodiversitet påvirker menneskers sundhed

[1] KOM(2008) 46.
[2] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).
[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 911/2010 af 22. september 2010 om det europæiske jordovervågningsprogram (GMES) og dets første operationelle aktiviteter (2011-2013) (EUT L 276 af 20.10.2010, s. 1) og COM(2013) 312 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Copernicusprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 911/2010.

2) overgangen til en inklusiv grøn økonomi forudsætter, at der tages behørigt hensyn til samspillet mellem samfundsøkonomiske og miljømæssige faktorer. En bedre forståelse af bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre, hvordan der mere præcist kan tages højde for omkostninger og fordele ved handling og omkostningerne ved manglende handling, hvordan ændringer i individuel og samfundsmæssig adfærd bidrager til miljøresultater, og hvordan Europas miljø påvirkes af de globale megatendenser, kan alt sammen hjælpe med bedre at målrette de politiske initiativer i retning af forbedret ressourceeffektivitet og mindsket belastning af miljøet

3) der er stadig usikkerhed omkring de miljø- og sundhedsmæssige virkninger af hormonforstyrrende stoffer, af kombinationsvirkninger af kemikalier, af visse kemikalier i produkter og af visse nanomaterialer. At udfylde de resterende videnshuller her kan fremskynde beslutningstagningen og gøre det muligt at videreudvikle regelværket relateret til kemikalier, så det er bedre målrettet mod problemområder og samtidig bidrager til at fremme en mere bæredygtig tilgang til anvendelsen af kemikalier. Der bør overvejes en EU-dækkende database for at øge gennemsigtigheden og det lovpligtige tilsyn med nanomaterialer. En bedre forståelse af de miljøfaktorer og eksponeringsniveauer, der påvirker menneskers sundhed og miljøet, vil gøre det muligt at iværksætte forebyggende politiske foranstaltninger. Målrettet biooverv ågning af mennesker kan, når den er begrundet af konkrete bekymringer, give myndighederne et mere sammenhængende billede af befolkningens eksponering for forurenende stoffer, især følsomme befolkningsgrupper såsom børn, og kan tilvejebringe bedre evidens, som kan lede i retning af en passende indsats

4) der vil blive etableret et vidensgrundlag om kemisk eksponering og toksicitet med henblik på udviklingen af en sammenhængende tilgang til minimering af eksponeringen for farlige stoffer, navnlig for sårbare grupper, herunder børn og gravide kvinder. Dette vil sammen med udviklingen af vejledende dokumentation om forsøgsmetoder og risikovurderingsmetoder fremskynde effektiv og hensigtsmæssig beslutningstagning, hvilket virker fremmende for innovation og udvikling af bæredygtige erstatninger, herunder ikke-kemiske løsninger

5) sikring af, at alle sektorer bidrager til bekæmpelsen af klimaændringer, forudsætter et klart overblik over drivhusgasser, dvs. måling, overvågning og dataindsamling, som i øjeblikket er ufuldstændig for vigtige sektorer.

Horisont 2020-programmet giver mulighed for at målrette forskningsindsatsen og for at udnytte Europas innovationspotentiale ved at samle ressourcer og viden på tværs af forskellige områder og discipliner i Unionen og internationalt.

72. Nye og opdukkende problemer, der opstår på grund af den hastige teknologiske udvikling, som sker hurtigere end de politiske beslutninger kan tages, f.eks. med nanomaterialer og materialer med lignende egenskaber, ikke-konventionelle energikilder, CO_2-opsamling og -lagring og elektromagnetiske bølger, indebærer udfordringer med hensyn til risikostyring og kan give anledning til modstridende interesser, behov og forventninger. Det kan så føre til stigende bekymring i offentligheden og potentiel fjendtlighed over for nye teknologier. Der er derfor et behov for at sikre en bredere og åben samfundsdebat om de miljømæssige risici og mulige kompromiser, vi er rede til at acceptere i lyset af sommetider ufuldstændige eller usikre oplysninger om nye risici og om, hvordan de skal håndteres. En systematisk tilgang til miljørisikostyring vil forbedre Unionens evne til at identificere og reagere rettidigt på teknologiske udviklinger og samtidig få befolkningen til at føle sig mere tryg.

73. For at forbedre videns- og evidensgrundlaget for EU-miljøpolitik skal det syvende miljøhandlingsprogram sikre, at følgende mål er nået senest i 2020:

a) de politiske beslutningstagere og interessenter har et mere informeret grundlag for udvikling og gennemførelse af miljø- og klimapolitikker, herunder en forståelse af de miljømæssige konsekvenser af menneskelig aktivitet og måling af omkostningerne og fordelene ved handling og omkostningerne ved manglende handling

b) forståelse af og evne til at evaluere og håndtere nye miljø- og klimamæssige risici er væsentligt forbedret

c) samspillet mellem miljøpolitik og videnskab er styrket, herunder tilgængeligheden for borgerne af dataene og bidraget fra borgerdreven forskning

d) Unionens og dens medlemsstaters indflydelse i internationale videnskabspolitiske fora er øget med henblik på at forbedre vidensgrundlaget for international miljøpolitik.

Dette kræver navnlig:

i) samordning, deling og fremme af forskningsindsatsen på EU- og medlemsstatsplan med hensyn til at udfylde de væsentligste huller i vores viden på miljøområdet, herunder også om risikoen for at overskride miljømæssige tippepunkter og »planetære grænser«

ii) indførelse af en systematisk og integreret tilgang til risikostyring, navnlig i forbindelse med evaluering og forvaltning af nye politikområder, der dukker op, og de dermed forbundne risici, samt tilstrækkelige og sammenhængende lovmæssige tiltag som reaktion herpå. Dette kan bidrage til at anspore yderligere forskning i farerne ved nye produkter, processer og teknologier

iii) forenkling, strømlining og modernisering af data vedrørende miljø- og klimamæssige ændringer og indsamling, forvaltning, udveksling og genanvendelse af data — herunder udvikling og indførelse af et fælles miljøinformationssystem

iv) udvikling af et omfattende vidensgrundlag om kemisk eksponering og toksicitet, om muligt med udgangspunkt i data, der er genereret uden brug af dyreforsøg. Videreførelse af Unionens samordnede tilgang til bioovervågning af mennesker og miljø, herunder, hvor det er relevant, standardisering af forskningsprotokoller og vurderingskriterier

v) intensivering af samarbejdet på internationalt plan, EU-plan og medlemsstatsplan om samspillet mellem miljøpolitik og videnskab.

Prioriteret mål nr. 6: at sikre investeringer til miljø- og klimapolitikken og håndtere miljøeksternaliteter

74. Den indsats, der kræves for at nå de mål, der er fastsat i det syvende miljøhandlingsprogram, må bakkes op med tilstrækkelige investeringer fra offentlige og private kilder. Samtidig med at mange lande kæmper for at klare den økonomiske og finansielle krise, indebærer behovet for økonomiske reformer og nedbringelse af den offentlige gæld, at der opstår nye muligheder for en hurtig omstilling i retning af en mere ressourceeffektiv, sikker og bæredygtig lavemissionsøkonomi.

75. Inden for nogle områder er det i øjeblikket svært at tiltrække investeringer, navnlig på grund af manglende eller fordrejede prissignaler, som skyldes, at der ikke i tilstrækkelig grad tages højde for miljøomkostninger eller offentlige tilskud til miljøskadelige aktiviteter.

76. Unionen og dens medlemsstater er nødt til at skabe de rette betingelser for at sikre, at der tages tilstrækkeligt højde for miljøeksternaliteter, bl.a. ved at sørge for, at de rette markedssignaler sendes til den private sektor, under behørig hensyntagen til eventuelle negative sociale konsekvenser. Dette vil omfatte en mere systematisk anvendelse af princippet om at forureneren betaler, navnlig ved at udfase miljøskadelig støtteordninger på EU- og medlemsstatsplan under ledelse af Kommissionen og under anvendelse af en handlingsbaseret tilgang, bl.a. med det europæiske semester, samt overvejelse af finanspolitiske foranstaltninger til støtte for bæredygtig ressourceanvendelse, som f.eks. at flytte beskatningen fra arbejde til forurening. Efterhånden som naturressourcer bliver mere knappe, kan ressourcerenten og fortjenesten ved at eje dem øges. Offentlig intervention for at sikre, at sådanne renter ikke er urimelige, og at der tages højde for eksternaliteter, vil føre til en mere effektiv anvendelse af ressourcerne og medvirke til at undgå markedsforvridninger samt skabe offentlige indtægter. Miljø- og klimaprioriteter vil blive videreført inden for rammerne af det europæiske semester, bl.a. ved hjælp af hovedindikatorer, i de tilfælde hvor disse prioriteter er relevante for bæredygtige vækstperspektiver i de enkelte medlemsstater, til hvilke de landespecifikke henstillinger er rettet. Andre markedsbaserede instrumenter, f.eks. betaling for økosystemtjenester, bør i højere grad anvendes på EU-plan og nationalt plan for at fremme den private sektors deltagelse og en bæredygtig forvaltning af naturkapitalen.

77. Den private sektor, navnlig SMV'er, bør også tilskyndes til at udnytte de muligheder, der byder sig inden for Unionens nye finansielle ramme, til at øge sit engagement i bestræbelserne på at nå miljø- og klimamålene, navnlig for så vidt angår miljøinnovationsaktiviteter og udbredelsen af ny teknologi. Offentlig-private initiativer på miljøinnovationsområdet bør fremmes under europæiske innovationspartnerskaber, f.eks. innovationspartnerskabet om vand ([1]). Den private sektor bør have lettere adgang til finansiering af investeringer i miljø, herunder navnlig i biodiversitet og klimaændringer, via de nye rammer for innovative finansielle instrumenter ([2]). Europæiske virksomheder bør tilskyndes yderligere til at offentliggøre miljøoplysninger som et led i deres regnskabsaflæggelse, ud over det krævede omfang i henhold til den aktuelle EU-lovgivning ([3]).

78. I sit forslag til Unionens flerårige finansielle ramme for 2014-2020 har Kommissionen forbedret integrationen af miljø- og klimamål i alle Unionens finansieringsinstrumenter, så medlemsstaterne får mulighed for at nå de tilhørende mål. Kommissionen har også foreslået at øge de klimarelaterede udgifter til mindst 20 % af det samlede budget. Inden for vigtige politikområder, f.eks. landbrug, regionaludvikling og samhørighedspolitik bør incitamenterne til at levere miljøvenlige offentlige goder og tjenesteydelser forbedres, og finansieringen bør knyttes til miljørelaterede forhåndsbetingelser, herunder støtteforanstaltninger. Dette bør sikre, at midlerne anvendes mere effektivt og i overensstemmelse med miljø- og klimamål. Disse forslag forudser, at Unionens politikker matches med sammenhængende finansielle midler til gennemførelsen, og yderligere midler til miljø- og klimaændringer med henblik på faktisk at levere konkrete og sammenhængende fordele i praksis.

79. Ud over denne integration vil Life-programmet ([4]) gøre det muligt at kombinere midler og give en bedre overensstemmelse med de politiske prioriteringer på en mere strategisk omkostningseffektiv måde, der understøtter miljø- og klimarelaterede foranstaltninger gennem iværksættelse af en række projekter, herunder »integrerede projekter«.

([1]) COM(2012) 216.
([2]) KOM(2011) 662.
([3]) KOM(2011) 681.
([4]) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (Life) (KOM(2011) 874, 2011/0428(COD)).

80. Den øgede kapital til Den Europæiske Investeringsbank (EIB) som led i vækst- og beskæftigelsespagten fra 2012 er en yderligere kilde til investeringer [1], som bør anvendes i overensstemmelse med Unionens miljø- og klimamål.

81. Erfaringerne fra programperioden 2007-2013 viser, at udnyttelsen på alle niveauer har været meget ujævn i de tidlige år, selv om der er betydelige midler til rådighed til miljøformål, hvilket potentielt kan forhindre, at de aftalte mål nås. For at undgå en gentagelse bør medlemsstaterne integrere miljø- og klimamål i deres finansieringsstrategier og programmer for økonomisk, social og territorial samhørighed, udvikling af landdistrikter og havpolitik, og de bør endvidere prioritere en tidlig udnyttelse af midlerne til miljøet og klimaændringer og forstærke gennemførelsesorganernes kapacitet til at sørge for omkostningseffektive og bæredygtige investeringer med henblik på at sikre den nødvendige tilstrækkelige økonomisk støtte til investeringer inden for disse områder.

82. Det er desuden vanskeligt at spore biodiversitets- og klimarelaterede udgifter. For at kunne vurdere fremskridtene med at nå målene, bør der oprettes et overvågnings- og rapporteringssystem på EU- og medlemsstatsplan. Oprettelsen af et sådant system er vigtigt for Unionens overordnede indsats i forbindelse med multilaterale aftaler om klimaændringer og biodiversitet. Unionen vil i den forbindelse bidrage til den mellemstatslige proces, der blev igangsat ved Rio+20-topmødet for at vurdere finansieringsbehovet og foreslå muligheder for en effektiv bæredygtig udviklingsfinansieringsstrategi.

83. Arbejdet med at udvikle indikatorer til overvågning af den økonomiske udvikling og som supplerer og rækker ud over bruttonationalproduktet (BNP), bør fortsætte. At skaffe gennemsigtige og bæredygtige investeringer afhænger af en korrekt værdiansættelse af miljøvenlige varer. Der er brug for en yderligere indsats for at måle værdien af vores økosystemer og omkostningerne ved deres forringelse, sammen med tilhørende incitamenter som er nødvendige for, at der kan træffes velunderbyggede politiske beslutninger og investeringsvalg. Det er nødvendigt at intensivere arbejdet med at udvikle en ordning med miljøregnskaber, herunder fysiske og monetære regnskaber for naturkapitalen og økosystemtjenesterne. Dette støtter resultatet af Rio+20-topmødet, som anerkender behovet for en bredere metode til at måle udviklingen af trivsel og bæredygtighed som supplement til BNP.

84. For at sikre investeringer i miljø- og klimapolitikken og håndtere miljøeksternaliteterne skal det syvende miljøhandlingsprogram sikre, at følgende mål nås frem til 2020:

a) miljø- og klimapolitiske mål nås på en omkostningseffektiv måde og understøttes med tilstrækkelig finansiering

b) den offentlige og private sektors finansiering af miljø- og klimarelaterede udgifter øges

c) værdien af naturkapital og økosystemstjenester samt omkostningerne ved disses ødelæggelse vurderes ordentligt, og der tages hensyn til disse i den politiske beslutningstagning og i investeringer.

Dette kræver navnlig:

i) omgående udfasning af miljøskadelige støtteordninger på EU- og medlemsstatsplan og tilbagemelding om fremskridt gennem de nationale reformprogrammer, øget brug af markedsbaserede instrumenter, såsom medlemsstaternes skattepolitikker, fastlæggelse af priser og takster, og ekspanderende markeder for miljøvarer og tjenesteydelser, under behørig hensyntagen til eventuelle negative samfundsmæssige virkninger, og under anvendelse af en handlingsbaseret strategi, der understøttes og overvåges af Kommissionen, bl.a. gennem det europæiske semester

ii) lettere udvikling af og adgang til innovative finansielle instrumenter og midler til miljøinnovation

iii) behørig hensyntagen til miljø- og klimaprioriteter i politikker og finansieringsstrategier til støtte for økonomisk, social og territorial samhørighed

iv) at der gøres en målrettet indsats for at sikre fuldstændig og effektiv udnyttelse af til rådighed værende EU-midler til miljøforanstaltninger, bl.a. ved i betydelig grad at forbedre en tidlig udnyttelse af midlerne under Unionens flerårige finansielle ramme for 2014-2020, og ved at afsætte 20 % af budgettet til bekæmpelse af og tilpasning til klimaændringer gennem integration af klimaforanstaltninger og ved at knytte midlerne sammen med tydelige benchmarks, målsætning, overvågning og indberetning

v) udvikling og anvendelse af et system til indberetning og sporing af miljørelaterede udgifter i Unionens budget, navnlig udgifter vedrørende klimaændringer og biodiversitet, inden 2014

vi) integration af miljømæssige og klimarelaterede overvejelser i den europæiske semesterproces, hvor dette er relevant i forbindelse med de enkelte medlemsstaters udsigter til bæredygtig vækst og er egnet til landespecifikke henstillinger

[1] Det Europæiske Råds konklusioner af 29. juni 2012 (EUCO 76/2012).

vii) udvikling og anvendelse af alternative indikatorer, som går ud over BNP, for at overvåge udviklingens bæredygtighed, og fortsættelse af arbejdet med at integrere de økonomiske indikatorer med miljømæssige og sociale indikatorer, herunder ved hjælp af naturkapitalregnskaber

viii) yderligere udvikling af og fremme af betalinger til ordningen om økosystemtjenester

ix) indførelse af incitamenter og metoder, der tilskynder virksomheder til at måle de miljømæssige omkostninger ved deres virksomhed og det overskud, der opnås ved at anvende miljøtjenesteydelser samt at offentliggøre miljøoplysningerne som en del af deres årlige indberetninger. Opfordrer virksomheder til at udvise nødvendig omhu, herunder i hele deres forsyningskæde.

Prioriteret mål nr. 7: Forbedre integrationen af miljøhensyn og den indbyrdes sammenhæng mellem politikker

85. Selv om integrationen af miljøbeskyttelse i andre EU-politikker og -aktiviteter har været et krav i traktaten siden 1997, viser den generelle miljøsituation i Europa, at de fremskridt, om end på nogle områder prisværdige, der er gjort til dato ikke har været tilstrækkelige til at vende alle de negative tendenser. Opfyldelsen af mange af de prioriterede mål for det syvende miljøhandlingsprogram vil kræve en endnu mere effektiv integration af miljø- og klimahensyn i andre politikker, samt mere konsekvente og sammenhængende politiske tilgange, som indebærer flere samtidige fordele. Det burde hjælpe med at sikre, at svære kompromiser tackles på et tidligt tidspunkt i et forløb frem for i gennemførelsesfasen, og at uundgåelige konsekvenser kan afbødes mere effektivt. De nødvendige foranstaltninger bør udvikles i tide til at sikre, at de relevante mål kan nås. Direktivet om strategisk miljøvurdering [1] og direktivet om vurdering af virkningerne på miljøet [2] er — hvis de anvendes korrekt — effektive værktøjer til at sikre, at miljøbeskyttelseskrav integreres i planer, programmer og projekter.

86. Lokale og regionale myndigheder, som normalt er ansvarlige for beslutninger om arealanvendelse og anvendelse af havområder, har en særlig vigtig rolle at spille ved vurderingen af miljøvirkninger og i forbindelse med beskyttelse, bevaring og forbedring af naturkapitalen, og således også opnåelse af en større modstandskraft over for virkningerne af klimaændringer og naturkatastrofer.

87. Den planlagte udvidelse af energi- og transportnettene, herunder også offshore-infrastruktur, skal være forenelig med naturbeskyttelses- og klimatilpasningsbehov og -forpligtelser. Indførelse af grøn infrastruktur i beslægtede planer og programmer kan medvirke til at overvinde opsplitning af levesteder og bevare eller genoprette økologisk konnektivitet, øge økosystemernes robusthed og dermed sikre den fortsatte levering af økosystemtjenester, herunder kulstofbinding og tilpasning til klimaændringer, samtidig med at der skabes sundere omgivelser og rekreative områder, som borgerne kan nyde godt af.

88. Det syvende miljøhandlingsprogram omfatter en række prioriterede mål for at fremme integrationen. I sine reformforslag for den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik, de transeuropæiske net og samhørighedspolitikken har Kommissionen medtaget foranstaltninger, som yderligere skal støtte integration af miljø- og bæredygtighedshensyn. For at det syvende miljøhandlingsprogram kan blive en succes, bør disse politikker også bidrage til at nå miljørelaterede mål. Tilsvarende bør foranstaltninger, som først og fremmest har til formål at give miljømæssige forbedringer, udformes, så de også er til nytte for andre politikker, hvor det er muligt. F.eks. kan bestræbelser på at genoprette økosystemer målrettes, så de også gavner levesteder og arter og kuldioxidbinding, samtidig med at de forbedrer leveringen af økosystemtjenester, der er afgørende for mange økonomiske sektorer, f.eks. bestøvning eller vandrensning til landbruget og skabelse af grønne arbejdspladser.

89. For at forbedre integrationen af miljøhensyn og den indbyrdes sammenhæng mellem politikker skal det syvende miljøhandlingsprogram sikre, at følgende mål nås frem til 2020:

a) Sektorspecifikke politikker på EU- og medlemsstatsplan udvikles og gennemføres på en måde, der støtter relevante miljø- og klimamål.

Dette kræver navnlig:

i) integration af miljø- og klimarelaterede betingelser og incitamenter i politiske initiativer, herunder undersøgelser og reformer af eksisterende politik samt nye initiativer på EU- og medlemsstatsplan

ii) gennemførelse af forudgående vurderinger af de miljømæssige, sociale og økonomiske virkninger af politiske initiativer på hensigtsmæssigt EU- og medlemsstatsplan for at sikre den indbyrdes sammenhæng og effektivitet

iii) fuldstændig gennemførelse af direktivet om strategisk miljøvurdering og direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

iv) anvendelse af informationer fra den efterfølgende vurdering vedrørende erfaringer med gennemførelse af Unionens miljølovgivning med henblik på at forbedre dens kontinuitet og sammenhæng

v) håndtering af eventuelle kompromisser i alle politikker med henblik på at maksimere synergier og undgå, reducere og om muligt afhjælpe utilsigtede negative indvirkninger på miljøet.

HÅNDTERING AF LOKALE, REGIONALE OG GLOBALE PROBLEMSTILLINGER

Prioriteret mål nr. 8: Forbedre bæredygtigheden for Unionens byer

90. Unionen er tæt befolket, og i 2020 bor 80 % af dens befolkning sandsynligvis i byer eller bynære områder. Livskvaliteten vil være direkte påvirket af bymiljøets tilstand. Miljøvirkningerne af byer spredes også langt ud over deres fysiske grænser, da de er stærkt afhængige af bynære områder og landdistrikter for at dække efterspørgslen efter fødevarer, energi, plads og ressourcer, og til at håndtere affald.

91. De fleste byer har et sæt centrale miljøproblemer til fælles, herunder problemer med luftkvaliteten, højt støjniveau, trafikmæssig trængsel, drivhusgasemissioner, tab og ødelæggelse af biodiversitet, vandknaphed, oversvømmelser og storme, mindskelse af grønne områder, forurenede industrigrunde, byomdannelsesområder og uhensigtsmæssig affaldshåndtering og energistyring. Samtidig er Unionens byer normgivende, når det gælder byers bæredygtighed, og iværksætter ofte banebrydende innovative løsninger på miljøproblemer ([1]), herunder i forbindelse med initiativer vedrørende ressourceeffektivitet og grøn økonomi, som er relevante for Europa 2020. Et stadigt stigende antal europæiske byer placerer miljømæssig bæredygtighed centralt i deres byudviklingsstrategier.

92. Den stigende urbanisering af Unionen har øget opmærksomheden omkring betydningen af naturen i byområder. Bevarelsen af biodiversitet gennem foranstaltninger som genindførelse af natur i bymiljøet og byplanlægningen bliver stadig mere fremtrædende. Der bør foretages en vurdering og forbedring af de europæiske byers indsats til fremme af biodiversitet. Denne vurdering kunne offentliggøres i et særligt biodiversitetsindeks for byområder, såsom Singaporeindekset, der blev præsenteret på FN's konference om biodiversitet i Nagoya i 2010.

93. Unionens borgere, uanset om de bor i byområder eller på landet, nyder godt af en række EU-politikker og -initiativer, der støtter en bæredygtig udvikling af byområderne. En sådan bæredygtig udvikling forudsætter dog en effektiv og virksom koordinering mellem forskellige forvaltningsniveauer og på tværs af forvaltningsgrænser og en systematisk inddragelse af regionale og lokale myndigheder i planlægning, udformning og udvikling af politikker, der har indflydelse på kvaliteten af bymiljøet. De styrkede koordinationsmekanismer på nationalt og regionalt plan, der foreslås under den fælles strategiske ramme for den næste finansieringsperiode og oprettelsen af et »byudviklingsnetværk« ([2]), ville bidrage til at sikre dette og inddrage flere interessegrupper og offentligheden i beslutninger, der berører dem. De lokale og regionale myndigheder ville også få nytte af yderligere udvikling af værktøjer til strømlining af indsamlingen og forvaltningen af miljødata, og til at lette udvekslingen af oplysninger og bedste praksis samt af indsatsen for at forbedre gennemførelsen af miljølovgivningen på EU-plan og på nationalt, regionalt og lokalt plan ([3]). Dette er i tråd med de tilsagn, der blev afgivet på Rio+20-topmødet, om at fremme en integreret tilgang til planlægning, bygning og forvaltning af bæredygtige byer og bymæssige bebyggelser. Integrerede strategier for byplanlægning og den fysiske planlægning, hvor langsigtede miljøhensyn indgår fuldt og helt sammen med økonomiske, samfundsmæssige og territoriale udfordringer, er afgørende for at sikre, at byområder er bæredygtige, effektive og sunde steder at bo og arbejde.

94. Unionen bør fortsat fremme og eventuelt udvide eksisterende initiativer, der støtter innovation og bedste praksis for byer, netværk og udvekslinger og tilskynder byerne til at vise deres førerstilling med hensyn til bæredygtig byudvikling ([4]). EU-institutionerne og medlemsstaterne bør fremme og opmuntre til at udnytte midler under samhørighedspolitikken og andre midler, til at støtte byerne i deres bestræbelser på at fremme en bæredygtig byudvikling, udbrede kendskabet hertil og opmuntre lokale aktører til at engagere sig ([5]). Udvikling af og enighed om et sæt af bæredygtighedskriterier for byer med udgangspunkt i høring af medlemsstater og andre relevante berørte parter ville tilvejebringe et referencegrundlag for denne type initiativer og fremme en sammenhængende og integreret tilgang til bæredygtig byudvikling ([6]).

([1]) Se f.eks. »Morgendagens byer«, rapport (Europa-Kommissionen, 2011) og arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2012)0101.
([2]) Com(2011) 0615
([3]) F.eks. det europæiske vandinformationssystem (WISE), informationssystemet for biodiversitet i Europa (BISE) og den europæiske klimatilpasningsplatform (climate-adapt).
([4]) Eksempler herpå er bl.a. europæiske innovationspartnerskaber om intelligente byer og samfund COM(2012) 4701, den europæiske miljøhovedstadspris og, på forskningsområdet, det fælles programlægningsinitiativ »Urban Europe«.
([5]) Kommissionen har foreslået at afsætte mindst 5 % af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) i hver medlemsstat til at finansiere integreret bæredygtig byudvikling.
([6]) Denne tilgang bør lade sig inspirere af eksisterende initiativer som Lokal Agenda 21 samt andre former for bedste praksis.

95. For at fremme bæredygtigheden af Unionens byer skal det syvende miljøhandlingsprogram sikre, at følgende mål nås senest i 2020:

a) et flertal af byerne i Unionen er i gang med at gennemføre politikker for bæredygtig byplanlægning og –design, herunder innovative strategier for offentlig transport og mobilitet i byerne, bæredygtige bygninger samt bevarelse af energieffektivitet og biodiversitet i byområderne.

Dette kræver navnlig:

i) vedtagelse af et sæt kriterier til vurdering af byers miljøpræstationer, under hensyntagen til de økonomiske, samfundsmæssige og territoriale konsekvenser

ii) sikring af, at byerne har oplysninger om og bedre adgang til finansiering af foranstaltninger, som forbedrer byers bæredygtighed

iii) udveksling af bedste praksis vedrørende innovativ og bæredygtig byudvikling mellem byerne på EU-plan og internationalt plan

iv) inden for rammerne af de igangværende EU-initiativer og –netværk, der udvikler og fremmer en fælles forståelse af, hvordan man kan bidrage til forbedrede bymiljøer ved at fokusere på integrationen af byplanlægning med målsætninger om ressourceeffektivitet, en innovativ, sikker og bæredygtig lavemissionsøkonomi, bæredygtig bymæssig arealanvendelse, bæredygtig mobilitet i byerne, forvaltning og bevaring af biodiversitet i byområderne, økosystemernes modstandsdygtighed, vandforvaltning, menneskers sundhed, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt miljøoplysning og -bevidsthed.

Prioriteret mål nr. 9: Øge Unionens effektivitet ved at løse internationale miljø- og klimarelaterede udfordringer

96. Sikring af bæredygtig brug af ressourcer er en af de mest presserende udfordringer, verden står over for i dag, og er nøglen til at afskaffe fattigdom og sikre en bæredygtig fremtid for hele verden ([1]). Ved Rio+20-topmødet gav verdens ledere fornyet tilsagn om deres engagement til bæredygtig udvikling og til sikring af en økonomisk, socialt og miljømæssigt bæredygtig fremtid for Jorden for de nuværende og kommende generationer. De anerkendte også, at en inklusiv og grøn økonomi er et vigtigt redskab til at opnå bæredygtig udvikling. På Rio+20-topmødet skitseredes det, at sådanne udfordringer i lyset af befolkningstilvæksten og en stadig mere urbaniseret verden vil kræve, at der træffes internationale foranstaltninger på en række områder, såsom vand, have, bæredygtig forvaltning af landareal og økosystemer, ressourceeffektivitet (navnlig affald), forsvarlig forvaltning af kemikalier, bæredygtig energi og klimaændringer. Udfasningen af miljøskadelige subsidier, herunder subsidier til fossile brændstoffer, vil også kræve en yderligere indsats. Ud over at omsætte disse tilsagn til foranstaltninger på lokalt eller nationalt plan eller på EU-plan engagerer Unionen sig proaktivt i internationale bestræbelser på at finde de løsninger, der er nødvendige for at sikre en bæredygtig global udvikling.

97. På Rio+20-topmødet blev det besluttet at erstatte FN's Kommission for Bæredygtig Udvikling med et politisk forum på højt plan, som skal fremme integrationen af de tre dimensioner af bæredygtig udvikling samt følge op på og revidere fremskridtene inden for gennemførelsen af resultaterne af Rio+20-topmødet og de relevante resultater af andre FN-topmøder og –konferencer og dermed bidrage til gennemførelsen af målene for en bæredygtig udvikling som led i den overordnede ramme for perioden efter 2015.

98. Mange af de prioriterede mål, der er opstillet i det syvende miljøhandlingsprogram, kan kun nås fuldt ud som led i en global tilgang og i samarbejde med partnerlande og oversøiske lande og territorier. Det er grunden til, at Unionen og dens medlemsstater bør deltage i relevante internationale, regionale og bilaterale processer på en stærk, fokuseret, forenet og sammenhængende måde. Der bør lægges særlig vægt på Sortehavet og de arktiske regioner, hvor der er behov for et intensiveret samarbejde og forøget inddragelse af Unionen, bl.a. gennem medlemskab af konventionen om beskyttelse af Sortehavet mod forurening og ved at opnå permanent observatørstatus i det Arktiske Råd, med henblik på at håndtere de nye og delte miljøudfordringer. Unionen og dens medlemsstater bør fortsætte med at fremme en effektiv, regelbaseret ramme for global miljøpolitik, suppleret med en mere effektiv og mere strategisk tilgang, hvor bilaterale og regionale politiske dialoger og samarbejdet er skræddersyet til Unionens strategiske partnere, kandidatlande, nabolande og udviklingslande og støttes med tilstrækkelig finansiering.

99. Det syvende miljøhandlingsprograms tidsramme svarer til de vigtigste faser i international klima-, biodiversitets- og kemikaliepolitik. Hvis loftet på 2 °C skal overholdes, skal de globale drivhusgasemissioner reduceres med mindst 50 % i forhold til 1990-niveauet frem til 2050. Imidlertid vil de løfter, som landene har afgivet indtil nu om reduktion af drivhusgasemissionerne, ikke give mere end en tredjedel af de reduktioner, der kræves senest i 2020 ([2]). Uden en mere resolut global indsats, vil klimaændringerne sandsynligvis ikke kunne forhindres. Selv i en optimal situation vil landene i stigende grad stå over for uundgåelige virkninger af klimaændringerne på grund af de historiske drivhusgasemissioner, og de vil være nødt til at udvikle klimatilpasningsstrategier. Ifølge Durbanplatformen for en styrket indsats (Durban Platform for Enhanced Action) skal der indgås en omfattende og solid aftale

([1]) Human Development Report (UNDP, 2011).
([2]) De Forenede Nationers Miljøprograms rapport om emissionskløften »Emissions Gap Report 2012« skitserer, at ubetingede løfter giver en reduktion på ca. 4 G_tCO_2e, sammenlignet med at der er behov for en reduktion på 14 G_tCO_2e for at holde sig under loftet på 2 °C.

for alle senest i 2015 til gennemførelse fra og med 2020. Unionen vil fortsat engagere sig aktivt i denne proces, herunder i drøftelser om, hvordan man kan mindske forskellen mellem nuværende emissionsreduktionstilsagn, som de udviklede lande og udviklingslandene har afgivet, og den indsats, der kræves for at blive på en kurs, der er forenelig med 2 °C-målet med udgangspunkt i de seneste resultater fra IPCC. Gennemførelsen af resultaterne af Rio+20 skal også sikre sammenhæng og komplementaritet med denne proces, således af de styrker hinanden indbyrdes. Opfølgningen til Rio+20-topmødet burde også bidrage til at reducere drivhusgasemissionerne og således styrke kampen mod klimaændringer. Sideløbende hermed bør Unionen fortsætte med og yderligere intensivere klimapartnerskaber med strategiske partnere og bør træffe yderligere foranstaltninger til at integrere miljømæssige og klimarelaterede hensyn i sine handels- og udviklingspolitikker under hensyntagen til de gensidige forpligtelser og fordele.

100. De globale biodiversitetsmål ([1]), der er fastsat i henhold til konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD), skal være nået i 2020, hvis det skal lykkes at bremse og i sidste ende vende tabet af biodiversitet på verdensplan. Unionen vil yde sit rimelige bidrag til disse bestræbelser, bl.a. med hensyn til at fordoble de samlede biodiversitetsrelaterede internationale forskningsstrømme til udviklingslandene frem til 2015 og vil som minimum opretholde dette niveau indtil 2020 som fastsat i de foreløbige målsætninger, der opnåedes enighed om inden for rammerne af CBD's ressourcemobiliseringsstrategi ([2]). Det er også vigtigt, at Unionen spiller en aktiv rolle i Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES), når den er blevet fuldgyldigt medlem, for at sikre forbindelsen mellem forvaltning af biodiversitet på lokalt, regionalt og internationalt plan. Unionen vil fortsat støtte gennemførelsen af FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse (UNCCD), navnlig ved at træffe foranstaltninger, der har til formål at opnå en jordforringelsesneutral verden som aftalt på Rio+20-topmødet. Unionen vil endvidere styrke indsatsen for at nå det globale mål for sikker håndtering af kemikalier i hele deres livscyklus og af farligt affald, som understreget på Rio+20-topmødet, og for at støtte relaterede konventioner. Unionen vil fortsat spille en aktiv og konstruktiv rolle for at hjælpe med at nå målene for sådanne processer.

101. Unionen har opnået gode resultater, når det gælder deltagelse i multilaterale miljøaftaler, selv om en række medlemsstater stadig ikke har ratificeret vigtige aftaler. Det svækker Unionens troværdighed i tilknyttede forhandlinger. Medlemsstaterne og Unionen bør sikre henholdsvis rettidig ratifikation og godkendelse af alle multilaterale miljøaftaler, som de har undertegnet.

102. Unionen og dens medlemsstater bør involvere sig proaktivt i internationale forhandlinger om nye problemer, der dukker op, navnlig nye konventioner, aftaler og vurderinger, og i denne forbindelse bekræfte deres faste beslutning om at fortsætte bestræbelserne på snarest muligt at indlede forhandlinger i FN's Generalforsamlings regi om en havretskonferencebeslutning (FN's havretskonvention) om gennemførelse af bevaring og bæredygtig anvendelse af den marine biologiske mangfoldighed i områder, der er uden for national jurisdiktion, samt støtte gennemførelsen af den første vurdering af verdenshavenes tilstand (World Ocean Assessment).

103. Unionen bør også udnytte sin position som en af verdens største markeder for at fremme politikker og tiltag, som mindsker belastningen af det globale naturressourcegrundlag. Det kan gøres ved at ændre forbrugs- og produktionsmønstrene, herunder ved at tage de nødvendige skridt til at fremme bæredygtig ressourceforvaltning på internationalt plan og gøre den tiårige ramme for programmer for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion operationel og også gennem at sikre, at handelspolitikker og politikker for det indre marked understøtter miljø- og klimamålene og skaber incitamenter for andre lande til at opgradere og håndhæve deres miljøregler og –standarder med henblik på at forebygge miljødumping. Unionen vil fortsætte med at fremme bæredygtig udvikling gennem forhandling og gennemførelse af specifikke bestemmelser i sine internationale handelsaftaler og de bilaterale frivillige partnerskabsaftaler om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet, der sikrer, at det kun er lovligt fældet træ, der kommer på EU-markedet fra partnerlande. I denne forbindelse tjener Den Europæiske Unions tømmerforordning ([3]) som juridisk grundlag for Unionens håndtering af det globale problem med illegal skovhugst grundet efterspørgslen på træ og træprodukter. Andre politiske muligheder for at reducere de globale miljøkonsekvenser af Unionens forbrug, herunder skovrydning og –ødelæggelse, vil også blive undersøgt.

104. Unionen bør også yderligere intensivere sit bidrag til initiativer, der letter overgangen til en inklusiv og grøn økonomi på internationalt plan, såsom fremme af passende gunstige forudsætninger samt udvikling af markedsbaserede instrumenter og indikatorer ud over BNP, i overensstemmelse med sine interne politikker.

([1]) CBD's strategiske plan for biodiversitet 2011-2020.
([2]) CBD-afgørelse XI/4.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23).

105. Unionen bør fortsætte med at støtte miljømæssigt ansvarlige forretningsmetoder. Nye forpligtelser i henhold til EU-initiativet vedrørende ansvarlig virksomhedsadfærd [1] for børsnoterede og store ikke-børsnoterede udvindingsvirksomheder og primære skovbrugsvirksomheder med henblik på at indberette deres betalinger til regeringer, vil føre til en mere gennemsigtig og ansvarlig udnyttelse af naturressourcerne. Som en førende udbyder af miljøvenlige varer og tjenesteydelser bør Unionen fremme globale grønne standarder, frihandel med miljøvarer og -tjenesteydelser, yderligere udbredelse af miljø- og klimavenlige teknologier, beskyttelse af investeringer og intellektuelle ejendomsrettigheder og international udveksling af bedste praksis.

106. For at øge Unionens effektivitet med hensyn til at afhjælpe internationale miljømæssige og klimarelaterede problemer skal det syvende miljøhandlingsprogram sikre, at følgende mål nås senest i 2020:

a) resultaterne af Rio+20-topmødet er fuldt integreret i Unionens interne og eksterne politikker, og Unionen bidrager effektivt til den globale indsats for at gennemføre de aftalte forpligtelser, herunder forpligtelserne i henhold til Rio-konventionerne og til initiativer, der har til formål at fremme den globale overgang til en inklusiv og grøn økonomi som led i en bæredygtig udvikling og udryddelsen af fattigdom

b) Unionen yder effektiv støtte til nationale, regionale og internationale bestræbelser for at løse miljømæssige og klimarelaterede problemer og for at sikre en bæredygtig udvikling

c) virkningerne af forbruget i Unionen på miljøet uden for Unionens grænser er reduceret.

Dette kræver navnlig:

i) en indsats som led i en sammenhængende og omfattende strategi for perioden efter 2015 i forhold til de globale udfordringer med udryddelse af fattigdom og bæredygtig udvikling og gennem en inklusiv samarbejdsproces i retning af at få vedtaget mål for bæredygtig udvikling, som:

— er i overensstemmelse med eksisterende internationalt aftalte målsætninger og mål om bl.a. biodiversitet, klimaændringer, social inklusion og social mindstebeskyttelse

— på nationalt og internationalt plan beskæftiger sig med prioriterede områder, såsom energi, vand, fødevaresikkerhed, havene og bæredygtighed i forbrug og produktion, anstændigt arbejde, god forvaltningsskik og retsstatsprincippet

— er alment gyldige og dækker alle tre dimensioner af bæredygtig udvikling

— vurderes og ledsages af mål og indikatorer under hensyntagen til forskellige nationale forhold, kapaciteter og udviklingsniveauer, og

— er i overensstemmelse med og støtter andre internationale forpligtelser, såsom sådanne som vedrører klimaændringer og biodiversitet

ii) at der arbejdes hen imod en mere effektiv FN-struktur for bæredygtig udvikling, navnlig den miljømæssige dimension, ved:

— yderligere at styrke De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) i overensstemmelse med resultatet af Rio+20-topmødet, at bygge på FN's Generalforsamlings beslutning om at ændre benævnelsen UNEP's styrelsesråd til FN-miljøforsamlingen under UNEP [2], samtidig med at der fortsat arbejdes for at få opgraderet UNEP's status til specialiseret FN-agentur

— at støtte bestræbelserne på at øge synergien mellem multilaterale miljøaftaler, især i kemikalie- og affaldsklyngen samt biodiversitetsklyngen, og

— at bidrage til at sikre et stærkt og autoritært talerør for miljøet inden for rammerne af det arbejde, der udføres af det politiske forum på højt plan om bæredygtig udvikling

iii) virkningen af de forskellige finansieringskilder styrkes, herunder beskatning, mobilisering af indenlandske ressourcer, private investeringer, nye partnerskaber og innovative finansieringskilder og der skabes muligheder for anvendelsen af udviklingsstøtte til mobilisering af disse andre finansieringskilder som en del af finansieringsstrategien for en bæredygtig udvikling og i Unionens egne politikker, herunder også i forbindelse med internationale forpligtelser vedrørende klima- og biodiversitetsfinansiering

[1] Forslag til revision af direktivet om gennemsigtighed (KOM(2011) 683, 2011/0307(COD)) og regnskabsdirektiverne (KOM(2011) 684, 2011/0308(COD)).

[2] Beslutning truffet af FN's Generalforsamling, A/67/784, af 7. marts 2013 om anbefaling af UNEP's styrelsesråd.

iv) samarbejde med partnerlandene på en mere strategisk måde, for eksempel ved at samarbejdet målrettes imod:

— strategiske partnere om at fremme bedste praksis i national miljøpolitik og -retsforskrifter og konvergens i multilaterale forhandlinger

— lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, om en gradvis tilnærmelse til Unionens centrale miljø- og klimapolitik og -lovgivning og om at styrke samarbejdet for at finde løsninger på regionale miljømæssige og klimarelaterede problemer

— udviklingslande for at støtte deres bestræbelser på at beskytte miljøet, bekæmpe klimaændringer og afbøde naturkatastrofer, og for at opfylde internationale miljøforpligtelser som et bidrag til fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling

v) deltagelse i eksisterende og nye multilaterale miljøprocesser og andre relevante processer på en mere konsekvent, proaktiv og effektiv måde, herunder gennem opsøgende arbejde i tide over for tredjelande og andre berørte parter med henblik på at sikre, at forpligtelserne for 2020 er opfyldt på EU-plan og fremmet globalt, og for at nå til enighed om den internationale indsats efter 2020 og ratificere og øge indsatsen for at få gennemført alle centrale multilaterale miljøaftaler i god tid inden 2020 samt gennemførelse af den tiårige ramme for programmer for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion

vi) vurdering af de miljømæssige virkninger — i en global sammenhæng — af Unionens forbrug af fødevarer og andre varer og, hvis det er relevant, udvikling af forslag til politikker til at håndtere resultaterne af sådanne vurderinger og overvejelse af udviklingen af en EU-handlingsplan om skovrydning og –ødelæggelse

vii) fremme af videreudviklingen og gennemførelse af emissionshandelsordninger verden over og muliggørelse af en sammenkædning af sådanne ordninger

viii) sikring af, at det økonomiske og sociale fremskridt nås inden for Jordens bæreevne gennem forøget forståelse for de planetære grænser, bl.a. ved udviklingen af rammen for perioden efter 2015 med henblik på at sikre menneskets trivsel og velstand på lang sigt.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1387/2013

af 17. december 2013

om suspension af den fælles toldtarifs autonome toldsatser for visse landbrugs- og industriprodukter og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1344/2011

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 31,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Unionen er der for øjeblikket en utilstrækkelig eller ingen produktion af de landbrugs- og industriprodukter, der er opført i bilag I, og Unionens brugerindustriers behov kan derfor ikke imødekommes.

(2) Det er således i Unionens interesse helt eller delvis at suspendere den fælles toldtarifs autonome toldsatser for disse produkter.

(3) Rådets forordning (EU) nr. 1344/2011 ([1]) er blevet ændret mange gange. Desuden blev fiskevarer i forbindelse med ændringen ved Rådets forordning (EU) nr. 1220/2012 ([2]) fjernet fra anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1344/2011. Af hensyn til klarheden bør forordning (EU) nr. 1344/2011 derfor erstattes i sin helhed.

(4) Forordningerne om suspension af de autonome toldsatser for visse industri- og landbrugsprodukter har i stor udstrækning videreført tidligere foranstaltninger. For at rationalisere gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger er det derfor hensigtsmæssigt ikke at begrænse denne forordnings gyldighedsperiode, idet dens anvendelsesområde kan tilpasses, og produkter tilføjes eller fjernes fra bilag I til denne forordning ved en rådsforordning.

(5) På grund af deres midlertidige karakter bør der foretages en systematisk revision af suspensionerne i bilag I til denne forordning senest fem år efter deres anvendelsesdato, eller at de blev forlænget. På baggrund af en revision, der foretages på Kommissionens initiativ, eller efter anmodning fra en eller flere medlemsstater kan det endvidere til enhver tid blive nødvendigt at ophæve visse suspensioner efter forslag af Kommissionen, hvis det ikke længere er i Unionens interesse at opretholde suspensionerne eller på grund af teknisk produktudvikling, ændrede forhold eller økonomiske tendenser på markedet.

(6) Statistikker for visse varer anført i bilag I til denne forordning angives ofte i stykker, kvadratmeter eller andre måleenheder end vægt. Sådanne supplerende enheder findes imidlertid ikke i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([3]). Det er derfor nødvendigt at fastslå, at ikke kun vægten i kilogram eller tons, men ligeledes relevante supplerende enheder af det pågældende produkt til import anføres i angivelsen om overgang til fri omsætning.

(7) Da det er nødvendigt, at de i denne forordning fastsatte suspensioner får virkning fra den 1. januar 2014, bør denne forordning træde i kraft straks efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og anvendes fra den 1. januar 2014.

([1]) Forordning (EU) nr. 1344/2011 af 19. december 2011 om suspension af den fælles toldtarifs autonome toldsatser for visse industri-, landbrugs- og fiskeriprodukter og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1255/96 (EUT L 349 af 31.12.2011, s.1).

([2]) Rådets forordning (EU) nr. 1220/2012 af 3. december 2012 om handelsrelaterede foranstaltninger til sikring af forsyningen af Unionens forarbejdningsvirksomheder med visse fiskevarer for perioden 2013-2015 og om ændring af forordning (EF) nr. 104/2000 og forordning (EU) nr. 1344/2011 (EUT L 349 af 19.12.2012, s. 4).

([3]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

(8) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og for at virkeliggøre de grundlæggende målsætninger om at forbedre Unionens industris konkurrenceevne og derved gøre denne i stand til at fastholde eller skabe beskæftigelse og modernisere sine strukturer er det nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om suspensionen af den fælles toldtarifs toldsatser for produkterne i bilag I. I overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De autonome toldsatser i den fælles toldtarif for de landbrugs- og industriprodukter, som står opført i bilag I, suspenderes.

Artikel 2

1. Kommissionen kan til enhver tid og i følgende tilfælde revidere suspensionerne for produkter, der står opført i bilag I:

a) på eget initiativ

b) efter medlemsstaternes anmodning.

2. Kommissionen foretager revision af suspensionerne i det år, der er anført i bilag I.

Artikel 3

Hvis en angivelse til overgang til fri omsætning indgives for produkter, der er omfattet af KN-koderne eller TARIC-koderne anført i bilag II, anføres den i dette bilag fastlagte supplerende enhed i det relevante felt i angivelsen.

Artikel 4

Forordning (EU) nr. 1344/2011 ophæves.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Rådets vegne

L. LINKEVIČIUS

Formand

BILAG I

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 0710 21 00	10	Ærter i bælg af varianten *Hortense axiphium* af arten *Pisum sativum*, frosne, af tykkelse 6 mm og derunder, bestemt til fremstilling, i deres bælg, af færdigretter (1) (2)	0 %	31.12.2018
ex 0710 80 95	50	Bambusskud, frosne, ikke i detailsalgsoplægninger	0 %	31.12.2018
ex 0711 59 00	11	Svampe, undtagen svampe af slægterne *Agaricus, Calocybe, Clitocybe, Lepista, Leucoagaricus, Leucopaxillus, Lyophyllum* og *Tricholoma*, foreløbigt konserverede i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring, bestemt til fremstilling af konserves i levnedsmiddelindustrien (1)	0 %	31.12.2016
ex 0712 32 00 ex 0712 33 00 ex 0712 39 00	10 10 31	Svampe, undtagen svampe af slægten *Agaricus*, tørrede, hele, i identificerbare skiver eller stykker, bestemt til anden behandling end blot emballering med henblik på detailsalg (1) (2)	0 %	31.12.2018
ex 0804 10 00	30	Dadler, friske eller tørrede, til brug ved fremstilling (undtagen emballering) af produkter i drikkevare- og fødevareindustrien (1)	0 %	31.12.2018
ex 0810 40 50	10	Tranebær af arten *Vaccinium macrocarpon*, friske, til brug ved fremstilling (undtagen emballering) af produkter i drikkevare- og fødevareindustrien (1)	0 %	31.12.2018
0811 90 50 0811 90 70 ex 0811 90 95	70	Frugter af slægten *Vaccinium*, også kogte i vand eller dampkogte, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	0 %	31.12.2018
ex 0811 90 95	20	Boysenbær, frosne, ikke tilsat sukker, ikke i detailsalgsoplægninger	0 %	31.12.2018
ex 0811 90 95	30	Ananas (*Ananas comosus*), i stykker, frosne	0 %	31.12.2018
ex 0811 90 95	40	Hyben, også kogte i vand eller dampkogte, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	0 %	31.12.2018
ex 1511 90 19 ex 1511 90 91 ex 1513 11 10 ex 1513 19 30 ex 1513 21 10 ex 1513 29 30	10 10 10 10 10 10	Palmeolie, kokosolie (kopraolie), palmekerneolie, bestemt til fremstilling af: — industrielle monocarboxylfedtsyrer henhørende under pos. 3823 19 10, — methylestere af fedtsyrer henhørende under pos. 2915 eller 2916, — fedtalkoholer henhørende under pos. 2905 17 og 2905 19 og 3823 70, bestemt til fremstilling af rengøringsmidler og kosmetiske eller farmaceutiske produkter, — fedtalkoholer henhørende under pos. 2905 16, rene eller blandede, bestemt til fremstilling af rengøringsmidler og kosmetiske eller farmaceutiske produkter, — stearinsyre henhørende under pos. 3823 11 00 eller — varer henhørende under pos. 3401 (1)	0 %	31.12.2018
ex 1515 90 99	92	Vegetabilsk olie, raffineret, med et indhold af arachidonsyre på 35 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent, eller et indhold af docosahexaensyre på 35 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 1516 20 96	20	Jojobaolie, hydrogeneret og interesterificeret, men ikke underkastet yderligere kemisk behandling eller en tekstureringsproces	0 %	31.12.2014
ex 1517 90 99	10	Vegetabislk olie, raffineret, med indhold af arachidonsyre på 25 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent, eller docosahexaensyre, standardiseret med solsikkeolie med højt oliesyreindhold (HOSO), på 12 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent	0 %	31.12.2016
ex 1902 30 10 ex 1903 00 00	10 20	Gennemsigtige nudler, skåret i stykker, på basis af bønner (*Vigna radiata* (L.) Wilczek), ikke i detailsalgsoplægninger	0 %	31.12.2018
ex 2005 91 00	10	Bambusskud, tilberedt eller konserveret, i pakninger af nettovægt over 5 kg	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2007 99 50	81	Koncentrat af acerolapuré:	9 % (3)	31.12.2017
ex 2007 99 50	91	— af slægten *Malpighia spp.*		
		— med et indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derover, men ikke over 30vægtprocent		
		til brug ved fremstilling af produkter i fødevare eller drikkevareindustrien (1)		
ex 2007 99 50	82	Koncentrat af syrnet bananpuré, fremstillet ved kogning:	11,5 % (3)	31.12.2017
ex 2007 99 50	92	— af slægten *Musa cavendish*		
		— med et indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derover, men ikke over 30vægtprocent		
		til brug ved fremstilling af produkter i fødevare eller drikkevareindustrien (1)		
ex 2007 99 50	83	Koncentrat af mangopuré, fremstillet ved kogning:	6 % (3)	31.12.2017
ex 2007 99 50	93	— af slægten *Mangifera spp.*		
ex 2007 99 93	10	— med indhold af sukker på ikke over 30 vægtprocent		
		til brug ved fremstilling af produkter i fødevare eller drikkevareindustrien (1)		
ex 2007 99 50	84	Koncentrat af papayapuré, fremstillet ved kogning:	7,8 % (3)	31.12.2017
ex 2007 99 50	94	— af slægten *Carica spp.*		
		— med et indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derover, men ikke over 30vægtprocent		
		til brug ved fremstilling af produkter i fødevare eller drikkevareindustrien (1)		
ex 2007 99 50	85	Koncentrat af guavapuré, fremstillet ved kogning:	6 % (3)	31.12.2017
ex 2007 99 50	95	— af slægten *Psidium spp.*		
		— med et indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derover, men ikke over 30 vægtprocent		
		til brug ved fremstilling af produkter i fødevare eller drikkevareindustrien (1)		
ex 2008 93 91	20	Tørrede tranebær, sødede, dog ikke ved emballering som eneste forarbejdning, til fremstilling af produkter i fødevareindustrien (4)	0 %	31.12.2017
ex 2008 99 48	94	Mangopuré	6 %	31.12.2015
		— ikke fremstillet af koncentrat		
		— af slægten Mangifera		
		— med en Brix-værdi på 14 og derover, men ikke over 20		
		til brug ved fremstilling af produkter i drikkevareindustrien (1)		
ex 2008 99 49	30	Boysenbærpuré, uden kerner, ikke tilsat alkohol, også tilsat sukker	0 %	31.12.2014
ex 2008 99 99	40			
ex 2008 99 49	70	Blancherede vinblade af slægten *Karakishmish*, i saltlage, med indhold i vægtprocent:	0 %	31.12.2017
ex 2008 99 99	11	— en saltkoncentration på mere end 6 %,		
		— 0,1 % eller derover, men ikke mere end 1,4 % syrer udtrykt som citronsyremonohydrat og		
		— også med højst 2 000 mg/kg natriumbenzoat i henhold til CODEX STAN 192-1995		
		til brug ved fremstilling af fyldte vinblade med ris (1)		
ex 2009 41 92	20	Ananassaft	8 %	31.12.2015
ex 2009 41 99	70	— ikke fremstillet af koncentrat		
		— af slægten *Ananas*		
		— med en Brix-værdi på 11 og derover, men ikke over 16		
		til brug ved fremstilling af produkter i drikkevareindustrien (1)		

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2009 49 30	91	Ananassaft, undtagen i pulverform: — med en Brix-værdi på 20 og derover, men ikke over 67 — af en værdi pr. 100 kg netto på over 30 EUR — tilsat sukker til brug ved fremstilling af produkter i fødevare- eller drikkevareindustrien [1]	0 %	31.12.2014
ex 2009 81 31	10	Koncentrat af tranebærsaft — med en Brix-værdi på 40 og derover, men ikke over 66 — i pakninger med et indhold på 50 liter og derover	0 %	31.12.2014
ex 2009 89 79	20	Frosset saftkoncentrat af boysenbær med en Brix-værdi på 61 eller derover, men ikke over 67, i pakninger med et indhold på 50 liter og derover	0 %	31.12.2016
ex 2009 89 79	30	Frossen acerolafrugtsaftkoncentrat: — med en Brix-værdi på mere end 48, men ikke over 67, — i pakninger med et indhold på 50 liter eller derover	0 %	31.12.2018
ex 2009 89 79	85	Saftkoncentrat af acaibær — af arten *Euterpe oleracea*, — frosset, — uden tilsætning af sukker, — ikke i pulverform, — med en Brix-værdi på 23 og derover, men ikke over 32, i pakninger med et indhold på 10 kg og derover	0 %	31.12.2016
ex 2009 89 99	93	Ubehandlet frosset kokosvand, i pakninger med et indhold på 50 liter og derover	0 %	31.12.2016
ex 2106 10 20	10	Sojaproteinisolat, med indhold af calciumphosphat på 6,6 vægtprocent og derover, men ikke over 8,6 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 2106 90 92	45	Tilberedning med indhold af: — lakridsekstrakt på over 30 vægtprocent, men ikke over 35 vægtprocent, — tricaprylin på over 65 vægtprocent, men ikke over 70 vægtprocent, der er standardiseret efter vægt med glabridin på 3 vægtprocent og derover, men ikke over 4 vægtprocent	0 %	31.12.2016
ex 2519 90 10	10	Smeltet magnesium af renhed på 97 vægtprocent og derover	0 %	31.12.2016
ex 2804 50 90	10	Tellur af en renhed på 99,99 vægtprocent og derover, men ikke over 99,999 vægtprocent (CAS RN 13494-80-9)	0 %	31.12.2018
2804 70 00		Fosfor	0 %	31.12.2018
ex 2805 19 90	10	Litiummetal af renhed på 99,7 vægtprocent eller derover (CAS RN 7439-93-2)	0 %	31.12.2017
ex 2805 30 10	10	Legering af cerium med sjældne jordmetaller, med indhold af cerium på 47 vægtprocent og derover	0 %	31.12.2018
ex 2805 30 90 ex 2805 30 90 ex 2805 30 90	45 55 65	Sjældne jordarters metaller, scandium og yttrium, af renhed på 95 vægtprocent og derover	0 %	31.12.2015
ex 2811 19 80	10	Sulfamidsyre (CAS RN 5329-14-6)	0 %	31.12.2018
ex 2811 19 80	20	Hydrogeniodid (CAS RN 10034-85-2)	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2811 19 80	30	Fosforsyrling (CAS RN 10294-56-1)/Fosfonsyre (CAS RN 13598-36-2), der anvendes i produktionen af additiver, som anvendes i poly(vinylklorid)-industrien (1)	0 %	31.12.2017
ex 2811 22 00	10	Siliciumdioxid (CAS RN 7631-86-9) i form af pulver, bestemt til brug ved fremstilling af søjler til højpræstationsvæskekromatografi (HPLC) og prøvepatroner (1)	0 %	31.12.2018
ex 2811 22 00	30	Perler af porøst hvidt siliciumoxid (silica) med en partikelstørrelse på over 1 µm til brug ved fremstilling af kosmetiske produkter (1)	0 %	31.12.2016
ex 2812 90 00	10	Nitrogentrifluorid (CAS RN 7783-54-2)	0 %	31.12.2018
ex 2816 40 00	10	Bariumhydroxid (CAS RN 17194-00-2)	0 %	31.12.2017
ex 2818 10 91	10	Sintret korund med mikrokrystallinsk struktur, med indhold af: — α-Al_2O_3 på 94 vægtprocent eller derover, men under 98,5 vægtprocent (CASRN1344-28-1) — magnesiumspinel på 2 (± 1,5) vægtprocent (CASRN1309-48-4), — yttriumoxid på 1 (± 0,6) vægtprocent (CASRN1314-36-9) og — enten lanthanoxid på 2 (± 1,2) vægtprocent (CASRN1312-81-8) — eller lanthanoxid (CASRN1312-81-8) og neodymoxid (CASRN1313-97-9) på hver især 2 (± 1,2) vægtprocent, i hvilken partikler med en diameter på over 10 mm udgør mindre end 50 % af den samlede vægt	0 %	31.12.2015
ex 2818 20 00	10	Aktiveret aluminiumoxid med et specifikt overfladeareal på 350 m^2/g og derover	0 %	31.12.2014
ex 2818 30 00	10	Aluminiumhydroxidoxid i form af pseudobøhmit	4 %	31.12.2018
2819 10 00		Chromtrioxid (CAS RN 1333-82-0)	0 %	31.12.2016
ex 2819 90 90	10	Kromtrioxid til anvendelse i metallurgi (CAS RN 1308-38-9) (1)	0 %	31.12.2016
ex 2823 00 00	10	Titandioxid (CAS RN 13463-67-7) med: — en renhed på 99 vægtprocent eller derover — en gennemsnitlig kornstørrelse på 1,2 µm eller derover men ikke over 1,8 µm — en specifik overflade på 5,0 m^2/g eller derover men ikke over 7,5 m^2/g	0 %	31.12.2017
ex 2823 00 00	20	Titandioxid (CAS RN 13463-67-7) med en renhed på ikke under 99,7 % med: — et indhold af kalium og natrium (beregnet som natrium og rent kalium) på under 0,005vægtprocent tilsammen — et indhold af fosfor (beregnet som rent fosfor) på under 0,01 vægtprocent til anvendelse i metallurgien (1)	0 %	31.12.2017
ex 2825 10 00	10	Hydroxylammoniumchlorid (CAS RN 5470-11-1)	0 %	31.12.2017
ex 2825 50 00	20	Kobber(I eller II)oxid med indhold af kobber på 78 vægtprocent og derover og chlorid ikke over 0,03 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 2825 60 00	10	Zirconiumdioxid (CAS RN 1314-23-4)	0 %	31.12.2017
ex 2826 19 90	10	Wolframhexafluorid af renhed på 99,9 vægtprocent eller derover (CAS RN 7783-82-6)	0 %	31.12.2015
ex 2826 90 80	15	Litiumhexafluorfosfat (CAS RN 21324-40-3)	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2827 39 85	10	Kobbermonochlorid af renhed på 96 vægtprocent og derover, men ikke over 99 vægtprocent (CAS RN 7758-89-6)	0 %	31.12.2018
ex 2827 39 85	20	Antimonpentachlorid af renhed på 99 vægtprocent og derover (CAS RN 7647-18-9)	0 %	31.12.2016
ex 2827 39 85	30	Mangandichlorid (CAS RN 7773-01-5)	0 %	31.12.2014
ex 2827 49 90	10	Zirconiumdichloridoxid	0 %	31.12.2018
ex 2830 10 00	10	Dinatriumtetrasulfid, med indhold af natrium på 38 vægtprocent og derunder, beregnet på grundlag af tørsubstansen	0 %	31.12.2018
ex 2833 29 80	20	Mangansulfat monohydrat (CAS RN 10034-96-5)	0 %	31.12.2018
ex 2833 29 80	30	Zirconiumsulfat (CAS RN 14644-61-2)	0 %	31.12.2015
ex 2835 10 00	10	Natriumhypophosphitmonohydrat (CAS RN 10039-56-2)	0 %	31.12.2017
ex 2836 91 00	20	Lithiumcarbonat, med indhold af en eller flere følgende urenheder i koncentrationer som angivet nedenfor: — arsenik på 2 mg/kg og derover, — calcium på 200 mg/kg og derover, — chlorider på 200 mg/kg og derover, — jern på 20 mg/kg og derover, — magnesium på 150 mg/kg og derover, — tungmetaller på 20 mg/kg og derover, — kalium på 300 mg/kg og derover, — natrium på 300 mg/kg og derover, — sulfater på 200 mg/kg og derover, efter de metoder der er angivet i Den Europæiske Pharmakopi	0 %	31.12.2018
ex 2836 99 17	20	Basisk zirconium(IV)carbonat (CAS RN 15667-84-2)	0 %	31.12.2018
ex 2837 19 00	20	Kobbercyanid (CAS RN 544-92-3)	0 %	31.12.2018
ex 2837 20 00	10	Tetranatriumhexacyanoferrat (II) (CAS RN 13601-19-9)	0 %	31.12.2016
ex 2837 20 00	20	Ammoniumjern(III)hexacyanoferrat(II) (CAS RN 25869-00-5)	0 %	31.12.2017
ex 2839 19 00	10	Dinatriumdisilikat (CAS RN 13870-28-5)	0 %	31.12.2017
ex 2839 90 00	20	Calciumsilicat (CAS RN 1344-95-2)	0 %	31.12.2018
2841 30 00		Natriumdichromat (CAS RN 10588-01-9)	0 %	31.12.2018
ex 2841 80 00	10	Diammoniumwolframat (ammoniumparawolframat) (CAS RN 11120-25-5)	0 %	31.12.2017
ex 2841 90 85	10	Lithiumcobalt(III)oxid med et cobaltindhold på 59 % og derover (CAS RN 12190-79-3)	0 %	31.12.2017
ex 2841 90 85	20	Kaliumtitanoxid i pulverform med en renhed på 99 % eller derover (CAS RN 12056-51-8)	0 %	31.12.2018
ex 2842 10 00	10	Pulver af syntetisk zeolit beta	0 %	31.12.2018
ex 2842 10 00	20	Syntetisk chabazit-zeolit, i pulverform	0 %	31.12.2014
ex 2842 90 10	10	Natriumselenat (CAS RN 13410-01-0)	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2843 29 00	10	Sølvoxid, fri for nitrat og carbonat, med et indhold af sølv på ikke under 99,99 vægtprocent af metalindholdet, til fremstilling af sølvoxidbatterier (1)	0 %	31.12.2016
2845 10 00		Tungt vand (deuteriumoxid) (*Euratom*) (CAS RN 7789-20-0)	0 %	31.12.2018
2845 90 10		Deuterium og andre forbindelser af deuterium; hydrogen og forbindelser deraf, beriget med deuterium; blandinger og opløsninger med indhold af disse stoffer (*Euratom*)	0 %	31.12.2018
ex 2845 90 90	10	Helium-3 (CAS RN 14762-55-1)	0 %	31.12.2016
ex 2845 90 90	20	Vand beriget med oxygen-18 til et indhold på 95 % eller derover (CAS RN 14314-42-2)	0 %	31.12.2018
ex 2845 90 90	30	(^{13}C)Carbonmonoxid (CAS RN 1641-69-6)	0 %	31.12.2016
ex 2845 90 90	40	Jernborid beriget med boron-10 til et indhold på 95 % eller derover (CAS RN 200513-39-9)	0 %	31.12.2018
ex 2846 10 00 ex 3824 90 97	10 48	Sjældne jordarters koncentrat med indhold af sjældne jordarters oxider på 60 vægtprocent og derover, men ikke over 95 vægtprocent og af zirconiumoxid, aluminiumoxid eller jernoxid på 1 vægtprocent og derunder, og med et glødetab på 5 vægtprocent og derover	0 %	31.12.2018
ex 2846 10 00	20	Diceriumtricarbonat, også hydreret (CAS RN 537-01-9)	0 %	31.12.2018
ex 2846 10 00	30	Ceriumlanthancarbonat, også hydreret	0 %	31.12.2018
ex 2846 10 00	40	Ceriumlanthanneodympraseodymcarbonat, også hydreret	0 %	31.12.2014
2846 90 00		Uorganiske eller organiske forbindelser af de sjældne jordarters metaller, af yttrium eller af scandium eller af blandinger af disse metaller, bortset fra varer under pos. 2846 10 00	0 %	31.12.2018
ex 2848 00 00	10	Phosphin (CAS RN 7803-51-2)	0 %	31.12.2018
ex 2850 00 20	10	Silan (CAS RN 7803-62-5)	0 %	31.12.2018
ex 2850 00 20	20	Arsin (CAS RN 7784-42-1)	0 %	31.12.2018
ex 2850 00 20	30	Titannitrid med partikelstørrelse ikke over 250 nm (CAS RN 25583-20-4)	0 %	31.12.2017
ex 2850 00 20	40	Germaniumtetrahydrid (CAS RN 7782-65-2)	0 %	31.12.2016
ex 2850 00 20	50	Natriumtetrahydroborat (CAS RN 16940-66-2) — af renhed på mindst 98 % vægtprocent, og — ikke mere end 10 ppm jern til brug som additiv ved fremstilling af iltspærrende polymerartikler (1)	0 %	31.12.2017
ex 2850 00 60	10	Natriumazid (CAS RN 26628-22-8)	0 %	31.12.2018
ex 2853 00 90	10	Chlorsulfonylisocyanat (CAS RN 1189-71-5)	0 %	31.12.2016
ex 2903 39 90	10	Carbontetrafluorid (tetrafluormethan) (CAS RN 75-73-0)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2903 39 90	15	Perfluor(4-metyl-2-penten) (CAS RN 84650-68-0)	0 %	31.12.2016
ex 2903 39 90	25	2,3,3,3-Tetrafluorprop-1-en (CAS RN 754-12-1)	0 %	31.12.2017
ex 2903 39 90	30	Perfluorethan (CAS RN 76-16-4)	0 %	31.12.2018
ex 2903 39 90	40	1,1-Difluorethan (CAS RN 75-37-6)	0 %	31.12.2018
ex 2903 39 90	50	1,1,1,3,3-Pentafluorpropan (CAS RN 460-73-1)	0 %	31.12.2018
ex 2903 39 90	70	1,1,1,2-Tetrafluorethan, certificeret lugtfri og indeholdende højst: — 600 ppm 1,1,2,2-tetrafluorethan på vægtbasis — 2 ppm pentafluorethan på vægtbasis — 2 ppm chlordifluormethan på vægtbasis — 2 ppm chlorpentafluorethan på vægtbasis — 2 ppm dichlordifluormethan på vægtbasis til fremstilling af drivmiddel af farmaceutisk kvalitet til medicinske dosisinhalatorer (CAS RN 811-97-2) ([1])	0 %	31.12.2016
ex 2903 39 90	75	*Trans*-1,3,3,3-tetrafluorprop-1-en (CAS RN 1645-83-6)	0 %	31.12.2018
ex 2903 39 90	80	Hexafluorpropen (CAS RN 116-15-4)	0 %	31.12.2016
ex 2903 77 30	10	1,1,1-Trichlortrifluorethan (CAS RN 354-58-5)	0 %	31.12.2018
ex 2903 77 90	10	Chlortrifluorethylen (CAS RN 79-38-9)	0 %	31.12.2016
ex 2903 89 90	10	1,6,7,8,9,14,15,16,17,17,18,18-Dodecachlorpentacyclo [12.2.1.1^{6,9}.0^{2,13}.0^{5,10}]octadeca-7,15-dien (CAS RN 13560-89-9)	0 %	31.12.2018
ex 2903 89 90	30	Octafluorcyclopenten (CAS RN 559-40-0)	0 %	31.12.2016
ex 2903 89 90	40	Hexabromcyclododecan	0 %	31.12.2016
ex 2903 89 90	50	Chlorcyclopentan (CAS RN 930-28-9)	0 %	31.12.2017
ex 2903 99 90	20	1,2-Bis(pentabromphenyl)ethan (CAS RN 84852-53-9)	0 %	31.12.2018
ex 2903 99 90	40	2,6-Dichlortoluen, af renhed på 99 vægtprocent og derover og med indhold af: — tetrachlordibenzodioxin på 0,001 mg/kg og derunder, — tetrachlordibenzofuran på 0,001 mg/kg og derunder, — tetrachlorbiphenyl på 0,2 mg/kg og derunder	0 %	31.12.2018
ex 2903 99 90	50		0 %	31.12.2018
ex 2903 99 90	70	Fluorbenzen (CAS RN 462-06-6)	0 %	31.12.2015
ex 2903 99 90	80	1-Brom-3,4,5-trifluorbenzen (CAS RN 138526-69-9)	0 %	31.12.2018
ex 2903 99 90	85	2-Brom-9H-fluoren(CAS RN 1133-80-8)	0 %	31.12.2018
ex 2904 10 00	30	Natrium-*p*-styrensulfonat (CAS RN 2695-37-6)	0 %	31.12.2014
ex 2904 10 00	50	Natrium-2-methylprop-2-en-1-sulfonat (CAS RN 1561-92-8)	0 %	31.12.2014
ex 2904 20 00	10	Nitromethan (CAS RN 75-52-5)	0 %	31.12.2015
ex 2904 20 00	20	Nitroethan (CAS RN 79-24-3)	0 %	31.12.2015
ex 2904 20 00	30	1-Nitropropan (CAS RN 108-03-2)	0 %	31.12.2015
ex 2904 20 00	40	2-Nitropropan (CAS RN 79-46-9)	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2904 90 40	10	Trichlornitromethan, bestemt til fremstilling af varer under pos. 3808 92 (CAS RN 76-06-2) ([1])	0 %	31.12.2014
ex 2904 90 95	20	1-Chlor-2,4-dinitrobenzen (CAS RN 97-00-7)	0 %	31.12.2014
ex 2904 90 95	30	Tosylchlorid (CAS RN 98-59-9)	0 %	31.12.2014
ex 2904 90 95	40	4-Klorbenzensulfonylklorid (CAS RN 98-60-2)	0 %	31.12.2017
ex 2904 90 95	50	Ethansulfonylchlorid (CAS RN 594-44-5)	0 %	31.12.2018
ex 2905 19 00	11	Kalium tert-butanolat (CAS RN 865-47-4), også i form af opløsning i tetrahydrofuran ifølge bestemmelse 1e), kapitel 29 i KN	0 %	31.12.2018
ex 2905 19 00	30	2,6-Dimethylheptan-4-ol (CAS RN 108-82-7)	0 %	31.12.2018
ex 2905 19 00	40	2,6-Dimethylheptan-2-ol (CAS RN 13254-34-7)	0 %	31.12.2014
ex 2905 19 00	70	Titantetrabutanolat (CAS RN 5593-70-4)	0 %	31.12.2017
ex 2905 19 00	80	Titantetraisopropoxid (CAS RN 546-68-9)	0 %	31.12.2017
ex 2905 19 00	85	Titantetraetanolat (CAS RN 3087-36-3)	0 %	31.12.2018
ex 2905 29 90	10	3,5-Dimethylhex-1-yn-3-ol (CAS RN 107-54-0)	0 %	31.12.2014
ex 2905 29 90	20	Dec-9-en-1-ol (CAS RN 13019-22-2)	0 %	31.12.2014
ex 2905 29 90	30	Dodeca-8,10-dien-1-ol (CAS RN 33956-49-9)	0 %	31.12.2015
ex 2905 39 95	10	Propan-1,3-diol (CAS RN 504-63-2)	0 %	31.12.2015
ex 2905 39 95	20	Butan-1,2-diol (CAS RN 584-03-2)	0 %	31.12.2016
ex 2905 39 95	30	2,4,7,9-Tetramethyl-4,7-decanediol (CAS RN 17913-76-7)	0 %	31.12.2016
ex 2905 39 95	40	Decan-1,10-diol (CAS RN 112-47-0)	0 %	31.12.2017
ex 2905 39 95	50	2-Methyl-2-propylpropan-1,3-diol (CAS RN 78-26-2)	0 %	31.12.2018
ex 2905 49 00	10	Ethylidyntrimethanol (CAS RN 77-85-0)	0 %	31.12.2014
ex 2905 59 98	20	2,2,2-Trifluorethanol (CAS RN 75-89-8)	0 %	31.12.2014
2906 11 00		Menthol (CAS RN 1490-04-6)	0 %	31.12.2018
ex 2906 19 00	10	Cyclohex-1,4-ylendimethanol (CAS RN 105-08-8)	0 %	31.12.2018
ex 2906 19 00	20	4,4′-Isopropylidendicyclohexanol (CAS RN 80-04-6)	0 %	31.12.2018
ex 2906 29 00	10	2,2′-(*m*-Phenylen)dipropan-2-ol (CAS RN 1999-85-5)	0 %	31.12.2014
ex 2906 29 00	20	1-Hydroxymethyl-4-methyl-2,3,5,6-tetrafluorbenzen (CAS RN 79538-03-7)	0 %	31.12.2018
ex 2906 29 00	30	2-Phenylethanol (CAS RN 60-12-8)	0 %	31.12.2017
ex 2907 15 90	10	2-Naphthol (CAS RN 135-19-3)	0 %	31.12.2016
ex 2907 19 90	10	2,3,5-Trimethylphenol (CAS RN 697-82-5)	0 %	31.12.2014
ex 2907 19 90	20	Biphenyl-4-ol (CAS RN 92-69-3)	0 %	31.12.2018
ex 2907 21 00	10	Resorcinol (CAS RN 108-46-3)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2907 23 00	10	4,4′-Isopropylidendiphenol (CAS RN 80-05-7)	0 %	31.12.2017
ex 2907 29 00	15	6,6′-Di-tert-butyl-4,4′-butylidendi-m-cresol (CAS RN 85-60-9)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	20	4,4′-(3,3,5-Trimethylcyclohexyliden)diphenol (CAS RN 129188-99-4)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	30	4,4′,4″-Ethylidyntriphenol (CAS RN 27955-94-8)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	35	4-[2-(4-Hydroxy-3-prop-2-enylphenyl)propan-2-yl]-2-prop-2-enylphenol (CAS RN 1745-89-7)	0 %	31.12.2016
ex 2907 29 00	40	2,3,5-Trimethylhydroquinon (CAS RN 700-13-0)	0 %	31.12.2016
ex 2907 29 00	45	2-Methylhydroquinon (CAS RN 95-71-6)	0 %	31.12.2016
ex 2907 29 00	50	6,6′,6″-Tricyclohexyl-4,4′,4″-butan-1,1,3-triyltri(*m*-cresol) (CAS RN 111850-25-0)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	55	Biphenyl-2,2′-diol (CAS RN 1806-29-7)	0 %	31.12.2017
ex 2907 29 00	70	2,2′,2″,6,6′,6″-Hexa-*tert*-butyl-*α,α′,α″*-(mesitylen-2,4,6-triyl)tri-*p*-cresol (CAS RN 1709-70-2)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	85	Phloroglucinol, også hydreret	0 %	31.12.2018
ex 2908 19 00	10	Pentafluorphenol (CAS RN 771-61-9)	0 %	31.12.2018
ex 2908 19 00	20	4,4′-(Perfluorisopropyliden)diphenol(CAS RN 1478-61-1)	0 %	31.12.2018
ex 2908 99 00	30	4-Nitrophenol (CAS RN 100-02-7)	0 %	31.12.2018
ex 2908 99 00	40	4,5-Dihydroxynaftalen-2,7-disulfonsyre (CAS RN 148-25-4)	0 %	31.12.2017
ex 2909 19 90	20	Bis(2-chlorethyl)ether (CAS RN 111-44-4)	0 %	31.12.2018
ex 2909 19 90	30	Blanding af isomerer af (nonafluorbutyl)methylether eller (nonafluorbutyl)ethylether, af renhed på 99 vægtprocent og derover	0 %	31.12.2018
ex 2909 19 90	50	3-Ethoxy-perfluor-2-methylhexan (CAS RN 297730-93-9)	0 %	31.12.2016
ex 2909 19 90	60	1-Methoxyheptafluorpropan (CAS RN 375-03-1)	0 %	31.12.2018
ex 2909 20 00	10	8-Methoxycedran (CAS RN 19870-74-7)	0 %	31.12.2016
ex 2909 30 38	10	Bis(pentabromphenyl)ether (CAS RN 1163-19-5)	0 %	31.12.2018
ex 2909 30 38	20	1,1′-Propan-2,2-diylbis[3,5-dibrom-4-(2,3-dibrompropoxy)benzen] (CAS RN 21850-44-2)	0 %	31.12.2016
ex 2909 30 90	10	2-(Phenylmethoxy)naphthalen (CAS RN 613-62-7)	0 %	31.12.2014
ex 2909 30 90	20	1,2-Bis(3-methylphenoxy)ethan (CAS RN 54914-85-1)	0 %	31.12.2014
ex 2909 30 90	30	3,4,5-Trimethoxytoluen (CAS RN 6443-69-2)	0 %	31.12.2015
ex 2909 50 00	10	4-(2-Methoxyethyl)phenol (CAS RN 56718-71-9)	0 %	31.12.2018
ex 2909 50 00	20	Ubiquinol (CAS RN 992-78-9)	0 %	31.12.2015
ex 2909 60 00	10	Bis(α,α-dimethylbenzyl)peroxid (CAS RN 80-43-3)	0 %	31.12.2018
ex 2909 60 00	20	1,4-Di(2-*tert*-butylperoxyisopropyl)benzen (CAS RN 25155-25-3)	0 %	31.12.2016
ex 2910 90 00	15	1,2-Epoxycyclohexan (CAS RN 286-20-4)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2910 90 00	30	2,3-Epoxypropan-1-ol (glucidol) (CAS RN 556-52-5)	0 %	31.12.2018
ex 2910 90 00	80	Allylglycidylether (CAS RN 106-92-3)	0 %	31.12.2016
ex 2912 29 00	40	(2E,4E,6E,8E,10E,12E)-2,7,11-Trimethyl-13-(2,6,6-trimethyl-1-cyclohexen-1-yl)-2,4,6,8,10,12-tridecahexaenal (CAS RN 1638-05-7)	0 %	31.12.2016
ex 2912 29 00	50	4-Isobutylbenzaldehyd (CAS RN 40150-98-9)	0 %	31.12.2017
ex 2912 29 00	60	3,4-Dimetylbenzaldehyd (CAS RN 5973-71-7)	0 %	31.12.2018
ex 2912 49 00	10	3-Phenoxybenzaldehyd (CAS RN 39515-51-0)	0 %	31.12.2018
ex 2912 49 00	20	4-Hydroxybenzaldehyd (CAS RN 123-08-0)	0 %	31.12.2017
ex 2912 49 00	30	Salicylaldehyd (CAS RN 90-02-8)	0 %	31.12.2015
ex 2914 19 90	20	Heptan-2-on (CAS RN 110-43-0)	0 %	31.12.2017
ex 2914 19 90	30	3-Methylbutanon (CAS RN 563-80-4)	0 %	31.12.2017
ex 2914 19 90	40	Pentan-2-on (CAS RN 107-87-9)	0 %	31.12.2017
ex 2914 29 00	20	Cyclohexadec-8-enon (CAS RN 3100-36-5)	0 %	31.12.2018
ex 2914 29 00	30	(R)-*p*-Mentha-1(6),8-dien-2-on (CAS RN 6485-40-1)	0 %	31.12.2015
ex 2914 29 00	40	Campher	0 %	31.12.2018
ex 2914 29 00	50	*trans*-β-Damascon (CAS RN 23726-91-2)	0 %	31.12.2016
ex 2914 39 00	30	Benzophenon (CAS RN 119-61-9)	0 %	31.12.2017
ex 2914 39 00	50	4-Phenylbenzophenon (CAS RN 2128-93-0)	0 %	31.12.2018
ex 2914 39 00	60	4-Methylbenzophenon (CAS RN 134-84-9)	0 %	31.12.2018
ex 2914 39 00	70	Benzil (CAS RN 134-81-6)	0 %	31.12.2017
ex 2914 39 00	80	4′-Metylacetofenon (CAS RN 122-00-9)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	20	3′-Hydroxyacetophenon (CAS RN 121-71-1)	0 %	31.12.2015
ex 2914 50 00	25	4′-Methoxyacetophenon (CAS RN 100-06-1)	0 %	31.12.2018
ex 2914 50 00	30	2′-Hydroxyacetophenon (CAS RN 118-93-4)	0 %	31.12.2018
ex 2914 50 00	36	2,7-Dihydroxy-9-fluorenon (CAS RN 42523-29-5)	0 %	31.12.2018
ex 2914 50 00	40	4-(4-Hydroxyphenyl)butan-2-on (CAS RN 5471-51-2)	0 %	31.12.2016
ex 2914 50 00	45	3,4-Dihydroxybenzophenon (CAS RN 10425-11-3)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	60	2,2-Dimethoxy-2-phenylacetophenon (CAS RN 24650-42-8)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	70	16α,17α-Epoxy-3β-hydroxypregn-5-en-20-on (CAS RN 974-23-2)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	80	2′,6′-Dihydroxyacetophenon (CAS RN 699-83-2)	0 %	31.12.2018
ex 2914 69 90	10	2-Ethylanthraquinon (CAS RN 84-51-5)	0 %	31.12.2018
ex 2914 69 90	20	2-Pentylanthraquinon (CAS RN 13936-21-5)	0 %	31.12.2014
ex 2914 69 90	30	1,4-Dihydroxyanthraquinon (CAS RN 81-64-1)	0 %	31.12.2018
ex 2914 69 90	40	*p*-Benzoquinon (CAS RN 106-51-4)	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2914 70 00	20	2,4′-Difluorbenzophenon (CAS RN 342-25-6)	0 %	31.12.2017
ex 2914 70 00	40	Perfluor(2-methylpentan-3-on) (CAS RN 756-13-8)	0 %	31.12.2018
ex 2914 70 00	50	3′-Chlorpropiophenon (CAS RN 34841-35-5)	0 %	31.12.2018
ex 2914 70 00	60	4′-*tert*-Butyl-2′,6′-dimethyl-3′,5′-dinitroacetophenon (CAS RN 81-14-1)	0 %	31.12.2015
ex 2914 70 00	70	4-Chlor-4′-hydroxybenzophenon (CAS RN 42019-78-3)	0 %	31.12.2016
ex 2915 29 00	10	Antimontriacetat (CAS RN 6923-52-0)	0 %	31.12.2018
ex 2915 39 00	20	Isopentylacetat (CAS RN 123-92-2)	0 %	31.12.2017
ex 2915 39 00	40	*tert*-Butylacetat (CAS RN 540-88-5)	0 %	31.12.2018
ex 2915 39 00	50	3-Acetylphenylacetat (CAS RN 2454-35-5)	0 %	31.12.2014
ex 2915 39 00	60	Dodec-8-enylacetat (CAS RN 28079-04-1)	0 %	31.12.2015
ex 2915 39 00	65	Dodeca-7,9-dienylacetat (CAS RN 54364-62-4)	0 %	31.12.2015
ex 2915 39 00	70	Dodec-9-enylacetat (CAS RN 16974-11-1)	0 %	31.12.2015
ex 2915 39 00	75	Isobornylacetat (CAS RN 125-12-2)	0 %	31.12.2016
ex 2915 39 00	80	1-Phenylethylacetat (CAS RN 93-92-5)	0 %	31.12.2016
ex 2915 39 00	85	2-*tert*-Butylcyclohexylacetat (CAS RN 88-41-5)	0 %	31.12.2018
ex 2915 60 19	10	Ethylbutyrat (CAS RN 105-54-4)	0 %	31.12.2017
ex 2915 90 70	30	3,3-Dimethylbutyrylchlorid (CAS RN 7065-46-5)	0 %	31.12.2017
ex 2915 90 70	40	Nonansyre (pelargonsyre) (CAS RN 112-05-0)	0 %	31.12.2018
ex 2915 90 70	50	Allylheptanoat (CAS RN 142-19-8)	0 %	31.12.2014
ex 2915 90 70	55	Triethylorthoformiat (CAS RN 122-51-0)	0 %	31.12.2018
ex 2915 90 70	60	Ethyl-6,8-dikloroctanoat (CAS RN 1070-64-0)	0 %	31.12.2015
ex 2915 90 70	70	Koboltboratneodecanoatkomplekser af renhed på 92 vægtprocent og derover (CAS RN 68457-13-6)	0 %	31.12.2016
ex 2915 90 70	75	2,2-Dimetylbutyrylklorid (CAS RN 5856-77-9)	0 %	31.12.2017
ex 2915 90 70	80	Ethyldifluoracetat (CAS RN 454-31-9)	0 %	31.12.2016
ex 2916 12 00	10	2-*tert*-Butyl-6-(3-*tert*-butyl-2-hydroxy-5-methylbenzyl)-4-methylphenylacrylat (CAS RN 61167-58-6)	0 %	31.12.2018
ex 2916 12 00	40	2,4-Di-*tert*-pentyl-6-[1-(3,5-di-*tert*-pentyl-2-hydroxyphenyl)ethyl]phenylacrylat (CAS RN 123968-25-2)	0 %	31.12.2018
ex 2916 12 00	70	2-(2-Vinyloxyethoxy)ethylakrylat (CAS RN 86273-46-3)	0 %	31.12.2017
ex 2916 13 00	10	Hydroxyzinkmethacrylat, i pulverform (CAS RN 63451-47-8)	0 %	31.12.2014
ex 2916 13 00	20	Zinkdimethacrylat, i form af pulver (CAS RN 13189-00-9)	0 %	31.12.2018
ex 2916 14 00	10	2,3-Epoxypropylmethacrylat (CAS RN 106-91-2)	0 %	31.12.2018
ex 2916 19 95	20	Methyl-3,3-dimethylpent-4-enoat (CAS RN 63721-05-1)	0 %	31.12.2018
ex 2916 19 95	40	Sorbinsyre til brug ved fremstilling af dyrefoder (CAS RN 110-44-1) [1]	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2916 20 00	50	Ethyl-2,2-dimethyl-3-(2-methylpropenyl)cyclopropancarboxylat (CAS RN 97-41-6)	0 %	31.12.2018
ex 2916 20 00	60	3-Cyclohexylpropionsyre (CAS RN 701-97-3)	0 %	31.12.2015
ex 2916 31 00	10	Benzylbenzoat (CAS RN 120-51-4)	0 %	31.12.2016
ex 2916 39 90	10	2,3,4,5-Tetrafluorbenzoesyre (CAS RN 1201-31-6)	0 %	31.12.2016
ex 2916 39 90	15	2-Chlor-5-nitrobenzoesyre (CAS RN 2516-96-3)	0 %	31.12.2016
ex 2916 39 90	20	3,5-Dichlorbenzoylchlorid (CAS RN 2905-62-6)	3,6 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	25	2-Metyl-3-(4-fluorfenyl)propionylklorid (CAS RN 1017183-70-8)	0 %	31.12.2015
ex 2916 39 90	30	2,4,6-Trimetylbenzoylklorid (CAS RN 938-18-1)	0 %	31.12.2015
ex 2916 39 90	35	Methyl-4-*tert*-butylbenzoat (CAS RN 26537-19-9)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	38	6-Bromnaphthalen-2-carboxylsyre (CAS RN 5773-80-8)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	45	2-Chlorbenzoesyre (CAS RN 118-91-2)	0 %	31.12.2016
ex 2916 39 90	50	3,5-Dimethylbenzoylchlorid (CAS RN 6613-44-1)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	55	4-*tert*-Butylbenzoesyre (CAS RN 98-73-7)	0 %	31.12.2017
ex 2916 39 90	60	4-Ethylbenzoylchlorid (CAS RN 16331-45-6)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	70	Ibuprofen (INN) (CAS RN 15687-27-1)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	75	*m*-Toluylsyre (CAS RN 99-04-7)	0 %	31.12.2017
ex 2916 39 90	85	(2,4,5-Trifluorfenyl)eddikesyre (CAS RN 209995-38-0)	0 %	31.12.2017
ex 2917 11 00	20	Bis(*p*-methylbenzyl)oxalat (CAS RN 18241-31-1)	0 %	31.12.2018
ex 2917 11 00	30	Cobaltoxalat (CAS RN 814-89-1)	0 %	31.12.2014
ex 2917 19 10	10	Dimethylmalonat (CAS RN 108-59-8)	0 %	31.12.2014
ex 2917 19 10	20	Diethylmalonat (CAS RN 105-53-3)	0 %	31.12.2017
ex 2917 19 90	20	Natrium-1,2-bis(cyclohexyloxycarbonyl)ethansulfonat (CAS RN 23386-52-9)	0 %	31.12.2018
ex 2917 19 90	30	Ethylenbrassylat (CAS RN 105-95-3)	0 %	31.12.2014
ex 2917 19 90	50	Tetradecandisyre (CAS RN 821-38-5)	0 %	31.12.2015
ex 2917 19 90	70	Itaconsyre (CAS RN 97-65-4)	0 %	31.12.2018
ex 2917 20 00	30	1,4,5,6,7,7-Hexachlor-8,9,10-trinorborn-5-en-2,3-dicarboxylsyreanhydrid (CAS RN 115-27-5)	0 %	31.12.2018
ex 2917 20 00	40	3-Methyl-1,2,3,6-tetrahydrophthalsyreanhydrid (CAS RN 5333-84-6)	0 %	31.12.2018
ex 2917 34 00	10	Diallylphthalat (CAS RN 131-17-9)	0 %	31.12.2018
ex 2917 39 95	20	Dibutyl-1,4-benzendicarboxylat (CAS RN 1962-75-0)	0 %	31.12.2015

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2917 39 95	30	Benzen-1,2:4,5-tetracarboxylsyredianhydrid (CAS RN 89-32-7)	0 %	31.12.2015
ex 2918 16 00	20	Calciumdigluconat-monohydrat (CAS RN 66905-23-5) til brug ved fremstilling af calciumgluconat-lactat (CAS RN 11116-97-5) ([1])	0 %	31.12.2018
ex 2918 19 98	20	L-Æbelsyre (CAS RN 97-67-6)	0 %	31.12.2018
ex 2918 29 00	10	Monohydroxynaphthoesyrer	0 %	31.12.2018
ex 2918 29 00	35	Propyl-3,4,5-trihydroxybenzoat (CAS RN 121-79-9)	0 %	31.12.2017
ex 2918 29 00	50	Hexamethylenbis[3-(3,5-di-*tert*-butyl-4-hydroxyphenyl)propionat] (CAS RN 35074-77-2)	0 %	31.12.2018
ex 2918 29 00	60	Methyl-, ethyl-, propyl- og butylestere af 4-hydroxybenzoesyre og natriumsalte deraf (CAS RN 35285-68-8, 99-76-3, 5026-62-0, 94-26-8, 94-13-3, 35285-69-9, 120-47-8, 36457-20-2 or 4247-02-3)	0 %	31.12.2016
ex 2918 30 00	30	Methyl-2-benzoylbenzoat (CAS RN 606-28-0)	0 %	31.12.2018
ex 2918 30 00	50	Ethylacetoacetat (CAS RN 141-97-9)	0 %	31.12.2017
ex 2918 99 90	10	3,4-Epoxycyclohexylmethyl-3,4-epoxycyclohexancarboxylat (CAS RN 2386-87-0)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	15	Ethyl 2,3-epoxy-3-phenylbutyrat (CAS RN 77-83-8)	0 %	31.12.2017
ex 2918 99 90	20	Methyl-3-methoxyacrylat (CAS RN 5788-17-0)	0 %	31.12.2014
ex 2918 99 90	30	Methyl-2-(4-hydroxyphenoxy)propionat (CAS RN 96562-58-2)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	40	*trans*-4-Hydroxy-3-methoxykanelsyre (CAS RN 1135-24-6)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	50	Methyl-3,4,5-trimethoxybenzoat (CAS RN 1916-07-0)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	60	3,4,5-Trimethoxybenzoesyre (CAS RN 118-41-2)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	70	Allyl-(3-methylbutoxy)acetat (CAS RN 67634-00-8)	0 %	31.12.2014
ex 2918 99 90	80	Natrium-5-[2-klor-4-(trifluormetyl)fenoxy]-2-nitrobenzoat (CAS RN 62476-59-9)	0 %	31.12.2016
ex 2919 90 00	10	2,2′-Methylenbis(4,6-di-*tert*-butylphenyl)phosphat, mononatriumsalt (CAS RN 85209-91-2)	0 %	31.12.2018
ex 2919 90 00	30	Aluminiumhydroxybis[2,2′-methylenbis(4,6-di-*tert*-butylphenyl)phosphat] (CAS RN 151841-65-5)	0 %	31.12.2018
ex 2919 90 00	40	Tri-n-hexylphosphat (CAS RN 2528-39-4)	0 %	31.12.2018
ex 2919 90 00	50	Triethylphosphat (CAS RN 78-40-0)	0 %	31.12.2016
ex 2920 19 00	10	Fenitrothion (ISO) (CAS RN 122-14-5)	0 %	31.12.2018
ex 2920 19 00	20	Tolclofos-methyl (ISO) (CAS RN 57018-04-9)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 10	10	Diethylsulphat (CAS RN 64-67-5)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 10	20	Diallyl-2,2′-oxydiethyldicarbonat (CAS RN 142-22-3)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 10	40	Dimethylcarbonat (CAS RN 616-38-6)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 10	50	Di-*tert*-butyldicarbonat (CAS RN 24424-99-5)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2920 90 10	60	2,4-Di-*tert*-butyl-5-nitrophenylmethylcarbonat (CAS RN 873055-55-1)	0 %	31.12.2017
2920 90 30		Trimethylphosphit (CAS RN 121-45-9)	0 %	31.12.2018
2920 90 40		Triethylphosphit (CAS RN 122-52-1)	0 %	31.12.2016
ex 2920 90 85	10	*O,O′*-Dioctadecylpentaerythritolbis(phosphit) (CAS RN 3806-34-6)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 85	20	Tris(methylfenyl)fosfit (CAS RN 25586-42-9)	0 %	31.12.2015
ex 2920 90 85	30	2,2′-[[3,3′,5,5′-Tetrakis(1,1-dimethylethyl)[1,1′-biphenyl]-2,2′-diyl]bis(oxy)]bis[biphenyl-1,3,2-dioxaphosphepin], (CAS RN 138776-88-2)	0 %	31.12.2015
ex 2920 90 85	40	Bis(2,4-dicumylphenyl)pentaerythritoldiphosphit (CAS RN 154862-43-8)	0 %	31.12.2015
ex 2920 90 85	50	Fosetyl-aluminium (CAS RN 39148-24-8)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 85	60	Bis(neopentylglycolato)dibor (CAS RN 201733-56-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 19 50 ex 2929 90 00	10 20	Diethylaminotriethoxysilan (CAS RN 35077-00-0)	0 %	31.12.2014
ex 2921 19 60	10	2-(*N,N*-Dietylamino)etylklorid hydroklorid (CAS RN 869-24-9)	0 %	31.12.2017
ex 2921 19 99	20	Ethyl(2-methylallyl)amin (CAS RN 18328-90-0)	0 %	31.12.2018
ex 2921 19 99	30	Allylamin (CAS RN 107-11-9)	0 %	31.12.2018
ex 2921 19 99	60	Tetrakis(ethylmethylamino) zirconium (IV), (CAS RN 175923-04-3)	0 %	31.12.2018
ex 2921 19 99	70	*N,N*-Dimetyloctylamin - bortriklorid (1:1) (CAS RN 34762-90-8)	0 %	31.12.2017
ex 2921 29 00	20	Tris[3-(dimethylamino)propyl]amin (CAS RN 33329-35-0)	0 %	31.12.2018
ex 2921 29 00	30	Bis[3-(dimethylamino)propyl]methylamin (CAS RN 3855-32-1)	0 %	31.12.2018
ex 2921 29 00	40	Decamethylendiamin (CAS RN 646-25-3)	0 %	31.12.2015
ex 2921 29 00	50	*N′*-[3-(Dimethylamino)propyl]-*N,N*-dimethylpropan-1,3-diamin, (CAS RN 6711-48-4)	0 %	31.12.2016
ex 2921 30 99	30	1,3-Cyclohexandimetanamin (CAS RN 2579-20-6)	0 %	31.12.2015
ex 2921 30 99	40	Cyclopropylamin (CAS RN 765-30-0)	0 %	31.12.2017
ex 2921 42 00	15	4-Amino-3-nitrobenzensulfonsyre (CAS RN 616-84-2)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	20	3-Chloranilin (CAS RN 108-42-9)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	25	Natriumhydrogen-2-aminobenzen-1,4-disulfonat (CAS RN 24605-36-5)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	35	2-Nitroanilin (CAS RN 88-74-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	45	2,4,5-Trichloranilin (CAS RN 636-30-6)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	50	3-Aminobenzensulfonsyre (CAS RN 121-47-1)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	70	2-Aminobenzen-1,4-disulfonsyre (CAS RN 98-44-2)	0 %	31.12.2014
ex 2921 42 00	80	4-Chlor-2-nitroanilin (CAS RN 89-63-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	82	2-Chlor-4-nitroanilin (CAS RN 121-87-9)	0 %	31.12.2015

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2921 42 00	85	3,5-Dichloranilin (CAS RN 626-43-7)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	86	2,5-Dikloranilin af renhed på 99,5 vægtprocent og derover (CAS RN 95-82-9)	0 %	31.12.2017
ex 2921 42 00	87	*N*-Metylanilin (CAS RN 100-61-8)	0 %	31.12.2017
ex 2921 42 00	88	3,4-Dikloranilin-6-sulfonsyre (CAS RN 6331-96-0)	0 %	31.12.2017
ex 2921 43 00	20	4-Amino-6-chlortoluen-3-sulfonsyre (CAS RN 88-51-7)	0 %	31.12.2018
ex 2921 43 00	30	3-Nitro-*p*-toluidin (CAS RN 119-32-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 43 00	40	4-Aminotoluen-3-sulfonsyre (CAS RN 88-44-8)	0 %	31.12.2018
ex 2921 43 00	50	4-Aminobenzotrifluorid (CAS RN 455-14-1)	0 %	31.12.2015
ex 2921 43 00	60	3-Aminobenzotrifluorid (CAS RN 98-16-8)	0 %	31.12.2015
ex 2921 43 00	70	*N*-Ethyl-*m*-toluidin (CAS RN 102-27-2)	0 %	31.12.2016
ex 2921 43 00	80	6-Klor-α,α,α-trifluor-m-toluidin (CAS-nr. 121-50-6)	0 %	31.12.2017
ex 2921 44 00	20	Diphenylamin (CAS RN 122-39-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 45 00	10	Natriumhydrogen-3-aminonaphthalen-1,5-disulfonat (CAS RN 4681-22-5)	0 %	31.12.2014
ex 2921 45 00	20	2-Aminonaphthalen-1,5-disulfonsyre (CAS RN 117-62-4) eller natriumsalte deraf (CAS RN 19532-03-7) eller (CAS RN 62203-79-6)	0 %	31.12.2018
ex 2921 45 00	40	1-Naphthylamin (CAS RN 134-32-7)	0 %	31.12.2014
ex 2921 45 00	50	7-Aminonaphthalen-1,3,6-trisulfonsyre (CAS RN 118-03-6)	0 %	31.12.2018
ex 2921 49 00	20	Pendimethalin (ISO) (CAS RN 40487-42-1)	3,5 %	31.12.2018
ex 2921 49 00	40	*N*-1-Naphthylanilin (CAS RN 90-30-2)	0 %	31.12.2018
ex 2921 49 00	60	*N*-Benzyl-*N*-ethylanilin (CAS RN 92-59-1)	0 %	31.12.2014
ex 2921 49 00	70	2-Chlorbenzylamin (CAS RN 89-97-4)	0 %	31.12.2015
ex 2921 49 00	80	4-Heptafluorisopropyl-2-methylanilin (CAS RN 238098-26-5)	0 %	31.12.2015
ex 2921 49 00	85	4-Isopropylanilin (CAS RN 99-88-7)	0 %	31.12.2017
ex 2921 51 19	20	Toluendiamin (TDA) med et indhold af 4-methyl-m-phenylendiamin på 78vægtprocent og derover, men ikke over 82vægtprocent, og 2-methyl-m-phenylendiamin på 18vægtprocent og derover, men ikke over 22vægtprocent, og med et restindhold af tjære på 0,23vægtprocent og derunder	0 %	31.12.2018
ex 2921 51 19	30	2-Methyl-*p*-phenylendiaminsulfat (CAS RN 615-50-9)	0 %	31.12.2018
ex 2921 51 19	40	*p*-Phenylendiamin (CAS RN 106-50-3)	0 %	31.12.2016
ex 2921 51 19	50	Mono- og dichlorderivater af *p*-phenylendiamin og *p*-diaminotoluen	0 %	31.12.2014
ex 2921 51 19	60	2,4-Diaminobenzensulfonsyre (CAS RN 88-63-1)	0 %	31.12.2018
ex 2921 59 90	10	Blanding af isomerer af 3,5-diethyltoluendiamin	0 %	31.12.2018
ex 2921 59 90	30	3,3′-Dichlorbenzidindihydrochlorid (CAS RN 612-83-9)	0 %	31.12.2017
ex 2921 59 90	40	4,4′-Diaminostilben-2,2′-disulfonsyre (CAS RN 81-11-8)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2921 59 90	50	*N*-Ethyl-*N*′,*N*′-dimethyl-*N*-phenyl-ethylen-1,2-diamin (CAS RN 27692-91-7)	0 %	31.12.2014
ex 2921 59 90	60	(2R,5R)-1,6-Difenylhexan-2,5-diamindihydroklorid (CAS RN 1247119-31-8)	0 %	31.12.2017
ex 2922 19 85	20	2-(2-Methoxyphenoxy)ethylaminhydroklorid (CAS RN 64464-07-9)	0 %	31.12.2017
ex 2922 19 85	25	Titanbis(triethanolamin)diisopropoxid (CAS RN 36673-16-2)	0 %	31.12.2017
ex 2922 19 85	30	*N*,*N*,*N*′,*N*′-Tetramethyl-2,2′-oxybis(ethylamin) (CAS RN 3033-62-3)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	40	2-(Dimethylamino)ethylbenzoat (CAS RN 2208-05-1)	0 %	31.12.2014
ex 2922 19 85	45	2-[2-Hydroxyethyl(octadecyl)amino]ethanol (CAS RN 10213-78-2)	0 %	31.12.2016
ex 2922 19 85	50	2-(2-Methoxyphenoxy)ethylamin (CAS RN 1836-62-0)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	60	*N*,*N*,*N*′-Trimethyl-*N*′-(2-hydroxy-ethyl)2,2′-oxybis(ethylamin), (CAS RN 83016-70-0)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	65	*trans*-4-Aminocyclohexanol (CAS RN 27489-62-9)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	70	D-(-)-threo-2-amino-1-(*p*-nitrophenyl)propan-1,3-diol (CAS RN 716-61-0)	0 %	31.12.2016
ex 2922 19 85	75	2-Ethoxyethylamin (CAS RN 110-76-9)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	80	*N*-[2-[2-(Dimethylamino)ethoxy]ethyl]-*N*-methyl-1,3-propandiamin, (CAS RN 189253-72-3)	0 %	31.12.2014
ex 2922 19 85	85	(1S,4R)-cis-4-Amino-2-cyclopenten-1-methanol-D-tartrat (CAS RN 229177-52-0)	0 %	31.12.2018
ex 2922 21 00	10	2-Amino-5-hydroxynaftalen-1,7-disulfonsyre (CAS RN 6535-70-2)	0 %	31.12.2018
ex 2922 21 00	30	6-Amino-4-hydroxynaphthalen-2-sulfonsyre (CAS RN 90-51-7)	0 %	31.12.2014
ex 2922 21 00	40	7-Amino-4-hydroxynaphthalen-2-sulfonsyre (CAS RN 87-02-5)	0 %	31.12.2018
ex 2922 21 00	50	Natriumhydrogen-4-amino-5-hydroxynaphthalen-2,7-disulfonat, (CAS RN 5460-09-3)	0 %	31.12.2014
ex 2922 21 00	60	4-Amino-5-hydroxynaphthalen-2,7-disulfonsyre af renhed på 80 vægtprocent eller derover (CAS RN 90-20-0)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	20	3-Aminophenol (CAS RN 591-27-5)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	25	5-Amino-*o*-cresol (CAS RN 2835-95-2)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	45	Anisidiner	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	55	3-Amino-4-hydroxybenzensulfonsyre (CAS RN 98-37-3)	0 %	31.12.2014
ex 2922 29 00	65	4-Trifluormethoxyanilin (CAS RN 461-82-5)	0 %	31.12.2014
ex 2922 29 00	70	4-Nitro-*o*-anisidin (CAS RN 97-52-9)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	75	4-(2-Aminoethyl)phenol (CAS RN 51-67-2)	0 %	31.12.2015
ex 2922 29 00	80	3-Diethylaminophenol (CAS RN 91-68-9)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	85	4-Benzyloxyanilinhydrochlorid (CAS RN 51388-20-6)	0 %	31.12.2018
ex 2922 39 00	10	1-Amino-4-brom-9,10-dioxoanthracen-2-sulfonsyre og salte deraf	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2922 39 00	20	2-Amino-5-chlorbenzophenon (CAS RN 719-59-5)	0 %	31.12.2015
ex 2922 39 00	70	*p*-[(2-Chlorethyl)ethylamino]benzaldehyd (CAS RN 2643-07-4)	0 %	31.12.2016
ex 2922 43 00	10	Anthranilsyre (CAS RN 118-92-3)	0 %	31.12.2018
ex 2922 49 85	10	Ornithinaspartat (INNM) (CAS RN 3230-94-2)	0 %	31.12.2018
ex 2922 49 85	15	DL-asparaginsyre til fremstilling af kosttilskud, (CAS RN 617-45-8) ([1])	0 %	31.12.2014
ex 2922 49 85	20	3-Amino-4-klorbenzoesyre (CAS RN 2840-28-0)	0 %	31.12.2017
ex 2922 49 85	40	Norvalin	0 %	31.12.2018
ex 2922 49 85	45	Glycin (CAS RN 56-40-6)	0 %	31.12.2015
ex 2922 49 85	50	D-(-)-Dihydrophenylglycin (CAS RN 26774-88-9)	0 %	31.12.2014
ex 2922 49 85	60	Ethyl-4-dimethylaminobenzoat (CAS RN 10287-53-3)	0 %	31.12.2017
ex 2922 49 85	70	2-Ethylhexyl-4-dimethylaminobenzoat (CAS RN 21245-02-3)	0 %	31.12.2018
ex 2922 50 00	20	1-[2-Amino-1-(4-methoxyphenyl)-ethyl]-cyclohexanolhydrochlorid, (CAS RN 130198-05-9)	0 %	31.12.2014
ex 2922 50 00	70	2-(1-Hydroxycyclohexyl)-2-(4-methoxyphenyl)ethylammoniumacetat	0 %	31.12.2018
ex 2923 90 00	10	Tetrabutylammoniumhydroxid i form af en vandig opløsning med indhold af tetrabutylammoniumhydroxid på 25 (± 0,5) vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 2923 90 00	25	Tetrakis(dimethylditetradecylammonium) molybdat, (CAS RN 117342-25-3)	0 %	31.12.2018
ex 2923 90 00	45	Tetrabutylammoniumhydroxid i form af en vandig opløsning med indhold af 55 vægtprocent (± 1 %) tetrabutylammoniumhydroxid, (CAS RN 2052-49-5)	0 %	31.12.2014
ex 2923 90 00	70	Tetrapropylammoniumhydroxid, i form af en vandig opløsning, med indhold af: — tetrapropylammoniumhydroxid på 40 (± 2) vægtprocent, — carbonat på 0,3 vægtprocent og derunder, — tripropylamin på 0,1 vægtprocent og derunder, — bromid på 500 mg/kg og derunder og — kalium og natrium på i alt på 25 mg/kg og derunder	0 %	31.12.2018
ex 2923 90 00	75	Tetraethylammoniumhydroxid, i form af en vandig opløsning med indhold af: — tetraethylammoniumhydroxid på 35 (± 0,5) vægtprocent — klorid på 1 000 mg/kg og derunder — jern på 2 mg/kg og derunder og — kalium på 10 mg/kg og derunder	0 %	31.12.2015
ex 2923 90 00	80	Diallyldimethylammoniumchlorid, i form af en vandig opløsning med indhold af diallyldimethylammoniumchlorid på 63 vægtprocent og derover, men ikke over 67 vægtprocent, (CAS RN 7398-69-8)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	10	2-acrylamido-2-methylpropansulfonsyre (CAS RN 15214-89-8) eller natriumsalte deraf (CAS RN 5165-97-9), eller ammoniumsalte deraf(CAS RN 58374-69-9)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2924 19 00	30	Methyl-2-acetamido-3-chlorpropionat (CAS RN 87333-22-0)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	40	*N*-(1,1-Dimethyl-3-oxobutyl)acrylamid (CAS RN 2873-97-4)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	50	Acrylamide (CAS RN 79-06-1)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	60	*N,N*-Dimethylacrylamid (CAS RN 2680-03-7)	0 %	31.12.2016
ex 2924 19 00	70	Methylcarbamat (CAS RN 598-55-0)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	80	Tetrabutylurinstof (CAS RN 4559-86-8)	0 %	31.12.2017
ex 2924 21 00	10	4,4′-Dihydroxy-7,7′-ureylendi(naphthalen-2-sulfonsyre) og natriumsalte deraf	0 %	31.12.2018
ex 2924 21 00	20	(3-Aminophenyl)urea-hydrochlorid (CAS RN 59690-88-9)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	10	Alachlor (ISO), (CAS RN 15972-60-8)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	12	4-(Acetylamino)-2-aminobenzensulfonsyre (CAS RN 88-64-2)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	15	Acetochlor (ISO), (CAS RN 34256-82-1)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	20	2-Chlor-*N*-(2-ethyl-6-methylphenyl)-*N*-(propan-2-yloxymethyl)acetamid, (CAS RN 86763-47-5)	0 %	31.12.2014
ex 2924 29 98	27	2-Brom-4-fluoracetanilid (CAS RN 1009-22-9)	0 %	31.12.2016
ex 2924 29 98	40	N,N′-1,4-Phenylenbis[3-oxobutyramid], (CAS RN 24731-73-5)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	45	Propoxur (ISO) (CAS RN 114-26-1)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	50	N,N′-(2,5-Dichlor-1,4-phenylen)bis[3-oxobutyramid], (CAS RN 42487-09-2)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	51	Metyl-2-amino-4-[[(2,5-diklorfenyl)amino]carbonyl]benzoat (CAS RN 59673-82-4)	0 %	31.12.2017
ex 2924 29 98	53	4-Amino-N-[4-(aminocarbonyl)fenyl]benzamid (CAS RN 74441-06-8)	0 %	31.12.2017
ex 2924 29 98	55	N,N′-(2,5-Dimethyl-1,4-phenylen)bis[3-oxobutyramid], (CAS RN 24304-50-5)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	60	N,N′-(2-Chlor-5-methyl-1,4-phenylen)bis[3-oxobutyramid], (CAS RN 41131-65-1)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	63	*N*-Ethyl-2-(isopropyl)-5-metylcyclohexancarboxamid (CAS RN 39711-79-0)	0 %	31.12.2016
ex 2924 29 98	65	2-(4-Hydroxyphenyl)acetamid (CAS RN 17194-82-0)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	75	3-Amino-*p*-anisanilid (CAS RN 120-35-4)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	80	5′-Chlor-3-hydroxy-2′,4′-diméthoxy-2-naphtanilid (CAS RN 92-72-8)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	85	*p*-Aminobenzamid (CAS RN 2835-68-9)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	86	Anthranilamid af renhed på 99,5 vægtprocent og derover (CAS RN 88-68-6)	0 %	31.12.2017
ex 2924 29 98	87	Paracetamol (INN)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	88	5′-Chlor-3-hydroxy-2′-methyl-2-naphthanilid (CAS RN 135-63-7)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	89	Flutolanil (ISO) (CAS RN 66332-96-5)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	91	3-Hydroxy-2′-methoxy-2-naphthanilid (CAS RN 135-62-6)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2924 29 98	92	3-Hydroxy-2-naphthanilid (CAS RN 92-77-3)	0 %	31.12.2014
ex 2924 29 98	93	3-Hydroxy-2′-methyl-2-naphthanilid (CAS RN 135-61-5)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	94	2′-Ethoxy-3-hydroxy-2-naphthanilid (CAS RN 92-74-0)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	97	1,1-Cyclohexandieddikesyre monoamid (CAS RN 99189-60-3)	0 %	31.12.2018
ex 2925 11 00	20	Saccharin og natriumsalte deraf	0 %	31.12.2018
ex 2925 19 95	10	*N*-Phenylmaleimid (CAS RN 941-69-5)	0 %	31.12.2018
ex 2925 19 95	20	4,5,6,7-Tetrahydroisoindol-1,3-dion (CAS RN 4720-86-9)	0 %	31.12.2017
ex 2925 19 95	30	*N,N′*-(*m*-Fenylen)dimaleimid (CAS RN 3006-93-7)	0 %	31.12.2017
ex 2925 29 00	10	Dicyclohexylcarbodiimid (CAS RN 538-75-0)	0 %	31.12.2018
ex 2925 29 00	20	N-[3-(dimethylamino)propyl]-N′-ethylcarbodiimidhydrochlorid (CAS RN 25952-53-8)	0 %	01.01.2018
ex 2926 90 95	13	alfa-Brom-o-toluonitril (CAS RN 22115-41-9)	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	20	2-(*m*-Benzoylphenyl)propiononitril (CAS RN 42872-30-0)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	25	2,2-Dibrom-3-nitrilopropionamid (CAS RN 10222-01-2)	0 %	31.12.2016
ex 2926 90 95	30	2-Amino-3-(3,4-dimethoxyphenyl)-2-methylpropannitrilhydrochlorid, (CAS RN 2544-13-0)	0 %	31.12.2015
ex 2926 90 95	50	Alkyl- eller alkoxyalkylesters af cyaneddikesyre	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	55	Methyl-2-cyan-2-phenylbutyrat (CAS RN 24131-07-5)	0 %	31.12.2016
ex 2926 90 95	60	Cyaneddikesyre i krystallinsk form (CAS RN 372-09-8)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	61	*m*-(1-Cyanoethyl)benzoesyre (CAS RN 5537-71-3)	0 %	31.12.2016
ex 2926 90 95	63	1-(Cyanoacetyl)-3-ethylurea (CAS RN 41078-06-2)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	64	Esfenvalerat med en renhed på 83 vægtprocent og derover i en blanding med egne isomerer (CAS RN 66230-04-4)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	65	Malononitril (CAS RN 109-77-3)	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	70	Methacrylonitril (CAS RN 126-98-7)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	74	Chlorothalonil (ISO) (CAS RN 1897-45-6)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	75	Ethyl-2-cyan-2-ethyl-3-methylhexanoat (CAS RN 100453-11-0)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	80	Ethyl-2-cyan-2-phenylbutyrat (CAS RN 718-71-8)	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	86	Ethylendiamintetraacetonitril (CAS RN 5766-67-6)	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	89	Butyronitril (CAS RN 109-74-0)	0 %	31.12.2018
ex 2927 00 00	10	2,2′-Dimethyl-2,2′-azodipropionamidindihydrochlorid	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2927 00 00	20	4-Anilino-2-methoxybenzendiazoniumhydrogensulfat (CAS RN 36305-05-2)	0 %	31.12.2018
ex 2927 00 00	30	4′-Aminoazobenzen-4-sulfonsyre (CAS RN 104-23-4)	0 %	31.12.2018
ex 2927 00 00	70	Tetrasodium 3,3′-[azoxybis[(2-methoxy-4,1-phenylen)azo]]bis[4,5-dihydroxynaphthalen-2,7-disulphonat], (CAS RN 83968-64-3)	0 %	31.12.2014
ex 2927 00 00	80	4-[(2,5-Diklorfenyl)azo]-3-hydroxy-2-naftoesyre (CAS RN 51867-77-7)	0 %	31.12.2017
ex 2928 00 90	10	3,3′-Bis(3,5-di-*tert*-butyl-4-hydroxyphenyl)-*N*,*N*′-bipropionamid (CAS RN 32687-78-8)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	25	Acetaldehydoxim i vandig opløsning (CAS RN 107-29-9)	0 %	31.12.2015
ex 2928 00 90	30	*N*-Isopropylhydroxylamin (CAS RN 5080-22-8)	0 %	31.12.2016
ex 2928 00 90	35	2-Klor-N-metoxy-N-metylacetamid (CAS RN 67442-07-3)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	40	*O*-Ethylhydroxylamin, i form af en vandig opløsning (CAS RN 624-86-2)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	45	Tebufenozid (ISO) (CAS RN 112410-23-8)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	55	Aminoguanidinium-hydrogencarbonat (CAS RN 2582-30-1)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	60	Adipohydrazid (CAS RN 1071-93-8)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	70	Butanonoxim (CAS RN 96-29-7)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	75	Metaflumizon (ISO) (CAS RN 139968-49-3)	0 %	31.12.2016
ex 2928 00 90	80	Cyflufenamid (ISO) (CAS RN 180409-60-3)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	85	Daminozid (ISO) af renhed på 99 vægtprocent og derover (CAS RN 1596-84-5)	0 %	31.12.2016
ex 2929 10 00	10	Methylendicyclohexyldiisocyanater (CAS RN 28605-81-4)	0 %	31.12.2018
ex 2929 10 00	15	3,3′-Dimethylbiphenyl-4,4′-diyldiisocyanat (CAS RN 91-97-4)	0 %	31.12.2014
ex 2929 10 00	20	Butylisocyanat (CAS RN 111-36-4)	0 %	31.12.2017
ex 2929 10 00	40	*m*-Isopropenyl-*α*,*α*-dimethylbenzylisocyanat (CAS RN 2094-99-7)	0 %	31.12.2018
ex 2929 10 00	50	*m*-Phenylendiisopropylidendiisocyanat (CAS RN 2778-42-9)	0 %	31.12.2018
ex 2929 10 00	55	2,5- (og 2,6-)Bis(isocyanatomethyl)bicyclo[2.2.1]heptan (CAS RN 74091-64-8)	0 %	31.12.2015
ex 2929 10 00	60	Blanding af isomerer af trimethylhexamethylendiisocyanat	0 %	31.12.2018
ex 2929 10 00	80	1,3-Bis(isocyanatomethyl)benzen (CAS RN 3634-83-1)	0 %	31.12.2016
ex 2930 20 00	10	Prosulfocarb (ISO) (CAS RN 52888-80-9)	0 %	31.12.2017
ex 2930 20 00	20	2-Isopropylethylthiocarbamat (CAS RN 141-98-0)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	10	2,3-Bis((2-mercaptoethyl)thio)-1-propanthiol (CAS RN 131538-00-6)	0 %	31.12.2015

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2930 90 99	13	Mercaptaminhydrochlorid (CAS RN 156-57-0)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	14	4-(Methylthio)benzaldehyd (CAS RN 3446-89-7)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	15	Ethoprophos (ISO) (CAS RN 13194-48-4)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	17	4-(Metyltio)benzaldehyd (CAS RN 3446-89-7)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	18	1-Metyl-5-[3-metyl-4-[4-[(trifluormetyl)thio]fenoxy]fenyl]biuret (CAS RN 106310-17-2)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	20	2-Methoxy-N-[2-nitro-5-(phenylthio)phenyl]acetamid (CAS RN 63470-85-9)	0 %	31.12.2015
ex 2930 90 99	23	Dimethyl[(methylsulphanyl)methylyliden]biscarbamat (CAS RN 34840-23-8)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	25	Thiophanat-methyl (ISO), (CAS RN 23564-05-8)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	30	4-(4-Isopropoxyphenylsulfonyl)phenol (CAS RN 95235-30-6)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	35	Glutathion (CAS RN 70-18-8)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	40	3,3′-Thiodipropionsyre (CAS RN 111-17-1)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	45	2-[(*p*-Aminophenyl)sulfonyl]ethylhydrogensulfat (CAS RN 2494-89-5)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	50	[S-(R*,R*)]-2-Amino-1-[4-(metylthio)-fenyl]-1,3-propandiol, (CAS RN 23150-35-8)	0 %	31.12.2015
ex 2930 90 99	55	Thiourinstof (CAS RN 62-56-6)	0 %	31.12.2015
ex 2930 90 99	60	Methylphenylsulfid (CAS RN 100-68-5)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	62	Zinkbis(benzolsulfinat) (CAS RN 24308-84-7)	0 %	31.12.2014
ex 2930 90 99	64	3-Chlor-2-methylphenyl-methyl-sulfid (CAS RN 82961-52-2)	0 %	31.12.2014
ex 2930 90 99	65	Pentaerythritoltetrakis(3-mercaptopropionat) (CAS RN 7575-23-7)	0 %	31.12.2015
ex 2930 90 99	66	Diphenylsulfid (CAS RN 139-66-2)	0 %	31.12.2017
ex 2930 90 99	67	3-Brommethyl-2-chlor-4-(methylsulfonyl)-benzoesyre (CAS RN 120100-05-2)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	68	Clethodim (ISO) (CAS RN 99129-21-2)	0 %	31.12.2017
ex 2930 90 99	77	4-[4-(2-Propenyloxy)phenylsulfonyl]phenol (CAS RN 97042-18-7)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	78	4-Mercaptomethyl-3,6-dithia-1,8-octandithiol (CAS RN 131538-00-6)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	80	Captan (ISO) (CAS RN 133-06-2)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	81	Disodium hexamethylene-1,6-bisthiosulfate dihydrate (CAS RN 5719-73-3)	3 %	31.12.2014
ex 2930 90 99	83	Methyl-*p*-tolylsulfon (CAS RN 3185-99-7)	0 %	31.12.2017
ex 2930 90 99	84	2-Chlor-4-methylsulfonylbenzoesyre (CAS RN 53250-83-2)	0 %	31.12.2014
ex 2930 90 99	87	3-Sulfinobenzoesyre (CAS RN 15451-00-0)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	89	Kalium- eller natriumsalt af O-ethyl-, O-isopropyl-, O-butyl-, O-isobutyl- eller O-pentyl-dithiocarbonater	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	05	Butylethylmagnesium (CAS RN 62202-86-2), i form af opløsning i heptan	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2931 90 90	10	Diethylmethoxyboran (CAS RN 7397-46-8), også i form af opløsning i tetrahydrofuran ifølge bestemmelse 1e), kapitel 29 i KN	0 %	31.12.2015
ex 2931 90 90	14	Natriumdiisobutylditiofosfinat (CAS RN 13360-78-6) i vandig opløsning	0 %	31.12.2017
ex 2931 90 90	15	Triethylboran (CAS RN 97-94-9)	0 %	31.12.2015
ex 2931 90 90	18	Trioctylphosphinoxid (CAS RN 78-50-2)	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	20	Methylcyclopentadienyl-mangan-tricarbonyl med et indhold af cyclopentadienyl-mangan-tricarbonyl på 4,9 vægtprocent og derunder, (CAS RN 12108-13-3)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	24	Methyl-tris-(2-pentanonoxim)silan (CAS RN 37859-55-5)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	30	Diethylboranisopropoxid (CAS RN 74953-03-0)	0 %	31.12.2015
ex 2931 90 90	35	(Z)-Prop-1-en-1-ylfosfonsyre (CAS RN 25383-06-6)	0 %	31.12.2017
ex 2931 90 90	40	N-(Phosphonomethyl)iminodieddikesyre (CAS RN 5994-61-6)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	50	Bis(2,4,4-trimethylpentyl)phosphinsyre (CAS RN 83411-71-6)	0 %	31.12.2018
ex 2931 90 90	55	Dimethyl[dimethylsilyldiindenyl]hafnium (CAS RN 220492-55-7)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	70	N,N-Dimethylanilinium-tetrakis(pentafluorphenyl)borat (CAS RN 118612-00-3)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	72	Phenylphosphonsyredichlorid (CAS RN 824-72-6)	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	75	Tetrakis(hydroxymethyl)phosphoniumchlorid (CAS RN 124-64-1)	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	86	Blanding af isomererne 9-icosyl-9-phosphabicyclo[3.3.1]nonan og 9-icosyl-9-phosphabicyclo[4.2.1]nonan	0 %	31.12.2018
ex 2931 90 90	87	Tris(4-methylpentan-2-oximino)methylsilan (CAS RN 37859-57-7)	0 %	31.12.2018
ex 2931 90 90	89	Tetrabutylphosphoniumacetat, i form af en vandig opløsning (CAS RN 30345-49-4)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	91	Trimethylsilan (CAS RN 993-07-7)	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	92	Trimethylboran (CAS RN 593-90-8)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	96	3-(Hydroxyphenylphosphinoyl)propionsyre (CAS RN 14657-64-8)	0 %	31.12.2018
ex 2932 13 00	10	Tetrahydrofurfurylalkohol (CAS RN 97-99-4)	0 %	31.12.2018
ex 2932 19 00	40	Furan (CAS RN 110-00-9) af renhed på 99 vægtprocent og derover	0 %	31.12.2014
ex 2932 19 00	41	2,2 di(tetrahydrofuryl)propan (CAS RN 89686-69-1)	0 %	31.12.2014
ex 2932 19 00	45	1,6-Dichlor-1,6-dideoxy-β-D-fructofuranosyl-4-chlor- 4-deoxy-α-D-galactopyranosid, (CAS RN 56038-13-2)	0 %	31.12.2014
ex 2932 19 00	50	2-Methylfuran (CAS RN 534-22-5)	0 %	31.12.2015
ex 2932 19 00	70	Furfurylamin (CAS RN 617-89-0)	0 %	31.12.2014
ex 2932 19 00	75	Tetrahydro-2-methylfuran (CAS RN 96-47-9)	0 %	31.12.2018
ex 2932 19 00	80	5-Nitrofurfurylidendi(acetat) (CAS RN 92-55-7)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	10	2′-Anilin-6′-[ethyl(isopentyl)amino]-3′-methylspiro[isobenzofuran-1(3*H*),9′-xanthen]-3-on (CAS RN 70516-41-5)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2932 20 90	15	Cumarin (CAS RN 91-64-5)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	20	Etyl-6′-(dietylamino)-3-oxo-3H-spiro[2-benzofuran-1,9′-xanthen]-2′-carboxylat (CAS RN 154306-60-2)	0 %	31.12.2017
ex 2932 20 90	35	6′-Diethylamino-3′-methyl-2′-(2,4-xylidino)spiro[isobenzofuran-1(3*H*),9′-xanthen]-3-on (CAS RN 36431-22-8)	0 %	31.12.2018
ex 2932 20 90	40	(*S*)-(-)-α-Amino-γ-butyrolactonhydrobromid (CAS RN 15295-77-9)	0 %	31.12.2017
ex 2932 20 90	55	6-Dimethylamino-3,3-bis(4-dimethylaminophenyl)phthalid (CAS RN 1552-42-7)	0 %	31.12.2018
ex 2932 20 90	60	6′-(Diethylamino)-3′-methyl-2′-(phenylamino)-spiro[isobenzofuran-1(3*H*),9′-[9*H*]xanthen]-3-on (CAS RN 29512-49-0)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	70	3′,6′-Bis(ethylamino)-2′,7′-dimethylspiro[isobenzofuran-1(3*H*),9′-[9*H*]-xanthen]-3-on, (CAS RN 41382-37-0)	0 %	31.12.2018
ex 2932 20 90	71	6′-(Dibutylamino)-3′-methyl-2′-(phenylamino)-spiro[isobenzofuran-1(3*H*),9′-[9*H*]xanthen]-3-on (CAS RN 89331-94-2)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	72	2′-[Bis(phenylmethyl)amino]-6′-(diethylamino)-spiro[isobenzofuran-1(3*H*),9′-[9*H*]xanthen]-3-on (CAS RN 34372-72-0)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	80	Gibberellinsyre med en renhed på 88 vægtprocent eller derover (CAS RN 77-06-5)	0 %	31.12.2018
ex 2932 20 90	84	Decahydro-3a,6,6,9a-tetramethylnaphtho [2,1-b] furan-2 (1H)-on (CAS RN 564-20-5)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	10	Bendiocarb (ISO) (CAS RN 22781-23-3)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	15	1,3,4,6,7,8-Hexahydro-4,6,6,7,8,8-hexamethylinden[5,6-c]pyran (CAS RN 1222-05-5)	0 %	31.12.2016
ex 2932 99 00	20	Ethyl-2-metyl-1,3-dioxolan-2-acetat (CAS RN 6413-10-1)	0 %	31.12.2016
ex 2932 99 00	25	1-(2,2-Difluorbenzo[d][1,3]dioxol-5-yl)cyclopropancarboxylsyre (CAS RN 862574-88-7)	0 %	31.12.2017
ex 2932 99 00	35	1,2,3-Trideoxy-4,6:5,7-bis-O-[(4-propylphenyl)methylen]-nonitol, (CAS RN 882073-43-0)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	40	1,3:2,4-bis-O-(3,4-dimethylbenzyliden)-D-glucitol (CAS RN 135861-56-2)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	45	2-Butylbenzofuran (CAS RN 4265-27-4)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	50	7-Metyl-3,4-dihydro-2*H*-1,5-benzodioxepin-3-on (CAS RN 28940-11-6)	0 %	31.12.2015
ex 2932 99 00	55	6-Fluor-3,4-dihydro-2H-1-benzopyran-2-carboxylsyre (CAS RN 99199-60-7)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	70	1,3:2,4-*bis*-O-Benzyliden-*D*-glucitol (CAS RN 32647-67-9)	0 %	31.12.2016
ex 2932 99 00	75	3-(3,4-Methylendioxyphenyl)-2-methylpropanal (CAS RN 1205-17-0)	0 %	31.12.2016
ex 2932 99 00	80	1,3:2,4-*bis*-O-(4-Methylbenzyliden)-*D*-glucitol (CAS RN 32647-67-9)	0 %	31.12.2016
ex 2933 19 90	30	3-Methyl-1-*p*-tolyl-5-pyrazolon (CAS RN 86-92-0)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2933 19 90	40	Edaravon (INN) (CAS RN 89-25-8)	0 %	31.12.2018
ex 2933 19 90	50	Fenpyroximat (ISO) (CAS RN 134098-61-6)	0 %	31.12.2014
ex 2933 19 90	60	Pyraflufen-ethyl (ISO) (CAS RN 129630-19-9)	0 %	31.12.2014
ex 2933 19 90	70	4,5-Diamino-1-(2-hydroxyethyl)-pyrazolsulfat (CAS RN 155601-30-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 19 90	80	3-(4,5-Dihydro-3-metyl-5-oxo-1*H*-pyrazol-1-yl)benzensulfonsyre (CAS RN 119-17-5)	0 %	31.12.2017
ex 2933 19 90	85	Allyl-5-amino-4-(2-methylphenyl)-3-oxo-2,3-dihydro-1H-1-pyrazolcarbotioat (CAS RN 473799-16-5)	0 %	31.12.2017
ex 2933 21 00	50	1-Brom-3-chlor-5,5-dimethylhydantoin (CAS RN 16079-88-2)	0 %	31.12.2016
ex 2933 21 00	60	DL-*p*-Hydroxyphenylhydantoin (CAS RN 2420-17-9)	0 %	31.12.2016
ex 2933 21 00	70	*α*-(4-Methoxybenzoyl)-*α*-(1-benzyl-5-ethoxy-3-hydantoinyl)-2-chlor-5-dodecyloxycarbonylacetanilid, (CAS RN 70950-45-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 21 00	80	5,5-Dimethylhydantoin (CAS RN 77-71-4)	0 %	31.12.2015
ex 2933 29 90	15	Etyl 4-(1-hydroxy-1-metyletyl)-2-propylimidazol-5-carboxylat (CAS RN 144689-93-0)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	25	Prochloraz (ISO) (CAS RN 67747-09-5)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	35	1-Trityl-4-formylimidazol (CAS RN 33016-47-6)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	40	Triflumizol (ISO) (CAS RN 68694-11-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 29 90	45	Prochloraz-kobberchlorid (ISO) (CAS RN 156065-03-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	50	1,3-Dimethylimidazolidin-2-on (CAS RN 80-73-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	60	1-Cyan-2-methyl-1-[2-(5-methylimidazol-4-ylmethylthio)ethyl]isothiourinstof (CAS RN 52378-40-2)	0 %	31.12.2016
ex 2933 29 90	70	Cyazofamid (ISO) (CAS RN 120116-88-3)	0 %	31.12.2016
ex 2933 29 90	80	Imazalil (ISO) (CAS RN 35554-44-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	12	2,3-Diklorpyridin (CAS RN 2402-77-9)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	15	Pyridin-2,3-dicarboxylsyre (CAS RN 89-00-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	18	6-Klor-3-nitropyridin-2-ylamin (CAS RN 27048-04-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	20	Kobberpyrithionpulver (CAS RN 14915-37-8)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	24	2-(Chlormethyl)-4-methoxy-3,5-dimethylpyridin-hydrochlorid (CAS RN 86604-75-3)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	25	Imazethapyr (ISO) (CAS RN 81335-77-5)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	30	Fluazinam (ISO) (CAS RN 79622-59-6)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	32	2-Chlormethyl-3,4-dimethoxypyridiniumchlorid (CAS RN 72830-09-2)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	35	Aminopyralid (ISO) (CAS RN 150114-71-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	37	Vandig opløsning af pyridin-2-thiol-1-oxid, natriumsalt (CAS RN 3811-73-2)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	40	2-Chlorpyridin (CAS RN 109-09-1)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2933 39 99	42	2,2,6,6-Tetramethylpiperidin (CAS RN 768-66-1)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	45	5-Difluormethoxy-2-[[(3,4-dimethoxy-2-pyridyl)methyl]thio]-1*H*-benzimidazol, (CAS RN 102625-64-9)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	47	(-)-*Trans*-4-(4′-fluorphenyl)-3-hydroxymethyl-*N*-methylpiperidin (CAS RN 105812-81-5)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	48	Flonicamid (ISO) (CAS RN 158062-67-0)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	49	2-[[[3-Methyl-4-(2,2,2-trifluorethoxy)-2-pyridinyl]methyl]thio]-1*H*-benzimidazo, (CAS RN 103577-40-8)l	0 %	31.12.2015
ex 2933 39 99	50	*N*-Fluor-2,6-dichlorpyridiniumtetrafluorborat (CAS RN 140623-89-8)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	53	3-Brompyridin (CAS RN 626-55-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	55	Pyriproxyfen (ISO) med en renhed på 97 vægtprocent og derover (CAS RN 95737-68-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	57	*Tert*-butyl-3-(6-amino-3-methylpyridin-2-yl)benzoat (CAS RN 1083057-14-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	60	2-Fluor-6-(trifluormethyl)pyridin (CAS RN 94239-04-0)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	63	2-Aminometyl-3-klor-5-trifluormetylpyridinhydroklorid (CAS RN 326476-49-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	65	Acetamiprid (ISO) (CAS RN 135410-20-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	67	(1R,3S,4S)-tert-butyl 3-(6-brom-1H-benzo[d]imidazol-2-yl)-2-azabicyclo[2.2.1]heptan-2-carboxylat (CAS RN 1256387-74-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	70	2,3-Dichlor-5-trifluormethylpyridin (CAS RN 69045-84-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	72	5,6-Dimethoxy-2-[(4-piperidinyl)metyl]indan-1-on (CAS RN 120014-30-4)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	77	Imazamox (ISO) (CAS RN 114311-32-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	85	2-Chlor-5-chlormethylpyridin (CAS RN 70258-18-3)	0 %	31.12.2015
ex 2933 49 10	10	Quinmerac (ISO) (CAS RN 90717-03-6)	0 %	31.12.2018
ex 2933 49 10	20	3-Hydroxy-2-methylquinolin-4-carboxylsyre (CAS RN 117-57-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 49 10	30	Ethyl-4-oxo-1,4-dihydroquinolin-3-carboxylat (CAS RN 52980-28-6)	0 %	31.12.2017
ex 2933 49 90	30	Quinolin (CAS RN 91-22-5)	0 %	31.12.2015
ex 2933 49 90	40	Isoquinolin (CAS RN 119-65-3)	0 %	31.12.2015
ex 2933 49 90	60	5,6,7,8-Tetrahydroquinolin (CAS RN 10500-57-9)	0 %	31.12.2014
ex 2933 49 90	70	Quinolin-8-ol (CAS RN 148-24-3)	0 %	31.12.2018
ex 2933 52 00	10	Malonylurinstof (barbitursyre) (CAS RN 67-52-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 59 95	15	Sitagliptin-phosphatmonohydrat (CAS RN 654671-77-9)	0 %	01.07.2014
ex 2933 59 95	17	N,N′-(4,6-dichlorpyrimidin-2,5-diyl)diformamid (CAS RN 116477-30-6)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	20	2,4-Diamino-6-chlorpyrimidin (CAS RN 156-83-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	23	6-chlor-3-methyluracil (CAS RN 4318-56-3)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2933 59 95	27	2-[(2-amino-6-oxo-1,6-dihydro-9H-purin-9-yl)methoxy]-3-hydroxypropylacetat (CAS RN 88110-89-8)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	30	Mepanipyrim (ISO) (CAS RN 110235-47-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	45	1-[3-(Hydroxymethyl)pyridin-2-yl]-4-methyl-2-phenylpiperazin (CAS RN 61337-89-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	50	2-(2-Piperazin-1-ylethoxy)ethanol (CAS RN 13349-82-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	55	Thiopental (INNM) (CAS RN 76-75-5)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	60	2,6-Dichlor-4,8-dipiperidinopyrimido[5,4-*d*]pyrimidin (CAS RN 7139-02-8)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	65	1-Chlormethyl-4-fluor-1,4-diazoniabicyclo[2.2.2]octanbis(tetrafluorborat), (CAS RN 140681-55-6)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	70	*N*-(4-Ethyl-2,3-dioxopiperazin-1-ylcarbonyl)-D-2-phenylglycin (CAS RN 63422-71-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	72	Triacetylganciclovir (CAS RN 86357-14-4)	0 %	31.12.2016
ex 2933 59 95	75	(2R,3S/2S,3R)-3-(6-Chlor-5-fluor-pyrimidin-4-yl)-2-(2,4-difluorphenyl)-1-(1H-1,2,4-triazol-1-yl)butan-2-ol hydrochlorid, (CAS RN 188416-20-8)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	77	3-(Trifluormetyl)-5,6,7,8-tetrahydro[1,2,4]triazolo[4,3-a]pyrazinhydroklorid (1:1) (CAS RN 762240-92-6)	0 %	31.12.2017
ex 2933 69 80	25	1,3,5-Triazin-2,4,6-triaminmonofosfat (CAS RN 20208-95-1)	0 %	31.12.2016
ex 2933 69 80	40	Troclosennatrium (INNM) (CAS RN 2893-78-9)	0 %	31.12.2016
ex 2933 69 80	50	1,3,5-Tris(2,3-dibrompropyl)-1,3,5-triazinan-2,4,6-trion (CAS RN 52434-90-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 69 80	55	Terbutryn (ISO) (CAS RN 886-50-0)	0 %	31.12.2015
ex 2933 69 80	60	Cyanursyre (CAS RN 108-80-5)	0 %	31.12.2015
ex 2933 69 80	80	Tris(2-hydroxyethyl)-1,3,5-triazintrion (CAS RN 839-90-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 79 00	30	5-Vinyl-2-pyrrolidon (CAS RN 7529-16-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 79 00	50	6-Brom-3-methyl-3H-dibenz(f,ij)isochinolin-2,7-dion (CAS RN 81-85-6)	0 %	31.12.2018
ex 2933 79 00	60	3,3-Pentamethylen-4-butyrolactam (CAS RN 64744-50-9)	0 %	31.12.2014
ex 2933 79 00	70	(*S*)-*N*-[(Diethylamino)methyl]-alpha-ethyl-2-oxo-1-pyrrolidinacetamid-L-(+)-tartrat, (CAS RN 754186-36-2)	0 %	31.12.2015
ex 2933 99 80	10	2-(2*H*-Benzotriazol-2-yl)-4,6-di-*tert*-butylphenol (CAS RN 3846-71-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	13	5-Difluormethoxy-2-mercapto-1-H-benzimidazol (CAS RN 97963-62-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 99 80	15	2-(2*H*-Benzotriazol-2-yl)-4,6-di-*tert*-pentylphenol (CAS RN 25973-55-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	18	4,4′-[(9-Butyl-9H-carbazol-3-yl)metylen]bis[N-metyl-N-fenylanilin] (CAS RN 67707-04-4)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	20	2-(2*H*-Benzotriazol-2-yl)-4,6-bis(1-methyl-1-phenylethyl)phenol (CAS RN 70321-86-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	22	(2S)-2-Benzyl-*N*,*N*-dimetylaziridin-1-sulfonamid (CAS RN 902146-43-4)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	24	1,3-Dihydro-5,6-diamino-2*H*-benzimidazol-2-on (CAS RN 55621-49-3)	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2933 99 80	28	*N*-(2,3-Dihydro-2-oxo-1H-benzimidazol-5-yl)-3-hydroxynaftalen-2-carboxamid (CAS RN 26848-40-8)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	30	Quizalofop-P-ethyl (ISO) (CAS RN 100646-51-3)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	32	5-[4′-(Brommethyl)biphenyl-2-yl]-2-trityl-2*H*-tetrazol (CAS RN 133051-88-4)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	35	1,3,3-Trimethyl-2-methylenindolin (CAS RN 118-12-7)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	37	8-Chlor-5,10-dihydro-11*H*-dibenzo [*b*,*e*] [1,4]diazepin-11-on (CAS RN 50892-62-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	40	*trans*-4-Hydroxy-L-prolin (CAS RN 51-35-4)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	43	2,3-Dihydro-1*H*-pyrrol[3,2,1-ij]quinolin (CAS RN 5840-01-7)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	45	Maleinhydrazid (ISO) (CAS RN 123-33-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	47	Paclobutrazol (ISO) (CAS RN 76738-62-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	50	Metconazol (ISO) (CAS RN 125116-23-6)	3,2 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	53	Kalium-(S)-5-(tert-butoxycarbonyl)-5-azaspiro[2.4]heptan-6-carboxylat(CUS0133723-1) ([5])	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	55	Pyridaben (ISO) (CAS RN 96489-71-3)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	57	2-(5-Methoxyindol-3-yl)ethylamin (CAS RN 608-07-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	62	1H-indol-6-carboxylsyre (CAS RN 1670-82-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	64	((3R)-1-{(1R,2R)-2-[2-(3,4-Dimethoxyphenyl)ethoxy]cyclohexyl}pyrrolidin-3-olhydrochlorid, (CAS RN 748810-28-8)	0 %	31.12.2015
ex 2933 99 80	67	Candesartanethylester (INNM) (CAS RN 139481-58-6)	0 %	31.12.2016
ex 2933 99 80	71	10-Methoxyiminostilben (CAS RN 4698-11-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	72	1,4,7-trimethyl-1,4,7-triazacyclononan	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	74	Imidazo[1,2-b] pyridazinhydrochlorid (CAS RN 18087-70-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	76	Mangan(2+), bis(octahydro-1,4,7-trimethyl-1H-1,4,7-triazonin-N1,N4,N7) tri-μ-oxodi-, acetat (1:2) (CAS RN 916075-10-0)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	78	3-Amino-3-azabicylo (3.3.0) octanhydrochlorid (CAS RN 58108-05-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	81	1,2,3-Benzotriazol (CAS RN 95-14-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 99 80	82	Tolyltriazol (CAS RN 29385-43-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	88	2,6-Dichlorquinoxalin (CAS RN 18671-97-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	89	Carbendazim (ISO) (CAS RN 10605-21-7)	0 %	31.12.2018
ex 2934 10 00	10	Hexythiazox (ISO) (CAS RN 78587-05-0)	0 %	31.12.2018
ex 2934 10 00	15	4-Nitrofenyl-tiazol-5-ylmetylcarbonat (CAS RN 144163-97-3)	0 %	31.12.2017
ex 2934 10 00	20	2-(4-Methylthiazol-5-yl)ethanol (CAS RN 137-00-8)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2934 10 00	25	(S)-Etyl-2-(3-((2-isopropyltiazol-4-yl)metyl)-3-metylureido)-4-morfolinobutanoatoxalat (CAS RN 1247119-36-3)	0 %	31.12.2017
ex 2934 10 00	35	(2-Isopropyltiazol-4-yl)-N-metylmetanamindihydroklorid (CAS RN 1185167-55-8)	0 %	31.12.2017
ex 2934 10 00	40	(Z)-2-(2-*tert*-butoxycarbonylaminothiazol-4-yl)-2-pentensyre (CAS RN 86978-24-7)	0 %	31.12.2018
ex 2934 10 00	60	Fosthiazat (ISO) (CAS RN 98886-44-3)	0 %	31.12.2014
ex 2934 10 00	70	2-(Formylamino)-4-thiazolacetylchloridhydrochlorid (CAS RN 372092-18-7)	0 %	31.12.2016
ex 2934 10 00	80	3,4-Dichlor-5-carboxyisothiazol (CAS RN 18480-53-0)	0 %	31.12.2016
ex 2934 20 80	20	S-1,3-Benzothiazol-2-yl-(2Z)-(5-amino-1,2,4-thiadiazol-3-yl)(methoxyimino)ethanthioat (CAS RN 89604-91-1)	0 %	31.12.2016
ex 2934 20 80	30	2-[[(Z)-[1-(2-Amino-4-thiazolyl)-2-(2-benzothiazolylthio)-2-oxoethyliden]amino]oxy]-eddikesyremethylester (CAS RN 246035-38-1)	0 %	31.12.2016
ex 2934 20 80	40	1,2-Benzisothiazol-3(2H)-on (Benziothiazolinon (BIT)) (CAS RN 2634-33-5)	0 %	31.12.2017
ex 2934 20 80	50	S-(1,3-Benzothiazol-2-yl)-(Z)-2-(2-aminothiazol-4-yl)-2-(acetyloxyimino)thioacetat, (CAS RN 104797-47-9)	0 %	31.12.2018
ex 2934 20 80	60	Benzothiazol-2-yl-(Z)-2-trityloxyimino-2-(2-aminothiazol-4-yl)-thioacetat (CAS RN 143183-03-3)	0 %	31.12.2015
ex 2934 20 80	70	N,N-Bis(1,3-benzothiazol-2-ylsulfanyl)-2-methylpropan-2-amin (CAS RN 3741-80-8)	0 %	31.12.2015
ex 2934 30 90	10	2-Metyltiofenotiazin (CAS RN 7643-08-5)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	11	Methyl 3-{1,4-dioxaspiro[4.5]dec-8-yl[(trans-4-methylcyclohexyl)carbonyl]amino}-5-iodothiophen-2-carboxylat (CAS RN 1026785-65-8)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	12	Dimethomorph (ISO) (CAS RN 110488-70-5)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	13	Buprofezin (ISO) af renhed på 98,5 vægtprocent eller derover (CAS RN 953030-84-7)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	14	Etyl-N-{[1-metyl-2-({[4-(5-oxo-4,5-dihydro-1,2,4-oxadiazol-3-yl)fenyl]amino}metyl)-1H-benzimidazol-5-yl]carbonyl}-N-pyridin-2-yl-b-alaninat (CAS RN 872728-84-2)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	15	Carboxin (ISO) (CAS RN 5234-68-4)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	17	Methyl-(1,8-diethyl-1,3,4,9-tetrahydropyrano[3,4-b]indol-1-yl)acetat (CAS RN 122188-02-7)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	18	3,3-Bis(2-Metyl-1-octyl-1H-indol-3-yl)ftalid (CAS RN 50292-95-0)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	20	Thiophen (CAS RN 110-02-1)	0 %	31.12.2014
ex 2934 99 90	22	7-[4-(Diethylamino)-2-ethoxyfenyl]-7-(2-metyl-1-octyl-1H-indol-3-yl)-furo[3,4-b]pyridin-5(7H)-on (CAS RN 87563-89-1)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	23	Bromuconazol (ISO) af renhed på 96 vægtprocent og derover (CAS RN 116255-48-2)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	25	2,4-Diethyl-9*H*-thioxanthen-9-on (CAS RN 82799-44-8)	0 %	31.12.2015

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2934 99 90	28	11-(Piperazin-1-yl)dibenzo[b,f][1,4]thiazepindihydrochlorid (CAS RN 111974-74-4)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	30	Dibenzo[*b*,*f*][1,4]thiazepin-11(10*H*)-on (CAS RN 3159-07-7)	0 %	31.12.2014
ex 2934 99 90	33	[2,2′-Thio-bis(4-*tert*-octylphenolato)]-n-butylamin-nikkel (CAS RN 14516-71-3)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	35	Dimethenamid (ISO) (CAS RN 87674-68-8)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	37	4-Propan-2-ylmorpholin (CAS RN 1004-14-4)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	40	2-Thiofenethylamin (CAS RN 30433-91-1)	0 %	31.12.2015
ex 2934 99 90	43	Clopidogrelsyre hydroklorid (CAS RN 144750-42-5)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	45	Tris(2,3-epoxypropyl)-1,3,5-triazinantrion (CAS RN 2451-62-9)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	48	Propan-2-ol – 2-metyl-4-(4-metylpiperazin-1-yl)-10*H*-thieno[2,3-b][1,5]benzodiazepin (1:2) dihydrat (CAS RN 864743-41-9)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	50	10-[1,1′-Bifenyl]-4-yl-2-(1-metylethyl)-9-oxo-9*H*-thioxanthenium-hexafluorfosfat, (CAS RN 591773-92-1)	0 %	31.12.2015
ex 2934 99 90	55	Olmesartan medoxomil (INN) (CAS RN 144689-63-4)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	60	DL-Homocysteinthiolactonhydrochlorid (CAS RN 6038-19-3)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	66	Tetrahydrothiophen-1,1-dioxid (CAS RN 126-33-0)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	72	1-[3-(5-Nitro-2-furyl)allylidenamino]imidazolidin-2,4-dion (CAS RN 1672-88-4)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	74	2-Isopropylthioxanthon (CAS RN 5495-84-1)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	75	(4*R*-*cis*)-1,1-Dimethylethyl-6-[2[2-(4-fluorphenyl)-5-(1-isopropyl)-3-phenyl-4-[(phenylamino)carbonyl]-1*H*-pyrrol-1-yl]ethyl]-2,2-dimethyl-1,3-dioxan-4-acetat (CAS RN 125971-95-1)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90 ex 3204 20 00	76 10	2,5-Thiophendiylbis(5-*tert*-butyl-1,3-benzoxazol) (CAS RN 7128-64-5)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	77	Kalium 5-methyl-1,3,4-oxadiazol-2-carboxylat (CAS RN 888504-28-7)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	79	Thiophen-2-ethanol (CAS RN 5402-55-1)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	83	Flumioxazin (ISO) med en renhed på 96 % vægtprocent og derover (CAS RN 103361-09-7)	0 %	31.12.2014
ex 2934 99 90	84	Etoxazol (ISO) med en renhed på 94,8 vægtprocent og derover (CAS RN 153233-91-1)	0 %	31.12.2014
ex 2934 99 90	85	N2-[1-(S)-Ethoxycarbonyl-3-phenylpropyl]-N6-trifluoracetyl-L-lysyl-N2-carboxyanhydrid (CAS RN 126586-91-2)	0 %	31.12.2015
ex 2934 99 90	86	Dithianon (ISO) (CAS RN 3347-22-6)	0 %	31.12.2015
ex 2934 99 90	87	2,2′-(1,4-Phenylen)bis(4H-3,1-benzoxazin-4-on) (CAS RN 18600-59-4)	0 %	31.12.2015
ex 2935 00 90	15	Flupyrsulfuron-methyl-natrium (ISO) (CAS RN 144740-54-5)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	17	2-(5-Metoxyindol-3-yl)etylamin (CAS RN 608-07-1)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 2935 00 90	20	Toluensulfonamid	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	23	*N*-[4-(2-Chloracetyl)phenyl]methansulfonamid (CAS RN 64488-52-4)	0 %	31.12.2016
ex 2935 00 90	25	Triflusulfuron-methyl (ISO) (CAS RN 126535-15-7)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	27	Methyl-(3R,5S,6E)-7-{4-(4-fluorphenyl)-6-isopropyl-2-[methyl(methylsulfonyl)amino]pyrimidin-5-yl}-3,5-dihydroxyhept-6-enoat (CAS RN 147118-40-9)	0 %	31.12.2016
ex 2935 00 90	28	N-fluorbenzensulfonimid (CAS RN 133745-75-2)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	30	Blanding af isomerer bestående af *N*-ethyltoluen-2-sulfonamid og *N*-ethyltoluen-4-sulfonamid	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	35	Chlorsulfuron (ISO) (CAS RN 64902-72-3)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	40	Imazosulfuron (ISO) med en renhed på 98 vægtprocent og derover (CAS RN 122548-33-8)	0 %	31.12.2015
ex 2935 00 90	42	Penoxsulam (ISO) (CAS RN 219714-96-2)	0 %	31.12.2015
ex 2935 00 90	45	Rimsulfuron (ISO) (CAS RN 122931-48-0)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	48	(3R,5S,6E)-7-[4-(4-Fluorfenyl)-2-[metyl(metylsulfonyl)amino]-6-(propan-2-yl)pyrimidin-5-yl]-3,5-dihydroxyhept-6-ensyre – 1-[(R)-(4-klorfenyl)(fenyl)metyl]piperazin (1:1) (CAS RN 1235588-99-4)	0 %	31.12.2016
ex 2935 00 90	50	4,4′-Oxydi(benzensulfonohydrazid) (CAS RN 80-51-3)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	53	2,4-Dichlor-5-sulfamoylbenzoesäure (CAS RN 2736-23-4)	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	55	Thifensulfuron-methyl (ISO) (CAS RN 79277-27-3)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	63	Nicosulphuron (ISO) med en renhed på 91 vægtprocent og derover (CAS RN 111991-09-4)	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	65	Tribenuron-methyl (ISO) (CAS RN 101200-48-0)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	75	Metsulfuron-methyl (ISO) (CAS RN 74223-64-6)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	77	Ethylester af [[4-[2-[[(3-ethyl-2,5-dihydro-4-methyl-2-oxo-1*H*-pyrrol-1-yl)carbonyl]amino]ethyl]phenyl]sulfonyl]-carbaminsyre, (CAS RN 318515-70-7)	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	82	*N*-(5,7-Dimethoxy[1,2,4]triazolo[1,5-*a*]pyrimidin-2-yl)-2-methoxy-4-(trifluormethyl)pyridin-3-sulfonamid, (CAS RN 422556-08-9)	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	85	*N*-[4-(Isopropylaminoacetyl)phenyl]methansulfonamidhydrochlorid	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	88	N-(2-(4-Amino-N-ethyl-m-toluidino)ethyl)methansulfonamid sesquisulfat monohydrat, (CAS RN 25646-71-3)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	89	3-(3-Brom-6-fluor-2-methylindol-1-ylsulfonyl)-*N*,*N*-dimethyl-1,2,4-triazol-1-sulfonamid (CAS RN 348635-87-0)	0 %	31.12.2016
ex 2938 90 30	10	Ammoniumglycyrrhizinat (CAS RN 53956-04-0)	0 %	31.12.2015
ex 2938 90 90	10	Hesperidin (CAS RN 520-26-3)	0 %	31.12.2018
ex 2938 90 90	20	Ethylvanillin beta-D-glucopyranosid (CAS RN 122397-96-0)	0 %	31.12.2018
ex 2941 20 30	10	Dihydrostreptomycinsulfat (CAS RN 5490-27-7)	0 %	31.12.2016
ex 3102 50 00	10	Naturligt natriumnitrat	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
3201 20 00		Mimosabarkekstrakt	0 %	31.12.2018
ex 3201 90 90	20	Garvestofekstrakter af gambier og myrobalaner	0 %	31.12.2018
ex 3204 11 00	20	Farvestof C.I. Disperse Yellow 241 (CAS RN 83249-52-9), med en renhed på 97 % eller derover, som bestemt ved højtryksvæskekromatografi	0 %	31.12.2015
ex 3204 11 00	30	Præparat af dispersionsfarvestoffer med indhold af: — C.I. Disperse Orange 61, — C.I. Disperse Blue 291:1, — C.I. Disperse Violet 93:1, — C.I. Disperse Red 54	0 %	31.12.2015
ex 3204 11 00	40	Farvestof C.I. Disperse Red 60 (CAS RN 17418-58-5)	0 %	31.12.2016
ex 3204 11 00	50	Farvestof C.I. Disperse Blue 72 (CAS RN 81-48-1)	0 %	31.12.2016
ex 3204 11 00	60	Farvestof C.I. Disperse Blue 359 (CAS RN 213328-78-0)	0 %	31.12.2016
ex 3204 11 00	70	Farvestof C.I. Disperse Red 343 (CAS RN 99035-78-6)	0 %	31.12.2017
ex 3204 11 00	80	Farvepræparater, ikke-ioniske, indeholdende: — *N*-[5-(acetylamino)-4-[(2-chlor-4,6-dinitrophenyl)azo]-2-methoxyphenyl]-2-oxo-2-(phenylmethoxy)ethyl-*β*-alanin (CAS RN 159010-67-0) — *N*-[4-[(2-cyan-4-nitrophenyl)azo]phenyl]-*N*-methyl-2-(1,3-dihydro-1,3-dioxo-2*H*-isoindol-2-yl)ethyl-*β*-alanin (CAS RN 170222-39-6) og — *N*-[2-chlor-4-[(4-nitrophenyl)azo]phenyl]-2-[2-(1,3-dihydro-1,3-dioxo-2*H*-isoindol-2-yl)ethoxy]-2-oxoethyl-*β*-alanin (CAS RN 371921-34-5)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	10	Farvestof C.I. Acid Blue 9 (CAS RN 3844-45-9)	0 %	31.12.2016
ex 3204 12 00	20	Farvepræparater, anioniske, indeholdende mindst 75 vægtprocent dinatrium-7-((4-chlor-6-(dodecylamino)-1,3,5-triazin-2-yl)amino)-4-hydroxy-3-((4-((4-sulfophenyl)azo)phenyl)azo)-2-naphthalensulfonat (CAS RN 145703-76-0)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	30	Sure farvepræparater, anioniske, indeholdende: — lithium-amino-4-(4-tert-butylanilin)anthraquinon-2-sulfonat (CAS RN 125328-86-1), — C.I. Acid Green 25 (CAS RN 4403-90-1) og — C.I. Acid Blue 80 (CAS RN 4474-24-2)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	40	Flydende farvestofpræparat indeholdende det anioniske syre-farvestof C.I. Acid Blue 182 (CAS RN 12219-26-0)	0 %	31.12.2018
ex 3204 13 00	10	Farvestof C.I. Basic Red 1(CAS RN 989-38-8)	0 %	31.12.2016
ex 3204 13 00	20	(2,2′-(3,3′-Dioxidobifenyl-4,4′-diyldiazo)bis(6-(4-(3-(dietylamino)propylamino)-6-(3-(dietylammonio)propylamino)-1,3,5-triazin-2-ylamino)-3-sulfonato-1-naftlato))dikobber(II)acetatlactat (CAS RN 159604-94-1)	0 %	31.12.2017
ex 3204 13 00	30	Farvestof C.I. Basic Blue 7 (CAS RN 2390-60-5)	0 %	31.12.2017
ex 3204 13 00	40	Farvestof C.I. Basic Violet 1 (CAS RN 603-47-4)/(CAS RN 8004-87-3)	0 %	31.12.2017
ex 3204 15 00	10	Farvestof C.I. Vat Orange 7 (C.I. Pigment Orange 43) (CAS RN 4424-06-0)	0 %	31.12.2017
ex 3204 15 00	60	Farvestof C.I. Vat Blue 4 (CAS RN 81-77-6)	0 %	31.12.2018
ex 3204 17 00	10	Farvestof C.I. Pigment Yellow 81 (CAS RN 22094-93-5)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3204 17 00	15	Farvestof C.I. Pigment Green 7 (CAS RN 1328-53-6)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	20	Farvestof C.I. Pigment Blue 15:3 (CAS RN 147-14-8)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	25	Farvestof C.I. Pigment Yellow 14 (CAS RN 5468-75-7)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	30	Farvestof C.I. Pigment Yellow 97 (CAS RN 12225-18-2)	0 %	31.12.2017
ex 3204 17 00	35	Farvestof C.I. Pigment Red 202 (CAS RN 3089-17-6)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	40	Farvestof C.I. Pigment Yellow 120 (CAS RN 29920-31-8)	0 %	31.12.2014
ex 3204 17 00	50	Farvestof C.I. Pigment Yellow 180 (CAS RN 77804-81-0)	0 %	31.12.2014
ex 3204 17 00	60	Farvestof C.I. Pigment Red 53:1 (CAS RN 5160-02-1)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	65	Farvestof C.I. Pigment Red 53 (CAS RN 2092-56-0)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	70	Farvestof C.I. Pigment Yellow 13 (CAS RN 5102-83-0)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	75	Farvestof C.I. Pigment Orange 5 (CAS RN 3468-63-1)	0 %	31.12.2017
ex 3204 17 00	80	Farvestof C.I. Pigment Red 207 (CAS RN 71819-77-7)	0 %	31.12.2017
ex 3204 17 00	85	Farvestof C.I. Pigment Blue 61(CAS RN 1324-76-1)	0 %	31.12.2017
ex 3204 17 00	88	Farvestof C.I. Pigment Violet 3 (CAS RN 1325-82-2)	0 %	31.12.2017
ex 3204 19 00	11	Fotokromatisk farvestof,3-(4-butoxyphenyl-6,7-dimethoxy-3-(4-methoxyphenyl)-13,13-dimethyl-3,13-dihydrobenzo[*h*]indeno[2,1-*f*]chromene-11-carbonitril	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	21	Fotokromatisk farvestof, 4-(3-(4-butoxyphenyl)-6-methoxy-3-(4-methoxyphenyl)-13,13-dimethyl-11-(trifluoromethyl)-3,13-dihydrobenzo[*h*]indeno[2,1-*f*]chromen-7-yl)morpholin (CAS RN 1021540-64-6)	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	31	Fotokromatisk farvestof, *N*-hexyl-6,7-dimethoxy-3,3-bis(4-methoxyphenyl)-13,13-dimethyl-3,13-dihydrobenzo[*h*]indeno[2,1-*f*]chromen-11-carboxamid	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	41	Fotokromatisk farvestof, 4,4′-(13,13-dimethyl-3,13-dihydrobenzo[*h*]indeno[2,1-*f*]chromen-3,3-diyl)diphenol	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	43	Fotokromatisk farvestof, bis(2-(4-(7-methoxy-3-(4-methoxyphenyl)-11-phenyl-13, 13-dipropyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-3-yl)phenoxy)ethyl)decandioat (CUS 0133724-2) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	47	Fotokromatisk farvestof, 4-(4-(13,13-dimethyl-3,11-diphenyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-3-yl)phenyl)morpholin (CUS 0133726-4) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	51	Fotokromatisk farvestof, 4-(4-(6,11-difluoro-13,13-dimethyl-3-phenyl-3,13-dihydrobenzo[*h*]indeno[2,1-*f*]chromen-3-yl)phenyl)morpholin (CAS RN 1360882-72-6)	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	53	Fotokromatisk farvestof, 3-(4-butoxyphenyl)-3-(4-fluorphenyl)-6,7-dimethoxy-13,13-dimethyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-11-carbonitril (CUS 0133725-3) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	55	Fotokromatisk farvestof, 4,4′-(7-methoxy-11-phenyl-13,13-dipropyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-3,3-diyl)diphenol (CUS 0133728-6) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	57	Fotokromatisk farvestof, bis(2-{4-[11-cyan-3-(4-fluorphenyl)-6,7-dimethoxy-13,13-dimethyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-3-yl]phenoxy}ethyl)decandioat (CUS 0133729-7) (5)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3204 19 00	61	Fotokromatisk farvestof, 3-(4-butoxyphenyl)-6,7-dimethoxy-3-(4-methoxyphenyl)-13,13-dimethyl-11-(trifluoromethyl)-3,13-dihydrobenzo[*h*]indeno[2,1-*f*]chromen (CAS RN 1021540-61-3)	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	63	Fotokromatisk farvestof, 1-{4-(6-methoxy-3-(4-methoxyphenyl)-13,13-dimethyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-3-yl)phenyl}piperidin (CUS 0133727-5) ([5])	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	70	Farvestof C.I. Solvent Red 49 (CAS RN 509-34-2)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	71	Farvestof C.I. Solvent Brown 53 (CAS RN 64696-98-6)	0 %	31.12.2015
ex 3204 19 00	73	Farvestof C.I. Solvent Blue 104 (CAS RN 116-75-6), med en renhed på 97 % eller derover, som bestemt ved højtryksvæskekromatografi	0 %	31.12.2015
ex 3204 19 00	77	Farvestof C.I. Solvent Yellow 98 (CAS RN 27870-92-4)	0 %	31.12.2016
ex 3204 19 00	84	Farvestof C.I. Solvent Blue 67 (CAS RN 12226-78-7)	0 %	31.12.2017
ex 3204 19 00	85	Farvestof C.I. Solvent Red HPR	0 %	31.12.2017
ex 3204 20 00	20	Farvestof C.I. Fluorescent Brightener 71 (CAS RN 16090-02-1)	0 %	31.12.2016
ex 3204 20 00	30	Farvestof C.I. Fluorescent Brightener 351 (CAS RN 38775-22-3)	0 %	31.12.2016
ex 3204 20 00	40	Dinatrium-5-[[4-anilino-6-[2-hydroxyethyl(methyl)amino]-1,3,5-triazin-2-yl]amino]-2-[(E)-2-[4-[[4-anilino-6-[2-hydroxyethyl(methyl)amino]-1,3,5-triazin-2-yl]amino]-2-sulfonatophenyl]ethenyl]benzensulfonat (CAS RN 13863-31-5)	0 %	31.12.2018
ex 3205 00 00	10	Aluminiumspigmenter (lakes) fremstillet af farvestoffer, til fremstilling af pigmenter til lægemiddelindustrien ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3205 00 00	20	Farvestof C.I. Carbon Black 7 Lake	0 %	31.12.2016
ex 3206 11 00	10	Titandioxid, belagt med isopropoxytitantriisostearat, med indhold af isopropoxytitantriisostearat på 1,5 vægtprocent og derover, men ikke over 2,5 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3206 19 00	10	Præparat med indhold af: — glimmer på 72 (± 2) vægtprocent (CAS RN 12001-26-2) og — titandioxid på 28 (± 2) vægtprocent (CAS RN 13463-67-7)	0 %	31.12.2016
ex 3206 42 00	10	Lithopon (CAS RN 1345-05-7)	0 %	31.12.2018
3206 50 00		Uorganiske produkter, af den art der anvendes som luminophorer	0 %	31.12.2018
ex 3207 30 00	10	Præparat indeholdende: — ikke over 85 vægtprocent sølv, — ikke over 2 vægtprocent palladium, — bariumtitanat, — terpineol og — ethylcellulose, som anvendes til filmtryk ved fremstilling af keramiske flerlagskondensatorer ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3207 40 85	20	Glaspartikler, belagt med sølv, af en gennemsnitlig diameter på 40 (± 10) µm	0 %	31.12.2018
ex 3207 40 85	40	Glaspartikler (CAS RN 65997-17-3): — af tykkelse 0,3 µm og derover, men ikke over 10 µm og — belagt med titandioxid (CAS RN 13463-67-7) eller jernoxid (CAS RN 18282-10-5)	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3208 10 90 ex 3707 90 90	10 60	Antirefleksbelægning, bestående af en esterbaseret polymer modificeret med en chromophorgruppe, i form af en opløsning af enten 2-methoxy-1-propanol, 2-methoxy-1-methylethylacetat eller methyl-2-hydroxyisobutyrat, med indhold af polymer på 10 vægtprocent og derunder	0 %	31.12.2018
ex 3208 20 10	10	Copolymer af *N*-vinylcaprolactam, *N*-vinyl-2-pyrrolidon og dimethylaminoethylmethacrylat, i form af opløsning i ethanol med indhold af copolymer på 34 vægtprocent og derover, men ikke over 40 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3208 20 10	20	Immersionsdæklag, med et indhold på 0,5 vægtprocent og derover, men ikke over 15 vægtprocent, af acrylat-methacrylat-alkenesulfonat-copolymerer med fluorerede sidekæder, i en opløsning af n-nutanol og/eller 4-methyl-2-pentanol og/eller diisoamylether	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	10	Copolymer af maleinsyre og methylvinylether, monoesterificeret med ethyl- og/eller isopropyl- og/eller butylgrupper, i form af opløsning i ethanol, ethanol og butanol, isopropanol eller isopropanol og butanol	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19 ex 3902 90 90	15 94	Modificerede, chlorerede polyolefiner, også i en opløsning eller dispersion	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19 ex 3208 90 91	25 20	Tetrafluoretylen-copolymer opløst i butylacetat med et indhold af opløsningsmiddel på 50 vægtprocent (± 2 %)	0 %	31.12.2017
ex 3208 90 19	35	Siliconer med indhold af xylen på 50 vægtprocent og derover, af den art, der anvendes til fremstilling af permanente kirurgiske implantater	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	40	Polymer af methylsiloxan, i form af opløsning i en blanding af acetone, butanol, ethanol og isopropanol, med indhold af polymer af methylsiloxan på 5 vægtprocent og derover, men ikke over 11 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	50	Opløsning med indhold af: — γ-butyrolacton på 65 (± 10) vægtprocent, — polyamidharpiks på 30 (± 10) vægtprocent, — naphthoquinonesterderivat på 3,5 (± 1,5) vægtprocent og — arylkiselsyre på 1,5 (± 0,5) vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	60	Copolymer af hydroxystyren med en af følgende: — styren, — alkoxystyren, — alkylakrylater, opløst i ethyllactat	0 %	31.12.2016
ex 3208 90 19	75	Acenaphthalencopolymer i ethyllactatopløsning	0 %	31.12.2017
ex 3208 90 99	10	Opløsning på basis af kemisk modificerede naturlige polymerer, indeholdende to eller flere af følgende farvestoffer: — methyl-8′-acetoxy-1,3,3,5,6-pentamethyl-2,3-dihydrospiro[1*H*-indol-2,3′-naphtho[2,1-*b*][1,4]oxazin]-9′-carboxylat, — methyl-6-(isobutyryloxy)-2,2-diphenyl-2*H*-benzo[*h*]chromen-5-carboxylat, — 13-isopropyl-3,3-bis(4-methoxyphenyl)-6,11-dimethyl-3,13-dihydrobenzo[*h*]indeno[2,1-*f*]chromen-13-ol, — ethoxycarbonylmethyl-8-methyl-2,2-diphenyl-2*H*-benzo[*h*]chromen-5-carboxylat, — 13-ethyl-3-[4-(morpholino)phenyl]-3-phenyl-3,13-dihydrobenzo[*h*]indeno[2,1-*f*]chromen-13-ol	0 %	31.12.2018
ex 3215 11 00 ex 3215 19 00	10 10	Trykfarve, flydende, bestående af en dispersion af vinylacrylatcopolymer og farvepigmenter i isoparaffiner, med indhold af vinylacrylatcopolymer og farvepigmenter på 13 vægtprocent og derunder	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3215 19 00	20	Blæk: — bestående af en polyesterpolymer og en dispersion af sølv (CAS RN 7440-22-4) og sølvklorid (CAS RN 7783-90-6) i methylpropylketon (CAS RN 107-87-9), — med et samlet tørstofindhold på 55 vægtprocent eller derover, men ikke over 57 vægtprocent og — med en densitet på 1,40 g/cm^3 og derover, men ikke over 1,60 g/cm^3, som avendes til prægning af elektroder ([1])	0 %	31.12.2017
ex 3215 90 00	10	Blækblanding, bestemt til brug ved fremstilling af kassetter til blækstråleskrivere ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3215 90 00	20	Varmefølsomt blæk fikseret på plastfolie	0 %	31.12.2018
ex 3215 90 00	30	Blæk til engangspatroner med indhold af: — amorft siliciumdioxid på 5 vægtprocent og derover, men ikke over 10 vægtprocent — farvestoffet C.I. Solvent Black 7 i organiske opløsningsmidler på 3,8 vægtprocent til brug ved mærkning af integrerede kredsløb ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3215 90 00	40	Blæk i pulverform på basis af hybridharpiks (fremstillet af polystyrenacrylharpiks og polyesterharpiks), der er blandet med: — voks, — en vinylbaseret polymer og — et farvestof til anvendelse ved fremstilling af tonerflasker til fotokopimaskiner, telefaxmaskiner, printere og flerfunktionsanordninger ([1])	0 %	31.12.2015
3301 12 10		Flygtige vegetabilske olier af appelsin eller pomerans, ikke befriet for terpener	0 %	31.12.2018
ex 3402 11 90	10	Natriumlauroylmethyl-2-hydroxyethansulfonat	0 %	31.12.2015
ex 3402 13 00	10	Overfladeaktivt stof baseret på vinylcopolymer og polypropylenglycol	0 %	31.12.2018
ex 3402 13 00	20	Overfladeaktivt stof indeholdende 1,4-dimethyl-1,4-*bis*(2-methylpropyl)-2-butyn-1,4-diylether, polymeriseret med oxiran, methyltermineret	0 %	31.12.2017
ex 3402 13 00	30	Polyoxyethyleret-12-hydroxystearinsyre (CAS RN 70142-34-6)	0 %	31.12.2018
ex 3402 90 10	20	Blanding af docusatnatrium (INN) og natriumbenzoat	0 %	31.12.2018
ex 3402 90 10	30	Overfladeaktivt præparat, bestående af en blanding af natriumdocusat og etoxyleret 2,4,7,9-tetrametyldec-5-yn-4,7-diol (CAS RN 577-11-7 and 9014-85-1)	0 %	31.12.2015
ex 3402 90 10	50	Overfladeaktivt præparat bestående af en blanding af polysiloxan og poly(ethylenglycol)	0 %	31.12.2015
ex 3402 90 10	60	Overfladeaktivt præparat indeholdende 2-ethylhexyloxymethyl oxiran	0 %	31.12.2014
ex 3402 90 10	70	Overfladeaktivt præparat indeholdende ethoxyleret 2,4,7,9-tetramethyl-5-decin-4,7-diol (CAS RN 9014-85-1)	0 %	31.12.2014
ex 3403 99 00	10	Skærevæske på basis af en vandig opløsning af syntetiske polypeptider	0 %	31.12.2018
ex 3504 00 90	10	Avidin (CAS RN 1405-69-2)	0 %	31.12.2014
ex 3505 10 50	20	O-(2-Hydroxyethyl)derivat af hydrolyseret majsstivelse (CAS RN 9005-27-0)	0 %	31.12.2018
ex 3506 91 00	10	Klæbemidler på basis af en vandig dispersion af en blanding af dimeriseret colophonium og copolymer af ethylen og vinylacetat (EVA)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3506 91 00	30	Tokomponent mikroindkapslet epoxyklæbemiddel dispergeret i et opløsningsmiddel	0 %	31.12.2018
ex 3506 91 00	40	Trykfølsomt acrylklæbestof med en tykkelse på 0,076 mm eller derover, men ikke over 0,127 mm, i ruller med en bredde på 45,7 cm eller derover, men ikke over 132 cm, leveret på en slipfolie med en initial vedhæftningsevne (peel adhesion) på ikke under 15 N / 25 mm (målt efter ASTM D 3330)	0 %	31.12.2014
ex 3601 00 00	10	Pyroteknisk pulver i form af cylinderformet granulat, bestående af strontiumnitrat eller kobbernitrat opløst i nitroguanidin, bindemiddel og tilsætningsstoffer, til brug som komponent i airbagoppustningsanordninger ([1])	0 %	31.12.2016
ex 3701 30 00	10	Relieftrykplader, af den art der anvendes til trykning på avispapir, bestående af en metalbærer belagt med et lag af fotopolymer af tykkelse 0,2 mm og derover, men ikke over 0,8 mm, ikke dækket af en aftagelig beskyttelsesfolie, af samlet tykkelse 1 mm og derunder	0 %	31.12.2018
ex 3701 30 00	20	Lysfølsom plade bestående af et fotopolymerlag på en polyesterfolie med en samlet tykkelse på over 0,43 mm, men ikke over 3,18 mm	0 %	31.12.2014
ex 3701 99 00	10	Plade af kvarts eller af glas, belagt med en film af krom og med et lag af lysfølsomt eller elektronfølsomt harpiks af den art, der anvendes til fremstilling af varer henhørende under pos.8541 og 8542	0 %	01.07.2014
ex 3705 90 90	10	Fotomasker til fotografisk overførsel af kredsløbsdiagrammønstre til halvlederskiver	0 %	31.12.2014
ex 3707 10 00	10	Lysfølsomme emulsioner bestemt til sensibilisering af siliciumskiver ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3707 10 00	15	Lysfølsom emulsion bestående af: — ikke over 12 vægtprocent diazooxonapthtalensulfonsyreester — fenolharpikser i en opløsning med indhold af i hvert fald 2-methoxy-1-metylethylacetat eller ethyllactat eller metyl-3-methoxypropionat eller 2-heptanon	0 %	31.12.2018
ex 3707 10 00	25	Lysfølsomme emulsioner med indhold af: — phenolharpiks eller acrylharpiks — lysfølsomme syreprækursorer på 2 vægtprocent og derunder i en opløsning med 2-methoxy-1-methylethylacetat eller ethyllactat	0 %	31.12.2018
ex 3707 10 00	30	Præparat baseret på en lysfølsom acrylholdig polymer, der indeholder pigmenter, 2-methoxy-1-methylethylacetat og cyclohexanon og også kan indeholde ethyl-3-ethoxypropionat	0 %	31.12.2018
ex 3707 10 00 ex 3707 90 90	35 70	Lysfølsom emulsion eller præparat med indhold af en eller flere af følgende: — akrylatpolymerer — metakrylatpolymerer — derivater af styrenpolymerer indeholdende 7 vægtprocent og derunder lysfølsomme syreprækursorer, der er opløst i et organisk opløsningsmiddel, som mindst indeholder 2-metoxy-1-metyletylacetat	0 %	31.12.2016
ex 3707 10 00	40	Lysfølsom emulsion indeholdende: — ikke over 10 vægtprocent naphthoquinondiazidestere, — 2 vægtprocent copolymerer af hydroxystyren eller derover, men ikke over 20 vægtprocent — ikke over 7 vægtprocent epoxyholdige derivater opløst i 1-ethoxy-2-propylacetat og/eller ethyllactat	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3707 10 00	45	Fotofølsom emulsion bestående af cyklisk polyisopren indeholdende: — 55 vægtprocent og derover, men ikke over 75 vægtprocent, xylen og — 12 vægtprocent og derover, men ikke over 18 vægtprocent, ethylbenzen	0 %	31.12.2014
ex 3707 10 00	50	Fotofølsom emulsion indeholdende: — 20vægtprocent og derover, men ikke over 45vægtprocent, copolymerer af acrylater og/eller methacrylater og hydroxystyrenderivativer — 25vægtprocent og derover, men ikke 50vægtprocent, organisk opløsningsmiddel indeholdende i det mindste ethyllactat og/eller propylenglycolmethyletheracetat — 5vægtprocent og derover, men ikke over 30vægtprocent, acrylater — 12vægtprocent og derunder fotoinitiator	0 %	31.12.2014
ex 3707 10 00	55	Dielektrisk belægning, som afbøder mekaniske spændinger, bestående af en ved radikaler fotohærdende polyamid-precursor med umættet kulstof i sidekæderne, som kan omdannes til et polyimid, i form af en opløsning i *N*-methyl-2-pyrrolidon eller *N*-ethyl-2-pyrrolidon med et polymerindhold på 10 vægtprocent eller derover	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 20	10	Blæk i pulverform eller tonerblanding, bestående af en copolymer af styren og butylacrylat og enten magnetit eller kønrøg, bestemt til brug som fremkalder ved fremstilling af kassetter til fjernkopieringsapparater (telefaxapparater), printere til datamaskiner eller kopimaskiner ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 20	20	Blæk i pulverform eller tonerblanding, på basis af en polyolharpiks, bestemt til brug som fremkalder ved fremstilling af kassetter til fjernkopieringsapparater (telefaxapparater), printere til datamaskiner eller kopimaskiner ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 20	40	Blæk i pulverform eller tonerblanding, på basis af en polyesterharpiks og fremstillet ved polymerisering, bestemt til brug som fremkalder ved fremstilling af kassetter til fjernkopieringsapparater (telefaxapparater), printere til datamaskiner eller kopimaskiner ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 20	50	Blæk i pulverform eller tonerblanding, bestående af: — styrenakrylat/butadiencopolymerer — enten kønrøg eller et organisk pigment — med eller uden indhold af polyolefin eller amorf kiselsyre bestemt til brug som fremkalder ved fremstilling af flasker eller kassetter med blæk/toner til fjernkopieringsapparater (telefaxapparater), printere til datamaskiner eller kopimaskiner ([1])	0 %	31.12.2017
ex 3707 90 90	10	Antirefleksmiddel bestående af en modificeret methacrylpolymer med indhold af polymer på 10 vægtprocent i en opløsning af 2 eller 3 af følgende substanser: — 2-methoxy-1-methylethylacetat (CAS RN 108-65-6) — 1-methoxypropan-2-ol (CAS RN 107-98-2) — ethyl lactate (CAS RN 97-64-3)	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 90	40	Antirefleksmiddel, i form af en vandig opløsning, med indhold af: — ikke over 2 % halogenfri alkylsulfonsyre — ikke over 5 % fluorpolymer	0 %	31.12.2014
ex 3707 90 90	80	Antirefleksbelægning, bestående af enten en siloxanpolymer eller en organisk polymer med en fenolisk hydroxygruppe og modificeret med en kromoforgruppe, i form af en opløsning i et organisk opløsningsmiddel med indhold af enten 1-etoxy-2-propanol eller 2-metoxy-1-metyletylacetat, med indhold af polymer på 10 vægtprocent og derunder	0 %	31.12.2015
ex 3707 90 90	85	Ruller, indeholdende: — et tørt lag af en lysfølsom acrylharpiks, — på den ene side en beskyttelsesfolie af poly(ethylenterephthalat) og — på den anden side en beskyttelsesfolie af polyethylen	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3801 90 00	10	Ekspanderbar grafit (CAS-RN 90387-90-9 og CAS RN 12777-87-6)	0 %	31.12.2016
ex 3802 90 00	11	Diatoméjord kalcineret med sodaflusmiddel, syrevasket, til brug som filtreringshjælpemiddel i fremstillingen af farmaceutiske og/eller biokemiske produkter (1)	0 %	31.12.2017
3805 90 10		Pine-oil	1,7 %	31.12.2018
ex 3806 10 00 ex 3909 40 00	20 50	Kolofoniummodificeret fenolharpiks — med indhold af kolofonium på 60 % og derover, men ikke over 75 % — med et syretal på ikke over 25 af den art, der bruges til offsettryk	0 %	31.12.2016
ex 3808 91 90	10	Indoxacarb (ISO) og (*R*)-isomeren heraf, fikseret på et bærestof af siliciumdioxid	0 %	31.12.2018
ex 3808 91 90	30	Præparat indeholdende endosporer og proteinkrystaller udvundet af enten: — *Bacillus thuringiensis Berliner* subsp. *aizawai* and *kurstaki* eller — *Bacillus thuringiensis* subsp. *kurstaki* eller — *Bacillus thuringiensis* subsp. *israelensis* eller — *Bacillus thuringiensis* subsp. *aizawai* eller — *Bacillus thuringiensis* subsp. *tenebrionis*	0 %	31.12.2014
ex 3808 91 90	40	Spinosad (ISO)	0 %	31.12.2018
ex 3808 91 90	60	Spinetoram (ISO) (CAS RN 935545-74-7), tilberedning af to spinosynkomponenter (3′-etoxy-5,6-dihydro-spinosyn J) and (3′-etoxyspinosyn L)	0 %	31.12.2017
ex 3808 92 90	10	Afsvampningsmidler i form af pulver, med indhold af hymexazol (ISO) på 65 vægtprocent og derover, men ikke over 75 vægtprocent, ikke i detailsalgsoplægninger	0 %	31.12.2018
ex 3808 92 90	30	Præparat bestående af en suspension i vand med indhold af pyrithionzink (INN) på: — 24 vægtprocent og derover, men ikke over 26 vægtprocent, eller — 39 vægtprocent og derover, men ikke over 41 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3808 92 90	50	Præparater på basis af kobberpyrithion (CAS RN 14915-37-8)	0 %	31.12.2014
ex 3808 93 15	10	Præparat baseret på et koncentrat, der indeholder 45 vægtprocent eller derover, men ikke over 55 vægtprocent af herbicidaktivstoffet penoxsulam som vandig opslæmning	0 %	31.12.2017
ex 3808 93 23	10	Herbicid indeholdende flazasulfuron (ISO) som aktiv bestanddel	0 %	31.12.2014
ex 3808 93 27	40	Præparat bestående af en suspension af tepraloxydim (ISO) med indhold af — 30 % tepraloxydim (ISO) og derover og — ikke over 70 % af en råoliefraktion bestående af aromatiske kulbrinter	0 %	31.12.2016
ex 3808 93 90	10	Præparat i form af granulat, med indhold af: — gibberellin A3 på 38,8 vægtprocent eller derover, men ikke over 41,2 vægtprocent — gibberellin A4 og A7 på 9,5 vægtprocent eller derover, men ikke over 10,5 vægtprocent	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3808 93 90	20	Præparat bestående af benzyl(purin-6-yl)amin i en glykolopløsning, med indhold af: — benzyl(purin-6-yl)amin på 1,88 vægtprocent eller derover, men ikke over 2,00 vægtprocent, af den art, der anvendes i plantevækstregulatorer	0 %	31.12.2015
ex 3808 93 90	30	Vandig opløsning med indhold af: — natrium-p-nitrophenolat på 1,8 vægtprocent — natrium-o-nitrophenolat på 1,2 vægtprocent — natrium-5-nitroguaiacolat på 0,6 vægtprocent til brug ved fremstilling af en plantevækstregulator ([1])	0 %	31.12.2015
ex 3808 93 90	40	Blandet hvidt pulver, med indhold af: — 1-methylcyclopropen på 3 vægtprocent eller derover, men ikke over 3,6 vægtprocent, og af renhed på over 96 vægtprocent og — med indhold på under 0,05 % vægtprocent af hver urenhed af 1-chloro-2-methylpropen og 3-chloro-2-methylpropen til anvendelse ved fremstilling af en vækstregulator for høstede frugter, grøntsager og prydplanter med en specifik generator ([1])	0 %	31.12.2015
ex 3808 93 90	50	Præparat i pulverform, med indhold af: — gibberellin A4 på 55 vægtprocent eller derover, — gibberellin A7 på 1 vægtprocent eller derover, men ikke over 35 vægtprocent, — kombineret gibberellin A4 og gibberellin A7 på 90 vægtprocent eller derover, — en kombination af vand og andre naturligt forekommende gibberelliner på 10 vægtprocent eller derunder, af den art, der anvendes i plantevækstregulatorer	0 %	31.12.2015
ex 3808 99 90	10	Oxamyl (ISO) (CAS RN 23135-22-0) i en opløsning af cyclohexanon og vand	0 %	31.12.2015
ex 3808 99 90	20	Abamectin (ISO) (CAS RN 71751-41-2)	0 %	31.12.2018
ex 3809 91 00	10	Blanding af (5-ethyl-2-methyl-2-oxo-1,3,2λ^5-dioxaphosphoran-5-yl-methyl)methylmethylphosphonat og bis(5-ethyl-2-methyl-2-oxo-1,3,2λ^5-dioxaphosphoran-5-yl-methyl)methylphosphonat	0 %	31.12.2018
ex 3809 92 00	20	Antiskumningsmiddel bestående af en blanding af oxydipropanol og 2,5,8,11-tetramethyldodec-6-in-5,8-diol	0 %	31.12.2014
ex 3810 10 00	10	Loddepasta bestående af en blanding af metaller og harpiks med indhold af: — tin på 70vægtprocent og derover, men ikke over 90vægtprocent — et eller flere af følgende metaller: sølv, kobber, bismuth, zink eller indium på ikke mere end 10vægtprocent til anvendelse i elektrotekniske virksomheder ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3811 19 00	10	Opløsning på over 61vægtprocent, men ikke over 63vægtprocent, af methylcyclopentadienyl-mangan-tricarbonyl i et aromatisk carbonhydridopløsningsmiddel, med et indhold på: — 4,9 vægtprocent og derunder af 1,2,4-trimethyl-benzol, — 4,9 vægtprocent og derunder af naphthalin og — 0,5 vægtprocent og derunder af 1,3,5-trimethyl-benzol	0 %	31.12.2014
ex 3811 21 00	10	Salte af dinonylnaphthalensulfonsyre, i form af opløsning i mineralolier	0 %	31.12.2018
ex 3811 21 00	20	Additiver til smøreolier, på basis af komplekse organiske forbindelser af molybdæn, i form af opløsning i mineralolie	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3811 21 00	30	Additiver til smøreolier, med indhold af mineralolier, bestående af calciumsalte fra reaktionsprodukter af polyisobutylensubstitueret fenol med salicylsyre og formaldehyd, til brug som koncentreret additiv til fremstilling af motorolier ved blanding	0 %	31.12.2017
ex 3811 21 00	40	Additiver til smøreolier, med indhold af mineralolier, baseret på en blanding af calciumsalte af dodecylfenolsulfid (CAS RN 68784-26-9), til brug som koncentreret additiv til fremstilling af motorolier ved blanding	0 %	31.12.2017
ex 3811 21 00	50	Additiver til smøreolier, — baseret på calcium-C 16-24-alkylbenzensulfonater (CAS RN 70024-69-0) — med indhold af mineralolie til brug som koncentreret additiv til fremstilling af motorolier ved blanding	0 %	31.12.2017
ex 3811 21 00	60	Additiver til smøreolier, med indhold af mineralolier — baseret på calciumpolypropylenylsubstitueret benzensulfonat (CAS RN 75975-85-8) med en vægtprocent på 25 eller derover, men ikke over 35 — med et TBN (total base number) på 280 eller derover, men ikke over 320 til brug som koncentreret additiv til fremstilling af motorolier ved blanding	0 %	31.12.2017
ex 3811 21 00	70	Additiver til smøreolier — med indhold af polyisobutylensuccinimid fra reaktionsprodukter af polyetylenpolyaminer med polyisobutenyl ravsyreanhydrid (CAS RN 84605-20-9) — med indhold af mineralolier — med et klorindhold på 0,05 vægtprocent eller derover, men ikke over 0,25 — med et TBN (total base number) på mere end 20 til brug som koncentreret additiv til fremstilling af motorolier ved blanding	0 %	31.12.2017
ex 3811 29 00	20	Additiver til smøreolier, bestående af reaktionsprodukter af bis(2-metylpentan-2-yl) ditiofosforsyre med propylenoxid, fosforoxid og aminer med C12-14-alkylkæder, til brug som koncentreret additiv til fremstilling af motorolier ved blanding	0 %	31.12.2017
ex 3811 29 00	30	Additiver til smøreolier, bestående af reaktionsprodukter af butyl-cyclohex-3-encarboxylat, svovl og trifenylfosfit (CAS RN 93925-37-2), til brug som koncentreret additiv til fremstilling af motorolier ved blanding	0 %	31.12.2017
ex 3811 29 00	40	Additiver til smøreolier, bestående af reaktionsprodukter af 2-metyl-prop-1-en med svovlmonoklorid og natriumsulfid (CAS RN 68511-50-2), med et klorindhold på 0,05 vægtprocent eller derover, men ikke over 0,5, til brug som koncentreret additiv til fremstilling af motorolier ved blanding	0 %	31.12.2017
ex 3811 29 00	50	Additiver til smøreolier, bestående af en blanding af *N,N*-dialkyl-2-hydroxyacetamider med alkylkædelængder på mellem 12 og 18 C-atomer (CAS RN 866259-61-2), til brug som koncentreret additiv til fremstilling af motorolier ved blanding	0 %	31.12.2017
ex 3811 90 00	10	Dinonylnaphthylsulfonsyresalt i form af en opløsning i mineralolie	0 %	31.12.2018
ex 3811 90 00	40	Opløsning af kvaternære ammoniumsalte baseret på polyisobutenylsuccinimid, med et indhold af 2-etylhexanol på 20 vægtprocent eller derover, men ikke over 29,9 %	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3812 10 00	10	Vulkaniseringsaccelerator baseret på difenylguanidingranulat (CAS RN 102-06-7)	0 %	31.12.2016
ex 3812 20 90	10	Blødgører indeholdende: — bis(2-ethylhexyl)-1,4-benzendicarboxylat (CAS RN 6422-86-2) — mere end 10 % vægtprocent, men ikke over 60 % vægtprocent dibutylterephtalat (CAS RN 1962-75-0)	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	20	Blanding indeholdende hovedsagelig bis(2,2,6,6-tetramethyl-1-octyloxy-4-piperidyl)sebacat	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	25	UV-fotostabilisator indeholdende: — α-[3-[3-(2H-benzotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimethylethyl)-4-hydroxyphenyl]-1-oxopropyl]-ω-hydroxypoly(oxy-1,2-ethandiyl) (CAS RN 104810-48-2) — α-[3-[3-(2H-benzotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimethylethyl)-4-hydroxyphenyl]-1-oxopropyl]-ω-[3-[3-(2H-benzotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimethylethyl)-4-hydroxyphenyl]-1-oxopropoxy]poly(oxy-1,2-ethandiyl) (CAS RN 104810-47-1) — polyethylenglycol med en vægtmiddelmolekylvægt (Mw) på 300 (CAS RN 25322-68-3) — bis (1,2,2,6,6-pentamethyl-4-piperidyl)sebacat (CAS RN 41556-26-7) og — methyl-1,2,2,6,6-pentamethyl-4-piperidylsebacat (CAS RN 82919-37-7)	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	30	Sammensatte stabilisatorer med indhold af natriumperchlorat på 15 vægtprocent og derover, men ikke over 40 vægtprocent og 2-(2-methoxyethoxy)ethanol på 70 vægtprocent og derunder	0 %	31.12.2014
ex 3812 30 80	35	Blanding med indhold på: — 25vægtprocent og derover, men ikke over 50vægtprocent af en blanding af C15-18- tetramethylpiperidinyestere (CAS RN 86403-32-9) — ikke over 20vægtprocent af andre organiske forbindelser — på et bærestof af polypropylen (CAS RN 9003-07-0)	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	40	Blanding af: — 80 % (± 10 %) vægtprocent 2-ethylhexyl-10-ethyl-4,4-dimetyl-7-oxo-8-oxa-3,5-dithia-4-stannatetradecanoat og — 20 % (± 10 %) vægtprocent 2-ethylhexyl-10-ethyl-4-[[2-[(2-ethylhexyl)oxy]-2-oxoethyl]thio]-4-methyl-7-oxo-8-oxa-3,5-dithia-4-stannatetradecanoat	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	55	UV-stabilisator med indhold af: — 2-(4,6-bis(2,4-dimethylphenyl)-1,3,5-triazin-2-yl)-5-(octyloxy)-phenol (CAS RN 2725-22-6) og — enten N,N′-bis(1,2,2,6,6-pentamethyl-4-piperidinyl)-1,6-hexandiamin, polymer med 2,4-dichlor-6-(4-morpholinyl)-1,3,5-triazin (CAS RN 193098-40-7) eller — N,N′-bis(2,2,6,6-tetramethyl-4-piperidinyl)-1,6-hexandiamin, polymer med 2,4-dichlor-6-(4-morpholinyl)-1,3,5-triazin (CAS RN 82451-48-7)	0 %	31.12.2016
ex 3812 30 80	60	Lysstabilisator bestående af forgrenede og lineære alkylestere af 3-(2H-benzotriazolyl)-5-(1,1-dimethylethyl)-4-hydroxy-benzenpropansyre (CAS RN 127519-17-9)	0 %	31.12.2016
ex 3812 30 80	65	Stabilisator til plastmaterialer, med indhold af: — 2-ethylhexyl-10-ethyl-4,4-dimethyl-7-oxo-8-oxa-3,5-dithia-4-stannatetradecanoat (CAS-nr. 57583-35-4), — 2-ethylhexyl-10-ethyl-4-[[2-[(2-ethylhexyl)oxy]-2-oxoethyl]thio]-4-methyl-7-oxo-8-oxa-3,5-dithia-4-stannatetradecanoat (CAS RN57583-34-3) og — 2-ethylhexylmercaptoacetat (CASRN7659-86-1)	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3812 30 80	70	Lysstabilisator med indhold af: — forgrenede og lineære alkylestere af 3-(2H-benzotriazolyl)-5-(1,1-dimethylethyl)-4-hydroxybenzenpropansyre (CAS RN 127519-17-9) og — 1-methoxy-2-propylacetat (CAS RN 108-65-6)	0 %	31.12.2016
ex 3812 30 80	75	*N,N'*-Bis(1,2,2,6,6-pentamethyl-4-piperidinyl)-1,6-hexandiamin, polymer med 2,4-dichlor-6-(4-morpholinyl)-1,3,5-triazin (CAS RN 193098-40-7)	0 %	31.12.2017
ex 3812 30 80	80	UV-stabilisator bestående af: — en sterisk hindret amin: *N,N'*-bis(1,2,2,6,6-pentamethyl-4-piperidinyl)-1,6-hexandiamin, polymer med 2,4-dichlor-6-(4-morpholinyl)-1,3,5-triazin (CAS RN 193098-40-7) og — enten en o-hydroxyphenyltriazin UV-absorbator eller — en kemisk modificeret phenolforbindelse	0 %	31.12.2017
ex 3814 00 90	20	Blanding med indhold af: — 1-methoxypropan-2-ol på 69 vægtprocent og derover, men ikke over 71 vægtprocent, — 2-methoxy-1-methylethylacetat på 29 vægtprocent og derover, men ikke over 31 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3814 00 90	40	Azeotrope blandinger med indhold af isomerer af nonafluorbutylmethylether og/eller nonafluorbutylethylether	0 %	31.12.2018
ex 3815 12 00	10	Katalysator, i form af korn eller ringe af diameter 3 mm og derover, men ikke over 10 mm, bestående af sølv på et bærestof af aluminiumoxid, med indhold af sølv på 8 vægtprocent og derover, men ikke over 40 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	10	Katalysator, bestående af chromtrioxid, dichromtrioxid eller organiske chromforbindelser på et bærestof af siliciumdioxid, med et porerumfang efter nitrogenabsorptionsmetoden på 2 cm^3/g og derover	0 %	31.12.2016
ex 3815 19 90	15	Katalysator, i form af pulver, bestående af blandede oxider af metaller på et bærestof af siliciumdioxid, med et samlet indhold af molybden, bismuth og jern på 20 vægtprocent og derover, men ikke over 40 vægtprocent, bestemt til brug ved fremstilling af acrylonitril (1)	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	25	Katalysator i form af kugler med en diameter på 4,2 mm eller derover, men ikke over 9 mm, bestående af en blanding af metaloxider indeholdende fortrinsvis oxider af molybdæn, nikkel, cobalt og jern, på underlag af aluminiumoxid, bestemt til fremstilling af akrylaldehyd (1)	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	30	Katalysator med indhold af titantetrachlorid anbragt på et bærestof af magnesiumdichlorid, bestemt til brug ved fremstilling af polypropylen (1)	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	40	Katalysator, i form af kugler af diameter 4,2 mm og derover men ikke over 9 mm, bestående af en blanding af oxider af metaller indeholdende hovedsagelig oxider af molybden, vanadium og kobber, på et bærestof af siliciumdioxid og/eller aluminiumoxid, bestemt til brug ved fremstilling af acrylsyre (1)	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	60	Katalysator bestående af dichromtrioxid, på et bærestof af aluminiumoxid	0 %	31.12.2014
ex 3815 19 90	65	Katalysator bestående af phosphorsyre kemisk bundet til et bærestof af siliciumdioxid	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	70	Katalysator bestående af organiske/metalliske forbindelser af aluminium og zirconium, på et bærestof af siliciumdioxid	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	75	Katalysator bestående af organiske/metalliske forbindelser af aluminium og chrom, på et bærestof af siliciumdioxid	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3815 19 90	80	Katalysator bestående af organiske/metalliske forbindelser af magnesium og titan, på et bærestof af siliciumdioxid, i form af en mineraloliesuspension	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	85	Katalysator bestående af organiske/metalliske forbindelser af aluminium, magnesium og titan, på et bærestof af siliciumdioxid, i form af pulver	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	86	Katalysator med indhold af titantetrachlorid anbragt på et bærestof af magnesiumdichlorid til brug i fremstilling af polyolefiner (1)	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90 ex 8506 90 00	87 10	Kathod, i ruller, til luft/zink-batterier (batterier til høreapparater) (1)	0 %	31.12.2016
ex 3815 90 90	16	Initiator baseret på dimethylaminopropylurea	0 %	31.12.2017
ex 3815 90 90	18	Oxidationskatalysator med en aktiv ingrediens bestående af di[mangan (1+)], 1,2-bis(octahydro-4,7-dimetyl-1H-1,4,7-triazonin-1-yl-*k*N^1, *k*N^4, *k*N^7)etan-di-μ-oxo-μ-(etanoato-kO, kO′)-, di[klorid(1-)], til accelerering af kemisk oxydation eller blegning (CAS RN 1217890-37-3)	0 %	31.12.2017
ex 3815 90 90	20	Katalysator, i form af pulver, bestående af en blanding af titantrichlorid og aluminiumchlorid, med indhold af: — titan på 20 vægtprocent og derover, men ikke over 30 vægtprocent og — chlor på 55 vægtprocent og derover, men ikke over 72 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	27	Katalysatorer i form af hule cylindere med en længde på 5 mm og derover, men ikke over 9 mm, bestående af en blanding af metaloxider hovedsagelig indeholdende oxider af molybdæn, bismut, jern og nikkel og ligeledes et bærestof af siliciumdioxid til brug ved fremstilling af acrylsyre (1)	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	30	Katalysator bestående af en mineraloliesuspension af — tetrahydrofurankomplekser med magnesiumklorid og titan(III)klorid og — siliciumdioxid — med indhold af 6,6 (± 0,6) vægtprocent magnesium og — med indhold af 2,3 (± 0,2) vægtprocent titan	0 %	31.12.2015
ex 3815 90 90	33	Katalysatorer bestående af en blanding af forskellige alkylnaphthalensulfonsyrer med alifatiske kulbrintekæder, der indeholder 12-56 kulstofatomer	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	50	Katalysator indeholdende titantrichlorid, i form af en hexan- eller heptansuspension, med indhold af titan i det hexan- eller heptanfri materiale på 9 vægtprocent og derover, men ikke over 30 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	70	Katalysator, bestående af en blanding af (2-hydroxypropyl)trimethylammoniumformiat og dipropylenglycoler	0 %	31.12.2014
ex 3815 90 90	71	Katalysator indeholdende *N*-(2-hydroxypropylammonium)diazabicyclo-(2,2,2)-octan-2-ethylhexanoat, opløst i ethan-1,2-diol	0 %	31.12.2016
ex 3815 90 90	80	Katalysator bestående hovedsagelig af dinonylnaphthalendisulfonsyre i form af opløsning i isobutanol	0 %	31.12.2014
ex 3815 90 90	81	Katalysator, med indhold af (2-hydroxy-1-methylethyl)trimethylammonium-2-ethylhexanoat på 69 vægtprocent og derover, men ikke over 79 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	85	Katalysator på basis af aluminosilikat (zeolit), bestemt til alkylering af aromatiske kulbrinter, transalkylering af alkylaromatiske kulbrinter eller oligomerisering af olefiner (1)	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3815 90 90	86	Katalysator, i form af runde stave, bestående af aluminosilikat (zeolit), med indhold af oxider af sjældne jordarters metaller på 2 vægtprocent og derover, men ikke over 3 vægtprocent og dinatriumoxid på derunder 1 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	88	Katalysator, bestående af titantetrachlorid og magnesiumchlorid, med et indhold af: — titan på 4 vægtprocent eller derover, men ikke over 10 vægtprocent og — magnesium på 10 vægtprocent eller derover, men ikke over 20 vægtprocent beregnet på en olie- og hexanfri basis	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	89	Rhodococcus rhodocrous J1 bakterie, indeholdende enzymer, opslæmmet i en polyacrylamid gel eller i vand, til brug som en katalysator ved fremstilling af acrylamid ved hydratation af acrylonitril ([1])	0 %	31.12.2016
ex 3817 00 50	10	Blanding af alkylbenzener (C14-26) med et indhold i vægtprocent på: — 35 % og derover, men ikke over 60 % eicosylbenzen, — 25 % og derover, men ikke over 50 % docosylbenzen, — 5 % og derover, men ikke over 25 % tetracosylbenzen	0 %	31.12.2018
ex 3817 00 80	10	Blanding af alkylnaphthalener, med indhold af: — hexadecylnaphthalen på 88 vægtprocent eller derover, men ikke over 98 vægtprocent — dihexadecylnaphthalen på 2 vægtprocent eller derover, men ikke over 12 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3817 00 80	20	Blanding af forgrenede alkylbenzoler, hovedsagelig bestående af dodecylbenzoler	0 %	31.12.2018
ex 3817 00 80	30	Blandede alkylnaftalener, modificeret med alifatiske kæder, med kædelængde fra 12 til 56 kulstofatomer	0 %	31.12.2016
ex 3819 00 00	20	Flammehæmmende hydraulikvæske baseret på phosphatestere	0 %	31.12.2018
ex 3823 19 30	20	Fedtsyredestillat af palme, også hydrogeneret, med indhold af frie fedtsyrer på 80 vægtprocent og derover til brug ved fremstilling af: — industrielle monocarboxylfedtsyrer henhørende under pos. 3823 — stearinsyre henhørende under pos. 3823 — stearinsyre henhørende under pos. 2915 — palmitinsyre henhørende under pos. 2915 eller — dyrefodertilberedninger henhørende under pos. 2309 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3823 19 90	20	Sure olier fra raffinering af palme til brug ved fremstilling af: — industrielle monocarboxylfedtsyrer henhørende under pos. 3823 — stearinsyre henhørende under pos. 3823 — stearinsyre henhørende under pos. 2915 — palmitinsyre henhørende under pos. 2915, — dyrefodertilberedninger henhørende under pos. 2309 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 15	10	Aluminosilikatsyre (regenererede zeolit af Y-typen) i natriumformen, med indhold af natrium på 11 vægtprocent og derunder, beregnet som natriumoxid, i form af runde stave	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	05	Blanding af monomer af methylmethacrylat og monomer af butylacrylat i en opløsning af xylen og butylacetat, med et indhold af opløsningsmidler på over 54 vægtprocent, men ikke over 56 vægtprocent	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	06	Paraffin, med en kloreringsgrad på 70 % og derover	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	07	Folie bestående af enten barium- eller calcium- og enten titan- eller zirkoniumoxider, blandet med et acrylbindemiddel	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3824 90 97	08	Blanding af divinylbenzenisomerer og ethylvinylbenzenisomerer med indhold af divinylbenzen på 56 vægtprocent eller derover, men ikke over 85 vægtprocent (CAS RN 1321-74-0)	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	09	Antikorrosionspræparat bestående af salte af dinonylnaphthalensulfonsyre enten: — på et bærestof af mineralsk voks, også kemisk modificeret, eller — i form af opløsning i et organisk opløsningsmiddel	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	10	Calcineret bauxit (ildfast)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	11	Blanding af phytosteroler, ikke i pulverform, med indhold af: — beta-sitosteroler på 40 vægtprocent og derover, men ikke over 58 vægtprocent — campesteroler på 20 vægtprocent og derover, men ikke over 28 vægtprocent — stigmasteroler på 14 vægtprocent og derover, men ikke over 23 vægtprocent — andre steroler på 0 vægtprocent og derover, men ikke over 15 vægtprocent	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	12	Oligomer af tetrafluorethylen med én iodethyl-endegruppe	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	13	Tilberedninger med indhold af 1,3:2,4-bis- *O*-(4-methylbenzyliden)-*D*-glucitol på 92 vægtprocent eller derover, men ikke over 96,5 vægtprocent, og med indhold af carboxylsyrederivater og et alkylsufat	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	14	Calciumphosphonatphenat, opløst i mineralolie	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	15	Struktureret siliciumaluminiumphospat	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	16	Blanding af bis{4-(3-(3-phenoxycarbonylamino)tolyl)ureido}phenylsulfon, diphenyltolyl-2,4-dicarbamat og 1-[4-(4-aminobenzolsulfonyl)-phenyl]-3-(3-phenoxycarbonylamino-tolyl)-urinstof	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	17	Blanding med et indhold af acetater af 3-butylen-1,2-diol på 65 vægtprocent og derover, men ikke over 90 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	18	Poly(tetramethylenglycol)bis[(9-oxo-9H-thioxanthen-1-yloxy)acetat] med en gennemsnitlig polymerkædelængde på mindre end 5 monomerenheder (CAS RN 515136-48-8)	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	20	Præparat bestående af 83 vægtprocent og derover 3a,4,7,7a-tetrahydro-4,7-methanoinden (dicyclopentadien), af en syntetgummi, også med indhold af tricyclopentadien på 7 vægtprocent og derover, og: — enten en aluminium-alkylforbindelse, — eller en organiske compleks af wolfram — eller en organiske compleks af molybden	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	21	Blanding af 2-propensyre-(1-methylethyliden)bis(4,1-phenylenoxy-2,1-ethandiyloxy-2,1-ethandiyl)ester med 2-propensyre-(2,4,6-trioxo-1,3,5-triazin-1,3,5(2*H*,4*H*,6*H*)-triyl)tri-2,1-ethandiylester og 1-hydroxycyclohexyl-phenylketon, opløst i methylethylketon og toluen	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	22	Tilberedninger med indhold af 1,3:2,4-bis-*O*-benzyliden-*D*-glucitol på 47 vægtprocent og derover	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	23	Blanding af urethanacrylater, tripropylenglycoldiacrylat, ethoxyleret bisphenol A-acrylat og poly(ethylenglycol) 400-diacrylat	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	24	Opløsning af (klormetyl)bis(4-fluorfenyl)metylsilan i toluen, af en nominel koncentration på 65 %	0 %	31.12.2015

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3824 90 97	26	Vandig dispersion med indhold af: — 76 (± 0,5) vægtprocent siliciumkarbid (CAS RN 409-21-2) — 4,6 (± 0,05) vægtprocent aluminiumoxid (CAS RN 1344-28-1) og — 2,4 (± 0,05) vægtprocent yttriumoxid (CAS RN 1314-36-9)	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	27	Præparat bestående af en blanding af 2,4,7,9-tetrametyldec-5-yn-4,7-diol og propan-2-ol	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	28	Præparat med indhold af: — 85 vægtprocent eller derover, men ikke over 95 vægtprocent α-4-(2-cyan-2-butoxycarbonyl)vinyl-2-methoxy-fenyl-ω-hydroxyhexa(oxyethylen) og — 5 vægtprocent eller derover, men ikke over 15 vægtprocent polyoxyethylen(20)-sorbitan-monopalmitat	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	29	Præparat bestående hovedsagelig af γ-butyrolacton og kvaternære ammoniumsalte, bestemt til fremstilling af elektrolytiske kondensatorer ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	30	2,4,7,9-Tetramethyldec-5-yn-4,7-diol, hydroxyethyleret	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	31	Diethylmethoxyboran (CAS RN 7397-46-8) i form af opløsning i tetrahydrofuran	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	32	Blanding af: — basisk zirconiumcarbonat (CAS-nr. 57219-64-4) og — ceriumcarbonat (CAS-nr. 537-01-9)	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	33	Præparat indeholdende: — trioctylphosphinoxid (CAS RN 78-50-2) — dioctylhexylphosphinoxid (CAS RN 31160-66-4) — octyldihexylphosphinoxid (CAS RN 31160-64-2) og — trihexylphosphinoxid (CAS RN 9084-48-8)	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	35	Blanding af — 3,3-bis(2-metyl-1-octyl-1H-indol-3-yl)ftalid (CAS RN 50292-95-0) og — etyl-6′-(dietylamino)-3-oxo-spiro-[isobenzofuran-1(3H),9′-[9H]xanten]-2′-carboxylat (CAS RN 154306-60-2)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	36	Præparat på basis af 2,5,8,11-tetramethyl-6-dodecyn-5,8-diolethoxylat (CAS RN 169117-72-0)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	37	Blanding af flydende krystaller til brug ved fremstilling af displays ([1])	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	38	Alkylcarbonat-baseret præparat, også med indhold af UV-absorberende stof, til brug ved fremstilling af brilleglas ([1])	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	39	Blandning med indhold af 2-hydroxyethylmethacrylat på 40 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent og glycerolester af borsyre på 40 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	40	Azelainsyre af renhed på 75 vægtprocent og derover, men ikke over 85 vægtprocent	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	41	Tilberedning, bestående af — dipropylenglycol — tripropylenglycol — tetrapropylenglycol og — pentapropylenglycol	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3824 90 97	42	Blandede oxider af metaller, i form af pulver, med indhold af: — enten barium, neodym eller magnesium på 5 vægtprocent og derover og titan på 15 vægtprocent og derover, — eller bly på 30 vægtprocent og derover og niobium på 5 vægtprocent og derover, bestemt til brug ved fremstilling af dielektriske film eller bestemt til anvendelse som dielektrisk materiale ved fremstilling af flerlagede keramiske kondensatorer (1)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	43	Nikkelhydroxid, doteret med 12 vægtprocent zinkhydroxid og cobaltydroxidoxid eller derover, men ikke over 18 vægtprocent, af den art, der anvendes til fremstilling af positive elektroder til akkumulatorer	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	44	Blanding af fytosteroler, ikke i pulverform, med indhold af: — 75 vægtprocent steroler eller derover — ikke over 25 vægtprocent stanoler til brug ved fremstilling af stanoler/steroler eller stanol/sterolestere (1)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	45	Præparat bestående hovedsagelig af ethylenglycol og: — enten diethylenglycol, dodecandisyre og ammoniak, — eller N,N-dimethylformamid, — eller γ-butyrolacton, — eller siliciumoxid, — eller ammoniumhydrogenazelat, — eller ammoniumhydrogenazelat og siliciumoxid, — eller dodecandisyre, ammoniak og siliciumoxid, bestemt til fremstilling af elektrolytiske kondensatorer (1)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	47	Platinoxid (CAS RN 12035-82-4) på et porøst bærestof af aluminiumoxid (CAS RN 1344-28-1) med indehold af: — platin på 0,1 vægtprocent og derover, men ikke over 1 vægtprocent, og — ethylaluminiumdiklorid (CAS RN 563-43-9) på 0,5 vægtprocent og derover, men ikke over 5 vægtprocent	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	49	Præparat med indehold af: — C,C′-azodi(formamid) (CAS RN 123-77-3) — magnesiumoxid (CAS RN 1309-48-4) og — zinkbis(p-toluensulfinat) (CAS RN 24345-02-6) i hvilken gasdannelsen fra C,C′-azodi(formamid) sker ved 135 °C	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	50	Pulverblanding med indhold på: — 85vægtprocent eller derover af zinkdiacrylat (CAS RN 14643-87-9) — og ikke over 5vægtprocent af 2,6-di-tert-butyl-alpha-dimethylamino-p-cresol (CAS RN 88-27-7)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	51	Diethylenglykolpropylenglykoltriethanolamintitanat-komplekser (CAS RN 68784-48-5) opløst i diethylenglykol (CAS RN 111-46-6)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	52	Poly(tetramethylenglycol)bis[(2-benzoyl-phenoxy)acetat] med en gennemsnitlig polymerkædelængde på mindre end 5 monomerenheder	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	53	Poly(ethylenglycol)bis(p-dimethyl)aminobenzoat med en gennemsnitlig polymerkædelængde på mindre end 5 monomerenheder	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	54	2-Hydroxybenzonitril, i form af en opløsning i N,N-dimethylformamid, med indhold af 2-hydroxybenzonitril på 45 vægtprocent og derover, men ikke over 55 vægtprocent	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3824 90 97	55	Tilberedning bestående af — 50 vægtprocent (± 2 vægtprocent) af bis-alkoxyleret ethylacetoacetataluminiumchelater — i en blækolie (hvidt mineral) af opløsningsmiddel med et smeltepunkt på 160 °C og derover, men ikke over 180 °C	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	56	Kalium tert-butanolat (CAS RN 865-47-4) i form af opløsning i tetrahydrofuran	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	58	N2-[1-(S)-Ethoxycarbonyl-3-phenylpropyl]-N6-trifluoracetyl-L-lysyl-N2-carboxyanhydrid i en 37 % opløsning i dichlormethan	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	59	3′,4′,5′-Trifluorbiphenyl-2-amin, i form af en toluen-opløsning, med indhold af 3′,4′,5′-trifluorbiphenyl-2-amin på 80 vægtprocent eller derover, men under 90 vægtprocent	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	60	α-Phenoxycarbonyl-ω-phenoxypoly[oxy(2,6-dibrom-1,4-phenylen)isopropyliden(3,5-dibrom-1,4-phenylen)oxycarbonyl]	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	62	Smeltet magnesia med indhold af dikromtrioxid på 15 vægtprocent og derover	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	64	Aluminiumnatriumsilicat, i form af kugler af diameter: — enten 1,6 mm og derover, men ikke over 3,4 mm, — eller 4 mm og derover, men ikke over 6 mm	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	65	Præparat med indhold af — 1,2,3-trideoxy-4,6:5,7-bis-O-[(4-propylphenyl)methylen]-nonitol på 89 vægtprocent og derover, men ikke over 98,9 vægtprocent — farvestoffer på 0,1 vægtprocent og derover, men ikke over 1 vægtprocent — fluorpolymerer på 1 vægtprocent og derover, men ikke over 10 vægtprocent	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	66	Blanding af primære *tert*-alkylaminer	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	78	Blanding af phytosteroler, der er udvundet af træ og træbaserede olier (tallolie), i form af pulver med en partikelstørrelse på ikke over 300 µm, indeholdende — 60 vægtprocent eller derover, men ikke over 80 vægtprocent sitosteroler — ikke over 15 vægtprocent campesteroler — ikke over 5 vægtprocent stigmasteroler — ikke over 15 vægtprocent beta-sitostanoler	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	79	Blanding af 80 % (± 10 %) 1-[2-(2-aminobutoxy)ethoxy]but-2-ylamin og 20 % (± 10 %) 1-({[2-(2-aminobutoxy)ethoxy]methyl}propoxy)but-2-ylamin	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	82	α-(2,4,6-Tribromphenyl)-ω-(2,4,6-tribromphenoxy)poly[oxy(2,6-dibrom-1,4-phenylen)isopropyliden(3,5-dibrom-1,4-phenylen)oxycarbonyl]	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	84	Reaktionsprodukt, med indhold af: — molybdenoxid på 1 vægtprocent og derover, men ikke over 40 vægtprocent, — nikkeloxid på 10 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent, — wolframoxid på 30 vægtprocent og derover, men ikke over 70 vægtprocent	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	87	Pasta med indhold af: — 75 vægtprocent kobber og derover, men ikke over 85 vægtprocent — uorganiske oxider — ethylcellulose og — et opløsningsmiddel	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3824 90 97	88	Oligomert reaktionsprodukt, bestående af bis(4-hydroxyphenyl)sulfon og 1,1′-oxybis(2-chlorethan)	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	89	Oligomer af tetrafluorethylen, med tetrafluoriodethylendegrupper	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	90	Hule kugler af smeltet aluminiumsilikat, der indeholder 65-80 % amorft aluminiumsilikat og har følgende kendetegn: — smeltepunkt mellem 1 600 °C og 1 800 °C og — densitet 0,6-0,8 g/cm^3, til brug ved fremstilling af partikelfiltre til motorkøretøjer (1)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	92	Præparat bestående af 2,4,7,9-tetramethyldec-5-yn-4,7-diol og siliciumdioxid	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	94	Partikler af siliciumdioxid, på hvilke organiske forbindelser er bundet kovalent, bestemt til brug ved fremstilling af søjler til højpræstationsvæskekromatografi (HPLC) og prøvepatroner (1)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	95	Blanding af phytosteroler, i form af flager og kugler, med indhold af steroler på 80 vægtprocent og derover og stanoler på 4 vægtprocent og derunder	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	97	Tilberedninger med indhold af lithiumhexafluorphosphat på 10 vægtprocent eller derover, men ikke over 20 vægtprocent eller lithiumperchlorat på 5 vægtprocent eller derover, men ikke over 10 vægtprocent, blandet med organiske opløsningsmidler	0 %	31.12.2018
ex 3826 00 10 ex 3826 00 10	20 29	Blanding af fedtsyremethylestere med et indhold på mindst: — 65 vægtprocent og derover, men ikke over 75 vægtprocent, C12 — 21 vægtprocent og derover, men ikke over 28 vægtprocent, C14 — 4 vægtprocent og derover, men ikke over 8 vægtprocent, C16 til brug ved fremstilling af rensemidler, rengøringsmidler og produkter til personlig pleje (1)	0 %	31.12.2018
ex 3826 00 10 ex 3826 00 10	30 39	Blanding af fedtsyremethylestere med et indhold på mindst: — 50 vægtprocent og derover, men ikke over 58 vægtprocent, C8 — 35 vægtprocent % og derover, men ikke over 50 vægtprocent, C10 til brug ved fremstilling af landbrugskemikalier, fødevareingredienser (til dyr og mennesker), tilsætningsstoffer til smøremidler, opløsningsmidler, lampeolie og komponenter til tændere (1)	0 %	31.12.2018
ex 3826 00 10 ex 3826 00 10	40 49	Blanding af fedtsyremethylestere med et indhold på mindst: — 15 vægtprocent og derover, men ikke over 32 vægtprocent, C16 — 65 vægtprocent og derover, men ikke over 85 vægtprocent, C18 til brug ved fremstilling af rensemidler, rengøringsmidler og produkter til personlig pleje, landbrugskemikalier, fødevareingredienser (til dyr og mennesker), tilsætningsstoffer til smøremidler, opløsningsmidler, lampeolie og lighterkomponenter (1)	0 %	31.12.2018
ex 3901 10 90	20	Polyethylen, i form af granulat, med en densitet på 0,925 (± 0,0015), et smelteindeks (melt flow index) på 0,3 g/10 min (± 0,05 g/10 min), bestemt til fremstilling af blæst folie med en sløringsværdi på ikke over 6 % og brudforlængelse (MD/TD) på 210/340 (1)	0 %	31.12.2018
ex 3901 10 90	30	Polyethylengranulat med indhold af kobber på 10 vægtprocent og derover, men ikke over 25 vægtprocent	0 %	31.12.2016
ex 3901 20 90	10	Polyethylen, i former som nævnt i bestemmelse 6 b) til kapitel 39, med densitet 0,945 og derover, men ikke over 0,985, bestemt til fremstilling af folie til skrivemaskinefarvebånd eller lignende farvebånd (1)	0 %	31.12.2018
ex 3901 20 90	20	Polyethylen med indhold af mica på 35 vægtprocent og derover, men ikke over 45 vægtprocent	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3901 30 00	80	Copolymer af ethylen og vinylacetat — med indhold af vinylacetat på 27,8 vægtprocent og derover, men ikke over 29,3 vægtprocent — med et smelteindeks (melt flow index) på 22 g/10 min og derover, men ikke over 28 g/10 min — med indhold af vinylacetatmonomer på ikke over 15 mg/kg	0 %	31.12.2015
ex 3901 30 00	82	Copolymer af ethylen og vinylacetat — med indhold af vinylacetat på 9,8 vægtprocent og derover, men ikke over 10,8 vægtprocent — med et smelteindeks (melt flow index) på 2,5 g/10 min og derover, men ikke over 3,5 g/10 min — med indhold af vinylacetatmonomer på ikke over 15 mg/kg	0 %	31.12.2015
ex 3901 90 90	80	Blokcopolymer af ethylen og octen i form af pellets — med densitet 0,862 og derover, men ikke over 0,865 — som kan strækkes til mindst 200 % af den oprindelige længde — med en hysterese på 50 %(± 10 %) — med en blivende deformation på ikke over 20 % til brug ved fremstilling af bleindlæg til spædbørn ([1])	0 %	31.12.2015
ex 3901 90 90	82	Copolymer af ethylen og metakrylsyre	0 %	31.12.2015
ex 3901 90 90	91	Ionomer harpiks bestående af et salt af en copolymer af ethylen og methacrylsyre	4 %	31.12.2018
ex 3901 90 90	92	Chlorsulfoneret polyethylen	0 %	31.12.2018
ex 3901 90 90	93	Copolymer af ethylen, vinylacetat og carbonmonoxid, bestemt til brug som blødgøringsmiddel ved fremstilling af tagdækning ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3901 90 90	94	Blanding af A-B-blockcopolymer af polystyren og en copolymer af ethylen-butylen og A-B-A-blockcopolymer af polystyren, en copolymer af ethylen-butylen og polystyren, med indhold af styren på 35 vægtprocent og derunder	0 %	31.12.2018
ex 3901 90 90	97	Klortilsat polyethylen, i form af pulver	0 %	31.12.2018
ex 3902 10 00	10	Polypropylen uden blødgøringsmiddel og med indhold af: — aluminium på 7 mg/kg og derunder, — jern på 2 mg/kg og derunder, — magnesium på 1 mg/kg og derunder, — chlorid på 8 mg/kg og derunder	0 %	31.12.2018
ex 3902 10 00	20	Polypropylen, uden blødgøringsmiddel, — af smeltepunkt på over 150 °C (efter ASTM D 3 417), — af smeltevarme på 15 J/g og derover, men ikke over 70 J/g, — af brudforlængelse på 1 000 % og derover (efter ASTM D 638), — af elasticitetskoefficient på 69 MPa og derover, men ikke over 379 MPa (efter ASTM D 638)	0 %	31.12.2018
ex 3902 10 00	30	Polypropylen, indeholdende ikke over 1 mg/kg aluminium, 0,05 mg/kg jern, 1 mg/kg magnesium og 1 mg/kg chlorid, bestemt til brug ved fremstilling af indpakninger af engangskontaktlinser ([1])	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3902 10 00	40	Polypropylen, uden indhold af blødgøringsmiddel: — med trækstyrke 32-60 MPa (bestemt efter ASTM D 638) — med bøjningsstyrke 50-90 MPa (bestemt efter ASTM D 790) — med smelteindeks (MFR)ved 230 °C/ 2,16 kgpå 5-15 g/10 min (bestemt efter ASTM D 1238) — med indhold af polypropylen på 40vægtprocent eller derover, men ikke over 80vægtprocent — med indhold af glasfibre på 10vægtprocent eller derover, men ikke over 30vægtprocent — med indhold af glimmer på 10vægtprocent eller derover, men ikke over 30vægtprocent	0 %	31.12.2014
ex 3902 10 00	50	Stærkt isotaktisk polypropylen (HIPP), også farvet, bestemt til fremstilling af plastkomponenter til rum-desodoriseringsmidler, som har følgende egenskaber: — en densitet på 0,880 g/cm^3 eller derover, men ikke over 0,913 g/cm^3 (bestemt ved ASTM D1505) — en trækbrudstyrke på 350 kg/cm^2 eller derover, men ikke over 390 kg/cm^2 (bestemt ved ASTM D638) — en varmedistorsionstemperatur på 135 °C eller derover med en belastning på 0,45 MPa (bestemt ved ASTM 648) (1)	0 %	31.12.2015
ex 3902 20 00	10	Polyisobutylen, med en talgennemsnitlig molekylvægt (M_n) på 700 og derover, men ikke over 800	0 %	31.12.2018
ex 3902 20 00	20	Hydrogeneret polyisobuten, i flydende form	0 %	31.12.2018
ex 3902 30 00	91	A-B-Blokcopolymer af polystyren og en copolymer af ethylen og propylen, med indhold af styren på 40 vægtprocent og derunder, i former som nævnt i bestemmelse 6 b) til kapitel 39	0 %	31.12.2018
ex 3902 30 00	95	A-B-A-blockcopolymer bestående af — en copolymer af propylen og ethylen og — 21 (± 3) vægtprocent polystyren	0 %	31.12.2016
ex 3902 30 00	97	Flydende ethylen-propylen-copolymer med — et flammepunkt på 250 °C og derover — et viskositetsindeks på 150 og derover — en antalsvægtet gennemsnitsmolekylvægt (M_n) på 650 og derover	0 %	31.12.2016
ex 3902 90 90	52	Amorf poly-alpha-olefincopolymerblanding af poly(propylen-co-1-buten) og resin-oliekulbrinter	0 %	31.12.2018
ex 3902 90 90	55	Thermoplastisk elastomer, med en A-B-A-blokcopolymerstruktur af polystyren, polyisobutylen og polystyren med et indhold af polystyren på 10 vægtprocent og derover, men ikke over 35 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3902 90 90	60	Ikke-hydogeneret 100 % alifatisk harpiks (polymer) med følgende kendetegn: — flydende ved stuetemperatur — fremstillet ved kationisk polymerisering af C_5-alkenmonomerer — med en antalsvægtet gennemsnitsmolekylvægt (Mn) på 370 (± 50) — med en massevægtet gennemsnitsmolekylvægt (Mw) på 500 (± 100)	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3902 90 90	84	Blanding af hydrogeneret styren-blokcopolymer, polyethylenvoks og klæbeforbedrende harpiks i form af pellets, med indhold af — 70 (± 5)vægtprocent styren-blokcopolymer — 15 (± 5)vægtprocent polyethylenvoks og — 15 (± 5)vægtprocent klæbeforbedrende harpiks og med følgende fysiske egenskaber: — kan strækkes til mindst 200 % af den oprindelige længde — en hysterese på 50 %(± 10 %) — en blivende deformation på ikke over 20 % til brug ved fremstilling af bleer og bleindlæg til spædbørn ([1])	0 %	31.12.2015
ex 3902 90 90	92	Polymer af 4-methylpent-1-en	0 %	31.12.2018
ex 3902 90 90	93	Syntetisk polyalfaolefin med en viskositet på ikke under $38 \times 10^{-6} m^2 s^{-1}$ (38 centistoke) ved 100 °C, målt efter ASTM D 445	0 %	31.12.2016
ex 3902 90 90	98	Syntetisk polyalphaolefin med en viskositet ved 100 °C (målt efter metoden i ASTM D 445) mellem 3 centistoke og 9 centistoke, fremstillet ved polymerisering af en blanding af dodecen og tetradecen og indeholdende højst 40 % tetradecen	0 %	31.12.2016
ex 3903 11 00	10	Hvidt ekspanderbart polystyrengranulat med en varmeledningsevne på højst 0,034 W/mK ved en densitet på 14,0 kg/m^3 (± 1,5), indeholdende 50 % genbrugsmateriale	0 %	31.12.2018
ex 3903 19 00	30	Krystallinsk polystyren med et smeltepunkt på 268 °C eller derover, men ikke over 272 °C, og et stivningspunkt på 232 °C eller derover, men ikke over 242 °C, også med tilsætning af additiver og fyldstoffer	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	10	Butadien-styren-copolymerpellets eller -granulat med — densitet 1,05 (± 0,02), — et smelteindeks (melt flow index) på 13 g/10 min (± 1 g/10 min) ved 200 °C/5 kg	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	15	Blæk i pulverform eller tonerblanding, bestående af en copolymer af styren, n-butylacrylat, n-butylmethacrylat, methacrylsyre og polyolefinvoks, bestemt til brug som fremkalder ved fremstilling af kassetter til fjernkopieringsapparater (telefaxapparater), printere til datamaskinereller kopimaskiner ([1])	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	20	Blæk i pulverform eller tonerblanding, bestående af en copolymer af styren, n-butylacrylat, n-butylmethacrylat og polyolefinvoks, bestemt til brug som fremkalder ved fremstilling af kassetter til fjernkopieringsapparater (telefaxapparater), printere til datamaskinereller kopimaskiner ([1])	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	25	Blæk i pulverform eller tonerblanding, bestående af en copolymer af styren, n-butylacrylat, methacrylsyre og polyolefinvoks, bestemt til brug som fremkalder ved fremstilling af kassetter til fjernkopieringsapparater (telefaxapparater), printere til datamaskinereller kopimaskiner ([1])	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	30	Butadien-styren-copolymerpellets eller -granulat med smeltepunkt 85 °C (± 5 °C) med indhold af — tris(tribromphenyl)triazin på 2 vægtprocent, men ikke over 4 vægtprocent, — ethan-1,2-bis(pentabromphenyl) på 5 vægtprocent, men ikke over 10 vægtprocent, — antimontrioxid på 3 vægtprocent, men ikke over 5 vægtprocent	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90 ex 3911 90 99	35 43	Copolymer af α-methylstyren og styren, med et blødgøringspunkt på over 113 °C	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3903 90 90 ex 3911 90 99	40 50	Copolymer af styren, α-methylstyren og acrylsyre, med en talgennemsnitlig molekylvægt (M_n) på 500 og derover, men ikke over 6 000	0 %	31.12.2018
ex 3903 90 90	50	Krystallinsk copolymer af styren og p-metylstyren: — med smeltepunkt 240 °C og derover, men ikke over 260 °C — med indhold af p-metylstyren på 5 vægtprocentog derover, men ikke over 15 vægtprocent	0 %	31.12.2015
ex 3903 90 90 ex 3911 90 99	60 60	Copolymer af styren og maleinsyreanhydrid, enten delvis forestret eller fuldstændig kemisk modificeret, med en gennemsnitsmolekylvægt (M_n) på ikke over 4 500, som flager og i pulverform	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	75	Copolymer af styren og vinylpyrrolidon, med indhold af natriumdodecylsulfat på ikke over 1 vægtprocent, i form af vandig emulsion, bestemt til fremstilling af varer henhørende under pos. 3305 20 00 eller af hårfarve henhørende under pos. 3305 90 ([1])	0 %	31.12.2014
ex 3903 90 90	80	Granulater af copolymer af styren og divinylbenzen, af diameter 150 µm og derover, men ikke over 800 µm, med indhold af: — styren på 65 vægtprocent og derover — divinylbenzen på 25 vægtprocent og derunder til brug ved fremstilling af ionbytterharpikser ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3903 90 90	86	Blanding med indhold af: — styrenpolymerer på 45 vægtprocent og derover, men ikke over 65 vægtprocent — poly(phenylenether) på 35 vægtprocent og derover, men ikke over 45 vægtprocent — andre tilsætningsmidler på ikke over 10 vægtprocent og med en eller flere af følgende specielle farveeffekter: — metal- eller perlemorsglans med en betragtningsvinkelafhængig metameri fremkaldt af 0,3 % skælformet pigment og derover — fluorescens, dvs. samtidig absorption af ultraviolet lys og emission af synligt lys — helt hvid farve som beskrevet ved CIELab-koordinaterne L*ikke under 92, b* ikke over 2 og a* mellem -5 og 7	0 %	31.12.2018
ex 3904 10 00	20	Poly(vinylchlorid) i pulverform, ikke blandet med andre stoffer og uden indhold af monomerer af vinylacetat, med: — en polymeriseringsgrad på 1 000 (± 300) monomerenheder, — en varmetransmissionskoefficient (K-værdi) på 60 og derover, men ikke over 70, — et indhold af flygtige stoffer på 2,00vægtprocent og derunder, — en fraktion, der ikke kan passere en si med en maskebredde på 120 µm, på 1vægtprocent og derunder, til anvendelse ved fremstilling af batteriseparatorer ([1])	0 %	31.12.2014
ex 3904 30 00	20	Copolymer af vinylchlorid med vinylacetat og maleinsyre, med indhold af: — vinylchlorid på 80,5 vægtprocent og derover, men ikke over 81,5 vægtprocent, — vinylacetat på 16,5 vægtprocent eller derover, men ikke over 17,5 vægtprocent og — maleinsyre på 1,5 vægtprocent eller derover, men ikke over 2,5 vægtprocent til brug ved varmeforsegling mellem plastmateriale og det underliggende stål til industriel brug ([1])	0 %	31.12.2014
ex 3904 30 00 ex 3904 40 00	30 91	Copolymer af vinylchlorid, vinylacetat og vinylalkohol, med indhold af: — vinylchlorid på 87 vægtprocent og derover, men ikke over 92 vægtprocent, — vinylacetat på 2 vægtprocent og derover, men ikke over 9 vægtprocent og — vinylalkohol på 1 vægtprocent og derover, men ikke over 8 vægtprocent,	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		i former som nævnt i bestemmelse 6 a) og b) til kapitel 39, bestemt til fremstilling af varer henhørende under pos. 3215 eller 8523 eller til brug ved fremstilling af belægninger til beholdere og lukkeanordninger som anvendes til levnedsmidler og drikkevarer (1)		
ex 3904 40 00	93	Copolymer af vinylchlorid og methylacrylat, med indhold af vinylchlorid på 80 (± 1) vægtprocent og methylacrylat på 20 (± 1) vægtprocent, i form af vandig emulsion	0 %	31.12.2018
ex 3904 50 90	92	Vinylidenchlorid-methacrylat-copolymer til anvendelse ved fremstilling af monofilamenter (1)	0 %	31.12.2014
ex 3904 61 00	20	Copolymer af tetrafluorethylen og trifluor(heptafluorpropoxy)ethylen, med indhold af trifluor(heptafluorpropoxy)ethylen på 3,2 vægtprocent og derover, men ikke over 4,6 vægtprocent og af udtrækbare fluoridioner på under 1 mg/kg	0 %	31.12.2018
ex 3904 61 00	30	Polytetrafluorethylen, i form af pulver, af en specifik overflade på 8 m^2/g og derover, men ikke over 12 m^2/g, en partikelstørrelsesfordeling med 10 % under 10 µm og 90 % under 35 µm og en gennemsnitlig partikelstørrelse på 20 µm	0 %	31.12.2018
ex 3904 69 80	81	Poly(vinyliden fluorid) (CAS RN 24937-79-9)	0 %	31.12.2015
ex 3904 69 80	85	Copolymer af etylen med chlortrifluoretylen, også modificeret med hexafluorisobutilen, i pulverform, også med fyldstoffer	0 %	31.12.2017
ex 3904 69 80	93	Copolymer af ethylen med chlortrifluorethylen, i former som nævnt i bestemmelse 6 b) til kapitel 39	0 %	31.12.2018
ex 3904 69 80	94	Copolymer af ethylen og tetrafluorethylen	0 %	31.12.2018
ex 3904 69 80	96	Polychlortrifluorethylen, i former som nævnt i bestemmelse 6 a) og b) til kapitel 39	0 %	31.12.2018
ex 3904 69 80	97	Copolymer af chlortrifluorethylen og vinylidendifluorid	0 %	31.12.2018
ex 3905 30 00	10	Trægtflydende blanding, hovedsagelig bestående af polyvinylalkohol (CAS RN 9002-89-5), et organisk opløsningsmiddel og vand; den anvendes som en beskyttende belægning på halvlederskiver i forbindelse med fremstilling af halvledere (1)	0 %	31.12.2017
ex 3905 91 00	20	Vandopløselig copolymer af ethylen-vinylalkohol (CAS RN 026221-27-2), med indhold på 13 vægtprocent eller derunder af monomerenheden ethylen	0 %	31.12.2017
ex 3905 99 90	92	Polymer af vinylpyrrolidon og dimethylaminoethylmethacrylat, med indhold af vinylpyrrolidon på 97 vægtprocent og derover, men ikke over 99 vægtprocent, i form af opløsning i vand	0 %	31.12.2018
ex 3905 99 90	95	Hexadecyleret eller eicosyleret polyvinylpyrrolidon	0 %	31.12.2018
ex 3905 99 90	96	Polymer af vinylformal, i former som nævnt i bestemmelse 6b) til kapitel 39, med en vægtgennemsnitlig molekylvægt (M_w) på 25 000 og derover, men ikke over 150 000, og med indhold af: — acetylgrupper, beregnet som vinylacetat, på 9,5 vægtprocent og derover, men ikke over 13 vægtprocent og — hydroxygrupper, beregnet som vinylalkohol, på 5 vægtprocent og derover, men ikke over 6,5 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3905 99 90	97	Povidon (INN)-iod (CAS RN 25655-41-8)	0 %	31.12.2018
ex 3905 99 90	98	Poly(vinylpyrrolidon), delvis substitueret med triacontylgrupper, med indhold af triacontylgrupper på 78 vægtprocent og derover, men ikke over 82 vægtprocent	0 %	31.12.2018
3906 90 60		Copolymer af methylacrylat, ethylen og en monomer, der indeholder en endeløs carboxylgruppe som erstatningsprodukt, med indhold på 50 vægtprocent og derover af methylacrylat, også blandet med siliciumdioxid	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3906 90 90	10	Polymerisationsprodukter af acrylsyre med små mængder af en flerumættet monomer, bestemt til fremstilling af lægemidler henhørende under pos. 3003 eller 3004 [1]	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	15	Lysfølsom resin bestående af modificeret acrylat, acrylmonomer, katalysator (fotoinitiator) og stabilisator	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	27	Copolymer af stearylmethacrylat, isooctylacrylat og acrylsyre, opløst i isopropylpalmitat	0 %	31.12.2017
ex 3906 90 90	30	Copolymer af styren, hydroxyethylmethacrylat og 2-ethylhexylacrylat, med en talgennemsnitlig molekylvægt (M_n) på 500 og derover, men ikke over 6 000	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	35	Hvidt pulver af 1,2-ethandioldimethacrylat-methylmethacrylat-copolymer med partikelstørrelse ikke over 18 µm, uopløseligt i vand	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	40	Transparent akrylpolymer i pakninger på ikke over 1 kg, ikke til detailsalg, med: — en viskositet på ikke over 50 000 Pa·s ved 120 °C, bestemt ved ASTM D 3835 — en massevægtet gennemsnitsmolekylvægt (M_w) på mere end 500 000, men ikke over 1 200 000, bestemt ved gelpermeationskromatografi (GPC) — et restmonomerindhold under 1 %	0 %	31.12.2015
ex 3906 90 90	41	Poly(alkylacrylat) med en ester-alkylkæde fra C10 til C30	0 %	31.12.2014
ex 3906 90 90	45	Granulat af acrylonitril-butadien-styren-methylmethacrylatcopolymer med — smeltepunkt 96 °C (± 3 °C) — densitet 1,03 og derover, men ikke over 1,07 og med indhold af: — acrylonitril-butadien-styren på 25 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent og — methylmethacrylat på 50 vægtprocent og derover, men ikke over 75 vægtprocent	0 %	31.12.2016
ex 3906 90 90	50	Polymerer af estere af acrylsyre, med mindst en af følgende monomerer i kæden: — chlormethylvinylether, — chlorethylvinylether, — chlormethylstyren, — vinylchloracetat, — methacrylsyre, — butendisyremonobutylester, med indhold af de enkelte monomerenheder på ikke over 5 vægtprocent, i former som nævnt i bestemmelse 6 b) til kapitel 39	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	65	Polyalkylacrylat, kemisk modificeret med cobalt, med en smeltetemperatur (Tm) på 65 °C (± 5 °C), målt ved dynamisk differentielkalorimetri (DSC)	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	80	Polydimethylsiloxan-graft-(polyacrylat; polymethacrylat)	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	85	Ikke-vandig dispersion af polymerer af acrylsyreestere med en hydrolyserbar silyl-gruppe i én eller begge polymerender.	0 %	31.12.2014
ex 3907 20 11	10	Poly(ethylenoxid) med en talgennemsnitlig molekylvægt (M_n) på 100 000 og derover	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 11	20	Bis-[methoxypoly(ethylenglycol)]-maleimidopropionamid, kemisk modificeret med lysin, med en talgennemsnitlig molekylvægt (M_n) på 40 000	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3907 20 11	40	Polyethylenglykol med en ethylenoxidkædelængde på ikke over 30, med butyl-2-cyan-3-(4-hydroxyfenyl)akrylat-endegrupper, til anvendelse som UV-barriere i flydende masterbatcher ([1])	0 %	31.12.2015
ex 3907 20 11	50	[3-[3-(2H-benzotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimethylethyl)-4-hydroxyphenyl]-1-oxopropyl]-hydroxypoly(oxo-1,2-ethandiyl) (CAS RN 104810-48-2)	0 %	31.12.2016
ex 3907 20 11	60	Præparat indeholdende: — α-[3-[3-(2H-benzotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimethylethyl)-4-hydroxyphenyl]-1-oxopropyl]-ω-hydroxypoly(oxy-1,2-ethandiyl) (CAS RN 104810-48-2) og — α-[3-[3-(2H-benzotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimethylethyl)-4-hydroxyphenyl]-1-oxopropyl]-ω-[3-[3-(2H-benzotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimethylethyl)-4-hydroxyphenyl]-1-oxopropoxy]poly(oxy-1,2-ethandiyl) (CAS RN 104810-47-1)	0 %	31.12.2016
ex 3907 20 20	20	Polytetramethylenetherglycol med en massevægtet gennemsnitsmolekylevægt (Mw) på 2 700 og derover, men ikke over 3 100 (CAS RN 25190-06-1)	0 %	31.12.2017
ex 3907 20 20	30	Blanding med indhold af en polymer af glycerol og 1,2-epoxypropan på 70 vægtprocent eller derover, men ikke over 80 vægtprocent, og en copolymer af dibutyltmaleat og N-vinyl-2-pyrrolidon på 20 vægtprocent eller derover, men ikke over 30 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 20	40	Copolymer af tetrahydrofuran og 3-methyltetrahydrofuran med en talgennemsnitlig molekylvægt (M_n) på 3 500 (± 100)	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	15	Poly(oxypropylen) med alkoxysilylendegrupper	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	30	Homopolymer af 1-chlor-2,3-epoxypropan (epichlorhydrin)	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	35	Polyethylenglycol, kemisk modificeret med en isocyanatgruppe indeholdende en carbodiimidgruppe, i form af opløsning i 2-methoxy-1-methylethylacetat	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	45	Copolymer af ethylenoxid og propylenoxid, med aminopropyl- og methoxyendegrupper	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	50	Vinyl-silyl-overtrukket perfluoropolyetherpolymer eller en sammensætning af to komponenter, der har af den samme type vinyl-silyl-overtrukket perfluoropolyetherpolymer som vigtigste bestanddel	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	55	Succinimidylester af methoxypoly(ethylenglycol)propionsyre, med en talgennemsnitlig molekylvægt (Mn) på 5 000	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	60	Polytetramethylenoxid-di-p-aminobenzoat	0 %	31.12.2016
ex 3907 20 99	65	L-Lysin-N-hydroxysuccinimidylester-alpha, epsilon.-bis(polyetylenglycolmonometylether-carbamat) (CAS RN 266318-38-1) med en antalsvægtet gennemsnitsmolekylvægt (Mn) på 38 000 - 40 000	0 %	31.12.2018
ex 3907 30 00 ex 3926 90 97	40 70	Epoxyharpiks, med indhold af siliciumdioxid på 70 vægtprocent og derover, bestemt til indkapsling af varer henhørende under pos. 8533, 8535, 8536, 8541, 8542 eller 8548 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3907 30 00	50	Flydende epoxyharpiks af 2-propennitrile/1,3-butadien-epoxid-copolymer, uden indhold af opløsningsmiddel, med: — indhold af zinkborathydrat ikke over 40 vægtprocent, — og indhold af diantimontrioxid ikke over 5 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3907 30 00	60	Polyglycerol-polyglycidyl-eterharpiks (CAS RN 105521-63-9)	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3907 40 00	10	Pellets eller granulat af polycarbonat: — med indhold af halogenfrit flammehæmmende middel på 7vægtprocent eller derover, men ikke på over 15vægtprocent og — med densitet 1,20 (± 0,01)	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	20	Pellets eller granulat af polycarbonat med densitet 1,32 (± 0,03) med indhold af 20 % (± 5 %) glasfibre	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	30	Pellets eller granulat af polycarbonat med densitet 1,18 og derover, men ikke over 1,25, med indhold af — polycarbonat på 77 vægtprocent og derover, men ikke over 90 vægtprocent — fosforsyreester på 8 vægtprocent og derover, men ikke over 20 vægtprocent, og — antioxidant på 0,1 vægtprocent og derover, men ikke over 1 vægtprocent også med indhold af flammehæmmende middel på 1 vægtprocent og derover, men ikke over 5 vægtprocent	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	40	Granulat af polycarbonat med — smelteindeks (MFR) 18 g/10 min ved 300 °C/1,2 kg (efter ASTM D 1238) — trækstyrke 69 MPa efter ASTM D 638 og — bøjningsstyrke 112 MPa efter ASTM D 790	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	50	Polycarbonatharpiks, -pellets eller -granulat, med — densitet 1,20 (± 0,05) — varmedistorsionstemperatur 146 °C (± 3 °C) ved 4,6 kp/cm^2 og — smelteindeks (melt flow index) 20 (± 10) g/10 min ved 300 °C /1,2 kg	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	60	Pellets eller granulat af polycarbonat/acrylonitril-butadien-styren med densitet 1,20(± 0,05) og med indhold af — polycarbonat på 65 vægtprocent og derover, men ikke over 90 vægtprocent — acrylonitril-butadien-styren på 5 vægtprocent og derover, men ikke over 15 vægtprocent — fosforsyreester på 5 vægtprocent og derover, men ikke over 20 vægtprocent, og — antioxidant på 0,1 vægtprocent og derover, men ikke over 5 vægtprocent	0 %	31.12.2016
ex 3907 60 80	10	Copolymer af terephthalsyre og isophthalsyre med ethylenglycol, butan-1,4-diol og hexan-1,6-diol	0 %	31.12.2018
ex 3907 60 80	30	Iltbindende koncentrat bestående af en blanding af: — en copolymer fremstillet af poly(ethylenterephthalat), pyromellitsyredianhydrid (PMDA) og hydroxylsubstitueret polybutadien — en copolymerbarriere (som fastlagt ved ASTM-metode F1115-95 (2001)) fremstillet af xylylendiamin og adipinsyre og — organiske farvestoffer og/eller organiske og uorganiske pigmenter hvor førstnævnte copolymer udgør den største del	0 %	31.12.2014
ex 3907 60 80	40	Pellets eller granulat af poly(ethylenterephthalat) — med densitet 1,23 og derover, men ikke over 1,27 ved 23 °C, og — med indhold af andre modificerings- og tilsætningsstoffer på ikke over 10vægtprocent	0 %	31.12.2016
ex 3907 60 80	50	Fleksibel emballage (til iltfølsomme polymerer) fremstillet af laminat med — ikke mere end 75 µm polyetylen — ikke mere end 50 µm polyamid — ikke mere end 15 µm polyetylentereftalat og — ikke mere end 9 µm aluminium′	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		med en trækstyrke på mere end 70 N/15 mm eller derover og en ilttransmissionshastighed på mindre end 0,1 cm^3/m^2/døgn ved 0,1 MPa		
3907 70 00		Poly(mælkesyre)	0 %	31.12.2018
ex 3907 91 90	10	Diallylphthalatprepolymer, i form af pulver	0 %	31.12.2014
ex 3907 99 90	10	Poly(oxy-1,4-phenylencarbonyl) (CAS RN 26099-71-8), i form af pulver	0 %	31.12.2018
ex 3907 99 90	20	Flydende krystal copolyester med et smeltepunkt på 270 °C og derover, med eller uden fyldstoffer	0 %	31.12.2018
ex 3907 99 90	25	Copolymer, med et indhold af tereftalsyre og/eller isomerer deraf og cyclohexandimetanol med en vægtprocent på 72 eller derover	0 %	31.12.2017
ex 3907 99 90 ex 3913 90 00	30 20	Poly(hydroxyalkanoat), hovedsagelig bestående af poly(3-hydroxybutyrat)	0 %	31.12.2015
ex 3907 99 90	60	Copolymer af terephthalsyre og isophthalsyre med bisphenol A	0 %	31.12.2017
ex 3907 99 90	70	Copolymer af poly(ethylenterephthalat) og cyclohexandimethanol, med indhold af cyclohexandimethanol på over 10 vægtprocent	0 %	31.12.2014
ex 3907 99 90	80	Copolymer bestående af 72 vægtprocent tereftalsyre og derover og/eller derivater deraf og cyclohexandimetanol, afsluttet med lineære og/eller cykliske dioler	0 %	31.12.2015
ex 3908 90 00	10	Poly(iminomethylen-1,3-phenylenmethyleniminoadipoyl), i former som nævnt i bestemmelse 6 b) til kapitel 39	0 %	31.12.2018
ex 3908 90 00	30	Reaktionsprodukt af blandinger af octadecancarboxylsyrer polymeriseret med en aliphatisk polyetherdiamin	0 %	31.12.2018
ex 3908 90 00	50	Iltbindende koncentrat bestående af en blanding af: — en copolymer fremstillet af poly(ethylenterephthalat), pyromellitsyredianhydrid (PMDA) og hydroxylsubstitueret polybutadien — en copolymerbarriere (som fastlagt ved ASTM-metode F1115-95 (2001)) fremstillet af xylylendiamin og adipinsyre og — organiske farvestoffer og/eller organiske og uorganiske pigmenter hvor sidstnævnte copolymer udgør den største del	0 %	31.12.2014
ex 3908 90 00	60	Copolymer bestående af — hexandisyre — 12-aminododecansyre — hexahydro-2H-azepin-2-on og — 1,6-hexandiamin	0 %	31.12.2017
ex 3909 40 00	10	Polykondensationsprodukt af phenol og formaldehyd, i form af hule kugler af diameter under 150 µm	0 %	31.12.2018
ex 3909 40 00	20	Pulver af termohærdende harpiks, hvori magnetiske partikler er fordelt jævnt, til brug ved fremstilling af toner til kopieringsmaskiner, telefaxapparater, printere og multifunktionsenheder ([1])	0 %	31.12.2015
ex 3909 40 00	30	Blanding af — Alkylfenol-formaldehydharpiks, også bromeret, og — zinkoxid	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3909 40 00	40	Polymer i pulverform, som indeholder: — fenolharpikspolymer (CAS RN 9003-35-4) med et indhold på 80 vægtprocent og derover, men ikke over 90 vægtprocent — fenol (CAS RN 108-95-2) med et indhold på ikke over 5 vægtprocent og — hexamethylentetramin (CAS RN 100-97-0) med et indhold på 5 vægtprocent og derover, men ikke over 15 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3909 50 90	10	UV-hærdelig vandopløselig flydende fotopolymer bestående af en blanding af: — 60 vægtpocent eller derover bifunktionelle acrylerede polyurethan-oligomerer, — 30 vægtprocent (± 8 vægtprocent) monofunktionel og trifunktionel methaacrylat og — 10 vægtprocent (± 3 vægtprocent) hydroxyl-funktionaliseret monofunktionel methaacrylat	0 %	31.12.2014
ex 3910 00 00	20	Blokcopolymer af poly(methyl-3,3,3-trifluorpropylsiloxan) og poly[methyl(vinyl)siloxan]	0 %	31.12.2018
ex 3910 00 00	40	Biokompatible siliconer til fremstilling af permanente kirurgiske implantater ([1])	0 %	31.12.2016
ex 3910 00 00	50	Siliconebaseret trykfølsomt klæbestof i opløsningsmiddel, med indhold af copoly(dimethylsiloxan/diphenylsiloxan)-gummi	0 %	31.12.2017
ex 3910 00 00	60	Polydimetylsiloxan, også polyethylenglycol- og trifluorpropylsubstitueret, med metakrylatendegrupper	0 %	31.12.2014
ex 3910 00 00	70	Passiveret silikonebelægning i ubearbejdet form, beskytter kanter og forhindrer kortslutninger i halvlederkomponenter	0 %	31.12.2018
ex 3911 10 00	81	Ikke-hydrogeneret kulbrinteresin, fremstillet ved polymerisering af cycloalifatiske C-5 til C-12 alkener på mindst 75 % vægtprocentmere end 10, men ikke over 25 vægtprocent aromatiske alkener der giver en kulbrinteresin med: — et jodtal på over 120 — en værdi på mere end 10 på Gardner-farveskalaen for det rene produkt, eller — en værdi på mere end 8 på Gardner-farveskalaen for en opløsning på 50vægtprocent toluen (som fastlagt ved ASTM-metode D6166).	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 19	10	Poly(oxy-1,4-phenylensulfonyl-1,4-phenylenoxy-4,4′-biphenylen)	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 19	30	Copolymer af ethylenimin og ethylenimindithiocarbamat, i en vandig opløsning af natriumhydroxid	0 %	31.12.2017
ex 3911 90 19	40	m-Xylen-formaldehyd-harpiks	0 %	31.12.2016
ex 3911 90 99	25	Copolymer af vinyltoluen og α-methylstyren	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 99	30	1,4:5,8-Dimethanonaphthalen, 2-ethyliden-1,2,3,4,4a,5,8,8a-octahydro-, polymer med 3a,4,7,7a-tetrahydro-4,7-methano-1H-inden, hydrogeneret	0 %	31.12.2015
ex 3911 90 99	31	Copolymerer af butadien og maleinsyre, også med indhold af ammoniumsalte heraf	0 %	31.12.2014
ex 3911 90 99	35	Alternerende copolymer af ethylen og maleinsyreanhydrid (EMA)	0 %	31.12.2015
ex 3911 90 99	40	Blandede calcium- og natriumsalte af copolymer af maleinsyre og methylvinylether, med et calciumindhold på 9 vægtprocent og derover, men ikke over 16 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 99	45	Copolymer af maleinsyre og methylvinylether	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3911 90 99	53	Hydrogeneret polymer af 1,2,3,4,4a,5,8,8a-octahydro-1,4:5,8-dimetanonaftalen med 3a,4,7,7a-tetrahydro-4,7-metano-1H-inden og 4,4a,9,9a-tetrahydro-1,4-metano-1H-fluoren (CAS RN 503442-46-4)	0 %	31.12.2017
ex 3911 90 99	57	Hydrogeneret polymer af 1,2,3,4,4a,5,8,8a-octahydro-1,4:5,8-dimetanonaftalen med 4,4a,9,9a-tetrahydro-1,4-metano-1H-flouren (CAS RN 503298-02-0)	0 %	31.12.2017
ex 3911 90 99	65	Calciumzinksalt af copolymer af maleinsyre og methylvinylether	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 99	86	Copolymer af methylvinylether og maleinsyreanhydrid (CAS RN 9011-16-9)	0 %	31.12.2016
ex 3912 11 00	30	Cellulosetriacetat (CAS RN 9012-09-3)	0 %	31.12.2016
ex 3912 11 00	40	Cellulosediacetatpulver	0 %	31.12.2015
ex 3912 20 11	10	Cellulosenitrat (CAS RN 9004-70-0)	0 %	31.12.2016
ex 3912 39 85	10	Ethylcellulose, ikke blødgjort	0 %	31.12.2018
ex 3912 39 85	20	Ethylcellulose, i form af vandig dispersion indeholdende hexadecan-1-ol og natriumdodecylsulfat, med indhold af ethylcellulose på 27 (± 3) vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 3912 39 85	30	Cellulose, hydroxyethyleret og alkyleret med alkylkædelængde på 3 carbonatomer og derover	0 %	31.12.2018
ex 3912 39 85	40	Hypromellose (INN) (CAS RN 9004-65-3)	0 %	31.12.2016
ex 3912 90 10	10	Celluloseacetatpropionat, ikke plastificeret, i form af pulver: — med indhold af propionyl på 25 vægtprocent og derover (efter ASTM D 817-72) og — med en viskositet på 120 poise og derunder (efter ASTM D 817-72), bestemt til fremstilling af tryksværter, farver, lakker og andre belægninger, og reprografiske belægninger ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3912 90 10	20	Hydroxypropylmethylcellulose-phthalat	0 %	31.12.2018
ex 3913 90 00	85	Sterilt natriumhyaluronat (CAS RN 9067-32-7)	0 %	31.12.2018
ex 3913 90 00	92	Protein, kemisk modificeret ved carboxylering og/eller phthalsyretilsætning, med en vægtgennemsnitlig molekylvægt (M_w) mellem 100 000 og 300 000	0 %	31.12.2018
ex 3913 90 00	94	Granulat med indhold af: — ekstruderet biopolymer med højt amyloseindhold, fremstillet af majsstivelse, på 35 vægtprocent og derover, men ikke over 75 vægtprocent — polyvinylalkohol på 5 vægtprocent og derover, men ikke over 16 vægtprocent — polyol-blødgørere på 10 vægtprocent og derover, men ikke over 46 vægtprocent — stearinsyre på 0,25 vægtprocent og derover, men ikke over 3 vægtprocent — også med et indhold af bionedbrydelig polyesterharpiks på 30 (± 10) vægtprocent, dog ikke højere end mængden af biopolymeren med højt amyloseindhold	0 %	31.12.2016
ex 3913 90 00	95	Chondroitinsvovlsyre, natriumsalt (CAS RN 9082-07-9)	0 %	31.12.2018
ex 3913 90 00	96	Pulver bestående af 90 (± 5) vægtprocent ekstruderet biopolymer med højt amyloseindhold, fremstillet af majsstivelse, 10 (± 5) vægtprocent af en syntetisk polymer og 0,5 (± 0,25) vægtprocent stearinsyre	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3916 20 00	91	Profiler af poly(vinylklorid) af den art, der anvendes til fremstilling af spunsvægge og beklædninger, med indhold af følgende additiver: — titandioxid — poly(metylmetakrylat) — calciumkarbonat — bindemidler	0 %	31.12.2014
ex 3916 90 10	10	Stænger med cellestruktur og indhold af: — polyamid-6 eller poly(epoxyanhydrid) — også med polytetrafluorethylen, 7 % eller derover, men ikke over 9 % — uorganiske fyldstoffer, 10 % eller derover, men ikke mere end 25 %	0 %	31.12.2018
ex 3917 32 00	91	Slange bestående af en blokcopolymer af polytetrafluorethylen og polyperfluoralkoxytrifluorethylen, af længde 600 mm og derunder, af diameter 85 mm og derunder og af vægtykkelse 30 µm og derover, men ikke over 110 µm	0 %	31.12.2018
ex 3917 40 00	91	Plastkonnektorer indeholdende O-ringe, en låseklemme og en udløserordning til indsætning i brændstofslanger	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 19 ex 3919 10 80 ex 3919 90 00	10 25 31	Reflekterende folie, bestående af et lag polyurethan med sikkerhedsmærker og indlagte glasperler på den ene side og et klæbelag på den anden side, på den ene side eller begge sider dækket af en aftagelig beskyttelsesfolie	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 19	20	Ruller af dobbeltklæbende tape: — belagt med ikke-vulkaniseret naturgummi eller syntetisk gummi — med en bredde på 20 mm og derover, men ikke over 40 mm — indeholdende silicone, aluminiumhydroxid, acryl og urethan	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00 ex 3920 61 00	21 21 20	Reflekterende folie bestående af: — en film af polykarbonat eller akrylpolymer, på én side præget med et regelmæssigt mønster — på begge sider dækket med et eller flere lag plastmateriale — også på en side dækket af et klæbelag og en aftagelig beskyttelsesfolie	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80	23	Reflekterende folie, bestående af flere lag, herunder: — poly(vinylklorid) — polyuretan, forsynet på den ene side med mærker mod forfalskning, ændring eller udskiftning af data eller kopiering og på den anden side et lag med glasmikrokugler — et lag indeholdende et sikkerhedsmærke og/eller et officielt mærke, som skifter udseende efter betragtningsvinklen — aluminiummetallisering — og klæbemiddel, på den ene side dækket med en slipfolie	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00	27 20	Polyesterfolie: — på den ene side belagt med et varmefølsomt akrylklæbemiddel, der mister klæbeevnen ved en temperatur på 90 °C eller derover, men ikke over 200 °C, og en beskyttende polyesterfolie og — på den anden side eventuelt belagt med et trykfølsomt akrylklæbemiddel eller med et varmefølsomt acrylklæbemiddel, der mister klæbeevnen ved en temperatur på 90 °C eller derover, men ikke over 200 °C, og en beskyttende polyesterfolie	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3919 10 80	30	Folie, der er selvklæbende på begge sider, af modificeret epoxyharpiks, i ruller af bredde 10-20 cm, længde 10-210 m og af tykkelse 10-50 µm, ikke til detailsalg	0 %	31.12.2016
ex 3919 10 80	32	Polytetrafluorethylenfolie — af tykkelse 110 µm eller derover — med en elektrisk overflademodstand mellem 10^2 og 10^{14} ohm, bestemt ved metoden i ASTM D 257 — belagt på den ene side med et trykfølsomt acrylklæbemiddel	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80	35	Refleksfolie, bestående af et lag poly(vinylchlorid), et lag alkydpolyester, og som på den ene side er forsynet med sikkerhedsmærker mod forfalskning, ændringer, udskiftning af data eller kopiering eller med et officielt mærke til særlige anvendelsesformål, og som kun er synlige ved retrorefleksion, og med indlagte glasperler, og på den anden side med et lag klæbestof, belagt på den ene eller begge sider med liner (bagpapir)	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80	37	Polytetrafluorethylenfolie — af tykkelse 100 µm eller derover — med brudforlængelse ikke over 100 % — belagt på den ene side med et trykfølsomt siliconeklæbemiddel	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00	40 43	Sort poly(vinylklorid)folie: — med en glans på over 30 grader som bestemt ved ASTM D2457 — også dækket på den ene side af en beskyttende poly(ethylentereftalat)folie og på den anden side af et trykfølsomt klæbemiddel med kanaler og en slipfolie	0 %	31.12.2016
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00	43 26	Ethylenvinylacetatfolie: — af tykkelse 100 µm eller derover — på den ene side belagt med et trykfølsomt eller UV-følsomt akrylklæbemiddel og en beskyttende polyesterfolie	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00	45 45	Forstærket bånd af polyethylenskum, belagt på begge sider med et trykfølsomt acrylklæbestof med mikrokanaler og på den ene side med en beskyttende folie, påført i en tykkelse på 0,38 mm eller derover, men ikke over 1,53 mm	0 %	31.12.2017
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00	47 32	Polyester-, polyurethan- eller polycarbonatfolie: — med selvklæbende siliconepolymer — af en tykkelse på i alt 0,7 mm eller derunder, — af en samlet bredde på 1 cm eller derover, men ikke mere end 1 m, — også i ruller af den art, der bruges til beskyttelse af overfladen på varer henhørende under pos. 8521 og 8528	0 %	31.12.2017
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00 ex 3920 10 89	50 41 25	Klæbefolie bestående af et bærelag af en copolymer af etylen og vinylacetat (EVA) af tykkelse 70 µm og derover og af et akrylbaseret klæbemiddel af tykkelse 5 µm og derover, bestemt til brug ved slibning og/eller udskæring af siliciumskiver ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00 ex 3920 10 28 ex 3920 10 89	53 34 93 50	Polyethylenfolie: — med trykfølsomt, ikke-gummibaseret klæbemiddel, der udelukkende klæber til rene og glatte overflader — af samlet tykkelse 0,025 mm og derover, men ikke over 0,7 mm	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		— af samlet bredde 6 cm og derover, men ikke over 1 m — også i ruller af den art, der bruges til beskyttelse af overfladen på varer henhørende under pos. 8521 og 8528		
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00	55 53	Bånd af acrylskum, belagt på den ene side med et varmeaktiverbart klæbestof eller med et trykfølsomt acrylklæbestof og på den anden side med et trykfølsomt acrylklæbestof og en beskyttende slipfolie, med en vedhæftningsevne (peel adhesion) ved en vinkel på 90 ° på over 25 N/cm (efter ASTM D 3330)	0 %	31.12.2017
ex 3919 10 80	60	Reflekterende lamineret folie præget med et regelmæssigt mønster, bestående af en film af poly(methylacrylat), efterfulgt af et lag acrylpolymer med mikroprismer, et lag poly(methylmethacrylat), et lag klæbestof og liner (bagpapir)	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00	65 57	Selvklæbende reflekterende folie, også udskåret i stykker — med et regelmæssigt mønster — også med et lag påsætningstape — bestående af en akrylpolymerfolie efterfulgt af et lag af poly(metylmetakrylat) med mikroprismer — også med et yderligere lag polyester og — et klæbelag og en aftagelig beskyttelsesfolie	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00	70 75	Ruller af polyethylenfolie — der er selvklæbende på den ene side — af samlet tykkelse 0,025 mm og derover, men ikke over 0,09 mm — af samlet bredde 60 mm og derover, men ikke over 1 110 mm af den art, der bruges til beskyttelse af overfladen på varer henhørende under pos. 8521 eller 8528	0 %	31.12.2016
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00	75 80	Selvklæbende reflekterende folie, bestående af flere lag, herunder — en copolymer acrylharpiks — polyurethan — et metalliseret lag, som på den ene side har lasertryk mod forfalskning, ændring eller udskiftning af data eller kopiering, eller et officielt mærke med et bestemt formål — glasmikrokugler og — et klæbelag med slipfolie på den ene eller begge sider	0 %	31.12.2016
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00	80 83	Acrylbånd i ruller: — der er selvklæbende på begge sider — af samlet tykkelse 0,04 mm og derover, men ikke over 1,25 mm — af samlet bredde 5 mm og derover, men ikke over 1 205 mm til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 og 8528 ([1])	0 %	31.12.2016
ex 3919 10 80 ex 3919 90 00	85 28	Folie af poly(vinylklorid) eller polyethylen eller enhver anden polyolefin: — af tykkelse 65 µm eller derover — på den ene side belagt med et UV-følsomt akrylklæbemiddel og en beskyttende polyesterfolie	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	19	Transparent selvklæbende folie af poly(ethylentereftalat): — uden urenheder eller fejl — belagt på den ene side med et akrylbaseret trykfølsomt klæbemiddel og en beskyttende folie og på den anden side med et antistatisk lag af en ionbaseret organisk cholinforbindelse	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		— også med et printbart, støvtæt lag af en modificeret organisk langkædet alkylforbindelse — med en samlet tykkelse uden slipfolie på 54µm og derover, men ikke over 64µm, og — en bredde på 1 295 mm og derover, men ikke over 1 305 mm		
ex 3919 90 00	22	Sort polypropylenfolie — med en glans på ikke over 20 grader som bestemt ved metoden i ASTM D2457 — også dækket på den ene side af en beskyttende poly(ethylenterephthalat)folie og på den anden side af et trykfølsomt klæbemiddel med kanaler og en slipfolie	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	23	Folie bestående af 1 til 3 laminerede lag af poly(ethylenterephthalat) og en copolymer af terephthalsyre, sebacinsyre og ethylenglycol, belagt på den ene side med en slidbestandig acrylbelægning og på den anden side med et trykfølsomt acrylklæbestof, en vandopløselig methylcellulose belægning og en beskyttende folie af poly(ethylenterephthalat)	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	24	Reflekterende lamineret folie: — bestående af et epoxyacrylatlag, på en side præget med et regelmæssigt mønster — på begge sider dækket af et eller flere lag plastmateriale — på en side dækket af et klæbelag og en aftagelig beskyttelsesfolie	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	25	Folie bestående af flere lag af poly(ethylenterephthalat) og en copolymer af butylacrylat og methylmethacrylat, belagt på den ene side med en slidbestandig acrylbelægning, hvori der er nanopartikler af antimontinoxid og carbon black, og på den anden side med et trykfølsomt acrylklæbestof og en beskyttende folie af siliconebelagt poly(ethylenterephthalat)	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	27	Poly(ethylenterephthalat)-folie med en klæbestyrke på ikke over 0,147 N/25 mm og en elektrostatisk afladning på ikke over 500 V	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	29	Polyesterfolie belagt på begge sider med et trykfølsomt acryl- og/eller gummiklæbestof, i ruller med en bredde på 45,7 cm eller derover, men ikke over 132 cm (leveret med en slipfolie)	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	33	Transparent poly(ethylen) selvklæbende folie, uden urenheder eller fejl, belagt på den ene side med et akrylbaseret trykfølsomt klæbemiddel og med en samlet tykkelse uden slipfolie på 60 µm og derover, men ikke over 70 µm og en bredde på mere end 1 245 mm, men ikke over 1 255 mm	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	35	Reflekterende lamineret folie i ruller, af bredde over 20 cm, med et præget regelmæssigt mønster, bestående af poly(vinylklorid)-folie, der på den ene side er belagt med: — et lag af polyurethan indeholdende glasmikrokugler — et lag af poly(ethylenvinylacetat) — et klæbelag og — slipfolie	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00 ex 3920 49 10	36 95	Trykt, lamineret ark med et midterlag af polyvinylchlorid belagt på begge sider med et lag polyvinylfluorid — også med et tryk- eller varmefølsomt klæbelag — også med beskyttelsesfolie	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		— med en toksicitet (ifølge ABD 0031) på 70 ppm hydrogenfluorid eller derunder, 120 ppm hydrogenchlorid eller derunder, 10 ppm hydrogencyanid eller derunder, 10 ppm nitrogenoxider eller derunder, 300 ppm kulmonoxid eller derunder og højst 10 ppm dihydrogensulfid og svovldioxid i alt — med en brændbarhed inden for 60 sekunder på 130 mm eller derunder (ifølge FAR 25 App.F Pt. I Amdt.83) — med en vægt (uden beskyttelsesfolie) på 240 g/m^2 (± 30 g/m^2) uden klæbelag, 340 g/m^2 (± 40 g/m^2) med et varmefølsomt klæbelag eller 330 g/m^2 (± 40 g/m^2) med et trykfølsomt klæbelag		
ex 3919 90 00	37	UV-absorberende folie af poly(vinylklorid): — af tykkelse 78 µm og derover — på en side dækket af et klæbelag og en slipfolie — med en klæbestyrke på 1 764 mN / 25 mm og derover	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	38	Selvklæbende folie bestående af: — et toplag af hovedsagelig polyurethan blandet med akrylpolymeremulsioner og titandioxid, — også med et andet lag med en blanding af vinylacetat-ethylen copolymer, som kan crosslinkes vinylacetatpolymeremulsioner, — 6 vægtprocent eller derunder af andre tilsætningsstoffer, — et trykfølsomt klæbemiddel og — på den ene side dækket med en slipfolie — også med en særskilt selvklæbende overlamineret beskyttelsesfolie — med en samlet tykkelse på 400 µm eller derunder	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	39	Poly(vinylchlorid)folie, med en tykkelse på under 1 mm, belagt med klæbestof, hvori er indlagt glaskugler af diameter 100 µm og derunder	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	40	Folie, med en samlet tykkelse på 40 µm eller derover, bestående af et eller flere lag af transparent polyesterfolie: — indeholdende mindst ét infrarød-reflekterende lag med en samlet normal refleksionsgrad ifølge EN 12898 på 80 % eller derover — der på den ene side har et lag med en normal emissivitet ifølge EN 12898 på 0,2 eller derunder — belagt på den anden side med et trykfølsomt klæbemiddel og en slipfolie	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	42	Selvklæbende folie bestående af: — et første lag indeholdende en blanding af termoplastisk polyurethan og antiblocking additiv, — et andet lag indeholdende en copolymer af maleinsyreanhydrid, — et tredje lag indeholdende en blanding af LD-polyethylen, titaniumdioxid og additiver, — et fjerde lag indeholdende en blanding af LD-polyethylen, titaniumdioxid, additiver og farvepigment, — et trykfølsomt klæbemiddel og — på den ene side dækket med en slipfolie — også med en særskilt selvklæbende overlamineret beskyttelsesfolie — med en samlet tykkelse på 400 µm eller derunder	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3919 90 00 ex 3921 90 60	44 95	Trykt, lamineret ark — med et midterlag af glasvæv belagt på begge sider med et lag polyvinylchlorid, — belagt på den ene side med et lag polyvinylfluorid, — også med et trykfølsomt klæbelag og en beskyttelsesfolie på den anden side, — med en toksicitet (ifølge ABD 0031) på 50 ppm hydrogenfluorid eller derunder, 85 ppm hydrogenchlorid eller derunder, 10 ppm hydrogencyanid eller derunder, 10 ppm nitrogenoxider eller derunder, 300 ppm kulmonoxid eller derunder og højst 10 ppm dihydrogensulfid og svovldioxid i alt — med en brændbarhed inden for 60 sekunder på 110 mm eller derunder (ifølge FAR 25 App.F Pt. I Amdt.83) og — med en vægt (uden beskyttelsesfolie) på 490 g/m^2 (± 45 g/m^2) den klæbelag eller 580 g/m^2 (± 50 g/m^2) med et trykfølsomt klæbelag	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00 ex 9001 20 00	47 40	Polariserende folie i ruller, bestående af flerlagsfolie af polyvinylalkohol, der på begge side er forstærket med en folie af triacetylcellulose og på den ene side forsynet med en selvklæbende trykfølsom folie, der kan trækkes af	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	49	Reflekterende lamineret plade bestående af en folie af poly(methylmethacrylat) præget på den ene side med et regelmæssigt mønster, en polymerfolie indeholdende glasmikrokugler, et klæbelag og slipfolie	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	51	Biaxialt orienteret folie af poly(methylmethacrylat), af tykkelse 50 µm og derover, men ikke over 90 µm, belagt på den ene side med et klæbelag og en aftagelig beskyttelsesfolie	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	60	Reflekterende folie bestående af: — et poly(vinylklorid)-lag — et polyurethanlag — et lag med glasmikrokugler — et lag, som kan indeholde et sikkerhedsmærke og/eller et officielt mærke, som skifter udseende efter betragtningsvinklen — et metalliseret aluminiumlag og — et klæbemiddel, på den ene side dækket med en slipfolie	0 %	31.12.2015
ex 3919 90 00	63	Coekstruderet trelagsfolie — hvor hvert lag indeholder en blanding af polypropylen og polyethylen — med indhold af andre polymerer på ikke over 3 vægtprocent — også med indhold af titandioxid i midterlaget — belagt med et akrylbaseret trykfølsomt klæbemiddel — med slipfolie — med en samlet tykkelse på ikke over 110 µm	0 %	31.12.2015
ex 3919 90 00	65	Selvklæbende folie af tykkelse 40 µm eller derover, men ikke over 400 µm, bestående af et eller flere lag af transparent, metalliseret eller farvet poly(ethylentereftalat), dækket på den ene side med en kradsefast belægning og på den anden side et trykfølsomt klæbemiddel og en beskyttelsesfolie	0 %	31.12.2015
ex 3919 90 00	70	Selvklæbende polerskiver af mikroporøs polyuretan, også beklædt med polerbal	0 %	31.12.2015

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3919 90 00	81	Film af minimumstykkelse 0,36 mm med følgende bestanddele: — et mønsterpræget polyesterlag — et lag af copylomer af caprolactoncyclohexylenisocyanat — et trykfølsomt klæbemiddel belagt med en slipfolie på den ene side	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	85	Flerlagsfolie af poly(methylmethacrylat) og påmetalliserede lag af sølv og kobber: — med en reflektans på mindst 93,5 % bestemt ved ASTM G173-03 — dækket på den ene side med et aftageligt lag af polyethylen — dækket på den anden side med et trykfølsomt akrylklæbemiddel og en beskyttende siliconebehandlet polyesterfolie	0 %	31.12.2016
ex 3919 90 00	87	Selvklæbende gennemsigtig folie med en transmissionsfaktor på over 90 % og slør på mindre end 3 % (bestemt ved ASTM D 1003), bestående af flere lag, herunder: — et acrylklæbelag af tykkelse 20 µm og derover, men ikke over 70 µm — et polyurethanbaseret lag af tykkelse 100 µm og derover, men ikke over 300 µm	0 %	31.12.2016
ex 3920 10 25 ex 3920 10 89	10 20	Folie af tykkelse ikke over 0,20 mm, af en blanding af polyethylen og en copolymer af ethylen og octen-1, præget i et regelmæssig rhombiskemønster, bestemt til belægning på begge sider af et lag af ikke-vulkaniseret gummi [1]	0 %	31.12.2018
ex 3920 10 25	20	Folie af polyethylen, af den art der anvendes til skrivemaskinefarvebånd	0 %	31.12.2018
ex 3920 10 28	91	Poly(ethylen) folie trykt med et grafisk design, som er dannet ved hjælp af fire basistrykfarver plus specialfarver, hvorved der dannes mange farver i tryk på foliens ene side, og én farve på den modsatte side; det grafiske design har desuden følgende karakteristika: — det er repetitivt og jævnt fordelt over foliens længde — det er ligeligt og synligt tilrettet, når det betragtes fra foliens bag- eller forside	0 %	31.12.2018
ex 3920 10 40	30	Coextruderet folie med syv eller ni lag, overvejende af copolymerer af etylen eller funktionaliserede polymerer af etylen, bestående af — en barriere i tre lag med et kernelag hovedsageligt bestående af etylenvinylalkohol, dækket på hver side af et lag hovedsageligt bestående af cyclisk olefin-polymerer — dækket af to eller flere lag polymermateriale på hver side med en samlet tykkelse på ikke over 110 µm	0 %	31.12.2017
ex 3920 10 89	30	Ethylenvinylacetatfolie (EVA-folie) med — ophøjet overflade med prægede bølgelinjer og — tykkelse over 0,125 mm	0 %	31.12.2016
ex 3920 10 89	40	Kompositfilm med en akrylbelægning og lamineret på et højdensitet polyethylenlag, af samlet tykkelse 0,8 mm eller derover, men ikke over 1,2 mm	0 %	31.12.2016
ex 3920 20 21	30	Biaxialt orienteret polypropylenfolie med et coekstruderet polyethylenlag, af samlet tykkelse på 11,5 µm og derover, men ikke over 13,5 µm.	0 %	31.12.2018
ex 3920 20 21	40	Biaxialt orienteret polypropylenfolie i plader: — af tykkelse ikke over 0,1 mm — påført speciallag på begge sider med henblik på trykning af pengesedler	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3920 20 29 ex 8507 90 30	50 95	Polypropylenfolie i rulle: — med en tykkelse ikke over 30 µm — med en bredde ikke over 210 mm — som opfylder kravene i ASTM D882, til brug ved fremstillingen af separatorer til lithium-ion-batterier til elkøretøjer ([1])	0 %	31.12.2016
ex 3920 20 29 ex 3920 20 80	55 93	Coextruderet folie med syv eller ni lag, overvejende af copolymerer af propylen, bestående af: — en barriere i tre lag med et kernelag hovedsageligt bestående af etylenvinylalkohol, dækket på hver side af et lag hovedsageligt bestående af cyclisk olefin-polymerer — dækket af to eller flere lag polymermateriale på hver side med en samlet tykkelse på ikke over 110 µm	0 %	31.12.2017
ex 3920 20 29	92	Monoaksial orienteret folie med en tykkelse på ikke over 75 µm bestående af to eller tre lag, hvor hvert lag indeholder en blanding af polypropylen og polyethylen, med et mellemlag, som kan indeholde titaniumdioxid, og med: — en trækstyrke i fiberretningen på 140 MPa og derover, men ikke over 270 MPa og — en trækstyrke i tværretningen på 20 MPa og derover, men ikke over 40 MPa som fastlagt ved testmetode ASTM D882/ISO 527-3	0 %	31.12.2018
ex 3920 20 29	93	Monoaxialt orienteret folie, bestående af tre lag, som hver består af en blanding af polypropylen og en copolymer af ethylen og vinylacetat, med: — en tykkelse på 55 µm og derover, men ikke over 97 µm, — et elasticitetsmodul i længderetningen på 0,75 GPa og derover, men ikke over 1,45 GPa og — et elasticitetsmodul i tværretningen på 0,20 GPa og derover, men ikke over 0,55 GPa	0 %	31.12.2014
ex 3920 20 29	94	Coekstruderet trelagsfolie — hvor hvert lag indeholder en blanding af polypropylen og polyethylen — med indhold af andre polymerer på ikke over 3 vægtprocent — også med indhold af titandioxid i midterlaget — med en samlet tykkelse på ikke over 70 µm	0 %	31.12.2016
ex 3920 20 80	92	Lamineret folie eller bånd, bestående af et folie af tykkelse 181 µm og derover, men ikke over 223 µm af en blanding af en copolymer af propylen og ethylen og en copolymer af styren-ethylen-butylen-styren (SEBS) belagt på den ene side med et lag af en copolymer af styren-ethylen-butylen-styren (SEBS) og et lag af polyester	0 %	31.12.2018
ex 3920 20 80	95	Polypropylenfolie, i ruller, med: — flammehæmmende niveau UL94 V0 for materialetykkelser over 0,25 mm og UL94VTM0 for materialetykkelser over 0,05 mm, men mindre end 0,25 mm (bestemt efter Flammability Standard UL94) — gennemslag på mindst 13,1kV, men ikke over 60,0kV (som bestemt ved ASTMD149) — trækstyrke i længderetning på mindst 30 MPa, men ikke over 33 MPa (som bestemt ved ASTMD882)	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		— trækstyrke i tværretning på mindst 22 MPa, men ikke over 25 MPa (som bestemt ved ASTMD882) — massefylde på mindst 0,988 g/cm^3, men ikke over 1,035 g/cm^3 (som bestemt ved ASTMD792) — vandoptagelse på mindst 0,01 %, men ikke over 0,06 % (som bestemt ved ASTMD570) til brug ved fremstilling af isolatorer, som anvendes inden for elektronik- og elindustrien ([1])		
ex 3920 43 10	92	Folie af poly(vinylchlorid), stabiliseret mod ultraviolette stråler, uden mikroskopisk hul, af tykkelse 60 µm og derover, men ikke over 80 µm, med indhold af blødgøringsmiddel på 30 dele og derover, men ikke over 40 dele pr. 100 dele poly(vinylchlorid)	0 %	31.12.2018
ex 3920 43 10 ex 3920 49 10	94 93	Folie med en spejlglans på 70 eller derover, målt ved en vinkel på 60 ° ved hjælp af en glansmåler (efter ISO 2813:2000), bestående af et eller to lag poly(vinylchlorid) belagt på begge sider med et lag plast, af tykkelse 0,26 mm og derover, men ikke over 1,0 mm, beklædt på den blanke side med en beskyttende folie af polyethylen, i ruller af bredde 1 000 mm og derover, men ikke over 1 450 mm, bestemt til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 9403 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3920 43 10	95	Reflekterende lamineret folie, bestående af en folie af poly(vinylchlorid) og en folie af en anden plast præget i et regelmæssigt pyramidemønster, på en side dækket af et aftagelig beskyttelsesfolie	0 %	31.12.2018
ex 3920 49 10	30	Film af (polyvinyl)chlorid-copolymer — med indhold af fyldstoffer på 45 % eller derover — på et underlag ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3920 51 00	20	Plader af poly(methylmethacrylat) indeholdende aluminiumtrihydroxid, af tykkelse 3,5 mm og derover, men ikke over 19 mm	0 %	31.12.2018
ex 3920 51 00	30	Biaxialt orienteret folie af poly(methylmethacrylat), af tykkelse 50 µm og derover, men ikke over 90 µm	0 %	31.12.2018
ex 3920 51 00	40	Plader af polymetylmetacrylat, der overholder standard EN 4366 (MIL-PRF-25690)	0 %	31.12.2018
ex 3920 59 90	10	Plade af modificeret acrylonitril-methylacrylat-copolymer med en tykkelse på 1,0 mm eller derover, men ikke over 1,3 mm, ikke celleplast og ikke lamineret, i ruller	0 %	31.12.2016
ex 3920 59 90	20	Reflekterende laminatfolie, bestående af et epoxyacrylatlag, på den ene side forsynet med et ensartet præget mønster, på begge sider forsynet med et eller flere plastlag	0 %	31.12.2014
ex 3920 59 90	30	Ikke-selvklæbende reflekterende folie, bestående af flere lag, herunder: — en copolymer acrylharpiks — polyurethan — et metalliseret lag, som på den ene side har lasertryk mod forfalskning, ændring eller udskiftning af data eller kopiering, eller et officielt mærke med et bestemt formål — glasmikrokugler og — en fastsiddende folie af poly(ethylenterephthalat)	0 %	31.12.2016
ex 3920 62 19	02	Coekstruderet uigennemsigtigt folie af poly(ethylenterephthalat), af tykkelse 50 µm og derover, men ikke over 350 µm, hovedsageligt bestående af et lag indeholdende kønrøg	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3920 62 19	08	Folie af poly(ethylenterephthalat), ikke belagt med et klæbemiddel, af tykkelse 25 µm og derunder: — enten udelukkende gennemfarvet, — eller gennemfarvet og metalliseret på den ene side	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	12	Folie af poly(ethylenterephthalat) udelukkende, af samlet tykkelse 120 µm og derunder, bestående af et eller to lag som er farvet i massen og/eller som indeholder UV-absorberende materiale, ikke belagt med klæbemiddel eller andet materiale	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	18	Lamineret folie af poly(ethylenterephthalat) udelukkende, af samlet tykkelse 120 µm og derunder, bestående af et udelukkende metalliseret lag og et eller to lag som er farvet i massen og/eller som indeholder UV-absorberende materiale, ikke belagt med klæbemiddel eller andet materiale	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	20	Reflekterende folie af polyester, præget i et pyramidemønster, bestemt til fremstilling af sikkerhedsmærker og badges, sikkerhedsbeklædning og tilbehør hertil samt mapper, tasker og lignende ([1])	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	25	Folie af poly(ethylenterephthalat) af tykkelse 186 µm eller derover, men ikke over 191 µm, belagt på den ene side med et acryllag i et matrixmønster	0 %	31.12.2014
ex 3920 62 19	38	Folie af poly(ethylenterephthalat), af tykkelse ikke over 12 µm, på den ene side belagt med et lag aluminiumoxid af tykkelse ikke over 35 nm	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	48	Folie af poly(etylentereftalat) i ark og ruller: — med belægning på begge sider af et lag af epoxyakrylharpiks — af samlet tykkelse 37 µm (± 3 µm)	0 %	31.12.2015
ex 3920 62 19	52	Folie af poly(ethylenterephthalat), poly(ethylennaphtalat) eller lignende polyestere, med belægning på den ene side af metaller og/eller oxider af metaller, med indhold af aluminium på under 0,1 vægtprocent, af tykkelse ikke over 300 µm og med en overflademodstand ikke over 10 000 ohm (pr. kvadrat) (efter ASTM D 257-99)	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19 ex 3920 69 00	73 40	Iriserende folie af polyester og poly(methylmethacrylat)	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	76	Gennemsigtig poly(ethylentereftalat)folie: — belagt på begge sider med lag af akrylbaserede organiske stoffer af tykkelse 7 nm eller derover, men ikke over 80 nm — med en overfladespænding på 36 dyn/cm eller derover, men ikke over 39 dyn/cm — med en lysgennemgang på mere end 93 % — med en uklarhedsværdi på ikke over 1,3 % — af samlet tykkelse 10 µm eller derover, men ikke over 350 µm — af bredde 800 mm eller derover, men ikke over 1 600 mm	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	81	Folie af poly(ethylenterephtalat) — af en tykkelse på ikke over 20 µm, — belagt på begge sider med et gastæt lag bestående af en polymermatrix, hvori der er dispergeret silica, af en tykkelse på ikke over 2 µm	0 %	31.12.2017
ex 3920 69 00	20	Folie af poly(ethylennaphthalen-2,6-dicarboxylat)	0 %	31.12.2018
ex 3920 91 00	51	Folie af poly(vinylbutyral) indeholdende 25 vægtprocent triisobutylphosphat, men ikke over 28 vægtprocent, som blødgører	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3920 91 00	52	Poly(vinylbutyral)folie: — med indhold af triethylenglycol-bis(2-ethylhexanoat) på 26 vægtprocent og derover, men ikke over 30 vægtprocent, som blødgøringsmiddel — af tykkelse 0,73 mm og derover, men ikke over 1,50 mm	0 %	31.12.2014
ex 3920 91 00	91	Folie af poly(vinylbutyral), med et gradueret farvet bånd	3 %	31.12.2018
ex 3920 91 00	92	Folie af polyvinylbutyral, blødgjort, med indhold af: — enten dihexyladipat på 14,5 vægtprocent og derover men ikke over 17,5 vægtprocent, — eller dibutylsebacat på 14,5 vægtprocent og derover men ikke over 28,5 vægtprocent	0 %	31.12.2014
ex 3920 91 00	93	Folie af poly(ethylenterephthalat), også metalliseret på en eller begge sider, eller lamineret folie af poly(ethylenterephthalat)folie, kun metalliseret på ydersiden, og med følgende karakteristika: — en gennemtrængelighed for synligt lys på 50 % eller derover, — belagt på begge sider med et lag poly(vinylbutyral), men ikke belagt med et klæbelag eller noget andet materiale bortset fra poly(vinylbutyral), — en samlet tykkelse på 0,2 mm og derunder ekslusive poly(vinylbutyral) og en tykkelse af poly(vinylbutyral) på over 0,2 mm til brug ved fremstilling af varmereflekterende eller dekorativt lamineret glas ([1])	0 %	31.12.2014
ex 3920 91 00	95	Co-ekstruderet trelags-poly(vinylbutyral)folie med gradueret farvebånd, med et indhold på 29 vægtprocent og derover, men ikke over 31 vægtprocent, af 2,2′-ethylenedioxydiethyl bis(2-ethylhexanoat) som blødgøringsmiddel	0 %	31.12.2018
ex 3920 92 00	30	Folie af polyamid — af en tykkelse på ikke over 20 µm, — belagt på begge sider med et gastæt lag bestående af en polymermatrix, hvori der er dispergeret silica, af en tykkelse på ikke over 2 µm	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 28	35	Ark af polyetherimid, i ruller — af en tykkelse på 5 µm og derover, men ikke over 14 µm — af en bredde på 478 mm eller derover, men ikke over 532 mm — brudstyrke på 78 MPa eller derover (efter JIS C-2318 for en folietykkelse på 50 µm) — brudforlængelse på 50 % eller derover (efter JIS C-2318 for en folietykkelse på 50 µm), — en glasovergangstemperatur (Tg) på 226 °C, — en varig brugstemperatur på 180 °C (efter UL-746 B for en folietykkelse på 50 µm) — en brændbarhed på VTM-0 (efter UL 94 for en filmtykkelse på 25 µm)	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 28	40	Polymerfilm med indhold af følgende monomerer: — poly(tetramethylenetherglycol), — bis(4-isocyanatocyclohexyl)methan, — 1,4-butandiol eller 1,3-butandiol, — med tykkelse 0,25 mm eller derover, men ikke over 5,0 mm, — mønsterpræget på den ene side, — og belagt med en slipfolie	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 28	45	Gennemsigtig polyurethanfilm, metalliseret på den ene side: — med en glans på 90 grader efter ASTM D2457 — med en metalside dækket af et varmeklæbemiddel af polyethylen/polypropylen copolymer	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		— med den ene side dækket af en beskyttende film af poly(ethylenterephthalat) — med en samlet tykkelse på 204 µm eller derover, men ikke over 244 µm		
ex 3920 99 28	50	Termoplastisk polyurethanfolie med en tykkelse på 250 µm eller derover, men ikke over 350 µm, belagt på den ene side med en aftagelig beskyttelsesfolie	0 %	31.12.2016
ex 3920 99 28	55	Termoplastisk polyurethanfolie, ekstruderet, med følgende egenskaber: — ikke-selvklæbende, — et indeks for gul på mindst 1,0, men ikke over 2,5 for folielag på 10 mm (som bestemt ved ASTM E 313-10) — en lysgennemtrængelighed højere end 87 % for folielag på 10 mm (som bestemt ved ASTM D 1003-11) — en samlet tykkelse på mindst 0,38 mm, men ikke over 7,6 mm — en bredde på mindst 99 cm, men ikke over 305 cm af den art, der anvendes i fremstillingen af lamineret sikkerhedsglas	0 %	31.12.2017
ex 3920 99 28	60	Siliconebånd, -plader eller -strimler — af samlet tykkelse 2 mm og derover, men ikke over9 mm — af samlet bredde 12 mm og derover, men ikke over 65 mm til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 eller 8528 ([1])	0 %	31.12.2016
ex 3920 99 28	70	Ark på ruller, bestående af epoxyharpiks, med ledende egenskaber, med indhold af — mikrokugler med metalbelægning, også legeret med guld — et klæbelag — et beskyttende lag af silicone eller poly(ethylenterephthalat) på den ene side — et beskyttende lag af poly(ethylenterephthalat) på den anden side — af bredde 5 cm eller derover, men ikke over 100 cm — af længde ikke over 2 000 m	0 %	31.12.2016
ex 3920 99 59	25	Folie af poly(1-chlortrifluorethylen)	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 59	50	Polytetrafluorethylen film, ikke porøs, på ruller, af tykkelse 0,019 mm og derover men ikke over 0,14 mm, damptæt	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 59	55	Ionbyttermembraner af fluoriseret plastmateriale	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 59	60	Film af copolymer af vinylalkohol, opløselig i koldt vand, af tykkelse 34 µm og derover, men ikke over 90 µm, brudstyrke 20 Mpa og derover, men ikke over 45 MPa og brudforlængelse 250 % og derover, men ikke over 900 %	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 90	20	Anisotrop ledende folie i ruller af en bredde på 1,5 mm eller derover, men ikke over 3,15 mm, og en længde på 300 m eller derunder, til brug ved forbindelse af elektroniske komponenter med hinanden ved fremstilling af LCD- eller plasmaskærme	0 %	31.12.2018
ex 3921 13 10	10	Plade af polyurethanskum, af tykkelse 3 mm (± 15 %) og densitet 0,09435 eller derover, men ikke over 0,10092	0 %	31.12.2018
ex 3921 13 10	20	Ruller af polyuretanskum med åbne celler: — med en tykkelse på 2,29 mm (± 0,25 mm) — overfladebehandlet med vedhæftningsforbedringsmiddel til åbninger — lamineret på en polyesterfolie og et lag af tekstilmateriale	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 3921 19 00	30	Blokke med cellestruktur og indhold af: — polyamid-6 eller poly(epoxyanhydrid) — også med polytetrafluorethylen, 7 % eller derover, men ikke over 9 % — uorganiske fyldstoffer, 10 % eller derover, men ikke mere end 25 %	0 %	31.12.2018
ex 3921 19 00	91	Mikroporøs folie af polypropylen af tykkelse 100 µm og derunder	0 %	31.12.2018
ex 3921 19 00	93	Striber af mikroporøst polyetrafluorethylen på et underlag af fiberdug, bestemt til brug ved fremstilling af filtre til nyredialyseapparater (1)	0 %	31.12.2018
ex 3921 19 00	95	Folie af polyethersulfon, af tykkelse 200 µm og derunder	0 %	31.12.2018
ex 3921 19 00	96	Cellefolie, bestående af et lag af polyethylen af tykkelse 90 µm og derover, men ikke over 140 µm og et lag af regenereret cellulose af tykkelse 10 µm og derover, men ikke over 40 µm	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 10	10	Composite plader af poly(ethylenterephthalat) eller af poly(butylenterephthalat), forstærket med glasfibre	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 10	20	Poly(ethylenterephthalat) folie, lamineret på en side eller på begge sider med et lag af envejs uvævet poly(ethylenterephthalat) og imprægneret med polyurethan eller epoxid resin	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 55	20	Glasfiberforstærkede prepregs indeholdende cyanatesterresin eller bismaleimid(B)triazin(T)resin, der er blandet med epoxidresin, med følgende dimensioner: — 469,9 mm (± 2 mm) × 622,3 mm (± 2 mm), eller — 469,9 mm (± 2 mm) × 414,2 mm (± 2 mm), eller — 546,1 mm (± 2 mm) × 622,3 mm (± 2 mm) til brug ved fremstilling af trykte kredsløbskort (1)	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 55 ex 7019 40 00	25 20	Prepreg-plader eller -ruller indeholdende polyimidharpiks	0 %	31.12.2014
ex 3921 90 55	30	Prepreg-plader eller -ruller indeholdende bromeret epoxyharpiks, forstærket med glasvæv, med — en flow-værdi på ikke over 3,6 mm (bestemt efter IPC-TM 650.2.3.17.2) og — en glasovergangstemperatur (Tg) over 170 °C (bestemt efter IPC-TM 650.2.4.25) til brug ved fremstilling af trykte kredsløbskort (1)	0 %	31.12.2014
ex 3921 90 60 ex 5407 71 00 ex 5903 90 99	91 20 10	Vævet stof af polytetrafluorethylen, overtrukket eller belagt med en copolymer af tetrafluorethylen og trifluorethylen, med perfluorerede alkoxy sidekæder, der slutter med carboxyl- eller sulfonsyregrupper, også i form af kalium- eller natriumsalt	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 60	93	Folie, med en spejlglans på 30 og derover, men ikke over 60 målt ved en vinkel på 60° ved hjælp af en glansmåler (efter ISO 2813:2000), bestående af et lag poly(ethylenterephthalat) og et lag farvet poly(vinylchlorid), der sammenholdes af et metalliseret klæbelag, bestemt til beklædning af paneler og døre af den art der anvendes ved fremstilling af husholdningsapparater (1)	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 90 ex 8507 90 80	10 50	Polymer-metallaminat, i ruller, bestående af: — et lag af poly(ethylenterephtalat) — et lag aluminium, — et lag polypropylen	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		— af bredde ikke over 275 mm — af samlet tykkelse ikke over 165 µm, og — som opfylder kravene i ASTM D1701-91 og ASTM D882-95A til brug ved fremstillingen af lithium-ion-batterier til elkøretøjer (1)		
ex 3923 10 00	10	Fotomaskekassetter eller halvledere: — bestående af antistatiske materialer eller blandet termoplast, der har særlige egenskaber med hensyn til elektrostatisk udladning (ESD) og afgivelse af gasser — med ikkeporøse overflader, der er modstandsdygtige over for slid og slag — monteret med et særligt udformet fastholdelsessystem, der beskytter fotomasken eller halvlederne mod skader på overfladen eller af kosmetisk karakter — også med pakning anvendes til at rumme fotomasker eller halvledere inden for fotolitografi eller anden halvlederproduktion(still pending question / mail from baeu to DGT on 16.08.2013)	0 %	31.12.2016
ex 3923 30 90	10	Beholder af polyethylen til komprimeret brint, — med aluminiumsbosser i begge ender, — fuldstændig indlejret i en kappe af kulfibre, der er imprægneret med epoxyharpiks, — med diameter på 213 mm og derover, men ikke over 368 mm, — af længde på 860 mm og derover, men ikke over 1 260 mm, og — med et rumindhold på 18 liter og derover, men ikke over 50 liter	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 92	20	Reflekterende folier eller plader, bestående af en overside af poly(vinylchlorid) præget i et regulært pyramidemønster, varmeforseglet, i parallelle linjer eller et netmønster til en bagside af plastik, eller af en strikket eller vævet dug, dækket på den ene side med plastikmateriale	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	10	Mikrokugler af polymer af divinylbenzen, af diameter 4,5 µm og derover, men ikke over 80 µm	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	15	Glasfiberforstærket tværliggende bladfjeder i plast til brug ved fremstilling af affjedringssystemer til motorkøretøjer (1)	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	25	Ikke-ekstensible mikrokugler af en copolymer af acrylonitril, methacrylonitril og isobornylmethacrylat, af diameter 3 µm og derover, men ikke over 4,6 µm	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	55	Flad vare af polyethylen, perforeret i begge retninger, af tykkelse 600 µm og derover, men ikke over 1 200 µm og af vægt 21 g/m^2 og derover, men ikke over 42 g/m^2	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	65	Sprøjtestøbt dekorationselement fremstillet af polycarbonatharpiks, belagt med — sølvfarvet acrylmaling — gennemsigtig ridsefast maling af en type, der bruges til fremstilling af frontpaneler til bilradioer	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	80	Dele til bilradiofrontplader: — af acrylonitril-butadien-styren, også med polycarbonat — med belægninger af kobber, nikkel og krom — af samlet belægningstykkelse 5,54 µm og derover, men ikke over 22,3 µm	0 %	31.12.2016
ex 4007 00 00	10	Tråde og snore af siliconeret blødgummi	0 %	31.12.2018
ex 4016 99 97	20	Forseglingsprop af blød gummi bestemt til fremstilling af elektrolytiske kondensatorer (1)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 4016 99 97	30	Vulkaniseringsslange	0 %	31.12.2016
ex 4104 41 19	10	Bøffellæder, spaltet, chromgarvet og syntetisk eftergarvet ("barklæder"), i tør tilstand	0 %	31.12.2017
4105 10 00 4105 30 90		Læder af fåre- og lammeskind, uden uld, undtagen læder henhørende under pos. 4114, garvet eller eftergarvet, men ikke yderligere beredt, også spaltet	0 %	31.12.2018
4106 21 00 4106 22 90		Læder af gede- og gedekidskind, uden hår, undtagen læder henhørende under pos.4114, garvet eller eftergarvet, men ikke yderligere beredt, også spaltet	0 %	31.12.2018
4106 31 00 4106 32 00 4106 40 90 4106 92 00		Læder af andre dyr, uden hår, undtagen varer henhørende under pos. 4114, kun garvet	0 %	31.12.2018
ex 5004 00 10	10	Garn af silke (undtagen garn af affald af silke), ikke i detailsalgsoplægninger, ubleget, afkogt eller bleget, udelukkende af silke	0 %	31.12.2016
ex 5005 00 10 ex 5005 00 90	10 10	Garn udelukkende af schappesilke, ikke i detailsalgsoplægninger	0 %	31.12.2018
ex 5205 31 00	10	Sekstrådet garn af bleget bomuld, af finhed 925 decitex eller derover, men ikke over 989 decitex pr. tråd, til fremstilling af tamponer (1)	0 %	31.12.2018
5208 11 10		Forbindsgaze	5,2 %	31.12.2018
ex 5402 45 00	20	Garn af syntetiske tekstilfibre udelukkende af aromatiske polyamider, fremstillet ved polykondensation af *m*-phenylendiamin og isophthalsyre	0 %	31.12.2018
ex 5402 47 00	10	Garn af endeløse syntetiske bikomponentfibre, ikke tekstureret, ikke snoet, med en finhed på ikke under 1 650 decitex, men ikke over 1 800 decitex, bestående af ikke under 110 endeløse fibre, men ikke over 120 endeløse fibre, hver endeløs fiber med en kerne af poly(ethylenterephthalat) og en kappe af polyamid-6 og med indhold af poly(ethylenterephthalat) på 75 vægtprocent og derover, men ikke over 77 vægtprocent, bestemt til brug ved fremstilling af tagbeklæding (roofings) (1)	0 %	31.12.2016
ex 5402 47 00	20	Tokomponentgarn af endeløse fibre på ikke over 30 dtex, bestående af: — en kerne af poly(ethylentereftalat) og — et yderlag af en copolymer af poly(ethylentereftalat) og poly(ethylenisoftalat) til brug ved fremstilling af filterdug (1)	0 %	31.12.2015
ex 5402 49 00	30	Garn af et copolymer af glycolsyre og mælkesyre, bestemt til fremstilling af kirurgisk suturmateriale (1)	0 %	31.12.2018
ex 5402 49 00	50	Garn af poly(vinylalkohol), ikke tekstureret	0 %	31.12.2018
ex 5402 49 00	70	Garn af endeløse syntetiske fibre, ikke flertrådet, med indhold af acrylonitril på 85 vægtprocent og derover, i form af en væge indeholdende 1 000 endeløse fibre og derover men ikke over 25 000 endeløse fibre, af vægt pr. m 0,12 g og derover men ikke over 3,75 g og af længde 100 m og derover, bestemt til fremstilling af garn af kulstoffibre (1)	0 %	31.12.2018
ex 5404 19 00	20	Monofilamenter af poly(1,4-dioxanon)	0 %	31.12.2018
ex 5404 19 00	30	Ikke-steriliseret monofilament af en copolymer af 1,3-dioxan-2-on med 1,4-dioxan-2,5-dion, bestemt til fremstilling af kirurgisk suturmateriale (1)	0 %	31.12.2014
ex 5404 19 00	50	Monofilamenter af polyester eller af poly(butylenterephthalat), med største tværmål 0,5 mm og derover, men ikke over 1 mm, bestemt til fremstilling af lynlås (1)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 5404 90 90	20	Polyimidstrimler	0 %	31.12.2018
ex 5407 10 00	10	Vævet stof, med kædefilamentgarn af polyamid-6,6 og skudfilamentgarn af polyamid-6,6, polyurethan og en copolymer af terephthalsyre, *p*-phenylendiamin og 3,4′-oxybis(phenylenamin)	0 %	31.12.2017
ex 5503 11 00 ex 5601 30 00	10 40	Korte syntetiske fibre af en copolymer af terephthalsyre, *p*-phenylendiamin og 3,4′-oxybis(phenylenamin), af længde 7 mm og derunder	0 %	31.12.2018
ex 5503 40 00	10	Hule korte polypropylenfibre — af finhed 6 decitex og derover, men ikke over 10 decitex — med styrke 3,5 cN/dtex og derover — med diameter 30 µm og derover til brug ved fremstilling af bleer og bleindlæg til spædbørn samt lignende sanitære artikler ([1])	0 %	31.12.2016
ex 5503 90 00 ex 5506 90 00 ex 5601 30 00	20 10 10	Fibre af poly(vinylalkohol), også acetaliserede	0 %	31.12.2018
ex 5603 11 10 ex 5603 11 90 ex 5603 12 10 ex 5603 12 90 ex 5603 91 10 ex 5603 91 90 ex 5603 92 10 ex 5603 92 90	10 10 10 10 10 10 10 10	Fiberdug af poly(vinylalkohol), i løbende længder eller tilskåret i kvadratisk eller rektangulær form: — af tykkelse 200 µm og derover, men ikke over 280 µm og — af vægt 20 g/m^2 og derover, men ikke over 50 g/m^2	0 %	31.12.2018
ex 5603 11 10 ex 5603 11 90	20 20	Fiberdug, af vægt ikke over 20 g/m^2, bestående af spunbonded og smelteblæste fibre anbragt i en sandwich-konstruktion, hvor de to yderlag består af tynde endeløse fibre (diameter 10 µm og derover, men ikke over 20 µm), og midterlaget består af meget tynde endeløse fibre (diameter 1 µm eller derover, men ikke over 5 µm), til fremstilling af bleer og bleindlæg til spædbørn og lignende hygiejnebind ([1])	0 %	31.12.2017
ex 5603 12 90 ex 5603 13 90 ex 5603 14 90 ex 5603 92 90 ex 5603 93 90 ex 5603 94 90	30 30 10 60 40 30	Fiberdug af aromatiske polyamider, fremstillet ved polycondensation af *m*-phenylendiamin og isophthalsyre, tilskåret i kvadratisk eller rektangulær form	0 %	31.12.2018
ex 5603 12 90	50	Fiberdug: — af vægt på 30 g/m^2 og derover, men ikke over 60 g/m^2 — indeholdende fibre af polypropylen eller af polypropylen og polyethylen — også med påtryk — på den ene side er 65 % af det samlede overfladeareal forsynet med runde blærer af tværmål på 4 mm, der består af fæstnede, ophøjede og ubundne krølfibre, der egner sig til at fastgøre ekstruderede hægtematerialer; de øvrige 35 % af overfladearealet består af sammenlimede fibre — den anden side har en glat og utekstureret overflade, der indgår i fremstillingen af bleer og bleindlæg til spædbørn samt lignende sanitære artikler ([1])	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 5603 12 90 ex 5603 13 90	60 60	Fiberdug af spunbonded polyethylen, af vægt over 60 g/m^2, men ikke over 80 g/m^2 og lufttæthed (Gurley) 8 s og derover, men ikke over 36 s (efter ISO 5636/5)	0 %	31.12.2018
ex 5603 12 90 ex 5603 13 90 ex 5603 92 90 ex 5603 93 90	70 70 40 10	Fiberdug af polypropylen: — med et smelteblæst lag, lamineret på den ene side med spunbondede filamenter af polypropylen — med en vægt på ikke over 150 g/m^2 — i løbende længder eller tilskåret i kvadratiske eller rektangulære stykker — ikke imprægneret	0 %	31.12.2018
ex 5603 13 10 ex 5603 14 10	10 10	Ikke elektrisk ledende fiberdug, bestående af en midterfolie af poly(ethylenterephthalat), der er lamineret på begge sider med ensrettede fibre af poly(ethylenterephthalat) og belagt på begge sider med højkvalitets temperaturbestandig ikke elektrisk ledende harpiks, med en vægt på 147 g/m^2 eller derover, men ikke over 265 g/m^2, med anisotrop trækstyrke i begge retninger, til brug som elektrisk isolerende materiale	0 %	31.12.2018
ex 5603 13 10	20	Fiberdug af spunbonded polyethylen med belægning — af vægt over 80 g/m^2, men ikke over 105 g/m^2 — med lufttæthed (Gurley) 8 s og derover, men ikke over 75 s (efter ISO 5636/5)	0 %	31.12.2015
ex 5603 14 90	40	Fiberdug, bestående af polyester: — af vægt 160 g/m^2 eller derover, men ikke over 300 g/m^2 — kan være lamineret på den ene side med membran eller membran + aluminium af den art, der anvendes til fremstilling af industrielle filtre	0 %	31.12.2018
ex 5603 92 90 ex 5603 93 90	20 20	Fiberdug bestående af et smelteblæst midterlag af termoplastisk elastomer lamineret på begge sider med spunbonded (ikke vævede) filamenter af polypropylen	0 %	31.12.2018
ex 5603 92 90 ex 5603 94 90	70 40	Fiberdug, bestående af flere lag af en blanding af smelteblæste fibre og korte fibre af polypropylen og polyester, også lamineret på den ene eller begge sider med spunbondede filamenter af polypropylen	0 %	31.12.2018
ex 5603 92 90 ex 5603 93 90	80 50	Fiberdug af polyolefin bestående af et elastomerlag, der er lamineret på begge sider med polyolefinfilamenter: — med en vægt på 25 g/m^2 eller derover men ikke over 150 g/m^2 — i løbende længder eller tilskåret i kvadratiske eller rektangulære stykker — ikke imprægneret — med strækningsegenskaber i maskinretningen eller tværretningen til brug ved fremstilling af spædbarns- og barneplejeprodukter [1]	0 %	31.12.2016
ex 5603 94 90	20	Strenge af akrylfibre, af længde 50 cm og derunder, bestemt til fremstilling af pennespidser til markere [1]	0 %	31.12.2018
ex 5607 50 90	10	Ikke-steriliseret tråd, af poly(glycolsyre) eller af poly(glycolsyre) og copolymerer heraf med mælkesyre, rørflettet, bestemt til fremstilling af kirurgisk suturmateriale [1]	0 %	31.12.2014
ex 5803 00 10	91	Drejervævet stof af bomuld, af bredde under 1 500 mm	0 %	31.12.2018
ex 5903 10 90 ex 5903 20 90 ex 5903 90 99	10 10 20	Strikket eller vævet stof, overtrukket på den ene side med plast med indlagte mikrokugler	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 5906 99 90	10	Tekstilstof, gummeret, bestående af kædegarn af polyamid-6,6 og skudgarn af polyamid-6,6, polyurethan og en copolymer af terephthalsyre, *p*-phenylendiamin og 3,4′-oxybis(phenylenamin)	0 %	31.12.2018
ex 5907 00 00	10	Tekstilstoffer, belagt med klæbestof iblandet kugler af diameter 150 µm og derunder	0 %	31.12.2016
ex 5911 10 00	10	Nålefilt af syntetiske tekstilfibre, uden indhold af polyester, også indeholdende katalytiske partikler indesluttet i de syntetiske fibre, overtrukket på den ene side med polytetrafluorethylenfolie, bestemt til fremstilling af filterprodukter ([1])	0 %	31.12.2018
ex 5911 90 90 ex 8421 99 00	30 92	Dele til udstyr til rensning af vand ved omvendt osmose, bestående hovedsagelig af plastikbaserede membraner understøttet inderst af vævede eller ikke vævede tekstilmaterialer, som er omviklet et perforeret rør og indkapslet i en cylindrisk plastikramme af vægtykkelse 4 mm og derunder, også anbragt i en cylinder af vægtykkelse 5 mm og derover	0 %	31.12.2018
ex 5911 90 90	40	Flerlagspolerplader af ikkevævet polyester, imprægneret med polyurethan	0 %	31.12.2014
ex 6813 89 00	10	Friktionsmateriale, af tykkelse under 20 mm, ikke monteret, bestemt til fremstilling af friktionskomponenter af den art der anvendes i automatiske gearkasser og koblinger ([1])	0 %	31.12.2018
ex 6814 10 00	10	Agglomereret glimmer af en tykkelse på ikke over 0,15 mm, i ruller, også brændt, også forstærket med aramidfibre, til brug ved fremstilling af isoleringsprodukter til højspændingsnet ([1])	0 %	31.12.2018
ex 6903 90 90	20	Reaktorrør og holdere af siliciumcarbid, af den art der anvendes til indsætning i diffusions- og iltningsovne til fremstilling af halvledermaterialer	0 %	31.12.2018
ex 6909 19 00	15	Keramisk ring med et rektangulært tværsnit, med en udvendig diameter på 19 mm eller derover (+ 0,00 mm/– 0,10 mm), men ikke over 29 mm (+ 0,00 mm/– 0,20 mm), en indvendig diameter på 10 mm eller derover (+ 0,00 mm/– 0,20 mm), men ikke over 19 mm (+ 0,00 mm/– 0,30 mm), en tykkelse fra 2 mm (± 0,10 mm) til 3,70 mm (± 0,20 mm) og en varmeresistens på 240 °C eller derover, med indhold af: — aluminiumoxid på 90 (± 1,5) vægtprocent — titanoxid på 7 (± 1) vægtprocent	0 %	31.12.2017
ex 6909 19 00	20	Valser eller kugler af siliciumnitrid (Si_3N_4)	0 %	31.12.2015
ex 6909 19 00	30	Katalysatorbærere bestående af porøse cordierit eller mullit keramiske stykker, med et totalt rumfang på 65 l og derunder, med mindst en tværgående kanal pr. cm^2 af tværsnitarealet, som kan være åben i begge ender eller lukket i den ene ende	0 %	31.12.2018
ex 6909 19 00 ex 6914 90 00	50 20	Varer af keramisk materiale af endeløse filamenter af keramiske oxider, med indhold af: — diborontrioxid på 2 vægtprocent og derover, — siliciumdioxid på 28 vægtprocent og derunder og — dialuminiumtrioxid på 60 vægtprocent og derover	0 %	31.12.2018
ex 6909 19 00	60	Substrat til katalysatorer bestående af porøse keramiske legemer af en blanding af siliciumkarbid og silicium, med en hårdhed på under 9 på Mohs-skalaen, et volumen på 65 l. og derunder, og med én eller flere lukkede kanaler pr. cm2 af tværsnittets overflade, i kanal-enden	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 6909 19 00	70	Understøtning til katalysatorer eller filtre, bestående af porøs keramik, der navnlig er fremstillet af oxider af aluminium eller titanium, med et samlet volumen på 65 liter og derunder og med mindst ét rør (åbent i den ene eller begge ender) pr. cm^2 af tværsnittet	0 %	31.12.2018
ex 6909 19 00	80	Keramiske varmeafledere med indhold af — siliciumkarbid på 66 % og derover — alunimiumoxid på 15 vægtprocent og derover til opretholdelse af driftstemperaturen i transistorer, dioder og integrerede kredsløb i varer henhørende under pos. 8521 eller 8528 ([1])	0 %	31.12.2016
ex 6914 90 00	30	Mikrokugler af keramisk materiale, gennemsigtige, fremstillet af siliciumdioxid og zirconiumdioxid, af diameter over 125 µm	0 %	31.12.2018
ex 7005 10 30	10	Floatglas: — af tykkelse 4,0 mm og derover, men ikke over 4,2 mm — med en gennemskinnelighed på 91 % og derover, målt ved hjælp af en lyskilde af D-type — på den ene side forsynet med et reflekterende lag af tindioxid tilsat fluor	0 %	31.12.2017
ex 7006 00 90	70	Floatglas — af tykkelse 1,7 mm og derover, men ikke over 1,9 mm, — med en gennemskinnelighed på 91 % og derover, målt ved hjælp af en lyskilde af D-type — på den ene side forsynet med et reflekterende lag af tindioxid tilsat fluor — med bearbejdede kanter	0 %	31.12.2016
ex 7007 19 20	10	Glasplade med diagonalmål 81,28 cm (± 1,5 cm) eller derover, men ikke over 185,42 cm (± 1,5 cm) af hærdet glas; med en rasterfilm og en film, der absorberer infrarødt lys, eller et ledende lag anbragt ved sputtering, eventuelt belagt med et antireflekslag på den ene eller begge sider, til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8528 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 7007 29 00	10	Glasplade med diagonalmål 81,28 cm (± 1,5 cm) eller derover, men ikke over 185,42 cm (± 1,5 cm) af hærdet glas, bestående af 2 sammenlaminerede glasplader; forsynet enten med en rasterfilm og en film, der absorberer infrarødt lys, eller et ledende lag anbragt ved sputtering, eventuelt belagt med et antireflekslag på den ene eller begge sider	0 %	31.12.2018
ex 7009 10 00	10	Elektrokromt blændfrit glas til motorkøretøjer: — også udstyret med plastbagplade, — også udstyret med et varmelegeme, og — også udstyret med Blind Spot Module (BSM)-display	0 %	31.12.2017
ex 7009 91 00	10	Ikke indrammede glasspejle med — en længde på 1 516 mm (± 1 mm) — en bredde på 553 mm (± 1 mm) — en tykkelse på 3 mm (± 0,1 mm) — bagsiden af spejlet dækket af et beskyttelseslag af polyethylen (PE) af tykkelse 0,11 mm og derover, men ikke over 0,13 mm — et blyindhold på ikke over 90 mg/kg — korrosionsbestandighed på 72 timer og derover ved salttågeprøvning efter ISO 9227	0 %	31.12.2015
7011 20 00		Åbne glaskolber og glasrør, uden montering, samt dele dertil, af glas, til katodestrålerør	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 7014 00 00	10	Optiske artikler af glas (bortset fra varer henhørende under pos.7015), ikke optisk bearbejdet, bortset fra refleksglas	0 %	31.12.2018
ex 7019 12 00 ex 7019 12 00	01 21	Rovings, af finhed på 2 600 tex og derover, men ikke over 3 300 tex og af tab ved forbrænding på 4 vægtprocent og derover, men ikke over 8 vægtprocent (efter ASTM D 2584-94)	0 %	31.12.2018
ex 7019 12 00 ex 7019 12 00	02 22	Rovings, af finhed på 650 tex og derover, men ikke over 2 500 tex, overtrukket med et lag af polyurethan også blandet med andre materialer	0 %	31.12.2018
ex 7019 12 00 ex 7019 12 00	03 23	Rovings, af finhed på 392 tex og derover, men ikke over 2 884 tex, overtrukket med et lag af acrylpolymer	0 %	31.12.2018
ex 7019 12 00 ex 7019 12 00	05 25	Rovings af en finhed på 1 980 til 2 033 tex, bestående af glasfilamenter på 9 µm (± 0,5 µm)	0 %	31.12.2017
ex 7019 19 10	10	Garn af finhed 33 tex eller et mangefold heraf (± 7,5 %), fremstillet af endeløse spindeglasfibre af nominal diameter 3,5 µm eller 4,5 µm, med en fremherskende diameter 3 µm og derover, men ikke over 5,2 µm, undtagen sådanne, der er behandlet for at forbedre sammenklæbning med elastomere	0 %	31.12.2018
ex 7019 19 10	15	Garn af S-glas af en finhed på 33 tex eller et multiplum af 33 tex (± 13 %) fremstillet af endeløse spindeglasfibre med en diameter på 9 µm (– 1 µm / + 1,5 µm)	0 %	31.12.2017
ex 7019 19 10	20	Garn på 10,3 tex eller derover, men ikke over 11,9 tex, der er fremstillet af endeløse glasfilamenter, hvor filamenter af diameter 4,83 µm eller derover, men ikke over 5,83 µm, er fremherskende	0 %	31.12.2015
ex 7019 19 10	25	Garn på 5,1 tex eller derover, men ikke over 6,0 tex, der er fremstillet af endeløse glasfilamenter, hvor filamenter af diameter 4,83 µm eller derover, men ikke over 5,83 µm, er fremherskende	0 %	31.12.2015
ex 7019 19 10	30	Garn af finhed 22 tex (± 1,6 tex), af endeløse spindeglasfibre af nominal diameter 7 µm, med en fremherskende fiberdiameter 6,35 µm og derover, men ikke over 7,61 µm	0 %	31.12.2014
ex 7019 19 10	50	Garn af finhed 33 tex og et multiplum heraf (± 7,5 %), fremstillet af endeløse spindeglasfibre bestående af 93 vægtprocent siliciumdioxid og derover med nominel diameter 6 µm eller 9 µm, undtagen sådanne, der er behandlet	0 %	31.12.2016
ex 7019 19 10	55	Glastråd imprægneret med gummi eller plast, fremstillet af K- eller U-glasfilamenter, bestående af: — 9 % og derover, men ikke over 16 % magnesiumoxid, — 19 % og derover, men ikke over 25 % aluminiumoxid, — 0 % og derover, men ikke over 2 % boronoxide — uden calciumoxid, med en latexbelægning, der mindst omfatter en resorcinol- formaldehydresin og chlorosulphopolyethylen	0 %	31.12.2014
ex 7019 19 10 ex 7019 90 00	60 30	Snore af glas med højt elasticitetsmodul (K), imprægneret med gummi, fremstillet af snoet garn af glasfilamenter med højt elasticitetsmodul og belagt med en latex bestående af en resorcinol-formaldehyd-harpiks, også indeholdende vinylpyridin og/eller hydrogeneret acrylonitril-butadien-gummi (HNBR)	0 %	31.12.2018
ex 7019 19 10 ex 7019 90 00	70 20	Snore af glas imprægneret med gummi eller plast, fremstillet af snoet glasfilamentgarn, belagt med en latex bestående af mindst en resorcinol-formaldehyd-vinylpyridin-harpiks og en acrylonitrilbutadiengummi (NBR)	0 %	31.12.2018
ex 7019 19 10 ex 7019 90 00	80 40	Snore af glas imprægneret med gummi eller plast, fremstillet af snoet glasfilamentgarn, belagt med en latex bestående af mindst en resorcinol-formaldehyd-harpiks og chlorsulfoneret polyethylen	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 7019 39 00	50	Ikke vævet produkt af glasuld, bestemt til fremstilling af luftfiltre og katalysatorer (1)	0 %	31.12.2016
ex 7019 40 00	10	Glasfibervæv, der er imprægneret med epoxyharpiks, med en varmeudvidelseskoefficient ved mellem 30 og 120 °C (som bestemt ved IPC-TM-650 metoden) på: — 10 ppm pr.°C og derover, men ikke over 12 ppm pr.°C i længden og bredden, og — 20 ppm pr.°C og derover, men ikke over 30 ppm pr.°C i tykkelsen, og med en glasovergangstemperatur på 152 °C og derover, men ikke over 153 °C (som bestemt ved IPC-TM-650)	0 %	31.12.2018
ex 7019 90 00	10	Glasuld (uanvendelig til spinding) med en fremherskende fiberdiameter på mindre end 4,6 µm	0 %	31.12.2018
ex 7020 00 10 ex 7616 99 90	10 77	Fjernsynsstander med eller uden bøjle til montering og stabilisering af fjernsynskabinet	0 %	31.12.2016
ex 7201 10 11	10	Råjernsingots med en længde på højst 350 mm, en bredde på højst 150 mm og en højde på højst 150 mm	0 %	31.12.2016
ex 7201 10 30	10	Råjernsingots med en længde på højst 350 mm, en bredde på højst 150 mm og en højde på højst 150 mm og med et indhold af silicium på højst 1 vægtprocent	0 %	31.12.2016
7202 50 00		Ferrosiliciumchrom	0 %	31.12.2018
ex 7202 99 80	10	Jern-dysprosiumlegering, med indhold af: — 78 vægtprocent eller derover dysprosium og — 18 vægtprocent eller derover, men ikke over 22 vægtprocent jern	0 %	31.12.2015
ex 7318 14 99 ex 7318 14 99	20 29	Bjergbolt: — i form af en selvskærende skrue — af længde over 300 mm af den art, der bruges til mineunderstøtning	0 %	31.12.2016
ex 7320 90 10	91	Flad spiralfjeder af hærdet stål med: — en tykkelse på 2,67 mm og derover, men ikke over 4,11 mm — en bredde på 12,57 mm og derover, men ikke over 16,01 mm — et drejningsmoment på 18,05Nm og derover, men ikke over 73,5Nm — en vinkel mellem den frie position og den nominelle position under brug på 76° og derover, men ikke over 218° til brug ved fremstilling af strammere til drivremme til forbrændingsmotorer (1)	0 %	31.12.2018
ex 7325 99 10	20	Ankerhoved af varmgalvaniseret smedbart støbejern af den art, der anvendes til fremstilling af jordankre	0 %	31.12.2014
ex 7326 20 00	20	Metalfibermåtte bestående af en masse af tråd i rustfrit stål, hvis diameter ligger mellem 0,017 mm og 0,070 mm, komprimeret ved sintring og valsning	0 %	31.12.2016
ex 7410 11 00 ex 8507 90 80 ex 8545 90 90	10 60 30	Grafit/kobber-laminatfolierulle af: — bredde 610 mm eller derover, men ikke over 620 mm — diameter 690 mm eller derover, men ikke over 710 mm til brug ved fremstillingen af lithium-ion-batterier til elkøretøjer (1)	0 %	31.12.2016
ex 7410 21 00	10	Ark eller plader af polytetrafluorethylen, indeholdende aluminiumoxid eller titandioxid som fyldstoffer eller forstærket med en glasfiberstof, på begge sider dækket af en kobberfolie	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 7410 21 00	30	Folie af polyimid, også indeholdende epoxidresin og/eller glasfiber dækket på en eller begge sider med kobberfolie	0 %	31.12.2018
ex 7410 21 00	40	Plader — bestående af mindst ét centralt lag af papir eller ét centralt lag af en anden type fiberdug, lamineret på begge sider med glasfiberdug og imprægneret med epoxyharpiks, eller — bestående af flere lag papir, imprægneret med phenolplast, beklædt på den ene eller begge sider med en kobberfilm med tykkelse 0,15 mm og derunder	0 %	31.12.2018
ex 7410 21 00	50	Plader — bestående af mindst ét lag glasfibervæv, der er imprægneret med epoxyharpiks — som på den ene side eller på begge sider er belagt med kobberfolie af en tykkelse på 0,15 mm og derunder og — har en dielektricitetskonstant (DK) på under 3,9 og en tabsfaktor på under 0,015 ved en målefrekvens på 10 gHz, som målt ifølge IPC-TM-650	0 %	31.12.2018
ex 7410 21 00	60	Plader, ruller og ark af syntetisk eller kunstig harpiks: — af tykkelse ikke over 25 µm — belagt på begge sider med en kobberfilm med en tykkelse ikke over 0,15 mm, — med en kapacitans på 1,09pF/mm^2 eller derover til brug ved fremstilling af kredsløbskort ([1])	0 %	31.12.2018
ex 7410 21 00	70	Plader, ruller eller ark: — med mindst et lag væv af glasfiber, imprægneret med en flammehæmmende kunstig eller syntetisk harpiks med en glasovergangstemperatur (Tg) på over 170 °C (efter IPC-TM-650, metode 2.4.25), — belagt med folie af kobber med en tykkelse på ikke over 0,15 mm, til brug ved fremstilling af kredsløbskort ([1])	0 %	31.12.2018
ex 7419 99 90 ex 7616 99 90	91 60	Skiver med deponerede materialer, af molybdensilicid: — med indhold af natrium på 1 mg/kg og derunder og — monteret på en kobber eller aluminium bærer	0 %	31.12.2018
7601 20 20		Slabs og knipler af ubearbejdede aluminiumlegeringer	4 %	31.12.2018
ex 7601 20 20	10	Slabs og blokke af aluminiumslegering indeholdende lithium	0 %	31.12.2017
ex 7604 21 00 ex 7604 29 90	10 30	Profiler fremstillet af en aluminiumslegering (EN AW-6063 T5) — anodiserede — også lakerede — med en pladetykkelse på 0,5 mm (± 1,2 %) og derover, men ikke over 0,8 mm (± 1,2 %) til brug ved fremstilling af varer under pos. 8302 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 7604 29 10 ex 7606 12 99	10 20	Plader og stænger af aluminium-litiumlegeringer	0 %	31.12.2015
ex 7605 19 00	10	Tråd af ulegeret aluminium, af diameter 2 mm og derover, men ikke over 6 mm, belagt med et lag kobber af tykkelse 0,032 mm og derover, men ikke over 0,117 mm	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 7606 12 92 ex 7607 11 90	20 20	Bånd af en legering af aluminium og magnesium — i ruller — af tykkelse 0,14 mm og derover, men ikke over 0,40 mm — af bredde 12,5 mm og derover, men ikke over 359 mm — med brudstyrke 285 N/mm^2 og derover og — med brudforlængelse 1 % og derover og med indhold af — aluminium på 93,3 vægtprocent og derover — magnesium på 2,2 vægtprocent og derover, men ikke over 5 vægtprocent, og — andre grundstoffer på ikke over 1,8 vægtprocent	0 %	31.12.2017
ex 7607 11 90	10	Glat aluminiumsfolie med følgende egenskaber: — et aluminiumsindhold på mindst 99,98 % — en tykkelse på mindst 0,070 mm og højst 0,125 mm — med kubisk tekstur af den art der bruges til højspændingsætsning ([1])	0 %	31.12.2016
ex 7607 11 90	40	Aluminiumfolie i ruller: — af renhed på 99,99 vægtprocent — af tykkelse 0,021 mm og derover, men ikke over 0,2 mm — af bredde 500 mm — med et overfladeoxidlag af tykkelse 3-4 nm — og med kubisk tekstur på over 95 %	0 %	31.12.2016
ex 7607 19 90 ex 8507 90 80	10 80	Folie bestående af et laminat af lithium og mangan forbundet med aluminium, i ruller, af: — bredde 595 mm eller derover, men ikke over 605 mm, og — diameter 690 mm eller derover, men ikke over 710 mm til brug ved fremstillingen af katoder til lithium-ion-batterier til elkøretøjer ([1])	0 %	31.12.2016
ex 7607 20 90	10	Aluminiumslamineret folie af samlet tykkelse på højst 0,123 mm, der består af et lag af aluminium af tykkelse på højst 0,040 mm, et underlag af polyamid og polypropylen og et beskyttelseslag mod korrosion af flussyre, til anvendelse ved fremstilling af lithium-polymer-batterier ([1])	0 %	31.12.2017
ex 7607 20 90	20	Smørende mellemlæg med en samlet tykkelse på ikke over 350 µm bestående af — et lag af aluminiumfolie af tykkelse 70 µm og derover, men ikke over 150 µm — et vandopløseligt smøremiddel af tykkelse 20 µm eller derover, men ikke over 200 µm, som er fast ved stuetemperatur	0 %	31.12.2015
ex 7613 00 00	20	Beholder af aluminium, sømløs, til komprimeret naturgas eller komprimeret hydrogen, fuldstændig overtrukket med et lag af en komposit epoxy-kulstoffiber, med en rumindhold på 172 l (± 10 %) og en vægt i tom tilstand på ikke over 64 kg	0 %	31.12.2018
ex 7616 99 90	15	Aluminiumsblokke med bitavlestruktur (honeycomb) af den type, der anvendes til fremstilling af dele til luftfartøjer	0 %	31.12.2018
ex 7616 99 90 ex 8482 80 00 ex 8803 30 00	70 10 40	Forbindelsesdele til brug i produktionen af halerotoraksler til helikoptere ([1])	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 7616 99 90	75	Dele i form af en rektangulær ramme: — i lakeret aluminium — med en længde på 1 011 mm eller derover, men ikke mere end 1 500 mm — med en bredde på 622 mm og derover, men ikke over 900 mm — med en tykkelse på 0,6 mm (± 0,1 mm) af den type, der anvendes til produktion af fjernsynsapparater	0 %	31.12.2017
ex 8102 10 00	10	Molybdæn i pulverform — af renhed på mindst 99 % vægtprocent, og — med en partikelstørrelse på ikke under 1,0 mikrometer, men ikke over 5,0 mikrometer	0 %	31.12.2017
8104 11 00		Ubearbejdet magnesium, med indhold af magnesium på mindst 99,8 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 8104 30 00	30	Magnesiumpulver — af renhed på 99,5 vægtprocent og derover — med partikelstørrelse 0,2 mm og derover, men ikke over 0,8 mm	0 %	31.12.2015
ex 8104 90 00	10	Matslebne og polerede magnesiumplader, af ydre dimensioner 1 500 mm × 2 000 mm og derunder, belagt på den ene side med ikke-lysfølsomt epoxyharpiks	0 %	31.12.2018
ex 8105 90 00	10	Stænger og tråd fremstillet af legeringer af cobalt med indhold af: — 35 vægtprocent (± 2 vægtprocent) cobalt — 25 vægtprocent (± 1 vægtprocent) nikkel — 19 vægtprocent (± 1 vægtprocent) chrom og — 7 vægtprocent (± 2 vægtprocent) jern i overensstemmelse med materialespecifikation AMS 5842 og af den type, der anvendes i luftfarts- og rumfartsindustrien	0 %	31.12.2017
ex 8108 20 00	10	Titansvamp	0 %	31.12.2018
ex 8108 20 00	30	Titan i pulverform, hvoraf 90 vægtprocent og derover kan passere en sigtemaske på 0,224 mm	0 %	31.12.2018
ex 8108 30 00	10	Affald og skrot af titanium og titaniumlegeringer, bortset fra det, der har et indhold af aluminium på 1 vægtprocent eller derover, men ikke over 2 vægtprocent	0 %	31.12.2018
ex 8108 90 30	10	Stænger af en titanlegering, der opfylder standard EN 2002-1, EN 4267 eller DIN 65040	0 %	31.12.2014
ex 8108 90 30	20	Stænger, profiler og tråd af en titan- og aluminiumlegering, med indhold af aluminium på 1vægtprocent og derover, men ikke over 2 vægtprocent, til anvendelse ved fremstilling af lyddæmpere og udstødningsrør i pos. 8708 92 eller 8714 10 00 (1)	0 %	31.12.2017
ex 8108 90 30	30	Tråd af titan-aluminium-vanadiumlegering (TiAl6V4), der opfylder AMS-standard 4928 og 4967	0 %	31.12.2015
ex 8108 90 30	40	Tråd af en titanlegering med et indhold i vægtprocent på — 22 % (± 3 %) vanadium og — 4 % (± 0,5 %) aluminium	0 %	31.12.2016
ex 8108 90 50	10	Legering af titanium og aluminium, med indhold af aluminium på 1 vægtprocent eller derover, men ikke over 2 vægtprocent, i plader eller ruller, af tykkelse 0,49 mm eller derover, men ikke over 3,1 mm, af bredde 1 000 mm eller derover, men ikke over 1 254 mm, til fremstilling af varer henhørende under underpos. 8714 10 00 (1)	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8108 90 50	30	Plader eller ruller af en legering af titanium og silicium med et indhold af silicium på mindst 0,15 vægtprocent og højst 0,60 vægtprocent, til brug ved fremstilling af: — udstødningssystemer til forbrændingsmotorer, eller — rør i underposition 8108 90 60 (1)	0 %	31.12.2017
ex 8108 90 50	50	Plader, bånd og folie af en titan-, kobber- og niobiumlegering, med indhold af kobber på 0,8 vægtprocent og derover, men ikke over 1,2 vægtprocent og med indhold af niobium på 0,4 vægtprocent og derover, men ikke over 0,6 vægtprocent	0 %	31.12.2017
ex 8108 90 50	60	Plader, bånd og folier af en legering af titan, aluminium, silicium og niobium, der indeholder — 0,4 vægtprocent og derover, men ikke over 0,6 % aluminium, og — 0,35 % og derover, men ikke over 0,55 % silicium, og — 0,1 % og derover, men ikke over 0,3 % niobium	0 %	31.12.2018
ex 8108 90 50	70	Bånd af titaniumlegering med et indhold i vægtprocent på — 15 % (± 1 %) vanadium — 3 % (± 0,5 %) chrom — 3 % (± 0,5 %) tin og — 3 % (± 0,5 %) aluminium	0 %	31.12.2016
ex 8108 90 50	75	Plader, bånd og folier af titanlegering med et indhold i vægtprocent på: — 0,3 % eller derover, men ikke over 0,7 % aluminium, og — 0,25 % eller derover, men ikke over 0,6 % silicium	0 %	31.12.2016
ex 8108 90 50	85	Plader, bånd og folie af ulegeret titan	0 %	31.12.2017
ex 8108 90 90 ex 9003 90 00	20 10	Dele af brillestel og -indfatninger, herunder bolte af den art, der anvendes til brillestel og -indfatninger, af titanlegering	0 %	31.12.2016
ex 8109 20 00	10	Svampe eller ingots af ulegeret zirconium med indhold af hafnium på over 0,01vægtprocent bestemt til brug ved fremstilling af rør, stænger eller ingots til den kemiske industri (1)	0 %	31.12.2018
ex 8110 10 00	10	Antimon i form af barrer	0 %	31.12.2018
ex 8112 99 30	10	Legeringer af niobium (columbium) og titan, i form af stænger	0 %	31.12.2018
ex 8113 00 20	10	Blokke (cermets) med et indhold i vægtprocent på 60 % eller derover af aluminium og 5 % eller derover af borcarbid	0 %	31.12.2016
ex 8113 00 90	10	Bæreplade af aluminiumsiliciumcarbid (AlSiC-9) til elektroniske kredsløb	0 %	31.12.2017
ex 8207 30 10	10	Sæt af transfer- eller tandempresseværktøjer til koldformgivning, trykning, trækning, skæring, stansning, bukning, kalibrering, kantning og "throating" af metalplader, til anvendelse i fremstillingen af steldele til motorkøretøjer (1)	0 %	31.12.2017
ex 8301 60 00 ex 8413 91 00 ex 8419 90 85 ex 8438 90 00 ex 8468 90 00 ex 8476 90 00 ex 8479 90 80 ex 8481 90 00 ex 8503 00 99 ex 8515 90 00 ex 8531 90 85	10 20 20 10 10 10 87 20 45 20 20	Tastaturer, fremstillet helt i enten silicone eller polycarbonat, omfattende trykte taster med elektriske kontaktelementer	0 %	31.12.2015

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8536 90 85	96			
ex 8543 90 00	50			
ex 8708 91 99	10			
ex 8708 99 97	30			
ex 9031 90 85	30			
ex 8309 90 90	10	Aluminiumsdåseender af en diameter på 136,5 mm (± 1 mm), med trækring til åbning af hele låget	0 %	31.12.2018
ex 8401 30 00	20	Ikke-bestrålede sekskantede brændselselementer til brug i atomreaktorer (1)	0 %	31.12.2018
ex 8405 90 00	10	Metalhus til gasgeneratorer til forspænding af sikkerhedsseler i automobiler	0 %	31.12.2014
ex 8708 21 10	10			
ex 8708 21 90	10			
ex 8407 33 20	10	Forbrændingsmotorer med gnisttænding, med frem- og tilbagegående eller roterende stempel, med slagvolumen ikke under 300 cm^3 og effekt ikke under 6 kW og ikke over 20,0 kW, til fremstilling af — selvkørende plæneklippere med førersæde henhørende under pos. 8433 11 51 og manuelle plæneklippere henhørende under position 8433 11 90 — traktorer henhørende under pos. 8701 90 11, hvis hovedfunktion er som græsslåmaskine, eller — 4-takts slåmaskiner med slagvolumen på mindst 300 cm^3 henhørende under pos. 8433 20 10 — sneplove og sneblæsere henhørende under pos. 8430 20 (1)	0 %	31.12.2017
ex 8407 33 80	10			
ex 8407 90 80	10			
ex 8407 90 90	10			
ex 8407 90 10	10	Firetakts-benzinmotorer med slagvolumen ikke over 250 cm^3 til brug ved fremstilling af plæneklippere under pos. 8433 11, slåmaskiner med motor under pos. 8433 20 10, selvkørende hakkemaskiner under pos. 8432 29 50, kompostkværne under pos. 8436 80 90 eller plæneluftere under pos. 8432 29 10 (1)	0 %	31.12.2016
ex 8407 90 90	20	Kompakt LPG-motorsystem med — seks cylindre — en effekt på 75 kW og derover, men ikke over 80 kW — tilpassede indsugnings- og udstødningsventiler, således at motorsystemet kan arbejde med kontinuerligt høj belastning til brug ved fremstilling af køretøjer henhørende under pos. 8427 (1)	0 %	31.12.2015
ex 8408 90 41	20	Dieselmotorer med effekt ikke over 15 kW, med 2 eller 3 cylindre, bestemt til brug ved fremstilling af temperaturkontrolsystemer monteret på motorkøretøjer (1)	0 %	31.12.2018
ex 8408 90 43	20	Dieselmotorer med effekt ikke over 30 kW, med 4 cylindre, bestemt til brug ved fremstilling af temperaturkontrolsystemer monteret på motorkøretøjer (1)	0 %	31.12.2018
ex 8408 90 43	30	Væskekølet 4-takts motor med fire cylindere, med kompressionstænding med — et slagvolumen på ikke over 3 850 cm^3, og — en mærkeeffekt på ikke under 15 kW, men ikke over 55 kW til brug ved fremstilling af køretøjer henhørende under position 8427 (1)	0 %	31.12.2017
ex 8408 90 45	20			
ex 8408 90 47	30			

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8408 90 47	40	Væskekølet 4-takts motor med fire cylindere, med kompressionstænding med — en kapacitet på ikke over 3 850 cm^3 — en mærkeeffekt på 55 kW eller derover, men ikke mere end 85 kW til brug ved fremstilling af køretøjer henhørende under position 8427 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8409 91 00 ex 8409 99 00	10 20	Udstødningsmanifold, der opfylder standarden DIN EN 13835, også med turboladerhus, med fire indsugningsåbninger til brug ved fremstilling af udstødningsmanifold, der afdrejes, fræses, bores og/eller forarbejdes på anden vis ([1])	0 %	31.12.2016
ex 8409 99 00 ex 8479 90 80	10 85	Indsprøjtningsdyser med magnetventil med henblik på optimal forstøvning i motorens forbrændingskammer	0 %	31.12.2016
ex 8411 99 00	30	Hjulformet gasturbinekomponent med blade af den art, der anvendes til turboladere: — af en præcisionsstøbt nikkelbaseret legering, der opfylder standard DIN G- NiCr13Al16 moNb, DIN NiCo10W10Cr9AlTi eller AMS AISI:686 — med en varmeresistens på ikke over 1 100 °C — med en diameter på 30 mm eller derover, men ikke over 80 mm — med en højde på 30 mm eller derover, men ikke over 50 mm	0 %	31.12.2017
ex 8411 99 00	40	Spiralformet komponent til en turbolader i en gasturbine: — af en korrosionsbestandig legering — med en varmebestandighed på ikke over 1 050 °C — med en diameter på 100 mm og derover, men ikke over 200 mm — med en højde på 100 mm og derover, men ikke over 150 mm — kan have et motorudstødningsmanifold	0 %	31.12.2018
ex 8411 99 00	50	Aktuator til en ettrins-turbolader: — med en indbygget indsugningsventil og forbindelsesmuffe, — af en legering af rustfrit stål, — med en indsugningsventil, der har et arbejdsområde på 20 mm, — med en længde på ikke over 350 mm, — med en diameter på ikke over 75 mm, — med en højde på ikke over 50 mm	0 %	31.12.2018
ex 8413 70 35	20	Enfaset centrifugalpumpe: — med en kapacitet på mindst 400 cm^3 væske pr. minut, — med et støjniveau, der er begrænset til 6 dBA, — med en indvendig diameter på indgangsstuds og afgangsstuds på højst 15 mm, og — med en driftstemperatur i omgivelserne på ned til −10 °C	0 %	31.12.2015
ex 8414 30 81	50	Hermetiske eller halvhermetiske elektriske spiralkompressorer med variabel hastighed, med nominel effekt på 0,5 kW og derover, men ikke over 10 kW, med cylindervolumen på 35 cm^3 og derunder, af den art, der anvendes til kølemaskiner og lign	0 %	31.12.2014
ex 8414 30 89	20	Del til et luftkonditioneringssystem til motorkøretøjer bestående af en stempelkompressor med åben aksel med effekt over 0,4 kW men ikke over 10 kW	0 %	31.12.2018
ex 8414 59 20	30	Aksialventilator: — med elektromotor — med en effekt på højst 125 W til brug ved fremstilling af computere ([1])	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8414 59 20	40	Aksialventilator med en elmotor med en afgivet effekt på ikke over 2 W til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 eller 8528 (1)	0 %	31.12.2015
ex 8414 59 80 ex 8414 90 00	40 60	Tværstrømsventilator: — med en højde på 575 mm (± 1,0 mm) eller derover, men højst 850 mm (± 1,0 mm) — med en diameter på 95 mm (± 0,6 mm) eller 102 mm (± 0,6 mm) — fremstillet af en antistatisk, antibakteriel og varmeresistent råvare af 30 %-glasfiberarmeret plast, der er modstandsdygtig over for temperaturer på mindst 70 °C (± 5 °C) til brug ved fremstilling af indendørs enheder af split-type luftkonditioneringsanlæg (1)	0 %	31.12.2016
ex 8414 90 00	20	Aluminiumsstempler, bestemt til indbygning i kompressorer til luftkonditioneringsmaskiner til motorkøretøjer (1)	0 %	31.12.2014
ex 8414 90 00	30	Trykregulerende system, bestemt til indbygning i kompressorer til luftkonditioneringsmaskiner til motorkøretøjer (1)	0 %	31.12.2018
ex 8414 90 00	40	Drivanordning til kompressorer til luftkonditioneringsmaskiner i motorkøretøjer (1)	0 %	31.12.2018
ex 8415 90 00	20	Fordamper af aluminium til brug ved fremstilling af luftkonditioneringsapparater til biler (1)	0 %	31.12.2016
ex 8418 99 10	50	Fordamper, bestående af aluminiumsfinner og en kobberrørslange, af den art, der anvendes til kølemaskiner og lign	0 %	31.12.2014
ex 8418 99 10	60	Kondensator, bestående af to koncentriske kobberrør, af den art, der anvendes til kølemaskiner og lign	0 %	31.12.2014
ex 8421 99 00	91	Dele til udstyr til rensning af vand ved omvendt osmose, bestående af et bundt hule plastfibre med gennemtrængelige vægge, som i den ene ende er indstøbt i en kunstig plastblok, mens den anden ende går gennem en kunstig plastblok, også anbragt i en cylinder	0 %	31.12.2018
ex 8421 99 00	93	Dele til separatorer til separation eller rensning af gasser fra gasblandinger, bestående af et bundt gennemtrængelige hule fibre indkapslet i en beholder, også hullet, med en samlet længde på 300 mm og derover, men ikke over 3 700 mm og af diameter 500 mm og derunder	0 %	31.12.2018
ex 8422 30 00 ex 8479 89 97	10 30	Maskiner og apparater, med undtagelse af apparater til sprøjtestøbning, til fremstilling af patroner til blækstråleprintere (1)	0 %	31.12.2018
ex 8424 90 00	30	Beholdere af poly(ethylenterephtalat) med et indhold på 50 ml eller mere, men ikke over 600 ml, udstyret med en tud, der er en del af mekaniske apparater til spredning af væsker	0 %	31.12.2018
ex 8431 20 00	30	Drivakselenhed med differentiale, reduktionsgear, kronhjul, kardanaksler, hjulnav, bremser og arme til montering af mast til brug ved fremstilling af køretøjer henhørende under position 8427 (1)	0 %	31.12.2017
ex 8439 99 00	10	Sugevalseskaller, fremstillet ved centrifugalstøbning, ikke boret, i form af stållegeringsrør, af længde på 3 000 mm og derover og med en ydre diameter på 550 mm og derover	0 %	31.12.2018
ex 8467 99 00 ex 8536 50 11	10 35	Mekaniske afbrydere for tilslutning af elektriske kredsløb, med: — en spænding på 14,4 V og derover, men ikke over 42 V, — en strømstyrke på 10 A og derover, men ikke over 42 A, til brug ved fremstilling af maskiner henhørende under pos. 8467 (1)	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8477 80 99	10	Maskiner til støbning eller til overfladebehandling af plastmembraner henhørende under pos. 3921	0 %	31.12.2018
ex 8479 89 97	40	Isobartrykveksler med en strømhastighed på 50 m^3/h og derunder, også med en trykpumpe	0 %	31.12.2014
ex 8479 89 97 ex 8479 90 80	50 80	Maskineri i form af komponenter til en produktionslinje til fremstilling af litium-ionbatterier til elektriske personbiler, til opstilling af en sådan produktionslinje (1)	0 %	31.12.2015
ex 8481 30 91	91	Stålkontraventiler med: — et åbningstryk på 800 kPa og derunder — en ekstern diameter på 37 mm og derunder	0 %	31.12.2014
ex 8481 80 59	10	Luft-procesreguleringsventil, bestående af en skridtmotor og en ventil "pintle", til regulering af tomgangsluft i motorer med brændstofindsprøjtning	0 %	31.12.2018
ex 8481 80 69	60	4-vejs reverseringsventil til kølemidler, der består af: — en pilotmagnetventil — et ventilhus af messing med glider, med tilslutninger i kobber og med et arbejdstryk på op til 4,5 MPa	0 %	31.12.2017
ex 8481 80 79	20	Elektromagnetisk ventil, der kan modstå et tryk på 875 bar	0 %	31.12.2018
ex 8481 80 99	50	Serviceventil med en kombination af en tovejsventil på væskeledningen og en trevejsventil på gasledningen og med: — et mindste ydre modstandstryk på 30 kgf/cm^2, — et mindste indre modstandstryk på 45 kgf/cm^2, til brug ved fremstilling af udendørs luftkonditioneringsaggregater (1)	0 %	31.12.2016
ex 8481 80 99	60	Firevejsventil med: — et spoleanker — et lukkeanker — en solenoide til 220V-240V vekselstrøm (50/60Hz) — et arbejdstryk på op til 4,3 MPa — et ventilhus til styring af kølemiddelstrømmen, til brug ved fremstilling af udendørs luftkonditioneringsaggregater (1)	0 %	31.12.2016
ex 8483 30 38	30	Cylindrisk lejehus: — af præcisionsstøbt gråt støbejern, der opfylder standard DIN EN 1561 — med oliekamre — uden lejer — med en diameter på 60 mm eller derover, men ikke over 180 mm — med en højde på 60 mm eller derover, men ikke over 120 mm — også med vandkamre og forbindelsesdele	0 %	31.12.2017
ex 8483 40 29	50	Tandhjulssæt med cykloidefortanding med — mærkemoment 50 Nm og derover, men ikke over 7 000 Nm — standardudveksling på 1:50 og derover, men ikke over 1:270 — slør ikke over et bueminut — virkningsgrad over 80 % af den art, der bruges i robotarme	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8483 40 29	60	Epicyklisk friktionsgear af en art, der anvendes til at drive håndholdte motordrevne værktøjer, med: — mærkemoment på 25 Nm eller derover, men ikke mere end 70 Nm — standardudveksling på 1:12,7 eller derover, men ikke over 1:64,3	0 %	31.12.2018
ex 8483 40 51	20	Gearkasse, med et differentiale med hjulaksel, bestemt til brug ved fremstilling af selvkørende plæneklippere med førersæde henhørende under pos. 8433 11 51 (1)	0 %	31.12.2018
ex 8483 40 59	20	Hydrostatisk gearskift, med en væskepumpe og et differentiale med hjulaksel, bestemt til brug ved fremstilling af selvkørende plæneklippere med førersæde henhørende under pos. 8433 11 51 (1)	0 %	31.12.2018
ex 8483 40 90	80	Transmissionsgearkasse med — højst tre gear — automatisk decelerationssystem — system til skift af køreretning til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8427 (1)	0 %	31.12.2015
ex 8501 10 99	54	Jævnstrømsmotor, børsteløs, med en ekstern diameter på ikke over 25,4 mm, nominel hastighed på 2 260 (± 15 %) eller 5 420 (± 15 %) omdrejninger i minuttet, fødespænding på 1,5 V eller 3 V	0 %	31.12.2018
ex 8501 10 99	60	Jævnstrømsmotor — med en rotorhastighed på 3 500 omdrejninger i minuttet eller derover, dog ikke over 5 000 i fuld tilstand og 6 500 i tom tilstand — med en strømforsyningsspænding på 100 V eller derover, men ikke over 240 V, til brug ved fremstilling af elektriske friturekogere (1)	0 %	31.12.2017
ex 8501 10 99	79	Jævnstrømsmotor med børster og en intern rotor med en trefaset vikling, også udstyret med en snekke, med en specificeret arbejdstemperatur, der mindst spænder fra - 20 °C til + 70 °C	0 %	31.12.2018
ex 8501 10 99	80	Jævnstrømsstepmotor, med: — en stepvinkel på 7,5° (± 0,5°), — et kipmoment ved 25 °C på 25 mNm og derover, — en kipimpulsfrekvens på 1 960 pps og derover, — en tofaset vikling og en nominel spænding på 10,5 V og derover, men ikke over 16,0 V	0 %	31.12.2018
ex 8501 10 99	81	Jævnstrømsstepmotor med 18° pr. step og derover, holdemoment 0,5 mNm eller derover, en koblingsflange med udvendige dimensioner 22 mm × 68 mm og derunder, en tofaset vikling og udgangseffekt 5 W og derunder	0 %	31.12.2018
ex 8501 10 99	82	Børsteløs jævnstrømsmotor med udvendig diameter 29 mm og derunder, med en nominel hastighed på 1 500 (± 15 %) eller 6 800 (± 15 %) rpm og driftspænding 2 V eller 8 V	0 %	31.12.2014
ex 8501 31 00	30	Jævnstrømsmotor, børsteløs, med trefasevinding, med udvendig diameter 85 mm eller derover, men ikke over 115 mm, et nominelt drejningsmoment på 2,23 Nm (± 1,0 Nm), en trækkraft på mere end 120 W, men ikke over 520 W, beregnet ved 1 550 RPM (± 350 RPM) og en driftsspænding på 12 V, udstyret med et elektrisk kredsløb med sensorer med Hall-effekt, til brug i elektriske servostyringsmoduler (servostyringsmotor) (1)	0 %	31.12.2016
ex 8501 31 00	40	Permanent magnetiseret jævnstrømsmotor med: — en flerfaset spoling, — en ekstern diameter på 30 mm og derover, men ikke over 80 mm,	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		— en omdrejningshastighed på 15 000 rpm og derunder, — en effekt 45 W og derover, men ikke over 300 W, og — en forsyningsspænding på 9 V og derover, men ikke over 25 V		
ex 8501 31 00	45	Jævnstrømsmotor, børsteløs, med: — en udvendig diameter på 90 mm eller derover, men ikke over 110 mm, — en omdrejningshastighed på ikke over 3 680 omdrejninger pr. minut, — en effekt på 600 W eller derover, men ikke mere end 740 W, ved 2 300 omdrejninger pr. minut og ved 80 °C, — en forsyningsspænding på 12 V, — et drejningsmoment på ikke mere end 5,67 Nm, — en rotorpositionssensor, — et elektronisk stjernepunktsrelæ — til brug i elektriske servostyringsmoduler	0 %	31.12.2018
ex 8501 31 00	55	Jævnstrømsmotor med kommutator og — en udvendig diameter på 27,5 mm eller derover, men ikke over 45 mm — en nominel hastighed på 11 000 omdrejninger pr. minut eller derover, men ikke over 23 200 omdrejninger pr. minut — en nominel spænding på 3,6 V eller derover, men ikke mere end 230 V — en udgangseffekt ikke over 529 W — en fri strømstyrke på ikke over 3,1 A — en maksimal effektivitet på 54 % eller mere til at drive håndholdt, motordrevet værktøj	0 %	31.12.2018
ex 8501 31 00	60	Jævnstrømsmotor, uden børster, der kan dreje mod uret med: — en indgangsspænding på 264 V eller derover, men ikke over 391 V, — en ydre diameter på 81 mm (± 2,5 mm) eller derover, men ikke over 150 mm (± 0,8 mm), — en udgangsspænding på ikke over 125 W, — en viklingsisolering i klasse E eller B, til brug ved fremstilling af indendørs eller udendørs enheder af split-type luftkonditioneringsanlæg ([1])	0 %	31.12.2016
ex 8501 31 00	65	Brændselscellemodul, i det mindste bestående af polymerelektrolytmembran-brændselsceller i indkapsling og med integreret kølesystem, til brug ved fremstilling af fremdrivningssystemer til biler ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8501 31 00	70	Jævnstrømsmotor, børsteløs, med: — en udvendig diameter på 80 mm eller derover, men ikke over 100 mm — en forsyningsspænding på 12 V — en afgivet effekt ved 20 °C på 300 W eller derover, men ikke over 550 W — et drejningsmoment ved 20 °C på 2,90 Nm eller derover, men ikke over 5,30Nm — en nominel hastighed ved 20 °C på 600 rpm eller derover, men ikke over 1 200 rpm — en sensor for rotorens vinkelposition af resolvertypen eller hall-effekttypen af den art, der anvendes i servostyringssystemer til biler	0 %	31.12.2017
ex 8501 33 00 ex 8501 40 80 ex 8501 53 50	30 50 10	Elektrisk drivsystem for motorkøretøjer med en afgivet effekt på ikke over 315 kW, med: — en vekselstrøms- eller jævnstrømsmotor, også med transmission, — effektelektronik	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8501 51 00 ex 8501 52 20	30 50	Synkronservomotor med resolver og bremse, med en maksimal hastighed på 6 000 rpm og med — en afgivet effekt på 340 kW og derover, men ikke over 7,4 kW — en flange med dimensioner ikke over 180 mm × 180 mm og — længde fra flangen til den fjerneste ende af resolveren ikke over 271 mm	0 %	31.12.2016
ex 8501 62 00	30	Brændselscellesystem — som minimum bestående af fosforsyrebrændselsceller — i et kabinet med integreret vandstyring og gasbehandling — til anvendelse som permanent, stationær energiforsyning	0 %	31.12.2017
ex 8503 00 91 ex 8503 00 99	31 32	Rotor, med indvendig 1 eller 2 ringmagneter også monteret i en stålring	0 %	31.12.2018
ex 8503 00 99	31	Sænksmedet kollektor til elektrisk motor, med en diameter på højst 16 mm	0 %	31.12.2018
ex 8503 00 99	33	Stator til børsteløs motor med elektrisk servostyring med en rundhedstolerance på 50 µm	0 %	31.12.2016
ex 8503 00 99	34	Rotor til børsteløs motor med elektrisk servostyring med en rundhedstolerance på 50 µm	0 %	31.12.2016
ex 8503 00 99	35	Senderresolver til børsteløse motorer til elektrisk servostyring	0 %	31.12.2014
ex 8503 00 99	40	Membran til brændselsceller, i ruller eller folier, med en bredde på 150 cm eller derunder, af den art, som udelukkende anvendes til brændselsceller henhørende under pos. 8501	0 %	31.12.2017
ex 8504 31 80	20	Transformer til brug ved fremstilling af omformere til LCD-moduler ([1])	0 %	31.12.2017
ex 8504 31 80	30	Koblingstransformatorer, med effekt på ikke over 1 kVA, til brug ved fremstilling af statiske omformere ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8504 31 80	40	Elektriske transformatorer: — med effekt 1 kVA og derunder — uden stik og kabler til indvendig montering ved fremstillingen af dekodere og fjernsyn ([1])	0 %	31.12.2017
ex 8504 40 82	40	Trykt kredsløb med en ensretterbro og andre aktive og passive komponenter — med to udgangskonnektorer — med to indgangskonnektorer, som er tilgængelige og kan benyttes parallelt — kan skifte mellem fuldt oplyst og dæmpet driftstilstand — med en indgangsspænding på 40 V (+ 25 % −15 %) eller 42 V (+ 25 % −15 %) i fuldt oplyst tilstand og en indgangsspænding på 30 V (± 4 V) i dæmpet driftstilstand, eller — med en indgangsspænding på 230 V (+ 20 % −15 %) i fuldt oplyst driftstilstand og en indgangsspænding på 160 V (± 15 %) i dæmpet driftstilstand, eller — med en indgangsspænding på 120 V (15 % −35 %) i fuldt oplyst driftstilstand og en indgangsspænding på 60 V (± 20 %) i dæmpet driftstilstand — med en indgangsstrøm, der når 80 % af sin nominelle værdi i løbet af højst 20 ms — med en indgangsfrekvens på mindst 45 Hz, men højst 65 Hz for 42 V og 230 V, og 45-70Hz for 120 V-udgaverne — med et maksimalt påslagsstrømsoversving på højst 250 % af indgangsstrømmen	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		— med en periode med påslagsstrømsoversving på højst 100 ms — med et maksimalt påslagsstrømsundersving på højst 50 % af indgangsstrømmen — med en periode med påslagsstrømsundersving på højst 20 ms — med en forudfastsættelig udgangsstrøm — med en udgangsstrøm, som når 90 % af sin nominelle forudfastsatte værdi i løbet af højst 50 ms — med en udgangsstrøm, som når nul inden for 30 ms efter afbrydelse af indgangsspændingen — med en defineret fejlstatus i tilfælde af ingen eller for stor belastning (EOL-funktion)		
ex 8504 40 82	50	Ensretter i et kabinet med: — en nominel effekt på ikke over 250 W — en indgangsspænding på 90 V eller derover, men ikke over 305 V — en certificeret indgangsfrekvens på 47 Hz eller derover, men ikke over 440 Hz — en konstant udgangsstrøm på 350 mA eller derover, men ikke over 15 A — en tilført strøm på ikke over 10 A — et driftstemperaturområde fra – 40 °C til + 85 °C — anvendelig til styring af LED-belysning	0 %	31.12.2017
ex 8504 40 90	20	Jævnstrøm til jævnstrøm konverter	0 %	31.12.2018
ex 8504 40 90	30	Statisk omformer med afbryderkredsløb af isoleret-gate bipolæretransistor (IGBT), indbygget i et hus, til brug ved fremstilling af mikrobølgeovne under position 8516 50 00 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8504 40 90	40	Halvledereffektmoduler med: — effekttransistorer, — integrerede kredsløb, — også indeholdende dioder og med/uden termistorer, — en driftspænding på 600V og derunder, — højst tre elektriske udtag, der hver indeholder to effektafbrydere (enten MOSFET (Metal Oxide Semiconductor Field-Effect Transistor) eller IGBT (Insulated Gate Bi-polar Transistors)) og interne drev, — og en RMS- (kradratisk middel) strømstyrke på 15,7A og derunder	0 %	31.12.2018
ex 8504 40 90	50	Drevenhed til industriel robot med: — en eller seks 3-fasede motorudgange med maksimalt 3 × 32 A — en hovedstrømforsyning på 220 V vekselstrøm eller mere, men ikke mere end 480 V, eller 280 V jævnstrøm eller mere, men ikke over 800 V — en logisk strømforsyning på 24 V — en EtherCat-kommunikationsgrænseflade — og en størrelse på 150 × 140 × 120 mm eller derover, men ikke mere end 335 × 430 × 179 mm	0 %	31.12.2018
ex 8504 40 90	60	Sprøjtestøbt halvledermodul bestående af: — effekttransistorer — integrerede kredsløb — også med dioder og med termistorer — en kredsløbskonfiguration — enten med et direkte drev med en driftsspænding på over 600 V	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		— eller med et direkte drev med en driftsspænding på ikke over 600 V og en ydelse i omdrejninger pr. minut på ikke over 15,7 A — eller inklusive en eller flere moduler til effektfatorkorrektion		
ex 8504 50 95	20	Induktionsspole med induktans på ikke over 62 mH	0 %	31.12.2018
ex 8504 50 95	40	Drosselspole med: — en induktans på 4,7 µH (± 20 %), — en jævnstrømsmodstand på ikke over 0,1 ohm, — en isolationsmodstand på 100 Mohm eller derover ved 500 V (jævnstrøm) til brug ved fremstilling af LCD- og LED-modulers power boards ([1])	0 %	31.12.2015
ex 8504 50 95	50	Solenoide med: — et effektforbrug på ikke over 6 W — en isolationsmodstand på mere end 100 megaohm og — en åbning på 11,4 mm eller derover, men ikke over 11,8 mm	0 %	31.12.2017
ex 8504 90 11	10	Ferritkerner, undtagen til afbøjningsplader	0 %	31.12.2018
ex 8505 11 00	31	Permamagnet med en remanens på 455 mT (± 15 mT)	0 %	31.12.2018
ex 8505 11 00	33	Permanente magneterbestående af en legering af neodym, jern og bor, enten i form af et afrundet rektangel med mål 15 mm × 10 mm × 2 mm og derunder, eller i form af en skive med diameter 90 mm og derunder, også med hul i midten	0 %	31.12.2018
ex 8505 11 00	35	Permanente magneter af en legering af neodym, jern og boron eller med en belægning af cobalt og samarium, som er uorganisk passiveret (uorganisk overfladebehandling) ved hjælp af zinkphosphat, til industriel fremstilling af varer i motorer eller sensorer ([1])	0 %	31.12.2017
ex 8505 11 00	50	Specialformede stænger, der indeholder neodymium, jern og bor, til fremstilling af permanente magneter ved magnetisering med — en længde på 15 mm eller derover, men ikke over 52 mm — en bredde på 5 mm eller derover, men ikke over 42 mm af den slags, der anvendes til fremstilling af elektriske servomotorer til industriel automatisering	0 %	31.12.2017
ex 8505 11 00	60	Ringe, rør, bøsninger eller muffer fremstillet af en legering af neodym, jern og bor, med: — en diameter på ikke over 45 mm — en højde på ikke over 45 mm af den art, der anvendes til fremstilling af permanente magneter ved magnetisering	0 %	31.12.2017
ex 8505 11 00	70	Skive: — med en diameter på ikke over 90 mm — også med et hul i midten — bestående af en legering af neodym, jern og boron, belagt med nikkel, der efter magnetisering bliver permanente magneter af en art, der anvendes i bilhøjttalere	0 %	31.12.2018
ex 8505 11 00	80	Artikler med form som en trekant, firkant eller et rektangel til fremstilling af permanente magneter ved magnetisering, med indhold af neodym, jern og boron, med: — en længde på 15 mm eller mere, men ikke mere end 105 mm, — en bredde på 5 mm eller mere, men ikke mere end 105 mm, — en højde på 3 mm eller mere, men ikke mere end 55 mm	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8505 19 90	30	Emner af agglomereret ferrit i form af en skive med en diameter på ikke over 120 mm, med hul i midten, til fremstilling af permanente magneter efter magnetisering, med en remanens på mellem 350 mT og 470 mT	0 %	31.12.2018
ex 8505 20 00	30	Elektromagnetisk kobling til brug ved fremstilling af kompressorer til luftkonditioneringsmaskiner i motorkøretøjer ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8505 90 20	91	Solenoide med anker, med en nominal fødespænding på 24 V ved en nominel jævnstrøm på 0,08 A, bestemt til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8517 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8506 50 90	10	Lithium-jodbatterier, hvis ydre dimensioner ikke overstiger 9 mm × 23 mm × 45 mm og med spænding på 2,8 V og derunder	0 %	31.12.2018
ex 8506 50 90	20	Enhed bestående af højst 2 lithium-batterier, indbygget i en sokkel (pufferbatteri-sokkel) til integrerede kredsløb, forsynet med højst 32 tilslutningssteder og omfattende et kontrolkredsløb	0 %	31.12.2018
ex 8506 50 90	30	Lithium-jodbatterier, hvis ydre dimensioner ikke overstiger 28 mm × 45 mm × 15 mm og med en kapacitet på 1,05 Ah og derover	0 %	31.12.2018
ex 8507 10 20	80	Startbatteri (blyakkumulator) med — en opladningskapacitet på 200 % og derover i forhold til et tilsvarende konventionelt frit ventileret batteri inden for de første fem sekunders opladning — flydende elektrolyt til brug ved fremstilling af personbiler og lette erhvervskøretøjer, der er udstyret med generatorstyring med høj genvinding eller start/stop-systemer med generatorstyring med høj genvinding ([1])	0 %	31.12.2015
ex 8507 30 20	30	Cylindrisk nikkel-cadmiumakkumulator, med en længde på 65,3 mm (± 1,5 mm) og en diameter på 14,5 mm (± 1 mm), med en nominel kapacitet på 1 000 mAh og derover, bestemt til brug ved fremstilling af batterier, som kan genoplades ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8507 50 00 ex 8507 60 00	20 20	Rektangulær akkumulator, med en længde på ikke over 69 mm, en bredde på ikke over 36 mm og en tykkelse på ikke over 12 mm, bestemt til brug ved fremstilling af batterier, som kan genoplades ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8507 50 00	30	Cylindrisk nikkel-hydridakkumulator, med en diameter på højst 14,5 mm, bestemt til brug ved fremstilling af batterier, som kan genoplades ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8507 60 00	25	Rektangulære moduler til indbygning i genopladelige lithium-ion batterier: — med en bredde på: 352,5 mm (± 1 mm) eller 367,1 mm (± 1 mm) — med en dybde på: 300 mm (± 2 mm) eller 272,6 mm (± 1 mm) — med en højde på: 268,9 mm (± 1,4 mm) eller 229,5 mm (± 1 mm) — med en vægt på: 45,9 kg eller 46,3 kg — med en kapacitet på: 75Ah og — med nominel spænding på: 60V	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	30	Cylindrisk lithium-ionakkumulator, med en længde på 63 mm eller mere og en diameter på 17,2 mm eller mere, med en nominel kapacitet på 1 200 mAh eller mere, bestemt til brug ved fremstilling af batterier, som kan genoplades ([1])	0 %	31.12.2014
ex 8507 60 00	35	Genopladelige lithium-ionbatterier med — en længde på 1 475 mm eller derover, dog ikke over 2 200 mm — en bredde på 935 mm eller derover, dog ikke over 1 400 mm, — en højde på 260 mm eller derover, dog ikke over 310 mm	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		— en vægt på 320 kg eller derover, dog ikke over 390 kg — en nominel kapacitet på 18,4Ah eller derover, dog ikke over 130 Ah — præsenteret i pakker med 12 eller 16 moduler		
ex 8507 60 00	40	Genopladelige litium-ion akkumulatorer med: — en længde på 1 203 mm eller derover, men ikke over 1 297 mm — en bredde på 282 mm eller derover, men ikke over 772 mm — en højde på 792 mm eller derover, men ikke over 839 mm — en vægt på 260 kg eller derover, men ikke over 293 kg — en effekt på 22 kWh eller 26 kWh, og — bestående af 24 eller 48 moduler	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	50	Moduler til samling af genopladelige litium-ion akkumulatorer med: — en længde på 298 mm eller derover, men ikke over 408 mm — en bredde på 33,5 mm eller derover, men ikke over 209 mm — en højde på 138 mm eller derover, men ikke over 228 mm — en vægt på 3,6 kg eller derover, men ikke over 17 kg, og — en effekt på 458 kWh eller derover, men ikke over 2 158 kWh	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	55	Litium-ion-akkumulatorer i cylindrisk form med: — en bund, som ligner en ellipse, der er trykket på midten — en længde på 49 mm eller derover (ekskl. kontaktpunkter) — en bredde på 33,5 mm eller derover — en tykkelse på 9,9 mm eller derover — en nominel kapacitet på 1,75 Ah eller derover — en nominel spænding på 3,7 V til fremstilling af genopladelige batterier ([1])	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	57	Litium-ion-akkumulatorer i parallelepipedumform med: — nogle afrundede hjørner — en længde på 76 mm eller derover (ekskl. kontaktpunkter) — en bredde på 54,5 mm eller derover — en tykkelse på 5,2 mm eller derover — en nominel kapacitet på 3 100 mAh eller derover — en nominel spænding på 3,7 V til fremstilling af genopladelige batterier ([1])	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	60	Lithium-ionbatterier, der kan genoplades, med — en længde på 1 213 mm eller derover, men ikke over 1 575 mm — en bredde på 245 mm eller derover, men ikke over 1 200 mm — en højde på 265 mm eller derover, men ikke over 755 mm — en vægt på 265 kg eller derover, men ikke over 294 kg — en nominel kapacitet på 66,6 Ah præsenteret i pakker med 48 moduler	0 %	31.12.2015
ex 8507 60 00	65	Cylindrisk lithium-ion-batteri med — 3,5 V DC til 3,8 V DC, — 300 mAh til 900 mAh og — en diameter på 10,0 mm til 14,5 mm	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8507 60 00	70	Rektangulære moduler til indbygning i genopladelige lithium-ion batterier: — med en længde på 350 mm eller 312 mm, — med en bredde på 79,8 mm eller 225 mm, — med en højde på 168 mm eller 35 mm, — med en vægt på 6,2 kg eller 3,95 kg, — med en kapacitet på 129 Ah eller 66,6 Ah	0 %	31.12.2015
ex 8507 60 00	75	Rektangulær lithium-ion-akkumulator med — en metalbeklædning, — en længde på 173 mm (± 0,15 mm), — en bredde på 21 mm (± 0,1 mm), — en højde på 91 mm (± 0,15 mm), — en nominel spænding på 3,3 V og — en nominel effekt på 21 Ah eller derover	0 %	31.12.2016
ex 8507 60 00	80	Rektangulært lithium-ion-batteri med — et metalhus — en længde på 171 mm (± 3 mm) — en bredde på 45,5 mm (± 1 mm) — en højde på 115 mm (± 1 mm) — en nominel spænding på 3,75 volt og — en nominel kapacitet på 50 Ah til brug ved fremstilling af genopladelige batterier til motorkøretøjer ([1])	0 %	31.12.2015
ex 8507 90 80	70	Udskåret plade af kobberfolie, forniklet, af: — bredde 70 mm (± 5 mm) — tykkelse 0,4 mm (± 0,2 mm) — længde ikke over 55 mm til brug ved fremstillingen af lithium-ion-batterier til elkøretøjer ([1])	0 %	31.12.2016
ex 8508 70 00 ex 8537 10 99	10 96	Elektronisk kredsløbskort uden særskilt indkapsling til at aktivere og styre børster i støvsugere med en effektoptagelse på ikke over 300 W	0 %	31.12.2015
ex 8508 70 00 ex 8537 10 99	20 98	Elektroniske kredsløbskort — som er forbundet indbyrdes og med motorstyringskortet med et kabel eller via en radioforbindelse — som styrer støvsugeres funktion (tænd/sluk og sugeevne) ud fra et indlagt program — som kan være forsynet med indikatorer, der viser støvsugerens driftstilstand (sugeevne og/eller poseskift og/eller filterskift)	0 %	31.12.2015
ex 8512 40 00 ex 8516 80 20	10 20	Varmefolie til bilers sidespejle: — med to elektriske kontakter — med et klæbelag på begge sider (både på den side, hvor spejlets plastikholder sidder, og på den side, hvor spejlglasset sidder) — med et beskyttende papirlag på begge sider	0 %	31.12.2018
ex 8516 90 00	60	Ventilationsenhed til en elektrisk friturekoger: — udstyret med en motor med effekt 8 W ved 4 600 rpm, — styret af et elektronisk kredsløb, — fungerer ved en omgivende temperatur på 110 °C og derover, — udstyret med en termostat	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8516 90 00	70	Indvendig beholder: — med åbninger i siden og midten — af hærdet aluminium — med en keramisk belægning, varmebestandig til mere end 200 °C til brug ved fremstilling af elektriske friturekogere (1)	0 %	31.12.2017
ex 8518 29 95	30	Højttalere: — med en impedans på 4 ohm eller derover, men ikke over 16 ohm — med en nominel effekt på 2 W eller derover, men ikke over 20 W — med eller uden plastikbeslag, og — med eller uden elektriske kabler forsynet med forbindelsesdele af den art, der anvendes til fremstilling af fjernsynsmodtagere og videomonitorer	0 %	31.12.2017
ex 8518 30 95	20	Hovedtelefon og øretelefon til høreapparater, anbragt i en indkapsling, hvis ydre dimensioner, bortset fra samlepunkter, ikke overstiger 5 mm × 6 mm × 8 mm	0 %	31.12.2018
ex 8518 40 80	91	Delkomponent til printplade, der omfatter afkodning af digitale audiosignaler, behandling af audiosignaler og forstærkning med to- og/eller flerkanalsfunktionalitet	0 %	31.12.2014
ex 8518 40 80	92	Delkomponent til kredsløb, der omfatter strømforsyning, aktiv equalizer og effektforstærkerkredsløb	0 %	31.12.2015
ex 8518 90 00	91	Kerneplader støbt i et stykke af koldpresset stål, i form af en skive, der er forsynet med en cylinder på den ene side, bestemt til brug ved fremstilling af højttalere (1)	0 %	31.12.2018
ex 8521 90 00	20	Digital video-optager: — uden harddiskdrev, — også med DVD-RW, — med bevægelsesdetektor eller forberedt til bevægelsesdetektion gennem en IP-forbindelse via en LAN konnektor — også med seriel USB-indgang, til brug ved fremstilling af CCTV-overvågningssystemer (1)	0 %	31.12.2014
ex 8522 90 49	50	Elektronisk enhed til et laser-læsehoved på en *compactdisk*-spiller, bestående af: — et trykt kredsløb — en fotodetektor, i form af et monolitisk integreret kredsløb, anbragt i en indkapsling — højst 3 ledninger — højst en transistor — højst 3 variable modstande og højst 4 faste modstande — højst 5 kondensatorer det hele monteret på en bærer	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 49 ex 8527 99 00 ex 8529 90 65	60 10 25	Komponent med trykte kredsløb bestående af: — en radiotuner (der kan modtage og afkode radiosignaler og rundsende disse signaler i komponenten) uden mulighed for at behandle signalerne, — en mikroprocessor, der kan modtage fjernkontrolbeskeder og kontrollere tunerchipsættet til brug ved fremstilling af hjemmeunderholdningsanlæg (1)	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8522 90 49 ex 8527 99 00 ex 8529 90 65	65 20 40	Komponent med trykte kredsløb bestående af: — en radiotuner, der kan modtage og afkode radiosignaler og rundsende disse signaler i komponenten, med en signaldekoder, — en radiofrekvens(RF)-fjernkontrolmodtager, — en infrarød fjernkontrolsignalsender, — en SCART-signalgenerator — en TV-statorsensor til brug ved fremstilling af hjemmeunderholdningsanlæg ([1])	0 %	31.12.2014
ex 8522 90 49	70	Komponent bestående af mindst et fleksibelt trykt kredsløb, en IC-laserdriver og en IC-signalomsætter	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	15	Varmeafledere og kølefinner af aluminium, bestemt til opretholdelse af driftstemperaturen i transistorer og integrerede kredsløb i varer under pos. 8521	0 %	31.12.2017
ex 8522 90 80 ex 8529 90 92	30 30	Holder, fastgørelsesstykke eller indvendig stiver af metal til brug ved fremstilling af fjernsynsmodtagere, monitorer og videoafspillere ([1])	0 %	31.12.2016
ex 8522 90 80	65	Sammensat komponent til optiske plader, bestående af mindst en optisk enhed og jævnstrømsmotorer, også til dobbeltlagsoptagelse	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	70	Enhed til optagelse på/gengivelse af videobånd, bestående af mindst en motor og et trykt kredsløb med integrerede kredse med driver- eller styrefunktioner, også med transformer, bestemt til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	75	Optisk læsehoved for CD-afspiller, bestående af en laserdiode, en IC-fotocelledetektor og en stråledeler	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	80	Montage af laseroptiske drev (såkaldte "mecha units") til optagelse på og/eller gengivelse af digitale video- og/eller lydsignaler, bestående af mindst en laseroptisk læse- og/eller skriveenhed, en eller flere jævnstrømsmotorer og ikke med trykt kredsløb eller med trykt kredsløb uden kapacitet til signalbehandling af lyd og billeder, bestemt til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8519, 8521, 8526, 8527, 8528 eller 8543 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	81	Optisk laserpickupenhed til gengivelse af optiske signaler fra CD eller DVD og til optagelse af optiske signaler på DVD med mindst — en laserdiode — et integreret kredsløb til laserdriver — en integreret kredsløb til fotodetektor — et integreret kredsløb til frontmonitor med aktuator til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 ([1])	0 %	31.12.2016
ex 8522 90 80	83	Optisk bluray-pickupenhed, også til optagelse, til afspilning af bluray-, dvd- og cd-disks, der mindst omfatter: — laserdioder, der opererer på tre forskellige bølgelængder, — et integreret kredsløb med fotodetektor og — en aktuator, til fremstilling af produkter henhørende under pos. 8521 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	84	Bluray-drivmekanisme, også til optagelse, til afspilning af bluray-, dvd- og cd-disks, der mindst omfatter: — en optisk pickupenhed med laserdioder, der opererer på tre forskellige bølgelængder, — en spindelmotor, — en stepmotor	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8522 90 80	85	Videotromle, med videohoveder eller video- og tonehoveder og en elektromotor til brug ved fremstillingen af varer henhørende under pos. 8521 (1)	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	96	Harddiskdrev, til indbygning i varer henhørende under pos. 8521 (1)	0 %	31.12.2017
ex 8522 90 80 ex 8529 90 65	97 50	Tuner, der omdanner højfrekvenssignaler til mellemfrekvenssignaler, bestemt til brug ved fremstilling af varer henhørende under position 8521 og 8528 (1)	0 %	31.12.2016
ex 8525 80 19	20	Komponent til fjernsynskameraer, med dimensioner på 10 mm × 15 mm × 18 mm og derunder, bestående af en billedsensor, et objektiv og en farveprocessor, med en billedopløsning på 1 024 × 1 280 pixel og derunder, også med kabel og/eller hus, bestemt til fremstilling af varer henhørende under pos. 8517 12 00 (1)	0 %	31.12.2018
ex 8525 80 19	25	Langbølget infrarødt kamera (LWIR-kamera) (svarende til ISO/TS 16949) med: — en følsomhed i bølgelængdeområdet på 8 µm og derover, men ikke over 14 µm, — en opløsning på 324 × 256 pixels, — en vægt på 400 g og derunder, — dimensioner på 70 mm × 67 mm × 75 mm og derunder, — et vandtæt kabinet og et automobilkvalificeret stik og — en afvigelse i udgangssignalet over hele arbejdstemperaturskalaen på 20 % og derunder	0 %	31.12.2014
ex 8525 80 19 ex 8525 80 91	31 10	Videoovervågningskamera (CCTV) — af vægt ikke over 5,9 kg — uden hus — med dimensioner ikke over 405 mm × 315 mm — med en enkelt "Charge-Couple Device"-sensor (CCD) eller "Complementary metal-oxide-semiconductor"-sensor (CMOS) — med effektivt pixelantal på ikke over fem millioner til brug i CCTV-overvågningssystemer (1)	0 %	01.07.2014
ex 8525 80 19	35	Billedskanderingskamera med: — systemet "*Dynamic overlay lines*", — et NTSC-billedudgangssignal, — en spænding på 6,5 V, — en lysstyrke på 0,5 lux og dero	0 %	31.12.2014
ex 8525 80 19	40	Sammensat enhed til kameraer til brug i notebook-computere, med dimensioner ikke over 15 mm × 25 mm × 25 mm, bestående af en billedsensor, et objektiv og en farve-processor, med en billedopløsning på ikke over 1 600 × 1 200 pixel, også forsynet med kabel og/eller hus, også monteret på et underlag og indeholdende en LED-chip (1)	0 %	31.12.2016
ex 8525 80 19	45	Kameramodul med en opløsning på 1 280 * 720 P HD, med to mikrofoner, til brug ved fremstilling af varer under pos. 8528 (1)	0 %	31.12.2017
ex 8526 91 20 ex 8527 29 00	80 10	Integreret audiomodul (IAM) med digitalt video-output til tilslutning af en berøringsfølsom LCD-skærm, med Media Oriented Systems Transport-netværksinterface (MOST) og overførsel efter MOST High-protokollen, og med eller uden — et trykt kredsløb med en GPS-modtager (Global Positioning System), et gyroskop og en TMC-tuner (TrafficMessageChannel) — en harddisk, der kan indeholde flere landkort — en HD-radio — et talegenkendelsessystem	0 %	31.12.2015

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		— et CD- og DVD-drev og med — Bluetooth-, MP3- og USB-indgang (Universal Serial Bus), — en spænding på 10V og derover, men ikke over 16V, til brug ved fremstilling af køretøjer henhørende under kapitel 87 (1)		
ex 8527 91 99 ex 8529 90 65	10 35	Komponent, der mindst består af: — en audiofrekvensforstærkerenhed, der mindst omfatter en audiofrekvensforstærker og en lydgenerator, — en transformer og — en radiosender/modtager	0 %	31.12.2014
ex 8528 49 10	10	Videomonitor bestående af: — et monokromt katodestrålerør til fladskærm med diagonalmål af billedkærm 110 mm og derunder og udstyret med en afbøjningsplade, — et trykt kredsløb, hvorpå der er monteret en afbøjningsenhed, en videoforstærker og en transformer, alt monteret på chassis, til brug ved fremstilling af videodørtelefoner, videotelefoner og overvågningsapparater (1)	0 %	31.12.2018
ex 8528 59 70	10	Farve-videomonitor med flydende krystalskærm (LCD), undtagen dem der er sammensat med et andet apparat, med en indgangsspænding på 7 V DC eller mere, men ikke over 30 V, med en skærmdiagonal på ikke over 33,2 cm — enten uden kabinet, bagplade eller monteringsramme, — eller med et kabinet, til brug ved permanent indbygning eller permanent montering i forbindelse med industriel samling af varer henhørende under pos. 84 til 90 samt 94 (1)	0 %	30.06.2014
ex 8529 10 80	20	Keramisk filtersamling bestående af 2 keramiske filtre og en keramisk resonator til en frekvens på 10,7 MHz (± 30 kHz), anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8529 10 80	50	Keramisk filter til en tildelt frekvens på 450 kHz (± 1,5 kHz) eller 455 kHz (± 1,5 kHz), med en båndbredde på ikke over 30 kHz ved 6 dB og på ikke over 70 kHz ved 40 dB, anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8529 10 80	60	Filter, undtagen overfladebølgefiltre, til tildelt frekvens på 485 MHz og derover, men ikke over 1 990 MHz, med en indskydningsdæmpning på ikke over 3,5 dB, anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 65 ex 8548 90 90	30 44	Fjernsynsmodtagerdele, med mikroprocessor- og billedbehandlingsfunktioner, bestående af mindst en mikrostyreenhed og en billedbehandlingsenhed, monteret på en "leadframe" og indsat i et plasthus	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 65	45	Satellitradiomodtagermodul, der omdanner højfrekvente satellitsignaler til kodede digitale audiosignaler, til brug ved fremstilling af produkter henhørende under pos. 8527 (1)	0 %	31.12.2014
ex 8529 90 65	55	LED-plade til for- eller baggrundsbelysning, der indbygges i varer henhørende under pos. 8528 (1)	0 %	31.12.2015
ex 8529 90 65	60	Tuner, der omformer højfrekvente til mellemfrekvente signaler, til brug ved fremstilling af tv-modtagere til set-top-bokse til satellit-tv og jordbaseret tv (1)	0 %	31.12.2016
ex 8529 90 65	65	Trykt kredsløb til fordeling af fødespænding og styresignaler direkte til et styrekredsløb på et LCD-moduls TFT-glaspanel	0 %	31.12.2015
ex 8529 90 65	70	Driver-enhed, der består af et integreret elektronisk kredsløb og et fleksibelt trykt kredsløb, til brug ved fremstilling af LCD-moduler (1)	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8529 90 65	75	Moduler, der i det mindste omfatter halvlederchips til: — generering af drivsignaler til pixelstyring eller — pixelstyring	0 %	31.12.2017
ex 8529 90 92	25	LCD-moduler, ikke kombineret med berøringsfølsomme skærmfaciliteter, kun indeholdende: — én eller flere TFT glas- eller plastceller, — et pressestøbt kølelegeme, — en baggrundsbelysningsenhed, — en trykt kredsløbsplade med mikrostyreenhed, og — LVDS (Low Voltage Differential Signaling) interface, til brug ved fremstilling af radioer til motorkøretøjer (1)	0 %	31.12.2015
ex 8529 90 92	32	Optisk enhed til videoprojicering, bestående af et farveadskillelsessystem, en mekanisme til afstemning af billedets alignment og linser, bestemt til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8528 (1)	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	40	Montageenhed bestående af prismer, DMD-chips (digital micromirror device, digital mikrospejlsanordning) og elektroniske styrekredslob, bestemt til fremstilling af teleprojektorer eller video-projektorer (1)	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	41	Digitale mikrospejl (Digital Micromirror Device (DMD))-chips, til anvendelse ved fremstilling af videoprojektorer (1)	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	42	Varmeafledere og kølefinner af aluminium, bestemt til opretholdelse af driftstemperaturen i transistorer og integrerede kredsløb i fjernsynsapparater (1)	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	43	Plasmaskærm kun med adresserings- og displayelektroder, med eller uden driver og/eller styreelektronik kun til pixeladressering og med eller uden strømforsyning	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	44	LCD-moduler, kun indeholdende én eller flere TFT glas- eller plasticceller, ikke kombineret med berøringsfølsomme skærmfaciliteter, med eller uden en baggrundsbelysningsenhed eller uden inverteringsfunktion, og én eller flere trykte kredsløb indeholdende kontrolkredsløb dedikerede for pixel-adressering	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	45	Integreret kredsløb til TV-modtagelse, som omfatter kanaldekoder, tunerenhed, strømsparefunktion, GSM-filtre og diskrete samt indlejrede passive komponenter til modtagelse af digitalt udsendte videosignaler i DVB-T- og DVB-H-format	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	47	Fladebilledsensorer ("progressive scan" Interline CCD-Sensor) til digitale videokameraer i form af et analogt eller digitalt, monolitisk integreret kredsløb med en pixelstørrelse på ikke over 12 µm × 12 µm, enten monokromt med et mikrolinse-array, hvor der er anbragt en mikrolinse på hver pixel, eller polykromt med et farvefilter, også med et mikrolinse-array, hvor der er anbragt en mikrolinse på hver pixel	0 %	31.12.2014
ex 8529 90 92	48	Kølelegeme af pressestøbt aluminium, til opretholdelse af driftstemperaturen for transistorer og integrerede kredsløb, til brug ved fremstilling af produkter henhørende under pos. 8527 (1)	0 %	31.12.2014
ex 8529 90 92 ex 8536 69 90	49 83	Vekselstrømsfatning med et støjfilter bestående af: — en vekselstrømsfatning (for tilslutning af strømkabel) til 230 V — et integreret støjfilter bestående af kondensatorer og induktorer — en kabelkonnektor for tilslutning af en vekselstrømsfatning til PDP-strømforsyningsenheden eventuelt forsynet med en metalskinne, der forbinder vekselstrømsfatningen med PDP-tv-sættet	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8529 90 92	50	Farve-LCD-panel til LCD-monitorer henhørende under pos. 8528 — med et skærmdiagonalmål på 14,48 cm eller derover, men ikke over 31,24 cm — med baggrundsbelysning og microcontroller — med en CAN-styreenhed (Controller area network) med LVDS-interface (Low-voltage differential signaling) og CAN/strømforsyningsbøsning eller med en APIX-styreenhed (Automotive Pixel Link) med APIX-interface — i et hus, også med et varmedræn på bagsiden af huset — uden signalbehandlingsmodul til brug ved fremstilling af køretøjer henhørende under kapitel 87 (1)	0 %	31.12.2015
ex 8529 90 92	70	Rektangulær chassis og frontramme: — af en aluminiumslegering, der indeholder silicium og magnesium — med en længde på 900 mm eller derover, men ikke mere end 1 500 mm — med en bredde på 600 mm og derover, men ikke over 950 mm af den type, der anvendes til produktion af fjernsynsapparater	0 %	31.12.2017
ex 8531 80 95	40	Elektro-akustisk transducer	0 %	31.12.2018
ex 8535 90 00	20	Trykte kredsløbsplader i form af plader bestående af isoleringsmateriale med elektriske tilslutninger og lodningspunkter, til brug ved fremstilling af baggrundslysenheder til LCD-moduler (1)	0 %	31.12.2018
ex 8535 90 00 ex 8536 50 80	30 83	Halvledermodulafbryder anbragt i en indkapsling: — bestående af en IGBT-transistorchip og en diodechip på en eller flere leadframes, — til en driftsspænding på 600 V eller 1 200 V	0 %	31.12.2015
ex 8536 30 30	11	Termoelektrisk afbryder med en afbrydelsesstrøm på ikke under 50 A, med en elektromekanisk momentkontakt, til direkte montering på elektromotorspoler, anbragt i en hermetisk forseglet indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8536 49 00	91	Termorelæer, anbragt i et hermetisk forseglet glashus, med en længde uden ledninger på 35 mm og derunder, og en læk på 10^{-6} cm^3 helium/sek. og derunder ved 1 bar inden for temperaturintervaller fra 0 °C til 160 °C, til indbygning i kompressorer til kølemaskiner (1)	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 11	31	Koblingsenhed af typen, der monteres på et trykt kredsløb, med en kraft på 4,9 N (± 0,9 N), anbragt på en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 11	32	Mekanisk tact switch, der er bestemt til at forbinde elektroniske kredsløb, arbejder med en spænding på 60V og derunder og en strømstyrke på 50 mA og derunder, bestemt til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 eller 8528 (1)	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 19	91	Hall effekt afbryder, med en magnet, en Hall effekt føler og to kondensatorer, anbragt i en indkapsling forsynet med 3 tilslutningssteder	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 19 ex 8536 50 80	93 97	Enheder med justerbare styre- og omkoblingsfunktioner, bestående af en eller flere monolitiske integrerede kredsløb, også kombineret med halvlederelementer, monteret sammen på en "leadframe" og indsat i et plasthus	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 80	81	Mekaniske fartregulerende afbrydere for tilslutning af elektriske kredsløb, med: — en spænding på 240 V og derover, men ikke over 250 V, — en strømstyrke på 4 A og derover, men ikke over 6 A, til brug ved fremstilling af maskiner henhørende under pos. 8467 (1)	0 %	31.12.2014

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8536 50 80	82	Mekaniske afbrydere for tilslutning af elektriske kredsløb, med: — en spænding på 240 V og derover, men ikke over 300 V, — en strømstyrke på 3 A og derover, men ikke over 15 A, til brug ved fremstilling af maskiner henhørende under pos. 8467 (1)	0 %	31.12.2014
ex 8536 50 80	93	Koblingsenhed til koaksialkabel, med 3 elektromagnetiske koblinger, med en koblingstid på højst 50 ms og en styrestrøm på højst 500 mA ved en spænding på 12 V	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 80	98	Mekanisk trykafbryder, der er bestemt til at forbinde elektroniske kredsløb, arbejder med en spænding på 220V og derover, men ikke over 250V og med en strømstyrke på ikke over 5A, bestemt til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 eller 8528 (1)	0 %	31.12.2018
ex 8536 69 90	51	Konnektorer af SCART-typen, indbygget i et hus af plast eller metal, med 21 ben i to rækker, til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 og 8528 (1)	0 %	31.12.2017
ex 8536 69 90	81	Pitchkonnektor til anvendelse ved fremstilling af LCD-fjernsynsmodtagere (1)	0 %	31.12.2017
ex 8536 69 90	82	Modulær stikdåse eller prop til lokale netværk, også sammenbygget med andre stikdåser, som mindst omfatter: — en impulstransformer, inkl. en bredsbåndsferritkerne, — en common mode spole, — en modstand, — en kondensator, til brug ved fremstilling af produkter henhørende under pos. 8521 eller 8528 (1)	0 %	31.12.2014
ex 8536 69 90	84	USB-udtag (universal serial bus) (USB) eller -stikpropper med en eller flere bøsninger, til tilslutning af andre USB-enheder til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 eller 8528 (1)	0 %	31.12.2015
ex 8536 69 90	85	Udtag eller stikprop, indbygget i et hus af plast eller metal, med ikke over 8 tilledninger, til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 eller 8528 (1)	0 %	31.12.2016
ex 8536 69 90	86	Stik af HDMI-typen (High-Definition Multimedia Interface), indbygget i et hus af plast eller metal, med 19eller20 ben i to rækker, til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 eller 8528 (1)	0 %	31.12.2016
ex 8536 69 90	87	Stik af D-subminiature-typen (D-sub), indbygget i et hus af plast eller metal, med 15ben i tre rækker, til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 eller 8528 (1)	0 %	31.12.2016
ex 8536 69 90	88	Hunstik til SD-kort, CompactFlash-hukommelseskort, smartcard og 64-pin pc-kort, af den art der anvendes til lodning på trykte kredsløbskort for at forbinde elektriske apparater og -kredsløb og afbryde eller beskytte elektriske kredsløb med en driftsspænding på ikke over 1 000 V	0 %	31.12.2017
ex 8536 70 00	10	Optisk udtag eller optisk stikprop, til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 eller 8528 (1)	0 %	31.12.2016
ex 8536 70 00	20	Metalstikpropper, -dåser og -konnektorer i plast- eller metalhus til optisk og mekanisk alignering af optiske fiberkabler, som — har en driftstemperatur på −20 °C og derover, men ikke over 70 °C — har en signaltransmissionshastighed på ikke over 25 Mbps — har en driftsspænding på - 0,5 V og derover, men ikke over 7 V	0 %	31.12.2016

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
		— har en indgangsspænding på - 0,5 V og derover, men ikke over 7,5 V — ikke har et integreret kredsløb til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 og 8528 (1)		
ex 8536 90 85	92	Udstanset metalbånd, forsynet med tilslutningssteder	0 %	31.12.2018
ex 8536 90 85 ex 8544 49 93	94 10	Elastomerkonnektor, af gummi eller silikone, bestående af en eller flere ledere	0 %	31.12.2018
ex 8536 90 85	97	Slot til hukommelseskort af SD-typen (Secure Digital), af push-push- eller push-pull-typen, til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 eller 8528 (1)	0 %	31.12.2016
ex 8537 10 91	30	Kontrolmodul til databehandling og -evaluering i et køretøjs instrumentbræt, som anvender canbus-teknologi, med mindst: — mikroprocessor-relæer — en stepmotor — elektrisk sletbar programmerbar read-only hukommelse (EEPROM) og — andre passive komponenter (såsom stikforbindelser, dioder, spændingsstabilisator, modstande, kondensatorer og transistorer) med driftsspænding på 13,5 V	0 %	31.12.2017
ex 8537 10 99	92	Berøringsfølsomt skærmpanel, bestående af et elektrisk ledende gitter mellem to plader/folier af glas/plast, forsynet med elektriske tilslutningselementer og ledning	0 %	31.12.2018
ex 8537 10 99	93	Elektroniske styreenheder til en driftsspænding på 12 V, bestemt til brug ved fremstilling af temperaturkontrolsystemer monteret på motorkøretøjer (1)	0 %	31.12.2018
ex 8537 10 99 ex 8543 70 90	94 20	Enhed bestående af to junction-felteffekttransistorer (JFET) i en indkapsling med dobbelt leadframe	0 %	31.12.2018
ex 8537 10 99	97	Elektronisk styrekort til at aktivere og styre en enfaset vekselstrømskommutatormotor med en afgivet effekt på 750 W og derover og en optaget effekt på over 1 600 W, men ikke over 2 700 W	0 %	31.12.2015
ex 8538 90 99	92	Del af en termoelektrisk afbryder, bestående af en fortinnet kobbertråd, forbundet ved en cylindrisk indkapsling, hvis ydre dimensioner ikke overstiger 5 mm × 48 mm	0 %	31.12.2018
ex 8538 90 99	95	Kobbergrundplade, af den art, der anvendes som kølelegeme ved fremstilling af IGBT-moduler henhørende under pos. 8535 eller 8536 med en spænding på 650 V og derover, men ikke over 1 200 V (1)	0 %	31.12.2018
ex 8539 39 00	20	Koldkatode-lysstoflamper (CCFL) eller lysstoflamper med ekstern elektrode (EEFL), med en diameter på højst 5 mm og med en længde på over 120 mm, men ikke over 1 570 mm	0 %	31.12.2016
ex 8540 11 00	93	Farvekatodestrålerør forsynet med elektronkanoner placeret side ved side (in-line-teknologi), med et diagonalt skærmmål på 79 cm eller derover	0 %	31.12.2016
ex 8540 20 80	91	Foto-multiplikatorrør	0 %	31.12.2016
ex 8540 71 00	20	Magnetron med kontinuerlige bølger med fast frekvens 2 460 MHz, indkapslet magnet, output probe, til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8516 50 00 (1)	0 %	31.12.2018
ex 8540 89 00	91	Indikatorer (displays) i form af et rør, bestående af et glashus monteret på en plade med en størrelse af 300 mm × 350 mm og derunder eksklusive ledninger. Røret indeholder en eller flere rækker karakterer eller linjer anbragt i rækker. Hver karakter eller linje består af fluorescerende eller phosphoriserende elementer, som er monteret på et metalliseret underlag dækket med fluorescerende substanser eller phosphoriserende salte, som afgiver lys ved bombardering med elektroner	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8540 89 00	92	Vakuumfluorescensafbildningsrør	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90 ex 9405 40 39 ex 9405 40 99	23 50 03	Halvlederbyggeelement, som skal omdanne elektrisk energi til synlig infrarød eller ultraviolet stråling — som også er forsynet med en indkapsling — som er forsynet med elektriske tilslutningsmuligheder — som indeholder en eller flere lysemitterende halvlederchips, som kan være elektrisk forbundet med hinanden, og som kan være forsynet med en eller flere beskyttelsesdioder — der er udformet som en udelelig helhed — og som er beregnet til fremstilling af belysningsartikler til almenbelysning ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	30	Forstærker, bestående af aktive og passive elementer fæstnet på et trykt kredsløb, anbragt i en indkapsling forsynet	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	35	Audiofrekvensmodulator, med et frekvensområde på 43 MHz til 870 MHz, i stand til omskiftning af VHF- og UHF-signaler, bestående af aktive og passive elementer fæstnet på et trykt kredsløb, anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	40	Højfrekvensforstærker med et eller flere integrerede kredsløb og separate kondensatorchips anbragt på en metalflange i en indkapsling	0 %	31.12.2015
ex 8543 70 90	45	Piezo-elektrisk kvartsoscillator, med en fast frekvens, i et frekvensområde på 1,8 MHz til 67 MHz, anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	55	Optoelektronisk kredsløb bestående af en eller flere lysdioder, også udstyret med et integreret driverkredsløb, og en fotodiode med forstærkerkredsløb, også med et integreret kredsløb med logiske porte med en eller flere lyddioder, og mindst to fotodioder med et forstærkerkredsløb, også med et integreret kredsløb med logiske porte eller andre integrerede kredsløb, i en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	60	Oscillator, med en tildelt frekvens på 20 GHz og derover, men ikke over 42 GHz, bestående af aktive og passive elementer ikke monteret på en bærer, anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	65	Audio optager/gengiver kredsløb, i stand til oplagring af stereo-audiodata, til simultan optagelse og gengivelse, bestående af 2 eller 3 monolitiske integrerede kredsløb fæstnet på et trykt kredsløb eller på en forbindelseskapsling (Lead frame), anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	80	Oscillator med termisk kompensation, der omfatter et trykt kredsløb, hvorpå er monteret mindst et piézo-elektrisk krystal og en regulerbar kondensator, anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	85	Spændingsstyrede oscillatorer (VCO) med undtagelse af oscillatorer med termisk kompensation, der består af aktive og passive komponenter, som er monteret på et trykt kredsløb anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	95	Et visnings- og styremodul til mobiltelefon, bestående af — en elnet/CAN-udgangsbøsning (Controller area network) — en USB-port (Universal Serial Bus) og audio in/ud-port — en video-switching-anordning, som danner interface til smartphone-operativsystemer med Media Orientated Systems Transport-netværk (MOST) til brug ved fremstilling af køretøjer henhørende under kapitel 87 ([1])	0 %	31.12.2015
ex 8543 90 00	20	Katode af rustfrit stål i form af en plade med en ophængningsstang, også med sidebeslag af plast	0 %	31.12.2014
ex 8543 90 00	30	Samling af varer henhørende under pos. 8541 eller 8542 monteret på et trykt kredsløb, anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8543 90 00	40	Del till en elektrolyseanordning, som består af en nikkelplade, der er forsynet med et nikkeltrådnet, som er fastgjort med nikkelribber, og en titanplade, der er forsynet med et titantrådnet, som er fastgjort med titanribber, og hvor de to plader er samlet ryg-mod-ryg.	0 %	31.12.2017
ex 8544 20 00	10	PET/PVC-overtrukket fleksibel ledning med	0 %	31.12.2018
ex 8544 42 90	20	— en spænding på højst 60 V,		
ex 8544 49 93	20	— en strømstyrke på højst 1 A,		
ex 8544 49 95	10	— en varmemodstandsevne på højst 105 °C og		
		— særskilte tråde af en tykkelse på højst 0,1 mm (± 0,01 mm) og en bredde på højst 0,8 mm (± 0,03 mm),		
		— en afstand mellem ledere på højst 0,5 mm og		
		— en afstand mellem midterlinjen og ledernes midterlinje på højst 1,25 mm		
ex 8544 42 90	10	Datatransmissionkabel med en transmissionshastighed på 600 Mbit/s og derover, med:	0 %	31.12.2018
		— en driftsspænding på 1,25 V (± 0,25 V)		
		— konnektorer fastgjort i en eller begge ender, idet mindst én af dem er forsynet med stikben med en pitch på1 mm,		
		— ydre strålingsafskærmning,		
		som udelukkende anvendes til kommunikation mellem LCD-, PDP-eller OLED-panel og elektroniske kredsløb til videobehandling		
ex 8544 42 90	30	PET-overtrukket elektrisk ledning med:	0 %	31.12.2017
		— 10 eller 80 særskilte tråde		
		— en længde på 50 mm eller derover, men ikke over 800 mm		
		— konnektor(er) og/eller stik i en eller begge ender		
		til brug ved fremstilling af produkter henhørende under pos. 8521 og 8528 ([1])		
ex 8545 19 00	20	Kulelektroder, til brug ved fremstilling af zink/kulbatterier ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8545 90 90	20	Kulfibre af den art, der anvendes til gasdiffusionslag i elektroder til brændselsceller	0 %	31.12.2015
ex 8547 10 00	10	Isolationsdel af keramisk materiale, med indhold af aluminiumoxid på 90 vægtprocent og derover, metalliseret, i form af en hul cylinder med en udvendig diameter på 20 mm og derover, men ikke over 250 mm, bestemt til fremstilling af vakuumafbrydere ([1])	0 %	31.12.2018
ex 8548 10 29	10	Brugte lithium-ion- og nikkel-metalhydridakkumulatorer	0 %	31.12.2016
ex 8548 90 90	41	Enhed, bestående af 1 resonator, der arbejder med et frekvensområde på 1,8 MHz til 40 MHz og 1 kondensator, anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	43	Modul til kontaktaftastning (Contact Image Sensor)	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	47	Enhed bestående af to eller flere lysdiodechips med en typisk bølgelængde på 440 nm eller derover, men ikke over 660 nm, i en indkapsling med dobbelt leadframe, hvis udvendige mål - uden beslag - ikke er mere end 12 mm × 12 mm	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	48	Optisk enhed bestående af mindst en laserdiode og en fotodiode med en typisk bølgelængde på 635 nm eller derover, men ikke over 815 nm	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	49	LCD-moduler, kun indeholdende én eller flere TFT glas- eller plasticceller, kombineret med berøringsfølsomme skærmfaciliteter, med eller uden en baggrundsbelysningsenhed eller uden inverteringsfunktion, og én eller flere trykte kredsløb indeholdende kontrolkredsløb dedikerede for pixel-adressering	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 8548 90 90	50	Filtre med en ferromagnetisk kerne, der anvendes til at dæmpe højfrekvensstøj i elektroniske kredsløb, til fremstilling af fjernsynsmodtagere og monitorer henhørende under pos. 8528 (1)	0 %	31.12.2017
ex 8704 23 91	20	Chassis med motor med kompressionstænding og slagvolumen på 8 000 cm^3 eller derover, udstyret med førerhus og 3, 4 eller 5 hjul, mindste akselafstand på 480 cm, uden arbejdsredskaber, til indbygning i motorkoretøjer til specielle formål med en bredde på mindst 300 cm (1)	0 %	31.12.2017
ex 8708 30 91	10	Parkeringsbremse af tromletypen — der er anbragt sammen med driftsskivebremsen ("drum-in-hat") — der har en diameter på 170 mm eller derover, men ikke over 175 mm til brug ved fremstilling af motorkøretøjer (1)	0 %	31.12.2015
ex 8708 99 97	20	Kapsler til metalhuse bestemt til montering på vippestænger eller kuglelejer til brug i ophængningssystemer til motorkøretøjers forhjul (1)	0 %	31.12.2016
ex 8803 30 00	50	Præformede rotoraksler til helikoptere — med cirkulært tværsnit — med en længde på 1 249,68 mm eller derover, men ikke mere end 1 496,06 mm — med en ydre diameter på 81,356 mm eller derover, men ikke mere end 82,2198 mm — rundsænket i begge ender til en ydre diameter på 63,8683 mm eller derover, men ikke mere end 66,802 mm — varmebehandlet efter standarderne MIL-H-6088, AMS 2770 eller AMS 2772	0 %	31.12.2016
ex 9001 10 90	10	Billedvender bestående af en samling optiske fibre	0 %	31.12.2018
ex 9001 10 90	30	Polymer optiske fibre med — kerne af polymethylmethacrylat — beklædning af fluorpolymer — diameter på højst 3,0 mm og — længde på over 150 m af den art, der anvendes til fremstilling af polymer optiske fiberkabler	0 %	31.12.2016
ex 9001 20 00	10	Materiale bestående af polariserende folie, også i ruller, der på den ene eller begge sider er forstærket med et gennemsigtigt materiale, også med et klæbelag, på den ene side eller begge sider dækket af en slipfolie	0 %	31.12.2017
ex 9001 20 00 ex 9001 90 00	20 55	Optiske sprede-, reflektor- eller prismefolier, ikke-betrykte spredeplader, også med polariserende virkning, særligt udskåret	0 %	31.12.2018
ex 9001 90 00	21	Multi-optisk-path (MOP) film, i ruller, på basis af et materiale af poly(ethylenterephtalat) (PET): — med en samlet tykkelse på 100 µm og derover, men ikke over 240 µm, — med en samlet transmissionsfaktor på over 55 %, men ikke over 65 %, der er bestemt ved standardmetoden JIS K7105 i forbindelse med ASTM D1003, og — slør på over 70 %, men ikke over 80 %, der er bestemt ved standardmetoden JIS K7105 i forbindelse med ASTM D1003	0 %	31.12.2014
ex 9001 90 00	25	Uindfattede optiske artikler fremstillet af støbt infrarødtransmitterende chalkogenidglas eller en kombination af infrarødtransmitterende chalkogenidglas og et andet linsemateriale	0 %	31.12.2017
ex 9001 90 00	35	Rear projection screen, med en linseformet plastplade	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 9001 90 00	45	Stav af neodymdoteret yttrium-aluminium-granat (YAG), poleret i begge ender	0 %	31.12.2018
ex 9001 90 00	60	Reflektor- eller spredeplader, i ruller	0 %	31.12.2018
ex 9001 90 00	65	Optisk folie med mindst 5 flerlagsstrukturer, herunder en bagsidereflektor, en forsidebelægning og et kontrastfilter med en pitch på 0,65 µm og derunder, til brug ved fremstilling af frontprojektionsskærme (1)	0 %	31.12.2014
ex 9001 90 00	70	Poly(ethylenterephthalat)folie med en tykkelse på mindre end 300 µm ifølge ASTM D2103, på den ene side forsynet med prismer af acrylharpiks med en prismevinkel på 90° og en prismeafstand på 50 µm	0 %	31.12.2016
ex 9001 90 00	75	Frontfilter bestående af glaspaneler med særlig print- og overtræksfolie, til brug ved fremstilling af plasmaskærmmoduler (1)	0 %	31.12.2017
ex 9001 90 00	85	Light guide panel fremstillet af poly(metylmetacrylat), — også tilskåret, — også med tryk, til anvendelse ved fremstilling af baggrundsbelysningsenheder i fladskærmsfjernsyn (1)	0 %	31.12.2015
ex 9002 11 00	10	Regulerbart objektiv med en fokuseringslængde på 90 mm og derover, men ikke over 180 mm, indeholdende en kombination af mellem 4 og 8 glas- eller methacrylatlinser ved en diameter på 120 mm og derover, men ikke over 180 mm, hver belagt på mindst en side med et magnesiumfluoridlag, bestemt til brug ved fremstilling af videoprojektionsapparater (1)	0 %	31.12.2018
ex 9002 11 00	20	Objektiver — som ikke måler mere end 80 mm × 55 mm × 50 mm — med en opløsning på 160 linjer pr. mm eller derover — med en zoomfaktor på 18 af den slags, der anvendes til fremstilling af dokumentkameraer eller kameraer til livebilleder	0 %	31.12.2017
ex 9002 11 00	30	Objektiver — som ikke måler mere end 180 mm × 100 mm × 100 mm med en maksimal brændvidde på mere end 200 mm — med en opløsning på 130 linjer pr. mm eller derover — med en zoomfaktor på 18 af den slags, der anvendes til fremstilling af dokumentkameraer eller kameraer til livebilleder	0 %	31.12.2017
ex 9002 11 00	40	Objektiver — som ikke måler mere end 125 mm × 65 mm × 65 mm — med en opløsning på 125 linjer pr. mm eller derover — med en zoomfaktor på 16 af den slags, der anvendes til fremstilling af dokumentkameraer eller kameraer til livebilleder	0 %	31.12.2017
ex 9002 11 00	50	Objektiv med brændvidde på 25 mm og derover, men ikke over 150 mm, bestående af linser af glas eller plast, med en diameter på 60 mm og derover, men ikke over 190 mm	0 %	31.12.2018
ex 9002 11 00	70	Objektiver — som ikke måler over 180 mm×100 mm×100 mm med en maksimal brændvidde på over 200 mm — med etendue på 7steradian mm^2 eller derover — med en zoomfaktor på 16 af den slags, der anvendes til fremstilling af dokumentkameraer eller kameraer til livebilleder	0 %	31.12.2017

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 9002 20 00	10	Filter bestående af en polarisende plastmembran, en glasplade og en gennemsigtig beskyttelsesfilm, monteret på en metalramme, bestemt til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8528 (1)	0 %	31.12.2018
ex 9002 90 00	20	Linse, indfattet, med en fast fokuseringslængde på 3,8 mm (± 0,19 mm) eller 8 mm (± 0,4 mm), en relativ åbning på F2.0 og en diameter på ikke over 33 mm, bestemt til brug ved fremstilling af Charge Coupled (CCD) kameraer (1)	0 %	31.12.2018
ex 9002 90 00	30	Optisk enhed, med en eller to rækker af optiske fibre af glas med en funktion som linser med en diameter på 0,85 mm og derover, men ikke over 1,15 mm, anbragt mellem 2 plastplader	0 %	31.12.2018
ex 9002 90 00	40	Indfattede linser fremstillet af støbt infrarødtransmitterende chalkogenidglas eller en kombination af infrarødtransmitterende chalkogenidglas og et andet linsemateriale	0 %	31.12.2017
ex 9012 90 90	10	Energifiltre til montering i strålegangen i elektronmikroskoper	0 %	31.12.2016
ex 9013 20 00	10	Højfrekvente kuldioxidlasere, med en udgangseffekt på 12 W og derover, men ikke over 200 W	0 %	31.12.2018
ex 9013 20 00	20	Laserhovedkomponenter, til anvendelse ved fremstilling af måle- eller kontrolmaskiner til halvlederskiver eller -anordninger (1)	0 %	31.12.2018
ex 9013 20 00	30	Laser, til anvendelse ved fremstilling af måle- eller kontrolmaskiner til halvlederskiver eller -anordninger (1)	0 %	31.12.2018
ex 9022 90 00	10	Paneler til røntgenapparat (sensorer til røntgenfladskærme/røntgensensorer), bestående af en glasplade med en matrix af tyndfilmtransistorer, belagt med en folie af amorf silicium, som er overtrukket med et scintillatorlag af cæsiumjod og et metalliseret beskyttelseslag, med en aktiv overflade på 409,6 mm^2 × 409,6 mm^2 og en pixelstørrelse på 200 μm^2 × 200 μm^2	0 %	31.12.2018
ex 9025 80 40	30	Elektronisk halvlederbarometertryksensor i kabinet, hovedsageligt bestående af — en kombination af en eller flere monolitiske, applikationsspecifikke integrerede kredsløb — mindst et eller flere mikroelektromekaniske sensorelementer fremstillet med halvlederteknologi, med mekaniske komponenter i tredimensionelle strukturer på halvledermaterialet	0 %	31.12.2018
ex 9027 10 90	10	Sensorelement til gas eller røganalyse i motorkøretøjer, navnlig bestående af et zirkonium-keramik-element i en metalbeholder	0 %	31.12.2018
ex 9029 10 00	20	Mekanisme til måling af hjulhastigheden på motorkøretøjer (halvlederbaseret hjulhastighedssensor), som består af: — et monolitisk integreret kredsløb i en indkapsling og — en eller flere diskrete kondensatorer, der er tilkoblet det integrerede kredsløb i en indkapsling af typen SMD (Surface Mounted Device) — og med integrerede permanente magneter, som skal opfange en impulssenders bevægelser	0 %	31.12.2018
ex 9031 80 34	30	Apparat til måling af drejevinklen og rotationsretningen i motorkøretøjer, bestående af mindst en hastighedssensor i form af en monokrystalkvarts, eventuelt i kombination med en eller flere målesensorer, det hele indeholdt i en beholder	0 %	31.12.2018
ex 9031 80 38	10	Accelerationsmåleanordning til automobiler, med en eller flere aktive og/eller passive elementer og en eller flere sensorer, det hele anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 9031 80 38	20	Elektronisk halvlederaccelerometer i kabinet, hovedsageligt bestående af — en kombination af en eller flere monolitiske, applikationsspecifikke integrerede kredsløb — et eller flere mikroelektromekaniske sensorelementer fremstillet med halvlederteknologi, med mekaniske komponenter i tredimensionelle strukturer på halvledermaterialet monteres i produkter under kapitel 84 - 90 og 94	0 %	31.12.2018
ex 9031 90 85	20	Samling til anbringelse ved en laserstråle, i form af et trykt kredsløb med optiske fibre og et Charge Coupled (CCD) modul, det hele anbragt i en indkapsling	0 %	31.12.2018
ex 9032 89 00	20	Luftpude choksensor til automobiler, med en kontakt som kan koble en strøm på 12 A ved en spænding på 30 V, og med en typisk kontaktmodstand på 80 mOhm	0 %	31.12.2018
ex 9032 89 00	30	Elektronisk styreenhed til elektrisk servostyring (EPS controller)	0 %	31.12.2018
ex 9032 89 00	40	Digital ventilstyring til regulering af væsker og gasser	0 %	31.12.2017
ex 9401 90 80	10	Palskiver af den art, der anvendes ved fremstilling af indstillelige bilsæder	0 %	31.12.2015
ex 9401 90 80	20	Sidestykke med en tykkelse på 0,8 mm eller mere, men ikke mere end 3,0 mm, anvendes til fremstilling af indstillelige bilsæder ([1])	0 %	31.12.2018
ex 9401 90 80	30	Stålstøtte til montering af sæder med sikkerhedsfunktioner med en tykkelse på 0,8 mm eller mere, men ikke mere end 2,5 mm, anvendes til fremstilling af indstillelige bilsæder ([1])	0 %	31.12.2018
ex 9401 90 80	40	Stålhåndtag til at kontrollere sædeindstillingsmekanismen, anvendes til fremstilling af indstillelige bilsæder ([1])	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 35	10	Elektrisk belysningsartikel af kunststof med tre lysstofrør (RGB) med diameter 3,0 mm (± 0,2 mm), længde 420 mm (± 1 mm) eller derover, men ikke over 600 mm (± 1 mm), til fremstilling af varer henhørende under pos. 8528 ([1])	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 39	10	Modul til for- eller baggrundsbelysning, med en længe på 300 mm eller mere, men ikke mere end 600 mm, med en lysgiver med en række af mindst 3 og højst 9 specifikke røde, grønne og blå lysdioder med en chip, monteret på et trykt kredsløbskort (PCB), med belysningen tilkoblet forsiden og/eller bagsiden af et fjernsynsapparat med fladskærm ([1])	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 39	20	Elektrisk lampe af hvid silicone, hovedsagelig bestående af: — et LED-matrixmodul med målene 38,6 mm × 20,6 mm(± 0,1 mm), udstyret med 128 røde og grønne LED-chips og — et fleksibelt trykt kredsløb forsynet med en negativ temperaturkoefficienttermistor	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 39	60	LED-komponenter udstyret med lysdioder med: — en plastikindkapsling — en eller flere lysdiodechips det drejer sig om chips, der er fremstillet med tyndfilmsteknologi, eller om såkaldte safiremitterchips — eventuelt en eller flere halvlederchips med elektriske beskyttelsesfunktioner — til fremstilling af belysningsartikler til almenbelysning ([1])	0 %	31.12.2018

KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Autonom toldsats	Planlagt dato for obligatorisk revision
ex 9405 40 99	06	LED-komponenter udstyret med lysdioder med: — en keramik- eller platinindkapsling — en eller flere lysdiodechips det drejer sig om chips, der er fremstillet med tyndfilmsteknologi eller om såkaldte safiremitterchips — eventuelt en eller flere halvlederchips med elektriske beskyttelsesfunktioner — til fremstilling af belysningsartikler til almenbelysning ([1])	0 %	31.12.2018
ex 9503 00 75	10	Skalamodeller i plast af svævebaner, også motoriserede, til trykning ([1])	0 %	31.12.2015
ex 9503 00 95	10			
ex 9608 91 00	10	Plastikpennespidser, ikke af fiber, med en indvendig kanal	0 %	31.12.2018
ex 9608 91 00	20	Filt- eller fiberspidser til mærkepenne, uden patroner	0 %	31.12.2018
ex 9612 10 10	10	Farvebånd af plast med segmenter af forskellig farve, til overførsel af farvestof på et bærelag ved hjælp af varme (farvestofsublimering)	0 %	31.12.2018

([1]) Denne toldsuspension indrømmes i henhold til artikel 291 til 300 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 253 11.10.1993, s. 1).
([2]) Foranstaltningen finder dog ikke anvendelse, når behandlingen foretages af detailforretninger eller restaurationer.
([3]) Den specifikke toldsats anvendes.
([4]) Tilsyn med import af varer, der er omfattet af denne toldsuspension, etableres i henhold til proceduren i artikel 308d i forordning (EØF) nr. 2454/93.
([5]) Et CUS (Customs Union and Statistics Number) tildeles hver ECICS-post (produkt).ECICS (den europæiske toldfortegnelse over kemiske stoffer) er et informationsværktøj, der forvaltes af Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Beskatning og Toldunion Yderligere oplysninger findes på følgende webadresse: http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/databases/ecics/index_en.htm-

BILAG II

KN-kode	TARIC	Supplerende enhed
ex 6909 19 00	15	Antal stykker (p/st)
ex 7020 00 10	10	p/st
ex 7616 99 90	77	p/st
ex 6909 19 00	80	p/st
ex 7006 00 90	70	p/st
ex 7009 91 00	10	p/st
7011 20 00		p/st
ex 7320 90 10	91	p/st
ex 7325 99 10	20	p/st
ex 7604 21 00	10	p/st
ex 7604 29 90	30	p/st
ex 7613 00 00	20	p/st
ex 7616 99 90	15	p/st
ex 7616 99 90	70	p/st
ex 8482 80 00	10	p/st
ex 8803 30 00	40	p/st
ex 7616 99 90	75	p/st
ex 8108 90 90	20	p/st
ex 9003 90 00	10	p/st
ex 8207 30 10	10	p/st
ex 8301 60 00	10	p/st
ex 8413 91 00	20	p/st
ex 8419 90 85	20	p/st
ex 8438 90 00	10	p/st
ex 8468 90 00	10	p/st
ex 8476 90 00	10	p/st
ex 8479 90 80	87	p/st
ex 8481 90 00	20	p/st
ex 8503 00 99	45	p/st
ex 8515 90 00	20	p/st
ex 8531 90 85	20	p/st
ex 8536 90 85	96	p/st
ex 8543 90 00	50	p/st
ex 8708 91 99	10	p/st
ex 8708 99 97	30	p/st
ex 9031 90 85	30	p/st
ex 8309 90 90	10	p/st
ex 8405 90 00	10	p/st
ex 8409 91 00	10	p/st
ex 8409 99 00	20	p/st

KN-kode	TARIC	Supplerende enhed
ex 8409 99 00	10	p/st
ex 8479 90 80	85	p/st
ex 8411 99 00	30	p/st
ex 8414 90 00	20	p/st
ex 8414 90 00	30	p/st
ex 8414 90 00	40	p/st
ex 8415 90 00	20	p/st
ex 8418 99 10	50	p/st
ex 8418 99 10	60	p/st
ex 8421 99 00	91	p/st
ex 8421 99 00	93	p/st
ex 8422 30 00	10	p/st
ex 8479 89 97	30	p/st
ex 8431 20 00	30	p/st
ex 8439 99 00	10	p/st
ex 8467 99 00	10	p/st
ex 8536 50 11	35	p/st
ex 8477 80 99	10	p/st
ex 8479 89 97	40	p/st
ex 8479 89 97	50	p/st
ex 8479 90 80	80	p/st
ex 8481 30 91	91	p/st
ex 8481 80 59	10	p/st
ex 8481 80 69	60	p/st
ex 8481 80 79	20	p/st
ex 8481 80 99	50	p/st
ex 8481 80 99	60	p/st
ex 8483 30 38	30	p/st
ex 8483 40 29	50	p/st
ex 8483 40 51	20	p/st
ex 8483 40 59	20	p/st
ex 8483 40 90	80	p/st
ex 8503 00 91	31	p/st
ex 8503 00 99	32	p/st
ex 8503 00 99	31	p/st
ex 8503 00 99	33	p/st
ex 8503 00 99	34	p/st
ex 8503 00 99	35	p/st
ex 8503 00 99	40	p/st
ex 8504 40 82	40	p/st

KN-kode	TARIC	Supplerende enhed
ex 8504 40 82	50	p/st
ex 8504 40 90	20	p/st
ex 8504 40 90	30	p/st
ex 8504 40 90	40	p/st
ex 8504 50 95	20	p/st
ex 8504 50 95	40	p/st
ex 8504 50 95	50	p/st
ex 8504 90 11	10	p/st
ex 8505 11 00	31	p/st
ex 8505 11 00	33	p/st
ex 8505 11 00	35	p/st
ex 8505 11 00	50	p/st
ex 8505 20 00	30	p/st
ex 8505 90 20	91	p/st
ex 8507 90 80	70	p/st
ex 8508 70 00	10	p/st
ex 8508 70 00	96	p/st
ex 8516 90 00	60	p/st
ex 8516 90 00	70	p/st
ex 8518 30 95	20	p/st
ex 8518 90 00	91	p/st
ex 8522 90 49	50	p/st
ex 8522 90 49	60	p/st
ex 8529 90 65	25	p/st
ex 8522 90 49	65	p/st
ex 8529 90 65	40	p/st
ex 8522 90 49	70	p/st
ex 8522 90 80	15	p/st
ex 8522 90 80	30	p/st
ex 8529 90 92	30	p/st
ex 8522 90 80	65	p/st
ex 8522 90 80	70	p/st
ex 8522 90 80	75	p/st
ex 8522 90 80	80	p/st
ex 8522 90 80	81	p/st
ex 8522 90 80	83	p/st
ex 8522 90 80	84	p/st
ex 8522 90 80	85	p/st
ex 8522 90 80	96	p/st
ex 8522 90 80	97	p/st
ex 8529 90 65	50	p/st
ex 8529 10 80	20	p/st

KN-kode	TARIC	Supplerende enhed
ex 8529 10 80	50	p/st
ex 8529 10 80	60	p/st
ex 8529 90 65	30	p/st
ex 8548 90 90	44	p/st
ex 8529 90 65	45	p/st
ex 8529 90 65	55	p/st
ex 8529 90 65	60	p/st
ex 8529 90 65	65	p/st
ex 8529 90 65	70	p/st
ex 8529 90 65	75	p/st
ex 8529 90 92	25	p/st
ex 8529 90 92	32	p/st
ex 8529 90 92	40	p/st
ex 8529 90 92	41	p/st
ex 8529 90 92	42	p/st
ex 8529 90 92	43	p/st
ex 8529 90 92	44	p/st
ex 8529 90 92	45	p/st
ex 8529 90 92	47	p/st
ex 8529 90 92	48	p/st
ex 8529 90 92	49	p/st
ex 8536 69 90	83	p/st
ex 8529 90 92	50	p/st
ex 8529 90 92	70	p/st
ex 8531 80 95	40	p/st
ex 8535 90 00	20	p/st
ex 8535 90 00	30	p/st
ex 8536 50 80	83	p/st
ex 8536 30 30	11	p/st
ex 8536 49 00	91	p/st
ex 8536 50 11	31	p/st
ex 8536 50 11	32	p/st
ex 8536 50 19	91	p/st
ex 8536 50 19	93	p/st
ex 8536 50 80	97	p/st
ex 8536 50 80	81	p/st
ex 8536 50 80	82	p/st
ex 8536 50 80	93	p/st
ex 8536 50 80	98	p/st
ex 8536 69 90	51	p/st
ex 8536 69 90	81	p/st
ex 8536 69 90	82	p/st

KN-kode	TARIC	Supplerende enhed
ex 8536 69 90	84	p/st
ex 8536 69 90	85	p/st
ex 8536 69 90	86	p/st
ex 8536 69 90	87	p/st
ex 8536 69 90	88	p/st
ex 8536 70 00	10	p/st
ex 8536 70 00	20	p/st
ex 8536 90 85	92	p/st
ex 8536 90 85	94	p/st
ex 8544 49 93	10	p/st
ex 8536 90 85	97	p/st
ex 8537 10 91	30	p/st
ex 8537 10 99	92	p/st
ex 8537 10 99	93	p/st
ex 8537 10 99	94	p/st
ex 8543 70 90	20	p/st
ex 8537 10 99	97	p/st
ex 8538 90 99	92	p/st
ex 8543 70 90	30	p/st
ex 8543 70 90	35	p/st
ex 8543 70 90	40	p/st
ex 8543 70 90	45	p/st
ex 8543 70 90	55	p/st
ex 8543 70 90	60	p/st
ex 8543 70 90	65	p/st
ex 8543 70 90	80	p/st
ex 8543 70 90	85	p/st
ex 8543 70 90	95	p/st
ex 8543 90 00	20	p/st
ex 8543 90 00	30	p/st
ex 8543 90 00	40	p/st
ex 8544 42 90	10	p/st
ex 8545 19 00	20	p/st
ex 8547 10 00	10	p/st
ex 8548 90 90	41	p/st
ex 8548 90 90	43	p/st
ex 8548 90 90	47	p/st
ex 8548 90 90	48	p/st
ex 8548 90 90	49	p/st
ex 8548 90 90	50	p/st
ex 8708 30 91	10	p/st
ex 8708 99 97	20	p/st

KN-kode	TARIC	Supplerende enhed
ex 8803 30 00	50	p/st
ex 9001 90 00	75	p/st
ex 9002 90 00	20	p/st
ex 9002 90 00	30	p/st
ex 9002 90 00	40	p/st
ex 9012 90 90	10	p/st
ex 9013 20 00	10	p/st
ex 9013 20 00	20	p/st
ex 9013 20 00	30	p/st
ex 9022 90 00	10	p/st
ex 9031 80 34	30	p/st
ex 9031 80 38	10	p/st
ex 9031 90 85	20	p/st
ex 9032 89 00	20	p/st
ex 9032 89 00	30	p/st
ex 9032 89 00	40	p/st
ex 9401 90 80	10	p/st
ex 9405 40 35	10	p/st
ex 9405 40 39	10	p/st
ex 9405 40 39	20	p/st
ex 9503 00 75	10	p/st
ex 9503 00 95	10	p/st
ex 3919 90 00	36	kvadratmeter (m^2)
ex 3919 90 00	44	m^2
ex 3920 49 10	95	m^2
ex 3921 90 60	95	m^2
ex 5603 11 10	10	m^2
ex 5603 11 10	20	m^2
ex 5603 11 90	10	m^2
ex 5603 11 90	20	m^2
ex 5603 12 10	10	m^2
ex 5603 12 90	10	m^2
ex 5603 12 90	50	m^2
ex 5603 12 90	60	m^2
ex 5603 12 90	70	m^2
ex 5603 13 10	10	m^2
ex 5603 13 10	20	m^2
ex 5603 13 90	60	m^2
ex 5603 13 90	70	m^2
ex 5603 14 10	10	m^2
ex 5603 91 10	10	m^2

KN-kode	TARIC	Supplerende enhed
ex 5603 91 90	10	m^2
ex 5603 92 10	10	m^2
ex 5603 92 90	10	m^2
ex 5603 92 90	40	m^2
ex 5603 92 90	80	m^2
ex 5603 93 90	10	m^2
ex 5603 93 90	50	m^2
ex 3824 90 97	90	kubikmeter (m^3)
ex 3901 10 90	20	m^3
ex 3901 20 90	10	m^3

KN-kode	TARIC	Supplerende enhed
ex 3902 10 00	50	m^3
ex 3903 11 00	10	m^3
ex 3903 90 90	10	m^3
ex 3907 40 00	50	m^3
ex 3907 40 00	60	m^3
ex 3907 60 80	40	m^3
ex 3920 20 80	95	m^3
ex 5402 49 00	70	meter (m)
ex 3215 19 00	20	liter (l)

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1388/2013

af 17. december 2013

om åbning og forvaltning af autonome EU-toldkontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter og om ophævelse af forordning (EU) nr. 7/2010

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 31,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EU-produktionen af visse landbrugs- og industriprodukter er ikke tilstrækkelig til at dække behovet i Unionens forarbejdningsindustrier. For en ikke ubetydelig dels vedkommende er Unionens forsyning med disse produkter derfor afhængig af indførsler fra tredjelande. Unionens mest hastende behov for forsyninger med de pågældende produkter bør straks dækkes på de gunstigste betingelser. Der bør åbnes EU-toldkontingenter med præferencetoldsatser for passende mængder, under hensyntagen til behovet for ikke at forstyrre markederne for sådanne produkter eller hæmme opbygningen eller udviklingen af produktionen i Unionen.

(2) Det bør navnlig sikres, at alle Unionens importører har lige og vedvarende adgang til nævnte kontingenter, og at de for disse kontingenter fastsatte satser ved enhver indførsel af de pågældende produkter kan anvendes uafbrudt i samtlige medlemsstater, indtil kontingenterne er opbrugt.

(3) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ([1]) er der fastsat en ordning for forvaltning af toldkontingenter, der sikrer lige og vedvarende adgang til kontingenterne og uafbrudt anvendelse af satserne og følger den kronologiske rækkefølge af datoerne for godkendelse af angivelser om overgang til fri omsætning. Kommissionen og medlemsstaterne bør derfor forvalte de ved denne forordning åbnede toldkontingenter efter nævnte ordning.

(4) Kontingentmængderne udtrykkes for det meste i ton. For visse produkter, for hvilke der er åbnet et autonomt toldkontingent, er kontingentmængden udtrykt i en anden måleenhed. Hvis der for sådanne produkter ikke er anført en supplerende måleenhed i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([2]), kan der herske usikkerhed om den anvendte måleenhed. Af hensyn til klarheden og med henblik på en bedre kontingentforvaltning bør det derfor fastsættes, at den nøjagtige mængde af importprodukterne, såfremt importøren ønsker adgang til det pågældende autonome toldkontingent, skal være anført i angivelsen om overgang til fri omsætning, idet den måleenhed for toldkontingentet, der er anført for disse produkter i bilaget til nærværende forordning, anvendes.

(5) Rådets forordning (EU) nr. 7/2010 ([3]) er blevet ændret mange gange. Med henblik på skabe gennemsigtighed og for at gøre det nemmere for de økonomiske operatører at følge de varer, der er underlagt autonome toldkontingenter, er det hensigtsmæssigt at erstatte forordning (EU) nr. 7/2010 i dens helhed.

(6) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at virkeliggøre det grundlæggende mål om at fremme samhandelen mellem medlemsstaterne og tredjelande nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser med henblik på at afveje Unionens økonomiske aktørers kommercielle interesser mod hinanden uden at ændre Unionens WTO-liste. Denne forordning går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål i overensstemmelse med traktatens artikel 5, stk. 4.

(7) Da toldkontingenterne skal have virkning fra den 1. januar 2014, bør denne forordning træde i kraft straks efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og anvendes fra den 1. januar 2014 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

For de i bilaget nævnte produkter åbnes der autonome EU-toldkontingenter, for hvilke den fælles toldtarifs autonome toldsatser suspenderes for de perioder, til de toldsatser og op til mængder, der er anført i bilaget.

([1]) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

([3]) Rådets forordning (EU) nr. 7/2010 af 22. december 2009 om åbning og forvaltning af autonome EU-toldkontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2505/96 (EUT L 3 af 7.1.2010, s. 1).

Artikel 2

Kommissionen forvalter de i artikel 1 i denne forordning omhandlede toldkontingenter i overensstemmelse med artikel 308a, 308b og 308c i forordning (EØF) nr. 2454/93.

Artikel 3

Hvis en angivelse om overgang til fri omsætning indgives for et produkt nævnt i denne forordning, for hvilket kontingentmængden er udtrykt i en anden måleenhed end vægten i ton eller kg eller værdien, anføres for de produkter, for hvilke der ikke er angivet en supplerende enhed i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87, den nøjagtige mængde af importprodukterne i »Rubrik 41: Supplerende enheder« i den pågældende angivelse, idet måleenheden for kontingentmængden for disse produkter benyttes som anført i bilag I til nærværende forordning.

Artikel 4

Forordning (EU) nr. 7/2010 ophæves.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Rådets vegne
L. LINKEVIČIUS
Formand

BILAG

Løbenr.	KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingentmængde	Kontingenttoldsats
09.2849	ex 0710 80 69	10	Svampe af arten Auricularia polytricha, også vand- eller dampkogte, frosne, til fremstilling af færdigretter (1) (2)	1.1.-31.12.	700 tons	0 %
09.2663	ex 1104 29 17	10	Malet durrakorn, der som minimum er blevet afskallet og afkimet, til anvendelse ved fremstilling af løst fyld til emballage (1)	1.1.-31.12	1 500 tons	0 %
09.2664	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	30 30	Sødkirsebær, tilsat alkohol, også med indhold af sukker på 9 vægtprocent, med diameter ikke over 19,9 mm, med sten, til anvendelse i chokoladevarer (1)	1.1.-31.12	1 000 tons	10 % (3)
09.2913	ex 2401 10 35 ex 2401 10 70 ex 2401 10 95 ex 2401 10 95 ex 2401 10 95 ex 2401 20 35 ex 2401 20 70 ex 2401 20 95 ex 2401 20 95 ex 2401 20 95	91 10 11 21 91 91 10 11 21 91	Tobak, rå eller ufabrikeret, også udstanset i regelmæssig form, af toldværdi ikke under 450 euro/100 kg netto, til anvendelse som ydre dækblad eller som omblad ved fremstilling af varer henhørende under pos. 2402 10 00 (1)	1.1.-31.12.	6 000 tons	0 %
09.2928	ex 2811 22 00	40	Silikafyldstof i granulatform, med et indhold af siliciumdioxid på 97 % og derover	1.1.-31.12	1 700 tons	0 %
09.2703	ex 2825 30 00	10	Vanadiumoxider og vanadiumhydroxider, udelukkende bestemt til fremstilling af legeringer (1)	1.1.-31.12.	13 000 tons	0 %
09.2806	ex 2825 90 40	30	Wolframtrioxid, inkl. wolframblåoxid (CAS RN 1314-35-8+ 39318-18-8)	1.1.-31.12.	12 000 tons	0 %
09.2929	2903 22 00		Triklorethylen (CAS RN 79-01-6)	1.1.-31.12	10 000 tons	0 %
09.2837	ex 2903 79 90	10	Bromchlormethan (CAS RN 74-97-5)	1.1.-31.12.	600 tons	0 %
09.2933	ex 2903 99 90	30	1,3-Dichlorobenzen (CAS RN 541-73-1)	1.1.-31.12.	2 600 tons	0 %
09.2950	ex 2905 59 98	10	2-Chlorethanol, bestemt til fremstilling af flydende thioplast henhørende under pos. 4002 99 90 (CAS RN 107-07-3) (1)	1.1.-31.12.	15 000 tons	0 %
09.2851	ex 2907 12 00	10	o-Cresol med en renhed på 98,5 vægtprocent og derover (CAS RN 95-48-7)	1.1.-31.12.	20 000 tons	0 %
09.2624	2912 42 00		Ethylvanillin (3-ethoxy-4-hydroxybenzaldehyd) (CAS RN 121-32-4)	1.1.-31.12.	950 tons	0 %
09.2852	ex 2914 29 00	60	Cyclopropylmetylketon (CAS RN 765-43-5)	1.1.-31.12	300 tons	0 %
09.2638	ex 2915 21 00	10	Eddikesyre af renhed på 99 vægtprocent og derover (CAS RN 64-19-7)	1.1.-31.12.	1 000 000 tons	0 %

Løbenr.	KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingentmængde	Kontingenttoldsats
09.2972	2915 24 00		Eddikesyreanhydrid (CAS RN 108-24-7)	1.1.-31.12	20 000 tons	0 %
09.2665	ex 2916 19 95	30	Kalium-(E,E)-hexa-2,4-dienoat (CAS RN 24634-61-5)	1.1.-31.12	8 000 tons	0 %
09.2769	ex 2917 13 90	10	Dimetylsebacat (CAS RN 106-79-6)	1.1.-31.12	1 000 tons	0 %
09.2634	ex 2917 19 90	40	Dodecandisyre, af renhed på over 98,5 vægtprocent (CAS RN693-23-2)	1.1.-31.12	4 600 tons	0 %
09.2808	ex 2918 22 00	10	*o*-Acetylsalicylsyre (CAS RN 50-78-2)	1.1.-31.12.	120 tons	0 %
09.2975	ex 2918 30 00	10	Benzophenon-3,3',4,4'-tetracarboxylsyredianhydrid (CAS RN 2421-28-5)	1.1.-31.12.	1 000 tons	0 %
09.2602	ex 2921 51 19	10	o-Phenylendiamin (CAS RN 95-54-5)	1.1.-31.12.	1 800 tons	0 %
09.2854	ex 2924 19 00	85	Iodprop-3-2-ynyl N-butylcarbamat (CAS RN 55406-53-6)	1.1.-31.12	1 300 tons	0 %
09.2977	2926 10 00		Acrylonitril (CAS RN 107-13-1)	1.1.-31.12.	75 000 tons	0 %
09.2856	ex 2926 90 95	84	2-Nitro-4-(trifluormetyl)benzonitril (CAS RN 778-94-9)	1.1.-31.12	500 tons	0 %
09.2838	ex 2927 00 00	85	C,C'-Azodi(formamid) (CAS RN 123-77-3) med: — en pH-værdi på 6,5 og derover, men ikke over 7,5, og — et indhold af semicarbazid (CAS RN 57-56-7) på ikke over 1 500 mg/kg fastlagt ved flydende kromatografi – massespektrometri (LC-MS), — et spaltningstemperaturinterval på 195 °C - 205 °C, — en relativ massefylde på 1,64- 1,66, og — en forbrændingsvarme på 215 - 220 Kcal/mol	1.1.-31.12	100 tons	0 %
09.2603	ex 2930 90 99	79	Bis(3-triethoxysilylpropyl) tetrasulfid (CAS RN 40372-72-3)	1.1.-31.12	9 000 tons	0 %
09.2955	ex 2932 19 00	60	Flurtamon (ISO) (CAS RN 96525-23-4)	1.1.-31.12.	300 tons	0 %
09.2812	ex 2932 20 90	77	Hexan-6-olid (CAS RN 502-44-3)	1.1.-31.12.	4 000 tons	0 %
09.2858	2932 93 00		Piperonal (CAS RN 120-57-0)	1.1.-31.12	220 tons	0 %
09.2860	ex 2933 69 80	30	1,3,5-Tris[3-(dimetylamino)propyl]hexahydro-1,3,5-triazin (CAS RN 15875-13-5)	1.1.-31.12	300 tons	0 %
09.2658	ex 2933 99 80	73	5-(Acetoacetylamino)benzimidazol (CAS RN 26576-46-5)	1.1.-31.12	200 tons	0 %
09.2945	ex 2940 00 00	20	D-Xylose (CAS RN 58-86-6)	1.1.-31.12.	400 tons	0 %
09.2862	ex 3105 40 00	10	Monoammoniumfosfat (CAS RN 7722-76-1)	1.1.-31.12.2014	45 000 tons	0 %
09.2666	ex 3204 17 00	55	Farvestof C.I. Pigment Red 169 (CAS RN 12237-63-7)	1.1.-31.12	40 tons	0 %
09.2659	ex 3802 90 00	19	Diatoméjord kalcineret med sodaflusmiddel	1.1.-31.12	30 000 tons	0 %
09.2908	ex 3804 00 00	10	Natriumligninsulfonat	1.1.-31.12.	40 000 tons	0 %
09.2889	3805 10 90		Sulfatterpentin	1.1.-31.12.	25 000 tons	0 %

Løbenr.	KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingentmængde	Kontingenttoldsats
09.2935	ex 3806 10 00	10	Colophonium og harpikssyrer af fyrreharpiks	1.1.-31.12.	280 000 tons	0 %
09.2814	ex 3815 90 90	76	Katalysator, bestående af titandioxid og wolframtrioxid	1.1.-31.12.	3 000 tons	0 %
09.2829	ex 3824 90 97	19	Ekstrakt i fast form, uopløselig i alifatiske opløsningsmidler, af biprodukter fremkommet ved ekstraktion af colophonium fra træ, med følgende karakteristika: — indhold af harpikssyre på 30 vægtprocent og derunder — syretal på 110 og derunder, og — smeltepunkt på 100o C og derover	1.1.-31.12	1 600 tons	0 %
09.2907	ex 3824 90 97	86	Blanding af plantesteroler i pulverform, indeholdende: — 75 vægtprocent steroler eller derover — ikke over 25 vægtprocent stanoler til brug ved fremstilling af stanoler/steroler eller stanol/sterolestere ([1])	1.1.-31.12.	2 500 tons	0 %
09.2644	ex 3824 90 97	96	Tilberedning med indhold efter vægt af: — dimetylglutarat på 55 % eller derover, men ikke over 78 % — dimetyladipat 10 % eller derover, men ikke over 30 % og — dimetylsuccinat på ikke over 35 %	1.1.-31.12	10 000 tons	0 %
09.2140	ex 3824 90 97	98	Blanding af tertiære aminer, indeholdende: — 2,0-4,0 vægtprocent N,N-dimetyl-1-octanamin; — mindst 94 vægtprocent N,N-dimetyl-1-decanamin; — højst 2 vægtprocent N,N-dimetyl-1-dodecanamin	1.1.-31.12.	4 500 tons	0 %
09.2660	ex 3902 30 00	96	Copolymere af propylen og ethylen med en smelteviskositet på højst 1 700 mPa ved 190 °C efter ASTM D 3236	1.1.-31.12	500 tons	0 %
09.2639	3905 30 00		Poly(vinylalkohol), også med indhold af ikke-hydrolyserede acetatgrupper	1.1.-31.12.	18 000 tons	0 %
09.2930	ex 3905 30 00	30	Polyvinylalkohol med indhold af ikke-hydrolyserede acetatgrupper og natriumsalte af metylenbutandisyre (CAS RN 122625-12-1), af den type, som anvendes til fremstilling af termisk papir	1.1.-30.06	192 tons	0 %
09.2671	ex 3905 99 90	81	Poly(vinylbutyral) (CAS RN 63148-65-2): — med indhold af hydroxylgrupper på 17,5 vægtprocent og derover, men ikke over 20 vægtprocent — med en medianpartikelstørrelse (D50) over 0,6mm	1.1.-31.12	11 000 tons	0 %
09.2616	ex 3910 00 00	30	Polydimetylsiloxan med indhold af polymer på 2 800 monomerenheder (± 100)	1.1.-31.12.	1 300 tons	0 %

Løbenr.	KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingentmængde	Kontingenttoldsats
09.2816	ex 3912 11 00	20	Flager af celluloseacetat	1.1.-31.12.	75 000 tons	0 %
09.2864	ex 3913 10 00	10	Natriumalginat, udvundet af brunalger (CAS RN 9005-38-3)	1.1.-31.12	1 000 tons	0 %
09.2641	ex 3913 90 00	87	Natriumhyaluronat, ikke sterilt, med: — en massevægtet gennemsnitsmolekylvægt (M_w) på ikke over 900 000, — et indhold af endotoxiner på ikke over 0,008 endotoxinenheder (EU) pr. mg, — et indhold af ethanol på ikke over 1 vægtprocent og — et indhold af isopropanol på ikke over 0,5 vægtprocent	1.1.-31.12.	200 kg	0 %
09.2661	ex 3920 51 00	50	Plader af polymetylmetacrylat, der overholder følgende standarder: — EN 4364 (MIL-P-5425E) og DTD5592A, eller — EN 4365 (MIL-P-8184) og DTD5592A	1.1.-31.12	100 tons	0 %
09.2645	ex 3921 14 00	20	Celleblokke af celluloseregenerater, som er imprægneret med vand med indhold af magnesiumchlorid og kvaternær ammoniumforbindelse, og som måler 100 cm (± 10 cm) x 100 cm (± 10 cm) x 40 cm (± 5 cm)	1.1.-31.12	1 300 tons	0 %
09.2818	ex 6902 90 00	10	Ildfaste sten med — en kantlængde på over 300 mm og — et indhold af TiO_2 på ikke over 1 vægtprocent og — et indhold af Al_2O_3 på ikke over 0,4 vægtprocent og — en volumenændring på mindre end 9 % ved 1 700 ° C	1.1.-31.12.	75 tons	0 %
09.2628	ex 7019 52 00	10	Fiberdug vævet af glasfiber belagt med plast, af vægt 120 g/m^2 (± 10 g/m^2), sædvanligvis anvendt til fremstilling af insektnet i form af rullenet eller net på fast ramme	1.1.-31.12.	3 000 000 m^2	0 %
09.2799	ex 7202 49 90	10	Ferrochrom, med indhold af kulstof på 1,5 vægtprocent og derover, men ikke over 4 vægtprocent, og med indhold af chrom på 70 vægtprocent og derunder	1.1.-31.12.	50 000 tons	0 %
09.2629	ex 7616 99 90 ex 8302 49 00	85 91	Teleskophåndtag af aluminium, til fremstilling af bagage ([1])	1.1.-31.12	800 000 stk.	0 %
09.2840	ex 8104 30 00	20	Magnesiumpulver: — af renhed på 98 vægtprocent og derover, men ikke over 99,5 vægtprocent — med partikelstørrelse på 0,2 mm eller derover, men ikke over 0,8 mm	1.1.-31.12	2 000 tons	0 %
09.2642	ex 8501 40 20 ex 8501 40 80	30 40	Samling bestående af — en enfaset vekselstrømskommutatormotor, med en afgivet effekt på 480 W og derover, men ikke over 1 400 W, med en optaget effekt på over 900 W, men ikke over 1 600 W, med en udvendig diameter på over 119,8 mm, men ikke over 135,2 mm og med en nominel hastighed på over 30 000 rpm, men ikke over 50 000 rpm, og — en ventilator til luftindtag til brug ved fremstilling af støvsugere ([1])	1.1.-31.12.	120 000 stk.	0 %

Løbenr.	KN-kode	TARIC	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingentmængde	Kontingenttoldsats
09.2763	ex 8501 40 80	30	Elektrisk vekselstrømskommutatormotor, enfaset, med effekt over 750 W, med en indgangseffekt på mere end 1 600 W, men ikke over 2 700 W, med en ydre diameter på over 120 mm (± 0,2 mm), men ikke over 135 mm (± 0,2 mm), med nominelt omdrejningstal på mere end 30 000 omdr./min, men ikke over 50 000 omdr./min, udstyret med ventilator til luftindtag, til brug ved fremstilling af støvsugere (1)	1.1.-31.12.	2 000 000 stk.	0 %
09.2633	ex 8504 40 82	20	Elektrisk ensrettere, med effekt 1 kVA og derunder, til brug ved fremstilling af apparater henhørende under pos. 8509 80 og 8510 (1)	1.1.-31.12	4 500 000 stk.	0 %
09.2643	ex 8504 40 82	30	Strømforsyningskort til brug ved fremstilling af varer henhørende under pos. 8521 og 8528 (1)	1.1.-31.12.	1 038 000 stk.	0 %
09.2620	ex 8526 91 20	20	Enhed til GPS-system med en positionsbestemmende funktion, uden skærm, med en vægt på 2 500 g eller derunder	1.1.-31.12	3 000 000 stk.	0 %
09.2672	ex 8529 90 92 ex 9405 40 39	75 70	Trykt kredsløbskort med lysdioder: — også med prisme/linse og — også monteret med konnektor(er) til fremstilling af baggrundsbelysningsenheder til varer henhørende under pos. 8528 (1)	1.1.-31.12	115 000 000 stk.	0 %
09.2003	ex 8543 70 90	63	Spændingsstyret frekvensgenerator, der består af aktive og passive komponenter, som er monteret på et trykt kredsløb anbragt i en indkapsling, hvis dimensioner ikke overstiger 30 mm × 30 mm	1.1.-31.12.	1 400 000 stk.	0 %
09.2668	ex 8714 91 10 ex 8714 91 10	21 31	Cykelstel, fremstillet af kulstoffibre og kunstharpiks, malet, lakeret og/eller poleret, bestemt til brug ved fremstilling af cykler (1)	1.1.-31.12	76 000 stk.	0 %
09.2669	ex 8714 91 30 ex 8714 91 30	21 31	Cykelforgaffel, fremstillet af kulstoffibre og kunstharpiks, malet, lakeret og/eller poleret, bestemt til brug ved fremstilling af cykler (1)	1.1.-31.12	52 000 stk.	0 %
09.2631	ex 9001 90 00	80	Ikke-monterede glaslinser og -prismer og sammenklæbede elementer til brug ved fremstilling af varer i KN-kode 9002, 9005, 9013 10 og 9015 (1)	1.1.-31.12.	5 000 000 stk.	0 %

(1) Denne toldsuspension indrømmes i henhold til artikel 291 til 300 i forordning (EØF) nr. 2454/93 (EFT L 253 11.10.1993, s. 1).
(2) Foranstaltningen finder dog ikke anvendelse, når behandlingen foretages af detailforretninger eller restaurationer.
(3) Den specifikke toldsats anvendes.

EUR-Lex (http://new.eur-lex.europa.eu) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: http://europa.eu

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA